

מחזור

ליום כפור

לבני אשכנז והנהוגים מנהגם יצו.

מדויק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית.

וכל הענינים הנהוגים בעת הזאת, וכל הדינים וכל
החפלות, כלם נקבעו באו הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין כו חוספת אף לאסגרת.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

רעדל היים

שנת תקצ"ב לפ"ק

(מהרורא שתיחאה.)

נייע, דורכאויז פֿערבעסערטע אונד פֿערטעהרטע אָריגינאלאויפֿלאַגע.

Roedelheim,

verlegt u. gedruckt in der privilegirten Buchdruckerey
von W. Heidenheim 1832.



מסודר בשלימות הסידור ומדויק בתכלית הדיוק

טלמי

מאגני צל לראש א"ל א"י/ק"י

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

רעדלהיים

בדפוס וברוצאת המבאר והמתרגם.

וזאת להרב הגאון המפורסם אדונינו מורינו ורבינו, מופת דורנו וכלילת
 המארהנו, מוהר"ר פינחס הלוי איש הורוויץ זוק"ל, אב"ד ור"מ דק"ק פפר"מ יע"א.
 אף ידי תכון עם כבוד הרבנים הגאונים אשר נתנו עדיהם ויודקו ועילו בהכמה
 על דפוס המהוורים של המדפיסים המשותפים ה"ה התורני הרבני המדקדק היטב
 הדק כהר"ר וואַלף היידנהיים ומשותפו כהר"ר ברוך בשוויץ, ומה נעים
 פרי הילולים, בתכלית יופי מכלולים, במלכת שמים שאין בה דופי ותעלולים, בזמן
 זרועי תאמן גזירת נח"ש שלא יסיג שום חרס גבולס לדפוס או להדפיס המזוירים
 עם הביאור ופירוט אשכנזי שיכד התורני כהר"ר וואַלף הכ"ל, ואף לח הביאור
 לבד או פירוט האשכנזי לבד, לא כולו ולא מקצתו באופן ובמשך הזמן שקבעו
 הרבנים הגאונים שקדמוני בהסכמות שלהם, ולהשומעים יוכעס.
 היום יוס"ג י"ב אלול תקס"ג לפ"ק. פ"פ דמיין יע"א.

הק' פינחס הלוי איש הורוויץ.

לחוספה ביאור לסליקה אבל אנהנו חטאים ואשמים
 בענין כלאים בלגישת כתנת ומעיל.

ראה זה מצאתי ביוסיטון בקדמוניות שלו וכפי שהעתיק דבריו בעל מאור
 עינים פרק מ"ט מספרו בתמונת המעיל שהי' צורת הכתנת והיו גם לו
 צמי זרועות וכדעת רש"י ז"ל באופן שלא הי' יכול לפשוט הכתנת בלא המעיל.
 וא"כ הי' כלאים דאורייתא כמבואר ב"ד סי' ש' סעיף ד' וע"ש בע"ז.
 ועוד דע והבין כי גם רבינו הגדול ה"ה אב"ן מוהר"ר פינחס הלוי
 הכ"ל, זוק"ל, בקראו את כל הדברים והאמת אשר כתנתי גם ביישוב דברי
 הפייטן עם דברי חז"ל הרבין לי ראשו ועל שפתיו הוסיף לקח מן הכתוב כשמן
 הטוב יורד על הזקן וזקן אהרן שירד על פי מדותיו (תילים קלג) ופי' רש"י
 מראשו על זקנו על פי ראש הכתנת שלו שהזקן שוכב ע"פ הכתנת וכו' והיינו דפירש
 כעני שנאמר ולבש הכהן מדו נד שפירשו כתנת כמו שפירש"י בריש פ' נו, אלא
 דקשיא הא דנקט מדותיו ל' רבים היינו ע"כ שירד גם על פי המעיל שהוא גם
 כחלקו והיו סמוכים זה על זה הרי שהמעיל ג"כ נקרא בל' מדותיו שפירשו חלוקה,
 עכ"ל פ"ח. וכד נדייק יותר עוד יבא לטו ראוי' שלישיית מן הכתוב הוה בעצמו שאמר
 שירד ע"פ מדותיו והיינו הכתנת מדו נד, והרי המעיל הפסיק בין זקנו
 לכתנתו? אע"כ שגם המעיל נכלל בשם מדו, ומטעם זה הונרך הכתוב
 לכתוב מדו נד ולא אמר בכתס מדו והיינו לפי שמדו בכתס טופל גם על
 המעיל כמו על הכתנת, וכמו שכתנתי שם אצל הכתנת שהנדילו הכתוב מן
 המעיל בייחדו לו שם כתנת ששן ע"ש. — וזהו מה שרציתי לבאר הנה.

וואַלף היידנהיים.

הפלה לשליח צבור תמנאה בתחלת מוסף.

תפלת שחרית.

קודם שיכנס לבה"כ יספה מעט בעזרת בה"כ ויאמר :

בעפ"ק ומן חין דית טולע געהט, זמגט ומן :

**וַאֲנִי בָּרַב חֶסֶדְךָ אֲבֵא בִירְךָ
אֲשַׁתְּחֹה אֶל־הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ:**

או ילך בכח ולא כחמץ פמא' ויאמר: דמן געהט ומן מיט מנטטמנד היינין חונד זמגט :

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרִגְשׁ:

כשיכנס לבה"כ יאמר: נמד דעק מיינטריטט חין דית טולע זמגט ומן :

מַה־טָּבוּ אֱהִלְךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֶסֶדְךָ אֲבֵא בִירְךָ אֲשַׁתְּחֹה אֶל־הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי
אֲהַבְתִּי מַעֲוֵן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וַאֲנִי אֲשַׁתְּחֹה
וְאֶכְרַע אֶבְרַכְּךָ לְפָנָיִי עֲשֵׂי: וַאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ יי עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:

בקשה לר' שלמה קן גבירול. ב' תמועות וימד וב' תמועות.

שחר אבקשך. צורי ומשגבני אערוד לפניך. שחרי וגם ערפי:
לפני גרלתך. אעמוד ואפתל פריעניך תראה. בלמחשבות לבי:
מהזה אשר נכל. הלכ והלשון לעשות ומהפתי. רוחי בתוך קרבי:
הנה לה תישב. זמרת אגוש עלכו אודה בעוד תהיה. גשמת אלוהי בי:

**אֲנִי קִרְאתֶיךָ בִּירְעַנְנִי אֶל־הַט־אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:
אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחַוָּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעֶה בְּהַקִּיץ תִּמְוַנְתֶּךָ: וַאֲנִי
עָלֶיךָ בְּמַחְתִּי יי אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲתָה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵי בְּנֵי־יִדֵי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: יי אֱלֹהֵי שׁוּעַתִּי
אֱלֹהֵי וְתִרְפְּאֵנִי: אֱלֹהֵי יי אֶקְרָא וְאֶ־אֲדַבֵּר אֶתְחַנֵּן: הַאִירָה
פְּנִיךָ**

(*) אדני, כ"ה בכל כ"י וגם כמנכ נסמי קלד ודאין, וכן העיד הגאון
כן חפני סונל נס' אבודרהם וכן העלה הס"ש.

פָּנִיךָ עַל-עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ: כִּי-לֹא יִי הוֹחֵלְתִי אֶתְּךָ
 תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שְׁמַעְהָ תִפְלֵתִי וְשׁוֹעֲתִי הַאֲזִינָה לִי-
 דַמְעֹתַי אֶל-תִּהְרַשׁ: שְׁמַע־יִי וְחַנּוּנִי יִי הִיְהוּ עוֹזֵר לִי:
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יִי בִלְךָ:
 שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל-אִמְרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רֶב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
 שְׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יִי בִקֵּר תִשְׁמַע קוֹלִי
 בִּקְרֹא אֶעְרוּךְ לְךָ וְאַצְפֶּה: אֲנִי קִרְאתֶיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי אֵל
 הַטֹּאזְנָה לִי שְׁמַע אִמְרֹתַי: רַגְלֵי עַמְדָה בְּמִישׁוֹרֵי
 בְּמַקְהִלִים אֲבָרְךָ יִי:

שיר מוב' הנועות ויחרוב' הנועות ויחרוב' הנועות כדלח וכן בסוגר.
 ובחוכו רצוף י'ג העיקרים על סדר י'ג כחובים הנרשמים.
 י'ג כל אלהים מי וישפכח נקצא ואין עת אל'מציאותו:
 אחר ואין יחיד קיחודו נעלם וגם אין סוף לאתהותו:
 אין לו דמות הנוף ואינו נוף לא גערוד אליו קדשתו:
 קדמו ל'כל'דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הנו ארון עולם ל'כל'נוצר יורה ג'ד לתו ופלכותו:
 שפע נבואתו נתנו אל' אנשי סגלתו ותפארתו:
 לא הם ב'ישראל' כמטשה עוד נביא ומפיט את'ת'מנותו:
 תורת אמת נתן לעמו אל' על'יד נביאו נאמן ביתו:
 לא התליף האל ולא ימיר קתו לעו'למים לזולתו:
 צופה ויורה סתרינו מפיט לסוף דבר בקדמתו:
 צובלי לאיש חסד כמפעלו נותן לרשע רע כרשעתו:
 ישלח לקח ימיו קשיתנו לפדות מחבי קח ישועתו:
 מתים ויחה אל ברכ'ת'חידו ברוך ער'יער שם תהלתו:

(1) שמע כל' ומסור עלי' ל' ק'ח. (2) כ'מ'ש'ה פלגי צ'ה הסופרים
 והספרים 'ש'מ'ג'ס'ין הב' ו'ש'מ'ר'ס' וכבר דברתי בו במוט' סאוד עינים אכל
 כי במקלי עברתי (בראש' לכ'י) ואלל ויחנו במדבר צ'ין (במדבר לג לו).
 (3) גומל לאיש וכו', שיעורו גומל חסד לכל איש כמפעלו ונתן רע לכל
 רע כרשעתו. ורו'ס ב'ש'ח שלו העמיר דברים ללא כועיל.

שיר מורכב מיהר וב' חנועות ויהר וב' חנועות כלה וכן בסוגר.

אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרַי כְּכֹלֹת הַכֹּל • לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נִזְרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה • וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחַי גַּאֲלֵי • וְצוֹר חֲבֵלֵי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא נָסִי וּמְנוֹס לִי • מִנֶּת כּוֹסֵי כּוֹסֵי אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקֹד רוּחֵי • בְּעַת אִישָׁן וְאַעֲיָרָה:
 וְעַם־רוּחֵי גְּוִיתֵי • יי לִי וְלֹא אֵיךָא:

ככל הברכות והתפלות לריך שיכוין פי' המלות מה שמוליא נשפתיך ונהזכירו שם
 הו' ב'ה יכוין פי' קריאתו בלדנות שהוא ארון הכל וגם יכוין נכמינמו שהוא ה' הו'
 ויהי' ונהזכירו שם אהים יכוין שהוא התקף ובעל היכולת ובעל הכחות כלם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת יְדָיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת־הָאָדָם בְּחֶכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקֻבִים נְקֻבִים
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי נִידוּעַ לִפְנֵי כֹסֵא כְּבוֹדֶךָ
 שְׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִו יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 אִי אֶפְשֶׁר לְהַתְקִים וְלַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

נפרנס קהלות אשכנז מחזילין כאן אלהי נשמה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה:
 וְהַעֲרִבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֹאצְאֵינוּ
 (וְצֹאצְאֵי צֹאצְאֵינוּ) וְצֹאצְאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
 שְׁמֹךָ וְלוֹמְרֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַרְבָּנוּ מִכָּל־
 הָעַמִּים וְנִתְּנָן לָנוּ אֶת תּוֹרַתוֹ כְּאִי נֹתֵן תּוֹרָה:
 יְבָרְכֵךָ יי וְיִשְׁמְרֵךָ: יְאֹר יי וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיְחַנְּךָ: יִשְׂאֵל יי פְּנֵי
 אֱלֹהֵי וַיִּשְׁעֵם לָךְ שְׁלוֹם: אֱלוֹי דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶחַ
 וְהַבְּבוֹרִים וְהַרְאִינָן וְגַמְלֵלוֹת חֲסָדִים וְתִלְמוּד תּוֹרָה: אֱלוֹ
 דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכַל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִיָּמָת
 לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלוֹ הֵן כְּבוֹד אָב וְאָם וְגַמְלֵלוֹת חֲסָדִים
 וְהַשְׁכָּמֹת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעַרְבִית וְהַכְּנָסַת אוֹרְחֵים
 וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנָסַת כָּלָה וְהַלְלֵיַת הַמֵּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
 וְהַקְּבָאָת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־
 אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנֵתֶת בִּי מְהוֹרָה הִיא אַתָּה
 בְּרָאֲתָה אַתָּה יְצַרְתָּה אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה
 מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלְּהָ מִפְּנֵי
 וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֲתִיד לָבֵא: כָּל־זְמוֹן שֶׁהִנֵּשְׁמָה
 בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי

רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת בְּרוּךְ
 אַתָּה יי המְחַזֵּיר נְשָׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 לְשִׁכּוֹי בֵּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי נְכָרִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה:

כַּשֵּׁים אֲמַרְתָּ בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשִׂנִי כְּרִצּוֹנוֹ:

בְּקֶמֶץ מִן מוֹסִיפִין בְּאִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִגְּבוּיָה שְׁפָלִים (עֵינַי לֹא סִי' מו):

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה לִי כָל־צָרָתִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מִצְעָדֵי גִבּוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲזוּר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לְעַף כָּח:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׂטֵה מֵעֵינִי

וְהַנּוֹמֵה מֵעַפְעָפִי: וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַגְלֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ

לֹא לַיְדֵי חַטָּא וְלֹא לַיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לַיְדֵי גְּסוּן וְלֹא לַיְדֵי

בְּזִיוֹן וְאֵל תְּשַׁלְּטֵנוּ וְצַדִּיק הָרַע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רַע וּמִחֶבֶר

רע ודבקנו ביצור הטוב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו
להשתעבד לך ותננו היום ובכל־יום לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל־רואינו ותגמלנו חסדים
טובים כרוך אתה יי גמל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתצילני היום ובכל־יום מעוי פנים ומעוות
פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן רע ומפגע
רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל דין
קשה בין שהוא בן־ברית ובין שאינו בן־ברית:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה
על־האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר:

רבון כל־העולמים לא על־צדקותינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על־רחמיך הרבים •
מה אנחנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו
מה ישועתנו מה־בחנו מה־גבורתנו מה־
נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל־
הגבורים כאין לפניך ואנשי השם בלא היו
וחכמים כבלי מדע וגבונים כבלי השכל פירוב
מעשיהם והווימי חיהם הכל לפניך • ומותר
האדם מן־הבהמה אין פי הכל הכל:

אבל אנחנו עמוך בני בריתך • בני אברהם
אתה ששבעת לו בהר המזריה • זרע יצחק

יְהִידוּ שְׁנַעְקָה עַל גְּבֵה־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵה
 בְּכוֹרֶךָ שְׂמֵאֲהַבְתָּהּ שְׂאֲהַבְתָּ אֶתוֹ וּמִשְׂמַחְתָּהּ
 שְׂשִׂמַחְתָּהּ בְּנֹו קִרְאת אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן׃
 לְפִיכָּ אֲנַחְנוּ חַיִּים לַהֲדוֹת לָהּ וּלְשִׁבְחָהּ
 וּלְפָאֲרָהּ וּלְבָרָךְ וּלְקַדְשׁ וּלְתַת־שִׁבְחָהּ וְהוֹדִיָּה
 לְשִׁמְךָ׃ אֲשֶׁר־נִינוּ מִה־טוֹב חֲלַקְנוּ וּמִה־נְעִים
 גִּזְרָנוּ וּמִה־יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁר־נִינוּ שְׂאֲנַחְנוּ
 מִשְׂכִּימִים וּמְעֵרִיבִים עָרֵב וּבָקָר וְאוֹמְרִים
 פְּעֻמִּים בְּכָל־יוֹם

שְׁמוֹעַ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃

בלשון בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ה'ל' ב'י' נוסף לומר כאן כל הפרשה הראשון' של ק"ט, משום שלפעמים בשאומרי קדושות ממעבדן בקריאת שמע עד אשר זמנה וזכה הוא יוכל ירי חובת ק"ט.

אַתָּה הוּא אֵד שְׁלֵא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
 מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
 הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מְקוֹדֵי־יִשְׁרָאֵל
 שְׁמֶךָ וְקִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעַלְמָךָ וּבִישׁוּעַתְךָ תָּרִים
 וְתִגְבִּיֶה קִרְנֵנוּ בְּאִי מְקִדְשׁ אֶת־שְׁמֶךָ בְּרַבִּים׃
 אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשֵׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים. אִמַּת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
 יִפְיִרוּ וַיִּדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָרָךְ
 לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־

הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ
 בְּעֵלְיוֹנִים אוֹ בַתְּחִלּוֹתָיִם שִׁיֵּאמַר לְךָ מִהֵתְעִשָׂה. אֲבִינָה
 שֶׁבַשְּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֵבֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
 עֲלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֵת שְׂפָתוֹב בְּעֵת הַהִיא אָבִיא
 אֶתְכֶם וּבְעֵת קִבְצֵי אֶתְכֶם כִּי־אֵתָן אֶתְכֶם לַשֵּׁם וּלְתִהְלֶה
 בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־שִׁבּוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

בה' קאשכנו אומרין כאן גרבו' כמור', ינרק, אודנרי', וישאלו הפסוקי' והמשכ' שמות

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ כִּי־וֹר גַּחֲשֵׁת וּכְפֹ
 גַחֲשֵׁת לְרַחֲצָהּ וּנְתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמּוֹזֵבֶת
 וּנְתַתָּ שָׂמָּה מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמָּנוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּכֹאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא
 יָמְתוּ אוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶל־הַמּוֹזֵבֶת לְשֶׁהֵת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:
 וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיְתָה לָהֶם חֶק־עוֹלָם
 לֹו וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם: וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדָּו בַּד וּמְכַנְסֵי־בַד
 יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר־תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
 הַעֵלָה עַל־הַמּוֹזֵבֶת וּשְׂמוֹ אֶעֱלֶה הַמּוֹזֵבֶת: וּפִשַׁטְתָּ אֶת־בְּגָדָיו
 וּלְבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מַחֲוֵץ
 לַמַּחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר:

יִמְד' וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי
 לְאִשֵּׁי רִיחַ גִּיחְחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 תִּקְרְיֹו לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּגִישָׁה תְּמִימִם

שנים

שָׁנִים לַיּוֹם עָלָה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אַחַר
 תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים: וְעִשִׂיתָ הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֲלֵת
 תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ גִּיחַח אֲשֶׁה
 לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָה הַבֶּקֶר
 וְכַנְסֻכּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ גִּיחַח לַיהוָה:

^{ויקרא ט"ז}
 וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 אֵתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת־
 קִמְצַת הַסַּמִּים בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִים • בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

^{שמות ל"ז}
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נְטָף וְשַׁחֲלֵת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבִנְתָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ
 קִמְצַת רֶקֶה מֵעֵשֶׂה רֹקֶחַ מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדֵשׁ: וְשַׁחֲקַתָּ
 מִמֶּנּוּ הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֹעֲדֵ לְךָ שְׁנוֹה קָדֵשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וַנֹּאמֶר וְהַקְטִיר
 עָלָיו אֹהֶלן קִמְצַת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־
 הַגֵּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבַחֲעֵלֶת אֹהֶלן אֶת־הַגֵּרֶת בֵּין הָעֶרְבִים
 יִקְטִירָנָה קִמְצַת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְרִיחַ־תִּיבֹם:

תפלת שהרית

חנו רבנו פטום הקטורת, הצרי והצפון החלכנה והלבונה משקל
 שבעים שבעים מנה. טור וקציעה שביבת נרד וברבוב, משקל ששה
 עשר ששה עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנטון
 חשעה, בורית כרשינה חשעה קטן. יין קפריסין, סאין הלחא וקבין
 הלחא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חודין עתיק, מלח סרוימת
 רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל
 שהוא ואם נתן בה רבש פסלה. ואם חמר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הנוסף מעצי
 הקטף. בורית כרשינה ששפון בה את הצפון, כרי שחהא נאה. יין
 קפריסין ששורין בו את הצפון, מפני שהיא עוה. והלא מי רגלים
 יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעורה, מפני הכבוד:
 חניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הרק היטיב היטיב הרק
 מפני שהקול יפה לבשמים, פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמרתה, כשרה לחצאין,
 ואם חמר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

מני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
 לחצאין. עוד חני בר קפרא, אלו היה נוחן בה קורטוב של רבש אין
 אדם. וכול לעמוד מפני היתה, ולמה אין מערכין בה רבש, מפני
 שהחורה אמרה כי כל שאור וכל רבש לא תקטירו ממנו אשה לא:
 "צבאות עמנו משעב לנו אלתי יעקב קלה:

"צבאות אשרי אדם בואח קד: "השיעה הקלה יעניו ביום קראתיו:
 אתה חמר לי יצור הקדני רני בלש הסוכני קלה:
 וערכה לני מנתת והקדה יודתקלים כימי עולם וקצנים קרטות:

מכלת רני נאזכר נן סקנה.

אבני יחזן
 קרע שטון
 נגד יכש
 במר צחג
 חקב טנע
 יגל סוק
 שקר צית

אנא בכת גדלת ימינד תתיר צרוקה.
 קבל רפת עמך שגבנו מחרנו נזרא.
 זא גבור הודשי יחודך בבבת שמרם.
 ברכם טהרם רחמים צדקה תמיד גמלם.
 חסין קדוש ברוב טובך גהל עדתך.
 יחיד גאה לעמך פנה זכרי קדשתך.
 שועתנו קבל ושמוע צעקתנו יודע העלמות.
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

הפלת שחרית

בשבת מוסיפין
במקומו
וביום השבת שני כרשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכת:

איהו פקוסן הוא במקו' לימוד וכן בריית' דר' ישמעאל לכן נריך ללמדו עינין ספיר.
ונחיס פ"ס

א איהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתו בצפון
פר ושעיר שלזים הכפורים שחיטתו בצפון וקבול דמן
בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה על בין הכדים ועל
הפרכת ועל מוזבח הוהב מתנה אחת מהן מעקבת שתי
הדם הויה שופך על יסוד מערכי שלמוזבח החיצון אם
לא נתן לא עקב: כפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
שחיטתו בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
הויה על הפרכת ועל מוזבח הוהב מתנה אחת מהן
מעקבת שתי הדם הויה שופך על יסוד מערכי שלמוזבח
החיצון אם לא נתן לא עקב אלו ואלו גשרפין בבית
הקדשן: כפאית הצבור והיחיד אלו הן כפאית הצבור
שעירי ראשי חרשים ושלמוזרות שחיטתו בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע
קרנות: ביצר עלה בבבש ופנה לפוכב ובאלו לקרן
דרומית מזרחית. מזרחית צפוגית. צפוגית מערבית.
מערבית דרומית. שירי הדם הויה שופך על יסוד דרומי.
ונאכלין לפנים מזן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל
ליום ולילה עד חצות: ו העולה קדש קדשים שחיטתה
בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי

מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים :
 הובחי שלמי צבור ואשמות - אלוהן ואשמות אשם גולות
 אשם מעלות אשם שפחה חרופה אשם גזיר אשם
 מצורע אשם תלוי - שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
 בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע - ונאכלין לפנים
 מזבח קלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות :
 ו התודה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע - ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות : המזבח
 מהם פיוצא בהם אלא שהמזרח נאכל לפנהנים לנשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם : ושלמים קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים
 ולילה אחד : המזרח מהם פיוצא בהם אלא שהמזרח
 נאכל לפנהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם : והבכור
 והפועשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון מתנה אחת - ובלבד שיתן כנגד היסוד :
 שנה באכילתן הבכור נאכל לפנהנים והפועשר לכל אדם
 ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד -
 הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
 ואינו נאכל אלא למגויו ואינו נאכל אלא צלי :
 רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות בתורה
 נדרשת : מקל והומר ומגורה שוה - מבגין אב מביתוב
 אחד - ומבגין אב משני כתובים - מבבל ופרט ומפרט

וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אֶתְהַדָּן אֵלָא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל
 שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל. כֹּל דְּדָבָר
 שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן־הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ
 יֵצֵא אֵלָא לְלַמֵּד עַל־הַכָּלֵל כִּלּוּ יֵצֵא כֹּל־דְּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעַנְיָנוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא
 לְהַחֲמִיר. כֹּל דְּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טוֹעֵן אֶחָד
 שֶׁלֹּא כְּעַנְיָנוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר. כֹּל דְּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא לְהוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אֶתְהָ יָכוֹל לְהַחֲזִיר וְלְכַלּוֹ עַד
 שֶׁיִּחְזְרוּנוּ הַכְּתוּב לְכַלּוֹ בְּפִרְוֹשׁ. דְּבָר הַלָּמֵד מֵעַנְיָנוּ.
 וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַבְּשִׁים זֶה
 אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרְעֵ בִּינֵיהֶם:
 יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה
 בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַּהוֹרְתָךְ:
 וְשֵׁם גַּעֲבֻדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

כהקין הטלית וממעטפים מעומד, ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ לְהַתְּעַטֵּף בְּצִיצֵת:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד' פסוקים אלו:

מִהֲיָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְגֵי אָדָם בְּצַל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִינוּ:

יְרוּיָן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ וּנְחַל עֲדֻנְיָךָ תִּשְׁקָם:

כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ גְּרָאֵה־אֹזֶר:

מִשׁוֹךְ חֲסִדְךָ לְיַדְעִיךָ וְצַדִּיקְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:



ברוך שאמר יש לנו נקול נעים. ונריך לאמר בעמידה, וידקדק בקריאתו כמו גני ק"ט. ואסור להפסיק מתחילת ב"ש עד לאמר י"ט, ואפילו לטרוך מלטה, אבל לקדושה ולברכו דהיינו לומר ברוך ה' המצודק לעולם ועד, ולתיבות מודים אמתו לך, ולקריש דהיינו לומר יהא שמי' רבא עד יתברך, וגם לעסת אמן אחר דאמרינן בעלמא ולענות אמן אחר האל הקדוש ואמר אומע חפלה, מפסיק, אבל לשאר אמן לא יפסיק.

אם נאל לבית הכנסת ומלא הלטור בכוף פסוקי דזמיר' לומר ברוך שאמר עד מהולל בתשניות ואח"כ תהל' לדוד עד. מעת' ועד עולם הללו', ואח"כ הללו את ה' הן השמים עד עם קרובו הללו', ואח"כ הללו א' בקדשו עד כל הנשם' מהללו יה הללו', ואח"כ ישמח, ואם יש לו שבות יותר יאמר הודו לה' עד והוא רחום וירגם עד והוא רחום שקדם אשרי יושבי כדו שיתלל עם הלטור. ואם אין שבות כלל לא יאמר רק ברוך שאמר ותהל' לדוד וישמח, ואם כבר התחילו יזכר אור שבות לומר אפילו גדלוג יתחיל ברכת יזכר אור ויקרא ק"ט עם ברכות' ויתלל י"ט עם הלטור ואחר י"ט יתחיל הודו לה' וכו' עד ישמח ולא יאמר ישמח, ויש אכאים כשכאים לבית הכנסת והלטור מתחילין יזכר אור המהג"כ מתחילים ישמח עמהם וזה איסור גמור כי ישמח כתקן להיות סוף פסוקי דזמרה וברוך שאמר הוא ההתלס' ואח"כ אם לא אמר קנת פסוקי דזמרה האיד' יאמר ישמח? לכן טוב וכסון להתחיל יזכר אור.

אם נאל לבג"ב ובתוך שידוק סליכות מתחילין הלטור' יזכר אור טוב שיתלל עם הלטור ולא יזרוק הביג"ב ויסמוך על הרוב ומקמי ברוך. ויאלו הנ' טיב' שלפניו בידו ספנית בשעת אמירת ב"ש וכשאיסיים בתשניות יכאקס ויניסם בנקת מידו.

כתוב בשל"ס קודם ברוך שאמר ברוך לאמר בפס' מלא:

הריני מוכן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחודי קב"ה ושכינהו על ידי ההיא טמיר ונעלם בשם כל ישראל!

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הפריות. ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חילעז וקים לנצח. ברוך פודה ומציל ברוך שמו. ברוך אלהי יי אלהינו מלך העולם. האל האב תרחמן המזהיל בפני עמו משבת ומבאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי

רוך עבדך נהללך יי אלהינו בשבחחות ובזמירות
 נגד לך ונשבחה ונבארה ונזכיר שמך ונמליכה
 מלכנו אלהינו ויחיד היה העולמים. מלך משבח
 ומבאָר עדי־עד שמו הגדול. ברוך אתה יי
 מלך מִהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

הודו ליי קראוב שמו הודיעו בעמים עלילתיו:
 שירו לו זמרו־לו שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו:
 הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשׁוֹ יי:
 דַּרְשׁוּ יי וְעוֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד: זְכֹרוּ־נִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפִּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוֹאֵ יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
 הָאָרֶץ מִשְׁפִּטּוֹ: זְכֹרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צוּה
 לְאַלְהֵי־דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹרֶהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ
 לִיצְהָק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
 עוֹלָם: לֵאמֹר לֵךְ אִתָּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְלֵי
 נְהַלְתֶּכֶם: בְּהֵיוֹתְכֶם מֵהֵי מִסְפָּר בְּמַעֲטוֹנֵי־רִים
 בָּהֶ: וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
 אֲחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם
 מַלְכִים: אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּבְנִבְיֵי אֱלֹהֵי־
 הָרַעוּ: שִׁירוּ לַיִּי בְּלִי בְּלֵהָאָרֶץ בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם־אֶל־
 יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־

מִלֶּךְ הַחַיִּים שֶׁתְּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְהַתְּנַהֵוּ מִהָרָה וְהַתְּנַהֵל כְּבוֹדוֹ אֲכִינוּ מִלְּפָנֶיךָ גְּלוּה
 כְּבוֹד מִלְּכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהָרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
 כָּל חַי וְקָרֵב פְּוֹרְרֵינוּ מִבֵּין הַחַיִּים וּנְפֹצוֹתֵינוּ בְּגַם מִיִּרְכָּתֵי
 אֲרָץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִוִּין עִירְךָ בְּרַגְלֵה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֵת קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 הַמִּיָּדִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים בְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (צוּם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה
 וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁפָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
 בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁהָ עֲבָרְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר:

נִשְׁמַח וְבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּגִישָׁה הַמִּיָּמִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת מִנְחָה
 בְּלוֹחַ בְּשִׁמּוֹן וְנִסְבּוּ: עֶלְת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל עֶלְת הַתְּמִיד וְנִסְקָה:
 (זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם בְּאִמּוֹר:)

ערבחר וּמוֹסֵף חוֹזֵן עַר קְהִיב! — אִישׁ דִּינֵעַר מְלֹבְחָה עֵר לִי קִיט לִזְרוֹק לִקְוֵה רַעוּ
 דִּיךְ חוֹזֵר חוֹזֵר דִּינֵעַר הַיּוֹדֵן טַעֲמַעוּ לִזְ עַרְבַחְרָאוּ, חֵיהַן בְּחֹד וְדִיעַר לִזְ עַרְבּוּעַו
 חוֹזֵר לִזְ עַרְהָהָעוֹן דַּעֲסוֹן הַעֵר לִי קִיט! הַ עַחְטַעַר חוֹזֵר קְהִיב, וְחֵס יוֹח חוֹזֵר בְּחֹד
 קוֹזֵר וְעַרְדוֹן דִּיחַ הַעֵר לִי קִיט דִּינֵעַר רַעְגִיעַר וְגַ! עַרְטִינֵעַ חוֹזֵר עַרְהַעֲכֵעַ דִּיךְ עַחְר
 דַּעֲן חוֹזֵנֵן חוֹזֵנֵן לִעֲבַדְדִּיגַעֲן! וְחֵחֵחֵחֵחֵ חוֹזֵן חוֹזֵן חוֹזֵן וְיִקְעוֹן דַּעַר עַרְדַּע, וְחֵ
 וּזִיר לִזְיִטַעֲן דַּעֲן עַחְלֹקַעֲרָן לַעֲרַטְרִיט וְיִזֵּר! בְּרִיבָּ חוֹזֵן חוֹזֵן עַרְיִיעַנְגֵּוֹחֵגֵּוֹ נַחְךָ
 דִּינֵעַר עַחְטִרִיט לִיָּן, חוֹזֵר חֵיָן חוֹזֵר חוֹזֵר לִיבַעַר וְחֵנֵעַ נַחְךָ יִרְשָׁלַיִם, דַּעַן חַרְטַע
 דִּינֵעַר הַיּוֹדֵנֵן טַעֲמַעוּ! דַּחְרַט וְחֵחֵחֵחֵ וּזִיר חוֹזֵר עַחְטִרִיט חַחְטִרִיט חַחְטִרִיט לִזְ
 בַּעֲרִיטַעֲן, דִּיחַ טַחְגִּילֵעֲן נַחְךָ חֵיָהַרְרַע חַרְדוֹנֵגֵ, חוֹזֵר דִּיחַ מוֹסִפִּים (לִזְגֵּבִין) נַחְךָ
 דַּעַר עַחְטִרִיטַעֲן, דִּיחַ מוֹסִפִּים עַחְטִרִיט דִּינֵעַר (שַׁבָּת חוֹזֵר) עַרְהָהָהָגוֹטַחָה, וְחֵחֵחֵחֵ
 וּזִיר אִישׁ עַרְגִּינֵן לִעֲבַדְרִיטוֹן חוֹזֵר דִּיר חַרְבְּרִינֵעֲן, נַחְךָ דִּינֵעַר וְחֵחֵחֵחֵ עַחְטִרִיט
 גַּעֲבַחְטַעֲן, וְחֵ וְיִחַ דוּחַ עַן חֵיָן דִּינֵעַר לַעֲהַרַע דוֹרְךָ דִּינֵעַר דִּינֵעַר מַסַּח נַחְךָ דִּינֵעַר
 אִינְדִּילֵעֲן בַּעֲטַהֵן הַחֵטֵן נִיעַר עַרְטִרִיטוֹן וְחֵחֵחֵחֵ חוֹזֵר וְעַחְטַעֲן וְחֵ וְיִטַעֲן:
 (לַשַּׁבָּת — חֵחֵחֵחֵ שְׁבַחְהָהָ לְנוֹיִיחַ יְהוָה רִיגַע וְחֵחֵחֵחֵ עַחְטִרִיט עַחְטִרִיט, חוֹזֵר לִזְ
 אַעֲהָחְפַּעֲרַעֲן לְנוֹיִיחַ לַעֲחֵטַעֲן לִינֵעֲן אַעֲהָחֵחֵחֵ אִישׁ חֵחֵחֵחֵ חֵחֵחֵחֵ חֵחֵחֵחֵ
 נַעֲבַחְטַעֲן דַּעֲן טַחְגִּילֵעֲן דַּחְלֵוֹ. דִּיעֵזֵעַ חֵחֵחֵחֵ חֵחֵחֵחֵ חֵחֵחֵחֵ חֵחֵחֵחֵ חֵחֵחֵחֵ
 שַׁבָּת, חוֹסֵעַר דַּעֲן טַחְגִּילֵעֲן גַּחְלֵחְפַּעֲרַעֲן, נַעֲבַחְטַעֲן דַּעֲן וְיִינְחַפַּעֲרַעֲן.
 וְחֵ וְיִטַעֲן עַחְטִרִיט שַׁבָּת חַחְטִרִיט עַרְ; וְחֵחֵחֵחֵ חַחְטִרִיט חַחְטִרִיט דַּעֲן חֵחֵחֵחֵחֵ חַחְטִרִיט
 בַּעֲטִרִיטַעֲן, וְיִטַעֲן דִּיחַ עַחְטִרִיטַעֲן וְחֵ:)

ובעשור לחודש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה לייקח גיחה פר בן בקר אחד. איל אחד. פכשים בני שנה שבעה. תמימים יהיו לכם: ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפד. שני עשרנים לאיל. ועשרון לבבש. ויין בנסכו ושני שעירים לכפר. (כ"ו ושעיר לכפר מלכד חטאת הכפורים) ושני תמידים כהלכתם:

לכ"מ ישמחו בטלכותה שוקרי שבת וקראי ענג עם מקדשי שביעי. בלם ושבעו ויתענו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אתו קראת. וקר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מחלו לעונותינו ביום השבת הזה וכיום הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו) מגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך

חן לכהנטען טהגע דיועו זיכענטען וחקתטו וקלזט חיהר הייליגע פערקירונג האלזטען, חייך קחסטייען, חויך קייכערלייח קוכסטעלערליכטונג פֿהרניגהאטען חונד רעכט עוויגן לז עהרען חייך גחלנע חפפער לזט חכגעכעהאן גערוך ברינגן, גחט: זך חייכטן יונגען סטיר, חייבן ווידער, זיבן יתהרזגע וקחאטער זי חלזע חיסן מהגע פעהלער ויין. דחלו חיהרע מעהלזחפפער חונד טרחהקחפפער נחך דעך פֿהרטרילפֿט: דרויח לעהנטהיילן לז יעדעך סטירע, לזוייח לעהנטהיילן לז יעדעך ווידער, חייך נעהנטהיילן לז יעדעך טחחלע, וויין לזט טרחהקחפפער. לזוייח בחקקע לז פֿערזעהנג, חונד דיח לזוייח טחגליכען חפפער וויח געווקהזיך.

(לשבת. זיח ווערדען זיך דייכטן ריילעז פֿרייען, דיח דען שבת חלזטטן חונד חיהן דער עוליקייט ווייהען. חייך פֿחוק, דח: דען זיכענטען הייליגט, געניסט דען וחקגעגענוס דייכער גיטע. דער זיכענטע געפיעלן דיר ווקהל, דח חחט חיהן געהייליגט חונד נחנטעסט חיהן דען חחטוהיגסטען דער טחגע, לזט חדעקלען דער טחחטען בייח'טן חכבעגין דער וולזט.) חונדער גחטט חונד גחטט חונדער פֿחטער! פֿערגיב חונדער: זיכרן חן דיגן שבת חונד) פֿערהחונג: טינגע, זחס זיח פֿערטוויירטן פֿחך דייכן חויגען, חונדער חיסעטחחטען חונד פֿערעההגען, נחך יענער פֿערהייסונג*: חך, יח חייך טינגע

(* ישעיה מ"ג כ"ה.

וְחַטְאֲתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי כְעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטְאֲתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָא אֲתָכֶם מִכָּל חַטְאֵיכֶם לִפְנֵי יי
 תִּתְהַרְוּ: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קִדְשָׁנו
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחְנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וְמַהֲרָא לִבְנוֹ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
 כִּי אַתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה).
 בְּרוּךְ אַתָּה יי. מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנֵתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מִלֶּךְ
 עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֵּדֶשׁ הַשְּׁבַת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:
 רַצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב

טייגט דייכע מיסטעהטן חוט היינט וויילן; חונד דיינר פֿערגעהנגן דענק' מיך ניכט".
 פֿערנער הייסט עז*: "מיך וְחֵם וְיִח וְחֹקֵק היינט וויינערן דיינע מיסטעהטן חוט
 חונד ויח דונסט דיינע פֿערגעהנגן; קעהרע לזריק לו חיר, מיך ערוֹמֵעֵ דִיד".
 פֿערנער*: "דען מן דיינעטן טהגע פֿערההנט מן חויל מיך, חוט מיך לו
 רייניגען; פֿמן חוילן מייערן וינערן וְחֹזֵט מיהר פֿער דען עוויגען ריין ווערען."
 (לשבת. חונד גחטט חונד גחטט חונדער פֿטטער! לייגע וְחֵהֶגֶע פֿחֹזֵען מן חונדערן
 רעהטטג), הייניגע חונד דורך דיינע גיטע פֿערגיגען, חונד דין היין עפֿרייען.
 (לשבת. וְחֵם חונד, חעוויגער חונדער גחטט, דען הייניגען שנת מין זיבעע חונד פֿער
 גניגליקייט געניסן, דחם וְך מן מיהת ערגחטטען ישראל, דיח דיינכונחען הייניגען)
 רייניגע חונדער הערן, דחם עז דיר חוילפֿריטיג דיינע. דח ביוט ישראל פֿערגעבענר,
 חונד פֿערנייהענר דען טטחחען ישורין' מן חוילן געטוטעטערן; וייר החבטן חויל
 דיר קיינטן קהניג, פֿערנייהענר חונד פֿערגעבענר ויח דח. געחבט וייט דח,
 עוויגער, פֿערנייהענר קהניג, דער חונדערע וינערן, חונד דיח ויינע פֿחֹקֵן, דען
 הוועט ישראל, פֿערגיבט, חונד יְהוָה'ך חונדערע פֿערטוֹרונגען טייגט; דח,
 וועט דעגענט, הייניגער (דען שנת'ס) ישראל'ס חונד דען פֿערההנגען חונד;
 רצה. לייגע וְחֵהֶגֶע פֿחֹזֵען, חעוויגער, חונדער גחטט, מן דיינעטן פֿחֹקֵק ישראל
 חונד

(* ישעיה ע"ד כ"ב. (** ויקרא ט"ו ל"ב)

את העבודה לרביר ביהודה ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
י המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור גודה
לך וגם פרח הלכה על חיינו המסורים ביהודה ועל נשמתינו
הפקודות לך. ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה
וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיה ותמרחם כי לא תמו חסדיה מעולם קיינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
ובתוב לחיים טובים (פלי) בני בריה:

וכל החיים יורוק סלה ויהללו את שמך באמת היא ישועתנו

חזר וייבעט געבעטע; פיהרע דען חפסעררעונוט ווידער חייך חין דען כמר דיינען
טעמפעט, ניכ ישרא' חפסער— וייבעט געבעטע— וויס ויבעט חונד ווההוגעפלאען
מו: ח וחקטע דיר דער דיינענוט היינענע פלאקען ישרא חישער דער ווההוגעפלאען ויין
חחכטען חונדע חונדען טו זעטען, ווען דוח מיט ערבחרשען נאך זיין לוריקקע חכט
גען חכט ויזט דוח, עוויגער, דער ווייבע חחישע טעט זויטער חין ליון סהרמען לחסען
מודים. וויר בעקענען דיר, דחם דוח, דער עוויגע, חונדער חונד חונדער
פחטער גחטט ויזט חין עוויגקייט. דח ח ביזט דער חרט חונדערנו זעבענו,
דער טיור חונדערנו היינו פיר חונד פיר. וויר דחנקען דיר חונד וחכפרייען
דיך פיר חונדער זעבען, דחו כור פחן דיר חכהמגען, פיר חונדערע זעטען,
דיח דוח בעוההרנט, פיר דיינע ווחונדערטהטען, דיח וויר טקגליך פחך חונד
החבען, חונד פיר דיינע חונדערטהטען זילע גיטע, דערטען וויר בעסטענדיג
געיעסטען, דעו חכענדיג, דעו חחרגענו חונד דעו חישטחגנו חלוגיטיגער,
דיין ערבחרשען חויע גרענענען חח, דיינע גחמדע חונדערליך, ח דוח חלוג
בחרהערליגער, חונדערע לוסערניכט פחן עוויגקייט!
ועל כלם. פיר חלועו דיעזענו ויזט דיין נחשע געחכט חונד החכגעפריעטען,
דוח, חונדער העררסער, חישער חונד עוויג!
וכחוב. ח טרייבע לונן גליקזליכען זעבען חייך חלוע דיינע בונדעקיערען!
וכל. חונד חלועו, וחון זעבען, וויר דיר דחנקען חונד חוילפריכטיג פרייען
דיינען נחשען, גחטט, חונדער היין חונד הינפע! סלה. געחכט ויזט
ח'א (Tom 7. D.) B ב 2 דוח

ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי השוכן שטף וילהנא להודות:
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך כי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכלעת ובכל שעה בשלומך:
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
 לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום:
 ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"א אָנָּה)

תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנונתנו שאין אנחנו
 עוזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:
 אשמנו • בגדנו • גזלנו • דברנו רש • העונו •

רוח, עויגער! מ'זיגט גער חיות דיין נחשע חונד דיר מ'זיין געביהרט דער רמק.
 בעפעיהו חיבער חונד חונד חיבער דיין גחלנע פֿאָק יסל פֿריערטן, ג'יקק
 זעגען, ה'ר'זעוויקייט, ג'הרע חונד ערכראטן. זעגע חונד מ'זעוויקייט, ס'
 פֿחטער, מיט דעס זיכטע דייכע מ'טויטלע! דען מיט דעס זיכטע דייכע
 מ'טויטלע ג'כוט רוח חונד זעהרעדע זעכענע, זיכע זור טוגענד חונד פֿאָקמ'ס
 מענהייט, זעגען, ערכראטן, זעכען חונד פֿריערטן. דיר געפֿאלע עז, דיין
 פֿאָק ישראל לו יעדער לייט חונד סטוטע מיט דייכע פֿריערטן לו זעגען.

ס'מ'גען זייר חונד דיין גחלנע פֿאָק, ד'זן זייר ישראל, ח'ס כולע
 דען זעכענע, דען זעגענע, דען פֿריערטן חונד דער ערשפרייטע
 זיכען נהרזונג גערפֿלט, חונד חייגעשריעכען זעכען לו זעהלעכען
 חונד פֿריערטן! געפֿאָכט זייט רוח, עויגער, טיפֿטער דען פֿריערטן!
 חונדער ג'חט חונד ג'חט חונדער פֿחטער! ס'זיס עז ד'ס פֿחט דיר
 ק'חאטן, חונדער געכעט; עכטליעה' דיר חונדערט פֿלעגן ניכט! זייר זיכע
 ניכט חונדערשחטט נ'חך פֿערטפֿחקט, חונד דיר, עויגער, חונדער חונד
 חונדער פֿחטער ג'חט, פֿחלזונגען, ד'חט זייר רעכטפֿחטען חונד זיכענע
 פֿרייח זייט; זיין — זייר הפֿכען זעהל'ך געזיכרעט!
 אשמוני זייר הפֿכען אפֿכען פֿערטזרעט. זייר זיכען טרייח'ך הפֿכען
 חונדערן נ'חטען כעמיניטרפֿטיגט, פֿערזיירעט; הפֿכען מיסהנעט

והִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חָמְסָנוּ. אִמְלָנוּ שֶׁקֶר. יַעֲצָנוּ
 רַע. כּוֹבְנוּ. לָצָנוּ. מְרַדְנוּ. נֹאֲצָנוּ. סָרְדָנוּ.
 עֵוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרְדָנוּ. קִשִּׁינוּ עָרְף. רִשְׁעָנוּ.
 שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ. תַּעֲתָעָנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ תַּפְּוִבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאִנְחַנו הִרְשַׁעְנוּ:
 מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בִטָּן וְכוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב:
 אִין דְּבַר גַּעֲלָם מִמֶּךָ. וְאִין נִסְתַּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:
 וּבְכֹן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ

חונד געפֿרעפֿעלט. וויר ווהרען אוטהוויליג, חונד החבטן געווילטטהעטען חוונד
 געחביטט. וויר החבטן חונומהרהייט ערדיכטעט, ספרזילכע רמטהטאקגע געגענ
 בען, געלוקגען חונד געהקהנט. וויר ווהרען חונגעעהרוחט חונד החבטן גענ
 סוההט, וויר ווהרען חוונגעלחטען חונד החבטן זיכרען חונד היסעטהעטען בענ
 גחגעטן. וויר החבטן בעליידגט, וויר ווהרען חלווסטחרריג, החבטן בחוהייטען
 חוונגעחביט חונד חונד טווער פֿערגחגעטן. וויר החבטן טחנדטהעטען בעגחגעטן,
 החבטן חיררוועגע בעטרעטען חונד החבטן געחיררעט.

סרנו. וויר זיכר פֿחן דייען געבכטען חונד גוטען פֿערקרונגען חבגעווילטן, חונד
 עו העט חונד זיכט געפֿרחהט. רוח, חלוגערעכטער חיון חלועט. וחוו חונד בעטרמפֿע
 פֿען, רוח החוט טרייניך געהנדעלט; וויר חבער — וויר החבטן געפֿרעפֿעלט.
 מה. וחוו חלועט וויר דיר, בעווחהנער יענער העהען, וחגען? וחוו דיר ערז
 לחלועטן, הייטעלטחנער? ווייסט רוח זיכט חלוע פֿערבחירגעטן דינגע וח וויח
 דוח פֿעפֿענכערען? — רוח קעננט יח חלוע געהיימיסע דער וועלט! דוח טיעפֿע
 זטען פֿערבחרגעהייטען חלוער לעבענדגעטן! רוח דורכטייעט חלוע געהחכער
 חונרענו חונגען חונד פֿרילוט יערען חונד הערן. קיין דיג חזט דיר געהייט, חונד
 זיכט בחייבט דייעט בחיקק פֿערבחרגען! — חחכטע ענדקך דיין ווילעוויין, עוונגער
 חונגען גחטט חונד גחטט חונרער פֿחטער, חלוע חונרע זיכרען לו פֿערגעבען, חלוע

וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
 עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻק־יָד:
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם:
 עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה:
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאַת שְׁפָתַיִם:
 עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּיָּצַר הָרַע:
 וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹדַעַיִם וּבְלֹא יוֹדַעַיִם:
 (וְעַל כָּלֵם אֱלֹהִים סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כְּפָר־לָנוּ):
 עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שָׁחַד:
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֹזֵב:
 עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצְוֹן:
 עַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁאֵל וּבְמִתָּן (כ"א בַּמְרֵאִית עֵינִי):
 וְעַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה:

מִזֵּן חוּיךָ דִּיחַ וְעוֹלָבֵעַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ פֶּערַמְכְּטוֹנֵג דַּעַר עוֹטְעַרן חוֹכֵר לַעֲהַרְעַר.
 דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ גַּעוּוֹחְטֵטְהָטִיגְקִיט;
 מִזֵּן חוּיךָ דִּיחַ וְעוֹלָבֵעַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ עַנטְהֵיִיגוֹג דַּעַר גַּחְטֵטְנִיִּלְעַן כַּחְטַעֲנֵי.
 דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ מֹאֲכַרְכַּעֵנִי גַעַטְוֹחְטֵן;
 מִזֵּן חוּיךָ דִּיחַ וְעוֹלָבֵעַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ פֶּערַמְכְּטוֹנֵג חוֹכֵר חוֹנְוִיסְעַכֵּר.
 דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ דִּיחַ גַּעוּוֹחְטֵן כַּחְטַעֲנֵי לַיִּדְעַמְחֶפְטַעַן;
 מִזֵּן חוּיךָ דִּיחַ וְעוֹלָבֵעַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן ווִיסְעַכֵּר חוֹכֵר חוֹנְוִיסְעַכֵּר.
 מִזֵּן דִּיעוּעַן פֶּערַמְכְּטוֹנֵג דַּעַר גַּחְטֵטְנִיִּלְעַן! פֶּערַגִּיב, פֶּערַלִיִּיחֵן, חוֹכֵר עַנטְוִיכְדִּיעַ חוֹכֵר!
 דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ כַּעַטְטְעוֹלָבֵג;
 מִזֵּן חוּיךָ דִּיחַ וְעוֹלָבֵעַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ לִיגַעַן חוֹכֵר טְרִיגַעַן.
 דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ פֶּערַלִיִּיחֵן;
 מִזֵּן חוּיךָ דִּיחַ וְעוֹלָבֵעַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ סַפְחֶטְטַעֲוִיחֵן.
 דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן חוֹכֵר הַמְכַרְעוֹ חוֹכֵר וּמְכַרְעוֹ;
 מִזֵּן חוּיךָ דִּיחַ וְעוֹלָבֵעַ ווִיר בַּעֲמָנְגַעַן דּוּרְךָ עַסַּעַן חוֹכֵר טְרִיגַעַן.

על חטא שחטאנו לפניך בנפש ובמרבות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנפשות גרון (כ"א בנכול פה):
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשוים שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלה סליחות) סלח לנו • מחל לנו • פפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת-על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית-רוע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערה:
 עח שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:

דוח זיכרע דוח וויר בעגמנגען דורך ליכטען חונד ווואלכער;
 חזו חויד דוח וואלכע וויר בעגמנגען דורך פרעכהייט.
 דוח זיכרע דוח וויר בעגמנגען מיט בואערעיסען חוגע;
 חזו חויד דוח וואלכע וויר בעגמנגען מיט פאזיערייט.
 דוח זיכרע דוח וויר בעגמנגען דורך סטאלע בליקע;
 חזו חויד דוח וואלכע וויר בעגמנגען מיט פארעכער סטירע.
 חזו חויד דוח וואלכע וויר בעגמנגען דורך פארליהען, חונד ענטווינדע חונד.
 דוח זיכרע דוח וויר בעגמנגען דורך חבוערעלונג דען יחלעו*);
 חזו חויד דוח וואלכע וויר בעגמנגען דורך חורטהילען.
 דוח זיכרע דוח וויר בעגמנגען דורך חמישע בעטרעגען געבען חונדערן נקבותען;
 חזו חויד דוח וואלכע וויר בעגמנגען דורך היסאנוט.
 דוח זיכרע דוח וויר בעגמנגען דורך זייכטערטיגקייט;
 חזו חויד דוח וואלכע וויר בעגמנגען דורך חרטנקקייט;
 דוח זיכרע דוח וויר בעגמנגען דורך חיינערטיגקייט לזת בחוען;
 *) דחו ימך חבוערעלען הייסט, זיך וויכען פאליכטען ענטליעהען.

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת:
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבְעַת-שָׂוֵא:
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם:
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּתְּשׁוּמַת־יָד:
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּתְּמַהוֹן לִבָּב:
 וְעַל כָּלֵם (אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת) סָלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. בְּפֶרֶלְנוּ:

* נִקְיָק פֶּסְרִים אִמּוּרִים כַּסְדֵּר הַכְּתוּב לְמַטֵּב בַּעֲמוּד.

וְעַל הַטָּאִים שְׂאָנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאָנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם הַטָּאת:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיִזְרָד:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדַאי וְתִלּוּי:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִכַּת מִרְדּוֹת:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:

סוּג חוּיָד דִּיחַ וְעוֹלָבַע וְיִיר בַּעֲמֻנְגֵטֵן דּוּרְךָ קוֹחֵטְסֵעֲרִיט.
 דִּיחַ וְיִזְרָע דִּיחַ וְיִיר בַּעֲמֻנְגֵטֵן דּוּרְךָ פֶּחֹטְט טוּוֹחֶרֶט;
 חוּיָד חוּיָד דִּיחַ וְעוֹלָבַע וְיִיר בַּעֲמֻנְגֵטֵן דּוּרְךָ וְעַמְסֵעֲבֵהֶס.
 דִּיחַ וְיִזְרָע דִּיחַ וְיִיר בַּעֲמֻנְגֵטֵן דּוּרְךָ פֶּעֲרַחֹטְטֵרִיחֻגֵט דַּעַן חַכְלֶעֲרֵטְרִיטֵטֵט;
 חוּיָד חוּיָד דִּיחַ וְעוֹלָבַע וְיִיר בַּעֲמֻנְגֵטֵן חוּיָד חַעֲרֻלֵּעֲנוֹטוּוֹמֵטוּ.
 וְיִיר רִיעוּטֵט, פֶּעֲרֻלִייהֶעֲדַעֲרֵט גֶּחֶטְט! פֶּעֲרֻגִיב, פֶּעֲרֻלִייהֶע חוּכֵד עַכְטוּיִנְרִיגֵע חוּכֵט.
 וְיִיר יַעֲנֵע וְיִזְרָעֵט, וְעַבְטֵט וְעוֹלְבַעֲרֵט וְיִיר פֶּעֲרֵטְוֹרֵעֵט וְחֶרְטֵטֵט לֹא חַיִּינְעֵט עוֹלָהֶסֶפֶסֶעֲר.
 חוּיָד יַעֲנֵע וְיִזְרָעֵט, וְעַבְטֵט וְעוֹלְבַעֲרֵט וְיִיר פֶּעֲרֵטְוֹרֵעֵט וְחֶרְטֵטֵט לֹא חַיִּינְעֵט חַטָּאֶתְפֶּסֶפֶסֶעֲר.
 חוּיָד יַעֲנֵע וְיִזְרָעֵט, וְעַבְטֵט וְעוֹלְבַעֲרֵט וְיִיר פֶּעֲרֵטְוֹרֵעֵט וְחֶרְטֵטֵט לֹא חַיִּינְעֵט אֲשֶׁם וְדַאי חֶדַעֲרֵט לְוִיחֶסֶפֶסֶעֲר.
 חוּיָד יַעֲנֵע וְיִזְרָעֵט, וְעַבְטֵט וְעוֹלְבַעֲרֵט וְיִיר פֶּעֲרֵטְוֹרֵעֵט וְחֶרְטֵטֵט לֹא מִרְדּוֹת טוֹחֻגֵטֵט.
 חוּיָד יַעֲנֵע וְיִזְרָעֵט, וְעַבְטֵט וְעוֹלְבַעֲרֵט וְיִיר פֶּעֲרֵטְוֹרֵעֵט וְחֶרְטֵטֵט לֹא פֶּעֲרֻלִיג טוֹחֻגֵטֵט.

* חוּיָד פֶּסְרֵט חוּכֵד מַעֲחַרֲעֵט קֶסְלוֹת וְיִיר כַּחַד דִּיעוּעֵט חֶרְדּוּבֵט גַּעֲמֻגֵט.
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאָנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאָנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תִּלּוּי:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאָנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם כִּרְת:

וְעַל הַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם מִיְתָה בְיַדֵי שָׁמַיִם:
 וְעַח שָׁח עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְרִי (כ"ט וערירות):
 וְעַל כָּלֶם (אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כִּפְרֵנוּ לָנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיּוֹת בֵּית דִּין
 סְקִילָה. שַׁרְפָּה. הֶרְג. וְחַנֵּק. עַל מִצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל
 מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שְׁלֹשׁ בָּהֶם קוֹם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאִין בָּהֶם
 קוֹם עֲשֵׂה. אֶת־שְׁגָלוֹתֵינוּ לָנוּ וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוֹתֵינוּ לָנוּ.
 אֶת־שְׁגָלוֹתֵינוּ לָנוּ כְּכֹר אֲמֵרָנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ
 עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוֹתֵינוּ לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹתֵינוּ וַיְדוּעִים.
 בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנְסַמְרוֹת לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנְּגִלָת לָנוּ
 וּלְבַגְנוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
 כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל. וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל־דָּוָר

חזיק יענע זינדען, וועגען וועלכער זייר פֿערסוֹרעט ווערען לז מיתת ביד שמים.
 חזיק יענע זינדען, וועגען וועלכער זייר פֿערסוֹרעט ווערען לז כרת חונד עירי.
 (חלל דיעזע, פֿערלוייהענדער גחטט! פֿערגיב, פֿערלוייהע, חונד ענטזינדדיגע חונד.)
 חזיק יענע זינדען, וועגען וועלכער זייר פֿערסוֹרעט

ווערען לז דען פֿיער געריכטליכען טהעדוטסטרעפֿען:
 דהז סטייניגען, דהז פֿערברענגען, דהז ענטהויפטען, חונד דהז ערווירגען;
 עז זייען געביטענדע קדער פֿערביטענדע געזעטלע, זמלע, לז דערען חויג
 חיבונג וויר חגעהאלטען קדער ניכט חגעהאלטען זינד, דיח חונד בעקמנט זינד,
 חונד דיח חונד חונדקמנט זינד. חללע דיח וויר זייסען, החכען וויר הערגערעכניעט
 חונד קהר דיר בעקמנט! חונד דיח חונד חונדקמנט געבויבען, זינד דמך דיר חס
 פֿעכמח חונד בעזחוסט, זח וויח עז געטריעבען טטעהט: פֿערבמרגענע דיגע זינד
 דעק עוויגן חונדערעק גחטט פֿערבעהאלטען; ווחז חכער חפֿעכמח וויר, געבט
 חונד חונד חונד קינדער חח. דחס וויר טהון זמלען חללע ווערען דיעזער זעהרע.
 דוח בויט יסרל פֿערגעבענד, חונד פֿערלוייהענד דען טמחוען יסרל? חיו חללע געז

וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ תִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בְיַדֵי שָׁמַיִם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מִרְדּוֹת: וְעַל כָּלֶם וְגו'.

וְרוּר וּמַבְלֵעֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִחַל וְסוֹלָח (וְאֵלָא אַתָּה):
 אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אֵינִי כָדִי וְעַכְשָׁו שְׁנוּצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
 לֹא נּוֹצַרְתִּי. עֶפְרֹאֲנִי בְחַיִּי. קַל וְחֶמֶר בְּמִיתַתִּי. הַרְיֵנִי
 לְפָנֶיךָ בְּכָלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד. וּמָה שְׁחָטָאֲתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֻלִּים רְעִים:
 אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי טַרֵּעַ וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר טָרֵמָה וְלִמְסַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
 וְנַפְשֵׁי קַעְסָר לְכָל תַּהֲיָה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּהִי־נָא נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשְׁקִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה הַסֵּר עֲצָתְסָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמֵחָה עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָגָה עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן וְיִדְרֶךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי סִי וְהִגִּינוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֵׁי־בְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹן חֻלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

ס'טבטערן; וויר העבען קיינען קהניג, פערלייענער חונד פערעבענער וויח דוח.
 ג'טט, חיון ניכטו וו'ה, ח'ך פ'ר חיינער ענטסטעהונג, חונד יעטלט נ'ך
 חיינער ענטסטעהונג בין ח'ך נ'ך עבענדרהונבע, סטויב נור בין ח'ך זעבענער,
 חונד וויח פיעל מעהר נ'ך חיינעס הינטווינדען. זיעהע, היער סטעה' ח'ך
 פ'ר ד'ר, חיון זענען פ'לזער סמ'ך חונד ס'ת. מ'ל מ'כטע ענדיין ווילזע, זיוו,
 עוויגער, חיון חונד חיינער פ'טער ג'טט, ד'ס ח'ך נ'ח מעהר זינד'גער, חונד
 חיינע ס'ן בעג'גענען זינדען לו ס'זגען, דורך דיין גרענלענזענע ערב'ער
 מען — ניכט ח'בער דורך ט'ערלען פ'רער כ'חורטיגע ק'ר'ק'הייטען.

אלהו. חיון ג'טט, בעו'חהרע פ'ר כ'זעס חיינע זונגע חונד חיינע ז'פפען
 פ'ר בעטריג'ך רערען! ז'ס חיינע זעלע געגען חיינע ז'חוטערער גע'ח'סען חונד
 געגען יערען גע'דור'ג'וין, וויח סטויב דער ערדע! ק'פ'נע חיון הער'ן דיינער זעהו
 רע, ד'ס חיינע זעלע נ'ך ער'פ'ל'זונג דיינער גע'כ'טע סטרעבע! פ'רניכטע דער
 כ'ז'ה'ח'טען ענטוורפלע ווידער ח'ך חונד פ'ערמיטלע חיהר פ'רה'מבען! ט'הוע ענ
 דיינע כ'ח'מענו ווילזען דיינער רעכטען ווילזען, דיינער היי'זיקייט ווילזען, דיינער זעהו
 רע ווילזען. חו'ך ד'ס עררעטטעט ווערטען דיינע זיעבען, ז'ס ח'יר דיינע רעכטע ביי'ח
 סטעהו, חונד ערה'רע ח'ך! וו'ה'ל מ'גען ד'ר גע'פ'ל'זען ד'ח רערען חיינע חונדען,
 ד'ח גע'ח'קען חיינע: הערלענע ד'ר, עוויגער, חיון פ'רט חונד חיון ער'ח'זער!
 ער, דער חונטער ווינען הי'ח'על'ז'כ'רען חיינער'כט ערה'ח'ס, ערה'ח'טע חו'ך
 חונד חונד ג'ח'ן ישר'ל ח'ן פ'ריערען! א'סן. ענ וויח דיין ווילזע, מ' עוויגער, חונדער
 חונד חונדער פ'טער ג'טט, דען היי'זגען טע'פ'על'ז'כ'ר, ח'ן חונדערן ט'גען,
 ווידער לו ערבוען, ד'ס יעדער ווינען ח'נטהייל ח'ן דיינעס געזעטלע כעהמע

9 חזרת התפלה לשליח צבור.

פתיח הארון.

ברוך אתה יי אלהינו וי אלהי אבותינו וי אלהי אברהם אלהי יצחק וי אלהי יעקב הא גדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך (מלא רחמים) מוחל וסולח לעושים: סוגרים הארון.

מוסד ע"פ תנות שבח שבחון ד"פ, וכל הכרחים בעלי ג' תנות וכן חזרתי.

ק' שושן עמק איומה. שבת שבתון לקימה. שד"ש וענף

שושן עמק וכו', בנאורי לפיט אנסיכה מלכי נמוסף יוס א' של ר"ה העתקתי תפיסת החכם ראב"ע על דברי הפיוט הוא, והשנתי כבוד הפייטן הקליר על מכונו, עיין עליו, ובמקרה הפיוט הוא כן מקרה הפיוט הוא אשר לפנינו כי גם עליו לעג הראב"ע בפירושו לקהלת, וכמראה לי שגם בזה לא ירד אל תוך כיוות הקליר לכן גם עליו עלילות דברים אשר לא כדת, ואלה דבריו: "ועוד כילאון הקדש ביד ר"א הקליר כ"ע עיר פרוכה אין חומה שיעשה מן הזכרים נקבות והסך הדבר, ואמר שזן עמק איומה (בספרינו איומה), ידוע כי ה' שזנה ל' נקבה וישב בה' ת' כזיה' סמוך שזנת העמקים, ובסוד בה' או ה' יהי ל' זכר כמו לדקה ולדק, ואיך יאמר על שזן איומה? ולמה ברח מן הכתוב ולא אמר שזנת עמק איומה? ועוד מה ענין לשזנה שיתארנה באיומה? התפחד בשזנה? ואין תאר לשזנה כ"ל קטופה או רעננה או יבשה וכו'." עכ"ל. ואינה תפיסה כלל כי אין איומה או איומה תאר לשזן כמו ששנה הוא, אכן הוא כינוי לכנסת ישראל (כמ"ש בקרובות ליום א' של ר"ה אלל אדירי איומה ע"ש) והיא כמשלת לשון עמק, ויהי טעם שזן עמק איומה כטעם דן גור ארי'. ישכר שמור גרם, נוס זהב באף

שושן. דוח חוט חיינער רחיע חיס טהחוע פערגן ייבחרע נחליחן חיוט זעהר בעקיהאערט, דיענען ערוטען דער רוהעטמגע ווההן לזו הנולטען. סטמט חונד חוט, פחטער

* דוח חיבערעטלונג דיענען פיוט', זחוויה מעהרערע דער נחפסחגענדערע, החב חיד פחן חיינען פריינדע, ב' ב' א' חונטערלויבנעט, לוגעסיקסט בעקחחטען. חיד החב ז"ח, חייניגע קליינע חונד חונטעדייטענדע פערערוגען חויגעמחחטען, גחנן בייחבעהחחטען. דמהער דוח לזווייניגע דיההרחחחחח לזייטען בלור חונד חיבערעטלונג.

מוסף ליום כפור

וְעָנָה סִימָה. שְׁוִים יַחַד לְצִימָה: בָּעַת מָטוּ יְסוּדוֹתֶיהָ.
 בְּמַהֲרָה בְּחֵין מוֹסְדוֹתֶיהָ. בָּם תִּקְעָה יְתוֹדוֹתֶיהָ. בְּכַפֵּל
 לְהַשְׁעִין יְדוֹתֶיהָ: תִּמְכָּה בַּפֶּעַל צוּרִים. תִּמְתַּת הַמָּה
 הַיּוֹצְרִים. תְּרוֹפָה תֵּת לְעֹצוּרִים. תִּבְלַל לְהַאֲפִיל לְצָרִים:
 שְׁתִּילִי גְבָעוֹת אַרְבַּע. שְׂאֵג סֶפֶר הַמְרַבֵּעַ. שׁוּעַ פְּגִיעוֹת
 אַרְבַּע. שְׁעָה צֶדֶקֶם לְתַבֵּעַ: בֵּיטָה בְּמַתְהַלֵּךְ תָּמִים.
 בְּמוֹסֵר לְחוּמוֹ הַתּוֹמִים. בְּצֶדֶקוֹ תִדְיִחַ בְּתָמִים. בְּאַפְסִם

חזיר אשה יפה, והדומים להם שיקסר מהן כ' השווי, כמבואר במכלול ד"ק דף ס"ד א'
 (הדפוס סירדא דף כ"ב), ואין צורך במשל לשמור לא המין ולא המספר, וההפוך הוא
 כי המצא השווי בדברים הנרחקים הוא יותר נאות ויותר נעים במליצה כידוע מחכמת
 ההלכה, וכן אמר הושע (ז ט) אפרים ה' עונה בלי הפוכה, ודב' כאלה, וככה
 שיעור המאמר, איומה בשון עמק הנה היא כי לקיים שנת שנתן כראוי מסיימה
 ומזיינת שרשיגם ענפי מצו' י"כ ועולרת ואוספת אותם שוים יחד כדי שלא תהא נכשלת
 בא' מהם לא בשרשים ולא בענפים כי כולם אינן לעוב'. סימ' כ"כ בכל כ"י. לצימה
 פעל נגזר מן צום וזומת הגידון והוא הנחתו הראשונה ענין קנון, ככתוב בשרשים
 בשרשו. וכי תשאלני סוף כל סוף למה ברח מן הכתוב ולא אמר שזכית עמק? כל קבל
 די רוחא יתירא ביה, לבלתי תת לשגות בהמכוון מדבריו ולסוד ממוקשי הראב"ע ז"ל,
 לזאת אמר שזן בל' להודיע ולהגלות שאין איומה תאר לו וכמו שכתבתי, וכבר מצאנו
 בכתוב מעשה שזן ופרס שזן במ"א סי' ו' פסוק כ"ב וכו', לכן נדרורים דברי הקליר ועל
 שפתיו יוסיף לקח. יסודותי, במקדש. בחין מוסדותי, בחן מוסדי העולם היינו האבות
 שמלאו חן בעיניו, וכן וזין אקד הוא כמבואר בשרשים. ועוד י"ל בחין כמו בתחילה.
 בכפל, בהשכינס במערת המכפלה. תומת המה היוצרים, שזכותם נכדל
 העולם כדאי' במדרש על פסוק המה היוצרים (דה"א ד' כ"ג). תרופה, רפואה.
 גבעות, תאר לארבע אמהות. ספר המרובע, תאר לישראל עש"ה ומספר את רובע
 ישראל (במדבר כ"ד). פגיעות, תפלות. ביטה, הניטה. במוסר לחמו, מנות

(פחטער חונד ונהגע) טענהען חיינאיהיג פֿחטער דח. יעטלט, דח חיהרע
 פֿענטע (דח' בית המקדש) ניכט מער חזיט, פֿערלחסט זיח זיך חויל דח
 חזינען חיהרער פֿעיווער (דיח אבות); מן זיח טפרייסט זיח חיהרע טטימלען,
 חונד טחגט חין כפל*) חיהרע קאמאערן חין. זיח פֿוסט חויל דער חונד
 פֿחטער טהחטען, חונד דערען. ביטערקייט דוח חיינע וועלט ערשחפֿלען —
 חונד החרעט חויל הייז; נור פֿערשאווער מחגטן חין פֿינטערניס: סאמל;
 טען. דיח טפחטען יענער פֿיער הייבטער, דיח חיינע פֿיער חבטעזיז
 זונגען פֿחראטען, חבלען געבעטע. חין פֿיער חבסניטען. מן ניכט זיח מן
 חונד רעכטפֿערטיגע זיח, ניכט ריקקייכט חויל יענען פֿרחאטען פֿיאגער, זיח
 פֿיערלויך ער דען חירריגען מחרמן געפֿערדיגט; זיינער פֿרחאטקייט ווילען,
 ריירנע

(* דיח מערת המכפלה, וחזין דיח אבות חונד אמהות בעגרתבען זינר.

אורים ותמים: תמור תשלומי פר. תבן חגג המספר.
 תוקעי בחדש שופר. תלאובם בכפור יכפר: ושכך
 חמת ועמך. ותחזון שרידי עמך. ועלינו יהי נעמך. ונחיה
 במקור עמך: נאור עמך הסליחה. נכון מהר לסליחה.
 פ' גיב שפתינו הצליחה. נאק שמעה וסליחה:
 ק' שפתינו מדובבות ישנים. ינצחוך בעל שושנים.
 פ' חרשים וגם ישנים. במגנת אב נשענים:

פתיח הארון.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
 למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים סומך
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
 לַיְשָׁנֵי עַפְרָיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמָה לְךָ מְלֶכֶךְ
 מְמִית וּמְחִיחַ וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה: סוגרים הארון.

מילה שחתומה בנדרו. תבן. תבין. תלאובם, גלותם שושנים בארץ תלאבות.
 באור, תאר לאלית בתהלי' ע'ו' ה'. שפתינו מדובבות ישנים, מדברות בזכות השנים
 במערת המכפלה. קדש' וגם יסני', דודת הסדש' וגם היסני'. אב, אברהם אבינו.

ריינגע חונו פֿון ווידערן, יעטלט, דח קיינע אורים חוכר תומים מעהר זינד.
 סטחטט דען עהעמחליגען פֿפֿערטטיערן, דער הייטע לור פֿערוחהנוב
 געפֿפֿערט ווחורדע, מערקע חויל דען. פֿערטרנג דער געבעטע דערער,
 דיח חס נייחמחד דחז שופר געבונזען, חוכר פֿערלייזע חיהרע זינדען.
 בעזחפֿפֿטיגע דייכען גריט חוכר בעגמדיגע דען חיבעררעט דיינע פֿחוקען!
 חס כור דיינע חילדע פֿכוחלנטען חוכר בעלעכע חונו וויערער זינד פֿערדיינע
 לעבעמקוועללען. גחֿררייכסער, בייח דיר חיוט פֿערגעבונג, לור פֿערגע
 בונג ביזט דוח סטעט: גענייגט. ח, חס ען דחך דעט חוידרוק חוכרער
 זיספען געלייגען, דחס חוכרער פֿלעהען געהער פֿינדען חוכר פֿערגעבונג
 ערפֿחזגע! שפחיו. חוכרער זיספען ערווחגען יענער סחֿפעכערן, זיגען
 דיר וויח יענע זקבער חויל שושנים. דיח נחך לעבעכערן געטלעכער, זק
 מיח דיח פֿערסטערבענען, סטיטלען זיך חייטע חויל דען חלסטערן פֿינד.

מוסף ליום כפור

מיוסד ע"פ תנתי זום כפורים ד"פ

ק' יום מ'מים הוהם • יום כפור המ'חם • יודעיו חמול
 וְחָם • יוֹקְשׁוּי לְפִנְעֵרַת הָם: וְבוּ בְּתַחְבּוּלוֹת יוֹעֲצוּ • וְהוּי
 בְּתַחַן יֵאִיצוּ • וְשׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם יִקְיצוּ • וּמְרֹאֲשֵׁי הָרִים יִלְיצוּ:
 מִפְּעֻלוֹת עֲוֹן וְעֶקֶד • מֵאֵז בְּיָדָם פְּקוּד • מוֹפֵת הַכְּמוֹס
 לְפָקוּד • מוֹקֵשׁ לְהַבְעִית בְּסָקוּד: כְּהַבְטָחַת סְבִיבַת אֵיל •
 כְּפָרוֹ הַנְּצוּר לְחֵיל • בֵּן תַּעֲצִים חֵיל • כּוֹרְעֵךְ בְּעֵצָם וְלֵיל:
 פָּחַדוּ יַחִיל שׁוֹטְמִים • פִּיּוֹתָם הָיוֹת אֲטוּמִים • פָּרְחִיו
 בְּמוֹשְׁעֵנוֹתָם חֲתוּמִים • פִּלְטָם מֵרָקֶל פִּטוּמִים: וְאִם אֵין
 מְעֻשִׁים • וְזָבַח מִבְּלֵי מוֹשִׁים • וְזָכְרָה לְנַבְזִים וּמְאוּסִים •

יום מ'מים כוסם, כמו שאז' על פסוק ימים יזכרו ולא אחד בהם (תהלי' קלט
 עז) זה י"ב יוקשיו, שוטניו לפוערת הם, השתק אותם שלא לפעור עוד פה.
 יועכו, נוענים. וידוי בתחן יאילו, הכיבור אלזים וממחרים להתודות באמצע
 התפלה כי השטן סוכר שיתודו בסוף כמו היחיד לכן הוא ממתין מלקטרג עד
 בסוף וכבר התודו הכיבור, והנה זאת תחנולה מאתם. הרים, תאר לאבות.
 מוקש, שטן. בסקוד, בייסור, עיין בערוך ערך סקד; כאשר ייסר איש את
 בנו (דנרי' ח ה) ת'י היכמא דמסקד גנרית נרי', ומה נקרא הדרכן מהקד כי
 הוא מייסר את הפרס, עיין פי' רש"י איכ' א' י"ד. כפרו, איל שנתן כפרו
 לשמיטה, הנה אפרו שמור ונכור לישראל כמו שאז'ל. בענס וליל, בענס היום
 וגם לילה. פקוד, פסוד של יחוק היינו הקב"ה. פרחיו, בניו. במשעות חתומי',
 כ"כ בכל כ"י והוא נכח, וכספרינו כתוב במשעותיו חתומים ולא ידעתי לכוונת.
 מרכל פטומים, מרכילות השטמים פטומי מילי. לנבזים ומאוסים, לנדקיס

יום • מן דיעועק פֿטרליגליבוטען, לור פֿערוחהנזק ערקחנען טחגע,
 סחגע חונר בעמיטליידע, ה הערר, דיח, וועלבע מיהן לו טחטלען וויסען;
 נור רובלונגע זחם הינחבפֿהרען חין דען טונר דעד החלזע! ווייזיך
 החבטן חונרע זעהרער גערמטהען, דחו זינדענבעקעננטנים חין געבעטע
 זייטליך חבלונגען, דיח חין חיהרען גריפֿטען רוהענדען (אבות) חלנורופֿען,
 חונר דיח פֿרחהמען טהחטען דער גרמטען הייפטער פֿחֿלונטרמגען. זיח
 החבטן חונר עמשפֿהלען, יענע מחפֿטיגען טהחטען דען ביטערז (אלהים)
 חונר דען געבונדענען (יחוק) לו ערווחענען; זיח בעזיטלען דיח געהיימע
 קרמפֿט, דחם מיהרע בלונגע ערווחענען פֿערייזער לזיריקקטרעקטע. ה, מחגע
 זיח חין טויער ערגרייפֿען! מחגען זיח פֿערסטוואמען, דיח זיגענחייזער
 (מקטננים)! דחם זיח פֿערסייכלט ווערדען, דיח דחפֿסעלניגעלער חלזע! חונר
 זינד חויך קיינע טוגענדען פֿיר חונר חויפלונברינגען, חונר קחנען וויר חויך
 קיינע שפֿעלר דחבריינגען, זח וויח חוינגעדענק דער סחמך חונר דער פֿער
 חכטוב

מוסף ליום כפור

וּמִגִּזְעֵם הַפֶּר כְּעָסִים: רָם קוֹשֶׁט מֵעֲבָדֶיךָ • רָאֵת תְּרֵאֶת
 עֹבְדֶיךָ • רַעִים בָּאֵי עֲדֶיךָ • רַחוּם זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ: יִבְקֶשׁ
 עֵזְרִי וְאִיגָנוּ • יָמָה בְּמַצּוֹלוֹת תִּגְנְנוּ • יִלְד בְּשֵׁשׁ עֶשְׂרֵעוּ תִּעֲנְנוּ •
 יִשָּׂר מְלִיץ יִתְנַנוּ: מְבָרַק חֶרֶב הַשָּׁנוֹן • מְלֵט מְאַרְכֵי רֵנוֹן •
 מ' מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵם בְּתַתְּנוֹן • מְלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן:
 ק' כְּפָר פְּדִיִן נַפְשׁ • פָּדָה מִטְּבִיעַת רָפֶשׁ • מ' מִיִּחְלִיקָה
 בְּעֵנָי וְכַפֶּשׁ • הַחַיִּים בְּטַלְלֵי נַפְשׁ:

כותמים הארון.

מִי בְּמוֹדֵ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יִצְוֵרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנִאֲמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

מיוסד ע"פ תנתי צום העשור ד"פ. סוגריס הארון.

ק' צִפְתָּה בְּבֵת הַמּוֹתָה • צוּם הָעֶשׂוֹר עֲמוּתָה • צֹאן בְּהֶעֱנִשָּׁה
 מוֹתָה • צִדְקָה מְמוּכָר צְמִיתָה: וּבְכוֹא סוּטָן לְגִקּוֹב •

זהם כנזים ומאוסים צעירי עזמס וכמו שא"ל. בעניי וכופא, בטס ואפרי, ל'י
 הכפטיני באפרי (איכה ג' ע"ז).
 צפנה, הכט. בנת תמותה, ל"ה בתה' ע"ט י"א. עמותה, פעל כנזר מן עמית
 שטעמו חזר. לאן בהעכזה מיתה. כאשר יתקייבו לאיך מיתה, כדקה ממבר נמיתה,
 שלא ימכרו לנמיתות. ועיין בילקוט פ' לך על פסוק ויהי השמש באה, ונבראשי רכה

חֲבֻטָּג, דִּח וויר דיינטטהמובען דוירען, חונד ווענדע חב דיינטן גריס
 פֶּחֶן דען חֲבֻטָּגוֹיגֶען דיינער פֶּרְחֻמֶען. הֲחֻבֻטֶער, טויע דקך דיינע
 געטרייען געטחפֶפע, טויע דיינע חֲבֻעֶטֶער, וויח ויח חין טרויער חייכז
 טרֶחֶט ויך חין דיינטן הַחֻזֶען חיינפֶיערען. — געדענקע, חֲחֻבֻחֶראש
 הערליגער, דיינער קעכטע, חונד וענקע חיהרע וויסעטהטען חין דעג
 מערעט: טיעפֶע, דחם חחן ויח זולע חונד ניכט פֶיערע. געווחהרע דיינטט
 קינדע ויינטן ליעבלינגווחונט, דחם חין רעדןיער פֶערטהייריער ויך
 ויינער חֲנֻעֶהאע. ענטליעהע דח חונטער פֶיחֻמֶען בייח דיר ווייזען,
 ענטליעהע ויח דעטן בֶּחֶקֶען, טחרפֶגעוועטלטען סווערטע! וויולפֶהרע
 גֶחֶרֶיגֶט חיהרען ווינטען, חֲחֻבֻבֶרֶיגֶטֶער, חֲחֻבֻחֶרהעלניגער קחגי!
 צפֶה. ווירדיגע דקך דח פֶיר דיק ערסטערבענדע טחכטער, דח חֲחֻבֻ
 לעהנטען דחז פֶחֻזטען לזר געפֶהרסין חֲחֻט, חיינעו בויקקעו. חֲחֻטע
 דחז חֲחֻע חֲחֻח חויד דען טחד פֶערסורעט, וף ענטסורדיגע עו חב
 ויינער סקחפֶערייח. טחטע דער נחטטערלינגיע חויד לזת חונהינע חויל,
 דעו

וְלַחֲשׂוֹף סָרַעַף הָעֵקוֹב. וְבַל יִרְשָׁה לְקוֹב. וְכַח תּוֹלְדוֹת
 יַעֲקֹב: מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ בְּשׂוֹמֶךָ. מֵאִז חִקְקֵתוּ בְּרִשׁוֹמֶךָ.
 מוֹלְדוֹתָיו הַבְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ. מִלְטָם לְמַעַן שְׁמֶךָ: הַזְכֵּר
 יִשִּׁיבֵת אַחֲל. תִּמְאַבֵּק לְשֵׁר גַּחַל. הַצִּיֵּלָה שְׂאוֹנֵנוּ מִבַּחַל.
 הַצִּיֵּיִם לְהִרְטוֹת מַחַל: עֲנוּי נַפְשׁ שׁוֹר. עֵינַי בְּלֵי תִשׁוֹר.
 עוֹרְכֵי שְׁוֹעַ בְּיִשׁוֹר. עֵינָם בְּאַמֶּת וְאַשׁוֹר: סִלַּח לְשִׁבֵי פֶשַׁע.
 סְלִיחָה תִּכְרִיעַ רִשָּׁע. סִדֵּר תִּפְלָה תִישָׁע. סִבֵּר פְּדוֹת
 לְיִשָּׁע: וְאִם הִמָּה בְּאָדָם. וּמַעֲדָה וּמִטָּה יָדָם. וְאַתָּה
 נוֹצֵר הָאָדָם. וְתִרְוֵן תִּנְהַל לְעוֹדָדָם: רַעֲבָם וְצִמְאָם

דף מ' ג'. לנקה, לפרוש. ולחזוף, ולגלות. סרעף העקוב, לב העקוב.
 ליקוב, לפרוש ולפרט. וכח, תוכחת חטאים של תולדות יעקב. מאז חקקתו
 ברשומך, נורת יעקב מקוק' נכסא. ישיבת אוהל וכו', כ"כ בספרינו והוא
 מנוכה מאוד לחרוז אוהל עם גחל ובחל; ואלום בכ"י מלאתי אהל וגחל ובחל,
 זה מסתבר, וטעם ישיבת אהל ישיבת יעקב בחורב ביום כמו שאמר הייתי ביום
 אכלני חורב והיתה זאת לרוב גדקתו ככתוב שם. אחל, ל' חורב וחס כח
 במס' ברכות דף ל"ב א'. לשר גחל, לשר של אש וגחלים. שאוננו המונו וקהלו.
 מבחל, כ"כ בכ"י, והוא ל' וגם נפשו נחלה בי (זכרי' יא ח) ל' תיעוב ומאוסה
 והוא כינוי לכתמי העוונות. להרטות מחל, לאוס נטיה למחלה. שוע ב'ישוור,
 כ"כ בכ"י. ותרוון, ל' ותור. לעודדס, למקום.

דעו הערלענו טיקקע לז ענטהילוטן, זך וזן עז חיהט סטרעקוטטענו חונג
 טערה: חגט ווערדען, דחו רעכטען געגען יעקב'ז ונחמען, דעסען (יעקב)
 חביל'רונג דוח חין דיינען טהרמן דמחולז טמן חייגעפרקטגט. ח, ענטאנסע
 דחך רעסען ספרחסען — דיח דוח היט דיינען נחמען פערעח'זקחחמעט
 החוט — דיינען נחמען הח'זכען; גערענקע חיהכען, וויח ער חין לעלטן
 טאחטעטע, וויח ער חיינוט היט דען פ'יערענגעלן רחג, חונד בעז
 וחהרע רחך זיינער נח'קחחמען מענגע פ'ער טרעקקען, דיח הייטע חויל
 חייזונגוויטטען, חויל פ'ערעכונג החררען. זיעהע חויל דחו פייניגען חיהז
 רער זייבער חונד טויע ניכט חויל חיהר פ'ערברעכען. חיהכען, דיח הייטע
 חיהר ח'זיעגען היט נח'דרוקק פ'חרכריגען, ערוויערע היט טרייע חונד וויזן;
 פ'חהרע. פ'ערזייהע רען ביסענדען חונד חונטערדריקקע דחו זחוטער! ווערע
 דיך לז חיהרען וחהזגעח'רנגעטען געבעטען, טיקקע חיהנען היז! חונד החבען
 זיח ח'ז מענסען חירדים געהח'נדעלט, חונד זינד זיח חיהרען בעגייעררען חונג
 טערלעגען, ח, זך החכע דוח, טחפ'פ'ער דער מענטען, נח'זניכט היט חיהנען
 חונד ריכטע זיח וויטערע חויל! זיעהע, וויח זיח חונדען חונד דורוטען, חונד
 סויע

חַוָּח. רָעָתָם בְּלִי תַחֲוָה. מִרְגֵּשׁ רַחֲשָׁם מִלְכֻּוּהָ.
 רוֹנְנִים סָלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה:
 יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָרֶדְרֵהּ הַלְלוּיָהּ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

נִקְ"ק אֲמִירִים כֵּאֵן אַחַהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ, תַּמְלַא בְּשִׁרְיַת דָּף לִבְךָ.

חִוּק גִּחְשָׁב בְּצַג בְּאִיתוֹן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלֵי עֵקְלָתוֹן.

וְנִקְדִּישְׁךָ בְּשִׁבְתְּ שַׁבְּתוֹן. קְדוֹשׁ:

חִוּק הַיּוֹם בְּפִתְחֵךָ סְפָרִים. חוֹן (אֹם) שְׁמֶךָ

מִפְּאָרִים. וְנִקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכְּפָרִים. קְדוֹשׁ:

חִוּק מִסְטִין בְּכָכֵל יֵאֱסוּר. וְתִקְוֵת אֲסִירֵי

בְּשׂוֹר. וְנִקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הָעֲשׂוֹר. קְדוֹשׁ:

אשא

צחשב, כהיה נמשלים. כגו באיתו, כעומד בשער האיתן (יחזקאל מ טו) הוא השער אשר ה' מכוון כנגד פתח ההיכל ותמוכו היו נכנסים הנאים בעזרה להתפלל. דחות, לדחות. בפלול, בתפלות. עקלתון, תאר לשטן כקס עקלתון המעות ומעקל הנרות. ככנל, ככנלי בזול.

סויע ניכט חוילן מיהרע פֿרעפֿעלטהמטען, פֿערטומההע ניכט דען גוטגעזיניכטען הויפטען, ווען ער פֿלעהט חונד טרייעט! מ, פֿערליייהע דרף דיחויסעטהמטען דיעזע פֿחוקן!

ימלך. דער הערר רעגירערט עוויגליך, דיין גחטט דורך מווע זייטען, זיין! הללויה ואהיה. רוח, הייליגער, טהרמנט מוכטער ומכגענומען ישראל'ס. אל נא.

נחשב. החטטען וויר דרף דרו מנועהען דעו חכערפריעווערע, דער עהמפלוג חית איתן וויילטע, דחם חויד מוכטער געכעט דרו חונגעהייער (שטן) זו סייכען פֿערמחכטע, חונד וויר ווערדען דרף הייליג פרייען חת שנת שנתן. קדוש.

היום. הייטע, ווען רוח דיינע ביכער נחטוממנט, זייח דער נחלימו, דיח דיינעט נחטען הויריגט, גינדיג, חונד וויר ווערדען דרף הייליג פרייען חת פֿערמחכענוטמג. קדוש.

מסטיין. מ, סומגע דען פֿערלייידער (שטן) חיו פֿעסטען חונד פֿערקייכרע זיינען געפֿעסטען חיינע הקפֿענוגעפֿחוקע בחטמחפֿט, דרו ווערדען וויר דרף הייליג פרייען חת פֿחוטמחגע דען לעהכטען. קדוש.

אשא

מוסף יום כפור

בנגון אדר ודוד. שהע"ס אליעזר בירבי קליר כסול בראשי החרחוים.

מ' אשא דעי למרחוק. שעון באת מרחוק.

מ' בפעלו צרי רחוק:

מ' אספדה אל חק. מסבו בלי לרחוק.

מ' חיים לי לחוק:

מ' לשוד כהתף ימחוק. לוחמי לבל ישחוק.

מ' וימלא פי שחוק: (נחשב כצג וכו').

מ' עורכי שוע לרוב. חין ערפם יערוב.

מ' פני אלהים מקרוב:

מ' עתירתי אז תקרוב. עברתי לבל תארוב.

מ' אלי לבל קרוב:

מ' זומם אם ירוב. עדת אל לחרוב.

מ' אשען במצדיק וקרוב: (היום במחחך וכו').

אשא. ל"ה באיוב ל"ג, ודרשוהו על אנרהס שא' וירא את היקום מרחוק. שעון; לשעות. באת מרחוק. בלותו אשר בא מרחוק והיינו אנרהס שנת מעבר הכהר. בפעלו; בזכות פעלו. נרי דחוק, תדחוק ארבי. אספר וכו'. המאמ' הוה מיוסד על שלש כתובי; צתהלי' סי' ב', ואני נכסתי ונ' אספר' א חוק ונ' שא ממני ונ' וע"ד שדרשוהו במדרש תהלי' ע"ש. מסוכו, ל' ואני נכסתי, כדאי' שס. חיים, עש"ה; חיים של ממך, ומה שא? איהיו ישרא חיים וקיימים לעולם, כדאי' שס. לאור, הוא השטן. כחמף, כרנע ימחוק, יעביר. זומם, יל"ה הסוככ עלי מזמות. אם חרוב, אם ישרה. במצדיק וקרוב. בהקנ"ה

אשא. חיד ונעקע חיינע ויננע חויל רוח ס'ח'לייט. דער חיינט חויו דער פערנע הערףגעלנגען קהמן, חיוט שטיטלע איר; חב זיינער טוגענדען ווירד חוין ערלפיינד פ'ערדרקנגט. חיד ברינגע דעו העררן פ'ערהייסונג לור שפרחלע, דחם ער ויך נייע ויינטן ערקקרענען ענטליעהע חונד איר עוויגען לעבען געוואהרע, דען ווירגעטעלען חבער יטהוינגו טויגע, דחאט חוין ווירדערוחלער איר ניכט תהנהג לחלע; דחן ווערדע חיד תחחילן טרוואפירען.

יח חרנען געבעטע דוח פ'יווע; ח, מחלטע דחך חיהר פ'ועהען דיר חנגענעסן זיוו, מחלטע ענדחך דיינער ח'וואחלט לו גענויכטע קחאטען! חיינע ערוטע ביטטע חיוט, דחם חיינע זיכרע איר ניכט חויפ'וירע, איר ניכט חויל דעס פ'וסע נח'געעהע; חונד ערמיפערט ויך דער חונהייל'כריטער חיד חבער דוח גחטטעגעמינדע, יח חויפ'לוויבען, וח ביוט דוח, גערעכטער, חוין נההער בייחטטחנר חיר. חונטערלנגע

מוסף ליום כפור

ח'רשע אים הכריעי. זכור לי רועי.

ק' בצדקו עתה לרועעי:

ח'רעה צאן מרעי. במרעה טוב לרעי.

ק' ובאור חיים לזרעי:

ח' בעון ארה רבעי. ובקו נטית מרעי.

ק' נא אל יארעי: (מסמין ככלל וכי.)

ח' יסכיתו שובו לבצרון. ג'שים פני ארון.

ק' להעצים ארשת רון:

ח' יחלו ראשון ואחרון. מושבית אף וחרון.

ק' בזאת יבוא אהרן:

ח' רוגשים קרוא בגרון. פלוש אטומי חרון.

ק' מצוא מחילת וחרון: (נחשב כצג וכי.)

בשבתו

המלדיקני וקרוח לי. דע אס הכריעי, אס הכריעי הסטא והרע. רועי, רועה שלי והיינו משה רבנו. לרועי, להרים קול בתרועה ושמחה. אורח רבני, ל"ה ארמי ורנני זרית (תהלים קל"ט ג'), וע"ג פי' רש"י. ובקו נטית מרעי, בלותו קו משכט שנטיתי ממכות דודי ורעי הקב"ה. אל יארעי, אל יארע לי. יסכיתו וכי, שיעורו: אותם הגשים מול פני ארון להעצים ארשת רון יסכיתו וישמעו הבטורה: שובו לבצרון! וכוא ל"ה, שובו לבצרון אסירי התקום (זכרי' ט' י"ב). ראשון ואחרון, הקב"ה. פלוש, גלוי. מחילת וחרון, כ"כ

מונטערן/הגע חיד חודק דעסן/אונטער, זך וייח דיר היין הירטע הייגע/דענק; זיינע פֿרעמדיגקייט חומוגעבע חיד חונד וייטע ריח סתחפע היינער העעררע לור גוטען וויירע היין, וזך דרו/עבענוזילט חיד בעזחננע. פֿרעקנטע חיד חודק דער בעגייערדע, חונד כייגט ריח ופֿאגסחחלע לוס אונטער זיך, ח, זחם עו חיד ניכט ענטגעלטען!
ל'יעהעט וויערער הייט לו חוירער בורג!" ח: ווירד חייך פֿערקייכרעט וועררען, חוהר, ריח חוהר חייך דעס ארון הקדש נחהעט, ח:לוסטויאמען וייטע פֿאמאמען. פֿלעהט עו חון, דרו חונדנזילע וועטען, דחם עו פֿערסייבלע גריט חונד לחרו, דרו ווירד ער חיינעט וויערער חוילטרעטען, חיייער חבערפֿרייעטער אהרן. רופט חויו סחלועט החלוע, היינע זיעבען! ערוחחנס ריח דחרט חיו חכרון סוואחערון, דרו ערפֿחלעט פֿערלייהונג חונד זיערענערלחם!

מוסף ליום כפור

ס' בְּשִׁבְתוֹ בְּכֶסֶד רִיבִי. יְרִיבִי לְעֵינַי יְרִיבִי.

ז' וְיָהּ גִצְבִּי לְרִיבִי:

ס' בְּזוּזֵי חָרוֹב יַחְרִיב. כְּמוֹ קַדְמוֹנִים הַחֲרִיב.

ז' וְנִאֲקִי לְפָנָיו יִקְרִיב:

ס' יִצְגֵג אֶתִּי בְּרִיבִי. מְלִיצֵי שֵׁי לְהִקְרִיב.

ז' וְשִׁיחֵי לְגוּחֵי יַעֲרִיב: (היום בפתחך וכו').

ס' קוֹל אָרִים בְּשׁוֹפָר. בְּמִתֵּן אֲמַרִי שֹׁפֵר.

ז' לְפָנַי חֲזָקִים שֹׁפֵר:

ס' קִצְבִּי שְׁעִירִים וּפָר. בְּגִיבֵי שְׂפָתַיִם יִסְפָּר.

ז' וּבָכָן סוֹטֵן יַחְפָּר:

ס' לְפָלוּסִים כְּכּוֹכְבֵי מִסְפָּר. וְשָׁחִים עַד עֶפֶר.

ז' בְּצַעַם וְעוֹוִים יִכְפָּר: (מסמין בכבל וכו').

ישלגו

ככל כ"י ועקר, וטעמו מחילה של ויתור עוונות. ככס ריב, ככסא דין. יולג, נכב, ל"ה נכב לריב ה' (ישעי' ג' יג). פי, דרוק, לגוחי, לבוראי. לבני חזקים שפר, לכפי הקלה' אזר שפר השמים החזקים, כדכתיב, ברוח שמים שפרה (אזכ כו יג). קנב שעירים ופר, מנין שעירים ופר שהקרינו במקדש בה"כ, עתה יסופר בכיב שפתיים, וכענין. ובאלמה פריס שפתינו. לפלוסים, לאקוליס ככוכבי מספר והיינו ישראל. ואקים, ל"ה בתהלים מ"ד כ"ו.

מחלטע ער. היינע ווידערומלעך (מקטרגים) ריכטען, ער, דער מלל מחלטע טיגע! דער רעכטונגעוואלטר חויל דעך טהרמכע דעו געריכטעו, מחלטע ער ויח חוילפרייבען, דיח פערליימדער, וויח ער סמן מעהרערע חוילפגעו ריעבען, חונר ערהערען היין פלעהען! נור היינע פערטהיידידגער וואלען פֿקר דען טרמקען דעו געריכטעו געהמך פֿינדען, חויל דמס היין געבעט פֿמך סמפפער ווהן חוילפגעמחמען ווערע.

חיד וחסע היינע טטימע חויל, וויח דעו אופר' סמן בייה חיבערליעפראג דעו געועטלעו, פלעהע חיהו וון, חיהו, דער דיח מחלטעגען הימעל חוילגעמאיקקט, חונר ערגמלע דעו פֿערוויט דער זמנט געמפפערטען כמקק חונר פֿהררען דוך געבעטע, דיח היינען ויפפען ענטטערממען, חונר דער סהרענדרהט (סטן) ווירר לז טמקען ווערען. ית, דוח פֿערלייגעט היינער נחליח, דיח זמנט דעו טטערנען חמ הימעל גלייכגעטעלט ווהררען חונר. נון יצו לז ערדע געביקט חויל!

מוסף ליום כפור

ח' יִשְׁלַגְנוּ אֲדָמֵי שָׁנִים. שָׁל כָּל יָמוֹת הַשָּׁנִים.

ק' הַדְּשִׁים וְגַם יִשְׁנִים:

ח' יִלְבְּנוּ בַתְּמִי שׁוֹשְׁנִים. וַיּוֹשְׁבוּ לְתַעְרָם שְׁנוֹנִים.

ק' בַּפְּלוֹל אֲשֶׁר מִשְׁנָנִים:

ח' רַחֲצוּ וְהִזְבּוּ מִעֲשׂוֹנִים. לְאַלֶּת מַהֲיוֹת שׁוֹנִים.

ק' וְעַל מִבְּטַחְמוֹ שְׁעוֹנִים:

גַּחֲשִׁב בְּצַג בְּאִיתוֹן. דַּהֲת בַּפְּלוֹל עֲקֻלְתוֹן. וְנִקְדִּישָׁה בְּשַׁבַּת שְׁפַתוֹן וְקִדְוֶשׁ:

ח' וְקֵאת לַחֲשִׁי עֵנְהָנָא. זְעָקִי רִצְהָנָא. הֵא קְדוֹשׁ:

ח' וְקֵאדוֹן לְקַל עֵמָה. זְכוֹר רַחֲמֶיהָ. גִּזְרָא וְקִדְוֶשׁ:

ע"ס א"ב. זה אמר כה"ן כנגד אאס"ד.

אין ערוך אליך. בין עצם מפעליך. גישת המון

מיחליך. דרוש לגבר, תיליך. הזגי המולת קדש.

ומהחלים בהדרת קדש. זרע תבואת קדש. תשוב

באילי קדש: טפסרי מרפעי פנים. יישירוק עם

אופנים. בבקרך כל פנים. לבלתי נשוא פנים:

מתנשא לכל לראש. גועץ אחרית מראש. סליחת

לשוכבים דרוש. עונם לשאת במראש: פרוגי כנף

שלנו, ילבינו כאלג. לתערס, לנדן שלכס. שנוים, חרבות, מעשויס,

מעונות המעשים ומאפילים הנפש. ענה נא, וכו', כ"כ בכל כ"י ועקר

כי ר"ת אלעזר, וכן אדון לקול עמד וכו'. אין ערוך וגו'. ע"ה מי נשחק יערוך לה' (תהלים פ"ט ז'). בין, להכין גישת,

מפלת. חיליק, ישראל. טפסרי, השרי' המרונעים נפנים. פרויככף, ע"ה וכנפיהם

דית זינדטן דעו גחלנטן יתהרו, דית זייגוטבעגחגבענטן זאוסהלו חזו דית

זקגוטבעגחגבענטן, ווערדען פֿערגעהן וויח סנעע, דית בעלזעקקטע רחוע

(ישראל) זיירד ווייס, חוזר דמו חיבער זיח געלפגענע סווערט זיירד. וזיעדער

חין דית סיידע געסטעקקט ווערדען, זייטעלזוט מחכיגדלמשיגער געבעטע.

וזאסטע, ריינגט זייד חייך פֿחץ חונרחה, יבעגעהט כוח יענע מלבערנ

זייטען זייערער, דמן קחנט מחר געטרקט חוזר זיבער זיין!

רַנְנִים • צְדָקוֹתֶיךָ חַי מְרַנְנִים • קוֹל שְׂאֵג מְחַנְנִים • רָצָה
 בַּחַיִּין וּבַתְּחִנּוּנִים: שְׂנֵאֵן רַבּוֹת אֲלֹפִים • שׁוֹאֲגִים
 וּלְבָקָרִים מִתַּחֲלָפִים • מִיֵּק תִּקְרָה יִשְׁגּוּ אֲלֹפִים • תּוֹדָה
 וּמִרְהָ מְאֲלָפִים:

מִיֵּק וּבִכְן וְאַתָּה בְּרַחוּם סָלַח לָנוּ: ע"ס א"ב

מִיֵּק אֲנָא אֲזוּן שְׁוַעַת חַנּוּן • בְּיוֹם זֶה הִסְכַּת תַּחֲנוּן •
 ק' יי' יי' אֶרְחוּם וְחַנּוּן • וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ: מִיֵּק שְׂנֵאֵן לְפָנֶיךָ
 שְׁפוּךְ שִׁיחָה • דְּהוּשׁ רַחֲמִים וּסְלִיחָה • ק' אֲרַנִּי שְׂמֹעַת
 אֲרַנִּי סְלַחָה • וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ: מִיֵּק הַעֲתָר לָנוּ בְּיוֹם
 הַזֶּה • וְעִנּוּתָנוּ אֶתְבּוּהָ • ק' סָלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה •
 וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ: מִיֵּק וְעַק קָשׁוּב מִמִּנְעִימִיךָ • חַנּוּן
 בְּגִד לְרַחֲמִיךָ • ק' חוּסָה יי' עַל עַמְּךָ • וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ:
 מִיֵּק מִעֲנוּ בְּהַר גַּחֲלָתָנוּ • יי' אֵלֶּה תּוֹחֲלָתָנוּ • ק' וְסָלַחְתָּ
 לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתָנוּ (וּגַחֲלָתָנוּ) • וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ:
 מִיֵּק בְּרַחֲמִיךָ עֲשׂוֹת הוֹאֵל • לְנִכְוִיִּם לְקָרְאתָךְ אֵל •
 ק' בִּפְרַ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ: מִיֵּק מְחִילָה הִרְבֵּת
 לְבִנְיַחֲסִידֶיךָ • גִּקְחַת מִפְּשַׁע עַם יִדְיָדֶיךָ • ק' גַּם מִזֹּדִים חֲשׂוֹךְ
 עֲבָרֶיךָ • וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ: סָלַח לְעַם בְּךָ נוֹשַׁע •
 עוֹן שָׂא נָא וְחִישׁ יִשַׁע • מִיֵּק אֶתְבּוּהָ נוֹשָׂא עוֹן וְעוֹבֵר
 עַל פְּשָׁע • וְאַתָּה כְּרַחוּם סָלַח לָנוּ: פְּדָנוּ מִחַטָּא נִקְנוּ מִעוֹן •
 צְלוּל בְּמַצְלוּל בְּכָד עוֹן • ק' וְאַל לְעַד תּוֹבּוֹר עוֹן • וְאַתָּה

פרודות מלמעלה (וימוקף איה). ולנקרים מתחלפים, עש"ה סדאים לנקרים (איכ"ג'
 כ"ג), וכמו שאז"ל בכרך אין דורשין. אלופים, אלופי ישראל מאלפים, מלמדים.
 אנא אזון, האזן. הסכת, קבל. וענתנו אל תנוה, ל"ה בתהלו' כ"ז כ"ה.
 ממכעימך, מן המכעימים לך תפלתם. טענו, נטע אותנו. לנכונים לקראתך, כ"כ
 בכ"י והוא עקב, עש"ה הכן לקראת אליהך ישראל (עמוס ד' ט'). במלול, במזולת

כרחום סלח לנו: ^{ס'} קולנו תשמע משמי שחק. רשענו
 לים תרחק. ^{ק'} ואתה יי אל תרחק. ואתה כרחום סלח לנו:
^{ס'} שבטי עמך ונחלתך תפלה עורכים להשעותך. ^{ק'} ואתה
 תשמע השמים מכוין שבתך. ואתה כרחום סלח לנו:
 חו"ק אף חנון אתה ורחום לכל פעל:

^{ע"ס א"ב} ^{סין} אף אין לנו אלה מבלעדיך. ^{ק'} כי אתה רחום לכל פעל:
 אף באנו לשמך ואתנו עדיך. ^{ק'} כי אתה רחום לכל פעל:
 אף גשים וחרדים יחד לעבדך. ^{ק'} כי אתה רחום לכל פעל:
 ק"ס אף דרוש לצדק מודיך ועדיך. חנון ורחום לכל פעל:
 אף חנון אתה ורחום לכל פעל:

אף הרם קרן עם ידידיך. ^{ק'} כי אתה רחום לכל פעל:
 אף ומלא משאלת זרע חסידיך. ^{ק'} כי אתה רחום לכל פעל:
 אף זכרנו ופקדנו ברוב חסדיך. ^{ק'} כי אתה רחום לכל פעל:

אך
 יס. להטותיך, להפסית אלך. ואתה תשמע השמי מכוין שחק, כ"כ בכל כ"ו וכו'
 עיקר כל שאל דקרא במ"א ח' ל"ט, וכן כל חרזי הפיוט הזה מסיימי על לישאל דקרא
 אך אין לנו וכו'. עין מה שכתבתי בסדר שחרית דף ל"ח. וכל הפיוט מכוון בעלמנו.

אך. ונחזוריך, דוח ביום גמדיג חונד מלובתרהערליג!
 ח' א ויר ערקעכטן קיינען געטט חיסעדיך, ק' דען דוח ביוט מלובתרהערליג!
 ח' ב ויר ערסינען סקר דיינעט הייליגען קחאטען, קחאטען סקר דיך,
 ק' דען דוח ביוט מלובתרהערליג!
 ח' ג ויר קחאטען הייליגען הערמן געטטיראט, פערמינט, דיר לו דיענטען,
 ק' דען דוח ביוט מלובתרהערליג!
 ח' ד וזע רעכטערטיגונג פיר דיינע בעקענער חונד דיך לייגען דיינער חייכייט,
 ק' גמדיגער חונד מלובתרהערליג!
 ח' ה ערהעבע דמו הקרן דיינע געליעבטען סקוקי,
 ק' דען דוח ביוט מלובתרהערליג!
 ח' ו ויילדערהערטען קחאטען דיינער פרחאטען, ק' דען דוח ביוט מלובתרהערליג!
 ח' ז גערעכקע חונדער חונד זאלע חונד הייט מיט דיינער גרמסען גיטע,
 ק' דען דוח ביוט מלובתרהערליג!
 זיח

ק"י אַךְ חוֹן וְחַמּוּל פִּלְמַת שְׂרִידֶיךָ • חֲנוּן וְרַחוּם לְכָל פֶּעַל:
 אַךְ חֲנוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פֶּעַל:
 אַךְ טָלְאִיךָ נָהַל הַכְּמָהִים לַחֲסֻדֶיךָ • כִּי אַתָּה רַחוּם לָפֶ:
 אַךְ יְדַעַם בִּינּוֹת שֶׁכָּל סוּדֵיךָ • כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֶּעַל:
 אַךְ בְּכַסֵּם מַעֲוָנָם וַיְכַשְׁרוּ עֲרִיךָ • כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֶּעַל:
 ק"י אַךְ לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה בַעֲבוּר כְּבוֹדֶךָ • חֲנוּן וְרַחוּם לְכָל פֶּעַל:
 אַךְ חֲנוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פֶּעַל:
 אַךְ מוֹסְרוֹתֶיהֶם תִּנְתֵּק בְּחֻקֵּי יְדִיךָ • כִּי אַתָּה רַחוּם לָפֶ:
 אַךְ נְשָׂאִם וְהִרְבִּיצָם בְּבֵית וְעוֹדֶךָ • כִּי אַתָּה רַחוּם לָפֶ:
 אַךְ סִפּוֹר דְּמַעֲתָם וְשִׁמְהָ בְּנֹאֲדֶךָ • כִּי אַתָּה רַחוּם לָפֶ:
 ק"י אַךְ עָרוֹב לְטוֹב וְלָרַחֲמִים עֲבָדֶיךָ • חֲנוּן וְרַחוּם לָפֶ:
 אַךְ חֲנוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פֶּעַל:
 אַךְ פִּינּוּ יְסִפְרֵ תְהִלּוֹת הוֹדֵיךָ • כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֶּעַל:

ס' ח' ייח ג' חריג חוטר ערבמראונובטחון דייעט קליינטן חיבעררעוט,
 ק' גנחריגער חוטר חלובמראהערליגער!
 ס' ט' זייטע ריח וטאמער, ריח נחך דייענער גנחדע זעבלען,
 ק' דען דוח בייט חלובמראהערליג!
 ס' ו' ווייעה יוח חיון חין דייענע געהייזניסטע סחלוצער ווייהייט,
 ק' דען דוח בייט חלובמראהערליג!
 ס' כ' וווסטע חוטר מחלבע יוח סחון וינדען ריון, ק' דען דוח בייט חלובמראהערליג!
 ס' ל' טהוע עז דייענטהחלובען, דייענע רזהענו החלובען,
 ק' גנחריגער חוטר חלובמראהערליגער!
 ס' מ' חן זעררייסע חיהרע סעסטען מיט דייענער חלוצעומוט,
 ק' דען דוח בייט חלובמראהערליג!
 ס' נ' טרמגע יוח היכויל, זעטלע יוח חיון חין דייענע ערקמנען טעמסען,
 ק' דען דוח בייט חלובמראהערליג!
 ס' ס' נחלוע חיהרע טהרמנען חוטר בעווחרע יוח חין דייענע כעהחוטער,
 ק' דען דוח בייט חלובמראהערליג!
 ס' ע' נחם דייענע גיטע חבולמוטען, ערבמראה דרך דייענער קנעלטען,
 ק' גנחריגער חוטר חלובמראהערליגער!
 ס' פ' חוטערע יוספטען זחלוצען דייענער מחיעוטמט רוהת ערלחלוצען,
 ק' דען דוח בייט חלובמראהערליג!
 מחנע

מוסף יום כפור

ס' אָשֶׁר אֵימְתָהּ . בְּהַמּוֹן מְלֹאכִים . בְּהַלּוּךְ מַחֲנוֹת . בּוֹעֵד (כ"א
 וּבֹאֲשֵׁי) אֲלֵפִים . בְּבוֹכָה (כ"א וּרְכַבּוּ) רַבָּבוֹת . ק' וּמִזְרָאָה עֲלֵיהֶם :
ס' וְאֵבִיתָה תִּהְלָה . מַזְוֵי שׁוֹנָה . מְזוּהַר כְּבֵה . מַחֲסְרֵי
 שֶׁבֶל . מִחֻזְרֵשֵׁי רַשָּׁע (כ"א רַע) . ק' וְהָיָא תִּהְלִתְךָ :
ס' אָשֶׁר אֵימְתָהּ . בְּטַפּוּחַ עֲרָבוֹת . בְּטָבוּס שְׁחָקִים .
 בְּיִשְׂרֵת עֲרָפֶל . בְּיִרְעוֹת מְעוֹנָה . ק' וּמִזְרָאָה עֲלֵיהֶם :
ס' וְאֵבִיתָה תִּהְלָה . מְבִתּוֹמֵי שְׁמִיץ . מִבְּקֻמוֹסֵי כְּתָם .
 מְלִכְרֵי פַח . מְלַעֲוֵי מַר . ק' וְהָיָא תִּהְלִתְךָ :
ס' אָשֶׁר אֵימְתָהּ . בְּמַסְלוֹי זִבּוּל . בְּמַרוֹמֵי שְׁפָר .
 בְּנַטִּית דּוֹק . בְּנְהִית עֲבִים . ק' וּמִזְרָאָה עֲלֵיהֶם :
ס' וְאֵבִיתָה תִּהְלָה . מְסִרוּחֵי מַעְשֵׁי . (כ"א מְשׁוּחַחֵי מַעַן) מְשֻׁבְּעֵי
 רְגָזוּ . מַעְדוּרֵי אֲמֵת . מַעֲמוּסֵי בָטָן . ק' וְהָיָא תִּהְלִתְךָ :
 אַשֶׁר

מללולי פעל, כיינו מדלי מעש, וככל הענין במלות זכות. בועד אלפים נוכח רבבות,
 כן הירסא בכל ספרינו, ויג' ובאלפי אלפים וברני רבבות, ואלס גירסת ספרינו
 מסתבר יותר, בעבור שאלות' אלו קיימין ולעולם יקדים לו לוח ב'. מסודשי רשע,
 ויג' מסודשי רע. מלעוני מר, ל' מרס כלעכ'. בנטיית, טעמו כמו בנטיית. מסודשי

ס' דוּחַ בּיוֹט פֻּורֵטְכַחֲרִי חֵיט גַעַסְיֹאֲמַעְזוּ דַעַר עַנְגַעְזוּ, חֵיט לִוגַע דַעַר הַיִּוִּיגַעְזוּ
 טַחְמַרְעוּ, חֵיט רַחַסְהַע דַעַר טוֹזְעַנְדַע חוֹנַר חֵיט דַעַר פֻּעֵרוּחְחֹזְנוּג
 דַעַר זִירִיחְרַעַן עַנְגַעְזוּ, ק' חוֹנַר דֵינַע פֻּורֵטְ דוּרְכֵרִיגַט זִיחַ.
 ס' רַחַךְ הַיִּיסַעוּט דוּחַ וְחָב פֻּחוּ פֻּעֵרוּחְכִנְיִלְבַעַט סִיֹּאחַעַר, פֻּחוּ פֻּוֹיטְטַעַרְטִיּוֹן
 פֻּחוּ בַחְרִזִינְיִגַעַן חוֹנַר וְמוֹטַעַרְפֻּחוֹזְנוּ; ק' רֵינַע חֵיט דִיר רוּחַ.
 ס' דוּחַ בּיוֹט פֻּורֵטְכַחֲרִי חֵיט דַעַן וּוִיטַעַן עֲרָבוֹת, חֵיט דַעַן חֵיט גַעַרְדַעַרְטַהֲטַעַן
 טַסְקִיס, חֵיט רַעַב דוּנְקַעְזוּ עַרְפֶּל חוֹנַר חֵיט דַעַר פֻּעֵרוּחְיִוּטַעַן מַעֲוֹכַ,
 ק' חוֹנַר דֵינַע פֻּורֵטְ דוּרְכֵרִיגַט זִיחַ.
 ס' רַחַךְ הַיִּיסַעוּט דוּחַ וְחָב פֻּחוּ גַעַברְחַמְחַקֵּטַעַן, הַיִּיחַטִּיקִיסַעַן,
 פֻּעֵרוּחְרַטַעַן חוֹנַר חִבְגַעַסְמַחְקֵטַעַן יִטְדַעַרַן; ק' רֵינַע חֵיט דִיר רוּחַ.
 ס' דוּחַ בּיוֹט פֻּורֵטְכַחֲרִי חֵיט דַעַן טַטִּיּוּגַעַן דַעַן זִכְלִיגַו, חֵיט יַעַנַעַן
 גַלְמַנְלַעַעְזַעַן הַחַהֲעוּ, חֵיט גַעוּחְחָבַע דַעַן דוֹק חוֹנַר חֵיט לִוגַע דַעַר וּחְחָקַעַן,
 ק' חוֹנַר דֵינַע פֻּורֵטְ דוּרְכֵרִיגַט זִיחַ.
 ס' רַחַךְ הַיִּיסַעוּט דוּחַ וְחָב פֻּחוּ גַעַסְמַחְקֵטַעַן, יַחַהֲלְרִיגַעַן, חוֹנַר
 רַעוֹיְבַעַן חוֹנַר גַעַברַעַכְלִיבַעַן; ק' רֵינַע חֵיט דִיר רוּחַ.
 מ' א (Tom 7.D.) E ה 5 דוּחַ

א' אֲשֶׁר-אֵימְתַקְךָ • בְּפֹתְחֵי קָדוֹשׁ • בְּפִצְחֵי כְרוֹךְ •
 בְּצַדְדֵי אַרְבַּע • בְּצַנּוּפֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ • ק' וּמִזְרָאֵךְ עֲלֵיהֶם •
 וְאֶבְיָתָה תְהַלֶּה • מִקְרָוָי אֵין • מִקְרָאֵי בְחִנֵּךְ •
 מִרְחֹקֵי אֲמֶת • מִרִיקֵי צַדִּיק • ק' וְהִיא תְהַלְתָּךְ •
 א' אֲשֶׁר אֵימְתַקְךָ • בְּשִׁבְיֵי אֵשׁ • בְּשִׁבְלֵי מַיִם • בְּתִלְגֵלְגֵי
 רוֹם • בְּתִלְתְּלֵי גְבַה • ק' וּמִזְרָאֵךְ עֲלֵיהֶם •
 וְאֶבְיָתָה תְהַלֶּה • מִבְּשָׂר וְדָם • מִהַבֵּל וְתֹהוּ • מִחֲצִיר
 יֵבֶשׁ • מִצֶּל עֹזֵבֵר • וּמִצִּיץ גּוֹבֵל • מִמִּשְׁלֵי מִינְפֶשׁ • מִמְּפָרִיתֵי
 רוּחַ • וּמִמְעוֹפְפֵי הַיָּה • וּמִחֲנִיטֵי נְשָׁמָה • וּמִזְוִיאֵי יְחִידָה •
 וּנְשִׁמְעֵים בְּרִין • וּמִתִּים בְּמִשְׁפָּט • וּחַיִּים בְּרַחֲמִים • וְנוֹתְנִים
 לָךְ פָּאֵר חַי (תָּ) עוֹלָמִים • ק' וְתַפְאֲרֶתְךָ עֲלֵיהֶם •

מעש, כ"כ בכל כ"י, ו' גמאוחמי מען והראשון מסתבר, כלדודי ארבע, במלאקיס
 ש"ז להם פנים על ארבעת החדים, כלנטי ש"ז, במעוטפים בש"ז ככפים.
 מקוראי בחקף, כ"כ בכ"י וכן מסתבר כי חנף שם תאר הוא, ממפריחי רוח,
 מבני אדם שהיו פוחים מהם ומניחים מעטפי חוץ, ש"ז בכל כ"י ומעמו עייפי
 כפא, ולספרים הגורסים מעוטפי הכל טעמו כמו מפריחי רוח שהקי' עופפת
 מהם, ומחניטי נשמה, טעמו כמו ומזיאי יחידה שהנשמה יולאת מהם ויפול ל'
 חניטה על יולאת הפירות והוא אל בזה על יולאת הנשמה, והוכיח כאן הנפש
 בחמה שמתויה שהם נפש רוח נשמה יחידה קיה.

ק' רוח ביוט פורטבחר דען קדושבעגיננערן, דען ברוךבענדייערן, דען געפיערטען
 געניכטערן חונד זעכובעפליגעלטען, ק' חונד דיינע פורט דורכרוביגט זיח
 ק' דרך הייסענט דוח וקב פלן חונדערהטען, פלן פעררופענען הייכלערן
 פלן חונדרייען חונד טוגענדלוקען;
 ק' רוח ביוט פורטבחר חין פייערקייטען, חין ווהסערוווקען, חין הייחלען
 פעוטען חונד חונדערהטען פלען הטהען, ק' חונד דיינע פורט דורכרוביגט זיח
 ח' דרך הייסענט דוח וקב פלן פלייט חונד בלוט, פלן חייטען חונד לערען
 וועיטען, פלן דיררעפן געהחוקע, פלן גלייטענערען טהטטען, פלן פעררועקטען
 סטיבלהרען, דוח חיהרועוען בעטליעטען, חיהרען גייט פערבלוקען, חיהר
 לעבען פערטהעהטען, חיהרע זעלע פערקייבען חונד חיהר געמיטה פער
 הויבען - זיח ווערדען פער געריכט געלוקען, זינד דעו טהרען סטרקלויך;
 דרך דיינע בחרהערלויגקייט פרויטעט חיהר לעבען, פלן זקלען
 געטפפלטען זינד דיר געהלודיגט, חונדענליכע וועיטען!
 ק' חונד דיינע חמיעוטקט ווילטעט חובער חיהנען.

לְיֹשְׁבֵי תְּהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּךְ.
 אֲמִיעִי שִׁחֲקִים מִמַּעַל. וְכָל צָבָא מַעַל. אֲמִירִים קְרוֹשׁ.
 אֲמִיעִי אֶתְּבָה. וְצִמְחֵי רִבְכָּה. אֲמִירִים פְּרוּךְ.
 בְּכַתִּי מִלְּאֲכִים. שְׂמוֹ מִמְּלִיכִים. אֲמִירִים קְרוֹשׁ.
 בְּגִי בְּחֻגֵי בְרִית. לְזֹכֵר תְּבָרִית. קְרוֹשׁ וּבְרוּךְ.
 לְיֹשְׁבֵי תְּהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּךְ.
 גְּבִירֵי לֶחֶם. לְאֲמִיץ וְשִׁגִיָּא לֶחֶם. אֲמִירִים קְרוֹשׁ.
 גְּדֹלֵי צְדָקָה. לְנִקְבֵּשׁ בְּצַדִּיקָה. אֲמִירִים פְּרוּךְ.
 דְּמוֹת אֲרֻבְעָה פָּנִים. לְכָל צַד פּוֹנִים. אֲמִירִים קְרוֹשׁ.
 דְּגִלֵי גְצוּרָה. לְעַמּוֹס בְּצַרְהָ. קְרוֹשׁ וּבְרוּךְ.
 לְיֹשְׁבֵי תְּהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּךְ.

המון

אמיעי שחקים וכו', גם הפיוט הזה הולך על סדר הפיוט הקודם והחרוזה הראשונה עוכה על המלאכים והשני על ישראל וכל הלאמות הבאים בתוכם הם תארים ככויים להם. דגלי גצורה, ישראל. לעמס גצרה, להקב"ה אשר עמס גצרה כדכתיב

לְיֹשְׁבֵי • דַעַן טַהֲרָנְעֵר חוֹטְעֵר וְחַבְעוֹנֵי חֲבֵטוֹ.
 דַעַן עַרְבוֹתֵי רַעֲבֵנְעֵטֵנוּ, קְרוֹשׁ חוֹנֵר בְּרוּךְ.

ס' אֲמִיעִי • חֲפֵטְסִיגַע הִיחַטְעוֹבְטוֹתְהֵנֵר חוֹנֵר חוֹלֵעַ חֲבֵעֵרוֹ הַעֵעֵר
 ס' רִיחַ חִיחַ חוֹפֵרִיכְטִיגֵי וִיעֵבֵטֵן (יִשְׂרָאֵל), חוֹנֵר דַעַר גַעַטְחַפְּפֵעַ חֲבִיבֵעַ,
 ס' עַנְטְוֹכְחַרַעַ, רִיחַ וִיעֵטֵן כַחַטְעֵן חוֹרֵדִיעֵן,
 ק' רִיחַ עַרְפַחְכְּטֵטֵן בּוֹדַעוֹתְהֵנֵעַ (יִשְׂרָאֵל) נַעַנְטֵעֵן דַעַן
 גַעַדַעַנְקֵעֵר דַעַן בּוֹדַעֵן, קְרוֹשׁ וּבְרוּךְ. לְיֹשְׁבֵי חִי'וֹ.
 ס' חֲפֵטְסִיגֵי קְרַחְפְּטִיגֵעַ — לֹטֵן חוֹלֵטְכְּטִיגֵטֵן חוֹנֵר חוֹזְקְרַחְפְּטִיגֵטֵן, ק' רוֹפְּטֵן קְרוֹשׁ.
 ס' בַעֲרִיחַטְעַע דוֹרְךְ גַעַרַעְכְּטִיגִיקִיעַ — לֹטֵן גַעַחֵינִיגֵטֵטֵן דוֹרְךְ גַעַרַעְכְּטִיגִיקִיעַ —
 ק' רוֹפְּטֵן בְּרוּךְ.
 פ' גַעַפְּיַעֲרַטֵעַ גַעַוִיכְּטֵעֵר (עַעַעֵן), רִיחַ חִיטְ חִייעֵטֵן בְּיֻקֵקֵן נִחַךְ חוֹלֵטֵן וִיעֵטֵן סוֹיַעַן,
 ק' רוֹפְּטֵן קְרוֹשׁ.
 ק' רִיחַ סוֹטְלָגַעַחְסֵטֵן וִיעֵכֵעֵר פֵחַחַעַע נַעַנְטֵן חוֹיַעַן, דַעַן טַהֲיִיַעַן
 נַעַהַעֵר חֵן חוֹיַעֲרֵטֵן לִיעֵטֵן, קְרוֹשׁ וּבְרוּךְ. לְיֹשְׁבֵי חִי'וֹ.

מופת ליום כפור

המון צבא מעלה. לשוכן מעלה. אומרים קדוש:
 הולכי בדרך תמים. להצור תמים. אומרים קדוש:
 ורצים ושובים. כעס צור מקשיבים. אומרים קדוש:
 וקנני ישועות. וחוכי סליחות. קדוש וברוך:
 ליושב ההלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:
 זמירות רבות. ופי שמי ערבות. אומרים קדוש:
 זרע מטע אמת. לאלהים אמת. אומרים ברוך:
 השמלים עינים. לעושה חיונים. אומרים קדוש:
 חונים ונוסעים. למעלה נשאים. קדוש וברוך:
 ליושב ההלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:
 טפסרי מרומים. לרם על רמים. אומרים קדוש:
 טובב אהליו. יונקיו ועלליו. אומרים ברוך:

ככל נרתם לו כר וכתיב עמו אנכי בצרה, אומרים קדוש וברוך. לעשה חיונים, תאמר

פ' סתחרטן דער תבערן הערע — לזן בעוההגער יענער הההטן (א)
 ק' רוח ווהטנער דעו רעכטען וועגען (ישראל) לזן סתפסער חוועט
 פ' סתעלע (ייטער, הין חונד הער, דעו סתפסערן קרדער לז פערניעההטען
 ק' רוח חויל הייל הפררעבען נעכטען חיהו, חין לזפערניכט
 חויל פערלייהאג, קדוש וברוך. לאשם חוית.
 פ' וזגעברכרע, ריין חיו דען הייטעלן ערבות, ק' רופטען קדוש.
 ח' רוח סתפסען חיינען טרייען סתפסען — לזן גחטט דער טרייע
 ק' רופטען ברוך.
 פ' אהכטיגען סתמלים (פיינערגעספסעט) לזן טזיידערער דער בויטלע —
 ק' רופטען קדוש.
 ק' רוח חיינען חונטער וווקען וזגעברען חוכה לזגען נעכטען
 דען סתפסער דער וווקען קדוש וברוך. ליושב ח' ח.
 פ' פירובען דען הייטעלן — לזן חווערהכעכען ק' רופטען קדוש.
 פ' רוח פ' רוח חווען לעטעכען וווקען, חיהרע קנמבען חוכה וזגייען, ק' רופטען ברוך.

ידודך דולכים • כוהעים ונדפים • אומרים קדוש:
 יושבי אהל ומשכן • לכתובם שכן • קדוש וברוך:
 ליושב ההלות • לרוכב ערבות • קדוש וברוך:
 בתי המונים • עם חיות ואופנים • אומרים קדוש:
 כתר נותנים • בני איתנים • אומרים ברוך:
 להקת שביבים • ואש להבים • אומרים קדוש:
 למענו נזי אחר • לשם אל המיוחד • קדוש וברוך:
 ליושב ההלות • לרוכב ערבות • קדוש וברוך:
 מסוככים מרופים • בכנפי המעופפים • אומרים קדוש:
 מנצחים להתמיד • בכל יום תמיד • אומרים ברוך:
 נראים בנפלאות • לצדק נראות • אומרים קדוש:
 נריבי עמך • מסלסלים לשמך • קדוש וברוך:
 ליושב ההלות • לרוכב ערבות • קדוש וברוך:

לאל ית' וכן במעלה באישים ידודך תאר למלאכים ע"ס מלאכי נבואות ידודך
 (תהלים ס"ג יג) ואלעזר במקדש רב' פ' י"א דף רמ"ג ד' מלכיהו דמלאכיהו
 אפילו שיכאל אפילו גבריאל וכו'.

ק' וחסדו בחרע מחמדער (ענגען) ביקקען זיך חוזה קניעטן חיו חוזה
 ק' רופען קדוש.
 ק' רוח חיו אהל חוזה משכן וייען נענעטן דען הייזגען
 דער חוזהער מיהעטן דעוידירטן קדוש וברוך ליושב חיו.
 מ' הייזאישע כתרען קיות חוזה אופנים
 ק' רוח הוויגער דער גחטה היים ומהגע דער טהפעטען (אסת) ק' רופען ברוך.
 י' וועטן סתן סטרמהען חוזה פייערפלוהמען
 ק' רוח הייזגען חויל ערדען נענעטן דען הייזליג חויל חלטיגען
 קדוש וברוך ליושב חיו.
 ס' אים פליגען בעדערקקטע חוזה וייט סווינגען בעפליגעטע ק' רופען קדוש.
 ו' איה חוזהערברחטען חוזה טהגויך ויינער הייזאיש הוויגען ק' רופען ברוך.
 ח' פורבטכטרע וחוזהערטהקטער לונג גערעכטען חויל אורכטבחדען ק' רופען קדוש.
 ק' רוח ערען דווען פרויען דווען דווען דווען
 קדוש וברוך ליושב חיו.

שָׂרְפִים עוֹמְדִים • מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים • אוֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 סוֹלְדֵי בְחִילָה • לְנוֹרָא עֲלִילָה • אוֹמְרִים בְּרוּךְ:
 עֵינַיִם מְלֵאִים • בְּתַרְשִׁישׁ מְמַלְאִים • אוֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 עֵינַיִם בְּמַקְהֵלוֹת • בְּלֶחֶשׁ וְקוֹלוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 לְיוֹשֵׁב הַתְּהֵלוֹת • לְרוֹכֵב עַרְבוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 פְּנֵיהֶם כְּבָרְקִים מְאִירִים • וּפִזְבֵּנְד פְּאוּרִים • אוֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 פְּדוּיֵי בּוֹרֵעַ חֵק • לְנִיּוֹלָם חֵק • אוֹמְרִים בְּרוּךְ:
 צְבָאוֹת שָׁמַיִם • לְרוֹכֵב שָׁמַיִם • אוֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 צֵאן קְדוֹשִׁים • מִטַּע קְדוֹשִׁים • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 לְיוֹשֵׁב הַתְּהֵלוֹת • לְרוֹכֵב עַרְבוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 קָלִים לְצוּרִים • קוֹרְאִים לְיוֹצְרִים • אוֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 קְהֵלוֹת יַעֲקֹב • בְּלֵי לֵב עֲקוֹב • אוֹמְרִים בְּרוּךְ:
 רְגֵלֵיהֶם כַּעֲגֹל • וְאוֹפֵן מִתְּגִלְגֹּל • אוֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 רְצוּיִם

ח' חימוער טטעהענדע שרפֿים, געביקקט חונד גענייגט, ק' רופען קדוש.
 ק' ריח חיהו ק' גוטויד מלפעהו, דען חיו ויינען טהמטען פֿורכטכרעו,
 ק' רופען ברוך.
 ק' חיגענלפֿונע, וויח תרשֿישׁ פֿלֿונע זעע, ק' רופען קדוש.
 דיח כתרע דער וועטטגעניגע רופען ויינע חונד לויט:
 קדוש וברוך. ליושב חו"ו.
 א' היט בויטסטרהאענדעס מלפֿונע חונה טיחאערנדעס גלֿונעווחנדע
 בעגמכטע ק' רופען קדוש.
 ח' ריח דורך דער מלפֿונעס חמך בעפֿרייטען — לו חיהרעס ומלפֿונעס ערוחער —
 ק' רופען ברוך.
 ס' טמחרען דער היחוען — לונק העררסער דער היחוען — ק' רופען קדוש.
 ק' ריח הייניגע העערע (ישראל) נעכט דען טיפֿטער
 דער הייניגען: קדוש וברוך. ליושב חו"ו.
 ח' בעהענדע פֿעריכטער דער חוילפֿרמגע חיהרעו טמפֿערן ק' רופען קדוש.
 ח' ריח געווינדע יעקבֿו, היט חיינעס הערלען מהגע פֿלֿוס, ק' רופעט ברוך.
 ח' קלכערלפֿונע (ענגען) חונד דער זיך חימוער חוירעהענדע לופֿן
 ק' רופען קדוש.
 דיח

רצוים לנראים. לרם אשר בראם. קדוש וברוך:
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:
 שוכני בצל שרי. שנתם אין די. אומרים קדוש:
 שומרי תקוקים. מצות וחקים. אומרים ברוך:
 תקף תרששים. במרום השים. ק"ס אומרים קדוש:
 תמימים בדרביהם. ובמעשה ידיהם. קדוש וברוך:
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:

זה אל זה שואלים, במוסף אין אומרים אנה שוכן מעלים לפי שאין בו
 כלל י"א תיבות כנגד כבודו שלא עד מקום כבודו, וכריך לפי זה הסגנון לומר
 שואלים זה אל זה. וזיכר אומרים אנה שוכן מעולים לפי שיש בו י"ד תיבות
 כנגד י"ד תיבות שיש מן נקדש עד וקרא.

ובכן שרפים עומדים ממעל לו:
 ק"ס זה אל זה שואלים. איה אל אלים.
 ובלם מעריצים ומקדישים ומהללים:

ע"ס א"ב

ק' אילי מרום וכ"ז בפיוט כזה הזכיר המלאכים בכמה תארים לפי הכחות הנגלות
 סלסולו. באימה וכיראה מכתירים שם גדלו:
 ק' שרפים עומדים ממעל לו: זה:

גברי

אילי מרום וכ"ז בפיוט כזה הזכיר המלאכים בכמה תארים לפי הכחות הנגלות
 אשר להם וכולו כוסד על המרכבה שבחון יאע"ו ס"ו ו' מניעים מנידים.

ק' רוח גינטויגע דעו טמפערו (ישראל) כענלע דען
 חללעהתכטעו, מיהרען טמפער, קדוש וברוך. ליושב ח"ו.
 ח' בעוזההנער דער חללעהתכטעו, סתן לחללעהתכטעו, ק' רועען קדוש.
 ס' רוח דורך גמטטילע מ'הקרונגען, דורך געבטע חונד געזעטלע
 בעוזההרעע ק' רועען ברוך.
 ח' חללעהתכטעו תרשיים, רוח חיי'לעטריגוטעו חית היחטעו, ק' רועען קדוש.
 ק' רוח חין מיהרעע העטעו חונד ו'חטעו בעדערען רועען קדוש וברוך.
 דעט טהרמנער חונטער (הבגוע'מנגען, דעט לענקער דער ערבות, קדוש וברוך.

ס' גַּבְרֵי לֵחַ בְּרַעַד וּבְקַחֲד. גָּאֵה וְגָבַהּ לְיַחַד
לְאַחַד. דְּמִמָּה בְּקָה דְּאִים קְלִי בְחַד:

פ' שֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ בְּנָפִים לְאַחַד: זֶה.

ס' הַיּוֹשֵׁב יַחֲדֵי עַל אֹפְנָיו. הַדּוֹבֵר דְּבַר דְּבוֹר עַל
אֹפְנָיו. וְדַצּוֹא וְשׁוֹב בְּבִזּוֹק לְפָנָיו:

פ' בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו: זֶה.

ס' וְזֶה דְּהִרְקִיעַ בְּעֵין חֲשָׁמְלָיו. וְזֶעַף בֵּינָם וַיְהִימוּ
גְלוֹיו. חֵיל שָׂרָף אֵימָה עָלָיו:

פ' וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה רַגְלָיו: זֶה.

ס' טַפְסָרֵי קָלַל בְּעֵין נַחֲשֵׁת יִצְפָּאָף. טַהוֹר עֵינָיִם
עֲלֵיהֶם יְחֹפֵף. יְהוֹד יִכְסֶה פָּנָיו בְּלִי מִתְרוֹפֵף:

פ' וּבְשִׁתִּים יְעוֹפֵף: זֶה.

ס' בְּבִיר כַּח הוּא אֵלֵי זֶה. כִּי לֹא בָּזָה עֲנוּת עִם עֲנֵי
וְנִבְּזָה. לְהַקְדִּישׁוּ וּלְהַעֲרִיצוּ יַחַד נְרָשִׁים זֶה מִזֶּה.

פ' וְקָרָא זֶה אֶל זֶה: זֶה.

ס' מִלֶּךְ מִהֲלֵל בְּפִיהֶם גָּמַר. מוֹרְאוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד
לְהַשְׁמַר. נִשְׂא וְנִעְלָם הַלּוֹלוֹ לֹמַר.

פ' וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: זֶה.

ס' שָׂרָף מְכַנֶּה אֶחָד קְדוֹשׁ. סְלוֹד אֹמֵר לְבָרוּךְ
קְדוֹשׁ. עוֹנִים בְּקִדְשָׁה לְבָרוּךְ וְקְדוֹשׁ.

פ' קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ: זֶה.

דאים, עופפים. טהור עינים, הקנ"ה. יחוסף, ל' חוסף עליו כל היום (דברי' לג יב).
ידוד, ידעזע והוא כמו ידודין הולכי, טכפיוט הקידם, ואפשר שירמח ביחוד על
מיכאל או גבריאל ומטעם המדרש שהעתקתי שם, שעליהם נופל לשון ידוד ביחוד.

מִן פֶּאֶר וְשִׁמְחַת לְאֶרֶץ הַיְבֵאוֹת בְּפִינְחִים פְּתִיחָה
 מִלְאֲכֵי צְבָאוֹת. צָבָא (מְרוֹם) בְּדַלְתָם מִצְבֵּאוֹת הַיָּד
 הַזֹּאת. יִי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ זֶה.

אֶקְדוֹשׁ וְנִרְאָ שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בְּעָרֶיךָ. קָלִים לְרוּחַ עַד
 קִצְהָ הָאָרֶץ. רֶם וְנִשָּׂא וּשְׁכַב עַל חֹיגֵי הָאָרֶץ. וְהָיָה
 ז' מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ. זֶה.

שְׁמֵימִים וְשָׁמַיִם שְׁמִים בְּסֵפֶה. חַי חַיִּיבִים קִסְלֵי וְיִרְדָּה בִּלְעֵזֶרָה גִּעְוֹנִים.
 הוֹדוּ. שְׁחָקִים מִמַּעַל פֶּעַל. שְׁנָאן רַבּוֹתִים. אֶלְפֵי הַיְעוֹדֵה
 יְרוּ. תֹלְהָ תִבֵּל בְּרוּעֵיךָ. דְּאִין עוֹד מִלְכָּה.
 ז' מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ וְכִבְרוּהוּ. זֶה.

וּבָכֵן וְלֶךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אֲתָה.
 וְיִלְהִינוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ.

ז' מִי יַעֲרוֹךְ אֵלַיךָ מַעֲנֶה לְסַפֵּר. גְּבוּרוֹת רַחֲמֶיךָ לְהַגִּידָה
 וְלְסַפֵּר. אֲנִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצֻמוֹ מִסַּפֵּר. וְעַד בְּמָה וּבְמָה
 אֲדַבֵּר. שֵׁשׁ אֲתָה יַעֲרִים סוֹפֵר. פֶּשַׁע וְעוֹן מִכִּפֵּר.
 וּבְסוֹד מִמֶּךָ כָּל כִּפֵּר. תַּחֲבֶה לֹו לְשׁוּבוֹ וְלִתְפִּילָה. לְבִלְתִּי
 לְבוֹשֵׁת לְהַחֲפֵר. בִּי לֹא תַחֲפוּץ בְּמוֹת אֲשֶׁר יִפֵּר. לְכֵן
 שְׁמֹת עֲשֵׂרֶת יָמֵי שָׁפֵר. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם תְּשׁוּבָה מִהוֹת
 לְחַפֵּר. וְאִם שָׁכַב וְחָגַן בְּאֲמָרֵי שָׁפֵר. יַעֲמוֹד מִלִּיץ יִשְׁרֹו
 לְסַפֵּר. וְתִקְשִׁיב וְתֵאמֶר מִצְאָתִי כִפֵּר. וּבִיּוֹם הַכְּפוּרִים

מתכבר

כֵּן גְּדוּלְתָם מִנְבִיאוֹת, כִּי כִּי וְדָ וְהוּא מִחוֹבֵר עִם מִלְאֲכֵי כְּבֹלוֹת.
 מִי יַעֲרוֹךְ אֵלַיךְ וְכוּ', עֲשֵׂה כַפְלֹאוֹתֶיךָ וּמַחֲשָׁבוֹתֶיךָ אֲלֵינוּ אִין עֲרוּךְ אֵלַיךְ אֲנִידָה
 וְלִדְבָרָה עֲצֻמוֹ מִסַּפֵּר (תְּכֵלֵי מו'). כִּי אֲתָה וְכוּ'. לִי אֵינִי יָדִינִי. בְּמוֹת אֲשֶׁר יִפֵּר.

מִתְכַּפֵּר • כִּי בִשְׁמוֹ כַּפִּיר מְכַפֵּר • וְכָל מַעֲשָׂיו לֹא תִכְפֹּר
 וְכָל חַטָּאתָיו תִּדְרֹחַ וְתִסַּר • וַיִּוְחַק לְחַיִּים בְּגִלְיוֹן סִפָּר • בְּכֶן
 גִּשְׁנוֹתֵיהֶם אֵלֶיךָ חֲטָאִינוּ לְסִפָּר • כְּמוֹדָה וְעוֹזֵב לְהַתְּכַפֵּר •
 וְאִם בְּאָדָם עָבְרָנוּ בְּרִיתְךָ לְהִסַּר • אַתָּה יְיָ וְלֹא אִישׁ פָּנֵינוּ
 אֵל תִּחַפֵּר • בְּזִכּוֹת נָם אֲנִכִּי עִפְר וְאַפֵּר • וְכִאֲזוּ בְּעֵרוּפָה
 לָנוּ כִּפֵּר: בְּפֶר רַחוּם לְשׁוֹפְכֵי דָד שִׁיחָה • בְּטוֹב וְסִלַּח לָךְ
 הִיא הַסְּלִיחָה • וְלִדְלִי מַעֲשֵׂת תִּתֵּן סְלִיחָה • וְאִם כָּפִי פָּעַלְתִּים
 אֵין לְהַסְּלִיחָה • וְאִם תִּשְׁמֹר עוֹן יְהוּ כְּסוּחָה • בְּכֶן גִּשְׁנוּ
 הַיּוֹם לְשׁוֹחֲחָה • בְּחִנוּן הַגִּילּוֹן שְׁמָעָה וְסִלַּחָה • בְּטוֹחִים כִּי
 עֲמָךְ הַסְּלִיחָה • מְקוּיִים לְרַחֲמֶיךָ עוֹיִים לְסִלַּחָה: לְסִלַּחָה
 עֲנָם גְּשִׁים לְחִלּוֹתְךָ • לְהִרְבוֹת לָמוּ מַחִילְתְּךָ • כִּי הִיא
 שְׂבִיחָךְ וְהִיא תְּהִלַּתְךָ • כִּי הִם עֲמָךְ וְנִחַלְתְּךָ • רַעֲיִתְךָ
 וְסִגְלַתְךָ • מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וּפְעֻלַּתְךָ • וְאֵין לָנוּ אֱלֹהֵי זִוְלַתְךָ •
 וּמִשִּׁיעַ אֵין בְּלַתְךָ • וּבְנִמּוֹת לְצִיר סְלַחְתִּי כְּמִלַּתְךָ • כֶּן
 תִּבְשֹׂר סְלַחְתִּי לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ • לְהוֹדִיעַם רַחֲמֵי גְדֻלַּתְךָ •
 וַיִּגְעִימוּ וּמָר לְעִלּוֹתְךָ: לְעִלּוֹתְךָ בְּגִיא וּבְשִׁחָקִים • וְלִסְלוֹחַ
 עֲנָם פִּלְל נוֹאֲקִים • כִּי הִם מִמַּעֲשֵׂים רָקִים • לְכֶן כְּבִלִים
 שְׁעָרֶיךָ הוֹפְקִים • סִלַּח נָא לְעוֹנֵינוּ לְפָנֶיךָ צוֹעֲקִים • זְכוֹר
 שְׁלֹשֶׁת אַבּוֹת אֲשֶׁר לָךְ חֲשׂוּקִים • וְחָבֵל נִחַלָה לְשִׁמָּךְ
 חֲקוּקִים • וּשְׁבוּעָה אֲשֶׁר לָמוּ בְּטִיַת תְּקִים • לְקוֹרְאֶיךָ
 מִמַּעֲמָקִים • לְהוֹשִׁיעַם מִהוֹת עוֹד דְּחוּקִים • אֲשֶׁר
 לְהַצִּירֶיךָם תַּחַן מִפִּיקִים • לְהַשִּׁיב שְׁבִיתָם בְּאַפִּיקִים • כִּי

הם

בנות הרשע מכפר ברית. לחפר, לכלמה. חזוקים. דנוקים. ותכל כחלם, ישרא
 תכל כחלמך. לשמך חקוקים, ל' על כפיס חקוקיך (ישעי' מט'ו). מפיקים, מולידים.
 מתרפקים

הם עבדיך ועליך מתרפקים. וקחונכם בענוי עסוקים.
 להוציא דינם בעשוקים. לקרבם אליך מקרב רחוקים.
 היותם פאזור לחלץ בך דבקים. לנצחך בשיר פעל
 שושנת עמקים: עמקים בפלשך תחפש צדקה. כמזב
 וסלח וליה היא הצדקה. ורב להשיע מדבר בצדקה.
 מכון כסאך מתקן בצדקה. ולאין זכות ומעשים תעשה
 צדקה. כי לנו הבשת וליה הצדקה. לכן למרוממיה
 תעלה צדקה במדת טובה אותם לצדקה. כי קדוש אתה
 ונקדש בצדקה. בסלחך עון שביה בצדקה: בצדקה
 תשוב עם לך חתומים. כי רחום אתה ומלא רחמים.
 וליה הסליחות והרחמים. ובשבתך על כסא דין תבקש
 רחמים. ותתפוך מדת הדין למדת רחמים. להצדיק
 בניי לך רחומים. לנקותם מטנוף פתמים. ולהצוין
 שועתם ממרומים. אשר הם ממצותיה ערומים. ולשוב
 אליה מערימים. וחטאנו לך נואמים. זכור לנו זכות
 אבותם תמימים. ותחנתם תשמע ממרומים. למצוא
 לפניה חסד ורחמים. ואם תפלש מעשימו יהיו נקלמים:
 ויפציה שיר כסא. פני עון נושא. ויתרעם הכסא. להוד
 מתנשא. ובספר המכסה. נכון מאז לכסא. ועל דמות
 הכסא. רם יושב על כסא. הנה מקום לכסא. מאהו
 פני כסא. לכל לראש מתנשא. נעלם ונראה ומתבססה.
 ותבנית הררי קדם בכסא. מחנגים בעד עם זו מתחת
 לכסא

מתרפקי, ל' מתרפקת על דודה (סירסה), וטעמו מתחזקת עיין בערוך ערך מרסק.
 לחלץ, לחלצים זמתי א"ש. עמקים, שזכת עמקים וכו' יט' ישראל. כפלסך, כפכך.

לכבא. וזרנותנים בְּהַתְנַשֵּׂא. בְּרֹאשׁ עוֹן נוֹשֵׂא: וְשָׁנִים
 עֶשֶׂר שְׁבָמִים יוֹפִיעוּ בְּצַדִּיקָתָם. וְיִלְיָצוּ בְּעַד תּוֹלְדוֹתָם.
 לַמַּחֲזוֹת שְׁנָגוֹת וְזִדְנוֹתָם. לְנִקּוֹת פְּשָׁעֵי גֵוְתָם. וְאַלְף
 וְשִׁמוֹנָה מֵאוֹת מִמְחִיצָתָם. יִרְשׁוּ לְצֵאת בְּחַלּוֹנוֹתָם.
 וַיִּגִּידוּ צָדֵק בְּמִרוּצָתָם. וּבָכָה יַעֲנוּ בְּמוֹצְאוֹתָם: סֵלַח נָא
 לְעוֹן הָעָם הַזֶּה בְּגִדְל חֲסִדְךָ. מוֹשִׁיעַ חוֹסִים הַפְּלֵא
 חֲסִדְךָ. וְזִכּוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ. אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּחִזּוֹן
 לְחֲסִדְךָ. וּכְמוֹ נִדְבַעְתָּ וְשִׁתָּה סוּדְךָ. וּמוֹסְדוֹתֶיךָ עֲלִימוּ
 בְּסִדְךָ. וְלִמּוֹ מֵאוֹ גִּלִּית סוּדְךָ. וְהֵם מֵרֹאשׁ נִזְצְרוּ
 לְסַעֲרֶךָ. וַיִּחַדְרוּ הַיּוֹת עֲדֶיךָ וְסִתְּרֶיךָ: וְאַרְאֵלִים בְּסִנְעֻצִים.
 מֵהֵם נִרְשִׁים וּבְכֵן מְעֲרִיצִים. וְרֵצוּא וְשׁוֹב אֲשֶׁר בְּסִ
 מְרִיצִים. בְּסִ גַּמְלָכִים וְעֲרִיצָתְךָ פּוֹצִים. רֹעֵשִׁים רוֹגְשִׁים
 מִקּוֹל מְחַצְצִים. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ בְּפִימוֹ מְרִיצִים. וְעוֹמְדִים
 מִמַּעַל לוֹ זוֹ מְצַחְצָחִים. וְצֵאָם מִדִּיחִים וּמְרַחֲצִים.
 וּבְשָׁבִיב נִהַר דִּינֹר נָאוֹר מְנַצְחִים. וּבְנֹר דִּלְקֵעוֹרְכִים
 נְצוּחִים. שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְנִצַּח נְצָחִים. בְּקִרְיָאתָם
 זֶה לְזֶה שׁוֹחֲחִים. בְּעֲנִיתָם זֶה לְזֶה פּוֹצְחִים. וְשִׁלוּשׁ
 קְרִשׁוֹת בְּקִדָּשׁ מִפְּצִיחִים:

ס' בְּפֶתוֹב (עַל יַד נְבִיאֶךָ) וְקִרְא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
 קִיִּי קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 ס' כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשַׁבְּרֵי שׁוֹאֵלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם
 כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: קִיִּי בְרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:
 מִמְקוֹמוֹ הוּא יִבֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵק עִם הַמִּיחַדִּים שְׁמוֹ עֶרֶב
 וּבִקְרָב כָּל יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קו"ם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱהִינּוּ יי אֶחָד: מ' אֶחָד הוּא אֱהִינּוּ הוּא
 אֱהִינּוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמֵי
 שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: ק' אֲנִי יי אֱהִיכֶם:
 אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהִיא
 יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

ק"ם אֱלֹהֵי תְלוּיּוֹת עֵינֵינוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ בְרוּךְ בְּמִקְהֵלוֹת עַמְּךָ.
 מִה אֲדִיר שְׁמָהּ: גִּאֲלוֹנוּ שְׁנִית מִמֶּעַיְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. דָּר
 בְּשָׁמִי מְרוֹמְךָ. מִה אֲדִיר שְׁמָהּ: הֵן לָךְ הָאֲמָרֵנוּ. יי
 אֲדוֹנֵנוּ. וְמִי כַּעַם מְרוֹמְמֵי שְׁמָהּ. מִה אֲדִיר שְׁמָהּ: זְכוֹר
 בְּרִית אִיתְּגִינּוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. חֵי כִי אֵין זֶר עַמְּךָ. מִה אֲדִיר
 שְׁמָהּ: טָהוֹר לְשִׁמְךָ קִנְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. יְחִידֵי תִדָן
 בְּעוֹלָמְךָ. מִה אֲדִיר שְׁמָהּ: כִּתְּךָ יִגְדֵל מְלַכְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ.
 לִבְנוּ רַחֵשׁ לְרוֹמְךָ. מִה אֲדִיר שְׁמָהּ: מִנוֹף בְּזוֹעַ
 גִּאֲלָתְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. גְּהַלְלֵךְ בְּאֵילֵי מְרוֹמְךָ. מִה אֲדִיר
 שְׁמָהּ: סִעֲדֵנוּ וְסִמְכְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְנִטְרָה לְשִׁמְךָ. מִה
 אֲדִיר שְׁמָהּ: פְּדֵנוּ וְחַנְּנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. צוּר עוֹלָמִים שְׁמָהּ.
 מִה אֲדִיר שְׁמָהּ: קוֹמְמֵנוּ וְהַקִּימֵנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ: מ' רַחֲמֵיךָ
 יִקְדָּמוּ וְעַמְּךָ. מִה אֲדִיר שְׁמָהּ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ. יי
 אֲדוֹנֵנוּ. תִּתְרוֹמֵם מִנְשׂוֹאֵי רַחֲמֵךָ. מִה אֲדִיר שְׁמָהּ:

קו"ם שְׁמָהּ אֵל לִבְבָנוּ. יְחוּדְךָ יַחַד הַנְּעַמְנוּ:

מ' אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהִיא יי לְמַלְךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: מ' וּבְרַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב
 לְאָמַר: קו"ם יִמְלֵךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְרַד וְרַד תְּלַלְתִּיהָ:

מ' לְרַד וְרַד נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנִצַּח נִצְחִים קִדְשֶׁתְךָ נְקֻדֵישׁ וְשִׁבְחֶךָ
 אֱלֹהֵינוּ מְסִינּוּ לֹא יִמוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלַךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָה:

כִּי מִקְדָּשֶׁיךָ בְּקִדְשָׁתֶךָ (כ"א בעריכד) קִבְּלָתָהּ. נֶאֱמַר לְקַדְוֹשׁ
 פֶּאֶר מִקְדָּוֹשִׁים. וּבָבֶן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מוֹשְׁבֵן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוּנָה וְהִיבָלְהָ: עוֹד
 יִזְכָּר לָנוּ אֲהַבַת אֵיחָן אֲדוֹנָנוּ. וּבָבֶן הַנֶּעֱקָד יִשְׁבִּיר
 מְדִינָנוּ. וּבִזְכוּת הַתֵּם יוֹצִיא אִיּוֹם (כ"א הוים) לְצַדִּיק דִּינָנוּ.
 כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדוֹנָנוּ: בְּאֵין מַלְיָן יִשָּׂר מוֹל מַגִּיד
 פֶּשַׁע. תִּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חֶק וּמִשְׁפָּט. וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט
 הַמִּלְכָּה הַמִּשְׁפָּט.

סוּמָחִים הַחַיִּים. מוֹן. ע"ס א"ב כסול. קקל
 הָאוּחֹז בְּיַד מֵדַת מִשְׁפָּט. וְכֹל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא אֱמוּנָה:
 הַבּוֹחֵן וּבּוֹדֵק גְּנֵזֵי גַסְתְּרוֹת: וּמִשׁ בּוֹחֵן בְּלוֹת:
 הַגּוֹזֵ מִמּוֹת וּפּוֹדֶה מִשַּׁחַת: וּמִשׁ גּוֹאֵל הוֹק:
 הַדֵּן יַחֲדֵי לְבֵאי עוֹלָם: וּמִשׁ דֵּין אֲמַת:
 הַהַגּוֹי בְּאַהֲבָה אֲשֶׁר אֲהִיָּה: וּמִשׁ הִיָּה (וְהוּא) וְיִהְיֶה:
 הַיּוֹדֵאֵי שְׁמוֹ בֶן תְּהַלְתּוֹ: וּמִשׁ וְאֵין בְּלַתּוֹ:
 הַזּוֹכֵר לְמוֹכְרָיו מוֹבֵת זְכוּרוֹת: וּמִשׁ זוֹכֵר הַפְּרִית:
 כִּי מִקְדוּשׁ וְכוּ, הָאוּחֹז וְכוּ, מִנְחָל בְּמוֹסֵף יוֹם א' שֶׁל ר"ה.

חון האוחז ביד. ער חיוט דער המזרחיבוער דענו רעכטן,
 קל חונד יעדער גויבט, דָּחַס ער חיון גָּחַט דער טרוע חיוט.
 קון ער פריט חונד דורכ־פֿרעט דוח פֿירבֿר־געניטען געהיימיסע,
 קל חונד יעדער גויבט, דָּחַס ער דענו מענטשן חונדערוטעו פֿריט.
 קון ער חוט פֿחַט טֿחֶרע חונד בעפֿריטע חיון דער גרֿחַט.
 קל חונד יעדער גויבט, דָּחַס ער חיון חֿחֿטיגער ערֿחֿטער חיוט.
 חון ער חיוט חוֹיִן ריכטער חוֹזֵר וועלט־געפֿעט,
 קל חונד יעדער גויבט, דָּחַס ער חוֹיִן חיון טרוער ריכטער חיוט.
 קון ער חוֹזֵר דָּחַס חונד־פֿרעט־פֿריטע טרועע וועטן געניקט,
 קל חונד יעדער גויבט, דָּחַס ער חוֹזֵר, חיוט חונד־זיין חוֹזֵר,
 קון ער חיוט־י, דעטען רוחק ויינעט נחמען גלייבט.
 קל חונד יעדער, גויבט, דָּחַס חוֹסֵר חיהט קיינער חיוט.
 קון ער חָחַט חיון בעטען חֿרענקטן, דוח ויינער געדענקטן,
 קל חונד יעדער גויבט, דָּחַס ער דענו בונדעו געדענקטן.
 ער

החותך חיים לכל חי: ומש חי וקיים: קהל
 הטוב ומטיב לרעים ולטובים: ומש טוב לכל:
 הוֹדֵעַ יצור כל יצורים: ומש יוצרם בכמון:
 הכל יוכל וכללם יחד: ומש כל יוכל:
 הלן בקטר בצל שדי: ומש שהנא לברו הוא:
 הממליך מלכים ולו המלוכה: ומש מלך עולם:
 הנוהג בחסדו כל דור: ומש נוצר חסד:
 הסובל ומעלים עין מסוררים: ומש סולח סלה:
 העליון ועינו אל יראיו: ומש עונה לחש:
 הפותח פתחו לדופקי בתשובה: ומש הוא פתוחה ידו:
 הצופה לרשע וחספן בהצדקו: ומש צדיק וישר:

קון ער חיוט'ג, דער הולטן לעבעכרען דמו לעבען לוחיסט,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער דמו לעבענדיג חונד ועלבוטסטחנדיגע ווענעו חיוט.
 ס' ער חיוט מלוגיטיג, חיון ווההלוסהקטער דער ניכטנווירדיגען וחווייע דער ערמאמען,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער מלוגיטיטהקטיג חיוט.
 ס' ער קעננט דיח נייגונג מלוער געחמפצע,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ערויח חייט אוטטעראייבע טחון געבילדעס חחט.
 ס' ער חיוט מלוגעראמגינד חונד מלוגחמלחטער,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער מלוגחמלחטיג חיוט.
 ס' ער ווההנט ערברחגען חיון יענעק חונדורכרייגליכען סחטטען,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער דער מלוגייניגע חיוט.
 ס' ער זעטנט קחגיגע חיון; חיהק מלוגיין געהקרט דיח העררטחפט,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער חיון עוויגער קחגיג חיוט.
 ס' ער לחטט זיינע הוד ווחלטען חיבער מלוגע געטלעכטער,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער זיינע הוד חילבעהקחוט.
 ס' ער חיוט דען ווידערטפסנטיגען געלחטיגן חונד נחזיכטלעמלוג,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער חוילן עוויג ערלוייהעט.
 ס' ער חיוט דער מלוגערהקחוטע, חונד זיינע חויגען הערקען חוילן זיינע ערמאמען,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער געבעטע ערהקרט.
 ס' ער קחפנטע דען בוסלערטטיגען זיינע עקחרטע. ווען זיח דחחון עקחטען,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ערויח חייט קחפנעטען חרמען עמפחמגעט.
 ס' ער חחט חייט דעקן ערעלוער נחזיכט. ווינטט, דחם דיעווער זיך בעקעהרע,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער גערעכט חונד רעדנדיק חיוט.
 ער

מוסף ליום כפור

^{סון} ^{קסל}
 הַקָּצֵר בָּעֵם וּמֵאֲרִיךְ אַף: וּמֵשׁ קָשָׁה לְכַעֵם:
 הַרְחֹם וּמְקַדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ: וּמֵשׁ רַךְ לְרִצּוֹת:
 הַשְׁוֶה וּמִשְׁוֶה קָטָן וְגָדוֹל: וּמֵשׁ שׁוֹפֵט צָדִק:
 קִי"ה הִתֵּם וּמִתְמַם עִם תְּמִימִים: וְיִמְשְׁוּ אֶת תְּמִים פְּעָלוֹ:

סוגרים הארון

וּבִכְן בַּל הַנְּשָׂמָה תִּהְיֶה הַלְלוּיָהּ:

^{פ"פ תשרי}
 וְאִיזוֹ תִּהְיֶה בְּפִי גְדֻלָּךְ • ק' שְׁאַתָּה אָרוֹן וְהַבֵּל שְׁלָךְ:
 וְאִיזוֹ רָנָה בְּמִדְת פְּעֻלָּךְ • ק' קָדַם מְעוֹנָה אַתָּה וּמְעוֹן
 אֶהְיֶךָ: וְאִיזוֹ צְפִירַת תְּפִאֶרֶת תִּכְלֹכְךָ • ק' פָּרוּשׁ
 וְעִמּוּק אֵיךְ יִכְלֹכְךָ: וְאִיזוֹ עֵצִים תִּחְשָׁה מְלִמְלָךְ •
 ק' סוּבַל זְרוּעוֹת עוֹלָם בְּמִלּוּלְךָ: וְאִיזוֹ נִשְׁמָה לֹא תִּהְלָךְ •
 ק' מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים וְהַמְּלָכוֹת יֵאָתֶה לָךְ: וְאִיזוֹ לֵב
 לֹא יִצְפָּה לְמוֹלָךְ • ק' פֶּתַח וּגְבוּרָה תִּסְלֹסְלָךְ: וְאִיזוֹ יָד

ואיזו חסלה וכו', מנאר בעלמא פרוש ועמוק, השמים הפרושים והאח
 העמוקה לא יכלכלך כדכת' הכה השמים וזמי השמים לא יכלכלך וגו' (מ"א ח כו).
 ואיזו עץ כ"כ נכ"י נשש כקודות וכו'א תנה כוללת כל היתורים יחד. ממשה, מעשה

ח' ער חיות קורן חיות לפרע חונד לפרע חונד, ח' חונד יעדער גויבט, דחם ער סווער לו ערלירטען חיות.
 ח' ער חיות ערבחרמונגעלן; דוח ערבחרמונג חונד דען לפרן פֿהרגעלעגען,
 ח' חונד יעדער גויבט, דחם ער לייבט לו בעותפֿעטיגען חיות.
 ח' ער חיות גערעכט; קליין חונד גרעס זינד חיהן פֿהולקחטען גלייד,
 ח' חונד יעדער גויבט, דחם ער חיון גערעכטער ריכטער חיות.
 ח' ער חיות חוילריכטיג, חונד טרייחגעניכט דען טרייחגעניכטען,
 ח' חונד יעדער גויבט, דחם זיין טהון פֿהגע פֿעהל חיות.
 ח' וואיזו • וועלכער רוחן חיות דיינער גרעסע געמחט? ח' דוח ביוט
 הערר, דיין חיות דחן וועלטהו! ח' וועלכען רחב חיות דיינען פֿהמטען
 פֿהגעמטען? ח' דוח ביוט בעניטלער דער חונענדֿליכטייט, דוח היימעל זינד
 דיין לעזט. ח' וועלכע פֿהמטקרחע חיות דיר פֿהסענר? ח' וויח פֿהקניטען
 פֿהמטען חידער טיעפען דין חוועמטען? ח' וועלכען וועינען טויניגט, ריך חלונג
 בעטען? ח' דיין טפרוך טרחט דען וועלטהוון פֿהיינער! ח' וועסען זעענע
 פֿהיינט דיר ניכט? ח' ריר, חווער קהיגע קהיג, ליעמט דחן רייד! ח' וועסען
 הערן חמררעט ניכט לו דיה? ח' ועלבוט דוח חוועמטען חונד חוועמטען פֿהרעה
 נען דיינער פֿההייט! ח' וועלכע געווענט פֿערמחג דען פֿעהרפֿהניסען דיינער
 רעגערונג

מוכר ליום כפור

כה

ממחה בגזרת ממשלך • ק' טפוח תהיה וישו כניו יצלע לך:
 ס' ואיוו חכם לא יזכור מעל לך • ק' גוחלים פגאנתך אפירי
 זכור לך • ק' ואיוו והוא יודע חילך • ק' הנשא ארון כל בנוח לך:
 ס' נקול ואיוו דע תבין לפללך • ק' גדול העצה מי יכילך:
 ואיוו בינה תתקיים למולך • ק' אלהי מאוה אעלך:
 וכן וליך הכל יאדירו:

ע"פ א"ת ב"ש
 ס' לך יאדיר גשמת כל יציר • ק' כי תחת ידך גשמת כל
 תאציר: • ס' לך יברך כל בשר • ק' בישלך הם ואחר מהם
 לא יחסר: • ס' לך יגדל כל גן ורות • ק' כי ראת עין אתה
 מודית: • ס' לך ידרוש כל לב וקרוב • ק' כי קדשתך היא
 רחוקים לקרב: • ס' לך יתגלל כל אשר נשמה באפו • ק' כי
 צרתו באמר לא תרפו • ס' לך יודו ותאמרנה כל העצמות • ק' כי

ממח בנרת ממלך, נהלסון ידוע בדנהגרו"ל וברניאל ל' ל"ז ולא סימנדי ומח
 זידיס. טפוח, חמים. הדוס, ארון. ובק' הגם, טופח, נהמן סוכנו. וסלום,
 זרחים. ואיוו והוא יודע סילך, ב"ב, בכל ב"ז וסוף יוקל לחלום. סוף, ו'
 לך יאדיר, יתן אלה ויוד. תאכור, תאסוף, רסוקים לקרב, כ"כ ככ' וכסון
 הוא להיות קדוש סס בלסון נקבה. כי כרתו, כי יכתו, לא תכפו, לא תקן לו

רעגי ערוג חייכה וט לו מהו? ק' היושעו חזר ערדע, חוזה ומה יח בעוההנט,
 טטעהו חוכטער דיינער חבהום. ס' ועולכער וויקע שטוינט ניכט חב דיינער טעהטעטן?
 ק' ועלבוט דוח מחלטע דער היושעו טרעקט דיינע החאיט, ח' און חונד ווער חיוט
 דער קעננער דיינער העערע? ק' החד, טעהחכטן ביוט דוח, הערר דיט וועלט
 ח'און, חוכטער דיינען חייגעטן, ס' וועטען קעכנטיוס ווייס דרך געהעריג ח'אלו
 בעטען? ק' דעו רחטהעו גרמטטער, ווער בעגרייט דרך? זועטען ווינהייט
 החלט טטחד סחר דיר? פויגער, היין גחטען, וויח זעהו סחט' חיד דרך!
 ס' לך, דך סחט'ט דוח זענען חיינעו יעדען געטחכפסען, ק' דעו חויד דיינער
 חחד ויכר ח'און זעטען חוידכטו וחרט. ס' דיר ח'ובינגט ח'אונד סלויט, ק' דען
 יוח ויכר דוח דיינען ח'אונד חווחט. ס' דך חלטעט יעדער קחפער חוס יעדער זיוס,
 ק' דען דוח ביוט עו, דער ח'אונד חודגען סלויטבעט. ח' דרך זלסט יעדעו הערן
 חונד יעדער גערמנקע, ק' דען דיינע הייליגקייט חיוט חיד דעס פערנען כהעט.
 ח' דרך דיהוט יעדער, דעס דוח חיינע זענען חיינגעהויכטן, ק' דען דוח החוט מיהו
 געבירעט, מיט דער פ'ערהייסונג, חיהו ניכט פ'אונען לו ח'אטען, ס' דיר ספרעבען חוס

ק' כי פועלתם בעוז ותעצומות: מ' לך יזמר המון ארץ וכל
 אשה עליה. מ' כי על מאמר תלוויים כל אצילה: מ' לך
 יחדשו אדר ימים וכל אשר בהם. מ' כי שמת חניתך על
 גביהם: מ' לך ישיפו המון מים רבים. מ' כי נצחך לעולם
 יושב הכרובים: מ' נקול לך ייחד ירום כל פה.
 קו"מ כי מרום ועמק אתה צופה: לך תכבד בהמרה
 (תיה ורמש) וצפור כל כנף. כי לעד ולעולמי עלמים
 מלכותך תצנף:

ובכן ניהר שמך בעולמך:

מ' האחד בעולמו ואין שני לו: מ' הבורא ועשה כל
 בשים מלולו: מ' הנוצר ואומר ואין מי להפילו. מ' הדבר
 ויקרא ארץ להרום רגלו: מ' ההרקיע ויפתח דוק לשבת
 אהלו. מ' הועד ונצב בעדת קהלו: מ' הנוצר בן שלש

רסיון. לך יהלש אדר, לך נכ"י. לך שמת חניתך על גביהם, כדכתיב חוקרה
 במים עליותיו. תלכף, תהי מוכלת בלכף.
 האחד. נשיתך באמירה. בן שלש שנים, כש שאול, בן ג' שנים הכיר אנרהם

דמקנען מלוע גויערער, ק' דען דוח המוט זיח מיט סטערקע חונד קרמט חויוגעט
 ריוטעט. מ' דיר זינגט דיח גמלע עררע חונד ווחו זיח בעווקהנט, ק' דען מיהרע
 חנגען המנגען מן דיינעט חויוספריד. מ' דיר דיכטען זיערער דיח ווערע, חונד
 ווחו זיח פילעט, ק' דען חיבער מיהנען המוט דוח דוין לענט חויפגעספמנט. מ' דיר
 רויסען רוהט דיח פלוטעהן חמלטזער געווקסער, ק' דען דוח בוייבט עוויג דער
 כרוכיסטהרקנער. מ' דיר, חיינגער, פרייזט יעדער חונד, ק' דען דוח טויעט חיז
 בער הקהען חונד טיעפען דיר פערעהרט ועלבוט דחו פיעה, דחו געוילר, געווייט
 חונד געפליגען מלוער פרט, דען מיהנער חונד עוויג בוייבט דוין רייך געקלמט.
 מ' האחד. ער מיט חיינגל חיז זיינען וועלטען, קיין לויטעט ווענען נעכען
 מיהר, ק' ער טוין חונד חמלטע מלוען דורך דען חויררוק ויינען ווקרעט, מ' ער
 פערפמנט, בעסליעט, חונד ניעחטר פערמנג' לו חוידעל, ק' ער רעו
 דעטע, חונד, ריען דיח עררע הערשער לו זיינער פיסע טעמען, מ' ער דעהנטע
 חונד כרייטעטע דיח חוועלן חיז לו זיינען ניטלען זטאטע, ק' ער ערשיינט חונד
 פיינעט זיך חיין חונטער דער פערמחמלען זיינער געווייטע, מ' ער געדענקט
 דען פרוקמנט (אנרהם), דער מלודוויימיקהריגער קמבע זיינע גמטטהייט טון
 ערקמנט (C. G. Van P.)

כוסף ליום כפור

שנים ידעו מאילו. ק' החשקו בן השנים ותשע בהמולו:
 ה' הטענו בן מאה פרי לגדלו: ק' תידעו בברית שמיני
 וכן מלו: ה' תכוננו בנם עשירי לעולה להעלו. ק' הלקבו בן
 שלשים ושבע ועלו: ה' המכפן התמים תם ומילה כללו.
 ק' הנחגו מנער ובשיבת אהלים האהילו: ה' השרוגים
 שנים עשר במולות הגהילו. ק' העלה שלישי בשמונה
 לכהון אהלו: ה' הפורש עשרה בפעסור שם גדלו.
 ק' הצנוע בעשרים ושבעה ובהגלותו יגלו: ה' תחילתקבע
 עשור לאום עשריה לעלו: ק' ה' הרוצה ארבע עבודות

את צוראו. מאילו, מעמלו, הטענו, סכנ שהטעין פרי למאה. הידעו בברית שמיני
 וכן שמונה מלה, כ"כ בכ"י וכחן הוא, וקאי על יתקן שנימל לשמונה. בן שלשים
 ושבע, יתקן בן ל"ז ה"י כשנעקד. המכפן התמים תם, ומילה כללו, כ"כ בכ"י
 וכן עיקר וקאי על יעקב איש תם שגולד מחול כמו שאז"ל על יעקב אב תם, וזהו
 מטעם הפייטן שהתמים איש תם מבטן וכללו נמילה. כללו, הכתיירו, ל' כלילת
 יופי. העלה שלישי בשמונה צדיקם לכהן אהלו, כ"כ בכ"י ורומז ללוו שהוא שלישי
 לבניו ונתעלה לכהן בשמונה גדו כהונה. הפורש עשרה וכו', עשר פעמים הוכיר
 כ"ג סס המפורש ב"כ. הצנוע בעשרים ושבע וכו', סס המפורש הוא מוכנע וטמון
 בין כ"ז אותיות א"ב ולעתיד לבוא יגלה וזהו בהגלותו יגלה. עיין במס' קידושין דף ע"ט
 א' הקבוע עשור וגו', דוגמת שאמר באשרי' בפיוט מיינתה תוקף, יום עשור לעשירי'

ערוקתהנט, ק' ער ויעבטע חיהו, חזו ער לו כייחונכדיניכליב יתהרעו דעו גתטטויכען
 בעטעהו, יד' לו בעטטקירען, סתוללחג, ה' ער פעררעטעס חיהת לו דונדערטס יתהרעו
 חייכען וקהו, ק' ער ווייהטע חיהו חיון רען בוכד קת חכטען (מילה), דורך ריח
 בעטטיירוכג רעו וקהג (ילחק) קת חכטען טחגע זיינער געבורט, ה' ער ער
 פרקבטע חיהו דורך חייכע לעהנטע פערנוכונג חונר בעטעהו, דען וקהו לו חפסערן,
 ק' ער ויעבטע דען זיעבענמוכרדרייסגיטהריגען, לזת חפסער בעריטטווייליגען
 וקהו, ס' ער החט רען סתוקקטוהיען (יעקב) סתו חוטטרייכע חו פערסחולקטוהיעט
 חונר חיהו מיט חייכער מילה געליערט, ק' ער ווחר זיין פיהרער סתו קינדהייט חן
 חונר ועטלטע חיהו חיון לעטען דער לעהרע, ה' ער זיעס זייכען סתפת לזותח'ו חישע
 טרייבען, נחך חנלעהו דער היימען זלייכען, ק' ער חוב רען דריטטען זיינע
 סתוהיען (לוי) לזר פריעטער וויררע חונר בעקליירעטע חיהו חזו חטעריכריעז
 זטער מיט חכט געווקנדערן, ס' ער זיעס דורך חיהו (דען חטערישעטער) חן
 לעהנטען לעהנחמו דען נחמען זיינע חתחען וועזענו חויוטספרעכטן, ק' דער
 יעטלט חונטער דען זיעבענמוכרלזווחליג (בוכסטמבען רעו א"ב) פיעהייחיליכט
 חיוט, חטער חייכות קונר ווערדען ווירר מיט דער ערטייכונג זיינער גקטטע
 זיכען חטעווסקט, ק' ער החט רען לעהנטען טחג בעטטייחוט לזת בעז
 זטען רעו ערהמכטען נחליחנענלעהנטען (ישראל), ק' ה' ער לייגטע וקהנהעטעמלזען

עמו כפללו: השמע סלחתי לכם סלח נא ויחלן
 התנה על הרעה והוא הלולו:
 זכן שמע ישראל ואלהינו יי אחד:
 האומרים אחד אומרים יי אלהינו ק' הבוטחים בק'
 עונים יי אחד: הורוים כמים אחיה אומרים יי אלהינו
 ק' הדבקים בק' עונים יי אחד: החוגים ברתך אומרים יי
 אלהינו ק' הועידים ביהם עדיק עונים יי אחד: ק' הזוכים
 במצות אבותם אומרים יי אלהינו ק' החתומים במילת
 ברתך עונים יי אחד: ק' המבולים כמקורך אומרים יי
 אלהינו ק' החידים ומיחדים שמך עונים יי אחד:
 ק' הכלולים במצותיך אומרים יי אלהינו ק' הלקוחים

חוקת, ועמ' שם, ויחל כ' ע"פ מה שאקרו בש"פ ל"א קמ"ד: כתב קודש ישראל
 לה' ראש' תנאחיה, כשם שהעריח הוא עומת וככה יהי' לד' לטוב ונוטל מחוב' החרוץ,
 כך עשה הקנ"ה את העול' פריעה ונטל ישרא' שם חרומתו, שאל קדש ישראל לה' ראש'
 תנאחיה, לכך אמר הקנ"ה לישראל בשביל שאתם חרום' אין לכם זאת לאכול ערופ' וכך
 עכ"ל, וכן אית' שם פ' ע"ד ק"כ ט"ז: ואח"כ נב"ל פ' א"ל, נזכרת מלגזר' נכרא העול'
 ש"י בראשית בראשית ראשית לא מעשרת שאל ראש' דונק, עכ"ל, וכתב עליו בעל
 יפה מאר וז"ל: וזאת פ' דהאי קרא בתרומה גדולה איירי מ"מ נשם מעשר חיקרו כל
 התרומות. עכ"ל, ולכן שפיר נזכר שם מעשר על ישראל דוק. ארבע עבודות עמנו
 ארבע תפלות שם במקום עבודה, וזה כפללו ור"ל עבודה, שיהא כלבו והייט התפללם.
 האומרים וכו', כל לשונו הפיוט הזה כולס תארים וכינוי' לישראל והן מתארים בעצמן.

מן דען פיער געבעטן: פעררילטונגען ויינעו פֿחוקע: (חזן י"כ), ער חיוט' דער
 חיינט דעם חזן פֿערעבונג בעטענרען (משה) פֿערלייהונג פֿערהיעס חובר דען
 בעטנס' דען פֿערהחגטען חיבלען לוריקקחהתן — חובר דיעו חיוט מיהתן רוחתן.
 ק' האומרים דיה דיינער חיינהייט הורייגען, רופען: יי אלהינו! ק' דיה דיר
 פֿערטרויען, חטוטחרטען: יי אחד! ק' דיה דיר נכחרינגען ויחה וחסערטערטחגען,
 רופען: יי אלהינו! דיינע מכהגער חטוטחרטען: יי אחד! ק' דיה זיך דיינע דעגעטע
 לעו בעפליינגען, רופען: יי אלהינו! ק' דיה לייגען דענער חיינהייט חטוטחרטען:
 יי אחד! ק' דיה דען געבחקען מיהרער פֿחטער פֿחגען, רופען: יי אלהינו! ק' דיה מיט
 דיינע בונדעו טייטט בעויעגעטן וינר, חטוטחרטען: יי אחד! ק' דיה זיך חין דיר
 קוועלע געבחקעט, רופען: יי אלהינו! ק' דיה מינילגען, דיה דער חיינהייט דיינע
 נחטענע הורייגען, חטוטחרטען: יי אחד! ק' דיה מיט דיינען געבחקען געקרקטען
 רופען
 (א) יי אלהינו, דער עוויגע חיוט חונער גחטט. (א) יי אחד, דער עוויגע חיוט מינילגי.

מוסף ליום כפור

כו

כשׁוֹשֵׁן מַחֲוִיחִים עֹנִים יי אַחַד: ס' הַמַּאֲמִינִים בְּנֵי
 מַאֲמִינִים אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. ז' הַנְּתוּנִים בְּחֹתָם עַל לִבָּה
 עֹנִים יי אַחַד: ט' הַסְּגוּלִים לָהּ מִכָּל עִם אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ.
 ק' הַעֲמוּסִים מִבְּטָן עֹנִים יי אַחַד: כ' תַּפְּלוּטִים מֵרַחֵם
 אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. ז' הַצֵּאֵן הַטְּבוּחָה עֲלֶיהָ עֹנִים יי אַחַד:
 חן נָקִיל הַקְּרִוּאִים שֵׁמֶם בְּשִׁמְךָ אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ.
 ק"ס הַרְשׁוּמִים וּמְצַנִּיִּים בָּהּ עֹנִים יי אַחַד: הַשׁוֹנְנִים
 בְּדַתּוֹתֵיהֶם אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַתְּלוּיִם בָּהּ פֶּעַל יִתְד
 עֹנִים יי אַחַד: בַּפְּדֻסִים מִתְּחִיל' וּבֶקֶן הֵן פַּחַד וְלֹא לֹא חֲשׁוֹב וְלֹא כַחֲכוֹב.

תִּשְׁנֹב לִבָּהּ וְתִמְלֶה עַל כָּל בֵּיתוֹד. כַּפְּתוֹב עַל יַד נְבִיאָה
 וְהִיא יי לְמַלְּהָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִרְהֶי' אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד:
 וּבֶכֶן הֵן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימַתְךָ עַל כָּל
 מַה שִּׁבַּרְתָּ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֶיךָ כָּל
 הַבְּרִוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כֻלָּם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שְׁלָם כְּמוֹ שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לִפְנֶיךָ עוֹ בְּיַדְךָ
 וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ גּוֹרָא עַל כָּל מַת שִׁבַּרְתָּ:
 וּבֶכֶן הֵן כְּבוֹד יי לַעֲמֶךָ תְּהִלָּה לִירְאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֵׁיךָ
 וּפְתִחוֹן פֶּה לְמִיחֲלִים לָהּ שְׂמִחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן לַעֲיָרְךָ

רוֹפְעֵן: יי אֱלֹהֵינוּ! ק' דִּיח דוּח דִּיר חִיבֻט וּוִיח חִינֵע רְחִיע חוּי דַעַן דְּרַחֲנַעַן
 גַּעַסִּיקְקֵט' חֲטוּחֲרַטְעַן: יי אַחַד! ס' דִּיח טְרִייעַן, גַּחֲנַע דַּעַר טְרִייעַן,
 רוֹפְעֵן: יי אֱלֹהֵינוּ! ק' דִּיח וּוִיח חִיין וַיַּעֲבֵן דִּינִיפֶסן הַעֲרַלְעַן חוּיִפְעֵרִיקֵקֵט וַיִּכַּר,
 חֲטוּחֲרַטְעַן: יי אַחַד! ס' דִּיח דוּח דִּיר חוּי חוּלְעַן סְחֻקֵקְדוֹ עֲרַקֲרַעַן, רוֹפְעֵן:
 יי אֱלֹהֵינוּ! ק' דִּיח דוּח סְחֻן אֲוִטְטַרְוִיבַע חֵן הַכְּבַעֲחֲכֵטְטַע, חֲטוּחֲרַטְעַן! וּ
 אַרְד! ס' דִּיח דוּח סְחֻן חִיהֲרַעֲה אֲוִטְטַרְוִיבַע חֵן גַּרַעֲטְטַעַט, רוֹפְעֵן: יי אֱלֹהֵינוּ?
 ק' וְחֲחֲחֵר, דִּיח יִיד דִּינֵעֵטוּוִיבַעַן טוֹחֲכֵטְעַן וְחֲסַעַן, חֲטוּחֲרַטְעַן: יי אַחַד!
 ס' דִּיח, דַּרְעַן נְחֲחַע חִיט דַּעַן דִּינֵעַן פַּעֲרוּחֲנַעֲט חִיט, רוֹפְעֵן: יי אֱלֹהִים!
 ק"ס דִּיח דוּח חִיט דִּינֵעַן אֲוִטְטַרְוִיבַע בַּצִּלִּיכְנַעַט חִיט, חֲטוּחֲרַטְעַן: יי
 אַחַד! דַּח, יִיד דִּינֵעַן [עֲהַרַע חִינֵטְרַפְעוֹ, רוֹפְעֵן: יי אֱלֹהֵינוּ! דִּיח יִיד
 טו דִּיח מִקְוִחֲחֵרַעַן, חֲטוּחֲרַטְעַן: יי אַחַד!

וּצְמִיחַת קַרְן לְדוֹד עֲבֹדָה וְעֵרִיכַת גֵּר לְכֵן יִשִּׁי מְשִׁיחָהּ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ
 וְחַסִּידִים בְּרָגָה יִגְלוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיָּה וְכָל הַרְשָׁעָה
 כְּלָה כַּעֲשֵׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:
 וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבַהֲךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁפָּן
 כְּבוֹדָה וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ בְּפֶתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ
 יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדָר הַלְלוּיָהּ:
 קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שְׁמֹךְ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּפֶתוּב
 וַיִּגְבְּהֵי יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נְקִדָּשׁ בְּצַדִּיקָהּ
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אֵתָה בְּהַר קָנּוּ מִכָּל הַעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִבַּבְתָּנוּ
 מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדֶיךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִבַּבְתָּ:
 וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקַדְשָׁהּ וּלְמְנוּחָהּ וְאֵת יוֹם הַדְּפָרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
 וְלִסְלִיחָהּ וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֻלָּבוֹ אֶת־כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ
 בְּאַהֲבָה מִקְּרָא קִדְשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
 אֲדָמָתָנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָהּ בְּמִקְדָּשֶׁךָ:
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵיהִי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּךָ
 רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ

בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְתַכְנְהוּ מֵהֲרָה וְתַגְדֵּל כְּבוֹדוֹ
 אָבִינוּ מִלְּכָנּוּ גְלַה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מֵהֲרָה
 וְהוֹפְעֵה וְהַנְשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפּוּצוֹתֵינוּ בְּגַם מִדְּכַתִּי אֶרֶץ
 וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׂם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת מוֹסַף יוֹם
 הַכַּפָּרִים הַזֶּה. גַּעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:

לָמַנְת וּבֵי יוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֹשְׂרָנִים סֵלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עַלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עַלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:
 (ז"ח קרבן שבת וקרבן היום כמפורט למתנב"י וס"ט וז"ל וז"ל יג"ז.)

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ לִי רִיחַ נִיחַח פָּר
 בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 שְׁבַע הַתְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
 כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה עֹשְׂרָנִים לְפָר. שְׁנֵי עֹשְׂרָנִים
 לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּזֵּן בְּנִסְכּוֹ וְשְׁנֵי
 שְׁעִירִים לְכַפֵּר. (כ"א) וְשַׁעִיר לְכַפֵּר מִלֶּבֶד חֲמֵטָה
 הַכַּפּוּרִים) וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם:

לשם ישימחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מאוּבָּה ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

נעלינו פותחים הארון, נשלא שם חלקנו כהם
סוגרים הארון, נואנחנו כורעים פתחים הארון.

עלינו לשבח לארון הבל לתת גְדֻלָּה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלאשם חלקנו בהם וגדלנו ככל המונם. ואנחנו כרעים
ובשפת חוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
(כ' ונסא כבודו) בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים:
הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמת מלכנו אפס וזלתי
כפתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך פי יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
הפ"ן סחר בקול רם הוא אלהינו וכו'.

בשעה שהלכו אומר הוא אלהינו וכו' אומר הפ"ן אלו כפסוקים
וטוב לנטל גזרות רעות, וקבלה הוא מן רבי אלעזר בעל הרקס.

אתה הראית לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ליי אלהיה השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדוני
האדונים האל הגדול הגבור והגורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד:
כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
סוגרים הארון.

הפ"ן אומר בכתו.

אלהינו ואהי אבותינו היה עם פיפיות שלוחי עמך בית

ישראל

א"א היה עם פיפיות וכו', מנאר במוסף יום א' של ר"ה.

אלהינו. חוכער גמטט חוכר גמטט חוכרער פתטער, וייח. וייט דענן חוכרער דער
בגועסיקקטען

ישראל: העומדים לבקש תפלה ותחנונים מלפניך
על עמך בית ישראל: הזרם מה שיאמרו. הבינים מה
שידברו. השייבם מה שישאלו. ידעם היך יפארו:
באור פניך יהלכו. בדרך לך יכרעו. עמך בפניהם יברכו.
ומברכות פיה כלם יתברכו: עמך לפניך יעבירו. והם
בהודך יעבורו: עיני עמך פם תלויות. ועיניהם לך
מיחלות: גשים מול ארון הקדש באימה. לשפך פעם
וחימה. ועמך מסביבים אותם בחומה. ואתה מן
השמים תשגיח אותם לרחמה: עין נושאים לך לשמים.
לב שופכים נבחה פמים. ואתה תשמע מן השמים:
שלא יפשלו בלשונם. ולא ינקשו בשוננם. ולא יבושו
במשענם. ולא יכלמו בם שאונם. ואי אמר פיהם דבר
שלא כרצונך: כי תנוניך יי אלהינו הקה תנונים.
ומרחמיה הקה מרחמים: בקמה שידענו יי אלהינו את

חכמתו וקטנתו דייקנו פתקו ישראל, דיה פתך דיר חייך געבעטע שטעהן, חזק ערו
בחרונו פירדיו פתק ישראל לו ערפעהן! אזהרע זיח, וזמן יזח רערען, חונטער
ריכטע זיח, וזמן זיח זנגען מזלען, ויזלצההרע חיהרען ווינטען חונד חונטערן
ווייזע זיח, וזיח זיח ריך (מפברייזען), זחס זיח וזחזעלן חייך זיכטע דייכען חזטליט;
זען זיח בייגען דיר דייח קייטען, חיהר חונד זעגעט דייח פתק, קו זעגענע זיח
זחזחטליך זיט דעס זעגען דייכען זייגען חונדען! זיח פיהרען דיר דייח פתק
פתך חונד חין דעסטן זיטטע טרעטען זיח חויל; דיה חויגען דייכען פתקיען
זינד חויל זיח געהעפטע חונד דיה חיהריגען טחזטען לו דיר. פגוטליך
טרעטען זיח פתך רען ארון הקודש היך — פתן דייכען פתקע חוזגיבען, זיח פתן
חיינער רינגחויער — דייכען חוזחילזען לו בעזפכטיגען חונד דייכען גרייך.
פ, בזיק' חויל זיח ערבחרמוגופתא פתן דייכען התהען הערמב! זיח העבען חיהרע
חויגען זען היזשעלן עפפת, סיטטען חיהר הערן פתך דיר חויל; ק ערהרע
זיח רען חויל דייכען היזשעלן! גיב חיהרער זיגען זייכטיקייט, חיהרען פתך רחמך
חזטפחד, רחזיט זיח בייח חיהרען בייחטפחד זיכט בעסחזט, חונד חיהרע
געזיינע זיכט רורך זיח לו טחדען ווערע; פ, חזכט' חיהר חונד קיין וזחזט
חויזספערטען, דחודיך חזחזעלן קחנטע! דען נור די יכע גיזטוינגע, הערר
חזכער גחטט, זינד בעזחזיגט, נור די יכע בעגחזריגען זינד בעגחזריגט; זיך
זייטען ען, הערר חזכער גחטט; דחזס נור דער בעגיזטיגט חויזען דען דוח
מ'א (Tom 7. D.) ח ח ח 8 בעגיזטיגוס

אֲשֶׁר תַּחֲזֹן יוֹתֵן. וְאֵת אֲשֶׁר תִּרְחַם יִרְחַם: פְּכַתוֹב
 בְּתוֹרְתְךָ וְחַנְתִּי אֵת אֲשֶׁר אָהֵן. וְרַחֲמֵי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
 וּנְאֻמֶּר אֶל יְבוֹשׁוּ בִי קִוְיָה אֲדָנִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת.
 אֵל יִבְלְמוּ בִי מִבְּקִשׁוּיָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 כּוֹתִים הָאֵרֶן. אוֹחִילָה לְאֵל. אֲחַלֶּה פָנָיו. אֲשַׁאלָה מִמֶּנּוּ.
 מַעֲנֵה לְשׁוֹן: אֲשֶׁר בְּקֶבֶל עִם. אֲשִׁירָה עֲזוֹ:
 אֲבִיעָה רִנָּנוֹת. בְּעַד מִפְעָלָיו: לְאָדָם מַעֲרָכִי לֵב.
 וּמִי מַעֲנֵה לְשׁוֹן: יִשְׁפְּתֵי תַפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ יִי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
 סוּגְרִים הָאֵרֶן.

מיסד ע"ס א"ב מכולת כמה פעמים עד סוף סדר עבודה,
 ונסוף חתום עס המחבר משלם בירבי קלוגיסום חוק.
 ק' אמוץ פח כביר ורב אוגים. אשר מי יעשה כמעש
 גבורותיך

באור לסדר עבודה לדידי כרנני הכחם הגלם מוהר"ר יאקב
 ג"ב כר"ו בעל נחלה יעקב, ואס הוספתי לפעמים דבר על דבריו
 הכנתי לו לזון כחצי עגולה מחלה וסוף להגדיל בין דבריו לדברי.
 אמוץ כחוכי, כל סדר עבודה שנפיוס הוה מסכים מאוד לסדר המשנה דמס' יומא
 דבר דבור על אפנו ומתחלתו עד סופו, וזלת באז' מקומו' כאשר יבוא ככני', והעתקתי
 על כל דבור מקום המשנה בקילור והמנין יבין לאשריו. (אמוץ כחוכי), ל"ה בישיעי

בעינינו יגוט, מור דער בעגנמדיגט חיוט, דען דוח בעגנמדיגוט. זק
 סטעהט עו מין דיינער זעהרע געטריעבען: „חיד ווערעד געוועגען זיין,
 וועט חיד געוועגען ביו, חונד חיד ערבמגען, דעסען חיד חיד ערבמגע
 מע." לערנער הייסט עו (תכלים ס"ט ו'): „זאס ניכט דורך חיד בעג
 טקאט זיין, דיח דיר לערטרויען, גחטט! הערר! צבאוח! זאס ניכט דורך
 חיד לו סמירען וועררט, דיח נחך דיר ערמגען, גחטט ישראל'!
 אוחילה חיד בעטע לונג העררן, לעעהע חיהן מן חונד ערבעטע זיר חיינען
 חיינענעהמענען ערטרררר. חונטער דיעווער לערנעהמענען: ווייל חיד זיינע הערררררר
 קייט בעוויגען חונד זיינער טהעטען רוחן וזאל עמן זיינען זיספען פליעפען. דער
 מענט שרדנעט זיינע גערמגען, גחטט חבער גיבט דער לונגע דען חוידרוקק.
 הערר, קפלנע זיינע זיספען, דחם דיינען רוחק מוין חונד לערקירע! וזעהן
 מחגען דיר געמאלען דיח רערען זיינען חונדען, דית געדחקען זיינען הער
 זענו דיר, עוויגער, מוין הקרט חונד מוין ערלמער!

מוסף ליום כפור

ל

גבורותיך. אִמְצֵן עֲלֵיֹת קִרְיַת עֶלְקָרִים. אַף יִסְדַּת תַּבֵּל
עַל בְּלִימָה: בְּהֵיֹת עוֹלָם חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וְעִיפָה. בְּמַעֲטָה
לְבוֹשֶׁה אֹזֵר בְּקֶר הַהֶהָת. בֵּין יִירוּגִים חֲצֵת בְּקֶרַח הַהוֹרָא.
בְּצוּל הַקּוֹיֹתָם לְבַל יִכְסוּן חֶלְד: גְּלִית פְּגִי נָשִׁי וְהַגִּינָה
תְּנוּבָה. בְּמִקְרָם טַעַת לְשַׁעֲשׂוּעַ מֵאֲמִירֶךְ. גָּדַל מֵאֹזֵרוֹת
תַּתָּה בְּרִקְעֵ עוֹה. גַּם צָבֵא מֵזֹרוֹת עַמָּם צְוִית: דִּי שִׁחִים
וְדָאִים מִשְׁעַל צִרְתָּה. דְּמִיּוֹן בְּרִיחַ לְכִירַת יוֹשְׁבֵי גְנִים.
דְּבִנְקַת רְגָבִים הוֹצִיאָה רוּמְשִׁים וְשׂוֹאֲפִים. דֶּר קָנָה
וּבְצָה לְאֹרוּחַת קְרוּאִיךְ: הַכְּנַת טַבַּח וּמִסָּךְ וְסִיעַד אֵין.
הַקְּרָצַת גוֹלָם מִחֶמֶר בְּתַבְגִּית חוֹתְמָךְ. הַפְּחַת בְּחֶלְדוֹ
טַהַר נְשָׁם מִזְבוֹלָךְ. הָרְדָם וּמִצְלָעוֹ עוֹר לוֹ יַעֲדָתָה:
וְצוֹיֹתוֹ בְּלִי לְעוֹט מֵעֵץ הַדְּעַת. וְהִפֵּר צְוִי כְּפַתִּי בְּהַשְׂאֵת
זוּחַל. וְעַנְשׁ בְּזַעַת אַף לְטָרוֹף חֶקוֹ. וְאֹלַת בְּצִירִים וְעָרוֹם

מ'כ"ו. אִמְצֵן עֲלֵיֹת וכו', ל"ה המקרה נמים עליותיו, תהלי' ק"ד ג'. קרית, ל'
תקרה. על קרים, על מים קרים. על בלימה, ל"ה באיוב פ' ז'. במעטה לנוסך וכו',
כמבואר בנ"ר פ' ג': מהיכן נכראת האורה? מלמד שנתעטף הקב"ה בשלמה וכו'
ע"ס, (והוא מבואר יותר בפרקי דר"א פ"ג ושמות רבה פ' ע"ו, דף ק"א ד' וק"ב
א'). הנהת, הארת, ל' כיגה. זידוכים, המים הזידוכים. סכת, הכדלת במשינה.
כקרח הנורא, היינו הרקיע שבין המים המראהו כעין הקרח הנורא. בנול, בים.
בל יכסון חלד, ל"ה בתהלי' ק"ד ט'. נשי, האדמה. והכני', והכמיחה, ל' יוכי נין.
טעת, נטעת. לשעשוע מאמיריך, לטיול אהביך. מזרות, מזלות באי' ל"ח ל"ב.
שחים ודאים, דגים ועופו', ל' השוסה לשחו' (ישעי' כה יא), ול' כאשר ידאה הנשר
(דברי' כח מט). משעל, ממי', עש"ה בישעי' מ' י"ב, מי מדד בשעלו מי'. צרת,
יצרת. דמיון בריח, לויתן כחש בריח בישעי' כ"ז א'. לכירת, לסעודת, ל'
ויכרה להם כרה גדול'. מ"ב ו' כ"ג. יושבי גנים, תאר לנדיקים שעמיד הקב"ה
לעשות להם סעודה מלוייתן ואור הנר כמבואר בדברי רז"ל. דביקת רגבים,
הארץ. וואפיים, האופיים רוח. על הארץ. דר קנה ונכה, הוא אור הנר
שדירתו בסתר קנה ונכה, ככתוב באיוב ס"ו מ', וגם הוא מתוקן לארובה לנדיקים
הקרואים. טבח ומסך, מאכל ומסתה. הפחת וכו', עש"ה ויפח באפיו נשמת
חיים. בחלדו, בנוף עפר שלו. טוהר נשם, נשמה טהור', או טעמו, פלגא נשם
ל' טהרו של מזבח ביומא דף כ"ט א', כלומר חלק אלוה ממעל. מנובך, מנית
זנובך והיינו השמי', כי זנוב תאר לשמים בכלל גם בפרט לאחד משבעה רקיעים,
דוגמת שם ככב שנופל על הכלל ועל הפרט לאחד משבעה. בלי לעוט, שלא לאכו'.
ואולת

עפר לחמו: זרוי רבעו הקפית בכטן חומדת. זרעה
 והולידה אפר ורועה צאן. זבח ושי הגישו למולה יחד.
 ועמית ברב ושעת תשורת צעיר: חמל רחמיו שחת וערף
 אה. חלה פניה ושמת לו אות. הלוש לישים קרא בשמה
 לסמל. חיל נזלים קראת ושטפום ואברו: טעו גאים ופצו
 סור לנגדה. טרפו פחם הומים וזרבו נצמתו. טעון
 גפר גושע בסגרת בערו. טפוליו הפרית ומלאו פני
 ציה: יעצו נאחדים לרום עד לשחק. יקשו נפצו ברוח
 סועה וסער. ירד אתוי עבר ידעה בעולם. יחום וקוניו
 העלה לה לכליל: כשה תמים בחר איש תם. כהשק
 לשיבת אהלים ונמשך אחריה. כשר חניטיו יוף הוצאתה
 מחלציו. כלו זרע אמת ואין דופי: לשרתך אויתה לוי איש
 חסידך. להבדיל מגזעו מקדש קדש קדשים. לקשור
 גזר קדש ולעמות אורים. לישב בכבדה פנימה ימים

ואולת, סוה, צנידים, בחנלו וזרו לדה. וערום, הנחש. זרוי רבעו, מין זרעו,
 ל' ארסו ורנעי זרית נתהלים קלט ג', וע' פי' רש"י חומדת, סוה, אהר,
 עובד אדמה והוא קין. ורועה צאן, הוא הכל. זרבו, נקין הנכור. צעיר, הכל.
 חמל רחמיו, כ"כ בכ"ו וטעמו חמלת רחמיו. שלישי, דור אכיש שלישי לאדם.
 קרוא בשמך לסמל, לקרוא בשמך לנשים כדכתיב או החל לקרוא בשם ה'
 כולים, מים. גאים, דור המבול. ופצו כור, ואמרו אל כור ממנו, והוא
 ל"ה צאיב כ"א י"ג. טורפו, נטרפו ונטרדו מן העולם. בחום הומים, בחמימת
 מים הומים, וכמו שאל' ברותסין קלקלו וברותסין דכונו. יזרבו, נטרפו, ל"ה
 צאיוב ו' י"ג. טעון גופר, העמום וכשא' בתינו עני גופר והיינו נח. טפוליו,
 צניו, כיה, הארץ. באחדים, דור הפלגה שהיו יפה אחת ודברים אחדים.
 ירד אתוי עבר, אברהם ירד ה' שנת מעבר הנהר. יחום וקוניו, בן וקוניו.
 כושר חניטיו יוף, זרע כשר ובני יופי. ואין דופי, שלל נמלל פסול במעטו
 של יעקב. מגזעו, משבטו של לוי. מוקדש קדש קדשים, אהרן הכהן שנתקדש
 יותר מן הלוויים, והוא ל"ה בני עמר' אהרן ומשה וינדל אהרן להקדישו קדש
 קדשי' הוא וככיו (דכרי הימי' א' כ"ג י"ג). נזר קדש, זה הניזן. ככונדה, כ"כ בכ"י.
 וטעמו ככלה עש"ה כל כנדה בת מלך פנימה, תהלי' מ"ה י"ד, ומוקדש זה
 כדש על אהרן בנמדב' רנה פ' א' דף ר"ט ג'. פנימה, באוכל מועד. ימים
 שבעה, שבעת ימי המלואים וכתיב גם כאשר. עשה ביום הזה לוח ה' לעשות
 לכפר

שבעה: מחזיקי אמונה שבוע קודם לעשור. מפרשים
 בהן הראש בדת המלאים: שומרים עליו מי חטאת
 לטהרו. זורק מקטיר ומטיב להתרגל בעבודה:
 בכתוב בתורתך. כאשר עשה ביום הזה צוה יי לעשות לכפר עליכם:
 ק' נלויים אליו נבונים ישישי שער. נואמים לו קרא נא
 בפיה. גנה תשיעי יעמידוהו בשער קדים. גוי זכתי יום
 לפניו יעבירו: סמך ביאת שמש צידו ימעיטו. סאב
 לכן פן ברדם יקרהו. סבי שבטו ללמד חפן יוליכוהו.
 סמים לתמר בפנים אותו ילביעו. סמר בשרו והדמיע
 כי נחשד. סרו גם הם ובכה הגירו. שיח מדרש בפת
 ובכתב הגיון. סביבו ילגנו לעוררו עד חצות: עלצו
 תרום דישן בפנים ראשון. עוד יפסו לדשון פנימו ומנורה.

לכפר עליכם, ודרשו רז"ל לעשות זה מעשה פרה, לכפר זה מעשה י"כ וללמוד סכ"ג
 טעון פרישה שבעת ימים וכו', והוא שאמר מחזיקי אמונה והיינו זקני ב"ד שנוע
 קודם לעשור מפרשי וכו' כדאי' נריש מס' יומא. ופרישה זו היתה הפרשה מאשתו
 מאוס ספק נדה כדאי' שם דף ו' ח'. מוים עליו וכו', כדאי' שם: כל שבעת ימים
 מוין עליומי כל חטאות שהיו שם. (מקטיר ומטיב וזורק, כ"כ בכל כ"י וכן הגירסא
 הנכונה בלי ספק לפי דעת מייסדו הוא רבינו משולם ז"ל, שחטס כאן בזאת מ'
 להשלמת שמו, אלא שהרב מהר"ל כתב שאין לומר מקטיר ומטיב וזורק מאוס
 אזריקה קודמת היא לכ"ע וכו' ע"ש; ומש"כ שנו במחזורים לומר זורק מקטיר
 ומטיב, והוא הסדר הנכונה שם משנה ב': כל שבעת הימים הוא זורק ומקטיר
 ומטיב וכו'. ועיין מ"ש לקמן אצל עוד יפסו וכו').

נלויים. אליו וכו', שם משנה ג': מסרו לו זקנים וכו'. נואמים וכו', שם:
 ואומרים לו קרא אתה וכו'. כונה תשיעי וכו' עד לפניו יעבירו, שם: עי"כ שחרית
 מעמידין אותו וכו'. סמך ניאת שמש וכו' עד יקרהו, שם מ"ד: עי"כ עם תשיכה
 לא היו מניחים אותו לאכול הנדה וכו'. סני שנט וכו', שם מ"ה. סמים לתמר
 וכו', שם: סמר נשרו וכו' עד הגירו, שם: הוא פורש וטובה וכו'. שיח מדרש
 וכו', שם מ"ו. עלצו תרוס דשן, שם פרק ב' מ"ב: התקינו שלא יהא תורמין אלא
 בפיים וזה הפיים הראשון. (ועיין בתוס' שם דף כ"א ריש ע"א גס בתוס' ישנים שם).
 עוד יפסו וכו', שם משנה ב': הפיים האני מי שחט וכו', ומ"ש הפייטן בפיוט
 השני רק דישון מונח הפנימי והמנורה ולא כמה עבודות דקאשיב במשכ' בפיים
 השני, עיין בת"ט שם ד"ה: ד' פייסות היו שם מ"ש בשם בעל המאור' והרמב"ן ז"ל,
 ועיין בס' מלחמות ה' להרמב"ן ז"ל שאהריך מאוד בזה ליישב דברי הפייטן. וראיתי
 בעמ' יומא דף ס' א' בתוס' ד"ה: דכ"ע שכתבו שם שמהנה הו' שלא היו מקפידין
 בפיוטים

עֲקֵב קַטוּרַת פִּיּוּסֵי הַדְּשִׁיּוּם לְעֵלְשׁוֹ. עֲרוּךְ נִתְחַיֵּם יַחַד פִּיּוּסֵי
הַרְבִּיעִי: עֲלֵה בְּרַק הַשְּׁחַר כְּנֻם הַצּוֹפֶה. עָלְיוּ פִּרְשׁוּ זֶה
מִסֶּדֶד בּוֹיץ לְהַצְנִיעַ. יַעֲרָה סוּתוֹ טָבֵל וְעַט זֵהָבִים. עֲמֵד
וְקִדְשׁ וְקִרְבַּן תְּמִיד הַשְּׁחַר: פִּקֵּד לְמַרְקוֹ וְהוּא קָבֵל וְזֶרֶק.
פִּרְשׁ הַקַּטִּיר וְהַטִּיב הַקְּרִיב וְנִסְךְ. פְּעֵלַת כָּלִיל הַשְּׁלִים
וְעֵשׂ בַּסֶּדֶד. פִּרְשׁוּ סִדִּין לְבָן עוֹד כְּבָרָאשׁוּנָה. פִּרְנָה
בְּקִדְשׁ שָׁם קִדְשׁ וּכְשֵׁט. פָּסַע וְטָבֵל לְבָנִים עֵט וְקִדְשׁ.
פְּלוּסִים עֲרַכְבֵּם מְנִים טְמוּנָה עֶשֶׂר. פְּאוּרִים לְשֶׁרֶת בָּם
לְמִלְךְ הַכְּבוֹד. פָּרוּ מְצַב בֵּין אוֹלָם לְמוֹבַח. פְּנִיּוֹ יָמָה
וְרֵאשׁוֹ נִגְבָּה מְעַקָּם: פ' פָּגַשׁ וְסִמְךְ יָדוֹ עַל רֵאשׁוֹ.
פְּשָׁעֵיו הוֹדָה וּבָחֲבוּ לֹא טָמֵן:
פ' יִקְבֹּךְ הָיָה אוֹמֵר. אֲנִי הַשָּׁמַיִם. הַטָּאֲתִי.

דפיוטים לכתוב בהלכתן ע"ש. ולפ"ו אין לתמוה כ"כ על הפייטן, אם לפעמים
אינו מסכים אלבא להלכתא. וזהו תשובה לכמה פיוטים. עקב קטורת וכו', אם
מ"ג: הפייס הלישי חדשים נקטורת וכו'. ערך נחמים וכו', אם: הרביעי
חדשים עם יטנים וכו'. עלה ברק השחר וכו', אם פ"ג מ"א: אמר להם הממונה
וכו' עד נרקאי. עליו פיראו (וה מסך בן להצניע כ"כ בכ"ג), אם מ"ד: סרבו
סדן של בן וכו', עירה סותו וכו', אם: פשע ירד וקבל הביאו לו נגדי וזהו לבש,
(עירה סותו, פשע כסותו. ועט זהבים, ועט ולבש נגדי זהב). עמד וקדש וכו',
עד ונכס, אם: קדש ידיו ורגליו הביאו לו את התמיד וקרבו וכו'. עד ואת
היון. (וקדש, ידיו ורגליו מקיתון זהב, סמ"ג. פעולת כליל, עבודת עולת הנקר
שכלו כליל, השלימו ועשה ככדר). פירשו סדן לבן וכו' עד עע וקדש, אם
מ"ו: הביאוהו לבית הפרוה, פראו סדן של בן וכו', קדש יו"ר וכו', הביאו לו
נגדי לבן וקדש יו"ר. פלוסים ערכס וכו'. אם מ"ז: נשחר ה' לבוש וכו' וייסד
אלבא דחכמים להלכתא כוותיהו נגד ר"ת. פרו מונב, עד פשעיו הודה, אם
מ"ח: בא אלל פרו ופרו ה' עומד בן החולם ולמוצח ראשו לדרוס ופכו למערב וכו'.
(ונכסו, ובתיקו; פ' יק ת"ו חוב, והוא ל"ה באיוב ל"ע ל"ג). וכך היה אומר
אנח השם וכו' אנח בשם כפר וכו', כן היא גירסת הירושלמי הונח בל"ה ס'י
תרכ"א ובתי"ט פ"ו דמס' יומאל, ושם כתב התי"ט טעם למה נראשונה השם ובשניה
בשם. עוד כתב התי"ט בפ"ג מ"ח טעם, למה אין אנו אומרים: אנח אלדני, כמו
שאלו קורין כל השמות, וע"ש. וכ"כ הנ"ח בס'י הכל וסו"ס השם הנ"ח: בכל מוקוס
שמזכיר השם ואינו מלאשן המקרא ראוי לומר השם ולא בא"ד, וע"ש היטב
ובנית יוסף. (א"ה) ז"ל הרב אב"ן הירחי בס' המנהג שלו ס'י ב"ב: ומנהג לרפת
ופרוביננא

מוסף ליום כבוד

לב

עֲוִיתִי. פִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי: אֲנִי בְשֵׁם.
כִּפֹּר נָא. לַחַטָּאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וּלְפִשְׁעֵי־ם.
שְׁחַטְאֵתִי. וְשַׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשַׁעֵתִי לִפְנֵיךָ אֲנִי
וּבֵיתִי. כִּכְתוּבָתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ.
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחַר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ:

ק"י וְהַכֹּהֲנִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה. כְּשֶׁהוּשׁוּ מְעִים
אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפְּדֹשׁ יוֹצֵא מִפִּי כְהֵן גְּדוֹל
בְּקֹדֶשׁה וּבְטָהֳרָה. הָיוּ פוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

ק"י וְאֵף הֵיא הָיָה מִתְּשׁוּן לְגִמּוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְּבָרְכִים וְאוֹמֵר לְהַם
תִּתְהַרֵּוּ: וְאַתָּה בְּטוֹבְךָ הַגְּדוֹל מְעַזְרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חַסִּידְךָ:
וּפְרוּבִינֵכָא (Provence) לומר עלינו לשנת, אוחילה לאל, ואומר סדר עבודה
והדוויין שהי' כ"ג מתודה ביהו"כ שהי' מזכיר את השם עשר פעמי' ביום, ג' בכל
הדוויין לשלש דוויין ואחת נגודלו לה' חטאת. שני הדוויין צפר, אחת נשעיר
המשתלח ואומר כך: אלא השם עייתי פשעתי וחטאתי לפניך יְיָ, ואח"כ אומר:
אלא השם עייתי פשעתי וחטאתי לפניך אבי וביתי ובני אהרן עם קלושך, ואח"כ:
אלא השם עוון פשעתי וחטאתי לפניך עמך בית ישראל. ואמר רבינו האי ז"ל יאמר:
אלא השם ולא: אלא בשם; ובלשון זה לא הי' כ"ג אומר אלא השם אלא השם
המפורש שהוא בן מ"ב אותיות ומזוי בשיבה ידוע לחכמי, והי' אומר אותו עשר
פעמים כמו שאמר, והכהנים והעם העומדים וכו' תשירו, וכהנים לומר הדוויין
בקול רם והגיבור השומעים היאך הי' כ"ג אומר. היו כורעים ומשתקיים ונופלים
על פניהם כשהיו שומעים את שם המפורש יולא מפי כ"ג נקדושה וכו' עכ"ל.)
והכהנים והעם העומדים וכו', במשנה לא גרס הכי רק בודוי השלישית אבל
לא בשני דוויין הראשונים; אכן כבר כתב התי"ט פ"ו מ"ג דבכל הדוויין אומרים
כן, כיון דהטעם מפני כבוד השם אין לחלק אלא שמסדר המשנה נטר עד בסוף.
והרמב"ם פ"ב מהלכות עי"ה כ"ב כתב סתם: כל הכהנים והעם כשהיו שומעין
וכו' שנא' כי שם ה' אקרא' הנו גדל לאלהינו. עכ"ל. ומדסתם דנריו שמע
שהי' אומרים בן בכל הדוויין מפני כבוד השם. ואף הוא הי' מתכון וכו', ר"ל
שהכ"ג הי' מאריך בשם בנעימות קול עד שהיו כורעים ואומרים בשכמלו ולו
מסיים תשירו. כ"כ המרדכי וכ"כ הטור סי' תרכ"א. ואתה בטובך מעורר
וכו', כ"ה בדפוס' קדמונים וכ"י, ומלת הגדול ליתא בזה ולא בשני חכיריו.

צעד

ק' צַעַד לִילָךְ לֹא לְמִנְרַח עֲרֵרָה. צַמֵּד שְׁעִירִים שָׁם מֵהוֹן
 עֲדָה. צִמּוּדִים אַחֲוִים שְׁוִים בְּתֹאֵר וּבְקוֹמָה. צָנִים לְכַפֵּר
 עוֹן בֵּית הַשּׁוֹבְבָה. צְהוּב חֲלָשִׁים טָרַף וְהַעֲלָה מִקַּלְפִּי.
 צָנַח וְהִגְרִיל לְשֵׁם גְּבוּהַ וְלַצּוּק. צַעֲקָבָקוּלָרִם לִי חֲטָאת.
 צוֹתְתוּ עֲנּוּ לוֹ וּבְרָכוּ אֶת הַשֵּׁם. צַבֵּעַ זְהוּרִית קָשָׁר בְּרֹאשׁ
 הַכּוֹשֵׁת לַח. צָנַתוֹ אֲמֵן נִגְדַּר בֵּית שְׁלוֹחַ: מ' צָלַח וּבֹא אֲצִל
 פָּרוֹ שִׁנִּית. צִחְנָתוֹ וְשָׁלַמְטָהוּ פָּנָי צוֹר הַתְּוֹדָה:

י"ק וְכִבֵּד הָיָה אֹמֵר. אֲנָא הַשֵּׁם. חֲטָאתִי. עוֹתִי.
 פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבִירְחִי וּבְנֵי אֲהָרָן עִם
 קְדוֹשֶׁיךָ: אֲנָא בְּשֵׁם. בְּכַפֵּר נָא. לְחֲטָאִים
 וְלַעֲוֹנוֹת. וְלַפְשָׁעִים. שְׁחֲטָאתִי. וְשַׁעוֹתִי.
 וְשִׁפְשַׁעֵתִי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֲהָרָן עִם
 קְדוֹשֶׁיךָ: כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מוֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָה
 אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם לְפָנָי יי:

והכהנים

צעד לילך וכו', פ"ג מ"ט. צמד שעירים עם מהון עדה, הכי איתא
 צמם' שבעות י"ד א', דשני שעירים ממועות הכבור. בתאר ובקומה, ה"ה
 שהיו צריכים לכתולה להיות שוים בדמים ולקיימם כאחד כדאי' ריש פרק
 שני שעירים אלא שהפייט קטק רישא דמלתא. (ולי נראה כי צמודים טעמו
 מווגים בשעת לקיחה, ואחייים שהיו שווים בדמי' ל' את ואחיו.) להוב חלשים
 טרף וכו', עד ולצוק, שם ריש פ"ד: טרף בקלפי והעלה ב' גורלות וכו'. (להוב
 חלשים, טעמו גורלות עשויים. מוהב מולכב בבית שני.) צעק וכו' עד וברכו
 את השם, שם: ואמר לה' חטאת והן עינין אחריו בשכמל'ה. (לה' חטאת,
 הכ"ג אמר לה' והסגן אמר חטאת. סמ"ג. ביתתיו, שמועיו.) צבע זהרית וכו',
 שם ט"ב קשר לשון של זהרית וכו'. גלח ובא וכו', שם: בא לו אצל פרו
 שנית וסומך וכו'. גלח, עבד. שנית, פעם שנית. צמן מטהו, עון מטהו. וי"ג
 צחנתו ושלמטהו וכן מסתבר, שהרי צדור חזר לומר. חטאתי וכו'. אכי וביתי
 וכו', ולא אמר חטאו לכפיך בני אהרן כמו שאמר אצל ישראל.

מוסף ליום כפור

לג

קו"י והכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְרִים בַּעֲזָרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים
אֶת הַשֵּׁם הַנִּבְכָּר וְהַנּוֹרָא מִפְּדָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כַהֵן גְּדוֹל
בַּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּיִּים וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

פ' וְאֵת הַיָּהּ מִתְבַּנֵּן לְקוֹמֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְּכַבְּדִים וְאוֹמֵר לְהַם
תִּשְׁתַּדְּרוּ: וְאֵתָהּ בְּטוֹבָה מְעוֹדֵר רַחֲמֶיהָ וְסוֹלַח לְשִׁבְטֵי מִשְׁבְּתֶיהָ:

ק' קַח מֵאַבְקַת חֲדָה וּשְׁהַטוּ בַסֶּדֶר. קַבֵּל דָם בַּמְזוֹרֵק
וּנְתַנוּ לַמְּמָרִם. קְרִישָׁתוֹ יִמַּס עַד עֵת הַזֵּיהָ. קַפּוּי פֶּן יִהְיֶה
וְתִעָדֵר סְלִיחָה. קוֹחַ לוחֲשׁוֹת חַת בְּמַחֲתַת פְּרִיִּים.
קָלָה וְגֵלֵד רֶךְ וְאַרוּבַת יָד. קַבֵּר לְתוֹכָהּ שְׁלֹשֶׁת קַבִּין
נְחָלִים. קָרְבוּ לוֹ בְּזֶדֶד וְגִדּוּשֵׁת דְּקָה. קָלַט וְחָפֵן וְהָרִיק
לְתוֹךְ בְּזֶדֶד. קַבֵּץ מִחֲתָהּ בִּימִין וּבְזֶדֶד בְּשִׁמְאַל. קִישׁ צְעָדָיו
לְפִרְכּוֹת וְקָרַב לְבָדִים. קְטוֹרֶת שָׁם בִּיגִימוֹ וְעֵשֶׂן וְיִצְאָ:
רוֹבָה מְמָרִם מִנּוּ נִטַל דָּם. רִצְף וְגִבְנִים וְקָם בֵּין שְׂבִיִּים.
ס' רְצוּי הַזֵּיוֹת טָבֵל וְהִצְלִיף בְּמַנִּין. רוּם מְעַלָּה אַחַת
וּמִטָּה שְׁבַע:

י' וְכִבֵּד הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת.

קח מאכלת חדה וכו' עד סליחה. שם מ'ג' שחטו וקבל במזרק וכו', והפייטן פירש
הטעם למה ממרס כדי שלא יקפה הדם שאז אינו ראוי להזיב. קוח לוחשות עד גחלים,
שם מ'ג' גוד' נסל מחת' וחזות' וכו'. קרבו לו בזך וכו', ונזך נשאל, ריש פרק ה' הוסיאו
לו את הכף וכו'! (וגלד רך, וזופן רך. קדר, שאב. ונדזשת דקה, שהית' גדושה
ומלאה קטורת סמיס דקה). קיש נעדיו וכו' עד ועשן ויבא, שם, הי' מהלך בהיכל עד
שמגיע לבנין שתי הפרכת וכו' וכתמלא כל הבית כולו עשן, (וטעם קיש נעדיו, קול
הקשת הילוכו, ל' המקיש בקרסוליו, בכורות פ'ז מ'ו. רובע ממרס וכו' עד ומטה שנע,
שם מ'ג' נטל הדם ממי שהוא ממרס וכו' אלא כענליף. בין שדים, בין שני כדי
ארוץ. רום מעלה, על פני הכפרת. וכך היה מוכה, אחת, היא הכושה שלמעלה.
אחת ואחת, בכל האות שלמטה היה חזר לענות עמסה. האתה בעלמסה

אחת ושתיים • אחת ושלש • אחת וארבע •
אחת וחמש • אחת ושש • אחת ושבע :

ק' ריץ והניחו בפרץ ושחט שעיר • רצה וקבל דמו באגן
קדש: מ' רגל ועמוד מקום ועוד ארון • רצה הנזות
במעשה דם פר :

מ' וכך היתה מונה • אחת • אחת ואחת • אחת
ושתיים • אחת ושלש • אחת וארבע • אחת
וחמש • אחת ושש • אחת ושבע :

ק' רהט והניחו ודם פר גטל • רגלו הריץ וצג חוץ
לבדלת • מ' רקמי פרוכת יזו כמשפט בפורת • רגש
ושנה והזה מדם שעיר :

וכך

וכסדר האמור כאן ; ודע שכל כ"י יש כאן חרות והוא זה : אחת, אחת ואחת,
אחת ושתיים בנחת, אחת ושש כוכת, אחת וארבע מוכת, אחת וחמש ללא
כשכת, אחת ושש לכל נקשאת, אחת ושבע מכלי פזת עכל, ומהר"ל לא
הי' אמר התיבות המרוזות לכן הסירום הקהלות.)

רץ והניחו בכין וכו' עד באגן קדש, שם מ"ג וד' יאל והניחו על כן הזכר שנהיכל
וכו' רגל ועמד וכו', ר"ל שעמד במקום שעמד והזה מדם השעיר א' למעלה
וח' למטה כמו שעשה דם הפר. (ול"נ שטעם רגל תר, ל' וירגלו אותה
ושעם ועמד וכיוון והלשון ידוע בדברי רז"ל באמרום אי אפשר לעמוד עליו
כלומר לכיון עליו.)

רהט והניחו וכו', היינו כת"ק דמשנה ד' דקתני יאל והניחו על כן שנהיכל,
דאיזו לר' יהודה דאמר שלא הי' רק כן אחד הי' צריך ליעול תחלה דם הפר
ולהניח במקומו דם השעיר. חזן לבדלת, חזן לפרכת כדאי' שם והזה על
הפרכת שזכר הארון מנחין. רגש וזיכה והזה מדם שעיר, ר"ל אס"כ נטל דם
השעיר והזה על הפרכת. וקשה לי למה השמיט הפייט כאן שהניח דם הפר
על הכן ואס"כ נטל דם השעיר, אע"ג דנמתניתין קתני נטל דם השעיר והניח
דם הפר, היינו דנמתני' סתם שם כר"י כמ"ש רש"י והרע"ב דמתני' ד"ה נטל
דם הפר אבל הפייטן שייסד לעיל רהט והניחו ודם הפר נטל והיינו כרובין
כ"ל להניח הכא נמי כן הניח דם הפר ונטל דם השעיר וכ"כ הרמב"ם פ"ד
מעבודת יב"כ ה"ב, ואפשר לומר שכלל זה בנעומות דבריו רגש ושנה משמע
ששנה כמו בתחלה שהניח תחלה ואס"כ נטל.

י' וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה • אַחַת • אַחַת וְאַחַת • אַחַת
 וְשִׁתַּיִם • אַחַת וְשִׁלֹּשׁ • אַחַת וְאַרְבַּע • אַחַת
 וְחֲמִשׁ • אַחַת וְשֵׁשׁ • אַחַת וְשִׁבְעָה:

י' שָׁב וּבִלְלֵם וְחָטָא מוֹבַח סְגוּר • שִׁבְעָה עַל טְהָרוֹ
 וּבִקְרָנָיו אַרְבַּע • י' שְׂקָד וּבֹא אֵצֶל שְׁעִיר הַחַיִּי • שְׁגִיזוֹן
 עִם וְדוֹנוֹ יוֹדָה לְאֵל:

י' וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר • אֲנִי הַשֵּׁם • חָטָאוּ • עֲוֹנוֹ •
 פָּשְׁעוּ • לְפָנֶיךָ עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל • אֲנִי בִשְׁם •
 כְּפָר נָא • לְחָטָאִים • וְלַעֲוֹנוֹת • וְלַפְשָׁעִים •
 שְׁחָטָאוּ • וְשָׁעוּ • וְשִׁפְשָׁעוּ לְפָנֶיךָ עֲמֹד בֵּית
 יִשְׂרָאֵל • כִּבְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ • כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְטָהָר
 אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָי יי':

י' וְהַכֹּהֲנִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה • כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים
 אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפִּי שׁ יוֹצֵא מִפִּי כְהֵן גְּדוֹל
 בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה • הָיוּ פוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִיִּים וּמוֹדִים
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם • וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָו
 לְעוֹלָם וָעֶד:

י' וְאִתָּה הָיָה מִתְפַּוֵּן לְגִמְזוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְּבַרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם
 וְתִשְׁתָּהֲרוּ: וְאִתָּה בְּטוֹבָה מְעִירָר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲרַת יִשְׂרָאֵל:

שְׁגִיר

שב תללס וכו', שם מ'ד ערה דס ספר וכו' האז על טהרו של מונק וכו'.
 שקד ונא וכו' שם כרק ו' מ"ג נא לו אצל שער המשתלק וכו'.

שגד

ק' שגרו ביד איש עתי למדבר עו. שמין בתמיזו שאת
 לגזרה. שן סלע הדפו וגלגל וירד. שברו עצמוי כנפץ
 כלי יוצר: שחוקה אחו פר ושעיר קרע. שלף אמורים
 וגויות קלע לשורה. שאג סדרי יום קדש ופשט. שלש
 וטבל פוים עט וקדש: תבף ועש אילו ואיל עם. תרב
 תטאת ומוספין הקריב פחוק. תר וקדש פשט טבל
 וקדש. תכריך פדים עט ונכנס לדביר: תכונת כלי
 קטורת הוציא וקדש. תלבושת מדיו הפשיט וגנו גצח.
 תרגל וטבל חרוצים עט וקדש. תמיה הסדיר ותתור
 וגרות העלה: תכל עבודות יד ורגל קדש. תכום טבילות
 חמש וקדושים עשרה. תאר מגמתו כצאת השמש
 בגבורה. תקף ודץ ועמת בגדי הזנו: תמה תלוק ציר
 נאמן לפית. תגל פהת בשר השלג אדם תולע. תעדה

ישע

שגרו ביד וכו', שם מ'ג מסרו למי שה' מוליכו וכו'. שן סלע וכו' עד כלי יוצר
 שם מ'ו דוספו לאחורין וכו'. שחוקה אחו, שם מ'ז בא לו אגל כר ושעיר וכו', קלען
 במקלות וכו'. שאג סדרי יום וכו', שם פרק ו' מ'א בא לו כ'ג לקחת ובמשה ג'
 אם כנגדי צון קודש יור וכו', שלש וטבל וכו', שם ירד וטבל הביאו לו כגדי
 זהב ולבנה וקדש יור וכו', תבף ועש אילו וכו', שם פליגי במתניתן ר'א ור'ע ובגמרא
 שקל וטרא הרבה בדבריהם, ולכאורה דברי הפייט דלא כמאן, אכן כבר כתב התי"ט
 שם ברי' עם תמיד של שחר בסוף הדיבור שהפייטן סמך דבריו על הירושלמי פרק
 בא לו דקתני שם אמר ר'ו זו דברי ר'א ור'ע אבל חכמים אומרים כולם היו קרבים
 עם תמיד של ב'ע, וכתב עוד שם מ'ט ר'י עם תמיד שנה'ע לאו דוקא אלא לאפוקי
 עם תמיד של שחר. תר וקדש וכו' עד הוציא וקדש, שם מ'ד. תלבושת מדיו הפשיט
 וזנו נכח, ר'ל שה' וזנו כגדי לנן, בסדר עבודה במתני' לא הזכיר זה, אולם כן
 הוא בימא דף כ'ד ונמס' הוריות והניחם שם מלמד שטעון גזירה והיינו כת'ק דר'
 דוסא וכו' כ'רמנ'ם פ"ח מהלכל' כלי המקדש ה'א. תרגל וטבל וכו' עד ונרות, שם
 מ'ד קדש יור וכו'. תכל וכו' עד הזנו, שם קדש יור' ופשט הביאו לו כגדי ע'מנו.
 ומ'ט תאר מנעמו בלאת השמש מנזאר במד'ר וזילקוט פ' אחרי, בשעה שהשכינה
 שורה עליו פניו נוערות כלפידים. תמה תלזה וכו', במשנה שם ומליון אותו עד
 ביתו. תגל בהמכר וכו', יומא ס'ו א' הלבין ה' שמחין וכו'. תעדה ישע וכו'
 עד סוף הפיוט, כל זה דברי הפייטן לסגור שמחתן של ישראל בהלכות לשון
 של והיות והיו משפין להקניה על שקבל ענדת כ"ג ברכין.

יִשַׁע תַּעֲטֶה מְעִיל צָדָקָה • תִּפְסֵק צְהֵלָה תִּבְיַע דַּיִן וְחִדְוָה:
 הַלּוּלִירוֹם הִרְעִיפוּ זְרוּיָה טָלָם • תִּלְמִי שְׁדִירוֹת יִכּוּלָם •
 הַזְדָּה גִתְנוּ אוֹסְפֵי זֶרַע שְׁלוֹם • תִּהְיֶה בְּשִׁרְוֵי נֹשְׂאֵי אֱלֻמוֹת
 בְּרִנָּן: תַּחֲתִיּוֹת אֶרֶץ צְבִי זָמַר שִׁמְעוּ • תִּנּוּ צָדָקוֹתַיִן הַצֵּן
 הוֹלְכֵי גִתֵיבוֹת: תִּקְוֹת שׁוֹלְחֵי אֱמוּן לֹא אֶכְזָב • תוֹחַלְתָּם
 בְּצַנֵּת שְׁלֹג בְּיוֹם קָצִיר: מִצּוֹאֲתָם רַחֲצוּ מִטְּאֵרָה צִחְנָתָם
 זָכוּ • שְׁלָמִים תִּמְיָמִים גְּבוּר בְּפִימוֹ זָכוּבוּ • לְהַגִּיד כִּי
 מִטְּהָרָם מְקוֹר מַיִם חַיִּים • מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מִגְּבֹהַּ מַיִם
 גְּבֻהֵי: בְּטֹהַר וּבְגִנְקִיּוֹן יִבְקֻוּ וְיִטְהָרוּ • יַחֲדָשׁוּ בְּחֻדְשֵׁי
 בְּקָרִים מִכְּתָם יִצְחָצְחוּ • רוֹמְמוֹת אֵל יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם •
 בְּלִשׁוֹנָם רוֹן בְּפִימוֹ שִׁיר חֲדָשׁ: יִגִּילוּ בְּרַעַד יַעֲבֹדוּ בִּירְאָה •
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשׁ קְדוֹשִׁים • לְשִׁנָּן לְרִנָּן לְתוֹפֵף וּלְצִלְצֵל •
 וּלְנִצָּח בְּנִגִּינוֹת וּלְהִנְעִים זָמַר • נִחְבָּקִים בְּעוֹז יָמִין רוֹמְמָה •
 יַחַד נִתְמַכִּים בְּמִלְאָה צָדָק • מְשׁוּכִים לְבָא שְׁעָרָיו בְּרִנָּה •
 וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגוּ נִצָּח: שְׁשִׁים וּגְלִים בְּשִׁמוֹ כָּל הַיּוֹם •
 חֲדָיִם בְּשִׁמְחָה אֶת פְּנֵיו • מִזֵּי אֲוָרָם בְּשִׁחַר יִבְקַע • קוֹלָם
 יִשְׂאוּ וְיִרְפוּ בְּגֵאוֹן צוּר עוֹלָמִים: אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁכָכָה
 לוֹ • אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁיִי אֱלֹהֵיו:

יום טוב היה עושה כהן גדול לכל אלהיו בשנכם בשלום ויצא
 בשלום בלי פגע: וכה היתה תפלתו של כהן גדול ביום הכפורים
 בצאתו מבית קדש הקדשים בשלום בלי פגע:

יהי

יום טוב • דער חבֿערפֿריעזטער פֿלֿעגטע חיזווער חיון פֿריידענלעטט פֿיר
 זיינע פֿריינדע חלֿוסטעלֿוטע, ווען זיין חייכז חוזה חויגלוג חויו דעס חווערז
 הייזיגוטען גזיקקוֹך חוזה חֿהכע חיינען ווידריגען לֿופֿטלֿו חבֿעלֿוועטען ווחר
 חֿיפֿ הערוזיגעהטען חויו דעס חווערהייזיגוטען חס פֿערוזקהמוגוטען, בעטעטעט
 דער חבֿערפֿריעזטער פֿחֿוגענדעו געבעט:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
 השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל:
 ש' שנת אוצרה הטוב תפתח לנו: ק' שנת אסם. שנת
 ברכה. ש' שנת גזרות טובות מלפניך. ק' שנת דגן תירוש
 ויצהר: ש' שנת הרחה והצלחה וקמים. ק' שנת ועוד
 בית מקדשך. ש' שנת זול. ק' שנת חיים טובים מלפניך.
 ש' שנה טלולה וגשומה אם שחונה. ק' שנת ימתיקו
 מגדים את תנוכתם. ש' שנת בפרה על כל עונותינו.
 ק' שנת לחמנו ומימינו תברך. ש' שנת משא ומתן.
 ק' שנת נבוא לבית מקדשנו. ש' שנת שבע. ק' שנת ענג.
 ש' שנת פרי בטננו ופרי אדמתנו תברך. ק' שנת צאתנו
 ובואנו

שנת אסם שילאו אספיה בר. טלולה גשומה אס שאוב, כן גרם במס' יומא דרב' ג' ב' ונתעבי' כ"ד ב' ואולם בלמדנו פ' אסרי גרם דשנה גשומה וטלולה. שאובה, ל' אסם.

יהי רצון. ענייח דיין וזולט, עויגער, חונער חוכר חונערער דעקטער געטט,
 דחם דיעזע קינדטיגע יתהר פיר חונו חונד גחין, ישראל וייח
 ש' שנה. חין יתהר, חין וועלכעט דוח חונו דען בעהתוטער דייכע זעגענע
 קעלכעטע. ק' חין פֿהלענע חונד זעגענדיכע יתהר. ש' חין יתהר פֿהלענער
 גליקליכע ערמיגדיגע. ק' חין געטריידע, חוטט, חונד קרויכע יתהר.
 ש' חין יתהר דען פֿערגיגענע, דען גליקע חונד ומהכעפֿיערענע. ק' חין
 זעהענדיגער חית הויע דייכע הייגטהוונ. ש' חין יתהר דען חיבער
 פֿאסענע. ק' חין גליקעליכע יתהר. ש' חין יתהר דען טויע חונד דען
 הייפֿענע רעגענע ביח מההלענער היטלע. ק' חין פֿרוכטיגעערע יתהר.
 ש' חין יתהר לזר פֿערגעבונג חונער זיכערע. ק' חין חוספֿיענע חונד געטרקטע
 געזעגענע יתהר. ש' חין יתהר דען געווערונג. ק' חין וואסענדיגער חית הויע
 חונערע הייגטהוונ פֿיר דוח געזעהענע נחלימן*. ש' חין יתהר דען ער
 ספֿיענע בייקייט. ק' חין ערשטליכע יתהר. ש' חין יתהר פֿהלענער דען דוח
 פֿרוכט חונערע זייכע חונד עררריכונג. ק' חין פֿיר חונער חויגעהען
 חונד

* בעקענטינד דעס חין גרעסער טהייל דער נחלימן קיינען מהטהייל חס לזויטען
 טעמעל געמאשען, ווייל ער ניח פֿרייח חונד חונכהתגידי וואר, דעהער חונד
 פֿיעל חין פֿערהערען זוריקקליעבען חעקע וועהר דען טעמעלע לז בענאכען.

ובואנו תְּבַרַךְ • מ' שְׁנַת קְדֻלָּתֵנו תּוֹשִׁיעַ • ק' שְׁנַת רַחֲמֵיךָ
 יִבְמְרוּ עָלֵינוּ • מ' שְׁנַת שְׁלוֹם וְשִׁלְוָה • (ק' שְׁנָה שְׁתוּלִיכֵנו
 קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ • מ' שְׁנָה שְׁלֹא תִפִּיל אִשָּׁה אֶת פְּרִי
 בְּמַגָּה): מ' בְּקוֹל שְׁנַת תְּעַלְגוּ שְׂמֹחִים לְאַרְצֵנוּ • קו"ס שְׁנָה
 שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם
 אַחֵר בְּתַתִּיךְ בְּרַכָּה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם:

וְעַל אֲנָשֵׁי הַשָּׂרוֹן הָיָה אוֹמֵר • יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁלֹא יַעֲשׂוּ בְּתֵיהֶם קְבָרֵיהֶם:
 מ' אֲמַת מַה נִּהְדָּר הָיָה כִּהְיוּ נִדְוָל בְּצֵאתוֹ
 מִבֵּית קְדָשֵׁי הַקֹּדְשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָגַע:

מְרֵאָה כִּהְיוּ:	בְּאֵהֶל הַנְּמִתָּח בְּדָרֵי מַעְלָה •
מְרֵאָה כִּהְיוּ:	בְּבָרְקִים הַיוֹצְאִים מִזֵּי הַחַיּוֹת •
מְרֵאָה כִּהְיוּ:	בְּגִדְלֵי גְדִילִים בְּאַרְבַּע קְצוּוֹת •
מְרֵאָה כִּהְיוּ:	בְּדַמּוֹת הַקִּשָּׁת בְּתוֹךְ הָעֵנָן •

ועל אנשי השרון וכו', כן אית' בירושלמי דיומא פ"ה הוסיפה פ"ח מ"ג והטעם מבואר
 גם בבבלי סוטה דף מ"ג א' שנתיהם היורעושים ונוסים ליפול מקמת רבוי גשמים.
 כאהל הכמתק וכו', היינו כעצם השמים לטובה. וכל הפיוט מבואר בעכמו.

חונד מְקַחְמוֹתֵנו גִּיקְקוֹיכֵנו יְהִהר. מ' חִיּוֹן יְהִהר לֹסַן חִיּוֹן חוֹנְדֵרֵר גַּעֲמִינְדֵר
 ק' חִיּוֹן חֵן גַּמְטוֹיכֵר הוֹדֵר רִיכֵנו יְהִהר. מ' חִיּוֹן יְהִהר דַּעַן פִּרִיעֵדֵנו חוֹנְדֵר
 דַּעַר בַּעֲהַמְגִיבִיקִיט. קו"ס. חִיּוֹן יְהִהר, חֵן וּעוֹלְכֵעַן דוֹח חוֹנְדֵר חוֹלְע פִּרִינְדֵר הִינְוִילֵ
 פִּיהַרְעוֹט נַחֵךְ חוֹנְדֵרֵרן וְהַדַּעַן, חִיּוֹן יְהִהר, חֵן וּעוֹלְכֵעַן דוֹח חוֹלְע הַקְּדַעַ
 חִרְבִיט דִּיכֵנו פִּתְלֹקֵנו יִשְׂרָאֵל יַעֲבֵעַן אִתְּגַעוֹט, דַּחֲמִיט קִינְדֵר פִּתְלֹן חִיהַנְעַן
 וּוַעֲדֵר דַּעַר הוֹלְעַ וַיִּנְעוּ בְּרוֹדֵרֵנו, נַחֵךְ חִינְעוּ חוֹיוֹןִתְרֵרֵנו בַּעֲדִירְלֵעַ.
 פִּרִי דִיחַ שְׂרוֹן (בַּעֲוֹתְהַנְדֵר*) הַחֵט עַר פִּתְלֹגְעַדֵנו גַּעֲבַעַעַט: עוּ וַיִּחַ דִּיחַ
 וַיִּוֹלְעַ, עוּוִיגֵר, חוֹנְדֵר חוֹנְדֵר חוֹנְדֵר פִּתְטֵר גַּמְטֵט, דַּחַס נִכְט חִינְט
 דִיחַ חִינְדֵר דַּעַר שְׂרוֹן (בַּעֲוֹתְהַנְדֵר חִיהַרַע גַּרְקֵכֵר וּוַעֲדֵנו.

(* שרון וומר חיינו פרמדינו מן ארץ ישראל, דערען היינער בַּעֲמִתְרִיג
 דַּעַר גַּעֲתְהַר דַּעַר חִינְטוֹרְלֵנו חוֹיוֹגְעוֹטְלֵט וּוַחֲרַעַן. וַיַּעַר חִיט בִּישׁוֹר.

חין פֿפֿר'ם חונד חין אטהרערען קהלות ווירד דיענען ניכט גענוגט :
 כהוד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוֹר לְיָצוּרִים . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּנֹרֵד הַתָּנוּן בְּתוֹךְ
 גַּת חֶמְדִּי . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּנֹר הַתָּנוּן עַל מִצַּח מְלָךְ . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּחֶמֶד
 הַתָּנוּן עַל פְּנֵי חֶמֶן . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּטַהַר הַתָּנוּן בְּצַנִּיף טַהוֹר . מְרֵאָה כְּהֵן :
 כְּיֹשֵׁב בְּסֶתֶר לְחִלּוֹת פְּנֵי מְלָךְ . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּכֹכֵב הַנֶּגֶה בְּגִבּוֹל מִזְרַח .
 מְרֵאָה כְּהֵן : כְּלְבוֹשׁ מַעִיל וּבְשָׂרִיוֹן צְדָקָה . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּמֵלֶאֱךָ הַנֶּצֶב
 עַל רֹאשׁ הַרֶּה . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּנֹר הַמַּצִּיץ מִבֵּין הַחִלּוֹנוֹת . מְרֵאָה כְּהֵן :
 כְּשָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ עִם קֹדֶשׁ . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּעוֹז אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ טַהוֹר
 לַמַּטְהַר . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּפַעֲמוֹנֵי זֶהָב בְּשׁוּלֵי הַמַּעִיל . מְרֵאָה כְּהֵן :
 כְּצוּרַת הַבַּיִת וּפְרוּכַת הָעֲדוּת . מְרֵאָה כְּהֵן : כְּקַהְלָה מְכֻסֶּה תְּכֵלֶת
 וְאַרְגָּמָן . מְרֵאָה כְּהֵן : *) כְּקַהְלָה וְיָג כְּקִילָא . עֵינֵי נַעֲרִיק עַד קַל הַחֲתוּן .

חין פֿפֿר'ם פֿתֿנגט חוֹן היער חוֹן קהל
 כְּרֹזָאָה זְרִיחַת שֶׁמֶשׁ עַל הָאָרֶץ . מְרֵאָה כְּהֵן :
 כְּשׁוֹשֶׁנֶת גֵּן בֵּין הַחֲזוּחִים . מְרֵאָה כְּהֵן :
 כְּתַבְּנִית כְּסִיל וְכִימָה מִתִּימָן . מְרֵאָה כְּהֵן :
 * כָּל אֵלֶּה בְּהִיּוֹת הַהִיבֵל עַל יְסוּדוֹתָיו . וּמִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ
 עַל טְכוּנֹתָיו . וְכֵהֵן גְּדוֹל עוֹמֵד וּמְשַׁרֵּת . דָּוָד רָאוּ וְשָׁמְחוּ :

ע"ס א"ב
 ח' אֲשֶׁרֵי עֵינֵי רֵאָתָה כָּל אֵלֶּה . ק' הֵלֵא לְמוֹשֶׁמֶע אֲזוֹן דְּאָבָה
 נְפִשְׁנוּ : ח' אֲשֶׁרֵי עֵינֵי רֵאָתָה אֶהְלֵנוּ בְּשִׁמְחַת קְהֵלְנוּ .
 ק' הֵלֵא לְמוֹשֶׁמֶע אֲזוֹן דְּאָבָה נְפִשְׁנוּ : ח' אֲשֶׁרֵי עֵינֵי רֵאָתָה
 גִּילְנוּ . דִּיצַת קְהֵלְנוּ . ק' הֵלֵא לְמוֹשֶׁמֶע אֲזוֹן דְּאָבָה נְפִשְׁנוּ :

אֲשֶׁרֵי

אשרי עין וכו', גם כפיוט הזה מנואר בעצמו, אלא שנכלו בו נדפוס ארבע
 שנוטים ותקתים ע"ס כ"ו.

ח' אשרי . היין דעם חויגע, דחו דיע חוֹזעו געוועהען !
 ק' ומהרויך ! בוחן פֿתֿן הַמְרַעֲנוֹתָעוּ בַּעֲטָרִיבֵי זֶךְ חוֹנוֹעֵרע זַעֲלַע !
 ח' היין דעם חויגע, דחו חוֹנוֹעֵרען טַעֲמַכֵּן פֿתֿון דַּעו פֿרַמֵּהען פֿתֿוקַעו גַּעוֹעֵהען !
 ק' ומהרויך ! בוחן פֿתֿן הַמְרַעֲנוֹתָעוּ בַּעֲטָרִיבֵי זֶךְ חוֹנוֹעֵרע זַעֲלַע !
 ח' היין דעם חויגע, דחו חוֹנוֹעֵרע פֿרִיירע, דוח וּמְכַנַּע חוֹנוֹעֵרע גַּעֲשִׂיכְדַּע גַּעוֹעֵהען !
 ק' ומהרויך ! בוחן פֿתֿן הַמְרַעֲנוֹתָעוּ בַּעֲטָרִיבֵי זֶךְ חוֹנוֹעֵרע זַעֲלַע !
 ח' היין

חיו פֶּאֶרֶם חוֹדֵר חַיִּן מֵעֲהָרָעָרֵעַן קַחֲלוֹת וַיִּוֹרֵד דִּיעוּעוּנו חוֹדֵר חוֹלְעוּ
 פְּחֻגְעָדָע, וּוְעֹלְעוּ חַיִּט קֹיִינֵעֵר טְרִיפֵט גַּעֲדִרוֹקֶס חִיט, כִּיכֵס גַּעוּחֹגֵט:
 אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ הַמְשׁוֹרְרִים. וְכָל מִינֵי שִׂידִים. הֲלֹא לְמִשְׁמַע
 אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ: אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ זְבוּל הַמִּתְכַּן. חֵי בּוֹ שְׁכָן.
 הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

ח' (אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ מִירוֹת כְּגֵלָף. יוֹנְקֵי כְהֵנִים עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה
 אֶלֶף. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ: אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ כְבוֹד
 מְנוֹרוֹת. לְאַחַת עֲשָׂרָה מְכוֹנּוֹת. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ:
 אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ מִזְבַּח מִקְטֵר קְטוֹרֶת. גִּזְרֵי עֲלִי בְעֵמֶת. הֲלֹא
 לְמִשְׁמַע אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ): אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ שְׂמַחַת בֵּית הַשְּׁוֹאֵבָה.
 עִם שְׁוֹאֵבַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ רוּחַ נְדִיבָה. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ:
 אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ פְרִישֵׁת כֶּהֵן בְּרָשָׁם. צוּעַק אֲנֵא הַשָּׁם. הֲלֹא לְמִשְׁמַע
 אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ: אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ קַהֲל קְדוֹשִׁים. רוֹגְשִׁים בְּבֵית
 קְדוֹשֵׁי הַקְּדוֹשִׁים. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

ס' אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ שְׁנֵי הַמְּלָכִין מִשְׁעִיר הַקָּרְבָּן.
 ק' הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ: ס' אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ
 תְּמִידִים קָרְבִים. בְּשַׁעַר בֵּית רַבִּים: ז' הֲלֹא לְמִשְׁמַע
 אֲזֶן דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אָבֵל עֲוֹנוֹת אָבוֹתֵינוּ הִתְרִיבוּ נוּחַ. וְחַטָּאוֹתֵינוּ הִתְרִיבוּ קַצֵּי. אָבֵל זָכְרוֹן
 דְּבָרִים תְּהֵא סְלִיחָתָנוּ. וְעֲנֵי נִפְשָׁנוּ תְהֵא כִפְרָתָנוּ. עַל כֵּן בְּרַחֲמֵי
 הַרְבִּים נָתַתְּ לָנוּ אֶת יוֹם הַכִּפְּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם מַחֲלַת הָעוֹן הַזֶּה
 לְסְלִיחָת עוֹן וְלְכִפְּרַת פֶּשַׁע: יוֹם אָסוּר בְּאֲכִילָה. יוֹם אָסוּר בְּשִׁתְיָה. יוֹם
 אָסוּר בְּרַחֲצָה. יוֹם אָסוּר בְּסִיכָה. יוֹם אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמַּטָּה. יוֹם אָסוּר
 בְּנַעֲלַת הַסְּנָדֵל. יוֹם שׁוֹמֵת אֶהְבָּה וְרַעוּת. יוֹם עֲזִיבַת קִנְיָה וְתַחֲרוּת.
 יוֹם שֶׁתִּמְחוּל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ: וּבַעֲת וּבְעֹנָה הַזֹּאת גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיהָ
 וְלְפָנֶיהָ כִּסַּא כְבוֹדָהּ. שְׂאִין לָנוּ לֹא מְנַהֵל בְּיָמֵים הָרִאשׁוֹנִים. לֹא כִהֵן גְּדוּל
 לְהַקְרִיב קָרְבָּן. וְלֹא מִזְבַּח לְהַעֲלוֹת עֲלָיו כֶּלֶל: וּמִרֹב עֲוֹנוֹנוּ

ס' הֵייל דַּעַס חוֹיגַע, זֶה עֵי גַעוּעָהֵן, וַיִּחַ דַּעַר רַחֲטָה לְוִוִּרן דַּעַ
 זִיכַרְעִנְבְּחַקְקֵי זִיךְ וַיִּיס פֶּחְרִכְטַע! ק' וַוַּהֲרִיךְ, בַּחֶס פֶּחֵן הַמְרַעֲנִיחֵגַעַן
 בַּעֲטְרִיכְט זִיךְ חוֹנְזַרַע וַעֲעוּ! ס' הֵייל דַּעַס חוֹיגַע, דַּחַז דִּיחַ טַחְנִיכֵעַן
 חֶפְפֶּעֵר גַּעוּעָהֵן חַס טַהֲמֵר דַּעַז פֶּיטַטן פֶּחֻקַע! ק' וַוַּהֲרִיךְ, בַּחֶס
 פֶּחֵן הַמְרַעֲנִיחֵגַעַן בַּעֲטְרִיכְט זִיךְ חוֹנְזַרַע וַעֲטַע!

אין לנו לא אשים. ולא אשם. לא בקים. ולא בלולות. לא גזל ולא
 גחליאש. לא דביר. ולא דקה. לא היכל. ולא הזיה. לא והוי. ולא
 פר חטאת. לא זבח. ולא זריקה. לא חטאת. ולא חלבים. לא טבילה.
 ולא טהרה. לא ירושלים. ולא יער הלכנון. לא כזר. ולא כנה. לא
 לבונה. ולא לחם הפנים. לא טזבח. ולא מנחה. לא גיחח. ולא נסכים.
 לא סולת. ולא סמים. לא ערה. ולא עולה. לא פרוכת. ולא כפורת.
 לא ציץ. ולא ציץ הזהב. לא קטורת. ולא קרבן. לא רזקח. ולא
 ריח גיחח. לא שי. ולא שלמים. לא תודה. ולא תמידים:
 כי בעונותינו ובעונות אבותינו חסרנו כל אלה:

ובעת ובעונה הזאת גלוי וידוע לפניך ולפני כסא
 כבודך שאין לנו בימים הראשונים.

לא כהן גדול להקריב קרבן. ולא מזבח להעלות
 עליו עלה וקליל. ולא אהרן ובניו מברכים לעם.
 וכלם המשרתים בדביר ביהודה: השב פתנים
 לעבודתם. ויתן ברכה לעדת ישראל:

בכתוב בתורתך וישא אהרן את ידו אל העם
 ויברכם ויירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:

ומעת חסרנו כל אלה.

ע"ס חשר' קכפול.

ס' תקכפ' (כ"ט תקפ"ו) עלינו צרות. ו' תלאות עברנו

ראשנו

ובעת. חבבר יעטלט — דיר חיזט ענ בענוחוסט — חין דיעוטן לייטען — ענ
 חיזט פֿמֿר דען טהרמנע דיינער העררליכקייט ווהן בעקחננט, דמס וויר
 ניכט אנהר ווהויח חין יעטן ערוטען טחגטן החבטן,
 ווערער חיינטן הָהָהֶנְפֿירעטער, פֿפֿער לז בערייטען, נחך חיינטן מוטחך,
 דמרוץ לז פֿפֿערן! וויר החבטן קיינטן אהרן אטהר, קיינטן זיינער ווהנע,
 דער דמז פֿחֿק לז זעגנען פֿערהמגן! יוח חיזט דמהיו, ריח גחלע דיענער
 טחמט דיינע הייזגען דכיר! — ח, ועטלע יוח וויערער חיון, ריח פֿריעטער,
 חין חיחרע חוטער, חובר ערטהיילע דען זעגטן דער געמיינדע ישרון!
 ומעת. זייטדען וויר דיענע חווען פֿערלונטיג זינד, זינד חונרע זיידען ומחלטיג
 חגנען ומחלנען! פֿיעלע ווירערער פֿרשיגקייטען זינד חוט חיבר' הויפט געטטיגען!

ראשינו: ש' שחרנו ישועה ואין. ק' שלום והנה קפדה:
 רבו הקמים עלינו. רמו וגם נשאו ראש: קצנו בעל עליונים. קשה
 עלינו סבלם: צבי ארץ הנפת עלינו. צמחה ולא לברכה: פנינו להרבה
 והנה מעט. פת נפש בא באמינו: עשקו ויתים שמנם. עשותם ולא
 מלאו ספק: סמדר אם ירבה כרם. סבאו לא ישפיע יקב: נאדרו אבי
 שרה. גלקחו מטעמי אכל: ממקלאות צאן ערדים הללו. מגו וממיין
 ומהריון: לונכ ולא לראש הישתנו. לעכזט ולא העכט לנו: כתנו
 לדיק ובהלה. בלה מבלי שקר: יד בל עמל בכשרון. ירדה ואין מי
 יחזיק: טלטלנו מים ועד ים. טרפם ולא מצאו ספק: (ניי טרפם לא
 ספק למז): חשכה לעין משתבר. חשב שקרו למפח: ועמו מלה
 ולוח. זה הנה שלחו מעתה: ונלאו ידי מטציא יד. ועשיר לא חזון רש:
 הו ארץ נמברה ביד רעים. הסון בה לא מצאו רוח: דביר בית אלתינו
 שטם. הרבנו מאנו להצליח: גיל גנה שבת. גילה ללבבינו מהנעל:
 ס' נקול באין ארחת אב תמיד. ק' ים בכן בטון בנים תחסר.
 ארון בית באורח במלון. איפה נמצא מנוח:

ומשחרב בית מקדשנו.

ע"ס חשר"ק.
 ס' תנות צרות לא נוכל. ק' שבר בכל יום ואנחה:
 ס' רבתה בנו חלחלה. ק' קרן ירדה עד עפר:
 צרי עין מצאו יד. פועלי שקר חיל עשו: עושי צדקה לא נראו.
 שונאי בצע לא עמדו: גדמינו ככלי ריק. מבל נשארנו ערומים:
 לא נביא ולא חזון בנו. פעורים נגיש וגלה: יום יום נאמר מה
 בסופנו

וזיר פועהו חוט הילפע, יח קחאט ניכט! חוט פריערטן — דח קחאט פריערניט!
 דעו פלעטער טמליכע אמהלזייט*) החם חויפלעהקרט, דחרוט מיטען דוח
 וקחנע דחרכען! דער הערר דעו הוינע חיוט — חיון וחקרער חין דער הערר
 בערגע! ווח וקולעו נו וזיר רועטטקטטע פנידען? —
 ומשחרב. וייטרעט חונער חיוגער טעאטעל לערטטקרט חיוט/חך, ווחו וזיר געו
 ליטטען! חונלמהלכער, טמגוד נייעו חונגליקק, נייע טרויריגע כעגעבעהייטען! חוננו
 דע בעטריבנים חיוט חקלטיג געסטיטעגען, חונרע הטהייט לור ערדע געזונקען!

*) דיעועו ספיעטט חוין דוח טמליכען חספער חו, דוח דען חוויגייט
 גען פלעטער דחרגערייכט וחורדען.

בסופנו טוב מות מחיים אמרנו: תינו תלויים מנגד. זרים לראש
ואנחנו לזנב: ומה נעשה וחטאינו עשו. הן אנו בלא תינו: דלים
בבדים ושפלים. געולים מאוסים ובוזוים:

ס' נקול בני גבר משלו בנו. ק"י אמרנו בגורנו אבדנו:
אדון הקל עלנו. ושלה ישע לגאלנו:

ומרוב עונינו.

ס' תאות לב לא השגנו. ק' שקט קיינו ויבוא רגו. ס' רום

קרן והנה שפלה. ק' קרבה ישועה אמרנו ונתרחקה:

ס' נקול דמינו גם ממצוא יד. ק"י גלה שכר היצורים.

בעונינו בית מקדש אל תרב. אסף הסך מכל אנוש:

והן אנו עתה.

ע"פ חשר"ק. ס' פתועים ואין לבקש. ק' בשכויים ואין לשוכב:

ס' ברעבים ואין להאכיל. ק' בקנזים ואין לקנות:

ס' נקול פגרים ואין לקבל. ק"י בבזוים ואין לכבד.

באבלים ואין למנחם. באנוסים ואין מנום:

ואתה

בחרבחרטן החבטן חוגו כהעדרטט! דח דחבטטן ויר: כון חיוט עו חוכן
חוגו געטטהען, וויר זינד פערלחערטן! — זיפטע חונדער יקר, ס הערר,
חוגד זענדע דחו היין חונדערער ערוחונג!

ומרוב יח, חונדע זינדעלחוט חיוט טור דחרמו, דחס וויר חונדע הער
לענד ווחוט ניכט עררייכען, דחס פערדריעסן זיכקייטן חיינדערעלעבן, ווטן וויר
חוגו נחך רוהע זעהען. הסך וחר חונדער גליקיהערן — חוגד טיעל געווקען!
העט דחבטטן וויר, ען קחן ניכט זעהר פערן וויר, חונדער היין; מכער — וויר
וווט! — וויר זינד גחלן חבגעטטיטען! ניטמחד רייכט חוגו דוח המד! דוח
ערקיינדליכקייט חיוט פערבחנט פחן דען טטערבליכען! זיידער, ער חיוט
לערטמרט, דער הייזיגע טעמעלן גחטטען, חוגד חוץ טוגענד פער
טוחוידען חויז דען געטלעכטע דער זינדטן!

והן. כון זינד וויר וויר פערחיררע, דוח קיינער חכט, וויר געלחגענע מהגע
מכנעהער, וויר חרבינדע, דוח קיינער לחבט, וויר סקולעטן, דוח ניטמחד
חוט, וויר פערטוינגע, דוח קיינער חויפליחוט, וויר פערמבטיטע, דוח ניטמחד
הכטעט, וויר טרויערדיע מהגע טרמוטער, וויר בערמקגעט מהגע נפולוכט!

ואתה (כ"י ושתה) אלהינו. ^{ע"פ חשר"ק}
 א' אם תעינו לא תתענו. ק' אם שגגנו לא תשלגנו:
 ח' אם דחקנו קרב גא'. ק' אם קרבנו לא תרחק:
 ח' נקול אם דבקנו לא תדחה. ק' אם געלנו לא תגעל:
 אם באנו לא תמאם. אם אשמונו לא תאכר:

ומרוב עונינו. ^{ע"פ חשר"ק}
 ח' תעינו מאחריך. ק' שגגנו ממצוותיך: ^{ח' דחקנו}
 מבית היינו. ק' קלקלנו ארחות עולם:
 ח' דכרך אהור השלכנו. ק' גדלתך לא הגדנו: ^{ח' ביתך}
 נהרס בעונינו. ק' אויבך נתן בתאינו: ^{ח' מה נדבר}
 ומה נצטדק. ק' ומה נענה לממונו מענה: ^{ח' גמלנו טובות}
 ושלמנו רעות. ק' ומה ישלנו עוד צדקה לזעוק פני המלך:
 חן נקול אבל שוק ואפר וצום וזעקה. ק' שועה והודיה בם

אנו

ואתה. רוח מבער, חוננו גחטט, וזיר החבטן חוננו פערחררטן, וחס חוננו
 כיבט מין חוננו רער חיררע! וזיר החבטן חוננו פעררנגען, ח' פעררוירן חוננו כיבט!
 וזיר החבטן חוננו ענטפערנט, ח' ברעג' חוננו דיר וויערער כהע! חוננו וזיר חוננו
 דורך בוסע דיר גהערן, ח' ענטפערנע חוננו כיבט!
 וזינע חוננו כיבט חב, וזן וזיר מן דינע פפטרטען פפלטן! פערפלט' חוננו כיבט,
 וזן וזיר חוננו פערפלט' יך געמחט! פערסטחט' חוננו כיבט, וזן וזיר לזריקק
 קעהרען, חוננו ריכטע חוננו כיבט לו גרונדע, וזין וזיר חוננו פעררנגען החבט.
 ומרוב: חזיון חוננו רע ויכדעלונט! — וזיר זיכר חירריג פון דיר געוויכטן, חוננו
 בען חוננו חונן דינע געכטעע כיבט בעקיווערט, דמרוג וזינרדען וזיר פחטן הינע
 חוננו רענו נעבענו ענטפערנט, וזיר החבטן דעט וועג דער זיטנליכקייט לזינרער געהענע
 דעלט, החבטן דינע וזינרע היכטמנגע וזינרען חוננו דינע העררליכקייט כיבט פער
 קינדעט; דער טעפער דינער הייזיקייט וזינרע לערטמרט, וזין וזיר געזינדיגט
 החבטן, חוננו חוננו פעררעהענו החבטן לערטרימערט דמו הייזינער וזינרע.
 וזינרע וזינרע? וזינרע חוננו רעכטפערטיגטן? וזינרע חוננו ערווערטן,
 חוננו דער חוננו זח פיעלע וזינרע חוננו ערלייגט, חוננו דעט וזיר חוננו פעררנגען
 טען החבטן! וזינרע וזינרע טוענר קחכטן וזיר דעט קחכטן חוננו ערלייגט חוננו ערלייגט?
 חוננו טרויערקוינרער חוננו חוננו געהלונט, פחונטער, בעטער, פחונטער חוננו

אנחנו מתוודים לפניך: ואתח תשמע מן השמים ביום צום
הכפרים הזה. ביום סליחת עונינו. כי לכפרה נתת
לנו. ולמחילת חטא. ולסליחת עון. ולכפרת פשע:
אלהינו ואלהי אבותינו.

ע"פ א"ח ב"ש. ח' תתן אחרית לעמך. ק' תשיב מקדש לתוכנו:
ס' תרום הר מרום הרים. ק' תקום קרן גדועה:
ס' תקול תדרוש גאלה לגלותנו. ק' תגלה קץ לקנותנו.
תבא מהרה לתמנו. תאמירנו לה ונאמירך לנו:

אלהינו ואלהי אבותינו.
ע"פ חסר"ק. ח' אל תעש עמנו בלה. ק' תאחו ידך במשפט.
ס' בבוא תזכה לגנדה. ק' שמנו מספרך אל תפוח:
ח' תקול ידע את אשר ידעך. ק' ימגר עם לא ידעך. כי
תשיב

תרום הר מרום הרים, ע"ה ככח יהי' הר בית ה' בראש ההר (ישעי' כג) וע"ה
עלית מרו' הרי' (שם לו כד). תאמירנו לך וכו', ע"ה סאת ה' האמרת וכו' (דברי' כו').

ריעלון טרעטן וזיר דין הנגעויכט חונד בעקענען חונרע ויכרען.
חונד דוח — דוח וירוש חונד ערהקרען חויו דיינען הימטען, מן דיעועט
פערזעהנוגוטח, חס טחגע דער ויכדענפערלייהונג! דוח החוט חיהו חונד
לור פערזעהנוג בעסטימט, לור פערגעבונג דער ויכרען, לור פערלייהונג
דער מיסעטהסטן חונד לונ ערוחס דער פערעפען.
חחן-ח, געוטהרע דיינעט פחוקחין גליקליכע ענדע! נעטל חיהו וויערער חיון,
דען דייילגען טעמפען, חיו חונרע מיטטע! פיהרע חיהו חקך חויל חויל יענער
חנהרעה דער הקהטן געבירגע! חס עו חקך וחחוען, דחו חכגעברחכע חקרו!
ו' חונד חויו דעט עלענד לו ערוחטען! חס עו ערטיינען, דחו בעסטימטע
ליען, לו חונרער וויערער חוילפנהרעה! בעזע חונד בחור מיט דיינער בחרען
הערליגקייט! פעהייסע חונד דיינע חור, חונד וזיר פעהייסטן דיר טרייע!
חונרע חונד חונרער פחטער גחטט!
אל. ח רייב' חונד ניכט גחלונד חויל! חס דיינע חסד דען רעכטומספרך
לוריקהחוטען, ווען סחן דחו חורטהיין געספרחפען! ח, סטרייב' חיהו ניכט
חויו, חונרען חמטען, חויו דיינעט בולע!
קענען, דיח דין ערקענען, חונד פערזירן, דיח דין וייגען! פיהרע זיח

תָּשִׁיב לְבַצְרוֹן. לְכוּתִים אָסִירֵי הַתְּקוּהָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. ע"ס א"ב.

מ' תֹּאמַר לְמַחֲזוֹת אֲשַׁמְנֶנּוּ. ק' תְּבוֹא לְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ.

מ' תִּגְלֶה שְׁנַת שְׁלוֹמֵינוּ. ק' תִּדְגִיל לְגִדְלֵךְ אֶת שְׁמֵנוּ:

מ' נִקְיֵל תִּקְרַב בְּקֶץ מְשִׁיחֵנוּ. מ"א תִּרְצֶה רֵיחַ נִיחוּחֵנוּ:

תְּשׁוּבָה מִקְצוֹת נִדְחֵנוּ. תִּתְמַכְנוּ וְכִאֲזֹר תִּדְבִיקֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. ע"ס א"ב.

מ' אֲוֹרֶה תִּזְרִיחַ לְחִשִּׁיכָה. ק' בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּשׁוּב

אֵלֶיךָ: מ' גִּלְהָה לְהַיּוֹם נָקָם בְּלִבְךָ. ק' דְּבַרְךָ תִּשְׁלַח וְתִרְפָּאנוּ:

מ' נִקְיֵל תִּזְרִיעַ לְעֵינַי כָּל אֲמִים. ק"ס כִּי אֵין אֵלֹהִים בְּלַעֲדֶיךָ:

כִּי תִבְיָאנוּ לְהַר קְדֻשָּׁה. וְתִשְׁמַחֵנוּ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. ע"ס א"ב מזל.

מ' אֲפֹל אֶלְמָנָה תִּאִיר. ק' בָּהוּ בּוֹכָה תִּבְחִיק: מ' גִּיל

גלמודה

אופל אלמנה תאיר וכו', אלמנה כנו ליחסלים שיהיה כאלמנה.

לזריק נחך מחרעד בורג, ויח, דח געטעסעלטע, הקפצונגוהתולע!
חונער חונד חונרעד פֿהטער גהטט!

חאמר. חטפריך, דחם חונרע וינדען פֿערטווינדען! קהאמע, חונרע טהגע
זו ערנייערן! לחם עז ערטייען, דחו יחר חונרע: פֿריעדענו! לחם חיה
גרחס ווערען, חוטערן נחמען!

פֿיהר' חיהן הערבייח, דען לייטפונקט חונרענו משיח'ו! וחקען חונרע
געבעטע דיר ומהאגערילע ויין! ח, וחאמע חונרע לערסטרייען חויו חווע
ענדען! וייח חונו טטיילע חונד טזיעסע חונו וייח חיינע גורט חן דיינע לנדען!
אורך. חן לייטע מיט דיינעטן לייטע חיהר, דח חיס פֿינטערן ווהנדען!
בעזלע ויח מיט דיינער גרחסען בכרחהערליגקייט! חפֿענכטרע חיהר דען רחלע:
טהג, דען דוח חיס הערלען החוט! טיקקע דיין ווחרט, דחו חונו היילט!

חחכ' עז פֿחר דען חויען חווער פֿחוקער קונד, דחם עז קיינע גחטטהייט
גיבט חויסער דיר! ברינג' חונו נחך דען בערג דיינער הייליגקייט, חונד
ערפֿרייע חונו חין דען הויע דיינע הייליגטהונו!

אופל. ח, הייטערע ויח חויל, דח בעטריבטע וויטטווע! פֿערקלערעדער

גְּלִמְזוּדָה תַּגִּישׁ • ק' דָּלָף דְּמַעַתָּה תְּדַמִּים: מ' הַר הַשָּׁמַיִם
 תִּהְיֶה • ק' וְתָשׁוּב וְאֵלָיו תּוֹפִיעַ: מ' זָהָר וְבוֹלֵף תּוֹרִית •
 ק' חֲדָר חֶפְתָּךְ תִּחַדֵּשׁ: מ' מַגֵּף טְמֵאָתָה תִּטְהַר • ק' יוֹפִי
 יִקְרַת תִּיֶסְדָּה • מ' בְּדָכָר כְּבוֹדָה תִּכּוֹנְנֶה • ק' לְאוֹרָה
 לְאֵמִים תִּלְוֶה: מ' מְלֶךְ מִכְּבוֹדֶךָ תִּמְלֹאָה • ק' גִּצְחַח נְצַחִים
 תִּגּוֹסְסֶה: מ' שִׁבְעַ שְׁמַחוֹת תִּשְׂכִּיעַנָּה • ק' עֵנָן עֲשֵׂן
 תַעֲמִרְנָה: מ' פִּנְתַּ פְתָחֶיהָ תִּפְאֵר • ק' צִדְקַ צְנוּעִים תִּצְמִיחַ:
 מ' קָמִי קְהִלְיָה תִקְיֵא • ק' רִגְשׁ רִגְלִים תְּרִיץ: מ' נִקֹּל שְׂבָמִים
 שְׂכַחַת תִּשׁוּבָב • ק' תִּקְרָא תִשְׁרוּק וְתִתְקַע: מ' תִּבְיָאֵם
 לְהַר קָדְשֶׁךָ וְהַשְׂמִיחֶם בְּבֵית תְּפִלָּתְךָ:

כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי
 וְשִׂמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֵתֵיהֶם וּזְבַחֵיהֶם לְרָצוֹן
 עַל מוֹפְחֵי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

הַיֵּר עֲמִט מִן חוּן סְלִיחוֹת לֹא יִמְעָט.

ותאזנ ואליו תופיע, כ"כ ככ"י והוא עיק' שהרי לאות ח' משולש אנו זריכין. תקר' תשרוק
 ותתקע, כ"כ ככ"י של י"ח והוא ככין שהרי לאות ח' משולש אנו זריכין וז"ל ח' האית' ו'.

ווינענדטן דזוטערנהייט! פֿיהר' חיהר פֿרירע הערבייחן דער פֿערוֹחֶסען!
 הייס' חיהו פֿערויעגען, דען סטרעקן חיהרער טהרעקען! גיב חיהן ויינע הערר
 ליכקייט וויעדער, יענען קרען בערג! בעזולע חונד בעטטרחהלע חיהו וויעדער!
 זעס חיהו ווייט לייכטען, דען חבגזחן דייענע טעמפעל! ערבייערע דיח ליווער
 דייענר הוולע! רייניגע זיח פֿחן חווער מוזריינהייט! בעגרינדע חיהרער שטנהייט
 גזחן! בעפֿעטטיגע חיהרער העררליכקייט פֿרעכט! זעס נחליקען ווחנדען חייט
 סטרעהן חיהרעו ליכטען! ערפֿילן זיח גזחן מיט דייענר חמיצעטשט, קעניג!
 ערהאטע זיח חויל עוויגע לייטען! זעטטיגע מיט ווחננע זיח! קרעכע זיח מיט
 ווחנקען דער רייכער ווערקע! פֿערהעררליכע חיהרער טהרע פֿעקטען! זעס
 זיח וויעדער חויל צויהען, דיח טוגענדהעלט רעדליכען! פֿערבננע דיח וויעדער
 זעכער, חיהרער געמיינדען! פֿיהרע זיח וויעדער חון, דיח ווחלן פֿעהרער דער
 פֿעטליכען פֿייער! בריגע זיח הייטן, דיח לוריקגעטלעכען סטעהען! רופֿע,
 פֿפֿילע חונד בוחנע זיח לוחממען! פֿיהרע זיח היינזל נחך דייענע חויליגען
 בערג חונד ערפֿרייע זיח חין דייענע בטעהווע!

סליחות למוסף של יום כפור. א

חיו ומהכטון קבלות ומהגט ומהו חן סלח לט אבינו מ' ו' ויח ביית זכרית.
אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסירות
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר
ורוח. לא ברעתם תגמול. אל הזרית לנו לומר (מדות)
שלוש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו
שהודעת לעניו מקדם. כמו שכתוב וזר יהיה בעניו
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

וי עבר יהוה על פניו ויקרא

יהוה ויהוה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצח חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת
לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

חיו פיעטון קבלות ומהגט ומהו חן סלח ונדרע סליחות:
איך אשא ראש, אני הוא השואל, אהבת עוון, פזמון מ' ו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אין לנו פה
להשיב ולא מצח להרים ראש: כי הגה אויביך יחמיו. ומשנאיה
נשאנו ראש: לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו: דברי
עונות גברו סגור פשעינו אתה תכפרם: לא כחטאינו תעשה לנו
ולא בעונותינו תגמל עלינו: כגבוה שמים על הארץ כן הגבר חסדך
עלינו: כרחק מזרח ממערב כן תרחיק ממנו את פשעינו: כרחם
אב על בנים כן תרחם יי עלינו: כי אתה עם עני תושיע וענייה
על רמים תשפיל: כי אתה גירנו יי. ויי יייה חשבענו:

ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקוב סלה: יי צבאות אשרי אדם

סליחות למוסף

בוטח בך: יי' הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו: כי לא על
צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך
הרבים. אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה לי
תאחר. למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"כ ככול וכמוך חתום שמעון חזק.

מ' איך אשא ראש וארים פנים. ק' אברו חסידי גשואי
פנים: מ' ברי לבב יקרים מפנינים. ק' בדמי כפרת נכבדים
לפנים: מ' גדולי כהנה משוחי מרקחים. ק' גבורי כח
מלמדי לקחים: מ' דבירה פנימה נפרשים גלקחים.
ז' דתי היום לערוך מפקחים: מ' האיר העשור הבריק
השחר. ק' הטהר מהר מאחים נבחר: מ' והלכות התמיד
לא אחר. ק' ובטלו הפיסות בצום המובחר: מ' זבח
השעיר לשם עולה. ק' זהום הטמאה מגין ותולה: מ' חטאו
בסוף שונג יעלה. ק' חזבתו נודע ביושר ועולה: מ' טעה
בתחלה ונודע בסופה. ק' טריתו חיצון וכבוד לתרופה:
מ' יודע כפרתו נכונה וצרופה. ק' ישוה לנכנס לפנים
פרופה: מ' כהני גבוה אינם מתפפרים. ק' כפרת סאב
בדמי צפירים: מ' לבר כליחתם ביום הפפרים. ק' לדמי
הפר בהזיות מספפים: מ' מרד הור ונכנס בטמאה.
ק' מקום טהרה ופרישות יראה: מ' נתפפר לו בשעיר
הרצאה. ק' נמחל ודונו בדמי הנאה: מ' סולח ומוחל פשעי
יראיו. ק' סליחה ימן לעמוסי מקוראיו: מ' עת משתלח

נדחה

סלומדי לקחים, מלומדי תורה שנקראת לקח טוב ולא היו מעמידין כהן א"כ
גדול בתור. ביורד ועולה, עולם לעשיר ויורד לעני כדאי במש"ל פ"ב דכריתות.
בשעיר הנאה, כ"כ בכ"י ופירושו בשעיר רבון.

בְּדַחַף לְאַחֲרָיו • ק' עֲזוֹת גְּמָחִלִים לְבָנֵי בְּחִירָיו • מ' פִּיפּוֹת
 חָרֵב חֵץ נְחוּץ • ק' פּוֹלֵט וּמְפֹלֵט שֶׁבֶת חוּץ • מ' צָרִי וּמְזוֹר
 ק' לְקוּלוֹ רְחוּץ • ק' צוֹבֵר (כ"ט צְבוֹר) בִּירָה פְּנִימָה וְחוּץ • מ' קְדוֹשׁ
 עֲטוֹת בָּדִים לְבָנִים • ק' קְשׁוּטָם בְּפֶרֶת אֲבוֹת וּבָנִים •
 מ' רְצוּי עֲבָדְתָם בְּהֶסְמֵת לְבָנִים • ז' רְשַׁע וְעוֹן וְחֵטָא סָרְבָנִים •
 מ' שְׁעָרוֹרֵה מִיּוֹם הַיּוֹשְׁמָה עִירֵי • ק' שְׁבֵת מְשׁוּשֵׁי וּבִשְׁתֵּק
 שִׁירֵי • מ' תְּשׁוּרוֹת חָדְלוֹ מֵאַהֲבֵי לְיוֹצְרֵי • ק' תְּרוּפָה בְּמָה
 אֲמָצֵא וְצָרִי • מ' שְׁחַרְנוּךְ מִלֶּךְ בְּנִפְשׁוֹת נְעוֹת • ק' מְצַפְצָפִים
 וּמְתוֹדִים שְׁגוּגוֹת וְזוֹנוֹת • מ' עֲנָיו כְּנֵתֶר צֶטֶת וְסֶלְחָתָ לְעוֹנוֹת •
 ק' וְבִיּוֹם זֶה הוֹרִיתָ חַנוּת • מ' נְקוּלָה נֶתֶבֶשֶׁר מִלְּפָנֶיךָ בְּאֲשֶׁר
 הוֹחֲנִן • קו"מ חֶסֶד הַבְּטָחוֹת וּבְרִית שְׁנֵן • וְכִרְנוּ הַיּוֹם מִדּוֹת
 בְּתַקְוָנָן • ק' רִיאַתְנוּ רְצָה כִּיּוֹם רְדֵתָּךְ בְּעֵנָן • אֵל סֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו' •
 אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כֹּל חַי • לְמַעַן שִׁמְךָ
 יִי וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא • כִּי רַבּוּ מִשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ חֲטָאֵנוּ • לָךְ
 לְכַדֵּךְ חֲטָאֵנוּ וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ • חֲטָאֵנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ • הַעֲוִינוּ
 הַרְשָׁעֵנוּ • כִּי עוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת וְחֲטָאֵתֵינוּ עֲצוּמוֹ מִסֶּפֶד • כִּי עוֹנוֹתֵינוּ
 רַבּוּ לְמַעַלָּה רֵאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְּדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם • לִי הַיְשׁוּעָה וכו' •
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מִיּוֹסֵד ע"פ א"כ וּבְסוֹף סְמוּךְ בְּנִימִין •

מ' אָבֵל אֲנַחְנוּ חֲטָאִים וְאַשְׁמוּיִם • ק' בְּמָה יִתְכַפְּרוּ עוֹנוֹתֵינוּ
 הַעֲצוּמִים • מ' גְּלָה כְבוֹד וְנִטְלָה תְּפִאָרָה • ק' מֵאֵז אֵין סְלִיחָה
 וּכְפָרָה

חץ נחוץ תאר ללשון הרע. פולט ומפליט, כ"כ בכ"ו וטעמו האומרו
 והמקבלו, כי שניהם כלקיס בצרעת.
 אבל אנחנו וכו', לפי הכרא' מפשוטו של הסליחה האת הנה היא מתנגדת אל
 הכתוב ויא הקבלה ומטעם זה הסירוה כמה קהלות ומנעוה מלאומרה ככתוב במהרי"ל,
 וכבר נשאלתי עלי' מאת רבינו הגדול המפורסם מוהר"ר נח חיים צבי נר"ו,
 איך דק"ק אה"ו יע"ל, והשנתי וביארתי דברי כפי"טן והסירותי התלוות מעלי,
 ותשובתי נשאה סן בעיני רבינו נר"ו והודה לדברי, ואמרת' אלצה נאל לפניך המעין את
 כל

וּבְפָרְהָ: מ' דִּירַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁבִּנְבְּנָה עַל מְכוּנֹנוּ. ק' הַחֹטָא מִבִּיא
 קָרְבָן וְנִסְלַח לְעוֹנֵנוּ: מ' וְאִם לֹא הִשְׁיֵג בְּמִרְבֵּה תִקְנַתוֹ
 בְּמוֹעֵט. ק' פִּי אֵין לִי מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמַעֲט:
 מ' וּפְנֵת שְׁמִמָּה עֵדִים לְכַהֵן גְּדוֹל הַמְּכַפֵּר. ק' חֲטָאֵי עִמָּךְ
 בָּהֶם לְהִתְכַפֵּר: מ' טוֹהֵר פְּתוּנַת אַרְוֶגָה פְּשֻׁתִים וְצִמְרֹ.
 ק' חֲטָא זְרִיעַת פְּלֵאִים לְכַלּוֹת וּלְגַמֵּר: מ' יוֹפִי מִכְנָסִי בַד
 מִמְּתַנְנִים עַד יִרְכִים. ק' טוֹפֵר לְגִלּוֹי עֲרִיזוֹת חֲמוּקֵי יִרְכִים:
 לְבוּדָה

כל דברי האגרות האלה ככתבם וכלאונם אולי תמצא בהם כנפסך שנצדק ותנרכני כפסך.

ינו ה' את הנבוכה, שמורה ובכל ערוכה, ללהובי ידיד נפשי
 התורני המופלא וכו' הר"ר וואלקה היידנהיים ינ"ו.

למלאות את אשר הנטסתיו בכתבי הנעיר הנני שולח בזה את אשר עלה ברעיוני
 לבאר פיוט אור יום הכיף ע"פ מחמרי רז"ל כאשר בקש מאתי רפ"מ ידידי א"י, ובוה
 תנוק דעתו הרמה. ומאשר הביאו רבותינו בעלי התוס' לפיוט זה בפ"ק דברכות דף
 י"א יראה ש'סדו חכם אחד מהקדמונים וזמנו פלאי, ואם הוא זה האיש בנימיץ זכרו למי
 עד אשר חבר כמה סליחות וכראש שמו בפיוט הכל אשר אותיות לב"ם נענית לעצמותיו
 אשר מלאות טעות גדול באחד מפיוטיו המתחיל אבל אגחנו והוא בסליחות מוסף ל"ב
 ושם נאמר טוהר הכתובת ארוגה פשתיים ונמר טטא זריעת כל אי
 וכו', וזה שגיהא גדולה ומקרא מלא ויעשו את הכתנת שז ולא מלאותי מי שיעלה על
 דעתו לומר שמעורבת בנמר, ואמרו חז"ל כתונת מכפרת על ש"ך, ולא נמצא כלאים
 בד' נגדים של כהן הדיוט וזאת באבנט דפליגי ב'י' תנאי בפ"ק דיומא דף י"ב, ומי יתן
 אפוא ואמלא מקום להסיר תלונתי מאת כבוד הפייטן נוח נפש הלזה, תו' אין
 צפי מענה והנני כפעם בפעם רחמו הד"ש בכ"ע. הק' נח חיים צבי
 מוהר"ר אברהם מאיר ברלון ז"ל החונה בק"ק מנצא והגלילות יע"א.

וזאת תשובתי אליו:

אל הרב הגאון הגדול המפורסם מוהר"ר נח חיים צבי כר"ו, עמו עוז ותושי'
 לו בינה והשכל, אין חכמ' ואין תבול' ואין ענה, אשר לא יכילו מרחבי בינתו וכו'.

אחרתיו המזוקקים המלאים להם חכמה ודעת הגיעוני וכו', ועל דבר אשר הפליא
 ארוני על הפייטן בעל הסליחה אבל אגחנו וכו' ואמר שהוא שגיהא גדולה וכו', בלמת
 לא על הפייטן תלונתנו כי לא מלבו הוביא מלין אבל באמתחת רז"ל מנאש והם המה
 דברי ר' סימון הונאו בילקוט פ' נורמו תקי"ג גם בויקרא רבה פ"ה י"ד קע"ו ב'
 ובזיר הדידים רבה דף פ"ד ב', וז"ל הילקוט אמר ר' סימון כשם שהקדננות מכפרים
 כך הנגדים מכפרים דתנן כ"ג משמש נק' נגדים וההדיוט גד' בכתונת ומכנסים
 מנכנת

מ' לְבוּדָה וְנִתְּוֶנָה מְצַנְפֶת בְּרֹאשׁ. ק' לְגִסּוֹת הָרוּחַ גְּדֻלָּה
 לְמַעַלְהָ רֹאשׁ: מ' מְלֹאכֶת הָאֲבִיט נְבוּכַדְרֶצַּר כְּלוּ. ק' נִבְקָה
 יִנְקָה עַל גֹּזֵב וּמַחְבִּיא פְּעֵרוֹ: מ' סְדוּר עַל לְבוֹ חֶשֶׁן
 הַמְשֻׁפֵּט: ק' לְכַפֵּר וּלְהַפִּיר עֲוֹנוֹת דִּין וּמְשֻׁפֵּט: מ' עֲנִיבֹת
 הָאִפּוֹד בְּשָׁנֵי וְשֵׁשׁ מְשׁוֹר. ק' פְּפָרָה עַל פִּשְׁעֵי עֲבוֹדַת זָר:
 מ' פְּעֻמוֹנֵי פֶז וְרִמּוֹנֵי אֲרָגְמָן. ק' צַחְצוּחַ רִשְׁעֵי מְלֻטְנֵי וּבָם
 יוֹטְבֵעַ וְיוֹטְמָן: מ' קָבִיעַ עַל מִצְחוֹ צִיץ גְּדוֹר מִפְּתַח בָּשִׂים.

רצוי

במצנפת ואבנט, מוסיף עליהן כ"ג חושן ואפוד ומעיל וציץ, כת ינת מכפר על
 זורעי כלאים מפני שהיתה מצמר ופשיטים וכו' כמה דאח אמר ועשה לו כתנת
 פסים, מכנסים מכפר על גילוי ערויות וכו'. מצנפת לכפר על גסי החוט
 וכו', אבנט מאן דאמר על העקמנים ומאן דאמר על הגנבים וכו' חושן מכפר
 על מטה דינין וכו' אפוד מכפר על ע"ז וכו', מעיל ר' סימון נאמר ר' נתן אמר
 ב' דברים אין להם כפרה ונתנה להם התורה כפרה ל' הרע והורג את הנפש נשגה
 ל' הרע בזוגי המעיל הה"ד וכו', ציץ איכא מאן דאמר על עזי פנים ואיכא
 מאן דאמר על המגדפים וכו' עכ"ל וכן איתא ברבות במקומות הנזכרים נאנו מעט,
 הגד הזוהר שנהו שהכתנת מכפר על זרוע או לובי כלאים מפני שהיתה מצמר ופשיטים
 וזוהר נמלט החכם הפייטן ונתפש ר' סימון תתני. אכן בעיקר הספק הענוס הזה
 כמדומה לי כבר יריתי אכן פנה בהתרתו ע"פ מה שפרשתי בפ' וישב בפסוק ועשה לו
 כתנת פסים ואמרתי שם כתנת פסים, כתנת העשוי מצמר נקי כדעת רש"י או מרקס
 כדעת ראב"ע ורד"ק והיינו החלוק העליון שהיו עושין לגוי ולתפארת והוא הקרא
 מעיל כדכתיב ועלי' כתנת פסים כי כן תלבשנה בנות המלך הנתולות
 מעילים (ש"ב יג יח) כי כתנת בל' עברי כמו חלוק בל' ח"ל על החלוק העליון
 והיינו המעיל ועל החלק התחתון והיינו כתנת ביחוד, ונעבור כי שניהם היו שוים
 בתארים כמו שפי' רש"י שמות כ"ח ד' אצל' ואלה הנגדים לכן הנדלים הכתוב וקרא
 למעיל כתנת פסים להיותו עשוי פסים וקרא לחלוק התחתון כתנת ג' להיות עשוי מן
 ג' לעולם. אלה הדברים אשר כתנתי שם במפורש, והנה נתברר מן הכתוב שהיינו
 כתנת היינו מעיל אשר ילוצת היתה אצות אבשלוס לובשת כתנת פסים נעבור
 שכן דרך בנות המלכים ללבוש מעילים, ומן הקבלה גם הוא מנורה מפי' רש"י
 נאמרו (שמות כח ד) מעיל הוא כמין חלוק וכן הכתנת אלא שהכתנת
 סמוך לבשרו ומעיל קרוי חלוק העליון עכ"ל ויתכן לומר כי מעיל מגזרת מעל ומעלה ל'
 עלי' להיותו החלוק העליון, והעד הכאן גם ר' סימון קאי בשיטתי שהרי הוא מונה
 והאלך שמונה נגדי בהוכיח על מה הם מכפרים ולא אמר מידי על מה המעיל מכפר
 ותחתיו מנה ז' ג' המעיל שהם טפלים למעיל ועל המעיל עצמו לא דבר מאומה לכן
 ברר שלפי דעתו המעיל ככלל בכלל הכתובת שאזכיר בסתם ואמר שהכתנת כלומר
 התחתון עם העליון מכפר על כלאים מפני שהיה מצמר ופשיטי' והוא כלאים בהתחברו

ונזה

ק' רצוי סליחה לחלול השם: מ' שחתנו דרך ואפרנו אלה
 וכאלה. ק' תמנו ונשארו. רקים מאלה ומאלה: מ' תקיף
 תומך שפלים נקרא שמך מעולם. ק' ביטה בשפלותנו
 ובמצר אל תתעלם: מ' נפשו חלצה פי שחה עד עפר.
 ק' יהי מקימו ונעורנו מעפר: מ' יקל בדת המון רחמיך תהיה
 לנו היום לעזרה. ק' י' יושר להליץ ומחילה לבשרה:

ניב

ובזה ניסח מה שתפס ל' כלאים ולא אמר שעטנו כדכתי' לא תלבש שעטנו (דברי' כב מ)
 כי הענין הזה רבני כסאין עם אריגה ועירוב ממזר ופשתים כי אם תכיסה איכנו
 בכלל שעטנו לדעתו כי אם בכלל כלאים שעטנו דוגמת כלאים של אור וסמור
 שהם נפרדים אבל תכופים, וכן נראה מפי' הרמב"ן בפ' קדושים, ונראה עוד כי
 הראי' מקרא ועשה לו כתנת פסים ז"ל ועלי' כתנת פסים וכדאמרו ובל יוכל הסופר
 להחליף תיבת ועשה לו עם ועלי', ואף אם נאמר כי כן הגירסא הכבוה מ"מ יש לו
 ראי' גמורה כי כתנת פתם בלתי מזכיר יכלל גם כתנת שש גם כתנת פסים והיינו
 המעיל, ובעל ידי מה שפירוש הרבות השתבש מאוד בהגהתו גם שם שמקרא מלא
 הוא גבי מעיל מעשה אורג כליל תכלת, ולפי מ"ש יתיישב עוד מה שהוכיח הכתוב הכתנת
 בשם תאר מיוחד כתנת שש כדי להבדילו מן כתנת פסים שהוא המעיל ושלא
 ליתן יד לטעות, וההשגחה שתיבת שש הוא תאר לכתנת רבני תאר גרידא ושלא
 מאמר הורכב הרכבת ביאור ותנאי ואיכנו תאר כשאר רבני שאיכנו הורכב הרכבת
 הספור שהרי בעל הטעמים הדביקים לעולם. הן זאת חשבתו למשפט ניישון הספקות
 אשר נכלו בענין זה ולהשיב את יקר תפארת קדמונינו ז"ל על מכוונם, ואם יכנסו דברי
 אלה באוני אדוני עד שתנוח דעתו הרמה בהם אגיל ואשמח, ואחרי ההשתחויה
 כראוי אל מול רה"מ נר"ו אגא בשלום, דברי תלמידו וו"ה.

ועל זה בא תשובת רבינו במכתב לאמר:
 יו"ה את הנרכה וכו' הר"ר וו"ה יו"ה.

תנוח דעתך ידידי התיק שי' שהנחת את דעתי ורואה אני את דבריך טובים ונכוחים
 בבירור מאמר ר' סימון בילקוט פ' לו עוד תאורכה עיניך להביע בפלואת בתורת ה'
 תמימה ובמאמרי חז"ל, ברוך אתה לשמים שהזרת לי אנדתי ולהסיר תלונותי מעל
 כבוד הפייטן כי מכותלי כל בתי הפיוט הוא נראה לעין שיסודתו בהררי קדש מאמר
 החכם הנ"ל וביתר מאמרו פעמוני פו ורמוני וכו' שהוא מכוין עם ל' המאמר לשון הרע
 בזגי המעיל וכאשר דקדק יפה ידידי התורני שי', אף כי מל' ארונה ז"ל נראה
 שהפייטן לא הבין כוונת המאמר על דרך זה, יהי' אף שיהי' כסה שקטה
 דעתי בנאר היטב מאמר החכם ובהראות מקור שאב ממנו המיסד דברים
 בלתי מתאימים עם מאמרי חז"ל בש"ס שלנו. עוסק אני עתה במהדורא שני
 למכין תרי"ג מלות אשר ארגתי בחרחיים שפ"ה נתיים בשיר ומליצה ממיים
 ימימה ובפספול עד מקום שידי מנעת וכו'. דברי רשימו הד"ש בכ"ע.
 נח חיים צבי.

של יום כפור

גִּיב שִׁפְתֵינוּ יִקְבֵּל וַיַּעֲרֹב לְפָנֶיךָ . נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ
רִיקֵם מִלְּפָנֶיךָ : אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' .

אֵל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמֻנּוֹ בִּי לֹא יִצְרַק לְפָנֶיךָ בַּל חֵי : לֹאדְנִי אֲהִינּוּ
הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוּת בִּי טַרְדְּנֵנוּ כּוּ : הִדְבְּרִי עֲוֹנוֹת גְּבֻרֹת מִנּוּ פִּשְׁעֵינוּ
אֲתָה תִּכְפְּרֵם : כְּנֹבֶה שְׂמִים עַל הָאָרֶץ כֵּן הִגְבַּר חֲסָדֶךָ עֲלֵינוּ : כִּרְחֹק
מִזְרַח מִמַּעַרְב כֵּן תִּרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ : כִּרְחֹם אָב עַל בְּנָיִם כֵּן
תִּרְחֵם יְיָ עֲלֵינוּ : כִּי אֲתָה עִם עֲנִי הוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִךָ עַל רַמִּים תִּשְׁפִּיל :
כִּי אֲתָה גִירָנוּ יְיָ וְיִי יִגִּיעַ חֲשָׁבֵנוּ : לִי הִישׁוּעָה וְכוּ' .

אלהינו ואלהי אבותינו . ע"פ א"כ וחתום בו אליעזר ברבי נחון

מ' אֲכַפְּרָה פְּנֵי מֶלֶךְ רַב הַיְהִה נָא אֵלֵי . ק' אֲשֶׁלְּמָה שָׁפָה
בְּעַד קְרִבְנוֹת קְרִבִים הַהֲרִי : מ' בְּכָל יוֹם כְּפֹר בְּעוֹד עֲמֻנּוֹ
אֵל . ק' בְּקִרְוֹת הַגְּבֹר נִתְּמַלְּאֵת עֲזָרָה מִיִּשְׂרָאֵל : מ' גְּדוֹל
כְּהִנְחָה כָּל עֲבֹדַת הַיּוֹם עָלָיו . ק' לְמַבִּילַת חוֹל מִשְׁכִּים וְלִכְשׁ
וְקִדְשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו : מ' דִּי קִרְנֵי אֵילַת כְּהַפְצִיל גַּם הַצּוֹפֶה
מִלְּיוֹן דָּן וְקִרְבָּן הַתְּמִיד וְלִקְחַת הַדָּם אֵלָיו : מ' הַטִּיב וְזָרַק
וְהִקְטִיר וְהִעֲלָה וְקִדְשׁ וּפִשַׁט פְּסִים . ק' יָרַד בְּקִדְשׁ וְטָבַל
וְקִדְשׁ וְעַט פְּלוּסִים : מ' וּבֹא אֵצֶל פְּרוּ וּפְרַט עָלָיו מַעֲשִׂים .
ק' וּכְפָר בְּעָדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ בְּאַנָּא וּבְפִיּוּסִים : מ' זֹרֵזוּ אֵצֶל
שְׁעֵירֵי עִם בְּפֹר הִלְשׁוּ . ק' עֲלָה בִּימִין הַגְּבִיָּה אָמַר סִגְן
לְאִישׁוֹ : מ' חֲטָאת לְשֵׁם צָרַח בְּכַתְּבוֹ וּפְרוֹשׁוֹ . ק' חֲזֹר לְפָרוֹ
וּכְפָר עַל בְּנֵי אֲהֲרֹן קְרוֹשׁוֹ : מ' טָס וּשְׁחָמוֹ וְקָבַל הַדָּם הוּא

בעצמו

ומידי עסקי גזע דקדקתי עוד מאי טוהר הכתנת? וזכרתי למ' צמ' יומ' דף ל"ט א' מאי טוהר של מונח? אמר רב' פלגי' דמונח וכו' עכ"ל, וזוה מדייק היטיב ל' הפייטן שאמר טוהר הכתנת ורזונו פלגי' דכתובת כלומר חלק מן הכתובת ארוגה פשתי' וחלק ממנו ארוגה צמר והוא המעיל' כי גם הוא נכנס תחת גדר שם כתנת כראמון וא"כ גם הפייטן סנין כונת המאמר על דרך שפרשטוהו והכל שריר וקיס.

בְּעַצְמוֹ. ק' וּמָנוּ לְמִמָּרְס בּוֹ שְׁלֵא יִקְרַשׁ דָּמוֹ: מ' יִרְוִץ
 בְּמִחְתַּת פְּרוּיִם קָלָה לְמוֹצֵחַ לְמָרוֹמוֹ. ק' יַחְתֶּה לִּוְחֵשׁוֹת
 בְּמַעֲזָבוֹ וְהוֹרִיד עִמוֹ: מ' כִּפְּרָה וְאַרְוֹכַת צַד אֱלֹיוֹ הוֹצִיאֵנוּ.
 ז' רְצוּף לִתְדָקָה מִן תְּדָקָה הַמְצִיאֵנוּ: מ' לְתוֹכָה קָבַר וְחַפֵּן
 וּבְמִדְתָּה הִבִּיאֵנוּ. ק' לִכְרָה נָתַן וְהִשְׁמָאִיל וְהִימִין הָאִשׁ
 וְהִבִּיאֵנוּ: מ' מְהִלֵּךְ בֵּין הַפְּרָפוֹת עַד בּוֹאוֹ לְדַבֵּיר. ק' בֵּין בְּדִיו
 מִחְתַּת הָאִשׁ הַחֲבִיר: מ' נִתְּנָאֵת הַקְּטָרֹת וְחוֹצָה לִּו הַצְּבִיר.
 ז' הִתְפַּלֵּל קֶצְרָה בְּצֵאתוֹ מִן הַדַּבֵּיר: מ' סָר אֶל הַמִּמָּרְס
 וְנָטַל דָּם הַפָּר. ז' רָגַשׁ וְשָׁנָה בְּדַבֵּיר וּבְמַצְלִיף שְׂמֵנָה סִפְרָ:
 מ' עַד הַשְּׁעִיר בָּא וְשָׁחַט וְקָבַל דָּם בְּכַפָּר. ק' עַל עֲמֻדוֹ עָמַד
 וְחָטָא פְּרֵאשׁוֹן וּכְפָר: מ' פְּרוֹכַת יוֹ כְּמִשְׁפַּט פְּפוֹרֹת
 וְעִשׂוֹתָיו. ק' בָּא לְמוֹצֵחַ סָגוּר וְטָהְרוּ וּכְלָל קַרְנוֹתָיו: מ' צַת
 חֲלָבִים וְהַחִי הַטָּעִין שָׁגַגְתָּ עִם וְעִוְנֹתָיו. ק' צוֹה לְעֵתִי לַעֲשֵׂת
 לוֹ כָּל חֲקוֹתָיו: מ' קָרָא פְּרָשָׁה בְּכֹתֵב וּבְעִשׂוֹר בְּעַל פֶּה.
 ז' וְקִדְשׁ וּפְשֵׁט וּמַבֵּל וְשִׂמְנָה לְבֵשׁ לְמוֹסָפִי: מ' רָחֵץ וּמַבֵּל
 וְקִדְשׁ בְּהַנְדְּרוֹיִן עִט לְהַתְיַפֶּה. ק' רִץ לְמוֹצֵנֵעַ וּבְלִי קְטוֹרֹת
 הוֹצִיא לְתוֹרְפָה. מ' שְׁלַח מִדִּיו בְּקִדְשׁ וְהַגְנִיזוֹם נִצַּח. ק' נָחַץ
 וּמַבֵּל וְקִדְשׁ וְצִיץ נָתַן עַל הַמִּצַּח: מ' שָׁחַט הַתְּמִיד וְאַכְרִיו
 הַקְּטִיר וְהַעֲלָה לְצַח. ק' שְׁלַם עֲבוֹדָתוֹ וְקִדְשׁ וּפְשֵׁט וּבְגָדֵי
 הוֹל צַחצַח: מ' תְּמִתִּי לְפָרֵשׁ בְּפֶה עֲבֹדַת יוֹם בְּפָרְה. ק' תִּהְיֵא
 אֲזִכְרֹתֶם בְּהַקְרָבָתֶם בְּבֵית הַבְּחִירָה: מ' תִּשָּׂא תְּמֵאֵינוּ
 וּכְשֶׁלֶג

כ"י רצוף לה מחאה דקה, כלומר צריפה שחנה הכף והמחטה יחד.
 והשמאל והימין, פי' פוזו הנכ והנכה, בין הפרפוח כ"ה כ"י וכלשון המסכה
 ציומל פ"ה. למוצע, לפני ולפני. לתורפה, היא הפך המוצע וכמו שאל"ל
 צמ' פכחיס כ' נ' אס היתה מונחת במקום המוצע יניחנו במקום התורפ'.

וּבְשֵׁלֶג וּבְצִמְצִימוֹת תִּצְוֶהוּ יְהוָה. וְלֹא יִשְׁלַח אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹחַ בְּיַד אִישׁ עֵתִי
 כְּמִן בְּרָהּ: יִקְוֶה תִּרְנֹנוּ לְמִצְוֹת בְּפִרְהוּ אִין בְּמִהָ לְהַתְּכַפֵּר.
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה.
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה.
 אֵל תִּכְוֹא כְּמִשְׁפֵּט עֲטָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אֱלֹהֵי יְיָ שְׁוֹעֵנו
 וּבְכַפֵּר תִּפְלַתְנוּ תִקְדֶּמְךָ: נִשְׂא לִבְכֵנו אֶל כַּפֵּים אֶל אֵל בְּשָׂמִים: אֱלֹהֵי
 נִשְׂאֵנו אֵת עֵינֵינוּ הַיְשִׁבֵנו בְּשָׂמִים: אֵתָה הוּא מְלַכְנו פֶּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב
 הָאָרֶץ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָא מִים עַד נַפֶּשׁ: הוֹשִׁיעֵה יְיָ נַגְדַּ חֲסִיד
 כִּי פֶסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אֲדָם: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יְשׁוּעֵנו וְקַבְּלֵנוּ וְהַצִּילֵנו מִן
 הַגּוֹיִם לְהַזְדַּח לְשֵׁם קְדוֹשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלִיתֶךָ: לֵי יְהוֹשׁוּעָה וְכוּ'.

אלהינו ואלהינו אבותינו. מוסד ע"ס א"ב.

מִן אֲמִסוֹ אֲשׁוּרִים וּבְשֵׁלֶג וּבְצִמְצִימוֹת תִּצְוֶהוּ יְהוָה. וְלֹא יִשְׁלַח אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹחַ בְּיַד אִישׁ עֵתִי
 כְּמִן בְּרָהּ: יִקְוֶה תִּרְנֹנוּ לְמִצְוֹת בְּפִרְהוּ אִין בְּמִהָ לְהַתְּכַפֵּר.
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה.
 אֵל תִּכְוֹא כְּמִשְׁפֵּט עֲטָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אֱלֹהֵי יְיָ שְׁוֹעֵנו
 וּבְכַפֵּר תִּפְלַתְנוּ תִקְדֶּמְךָ: נִשְׂא לִבְכֵנו אֶל כַּפֵּים אֶל אֵל בְּשָׂמִים: אֱלֹהֵי
 נִשְׂאֵנו אֵת עֵינֵינוּ הַיְשִׁבֵנו בְּשָׂמִים: אֵתָה הוּא מְלַכְנו פֶּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב
 הָאָרֶץ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָא מִים עַד נַפֶּשׁ: הוֹשִׁיעֵה יְיָ נַגְדַּ חֲסִיד
 כִּי פֶסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אֲדָם: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יְשׁוּעֵנו וְקַבְּלֵנוּ וְהַצִּילֵנו מִן
 הַגּוֹיִם לְהַזְדַּח לְשֵׁם קְדוֹשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלִיתֶךָ: לֵי יְהוֹשׁוּעָה וְכוּ'.

תמור

כפול ומכפול, כהן ומונה. קרב ויקרינו, לל הקרבן ומקרינו שניה קצת מלשעות.

תמור עקרת כבש בשני פרקים • קראש לשוח וצואר
 נקשוט תמור קריצה ומליקה וקבול דם במקורקים:
 מ' נקול שדי שור במערימים כל זאת לחלוטה • קי' שעה
 שועתם ותרבה למו מחילתה • תראה לעמך לשעה
 ואתה בתך • תחת כי הם עמך ונחלתה: אמר יושבול.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: האזנה יי תפלתנו
 והקשיבה בקול תחנונותינו: הקשיבה לקול שועתנו מלכנו ואלהינו
 כי אליה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו בקר גערה לה וצפחה: אליה יי
 שוענו ובקור תפלתנו תקדמה: תבון תפלתנו קטנת לפניך משאת
 פפינו סנהת ערב: בקראנו ענו אליו צדקנו בצד הרחבת לנו תנו
 ושמע תפלתנו: קולנו יי נקרא ונענו ממך קדשו סלה: ליי השוע וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו • מוסד ע"פ א"ב ונסוף סמוס שמעון בר יצחק חזק
 מ' אפס מזיח מתבב ומכפר • ק' בטלו תמיד ערכו וצפר:
 מ' גחלים לוחשות עממו להחפר • ק' דמים ואימורים פשו
 מלכפר: מ' תפלות פס ובגדים מרבה: ז' ואין מרצה
 ותפלה מרבה: מ' זדונות ושגגות עצמו להרבה • ק' חבלה
 רוחנו ומאורנו כבה: מ' טירת מקדשנו מעת הרבה • ק' יום
 יום הוספנו חובה: מ' כשל פחנו משמוע דבה • ק' ליל
 רחמיה ותורתה הרבה: מ' מסרת בידנו מימות אבות
 ק' נהוג לפניך פתח להרבות: מ' שיחות געימות ותחנונות
 ערבת • ק' עצרה לקרא ואזהבם נדבות: מ' פלל להסדיר
 כרגיל ושלם • ק' צום לקבוע שפתיים לשלם: מ' קדם
 לקראתך הבון להשתלם • ק' רוחה להמציא ליונת אלם:
 מ' שער פתוח הבנת לשבים • ק' תבנית נד מפתח
 לברובים: מ' שכנו עריה גערים ושבים • ז' מקוים להמון

רחמך

רחמיך הרבים: מ' עינינו כלו לישע צדקוֹתֶיךָ. ז' וְאַף
 רוחנו בקרבנו לתאוֹתֶיךָ: מ' גְּנֵהָ תִּאֲוֹתֵנוּ וּדְמַעֲתֵנוּ
 בְּסִבְתֶּיךָ. ז' בָּךְ מִבְּטַחְנוּ וְשִׁעְשִׁיעֵנוּ תוֹרֹתֶיךָ: מ' רְצֵה
 תַּפְלֵתֵנוּ כַּאֲזֻכַּרְתָּ קוֹמֵץ. ז' יִעַרְבֵנוּ לְהַפְטִיר
 מִשְׁמֵץ: מ' צִדְקָנוּ וּבְךָ נִתְהַלֵּל וְנִתְאַמֵּץ. ז' חֲטָאֵנוּ בְּאִזְבוּךָ
 וְנוֹסִיף אֲזַמֵּץ: מ' יִמְלִקוּתֶיךָ יי חַנּוּן וּמְרַחֵם. ז' יִמְלִי חֲבוּשׁ
 שְׂבָרֵנוּ אֲבִלֵנוּ לְנַחֵם. זַעֲקֵתֵנוּ קָשׁוּב מִרְעָה לְהַנְחֵם.
 אֲשֶׁר בָּךְ יִתּוּם מִתְרַחֵם: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חינו חטאנו ועינו
 הרשענו ומרדנו וסור סמצותיך ומשפטֶיךָ: בך בטחו אבותינו בטחו
 ותלֵטֵמוּ: ז' בטחו בך יודעי שִׁמְךָ כי לא עזבת רִדְשֶׁיךָ יי: הרשו
 יי בהסצאו קראוהו בחינתו קרוב: קרוב יי לנשפרי לב ואת דבאי רות
 ישיע: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר קראוהו באמת: ליי הישועה וכו'.
 אהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"כ ונסוף חסום נרשם בויחודה חזק.

מ' אֲמַנֵם אֲנַחְנוּ חֲטָאֵנוּ וְהַעֲוִינוּ. ז' בְּגֹד בְּגָדֵנוּ בָּךְ אֲבִינוּ:
 מ' גְּלִינוּ מִכָּל־רַעַת וְנִדְוִינוּ. ז' הַחַוִּים וְהַחֹפִים וְלִישׁוּעֶתֶךָ
 קִוִּינוּ: מ' תַּעֲבֵר אֲדוֹן עֵוֹן עֲבִדֶיךָ. ז' וְאַ תַּט בְּאֶף זָרַע
 חֲסִידֶיךָ: מ' זְכוּר בְּתִמְיֶיךָ יי וּתְסַדִּיךָ. ז' חֲסִיד וְאֵמֶת תֵּן
 כְּנִשְׁבַּעְתָּ לִידִידֶיךָ: מ' מְרוּף וְעֲנוּי מְמַרְק פְּשָׁעִים.
 ז' יִסְוִרֵי הַיְכָחוֹת שְׂמֹנֶה וְתִשְׁעִים: מ' פְּרִתּוֹ הַכְּתִיב לְאִים
 פּוֹשְׁעִים. ז' לֹא תִשִּׁים עַל עַם בָּךְ נוֹשְׁעִים: מ' מִפְּשַׁעְרֵב
 בָּקָה בְּנִיךָ. ז' גְּבַעִים וְשָׂבִים וּמִתְחַנְּגִים לְפָנֶיךָ: מ' סָרְחַן
 כְּתָמָם לִבָּן בְּהַעֲבַרְתָּ סְמִמְנֶיךָ. ז' עֲוֹנָם תִּכְבּוֹשׁ וְתִשְׁלִיךְ
 בְּצוּל שְׂאוּנֶךָ: מ' פָּקַח קוֹחַ קָרָא אֲסִירֶיךָ לְהַתֵּר. ז' צַחַן

שמצתנו

טרוף ועיניי, נלת חסדי' מכפרים עונות. סרוף הוא טלטול כמו ספינ' אמעודפת נים.

שמציתנו מעביר כבנתר: פ' קרע שטרנו וחובתינו ותור.
 ז' רחם תזכור פנים בהסתר: פ' שבועה זכור וברית
 קדמונית. ז' פחון זכות אבות מנוי אחורנית: פ' גדרת
 הגינה ומלאכת התכנית. ז' רצה להחזיר הבה ראשונות:
 פ' שפטה משפטנו מזדים עושיקים. ז' מאנו לשלחנו
 זבנו מתושיקים: פ' בני יהודה וישרא העשוקים. ז' נה שוב
 שבתנו כבנגב אפיקים: פ' הבט משמים וראח מזבול
 קרומיה. פ' וטל יתגללו המון מעיה ורחמיה: פ' נה
 תאמר ליסורי בחיריה נעימיה. ז' הטיבה ברצונה עירך
 ועמך: פ' נחיל הפאתינו במצולות ים תצליל. ק"ח זבול
 קרשך במרום הרים תתליל. קנוייה ילכו בשמחת לבב
 ותליל. אז תחפץ ובה צדק עולה וכליל: אל מלך ושב וכו'.

אל תבוא במשפט ענינו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל תשלכנו לעת
 זקנה כבלות כחנו אל העובנו: וחסד יי מעולם ועד עולם על יראי
 וצדקתנו לבני בנים: למען שמך יי תתינו. בצדקתך תוציא מצרת
 נפשנו: אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראח ופקוד גפן זאת:
 נפלה נא ביד יי כי רבים רחמיו: אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע
 רגז: אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: והוא לקברות יובל ועל
 גדיש ישקוד: לוי הישועה וכו'.

סוף כנינון. אלהינו ואהי אבותינו. ע"פ א"כ וכסוף סמוס כחך בר שמו.
 אני הוא השואל. בעד בית ישראל. אני אדרשאל י.
 ואשים דברתי: בקירות הלכבות. אנהותי רבות.
 לבני איה סבות. לאהי צור ישועתי: גבורותיו הפליא.
 אהים אדני חילי. ועשה משכן לי. וינעתי ומצאתי: דברו
 גם מלא. אלהי אש אוכלה. והעליתי עליה. וגם שעה
 למנהתי

אחורנית, עיין פרסי ויקרא ב' מ"ג

למנחתי: חיותי פטר. ביום נחתי נבחר. בתמיד השחר.
 בכחן ראש החלותי: ואתריו העבודות. קדורות
 נבכרות. וענין התורות. באנא השם (ג' השם) הוריתי:
 והירים וטהורים. ביום נח מתפפרים. בדם פרו ושעירים.
 בהעיר עם רפתי: חתיית נחלים. פרקלים למולים. ובשני
 האלים. בכך לאב באתי: טבילות וקדושים. במשפטם
 נעשים. לשוכן תרשישים. עבודת יום הכינותי: ידיות
 השירים. בקולות וזמרים. קשמעי קול מרים. אזי יבי
 הקרימותי: בניסת והקטרת. פני הבפרת. בקרבי
 תפארת. והורמותי והונפתי: לפנים היתה זאת. ועתה
 ברגוזות. ללעג ולכזות. אשר מעשי קפתתי: מאד תרו
 עיני. והכפדתי אזני. וצדיק הוא יי. כי פיהו מריתי:
 גלוזים אהבתי. וצדק שנאתי. ומעשי קלקלתי. תרעותי
 אשר עשיתי: סלח לעונות. אלהים מופעונות. ראה
 נפשות נענות. והנה נא וקנתי: עשה נא נפלאות. אהי
 הצבאות. עננו בראות. ולא תחרש לדמעותי: פתח יד
 הרמה. לאום לאהרחהמה. בלא שפתי מרמה. האוינה
 תפלתי: צפה לעלבוני. ואל נא לעוני. עשה אל דין
 עני. ולא אראה ברעתי: קראתיה גוחי. ודברתי שיחי.
 בהתעפר רוחי. את יי וזכרתי: ראה גאלי מכיי. שמע
 קול בכיי. וגם תדרוש דכיי. ואל תדרוש לחפאתי:
 שמע קול גאומי. והדרוש את שלומי. מת בצע בדמי.

אלי

ככ"י רובל עוני וספלות ורכים מתורג' בל' מכה פניתי וכדכתי (תילי' לט ט)
 ומטרנס פניית ואת מכיית, וכן וימוכו בעונם (תיליס קו מנ) ואת מכי' בשתיאן
 והוא כמו ימקו בעונם.

אלי שחת פרדתי: יהלתיך אספר. וחטאתי כפר. דברי
אל תפר. ודקם נא אלמתי: בנה נמכר נאלו. וברך
את חילו. ומתי האמר לו. ודעתי בניבדעתי: ראיתיך
סובל. בצרות מתחבל. שמעתיך קובל. ונאלתי והצלתי:
ועתה גאלי שור. בשלשלאות קשור. ובקש החשור.
כשה אובר תעיתי: כלילת תפארה. גפולה ושבורה.
ומני נעדרה. וצא האחד מאתי: בריחי הן שבר. ועלי
התעבר. ודודי חמק עבר. וכערער נשארתי: שערי גם
מבעו. ודליותי רעו. ונדו גם בעו. ובושתו וגם נכלמתי:
מלציני נאלמו. מנאציו הורמו. והעלם יעלימו. מנוחתי
ושוכתי: אלהים אדני חילי. און ושמוע קולי. ענגי ואמור
לי. קח נא את ברכתי: חזה את שפלותי. ורחם על
עדתי ונפשי יהידתי וטוב אתה לך תתתי: קנה שגית בביתך.
ראה ופקח עיניך וצל בעלם אונך. לרודתי ו לשועתי: אטל
אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: מה אנוש כי
תזרנו וכן אדם כי תפקדנו: אלהים מלכנו מקדם פועל ישועות
בקרוב הארץ: אהה הוא מלכנו אלהים צוה ישועות יעקב: תגנו
אדני כי אליה נקרא כל היום: חי חי הוא יודך בטני היום אם
לבנים יודיע אל אמתה: מה בצע ברמנו ברדתנו אל שמת היורה
עשר היגיד אמתה: כי תבקש לעונינו ולחטאתינו תדרוש: ותפקדנו
לבקרים לרגעים תברכנו: לוי הישועה וכו'.

אחינו ואחי אבותינו. מוסד ע"פ א"ב ובסוף חתים יצחק הכהן החבר חק ואמן.
ס' ארון בפקדך אנוש לבקרים. ז' קמצוי. ט' דין אל
תמתח: ס' גוף ונשמה אם תריבם. ק' דחו ולא יוכלו
קום: ס' הויבל גבר לזכות בכושפט. ק' ואם יש בידו מעש

להצטרק

במצו הדיון ל' מצינו וכל אל תדקק לנא עד סמית דיין.

לְהַצְטַדֵּק: ש' יָדוּי יְחוּמוּ מִלִּיתָת סְרוּחָהּ. ק' תְּבוּי אֲדָרְבו
 בְּקָרְבָּה מַעַרַת הַגִּלְחָד: ש' טָמוּן דְּהוּא בְּרִשְׁתָּה לְרַגְלָיו.
 ז' יִסִּיתָהוּ בְּכָל יוֹם לַשַּׁחַת לְהַפִּילוֹ: ש' פֶּת וּגְבוּרָה בְּגוּף
 אָזָן. ק' לְפָנָיו לְעִמּוּד וּלְהַתְיַצֵּב: ש' מוֹיִם עָמְדוּ עַל דְּעֵתוֹ.
 ז' נִפְשׁוּ יָשִׁים בְּכַפּוֹ לְהֵבִיא לְחֵמוֹ: ש' שִׁבְעָה כָּל יָמָיו יִגִּיעַ
 פְּעַם וּמְכַאוֹת. ק' עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: ש' פְּנֵה
 אָדוֹן בְּעֵצְבוֹן רוּחַ. ק' צִפְהָ בְּשִׁבְרוֹן לֵב: ש' קָרוֹב אֶתָּה
 לְרַחוּקִים. ק' רוּצָה תִּשׁוּבָה רְשָׁעִים: ש' שְׂדֵי הַמִּצְוָה
 לְדוֹרְשֵׁיהָ. ק' תֵּאמַר הַנְּנִי לְמִבְקֵשֶׁיהָ: ש' יְבוֹשְׂרוּ סִלְחָתִי
 קוֹרְאֵי בְּשִׁמְךָ. ז' צִדִּיק בְּמִשְׁפָּט עִם מִיִּתְדִיק: ש' תְּסוּם
 מְנוּל מִלְחָרְשֵׁיעַ. ז' קִצּוֹף בְּמַסְטִין מִלְחָסְטִין: ש' תִּקְוֶה לָנוּ
 מִלְּיָן יוֹשֵׁר. ז' כּוֹפֵר מִצְּאוֹתֵי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹבְבִים:
 ש' הִשְׁלַכְנוּ עֲלֶיךָ יְהִיבְנוּ. ק' נָא אֶתָּה תִּבְלַבְלָנוּ: ש' הִעֲתֵר
 לָנוּ בְּתַפְלָתְנוּ. ק' הִפְצַנּוּ וּבִקְשָׁתְנוּ מִלֵּא בְּרַחֲמִים: ש' נִקְוֶה
 תְּלִינוּ בְּטַחֲנוּ. ק' מִרְחֲמֶיךָ מִהֲרָה יִקְדְּמוּנִי: חֲזֹק וְאַמִּיץ
 שִׁמְךָ לֹא שִׁבְחָנוּ. אָנָּה לְנִצְחָה תִשְׁכַּחְנוּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תְּבוּיָה בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַיִּי עֲנֵנוּ יי כִּי
 טוֹב חֲסִדָּה בְּרוּב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֲלֵינוּ: כִּי אֶתָּה יי מִשְׁנֵב לְךָ מִשְׁנֵב
 לְעֵתוֹת בְּצָרָה: אֵל יֵשׁוּב דָּה נְבָלָם עֲנֵי וְאַקִּיּוֹן יִהְיֶה לָּךְ שִׁמְךָ: אָנְחָנוּ
 עֲנִיִּים וְכוֹאֲבִים יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁבְּנוּ: לֵי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מוֹסֵד עַ"פ א"ב.

ש' אַךְ בְּךָ לְדָל מְעוֹז. ז' בְּצַר לּוֹ מִצְוֹא סִתֵּר: ש' גִּיּוֹן חֲטָא
 גּוֹעַל רְשָׁע. ז' דָּן לְזִכּוֹת מִתְפַּשׁ צָדִיק: ש' תִּכַּל לָךְ מִפּוֹרֵשׁ
 שִׁבְלֵךְ. ק' וּבֵל תִּחְפֹּץ הַתְּבוּנָה אָנוּ: ש' וְאֵת בְּעֵתְנוּ כִּי כֵן

דרכך

אֵל בְּד וְכוּ', כָּל עֵינֵי הַסֵּלִיחַ מֵאֵת וּמוֹשֵׁה כָּל לַעֲזוֹת חַמְלָה בְּכַסִּיּוֹת רַבְתָּא בְּכַסִּיּוֹת וְכוּ'.

הדקה. ז' חסות בצלך הנה באנו: י' טוב הנם תושבי לנו
 ז' ימין סעד פרוסת פתח: ס' כהקיש רששו חסד. ז' לו
 קח טוב תען: ס' בודתה כי בן שבח. ז' בעור ורק מחזיק
 מלא: ס' כמוד נופל לא תבזה. ז' ענות עגי קרבות תרין
 י' פנקס חוב ימך חסד. ז' צו סופר כתוב שובר: ס' קול
 תפל יחליף קשה. ז' רצון יוצר תכונה יצר: ס' נקול שוה לכה
 שית הקרב: ז' י' שלוח שרץ טבילה תעל: תבער רע
 תעביר טמא. תת טהור לכת הקיה: א' מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עטנו כי לא יצדק לפניך כל חי: למה יי
 העמוד ברחוק תעלים לעשות בצרה: למה פניה תסתיר תשבח
 ענינו ולתענו: אל תסתר פניה מעבדך כי צר לנו מהר ענו: קומה
 יי באפה הנשא גבורות צודי ועוה אלי משפט ציית: קימה
 עזרתה לנו ופדני למען חסדך: ליי חישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"פ א"ב כטל וכסוף קמוס אל עזר
 י' ארץ בדיותו על מכונו ומוסדו. ז' אדם לא לו
 בשלם ועינו בידו: י' בתעוהו לילה תמיד השחר פוקדו.
 ז' בהכשל ביום תמיד הערב מנדרו: י' גבולים יושבים
 בשל עצמן מתכפרים. ז' גלגול העלה על עשה מחזורים:
 י' דהוי אשמת זרין ארבעה מכפרים. ז' דרך חטאות
 שגגת פרת מכפרים: י' העולה ויורד טומאת מקדש
 מכפר. ז' הלא גם עין שבועות ימפר: י' ולא ידע בסוף
 וחדל מכפר. ז' ופעיו הפגימי תולה ויום מכפר: י' וזרין

הטומאה

לו קח וכו' מדה וכו' נעור וכו', אם נפסיקת' אדם שהוא חולך לכבוד את המלך
 כולך מלא וחסד רקס והקב"ה אינו כן הולכים אנלוריקנים וחסדים מלאים הם אומרים
 לו כל תש עין וכו' אימר להם קח טוב לכן הכניא חסנחו על מדת רחמי וכו'.
 קול הקל וכו', בקול דטר קל יש כח להחליף הדין הקש' כדאי' אם נפסיקת' א'
 דריו אשמות, כ"כ בכ"י וככו' הוא כי המחבר מונה על סדר קדנות עולה אשם
 סעאת וסאר ועל מה הם מכפרים, ועיין במהנה ריש מס' שנועות ויומא דף פ"ה ב'.

הטוֹמָאָה גַם הֵם מְבַטְּלִים • ק' זְמוּן חִיצוֹנִי לְאֲשֶׁר מִתְחַלֵּה
 בְּעֵלִים: מ' הַתּוֹם מֵעֲלָם שְׁעִירֵי הַדָּשִׁים וְרִגְלִים • ק' חַטָּאוֹת
 מִכִּפָּרִים וְעַד עוֹלָם מִכְּלִפְלִים: מ' טְנוּף שְׂאֵר עֲבִירוֹת
 יְדוּעוֹת וְלֹא יְדוּעוֹת • ק' טָהָרֵת מוֹשֶׁתֶלַח וְעָלְיוֹ לְצוּק
 מְגִיעוֹת: מ' יוֹם כְּפוּר עִמּוֹ נוֹשֵׂא לְהִשְׁעוֹת • ק' יוֹדֵעַ יָשׁוּב
 וְנָחַם עַל הָרְעוֹת: מ' כְּפָרֵת כַּמִּים וּמְעִיל עָלֵי מְלַשְׁגִּים •
 ז' כְּתוּנֵת מְפִיסֵת הַיָּץ בְּרֶק מְשַׁנְּגִים: מ' לְרִצּוֹן עַל מִצַּח
 לְעוֹת פָּנִים • ק' לְאַפְדַּת זָרָה הַשֵּׁב הָאֵפוֹד מְלַבְּנִים:
 מ' מִצְנֶפֶת צוֹנְנֶת בְּעַד רַמֵי קוֹמָה • ק' מְכַנְּסִים מְחַפֵּה אֶת
 קַלְקוּל הַזּוֹמָה: מ' נוֹשֵׂא חֶשֶׁן עַל לֵב לְשׁוֹמָה • ק' נוֹשֵׂא
 עוֹת מִשְׁפָּט וְעֵינַיִם מִסְמָא: מ' סְדוּר אֲבִנָּט וְעִקּוּמוֹ בְּנִגְד
 עֵקְמוֹנִים • ק' סְלִיחָתוֹ גַּם מְלִיץ לְאָב וּבָנִים: מ' עֲרוּכַת כָּל
 אֱלֹהֵי עַם הַתְּשׁוּבָה גְבוּנִים • ק' עַם יוֹם כְּפוּר בְּצָרוּף נִמְנִים:
 מ' פְּקֻדַּת הָעִיר מֵעַת נִפְל פּוּר • ק' פְּסוּ כָּל אֱלֹהֵי וְחִסְרָנוֹ
 מִכְּפוּר: מ' צָפָה אָדוֹן לֹא נוֹתֵר בְּסִפּוּר • ק' צָפוּי לְבַד
 הַתְּשׁוּבָה וְיוֹם כְּפוּר: מ' קִרְבָּנוֹ בַּתְּשׁוּבָה בְּיוֹם זֶה • ק' קִרְבָּנוֹ
 אֱלֹהֵי וְעִנּוּתָנוֹ לֹא תִבְזֶה: מ' רֵאֵה וְהַבְּטֵ כִּי אִפְסֵ מְזוּהֵי קְרַחוֹם
 סְלַח לְעוֹנֵינוּ בְּיוֹם זֶה: מ' נִקּוּל שְׁעָה תְּשׁוּבָתָנוֹ אֱלֹהֵי לְשׁוֹבָה •
 ק' עֲרֵךְ שְׁפָתֵינוּ פָּרִים לְהַחֲשִׁבָה • ז' רוּיֵנוּ קִבֵּץ נוּיֵנוּ
 לְיִשְׁבָה • י' הַשִּׁבְנוּ יְיָ אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֹבָה: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אַל תִּכְזֹּא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי
 יֵאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי גַם לֹא יִכְלוּ לִי: עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ
 חוֹרְשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וְיִסְגּוּ
 אַחֲזֹר כָּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן: לֹא לִי יְיָ שִׁהְיֶה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אֲנִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוֹ
 בְּתַרְוֹת אִפְסֵ בְּנוֹ: אֲנִי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ וְנִחַלָה עִבְרָה עַל גַּפְשָׁנוּ: אֲנִי עִבְרָה עַל

נפשנו תפיים הַיְיָ וְנִזְכָּרֵנוּ: בְּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרַף לְצַיִדֵיהֶם: לִי הַיְיָ שׁוּעִי וְכוּ'.
 מִיִּכְד עַם אֶל וְנִסְכּוֹף מִתּוֹס טַס כַּמְחַנֵּר דָּוָר בַּר שְׁמוּאֵל הַלְוִי מִזֶּק וְאִמֶּן.
 מִיִּי אֱלֹהֵי רַבַּת צָרָרוּנִי מְגַעֲרֵי. ק' בְּקִשְׁתֶּיךָ אֲפַצְּתָ לְבִי
 בְּהִיּוֹתְךָ בְּעֹזִי: מ' גָּבְרוּ עֲתָה וְגַם עֲתָקוּ שׁוֹבְרֵי. ק' דּוֹבְרִים
 בִּירְעָדוֹ כָּל אֲיִבְרֵי: מ' הֵייתִי חֲרָפָה בֵּינֵיהֶם מְשֻׁלּוֹ שְׂגִינָה.
 ק' וְדָדוֹ אֶבֶן בִּי וְהֵאָרִיכוּ עָלַי מַעֲנָה: מ' וְדִים הֵלִיצוּנִי בְּפִיָּהֶם
 וְלִשְׁוֹנָם שִׁתּוֹ בְּחָרֵב שְׂנוּגָה. ק' חוֹשְׁבִים עָלַי מַחֲשָׁבוֹת
 רָשָׁע בְּלִי חֲנִינָה: מ' טוֹבָה וּמַדַּת רַחֲמֶיךָ יְגַלּוּ עָלֵינוּ.
 ק' יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים הַשְׁגָּבְנוּ: מ' כְּלָתָה בְּפִשְׁנוּ לִישׁוּעָתְךָ
 לֹא אִמַּר מִתִּי תִגַּחֲמוּנוּ. ק' לְמַעַן שִׁם קַדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לֹא לָנוּ יְיָ
 לֹא לָנוּ: מ' מַדַּת טוֹבָה וְחֶסֶדְךָ הַגָּבַר עַל צֹאן מִרְעִיתְךָ.
 ק' גַּעֲנוּ לָךְ מַחֵל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמַחִילָתְךָ: מ' סֶעֱרַנּוּ
 וְנִשְׁעָה וְהֵט לִבְנוּ לְגַתִּיבוֹתֶיךָ. ק' עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בִּי טוֹב
 חֶסֶדְךָ וְאַמּוּנָתְךָ: מ' פִּדְדָה וְהִצִּיל עַמֶּךָ וְרַעֲיָתְךָ מִכַּף
 מַתְקוֹמְמֵיהֶם. ק' צוּר צַדִּיק גְּדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא מוֹשִׁיעֵיהֶם:
 מ' קַדֵּשׁ קְדוֹשֵׁת שְׁמֶיךָ עַל יוֹן קְרוֹב מִצַּדִּיקֵיהֶם. ק' רַחֲמֶיךָ
 יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: מ' שִׁחֲרָנוּךָ בְּתַהֲנָה הַקְּשִׁיבָה
 אֱלֹהֵינוּ מִלְּכַנּוּ וְקַדוּשֵׁינוּ. ק' שְׁלוֹם רַב תִּרְבֶּה לְסִגְלָתְךָ
 כְּבוֹדְנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁינוּ: מ' תִּבְעֲנָה שְׁפָתֵינוּ תִּהְלָתְךָ בִּי
 תִצְיֵלְנוּ מִרוֹשְׁשֵׁנוּ. ק' תּוֹרַתְךָ וְעֲדוֹתֶיךָ שְׁעִשׂוּעֵנוּ וּבָם
 תִּחִי בְּפִשְׁנוּ. מ' דָּבַב שְׁפָתֵי וְקוֹל תִּתְּנֵנוּ שְׁמָעָה וְהֵאָזִינָה.
 ק' וְשִׁיחוֹת דְּבָרֵי לְפִנֶּיךָ יוֹנְעָמוּ וּכְקַטְוֹת רָצָה נָא:
 מ' יְדִידֶיךָ יַעֲלוּ וְיַעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרַבָּה. ק' דָּבִיר קַדְשֶׁךָ
 וְאַרְמוֹנְךָ עַל מִשְׁפָּטוֹ לְכוֹנְנָה: מ' בָּהּ הוֹחַלְתִּי וְסִבְרִירָם
 וְנִשְׂא גָּאָה גְּדוֹל וְנוֹרָא. ק' רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ אֲבַכְשׁ

וְלִישׁוּעַתְךָ תָּמִיד אֶצְבְּרָה: **ס'** שְׁפָטָה מִשְׁפָּטַי וּנְקוּם
 נְקֻמַּת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּךְ בְּעֵבְרָה. **ק'** מִגֵּר מִתְקוּמִימֶיךָ
 וְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְנֹעַם וְצָרָה: **ח'** וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 גּוֹאֲלֵם מִלְּכָם וּגְאוּנָם. **ק'** אֲשׁוּרִם אִם הַטּוֹ וּלְבָם הַלֵּךְ
 אַחֲרַי עֵינָם: **ח'** לְעֵמֶל יְגוּנָם וּלְכוֹבֵד עַל גְּלוּתָם הִבֵּט מִגְּנָם.
ק' הִבֵּט לְבַרְיִת וְהַמְּלֵא רַחֲמִים עַל פְּלִיטַת שְׂאוּנָם:
ס' יִקַּל לְעֹזְרֵי הוֹשֵׁה וְהַחֲזוֹק נֶשֶׁק לְקַרְאֵת צָרִי וְאוֹיְבִי.
ק' וַיִּשְׁמַחֻוּ וַיִּרְנְנוּ חוֹסֵי כֶּף בִּי תַחְבוּשׁ מִכְּאוּבִי. יְבוֹשׁוּ
 וַיִּחַפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר תַּפְצִי קְרָבִי. חֲזוֹק וְאַמִּיץ מִצְמִיגֶיךָ
 גּוֹאֲלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי יְיָ אֱלֹהֵי אָבִי: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ בִּי לֹא יִצְדַק לִפְנֵיךָ כָּל הַיּוֹם בְּךָ בְּטַחֲוֹ אֲבוֹתֵינוּ
 בְּטַחֲוֹ תַפְלִטָּנוּ: אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנִמְלָטוּ בְּךָ בְּטַחֲוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ: וַיִּבְטַחֻוּ בְּךָ
 יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹרֶשְׁיךָ יְיָ: וְאַתָּה יְיָ אֵל תִּרְחַק אֵילוּתַי לְעֹזְרֵי
 הוֹשֵׁה: אֵל תִּרְחַק מִצְּנוּ בִּי צָרָה קְרוּבָה בִּי אֵין עֲזָר: שְׁמַע יְיָ וְהִנְנוּ יְיָ
 הִנֵּה עֲזָר לָנוּ: כִּרְחַם אָב עַל בָּנִים בְּנֵי תִרְחַם יְיָ עֲלֵינוּ: לִי הַיִּשׁוּעָה וְכוּ'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוחד ע"פ א"כ ונסוף חתום בנימן ברורח הזק.

ס' אֶתְהַבֵּת עֲזוֹנוֹ וְתוֹקֶף חֲבֵה. **ק'** פְּרִיִת גְּעוּרִים זְכוֹר וְהַסֵּד
 תִּנְאוּה: **ס'** גֵּדֵר מְשׁוּכָה בְּמִסְלֹול נְתִיבָה. **ק'** הַרְבֵּךְ אָב וְהַרְבֵּךְ
 בְּבָרִישׁוֹת אֶתְהַבֵּה: **ס'** הוֹעֵר מְקַרֵּם וּמִמְזוּרַח הוֹבֵא. **ק'** וְצָדֵק
 לְרַגְלָיו גִּקְרָא וְנִתְהַוָּה: **ס'** זֶהָר תוֹעִים מִדֶּרֶךְ תוֹעֵבָה.
ק' חֲשׁוֹכָם מֵאִשׁ וּמִלְהָבָה: **ס'** טִירוֹת בְּתִים מֵאִם מְלִישָׁבָה.
ק' יִתְדוֹת אוֹהֲלִים הִסִּיעַ בְּעֵרְבָה: **ס'** כָּלוּ רוֹבֵימֵי בְּאָפֶס
 תִּקְנָה. **ק'** לְמִשְׁקַן בֵּין בֵּית בְּיָקוֹן בֵּיתוֹ לְהִתְחַשְׁבָּה: **ס'** מֵאֲמֹר

בבוא

גדר משוכה. כ"כ ככ"י וככו"ן הוא. ל' כמשוכת חדק (משלי טו"ט) וכוא נדר
 ורמז למה שחמרו רז"ל מה בקונים מופכ"ס כל מה שקרב איהם כן תכס אנדכס
 כל חסד וכדריך אותו נדרך ישרה ונכתיב סלולה.

בָּבֹא וּפְקִידָת בְּהַתְקַרְבָּהּ • ק' גַּחְנִט שְׂרִיג יוֹשֵׁר וּמִשְׁעֶנֶת
 שׁוֹבָה: מ' סָבַר תִּזְחַלְחֵלוּ מִמֶּדֶ לֹא נִכְזְבָה • ק' עֲשֵׂת מִחֲשִׁבְתּוֹ
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם: מ' פִּקְדוֹ בְּחִינָתוֹ בָּעֵת לְפָנֶיךָ קְרָבָה • ק' צְוִיתוֹ
 עַל חֲשֵׁק תְּאוֹתוֹ לֵךְ לְהַקְרִיבָהּ: מ' בָּת גָּא אֶת בְּנֵי אֶת
 יַחֲדָךְ וְהַעֲלֵהוּ לְגַדְבָּה • ק' רְצִיתוֹ חֲשֵׁקְתִּי לְרֵיחַ גִּיחַת
 לְהַתְעַרְבָהּ: מ' שִׁית פְּעִירָתוֹ בְּרָגַן וְתִנּוּאוֹת לֹא הִרְבָּה •
 ז' תַּעֲן מִזְמוֹתָיו לֹא הָשִׁיב בְּתִשׁוּבָה: מ' בִּקְעַע צִיּוֹם וּמַעֲרֶכֶת
 שׁוּה • ק' גִּין עֶקֶד בְּרִצּוֹן תְּאוֹה: מ' יָדָיו וּרְגָלָיו קִשְׁר בְּעִבּוֹד
 וְעִנְיָה • ק' אֶן בְּפִרְכּוֹס וּפְסִל עֵלֶת הוֹבָה: מ' מֵאֲכֹלֶת
 לְשַׁחֲטוֹ יָד בְּשַׁלַּח בְּנִפְשׁ רָוָה • ק' נַעַר אֶת שַׁחַט קוֹל אֱלֹו
 בָּא: מ' נִשְׁבַּעְתִּי עֲקֵב אֲשֶׁר עַל יַחֲדָךְ נִפְשֶׁךָ לֹא עֲצָבָה •
 ק' וְרַעַד אֲשִׁית בְּצַמְחֵי רִבְבָה: מ' חֵי הוּא וְאֶפְרוֹ לְפָנֶי צָבוֹד
 וּמוֹבָא • ק' חָשׁוֹב הוּא לְפָנֶי כְּטָבוֹחַ בְּמוֹקֵד אֲחֻזָּה: מ' זְכוֹתוֹ
 הַמְצִיאֵנוּ בְּחֵרִימָךְ קְטוֹרֶת הַעֲרָבָה • ק' קָצַף שִׁבְךָ וְחִמָּה
 תְּשִׁבִית מִבֵּית הַשּׁוֹבָבָה: מ' בִּקֵּל וּכְאֲשֶׁר בְּבִשׁוֹ יִצָּר וּשְׁנִינֵיהֶם
 עֲקָרוּ לֵב הַתְּאוֹה • ק' מִכֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֵיךָ אֶת פְּעֻסָּךְ מִמִּשׁוּבָה
 וּבְרַחֲמֵי־גֹד לִיבֵאֵלֶיךָ שׁוֹבָה: וְהֵאמֵר שׁוֹבָה מִשׁוּבָה: אִמֵּל
 טוֹב יִי לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: טוֹב יִי לְקוֹן לְנִפְשׁ
 תִּדְרָשְׁנוּ: טוֹב וְיַחֲוִיל וְרוּמֹם לְתִשׁוּעַת יִי: אוֹהֵב צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט • חֶסֶד יִי מִלְּאֵה הָאָרֶץ: וְיִגְבֶּה יִי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט •
 וְהֵא תִקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצְדָקָה: צְדָק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֵאֵךְ חֶסֶד
 וְאַמֶּת יִבְרָךְ מוֹ פְּנֵיךָ: לְמִשְׁפָּטֵיךָ עֲמֵדוּ הַיּוֹם כִּי הֵבֵל עֲבָדֶיךָ:
 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵנוּ יִצְאֵ עֵינֶיךָ תַּחֲוִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: וְיִי לְעוֹלָם
 יֵשֶׁב בּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כְּסֵאוֹ: וְהוּא יִשְׁפּוֹט תִּבְל בְּצְדָק יָדִין

לאמים במישרים: יי שופטנו יי מחוקקנו יי מלכנו הוא
 יושענו: נכון כסאך מאז מעולם אתה: אוהב צדקה
 ומשפט. הסד יי מלאה הארץ: בקום למשפט אלהים
 להושיע כל עניו ארץ סלה: העירה והקיצה למשפטנו.
 אלהינו ואדנינו לריבנו: והוציא כאור צדקנו ומשפטנו
 כצהרים: כיעשית משפט ודיני ישיבת לבסא שפט צדק:
 ליי הושיעה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקוב סלה: יי צבאות אשרי אדם
 בוטח בך: יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: כי לא על
 צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמך
 הרבים אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה
 האחר. למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

מיסד ע"כ א"כ

פוסון

סוף אדני שמעה אדני סלחה. אדני הקשיבה ועשה
 האחר. למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ס' אם עברנו תורות וחלפנו חקים. ביטה בברית שלשת
 מצותים. גזע פאזור בך דבקים. דפים תשליך בעמקי
 ארקים: הגנו אתאנו לך שועים ודלים. ויעודים לשלם
 שפה תמור אילים. ועם אם יצא ברוע מעללים. הסדיה
 יקדמונו אילים: טרם תאבד שארית עמך. יהמו עלינו
 מעיה ורחמיה. ביכלינו מפני ועמך. לחננם תפן משמיה:
 מרוב פשעים הלכנו קדורגירת. נתננו ביד מארכי
 מענית. סבונו כדבורים מושכי קשת וחנית. עליך
 הורגנו שמאלית וימנית: פקוד היום גפן ימינה נטעה.
 צקון לחשה הקשיבה ושמעה. קלע ביון מצול כובד

פִּשְׁעָהּ. רַחֲמוּתֶיהָ נִצַּח בְּפִיהָ לְהַבִּיעָה: שְׁפִינֵנו כְּצִדְקַתֶּךָ
הַמְלִךְ הַמְשַׁפֵּט. שְׁבַתֶּךָ עַל כַּסֵּא דִין וּמִשְׁפָּט. תִּזְכּוּר גַּם
לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. תְּגַנֵּן פְּרָחָיו הַיּוֹם בְּמִשְׁפָּט: לְמַעַן
יֵאָהֵב שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ: אֲדֹנָי שְׁמֵהּ אֲדֹנָי סִלְחָה
אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶת אַחֲרֵי. לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ.
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כַּסֵּא רַחֲמוֹת. מִתְּנַהֵג בְּחַסִּידוֹת
מוֹחַל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר
וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרֵית לָנוּ לֹאמֹר (מִדּוֹת)
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵנו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעֵנָן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינָיו וַפָּשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְמָה. וְסִלְחָת
לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנָח לְתַנּוּ:
סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאֵנוּ. מִחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ:
בִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קַדְאִיךָ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא אוֹשְׁטֵתִיךָ לֹא
יִתְמוּ: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. בִּי עֵת לְחַנּוּנָהּ בִּיא מוֹעֵד:
זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה לֵב נְשַׁבְּרָה וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְּוֶה:
הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֵת צִיּוֹן. תִּבְּנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם: אָז
תִּתְפַּוֵּץ זְבַחֵי צְדָק עוֹלָה וְכִלְיֵל. אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

חזכור גם לא יעשה משפט, תזכור מאמרו של אנרכוס שאמר האופט כל הארץ
לא יעשה משפט וכדאי' עליו נב"ר אמר רבנ"ע אס עולם אתה מנקט ח"ן דין ואס דין
אתה מנקט לית עולם וכו' והעתקתיו בנקרונות ליום א' דל"ה כפיט אתחיל ע"ש.

ועתה יי אבינו אלה. אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו. אלה יי לא תקלא בחמיה סמנו. חסדך נאמתך תמיד יצרנו:

זכר בחמיה יי וחסדיך כי מעולם הפיה: זכרנו יי ברצון עמך ופקדנו בישועתך: זכר עדתך קבית קדם נאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכר יי חבת ירושלים אהבת ציון א תשפח לנצח: זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האזורים ערו ערו עד היסוד פה: זכר לאברהם ליצחק ולישרא עבדיך אשר נשבעת להם פך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב. א תפן א קשי העם הזה ויא רשעו ויא חטאתו:

אל נא תשט עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

סס המספר בראשי סחזות גרשם בר יהודה יוכה לחיי עד סמן.

מ גדול עוני ולחטוא הוספתי. הוספתי אשמה ותרב רעתי: רעתי רבה וללקות הויבתי. הויבתי גלות ורבצי שכחתי: שכחתי מפעלות יי עושי. עושי נטשני ונתנני ביד מעשי: קיי מעשי ושומי ברגלי חומר רמסי. רמסי ודרסי וכגורן בססי: מ בססי שוידד ומתרי נתקו. נתקו בני ומעל גבולם רקקו: רקקו מעל יי ונאקת חללים נאקו. נאקו ונאנחו ומכאב לב יצעקו: יצעקו בצר לבו א אלהים עליון. עליון הושיעה עמך האביון: קיי האביון עתה ולפנים

ברגלי חומר רמסי, עא' הנמוס' י'ל, לכן כגדלס הככונה ברגלי בחיק סלמ'ה.

וּלְפָנֶיךָ מִזֶּה עֲלִיזוֹן. עֲלִיזוֹן חוֹשֶׁת לְעִוְרַת עֵינַי וְאֲבִיזוֹן:
 פ' וְאֲבִיזוֹן תִּמְחֹלֵל בְּפִשְׁעֵי וּבַעֲוֹן מִדְּבָא. מִדְּבָא וּמִבְּכָה אֶת
 שְׁפָל וְאֶת דְּבָא: דְּבָא וְשָׁפַל הַנְּאֻחוֹ בְּחַפְתָּ. בְּחַפְתָּ הוֹעֵלָה
 הָעֲנוּגָה וְהִרְבָּה: הִרְבָּה יִשְׁבֶּה לְאָרֶץ בְּשִׁפְלָה. בְּשִׁפְלָה
 הוֹשֶׁפְלָה וְהִשְׁמִיעָה קוֹל יִלְלָה: קוֹל יִלְלָה הַיְלִילָה וּבְמִר
 נֶפֶשׁ מִיִּלְלָה. מִיִּלְלָה יֵי הַבֵּיטָה כִּי הֵייתִי זוֹלְלָה:
 פ' זוֹלְלָה הָיִתָּה נִכְבְּדוֹת מִדְּבַר בָּתָּה. בָּתָּה גִשְׁקָה אִשׁ וְגֵרֵי
 כָּבָה: כָּבָה גֵרֵי וּמְאֹרֵי גִחְבָּא. גִּחְבָּא כְּבוֹדֵי כְּבוֹא הָזֶה
 עַל הָזֶה: הָזֶה מוֹעֵקָה מִלְּאָה מִתְּנַנּוּ. מִתְּנַנּוּ חוֹלְחָלוֹ
 וְגִשְׁבֵּר לְבָנוּ: קוֹל לְבָנוּ דָּוָה מִכּוֹבֵד עֲנִינּוּ. עֲנִינּוּ זְכוֹר
 וּרְאֵה אֶת הִרְפָּתְנוּ: פ' הִרְפָּתְנוּ תַעֲבֵר וְחוֹסֵיךָ לֹא יִבְלָמוּ.
 יִבְלָמוּ הַנְּחָרִים בְּךָ וַיִּפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ: יָקוּמוּ סִנְטֵרֵי
 וְקִטְטֵרֵי יְדָמּוּ. יְדָמּוּ וְעַל פֶּה יָד יִשׁוּמוּ: יִשׁוּמוּ לִי
 כְּבוֹד וְתִהְיֶה לָּהּ. וְתִהְיֶה וְרִנָּה בְּאִבּוֹד בְּנֵי עוֹלָה: זִימְעוּלָה
 וְחִטָּאָה לֹא תִחְשׁוּב לְסִגְלָה. סִגְלָה הוֹשִׁיעָה אֶף עַל פִּי
 שְׁבַמְצוֹת דָּלָה: פ' דָּלָה וְאִמְלָלָה תִּנְהַלְשֵׁם וְלִתְהַלְשֵׁם.
 תִּהְיֶה תַעֲטָה בְּהַזְרִיחָךָ קָרֵן אֲבֵלָה: אֲבֵלָה הָאֵר
 וְרַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא. תִּכְלָא עוֹנֵינּוּ וְהַמְצָא לָנוּ מַחִילָה:
 מַחִילָה הַיּוֹם גִּמְצָא לְפָנֶיךָ. לְפָנֶיךָ תְּבוֹא בְּרִית שְׁלֹשׁ
 עֶשְׂרֵה אֲשֶׁר פָּרַת לְנַאמְנִיךָ: קוֹל גְּנֵאמְנִיךָ זְכוֹר וְסִלַּח נָא
 לְעוֹן בְּנִיךָ. בְּנִיךָ בְּנֵי בְּחוּנִיךָ לֹא תִשְׁיָבֵם רִיקִים מִלְּפָנֶיךָ:
 זְכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף
 אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

זכר לנו ברית ראשונים באשר אמרת. וזכרתי
 להם ברית ראשונים אשר הוצאת אתם מארץ מצרים
 לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי. עשה עמנו
 כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ
 איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפך
 בריתי אתם כי אני יי אלהיהם:

סדר הפסוקי לפי מכתב ק"ק ט"ה פ"ב
 ח"ו ט"ה פ"ב ויורד דיעונו בענין ט"ה

קבץ נדחנו כמה שפתוב
 אם יהיה נדחך בקצה
 השמים משם יקבצך יי
 אלהיה ומשם יקחה: השב
 שבותנו ורחמנו כמה
 שפתוב ושב יי אלהיה
 את שבותך ורחמך. ושב
 וקבצך מכל העמים אשר
 הפיצך יי אלהיה שמה:
 רחם עלינו ואל תשחיתנו
 כמה שפתוב. כי אל רחום
 יי אלהיה לא ירפה ולא
 תשחיתך ולא ישפח את
 ברית אבותיך אשר נשבע
 להם: מחה פשעינו למענה
 באשר אמרת. אנכי אנכי

רחם עלינו ואל תשחיתנו
 כמה שפתוב. כי אל רחום
 יי אלהיה לא ירפה ולא
 תשחיתך ולא ישפח את
 ברית אבותיך אשר נשבע
 להם: השב שבותנו ורחמנו
 כמה שפתוב ושב יי אלהיה
 את שבותך ורחמך. ושב
 וקבצך מכל העמים אשר
 הפיצך יי אלהיה שמה:
 קבץ נדחנו כמה שפתוב
 אם יהיה נדחך בקצה
 השמים משם יקבצך יי
 אלהיה ומשם יקחה: הלבן
 חטאינו בשלג וכצמר כמה
 שפתוב. לכו נא ונוכחה
 יאמר יי אם יהיו חטאיכם

הוא

כשנים

כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם
 יֵאָדְמוּ כִּתְלוּעַ בְּצִמְרֵי יְהוָה:
 זְרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים
 וּמְהַרְנוּ כְּמֵה שְׁכָתוֹב.
 וְזָרְקֵהוּ עֲלֵיכֶם מִיַּם
 טְהוֹרִים וּמְהַרְתֶּם מִכָּל
 טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם
 אֲמַהַר אֶתְכֶם: מְחַהֵף שְׁשֻׁעֵינוּ
 לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
 אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַהֵף
 שְׁשֻׁעֵי לְמַעַנִּי. וְחַטְאֲתֶיךָ
 לֹא אֶזְכֹּר: מְחַהֵף שְׁשֻׁעֵינוּ
 כָּעֵב וּכְעֵנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
 מְחַהֵף כָּעֵב שְׁשֻׁעֵיךָ וּכְעֵנָן
 חַטְאֲתֶיךָ שׁוֹבְהָ אֵלַי כִּי
 גֹאֲלֶתִיךָ: כִּפּוּר חַטְאֵינוּ בַּיּוֹם
 הַזֶּה וּמְהַרְנוּ כְּמֵה שְׁכָתוֹב.
 כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפָּר עֲלֵיכֶם
 לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטְאֲתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תְּטַהַרוּ:
 הִלְבֵּן חַטְאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּכְצִמְרֵי
 כְּמֵה שְׁכָתוֹב. לְכוּ נְאוּנוּ בְּחַה
 יֹאמֶר יְיָ אִם יִהְיוּ חַטְאֵיכֶם
 כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם
 יֵאָדְמוּ כִּתְלוּעַ בְּצִמְרֵי יְהוָה:
 אֲמַהַרְנוּ הַצְּוִינָה יְיָ בִּינָה הַגִּיגְנוּ: יְהוָה לְרָצוֹן אֲמַרֵי
 קִינוּ וְהַגִּיזוֹן לִבְנוֹ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: כִּי לֵךְ יְיָ
 הוֹחֲלֵנוּ אֶתְהָ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ. וְאֵל
 תְּכַלִּימֵנוּ

תכלימנו. ואל תפד בריחה אפנו. קרבנו לתורתך.
 למדנו מצותיך. הזרנו דרכיך. הם לבנו לראיה את
 שמך. ומול את לבבנו לאהבתך. ונשוב אליך באמת
 ובלב שלם. ולמען שמך הגדול תמחול ותסלח (יש
 ותכפר) לעווננו בפתוב בדברי קדשך למען שמך
 יי וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל וסלח לעונותינו ביום
 השבת הזה וביום הקפרים הזה. והעתר לנו בתפלתנו.

כ"ט דמין סומרים זכ.

היו ספרים וייר דיטעו גענונט.

שאנו עני פנים ואתה רחום ותנון. אנו קשי ערה
 ואתה ארך אפים. אנו מלאי עון ואתה מלא
 רחמים. אנו ימינו כצל עובר ואתה הוא ושנתיך
 לא יתמו: מחה והעבר פשעינו מגד עיניך.
 וכוף את יצרנו להשתעבד לך. והכנע ערפנו
 לשוב אליך. ותחדש כליותינו לשמור פקדתיך
 ותתלבש בצדקותיך. ותתכסה ברחמיך.
 ותעשה פתניתיך. ותתאיר בחסדיותך. ותבא
 לפני מרת טובה וענותנותך. ותעשה עמנו
 כמדת רחמינותך וכרוב חסדך. ומול את לבבנו

מחה והעבר
 פשעינו מגד
 עיניך. וכוף את
 יצרנו להשתעבד
 לך. והכנע ערפנו
 לשוב אליך.
 ותחדש כליותינו
 לשמור פקדתיך.
 ומול את לבבנו

לאהבה (וליראה) את שמך. בפתוב בתורתך ומל
 יי אלהיך את לבבך ואת לבב ורעך לאהבה את
 יי אלהיך בכל לבבך ובכל גפשיך למען חייך:

אלהינו ואלהי אבותינו

סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

כי אנו עמך ואתה אלהינו. אנו בניך ואתה אבינו:
 אנו עבדיך ואתה אדוננו. אנו צאניך ואתה רוענו:

אָנוּ כְּרַמֵּךְ וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ • אָנוּ נִחַלְתֶּךָ וְאַתָּה חֹלְקֵנוּ •
 אָנוּ קִיִּיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ • אָנוּ פְּעַלְתֶּךָ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ •
 אָנוּ סִגְלִתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ • אָנוּ עִמּוֹךָ וְאַתָּה מַלְכֵנוּ •
 אָנוּ רַעֲיִתֶךָ וְאַתָּה דוֹרֵנוּ • אָנוּ מֵאֲמִירָךָ וְאַתָּה מֵאֲמִירֵנוּ •

ח'ן פִּפְר'ס פִּתְיִגט ח'מן היער חן אַנא חבוא לפנד ח'ן ח'ן
 אָנוּ עוֹי פָּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן • אָנוּ קָשִׁי עֵרְף וְאַתָּה
 אַרְךָ אָפִים • אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן וְאַתָּה מְלֵאֵי רַחֲמִים • אָנוּ
 יִמֵּנוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וְשִׁנְתֶּךָ לֹא יִתְמוּ •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"א אָנָּה)

תְּבֹא לִפְנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ • וְלֹא תִתְעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי עֵרְף • לֹא מֵר לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ •
 אֲשָׁמְנוּ • בְּגַרְנוּ • גּוֹלְנוּ • דְּבַרְנוּ דּוֹפִי • תְּעוּנוּ •
 וְהִרְשַׁעְנוּ • זָדְנוּ • חֲמָסְנוּ • טְפַלְנוּ שָׂקָר • יַעֲצָנוּ
 רַע • כּוֹבְנוּ • לְצָנוּ • מְרַדְנוּ • נֹאֲצָנוּ • סָרְדְנוּ •
 עוֹיְנוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְדְנוּ • קָשִׁינוּ עֵרְף • רִשְׁעָנוּ •
 שִׁחַתְנוּ • תַּעֲכָנוּ • תְּעִינוּ • תַּעֲהָעָנוּ •

סָרְנוּ מִמְּצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּתָ לָנוּ •
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אִמַּח עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ •
 הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעָנוּ • לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ • וְתֵן בְּלִבְנוּ
 לְעוֹזֵב דֶּרֶךְ רָשָׁע וְהִישָׁ לָנוּ יֵשַׁע • כִּפְתּוֹב עַל יַד גְּבִיאָךָ
 יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכוֹ וְאִישׁ אֶן מִחֲשַׁבְתִּי וְיִשָּׁב אֵל יי
 וְיִרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת • תְּדוּוֹנוֹת
 וְהַשְׁגוֹת

והשגת אמתה מבירי הרצון והאגם הנלהים
 והנסתרות לפניך הם גלויים ודעים מה אנו מה
 חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה
 כחנו מה גבורתנו ומה נאמר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו הלא כל הנפודים באין לפניך
 ואנשי השם בלא היו ותכמים בכלי מדע ונבונים
 בכלי השכל כיו רוב מעשיהם תהו וימי חיייהם
 הכל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין פי
 הכל הכל:

מה נאמר לפניך ושב מרום ומה נספר לפניך שוכן
 שחקים הלא כל הנסתרות ותגלות אמת יודע
 אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל
 חיו אתה חושף כל חדרי בטן ובוהן כליות ובלב:
 אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך:

יחם שמך מעולם עובר על פשע
 שועתנו תאזין בעמךנו לפניך בתפלה:
 תעבור על פשע לעם שבי פשע
 תמחה אשמתנו (כ"ס פשעינו) מנגד עיניך:

ובכנייה רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתסלח לנו על כל חטאתינו ותמחל לנו
 על כל עונותינו ותכפר לנו על כל פשעינו:
 על חטא שחטאנו לפניך באגם וברצון:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלְיַדְעַת:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִפְתָר:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיזוֹת:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֹּה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רִיעַ:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוּי פֹּה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוּן וּבִשְׁנֵגָה:
 וְעַח שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הַזְרִים וּמוֹזִרִים:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְקֵיךָ:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֹּה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאֵת שְׁפָתַיִם:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּיַצַּר הָרַע:
 וְעַח שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
 (וְעַל כָּלֵם אֱלֹהִים סְלִיחוֹת סְלַח לִנְיִי מִחַל לִנְיִי כַּפָּר לִנְיִי)
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִפְתֵּי שַׁחַד:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֹזֵב:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:

עַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁאֵל וּבְמִתֵּן (כ"ט במד' א"ח ע"ז):

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵכֶל וּבְמִשְׁתֵּה:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךָ וּבְמַר בֵּית:

וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְיַת גְּרוֹן (כ"ט בנב' ל-פ"ה):

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵין:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעוֹוֹת מְצַח:

(וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ • מַחַל לָנוּ • כְּפַר לָנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְרִיקַת-עַל:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְלִילוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית-רִיעַ:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵין:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרֶף:

עַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכּוּלוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשְׁבוּעַת-שׂוֹא:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאַת חֲנָם:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת-יָד:

ועל חמא שחמאנו לפניה בתמהון לבב: ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו מחל לנו כפר לנו:

* נק"ק פפ"ם חומים סמך סמחון למעל ועמור

ועל חמאים שאנו חיבים עליהם עולה:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
 ועל חמאים שח עליהם קרבן עולה ויורד:
 ועל חמאים שח עליהם אשם ודאי ותלוי:
 ועל חמאים שח עליהם מכת מרדות:
 ועל חמאים שח עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חמאים שח עליהם מיתה בידו שמים:
 ועל שח עליהם ברת וערירי (כ"ט וערירות):
 ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
 ועל

* חין פפ"ם חונד ועהרערן קהלת ווירד נמך דיטענר קרלונג בעומגס

ועל חמאים שאנו חיבים עליהם עולה:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם אשם:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם אשם תלוי:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם ברת (במנח' מוס' פין וערירי):
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידו שמים:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חמאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות:
 ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
 ועל

ועל חטאים שח עליהם ארבע מיתות בית דין
סקילה • שרפה • הרג • וחנק • על מצות עשה ועל
מצות לא תעשה • בין שיש בה קום עשה • ובין שאין בה
קום עשה • את שגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו •
את שגלויים לנו כבר אמרנום לפניה • והורינו לה
עליהם ואת שאינם גלויים לנו לפניה הם גלויים וידועים •
כדבר שנאמר הנספרות ליי אלהינו • והנגלות לנו
ולבנינו עד עולם • לעשות את כל דברי התורה הזאת:

ואתה רחום מקבל שבים ועל התשובה מראש
הבטחתנו ועל התשובה עינינו מוחלות לה :

ודוד עבדה אמר לפניה שגיאות מי יבין מנספרות נקני •
נקנינו יי אלהינו מכל פשעינו ומהרגנו מכל טמאותינו
ודרוק עלינו מים טהורים ומהרגנו • בפתוב על יד נביאך
חזקתי עליכם מים טהורים ומהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליתם אטהר אתכם :

אלהינו ואהי אבותינו השיבנו אליה ונשובה חדש
ימינו בקדם • שובנו אלהי ישענו והפר בעסק עמנו • כי
אתה רוצה בתשובה ועל התשובה מראש הבטחתנו •
בפתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יי אלהיך פי כשלת
בעונה • ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו :

תאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב
אל יי וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלות :

ומאזהבתך יי אלהינו שאהבת את ישראל עמה •

וּמַחְמֵלֶתָּךְ מִלִּבְנֵי שְׁחֵמֶלֶת עַל בְּנֵי בְרִיתְךָ נִתַּתְּ לָנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת (יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת) יוֹם (צוּם) הַכַּפָּרִים
 הַזֶּה לְמַחִילַת חַטָּאוֹלִם לִיחַת עוֹן וּלְכַפֶּרֶת פֶּשַׁע:
 ה' יוֹם אַתָּא לְכַפֵּר פֶּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל.

ק' הַיּוֹם בִּיאתוֹ אַחַת בִּשְׁנָה:
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ הָיִיתָה זֹאת לָכֵם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מְכַל חַטָּאתֵם אַחַת בִּשְׁנָה. וַיַּעַשׂ בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְיָ אֵת מִשְׁהָ:
 ה' יוֹם גִּשְׁתָּנוּ בְּתַחֲנוּנִים לְעִמּוּד.

ק' הַיּוֹם דְּפִינּוּ אִם תִּשְׁמָר מִי יַעֲמוּד:
 בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יֵה אֲדָנִי מִי יַעֲמוּד:
 ה' יוֹם הַגִּיגָנוּ תְּאִיזִן וְתִבִּין.

ק' הַיּוֹם וְדִוְיָנוּ תִשְׁמַע וְחַטָּאתֵינוּ תִלְבִּין:
 בְּכַתְּבֵךְ עַל יַד נְבִיאֶךָ לְכוּנָא וְנִזְכָּחָה יֹאמֵר יְיָ אֱמִי הֵיוּ חַטָּאִיכֶם
 כְּשֵׁנִים כְּשִׁלְגַי יִלְבִּינוּ אִם יֹאדִימוּ כַּתּוּלַע כְּצִמְרֵי הַיּוֹם:
 ה' יוֹם זֶה נִתַּן הָעוֹדָה לְעַם זֶה.

יום. פשעי ישנה, תחד לכנסת ישראל הישנה בגלות ע"ש אני ישנה (סיר ה' ב')
 יום. תעודה, לוחות העדות האחרונות נמסרו ב'כ, כמבואר בס' שמו' ל"ג י"א

ק' יום דער טהג מיט געקומען, דיח מיסעטהעטען ישראל' לז פֿערגעבען,
 ק' חייט טהג, דער נור חייט און חייט יתהרע קהאט. וך טטעהט חייט געועטלכוך
 (ויקרא יו 7): „ריעונו ויח חייך חייט עוויגענו געועטל, חויל ריח קיסדער ישראל
 וועגען חוילער חיהרעה זינדענו לז פֿערוועהנען חייט און חייט יתהרע. און טהטט,
 ויח דער עוויגע דען משה בעפֿהאָטען.“

ק' חייט טהג, חן וועלכען וייר מיט געבעט פֿהר דיר סטעהען.
 ק' הייטע קהנען וייר ניכט בעסטעהען, ווען רוח חזונו זינדען ווילן לזעכענען.
 וך אויסען דיח ווערעט דיינען הייליגען (דוד' 2): „וך רוח
 זינדען ווילן לזעכענען, הערר, ווער קהן בעסטעהען?“
 ק' חייט טהג, חן וועלכען רוח חזווער חליעגען הַרְבֵּי חזר, פֿערכיאווט.
 ק' הייטע יחאט רוח חזווערע רייע חן חזר דייניגט חזו פֿהן זינדען.
 זך הייסט עז בייח דיינען פֿרעפֿעטען (ישעי' א' 18), „וועהאָט, אַחַס חזו רעכטען,
 טפֿריכט דער עוויגע; ווערען הייערע זינדען ויח קהרעניג, זאָלען זיח ווייס ווער
 דען ויח סכעט, ווערען זיח רחטה ויח ספֿרוּך, זאָלען זיח דער וועלכע גלייכען.“
 ח' חן דיעועט טהגע ווערדע דען פֿלאַקע דען לייניגס געגעבען.

של יום כפור

1

ק' היום חל בו ציר סלח נא לעון העם הנה:
כפתוב בתורתך סלח נא לעון העם הנה בגדל חסדה וכאשר נשאתה
לעם הנה סמצרים ועד הנה. ושם נאמר: ויאמר יי סלחתני בדרךך:

ק"י בעבור כבוד שמך המצא לנו

מוחל וסולח סלח נא למען שמך:

ח' יום טוב מאלה הורית לעמך.

ק' היום יודע כי הסליחה עמך:

כפתוב בדברי קדשך כי עמך הסליחה למען תרוא:

ח' יום כונת להצליל כתמים.

ק' היום למהות בעב פשע בחורי מעמים:

כפתוב על יד נביאה מחיתי בעב פשעך

ובענין חטאתך שובה אלי כי גאלתיך:

ח' יום מחילה בשרת לציר ברשם.

יום טוב מאלף, ע"ה כי טוב יום כמנרך מאלף (תהלים פד יא). יום מחילה
לציר נרשם, כ"כ בכל כ"י כלס, אלא שנמקנתס גרם נרשם נמקוס נרשם;
וגירסא זאת מסתנר יותר, וליר היינו משה רבינו, וטעם נרשם נכתב.

ק' הייטע כחט. דער טרייע בקטע (משה): ,,ת, פערגיב דרך דיעועט פֿתֿוקע!"
זך סטעהט חתן געזעמלבוך: ,,זך פֿערליייע דרך ריח מיסעטהחט ריעענו פֿתֿוקענו,
בךך דיינער גרמסען גנחער, חונד וויח דוח פֿתֿון מזכרים חויו ביניעטלט טתֿון זך
חפֿט נחבילט מיט דיעוער נחליחן געהחבט." דחבייח הייסט עז פֿערנער:
,,דער עוויגע ספרךך: חיד פֿערליייע, וויח דוח געמגט הָוט."
ק' יום בעבור. דער עהרע דיינעג נחמענו החובען, וויולפֿהרע חונד,
פֿערליייונג חונד פֿערגעבונגפֿתֿולער! פֿערגיב, דיינע רוחמענו החובען!
ס' חיינען טתֿג, פֿרמחמענער חלז טיוענד פֿספֿער, הָוט רוח דיינעט פֿתֿוקע
לגעטהיווס. ק' הייטע מחלט רוח קונד, דחם ביח דיר פֿערגעבונג סטעהט,
זך לויטען ריח וּחֿרסע דיינעו הייליגען (דל'ז): ,,פֿערגעבונג
סטעהט חלזין ביח דיר, חויל דחם חתֿן דיר עהרפֿירטע."
ס' חיינען טתֿג, דען דוח בעסטיממט לזר רייניגונג דער זינדענבעפֿלעקקטען.
ק' הייסע סווינדען וויח וּחֿלקען דחיהן ריח ריח מיסעטהחטען דעז חויערוּחֿמלֿטען
פֿתֿוקענו. זך הייסט עז ביח דיינעט פֿרמפֿעטען (ישעי' מד ככ): ,,חיד זחסע
זיח וויח וּחֿלקען הינסווינדען, דיינע מיסעטהחטען חונד וויח דוכט דיינע
פֿערגעהונגען! קעהרע לזריקק לז חיר, חיד ערוּחֿיע דך!"
ס' חן דיעועט טתֿגע פֿערקינדעטעטוּדוח דורך דיינען בחטען ריח פֿרמעה בחטע

הרור בלבשו • ואין זולתו • מי אל כְּמוֹדָה :
 זקנה כפופים • חוגן דלים • מי אל כְּמוֹדָה :
 טהר עינים • יושב שמים • מי אל כְּמוֹדָה :
 כובש עונות • לובש צדקות • מי אל כְּמוֹדָה :
 מלך מלכים • נודא וגשגב • מי אל כְּמוֹדָה :
 סומך נופלים • עונה עשוקים • מי אל כְּמוֹדָה :
 פודה ומציל • צועה ברוב כחו • מי אל כְּמוֹדָה :
 קרוב לקוראיו • רם ומאזין שועה • מי אל כְּמוֹדָה :
 שוכן שחקים • תומך תמימים • מי אל כְּמוֹדָה :
 נושא עון • ועבר על פשע • מי אל כְּמוֹדָה :

כפתוב על יד נביאך

מי א כְּמוֹדָה נושא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו
 לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו
 יכבש עונותינו ותשליך במצלותים כל חטאתם : וכל
 חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו
 ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם אשר גשבעת לאבותינו מימי קדם :

אלהינו ואלהי אבותינו מחל ולעונותינו ביום השבת
 הזה וביום הכפרים הזה • מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו)
 מנגד עיניך • כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
 וחטאתיך לא אפוד : ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
 חטאתיך שוכה אלי כי גאלתיך : ונאמר כי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי

ס'ג א' טהר עינים, פירושון המראה. יושב שמים, תהלי' ב'. צועה, ישעי' ס'ג א'
 חומך תמימי, עש' ב' ישעי' מ'ב א'. נושא עון וכו' ככתוב מי א כמוך וכו' סוף ס' מיכ'.

של יום כפור

ח

תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה כמנוחתנו) קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו משובה ושמחנו
בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
וינחו בה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור
ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

כשהכניס עולי מצרים לדוכן אומר סקל וחרב, וכשאינן כהני אומר סקן וחרוניה וגו'.
ותערב עליה עתירתנו כעולה וקרבן אגא רחום ברחמיך הרבים השב
שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלם. ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים. ושם נעבדך ביראה בימי שלם וקשנים סדמוניות:
ברוך אתה יי שאותך לכהן ביראה נעבוד: מודים וכו'.

מודים אנחנו לך שאאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
לשענו. אתה הוא לדור ודור
גודה לך וגם ספר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיה שבעל יום עמנו ועל נפלאותיך ומובותיך שבעל עת

מודים אנחנו לך שאאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
קשר וצרכנו יוצר בראשית כרכות
והודאות לשסף הגדול ומקדוש
על שהחיינונו וקיימנונו כן תחיינונו
ותקיימנונו את אסופ גלייתנו לתצרות
קדשה לשמר תקיף ולעשות רצונך
ולעבדך בכלב שלם על שאנחנו
מודים לך. ברוך אל ההודאות:
על

מוסף

עֲרַב וּבָקֵר וּצְהַרִים • הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם
 כִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃
 וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכָנּוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
 וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל) בְּגִי בְרִיתְךָ׃

וְכַל הַחַיִּים יִזְדַּקְּךָ סֵלָה וְיִהְיֶה לָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתֵּיךָ יִשְׁוּעַתְנוּ
 וְעִזְרַתְנוּ סֵלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִהְנֹאֶה לְהוֹדוֹת׃
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי
 מִשְׁחַ עֲבָדֶיךָ הַקְּאֻמְרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו ^{לְקַלָּה} בְּהַגִּים עִם קְדוּשְׁתְּךָ קְאֻמֹר׃
 הַכְהֵנִים מִנְּרָכִים.

יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
 יי אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃

וְיִשְׁמְרֶךָ שְׁמֵרְנֵי בֵּית־חַסִּיתִי בְךָ׃ כַּשֶּׁהַכְהֵנִי מִכְּנִי וְיִשְׁמַרְךָ שׁוֹרֵי וְהֵ׃
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ תְּחִלּוּמֹתַי שְׁלֶךְ תְּחִלּוֹם חִלְמֹתַי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה
 הוּא יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁיִהְיֶה כָּל תְּחִלּוּמֹתַי עָלַי וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחִלְמֹתַי עַל עַצְמִי וּבֵין שְׁחִלְמֹתַי עַל אֲחֵרִים וּבֵין
 שְׁחִלְמוֹ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם תְּזַקֵּם וְאִם צָרִים וְיִתְקַיְמוּ כִּי וּבְקֵם
 כְּתוּמֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק • וְאִם צָרִים רְפוּאָה רְפֹאֵם כְּחֹזְקֵהוּ מְלַךְ יְהוּדָה
 מְחַלְוֵי וּבְמִדְרֵם הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָה וּבְנֵעִין מְצַרְעָתוֹ וּבְמִי מְרָה עַל יְדֵי
 מִשְׁחַ רְבִינוּ וּבְמִי יָרַח עַל יְדֵי אֱלִישֶׁע • וּבְשֵׁם שְׁחֵפְכָת אֶת קַלְלַת כָּלֵם
 הַרְשַׁע מְקַלְלֵה לְבָרְכָה בֶן מִתְּפֹךְ כָּל תְּחִלּוּמֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְנֵנִי וְתִרְצֵנִי׃ אָמֵן.

יָאֵר אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה׃
 יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חַסֵּד וְאַמְת׃
 פָּנָיו פִּנָּה אֵלַי וְחַנְּנֵי כִּי יַחֲדֵ וְעֲנֵי אָנִי׃
 אֱלֹהֵי יי גִּפְשֵׁי אִשָּׁא׃

וְיַחַדְךָ הַנְּהַ כְּעֵינֵי עֲבָדִים לֵיד אֲרוּגֵיהֶם כְּעֵינֵי שְׂפָחָה וְ
 יֵד גְּבַרְתָּה בְּנֵי עֵינֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁיִחַנְּנוּ׃ רַב־שֶׁע.

ישא ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו.
 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
 " חננו לך קוינו היה ירושם לבקרים אף
 ישועתנו בעת צרה:

אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה
 אלי אונה ביום אקרא מהר ענני:
 אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:
 ושמו את שמוי על בני ישראל ואני אברכם:
 לך " הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
 והחוד כידל בשמים ובארץ לך " תממלכת
 והמתנשא לכל לראש:

שלום שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר " ורפאתיו:

בשעה לוח כחוש שלא יאמר אלל שלום הרצון רק יאמר זה.
 יהו רצון מלפניך " אלהי ואלהי אבותי שתעשה לטען קדושת חסדיך
 וגדל רחמך הפשוטים ולטען מהרת שמך הגדול הגבור והנורא
 בן עשרים ושתיים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים
 (ויברכך השמות אלל במשכנתו ואלל יוליאס מפיו)

אנקתם פסתם פספסים דיונסים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קרושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך
 ותשמע תפלתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך
 הנקרא איש תם. ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונתנו ופרנסתנו ברח
 ולא בצמצום כהתר ולא כאסור בנתת ולא כצער מתחת ירך הרחבה
 כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגר ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש
 תם ותתנו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל ראינו. ויהיו דברי
 נשמעין לעבורתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלכישו
 אביו בתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו.
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות. ותצליחני כדרכי ותן בלבי
 בינה לחכין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך.

מוסר

ותצילני משניאות ותטהר רעיוני ולכי לעבודתך. ותאריך ימי
(וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)

כטוב ובנעימות ברוב עוז ושלוה. אמן סלה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל **אמן:**

אדיר במרום יושבן בְּבִרְהָה. אֵתָה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן
שְׁתָּשִׁים עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְבִרְבָּה לְטַשְׁמֶתָה שְׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי הכיכל ואומרין

רבונו העולם עשינו מה שצדקת עלינו אף אתה עשה עמנו כְּאֲשֶׁר
הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִטַּעֲוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל
וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְאֶתְּחִיל לְכַתּוּב וְדַבַּר

הכהנים יזכרו נכעילת מעליהם שלא יעוכם צדיקים ואם נגעו יחזרו ליטול ידיהם.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה יִבְרַכְהָ חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי
כְּאוֹר פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאֵתְּחִיל חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרַכְהָ וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ:
בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרַכְהָ וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה גּוֹבֵר וְנִבְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם:
וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיךָ וְיִוָּסְפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים
טוֹבִים תִּבְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתִבְנוּ בְּסִפּוֹר חַיִּים
כְּפִתּוֹב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

ותחזירין הארון. היום תִּאֲמָצְנוּ: **אמן**
היום תִּבְרַכְנוּ: **אמן**
היום תִּגְדְּלָנוּ: **אמן**

הייטע אַקְבִּטְעסט דוח חזו קרמטט עַרְוִיָּהעו! **אמן**
הייטע אַקְבִּטְעסט דוח חזו ועגנעו! **אמן**
הייטע אַקְבִּטְעסט דוח חזו עמסמרהעבטו! **אמן**

של יום כפור

היום תדרשנו לטובה: אמן

היום תשבע שועתנו: אמן

היום תקבל ברחמים וכרצון את תפלתנו: אמן

(היום תתמכנו בימין צדקה: אמן)

היום תמחול ותסלח לכל עונותינו: אמן

בְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבַיְאֵנוּ שְׂשִׁים וּשְׁמֹחִים בְּבִגְדֵי שָׁלוֹם. כְּפָתוּב
עַל יַד נְבִיאָךְ וְהִבִּיאוּתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשַׂמְחֵתִים בְּבֵית
תְּפִלְתִּי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי
בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמֶר וַיִּצְוֵנוּ יי לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִּירְאָה אֶת יי אֱלֹהֵינוּ. לְטוֹב לָנוּ כָּל
הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְנֹאמֶר וַצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי
נִשְׁמַד לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוֹה הַזֹּאת לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
צִוֵּנוּ: וַצְדָקָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְתִיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. כָּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם: קדוש שלם.

הייטע מחלטעסט דוח חונד מיט גליק בעוולען! אמן.
הייטע מחלטעסט דוח חונדער פלעהן מהקרטן! אמן.
הייטע מחלטעסט דוח מיט ערבמרטען חונד נוטהלגעמולען חונדער
געבעט פערנעהמען! אמן.
הייטע מחלטעסט דוח פערגעבען חונד פערליייען מולע חונדערע זינדען! אמן.
מן הייטיגען טחגע וירסט דוח חונד פריידיג חונד פרחקהיך היניכליהרען מיר דען
טעמען שלם, ווייז עו נייערערגעשריבען מיט דורך דיניכטן פרמפעטען (ישע'ל'ו):
"מיך ווערדע ניח הינייטן נחך הייבעט הייליגן בערגע, ווערדע ניח ערפרייען מין
הייבעטן בעטהויע; מיהרע ברמחמפער חונד טפייזעמפער ווערדען מגענעהט
זיין מיך הייבעטן מלמח; דען הייז ווירד מין בעטהויע הייסען פיר מולע
פמלקער, "פערנער הייסען עו (דבר'זכד): "ריח געבמחט חונד דערע וויגע, מולען
דיעווען געוועטלען נחכל'לעבען, מיהן, דען עוויגען, חונדערן גמחט, לו פירלעטען,
דמחמט עו חונד לו מולען לייטען נוטהלגעהע, חונד ווירדען לעבען מחגען, וויח יעלט
געטיעהט, "פערנער הייסען עו דמוטלכסט: "מיך ווירד עו חונד דמחמט זור
גמחטעוויגקייט גערעכעטע, ווען וויר פמח דעט עוויגען, חונדערן גמחט, מולע
ריח געמחטע מולען, וויח ער ניח חונד פמחגעשריבען המט, "גערעכטיגקייט,
זעגען, ערבמרטען, לעבען חונד פריידען ווירד חונד חונד גמחן גמחל בעטייערען
ווערדען מין עוויגקייט, גמחמכט ווייט דוח, עוויגער, סטיפטער דען פרייע ענו!

סדר הוצאת ספר התורה •

פומחין ארון הקודש ומזיזין ס'ת ואומרין:

**וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אַיְבֵיךָ וַיָּגִסוּ
מִשְׁנֵי אֵיךְ מִפְּנֵיךָ: בִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרַתְךָ וְדָבַר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם:
בְּרוּךְ שְׁנַתְּךָ תּוֹרַת לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ:**

אמר רבי שמעון כד מפקין סכר תורה בלגורא למקרי ניה מפתחי תרעי דשמיא דרמחין ומעוררין את האהבה לעילא ואנעי ליה לגר נה למימר הכי:

בריה שמה דמרא עלמא בריה בתרה ואתרה. יהא רעיתך עם עמך ישראל לעלם. ופוקון ימינה אחוי לעמך בבית מקדשך ולא סמטינא לנא מטוב נהודך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעא קדמך דתורה לן חיון קטכותא. ולהוא אנא פקידא בגו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי ונת כל די ליהדי לעמך ישראל. אנת הוא ון לכלא ומפרגם לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלביא ומלכותא דילה היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דקנינא קמה ומקמא דיקר אורייתא בכל עדן ועדן. לא על אנש דחיצנא. ולא על בר אלהין סמינא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשום. ואורייתא קשום. ונביאותי קשום. ומסנא למעבד טבון וקשום. בה אנא רחיץ. ולשמה קדישא יקריא אנא אמר תושבטון. יהא רעא קדמך דתפתח לפי באורייתא ותשלים משאליו דלבי. ולכא דכל עמך ישראל. לשב ולחיון ולשלם: כמזיז ס'ת כטולו כד ימיון' מקבלו נב' דיו ומחירו ליימין ועומד לפני הכיכל ואמ' בקול דס גדלו, וכפולין וקנת קהלות אשכנו אומר ה'ן שמע ישראל ואמרו הקהל (ס'ת) אומר בקול דס שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אָחַד אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

ה'ן לוקח ס'ת ואומר **בְּדִלּוֹ לֵי אֱתִי. וְנִרְוֹמָה שְׁמוֹ יְחִדּוֹ:** והקהל עונה לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ ליי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להרום גדלו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו ביקדוש יי אלהינו: וכתב מהר"ל שא"ל על הכל כראשן בהגס' מיימוני ולא כרוב הגאובי' הנזכר' סס. אב הרחמים הוא ירחם עם עמיסים ויוזכר ברית אתגנים ויציל גפשותינו מן השעוזה הרעוזה ויגער ביצר הרע מן השואאים ויחון אותנו לפלישת עולמים ויטלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

סדר קריאת התורה למנחה יא

ולאזן הירחי בספרו המוכהו: במנח' קורין בעריו' בפ' אחרי והמנחה להודיע לרבי' ולהסיר על העריות וכל מי שיש לו טעם לקבל על עצמו לפרוש מהן ולהתודות עליהן זיתכר לו. כן קבלתי מרבותינו שגזרפת. ואני מנחתי במדרש למה קורין בעריות בכספר? לומר רבן העולם סוהדתנו שלא לגלות ערוה וכו' (כדל' בתום' במש' מגילה דף לא). וקורין ג' בעריות ושישי הקורא הוא המפסיר. עכ"ל. בכל תענית נטר חץ חמורין קדיש במנחה אחר הקריאה דהא לומר מיד קדיש קודם תפלת י"ח.

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: במעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: עיכ כהן א' א' א' איש א' כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ערות אביה וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה ערותה: ערות אשת אביה לא תגלה ערות אביה הוא: ערות אחותך בת אביה או בת אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: ערות בת בנה או בת בריה לא תגלה ערותן פי ערותה הגדה: ערות בת אשת אביה מולדת אביה אחותה הוא לא תגלה ערותה: ערות אחות אביה לא תגלה שאר אביה הוא: ערות אחות אמה לא תגלה פי שאר אמה הוא: ערות אחי אביה לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתה הוא: ערות פלתה לא תגלה אשת בנה הוא לא תגלה ערותה: ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: ערות אשה ובתה לא תגלה את בית

בָּנָה וְאֵת־בֵּית־בְּתֻלָּהָ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ שְׂאֵרָה הִנֵּה
 זְמָה הוּא: וְאִשָּׁה אֲחֵתָהּ לֹא תִקַּח לְצָרֹר לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ
 עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: וְאִל־אִשָּׁה בְּנִדָּת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת
 עֲרוּתָהּ: וְאִל־אִשֶּׁת עַמִּיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׂכַבְתָּךְ לְזֹרֵעַ
 לְטַמְאָהָ בָּהּ: וּמִזֶּרְעֵךְ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֶּלֶךְ: וְלֹא תִחַלֵּל
 אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: ע"כ לוי ולשלישי קורין לומר הכפרה וקורא
 וְאֵת־זָכָר לֹא תִשָּׁבַב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה הַזֹּעֵבָה הוּא: וּבְכָל־
 בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׂכַבְתָּךְ לְטַמְאָהָ בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲבֹד
 לִפְנֵי בְּהֵמָה לְרִבְעָה תָּבֵל הוּא: אֶל־תִּטְמָאוּ בְּכָל־אֱלֹהֵי־בְּנֵי
 בְּכָל־אֱלֹהֵי נְטֻמָּאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מוֹשֵׁלֶךְ מִפְּנֵיכֶם:
 וְהִטְמָא הָאָרֶץ וְאִפְקֹד עֲוֹנָה עָלֶיהָ וְתִקַּא הָאָרֶץ אֶת־
 יוֹשְׁבֶיהָ: וּשְׁמֵרְתֶם אֹתָם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא
 תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה הַאֲזֹרַח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:
 בְּנֵי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הֵלֵא עֲשׂוּ אֲנִשֵּׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם
 וְהִטְמָא הָאָרֶץ: וְלֹא־תִקְיֵא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֲתָהּ
 בְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: כִּי־כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וּגְבַרְתּוֹ הַנִּפְשׁוֹת הָעֲשׂוֹת מִקְרַב
 עִמָּם: וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־מוֹשְׁרֹתַי לְכָל־הַיּוֹם עֲשׂוֹת
 מִחֻקֹּת הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר גַּעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמָאוּ
 בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ

פ"ח קד"ט.

מי שנתן. ומנביחין ונוללין. כשמנביחים הם"ח מניטין נגד הכחצ"ל ס"ח ולאומרים.
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ
 חיים היא למחזיקים בה ותומכיה טא אשר: הדבירה הדבירה עם וכל נתיביה
 שלום: אדם ימים בימיה בשמאלה עשר וקבור: יי חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר:

סדר קריאת הפטרה למנחה יב

קודם קריאת הפטרה ואחר שגמר העלל יבדק המפטיר ברכה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנָבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים כַּאֲמַת
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁחָה עֲבָדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנָבִיאֵי הָאֱמֶת וְצַדִּיק:

ז'ל אכן הירחי: מפטירין ועלו מוטיעים ונבואת יונה המדברת על
התשובה להחזיר על התשובה, ומי אל כמוך נושא עון וכו'. עכ"ל.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אָמֹתַי לֵאמֹר: א
קוּם לךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקִרָא עֲלֶיהָ
בִּי־עֲלֹתָהּ רַעְתֶּם לְפָנָי: וַיָּקָם יוֹנָה לִכְרַח
תְּרִשִׁישָׁה מִלְּפָנָי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּה
בָּאָה תְּרִשִׁישׁ וַיְהִן שָׂכְרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא

עמהם

באור.

א ויהי. בניאור הספר הזה כבר הרחיבו לדבר קדמונינו ז"ל, גם בזמנינו קם החכם
ר' יואל לוי כ'ע ואסף דברי הקדמוני' והרים את חלב הפירושים מהם, גם הוסיף עליהם
דברים טובי' ועשה בזה חסבור מיוחד והוא מכוני בירי רוב המעיני' / לכן קצת בניאורי
במקו' הזה ולא העליתי על הכפר כ"א את אשר עלה על רעיוני בהגנת המקרא ע"פ הילוך
הלשון והמליצה, והדברים שהלורך הביאני לכתבם הנה. ב וקרא עלי' קרא על
אודתי' השמיע קולך עלי' בתוכחה, ואם לא פורש יובן מהעכין. וכן שימוש מלת על
אחר ל' קריאה. וכמהו וקרא עליך א' ה' (דברי' טו ט). שמיע קילו עליך בדברי תנה;
ובדומה. ג מלפני ה', מן המקום אשר לפני ה', לפי שאין השכינה שורה בחובה לאחך.
וירד יפו, שם עיר על חוף הים נוכרת נד' ה' ב' ט' ו' כ' כפתור ופרח ס' ב'. וכבר
נתקשו החכמי' בנריחת הנביא הזה עיין רש"י ורד"ק והרד"א חולתם, והנרא' לי נכון
לפשוטו הוא דע' רבינו ס' עדי' הנאון ז"ל במאמ' השלישי מספרו האמוני' וכדעו' וכן אמר:

חרגום אשכנזי.

א. ויהי דעת יונה, ומהו אמית' סן, וחרד חייכוס דמו וחרס דעו עויגען חזון;
ב מחלע דיק חויל, געהע נחך כינה, יענער גרמסעו סטטיט, חונד החוטע חיהר
חייכע פרעדריגט, דען חיהר וחסטער חיוט פֿתֿר ח'ך געטטיעגען. ג יונה מחלטע ויך
חויל, נחך תרשיס לו פֿויכטען, חונד דער ערטייכונג דעו עויגען לו ענטגעהען; ער
ריוטע נחך יפו היינח חונד פֿתֿר דמוטלכסט חיון טויל, דמו עבהט נחך תרשיס ועגעטן
וואָוּטע; ער בעלֿהוטע דמו פֿתֿהרגער חונד סטיעג היינין, מיט חיהנען נחך

תרשיס

יַעֲמָהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה: וַיְהוֹה הַטִּיל
 רוּחַ גְּדוּלָה אֶל־הֵימָּה וַיְהִי סַעַר־גְּדוּל בָּיָם
 יְהִיאֲנִיה חֲשֹׁבָה לְהַשְׁבֵּר: וַיִּירָאוּ רֹמְלָהִים
 וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת־הַכְּלִים אֲשֶׁר־
 בְּאֲנִיה אֱלֹהִים לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנְתִירַד אֶל־
 יִירָכְתִּי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם: וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
 הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ גְּרָדָם קוֹם קְרֵא אֶל־
 אֱלֹהֵיךָ אוֹלִי יַתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֶאֱבָד:
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לָבוֹ וּנְפִילָה גְּדוּלָה
 וְנִרְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גְּדוּלָת

ואם ישאל שאך כנחש יונה לשליחותו וכרח ממנה, והחכם איכנו בומר מי שימרה? אומר, כבר הסתכלתי בדבר יונה ולא מצאתי כתוב שאומר כי הוא לא הגיע השליחות הראשונה, אע"פ שלא מצאתיו ג"כ אומר שהגיע אותה, אך חייבתי להאמין בזה כדרך כל הנביאים, ושהחכם לא בחר לשליחותו מי שלא יגיעה, וכבר מצאתי הכתוב אומר ודבר ה' א' משה לאמר דבר א' בכי ישראל לאמר, ואיכנו מפורש וידבר משה כן א' בני ישראל כי אם בקצתם, אבל ברח יונה ממני דברים שישלחו פעם שנית בשליחותו, כי עלה בלבו שהראשון התרא' והשנית לאיים ולהפחיד בעושי, וכפד יונ' שיעדס בדבר ויזכור ויסתלק היעוד ההוא ויחסו אותו אל הכוזב, ויאל מן הארץ אשר יעדס הנורא שתהי' זו הנבוא' חס מפור' נאחרתי מאמרנו אלא ה' הלא זה דברי עד היות על אדמתי על כן קדמתי לנרות תרשישה, ולא הי' עליו בזה חטא מפני שלא אמר לו אהיו הנני זולק אותך שנית אבל הי' זה דבר שעלה על לבו ודחה מה שאפשר להיות או שלא להיות, וכשינו אלהינו אל הארץ המיוחדת בהכרח עד שנבא אותו ושלוו וכשלה חכמתו עכ"ל. ו נדדס, סס תאר. יתעשת, ישוב מחשבות להצלתנו. ו בשלמי הרעה הזאת לנו,

תרשיש לו רייטן, עערן ערן דער ערשיינונג דעו עוויגען. ד סבר דער עוויגע סטיעס חיינען העפטיגען ויזר חי' א' מעער, עי ענטסטחנר חיון העפטיגר סטורק חויל דער זעע, חונר דמו טיך דררחהטע לו סייטערן. ה היעריבער געריטהען דיח טיפפלוזייטע חין פורכט, דחם יערד לו ויינעט גחטטע טריע, חונר וחורפען דיח טיפפלוזינג חיי' א' מעער, חוס זיך לו ערזוייטערן. יונה חבער גינג חין חיינען ווינקען דעו טיפפענו היחב, לעגטע זיך חונר טויעל פענט. ו רח גינג דעו טיפפענו חבערהיפט לו מיהת היו חוגר ספרתך: וחז חייט דיר, סוףפער! חויל! רופע לו דיינעט גחטט! פלייכט בעקיימערט דיזעע גחטטהייט זך חוס חונר, דחם וזיר ניכט חונטער געהן! ז כון ספרתך חייבער לוס חערערן: קחחוט, לחסט חונר לחטוען, חונר ערפתהרען ועסטן

וַיִּפֹּל הַגּוֹזֵל עַל-יְוֹנָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְגִידָה נְאֻמָּה
 לָנוּ בַּיָּמַיךָ לְמִי-הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ מִהַ
 מְלֶאכֶתֶךָ וּמֵאֵין חָבוּא מִהָאֲרֻצָּה וְאִי-מִוְתָעִים
 אַתָּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִי וְאַתִּי-יְהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-עָשִׂה אֶת-הַיָּם
 וְאֶת-הַיַּבֶּשֶׁה: וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוּלָּהּ
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-זֹּאת עָשִׂיתְךָ כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים
 כִּי-מִלְפָנֶיךָ יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם:
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם

טעמו בשביל מי משלנו באה הרעה הזאת. ח באשר למי הרעה הזאת לנו, טעמו
 באשר שבהכרח למי משלנו מעותדת הרעה הזאת והנה נחתך ע"פ הגורל אצתה הצועק
 לכן תן תודה לאלהים ואל תכסה פשעיך והגידה לנו מה מלאכתך, וידמה לפי הפשע
 שלא היו דכיס ע"פ הגורל לכד מבלי הודאת בעל דין, וכמוהו גבי עכן ויאמר יהושע א
 עכן בני שים נא כבוד לה' ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית א תבחד ממני (יהושע ז'
 י"ט. ויראו האנשי' וגו') אחר ששמעו שהוא עבד אלהים אשר גילה אליו סודו
 ואיכנו חוטא ורע מעללים כמו שסבנו ירחו ואמרו לו מה זאת עשית! דרך תימה דוגמת
 מה זאת עשית, דקוה (בראש' ג' ג') ודפרעה (שם י"ב ט). כי הגיד להם. כראה שטעמו
 כי כבר הגיד להם כי בורח הוא מפני רוח אלהים אשר יחיל לפעמו בארצו אבל לא הגיד
 להם איזה עמו וארצו ואלהיו ומצבו שארצו הוא כאחת הארצות ואלהיו כאלה האלה
 העמים אשר משלתו לא תלא חזן לארצו כמשפט אלהים וכדכתיב ויורם את משפט
 אלהי הארץ (מ"ג וכו'), ואולם אחר שאמר להם ארצו ועמו גם גילה להם שם אלהי שהוא
 השם הנכבד והכורא המושל בכל בשמים ובארץ וידעו שהוא אלהי האלהים אשר בכל מקומו'
 משלתו ואין לברוח מפניו אז יראו יראה גדולה ואמרו לו מה זאת עשית כי ידעו עכשו
 כי מלפני ה' הוא בורח לא מלפני אלהים. יא בעששה לך נמק"ף בס"מ כמשפט,

וועסטענוועגן חונד רייעט חיבוגעטרשעצן; ויח וקח:טען חונד רח: וקח:טרחן ויכה.
 ח דח ספרשעצן ויח לו חיהב: ז חג' חונד רחך — דח נחטהווענדיג רייעט חיבען
 חייבך קחן חונד: לזוועסטן חייט — ווח: חייט דיין טהון? ווקהער קחחוסט רוח?
 ויח חייט דיין חגד בעטשעצן? חונד קחן וועלבער נחליחן בייט רוח? ט ער קטט:
 ווקרטעטט חיהבטן: חיד בין חויר רעטן סטחחאטע עכד. חיד פערעהרע דען עוויגטן,
 דען גקטט דער היחטען, דען טקשפער רעו מעערעו חונד חמדיעו! י דוח חקנבער
 געריעטהעטן חין גרשטע פורבט, חונד נחגטן לו חיהב: ווח: חייט רוח געטהחן! —
 ויח ווחוסטענוון, דחם ער דער ערטיימוג דעו עוויגן חוויגעוויילען, דען ער חמטע
 עו חיהבטן ערלחחטן. יא ויח נחגטן פערנער לו חיהב: ווח: נחונטן וויר דיר טהון,
 דחייט

יב מַעֲלִינוּ כִּי הִים הוֹלֵךְ וְסֵעַר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 שְׂאוּנִי וְהַטִּילְנִי אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם
 כִּי יוֹדַע אָנֹכִי כִּי בִשְׁלֵי הַסֵּעַר הַגָּדוֹל הוּא
 יג עֲלֵיכֶם: וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהִשְׁיב אֶל־הַיָּבֵשָׁה
 יד וְלֹא יָכְלוּ כִּי הִים הוֹלֵךְ וְסֵעַר עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרְאוּ
 אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִאֲבֹרָה
 טו בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הוּא וְאַל־תִּתֵּן עֲלֵינוּ דָם נַקִּיָּא
 כו כִּי־אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חֲפַצְתָּ עֲשִׂיתָ: וַיִּשְׂאוּ

פיין בחיבורי ס' משפטי הטעמים דף ס' ב' א', אכן במערכת ערך עש' מנה יתיה
 זכלל ד' דכתיבין במיכח כל' עשיי' הולך וסוער, מתננר בסערה וכן דרך לשון
 הליכה לשמש על פעל מן הפעלים להורות על תנזרות ענין הפעולה ההיא, וכן
 וילך הלוך וגדל (בראשית כו יג) ויהי קול הסיפר הולך וחוק מאד (שמות יט יט)
 טעמו מתחזק והולך, וכן והמים היו הלוך וחסור (בראשית ח ה) היו מתחסרין
 והולכים בחסרם, וכמו שכתנתי בתורת אלהים מפורש ע"ש. יב והטילוכי,
 והטילוכי, וכן כל ל' הטלה הוא ל' השלכה לא שגדל ממנו בחיזוק ומהירות התנועה
 אשר לו. יד ויאמרו אנה ה', כתיב בה"א וכן חבירו בספרא, וש' כתיבין ע"פ
 המסרה כל' בקשה כמו אנת בא"ף, ודע שכולן אשר הם ל' בקשה בין דכתיבין בא"ף בין
 דכתיבין בה"א הנגינה בהם מלרע והכו"ן דגיש והאל"ף בהעמדה בכל כ"י וס"מ, חולס
 הרד"ק נחליל בשער דקדוק המליץ גם בשראים שיש אין אמר כי כל אנת ל' בקשה
 מלעיל. אכן המ"ש בתילים קי"ו הביא בשם ס' כ"י ישן ענין נכון ול' גרור מסכים
 בכל דג עם מליאת ספריו ועם הכנרה היסרה. א כא באנדה, נראה שתי תפלות
 התפללו אחת שישתוק הים וא יאנרו בעבור האיש הוא וכענין האיש אחד ישתא ועל
 העדה תקיף, כי יראו לשלוח יד בשלח השם לכן חתרו להשיב אל היבשה אף כי
 כבר אמר להם שאזני והטילוכי אל הים, והתפללו עוד שאל יאשיב להם עין שפכת
 דם נקי כאשר יביאם ההכרח להטילהו אל הים כאשר שכן חפץ השם בגזירת
 הגורל, אשר כל משפטו מאמות' כדכתיב בחיק יוטל את הגורל ומה' כל משפטו

דהייט דהו מעער חונו רהיג וועררע? דען עו ווירר חימער טטירחייטער.
 יב ער חטוטורטטטט: פֿחטט חונר ווערפֿט חיד חוב' מעער, זך ווירר עו חייך
 רהיג וועררן, דען חיד ווייס, דחם חיד דייר טרעקויצע טטורט נור היינעטטוויגן
 געטרעפֿען. יג דיח לייטע ווערעטטן, ח' חו"פ. ר לו קקוואטן, קח:נטען חבער ניכט,
 דען דהו מעער טטירחייטט חיהעטן חימער העפֿטיגער ענטגעגן. יד דח ריפֿען ויח
 לזא עויגע חונר ספרפֿען: עוויגע! לחם חונר דמך ניכט חונטרגעהן דויגע חחכען:
 החובען, חונר רעכענען חונו ניכט חונו חונטוודיג פֿערגחטענען כוונט לו! דוח בינט
 יח דח: עוויגע וועטען; דוח חייט געטהחן ויח עו דיר געפֿחלוען! טו הירויך
 ערגריפֿען

אֶת־יוֹנָה וַיִּטְלֶהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מוֹעֵפוֹ׃
 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְאוּ גְדוּלַת אֶת־יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ׃
 זָבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים׃ וַיִּמְן יְהוָה גְּדוּלָּה
 לְבָלַע אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמֵעי הַדָּג שְׁלֹשָׁה
 יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה׃
 אֱלֹהֵי מִמְּעֵי הַדָּגָה׃ וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצְרָהֵג
 כִּי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שְׁמוֹעֵתִי שָׁמַעַת
 קוֹלִי׃ וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבִּי יָמִים וַנִּהְרַד
 יָסֻבֵּנִי כָּל־מִשְׁבְּרֵיהָ וַגְּלִיהַ עָלַי עֲבָרוּ׃ וַאֲנִי
 אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֲדָּאִסִּיף לְהַבִּיט

(משלי יו לג) זה טעם כאשר חפצת עשית. א וימן, תי וימן, לי הזמנה
 ושרו מנה וממנו לי מניין ומלאוהו הרבה נכתוב כל' הזמנה וכראה שגורת
 כולם מלשון מניין כי טעם הזמנה מניין ר"ל צדה ומנין וממנו כל לי
 מנה ומנות שפעמו חלק מנין וכערך, ומנורתו ויאמרו איש אל אחיו מן הוא
 ויקראו את שמו מן ור"ל החלק המנין להם צדה (ובל"א דחו לזעט הייטע,
 דחו בעטערטע) וזכה הזמן ה' ית' דג גדול מזמן וכערך לפי מדתו שיוכל
 לבלוע את הכניא מבלי הויקהו. ג ויאמר קראתי מצרה לי, פעמים רבות
 קראתי אל ה' צרה והוא ענני. ד תשליכני, ועתה השלכתי בצולה. וזכה,
 מים שוטפים בצרובה. ה נגרשתי, מן הכני גרש מפניך (שמות לד י"א)

ערגו ויחדעו יוכה, וחרטעו חיהו חילו ויער, חוה דחו טקבענדע זעער
 סטחנה. טז דוח וחקנער בעלייגעטען דען עוויגען גרחסע עהרפורכט,
 קפצערטען חיהן חוה טהחטען געוידע.

ב א דער עוויגע בעטיעד חייגען גרחסען פֿיס, דען יוכה לו פֿערשוניגען,
 חוה יוכה וחרחית לייבע דעו פֿישעו דרייח טחגע חוה דרייח נחטע. ב יוכה
 בעטעטע נון לזן עוויגען, וייגען גחטט, חוה דען לייבע דעו פֿישעו. ער
 טפֿינד: קחט החב' חיד חוה דער נחטה דען עוויגען חגעינדען חוה ער
 קחט חיר געחנטוחרטעט, געטריען חוה הקולענטאנד הינדיל, דוח החוט
 חייגע טייחהע פֿערנחחטען. ד נון טיידערסט דוח חין חייגע טיעפֿע, חיל'ו
 חייגע דעו מעערעו חיד — פֿחט טטירעלן חוהגעבען — דייגע וועללען חווע,
 דייגע וקגען טטירעלן חוהר חיד! ה חיד וקולטע וקחענען: פֿארטטחטען בין חיד
 פֿון דייגען חוה! חב — חיד טיח חיהו וידר, דען טעחטן דייגערהייניגקייט!

וְאֶל־הַיְכָל־קְדֹשׁךָ: אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד־נַפְשֵׁי תְהוֹם
 וְיִכְבְּנֵי סוּף הַכּוֹשׁ לְרֵאשֵׁי: לְקַצְבֵי הָרִים
 יִרְדְּתֵי הָאָרֶץ בְּרַחֲוֵיהָ בְעַדֵי לְעוֹלָם וַתַּעַל
 מִשְׁחַת חַיֵּי יְהוָה אֱלֹהֵי: בְּהַתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי
 אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וַתָּבוֹא אֵלַיךָ תַּפְלֵתִי אֶרֶץ־
 הַיְכָל־קְדֹשׁךָ: מִשְׁמְרִים הַבְּלִי־שׂוֹא הַסִּגָּם

ו סוף הוא הנמא הנדל בקרקע הים. ו לקצבי, נראה שטעמו לקצוי ור' לכוף כי
 נ"ת מתחלפת בו"ו לשינוי מבטאם ודוגמתו אור ואבה ל' תאבה, וגם מזה ראוי א מה
 שכתבתי במפורש לס' בראשית י"ח בדקדוק וישתחו כי פעלי ל"ה הם באמת פעלי ל"ז
 וכן כל ל' קלהוקנו' שרשם הנו בו"ו בסוף ועיקר יכוזו קן בעל שתי אותיו לכן שניהם
 ר"ל קן וקלה שווים בעיקר הוראתם שהוא ל' סוף אלא שנבדלים נגד מה בהוראתם
 הטפלות והוא שלשון קן הוא סוף כל דבר ואינו חלק ממנו כדמות הקו בחכמת השיעור
 שאינו נתכם במקום אבל ל' ק"ה יכול על סוף הדבר והוא חלק ממנו ונתשם במקום
 חמין, לכן תוכל לומר בקצה הבית בקצה העיר ולא תאמר בקן העיר, והנה ההבדל
 שבין מקן ארבעים יום, מקן שנים ימים, מקן עשר שנים ודומיהם ובין מק"ה
 שנעת ימים ודומיהם ועתה תבין ההבדל בשינוי הל' בפ' ראה שבין יעידת זמן המעשר
 שהוליו הכתוב כל' מק"ה באומרו מקנה שלש שנים תוליא את כל מעשר תבואתך
 ובין ועידת זמן השמיטה שאחריו שהוליו כל' מקן באומרו מקן שבע שנים תעשה
 שמיטה ע"ש בפ' רמב"ן והיינו לפי זמן השמיטה מדוקדק מקן השנים זמן המעשר
 הוא מק"ה השנים לפי ההבדל הכלל, וכבר העירותי על ענינים כאלה במפורש
 לס' בראשית במקומות רבים וע"ש ל' ב' וריש פ' מקן, בקן בהם וקור בהם והעמד
 הכתובים על צורים ודברי הנביאים על מכונס, ט משמרים הבלי שוא, מה שפירשו
 המכרשי' ידוע אבל לא יאבה לה' הדקדוק והל' שלפי פירושם הי' לו ליכתב משמרי
 הבלי שוא נתכונת המיכות כמשפט נושא המאמר, גם לבעל הטעמים לא הי' ראוי
 להעמיד משמרי' בטעם טפח' ולא הי' לו להפסיק הנשוא מן נושאו בטעם אתנח שהוא
 המפסיק היותר גדול גם שנאמתי השומרי' הבלי שוא (תילי' לאז) שהביאו לדוגמא הי'
 ראוי לפי פירושם שנאמתי שומרי' הבלי שוא, והנרא' לעיקר פירושו כי תיב' השומרי' גם
 המשמרי' הוא לנגד הנושא במאמר ונשאו הבלי שוא וירמוז על מנהגי הספיכ' שהם שומרי
 וטעמי הספיכ' והם הבלי שוא כענין אה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר (תילי' קבוא)

ו טמן יזכר גטוהסער חונן חונן חנ"ל: (עבטן) בעדרונגען; דער חבגורנר העט מיך
 גתן: חונן העסט, חונד געטות: מיין הויפט חומוחוונדן; לז דער בערגע וחורלעל בין
 מיך הינחבגענו: קטא, טמן העט דיע ערדע ריעגעל פיר עוויג חונן מיך געג
 סתבטן — דוח טווינגסט עו וויעדער חו: דער גרוצט הערויג, מיין (עבטן) עוויגעג,
 מיין געטט! הוועהרענר מייענע ועענע חו: גרמן זיך היווט, דענק' מיך מן דען
 עוויגן — מיין געביט קהוונט פֿתָר דיק, פֿתָר דען טעמעטל דיינער היינזיקייט.
 טרער וועטער פֿנייס חו:ט מייטלער טתָר; זיך פֿערפֿעלטן חו:הרען לזועקק.
 ח"ד

יַעֲזֹבוּ: וְאֲנִי בְקוֹל תּוֹדָה אֶזְכָּרְךָ אֱשֶׁר־
 נָדַרְתִּי אֲשֶׁלְמָה יִשְׁוַעְתָּה לַיהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 לְדָג וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־הַיַּבְשָׁה: וַיְהִי דְבַר־
 יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר: קוּם לְךָ אֶל־נִינְוָה
 הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקִרְא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר־
 אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ: וַיִּקָּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּדֹבֵר
 יְהוָה וַנִּינְוָה הִיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לַאלֹהִים מִהַלֵּךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיַּחֲלִי יוֹנָה לְבֹא בְעִיר מִהַלֵּךְ יוֹם
 אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַנִּינְוָה
 נִהְפְּכָת: וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה בָּאלֹהִים וַיִּקְרְאוּ־

ואמר בדרך כלל כי כל משמרים הבלי שוא הם כי צעת נרה יעזבו חסדים
 המדומה לנשמרים על ידם כי לא יועילו ולא ינלו, כי התשועה לה' והו
 ואני בקול תודה אונחה לך לנדך להיות יועתה לה' לנדו לא לשומרים;
 וכן אמר דוד שנאתי השומרים כי הבלי שוא הם ואני אל ה' צפתתי לא
 אל השומרים, ועד' תרגמתי. ואולם ההבדל שבין שומרים ומשמרים
 תבין ותשכיל מן מולא הדגרים שכתבתי במפורש בפרשת וירא אלה ותחש
 שרה. ב אשר אנכי דובר אליך, אנכי אשים דברי נפיד ובכונן יהוא
 פקרא אליה. ח וכינה כהפכת. הלשון הזה סובל ב' פירושי' טוב' ומתנגד'
 כי יתכן שהלשון בכינה העיר עזמה וכהפכה כמהפכת סדום ועמורה, גם
 יתכן שהלשון בכינה אנשי כינה דוגמת ויאמר מזרי' אנוסה, והרצין כהפכ'
 ההשכות מתכוונ' לתכונ' כמו ויהפך לבב פרעה, וכהפכת לזיש אחר, ומה
 נעים מאמר' ז'ל בכוף פ' הכתקי' (פט ב) יונה מעיקרא וכינ' כהפכת אמרו
 ל' איכו לא ידע אי לטוב' אי לרע' וע"ש פי' רש"י, ועד' תרגמתי בליטכא דמישתמע

יחיד נובער ברינגע תפֿעֿער דען לויטעסטען דחנקען דיר, בעלמֿהֿוע וחתו חיד געז
 לִקְבֵּט—רעטטונג מיט גור ביי'ן עוויגן! — יא דער עוויגע בעפֿהֿלן דען פֿיטען
 חוגד ער טפֿיע דען יונה מיפֿ'ז לחד. ג א דגו ווקרט גאטטע: וחקר דען יונה לזכ
 לוויטענמחן ויח פֿתֿונט: ב חויל, געהט נחך כיכוס, יעבער גרשטען טטהרט, חוגד
 רופֿע חיהר דען חויל, דען חיד דיר וקגע! ג יונה ופֿחטע וך חויל, גינג נחך כיכוס,
 נחך דעו עוויגטן בעפֿהֿלן; כיכוס וחקר דען העררן חייגע גרשטע טטהרט פֿתֿן דרייח
 טמגרייגטן; ד יונה ופֿחטע חייגע טמגרייגע חין דער טטהרט, חוגד ריין חוגד ספֿירק:
 יסך פֿיר ליג טמגע, חוגד כיכוס ויירד חוגד עקע הרט גיין! הכיכוס'
 חייגהיכר פֿטרטרויטען דער גקטהייט, טטעוונטען חייגטן בוסטמג חן חוגד
 קידיעטען

י צוים ויִלְבְּשׁוּ שָׁקִים מְגֹדֹלִים וְעַד־קַטְנִים: וַיַּעַ
 הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ בְּנִינֹה וַיִּקָּם מִכֶּסֶּאֱוֹ וַיַּעֲבֹר
 אֲדָרְתּוֹ מֵעָלָיו וַיִּכֶם שָׁק וַיֵּשֶׁב עַל־הַיָּאֶפֶר:
 וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינֹה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַיְגַדְלוּ
 לְאֹמֶר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבֶּקָר וְהַצֹּאן אֶל־
 יִטְעֲמוּ מִזֹּמָה אֲלֵי־רַעֲוֹ וּמִים אֶל־יִשְׁתּוּ:
 ח וַיִּתְכַּסּוּ שָׁקִים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרָאוּ אֶל־
 אֱלֹהִים בְּחִזְקָה וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הַרְעָה וּמִן־
 ט הַחֲמָם אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: מִי־זוֹרַע יֵשׁוּב וּנְחָם
 י הָאֱלֹהִים וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֶאֱבָד: וַיֵּרָא
 הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכֵם הַרְעָה
 וַיִּנְחָם הָאֱלֹהִים עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־
 א לָהֶם וְלֹא־עָשָׂה: וַיַּרְעֵ־אֵל וַיִּנְהַרְעֵה גְדוֹלָהּ וַיִּחַר

לתר אפי. זמטעם, מעלת. סוכס. פתח, אכל סנירושכסמיוקמיון. יונכס, עיין מ"ג
 במפורש בראשי' ו'ר. א וירע א יוכה גור, המפרטים כולם אחר שהעיתור נקושי' צפ'
 זאת הושוו כולן בע"ה אחת לומר כי הכתוב הוא שב על כחמת השם והל' זה

קוידעטן חיו: חקקע (טרויערקליידר) ויך פֿון גרסס ביו קוויין; ו חונו דיוע פֿערקיינו
 דיגונג ביו לונת קתיג פֿון כיכס געלונגטע, טאמנד ער פֿון ויינען טהרתיג חויל,
 לחג ויינען הערשעוין חויל, היולטע ויך חיו חיינען וחקקע, חונד ועטלטע ויך חיו חטע
 ז חונד זיעס חיו כיכס פֿון געלונגטע חוירלען: „חויל דעו קתיגו חונד ויינער
 גרססען בעפעהן: מענט חונד פֿיעה, רינד חונד טחל, ניעמחנר: חויל עטווח: גענו
 ניטו, ניכט וויידען, נקד וחסר טרינקען. ח חוילען, מענט חונד פֿיעה, וחויל ויך חיו
 חקקע היולטע חונד ערכסטויד לונגסט רלען. יערר וחויל פֿון ויינן כחוטען ווחמיעל
 חכוחסען חונד פֿון ויינער חקדע פֿרעלען. ט, ווער ויך טויריג ערקענטט, קעהרע
 לוריקקע, דעו ווירד דער חוילחכטיגע חנדערן וינענו ווערדען, ויינען ברענגענדען
 לחרן פֿחחערען לחסען, חונד וויר ווערדען ניכט חונטרגעטען. י חויל: דער חוילחכטיגע
 חיהרע חחלונגען וחה, דחס ויח פֿון חיהרעטן כחוטען ווחמיעלען לוריקגעקעהרט ווחרן,
 דח חנדערטע דער חוילחכטיגע דעו חחטהטווס דעו חחכעלן, דעו ער חחבער ויח
 בעטיחסען חחטטע, חונד פֿון חחיהרע חיהן ניכט. יך א יוכס חחטטע
 חיון חחכעלן, חיון גרססען חחכעלן געטרללעט ווחריבער על ויך געגרחטע.

וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקְיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה: וַיִּמַן
הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלוֹת הַשָּׁחַר לַמַּחֲרַת וַתֵּךְ
אֶת־הַקִּיקְיוֹן וַיִּבֶשׁ: וַיְהִי בֹרַח הַשָּׁמֶשׁ וַיִּמַן
אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חָרִישִׁית וַתֵּךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל־
רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלֶּף וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוֹת
וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחְיִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרַדְתָּ לָךְ עַל־הַקִּיקְיוֹן וַיֹּאמֶר
הַהֵיטֵב חָרַדְתִּי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה
חִסַּת עַל־הַקִּיקְיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא־

כיוצא בו חזון ישעי' בן אחיק וכו' עכ"ל אף אני אומר כיוצא בו וירע אל
יונה וגו' הרי זה כלל, ואח"כ פרט מעשיו ויצא יונה מן העיר וגו', השומע
כבוד שהוא מעשה אחר ואינו אלא פרטו של ראשון, ואולם סמך הכתוב
וירע אל יונה אל מעשה הנחמה לכפר אף נשטרבנו הענינים עד שחס
עליהם חמלתו ית' ואמר בדרך כלל כי קרה ליונה רעה גדולה והיינו רעת
הקיקיון ויחר לו ויתפלל ויאמר הלא זה הדבר אשר דמיתו בעודי על אדמתו
אשר על כן קדמתי לברוח מראשיה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ואין
אתה חפץ במוות הרשע כ"א בשונו מדרכו וחי' לזאת יראתי כן תשלקני
שנית וימלאוני תלחות רבות ונרות ואת אשר יגדתי בך לי ועתה ה' קח
נא את נפשי וגו', ויאמר ה' בהיטב חרה לך, והיתה זאת נכונה מאת אלהים
לומר אתה חסת ואני לא אחס וגו' לא שקצר כאן וכיפר בדרך כלל ואח"כ
פירט וילא יונה מן העיר והיינו אחר שקרא עלי' את הקריאה וכל הענינים
הזכרים על הכדר וכפלו בזה הספקות הרבות אשר נכתבין בס', ולשון המליצה וכל
הכתובים על מקומם יבואו בשלום. ח וקך השמש, מלאנו ל' הכאה בשמימות
ולא יכס שרב ושמש (ישעי' מט י). י וכתה, כ"כ בכ"י של נ"ד בה"א בסוף.

פרייטע זיך דען קיקיון'ס ועדה. ז מו'זיון דען ומו'רגענו דרויל, ביי'טן מ'נברוכע
דען ט'טגען, בעטער ג'טט חיינען ומו'רגען ד'היו, דער דען קיקיון מ'געסט'טען,
ד'ס ער פ'ערוועקטע. ח מו'ז'נון ד'וח: מ'ננע חוי'פ'ניג, ד'ח בעטיר ג'טט חיינען
הייסען מ'טווייד, ד'וח: מ'ננע ס'ט'ך דעטן יונה חוי'פ'ס הויפט, חונר ע'ן ומו'רד ויהת
מ'הנ'מ'ט'יג, היער ווינסטע ער זיך דען ט'רד חונר ט'פ'ר'ך: דער ט'רד חוי'ט מ'יר
פ'יל בעסער מ'זו חוי'ן ז'עבען! ט הירויל ט'פ'ר'ך ג'טט לו חיהת: פ'עדרריסט ע'ן
זיך וועגען דען קיקיון'ס ז'ח ועדה? זעהר, מ'נטו'רטעטע ע'ר, פ'עדרריסט ע'ן
זיך, ל'טן ט'טע'ר'כן! י'ד'ח ט'פ'ר'ך דער עוויגע: זעהר, ד'וח פ'הרדערוט ט'מ'א'ג
פ'יר דען קיקיון, דען ד'וח זי'לט געו'מרטעט, זי'לט גע'ל'קגען ח'ז'ט; ע'ר
ו'חר

גְּדַלְתוּ שְׁבֹן־לַיְלָה הָיָה וּבֹן־לַיְלָה אָבֵר: וְאֲנִי
 לֹא אָחוּס עַל־גִּיּוֹנָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשׁ
 בָּהּ הַרְבֵּה מִשְׁתִּים־עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לְשִׁמְאֹלוֹ וּבַהֲמָה רַבָּה:

נפס'דמ ובק'ק מסיימין כאן, ויש מוסיפין:

מִי־אֵל כְּמוֹדֵי נִשְׂא עֹן וְעֵבֶר עַל־פֶּשַׁע לְשִׂאֲרֵית בְּחַלְתּוֹ
 לֹא־הִחְזִיק לְעַד אֲפֹ כִי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ
 יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצְלוֹת יָם פֶּל־חַטָּאתָם: תִּתֵּן
 אֲמַת לִי עֶקֶב חֶסֶד לְאֲבָרָהֶם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
 קִימֵי קָדְם:

ברוך

שֶׁן לַיְלָה הוּא וּבֹן לַיְלָה אָבֵר, בֵּל הַבֵּית בְּחִירָה דוֹגְמַת כֹּל יִהְיֶשֶׁע בֶּן כּוֹן, וְהוּא אִם בֶּן
 הַכּוֹת הַרְשָׁע, דְּבָרֵי אֲגוּר בֶּן יִקָּה, וּבְקִרָא בֶּן לַיְלָה מִי שֶׁלֹּא עָבַר עַל גְּדוּלוֹ לַיְלָה אֶחָד
 וּיְקִרָא בֶּן חֶדֶשׁ מִי שֶׁלֹּא עָבַר עַל־גְּדוּלוֹ חֶדֶשׁ אֶחָד וּבֶן בֶּן אֶשְׁכָּה, בֶּן עֲשָׂרִים, וְעַסֵּם הַכְּתוּב
 לְדַעְתִּי אֶתֶּה חֶסֶת עַל כִּמְצֹא פִּסּוֹת אֲשֶׁר לֹא עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גְדַלְתוּ שְׁבֹהוּיִיתוֹ גַּם בְּאֲבֹדוֹ
 לֹא כַתְּהוּוֹה וְלֹא נִאֲבַד כִּי אִם בֶּן לַיְלָה ר"ל יֵלֵד לַיְלָה אֶחָד שֶׁאֵין רֵאיוֹ לְחוּם עַלְיוֹ כֹּל
 כֶּךָ, כִּי אִם לְעַרְב יִמּוּלֵל וַיֵּבֶשׂ עַד בְּקֶר עוֹד יִבִּין וַיַּעֲמֹד בְּמִילֹאוֹ וְטוֹבוֹ, וְיִמַּח חֶסֶת
 עַלְיוֹ וְאֵנִי לֹא אָחוּס עַל כִּינּוּה אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹ יוֹתֵר מִי"ב רְבוּא אֲנָשִׁים וּבַהֲמָה רַבָּה אֲשֶׁר
 אִם יֵאֲבָדוּ כְּרַנַּע הַכֶּה הוּא מַעוֹת לֹא יוּכַל לִיתְקַן בְּכַמָּה מֵאוֹת שָׁנִים, לֹאֵת רֵאוֹ
 לִי לְחוּם עֲלֵיהֶם. בְּרוּךְ הַרְבֵּה בַתְּשׁוּבָה וּמְרַחֵם עַל כֹּל מַעֲשִׂי.

וּחֲרָי, וּחֲרָי לֹא גְרוּדֵעַ גַּעְמָגַעַן; יֵא אֲחֻזֵר חִיד, חִיד: חֲלוּטֵעַ כִּינּוּה'וֹ דַּעַר
 גְּרַחֲסֵטֵן סְטַחֲרֵט נִיבֵט סְחָקֵט, חִין וְעוֹלְבַעַר חִיבַעַר לִחוּלְחֻמְהוֹ לַעֲהַנְטוּיִעַנְד
 חוּכְסוֹרְיִגַע אַעֲנַטֵטֵן יִנְדַּה, חוּכַד טַהִירַע, חוּכְחוּיִסְפַרַעַבִּיךְ סִיעוֹ! —
 וְעַר חִיטֵּס חֲחָבִטִּיג וְיִיח דוּח, דַּעַר יִנְדַעַן פֶּעַרְגִּיבַט, חוּכַד חִיסַעַטְהַחֲטַטֵטֵן
 עַרְחֲסֵט דַּעַן חִיבַעַרְרַעַסַעַט וַיִּינַעו עַרְבַעוֹ! עַר וְחֲסֵט וַיִּינַעו לְחָרֵן כִּיבֵט
 עוּוִיגִלְיִךְ דוּיעַרוֹ, דַּעַן עַר חִיטֵּס גִּיטִיג. עַר וְיִירַד יִיךְ חוּכְוַעַר חֲבַעַרְחֻוֹג
 עַרְבַמְרַחַעַן חוּכַד חוּכְוַעַרַעַר יִנְדַעַן חוּכְטַעַרְדִּירִיקַקַעַן. יֵח, דוּח וְיִירַסֵט חֲלוּבַעַ
 יִנְדַעַן פֶּעַרוֹעַנְקַעַן חִין דוּח טִיעַפֵּע דַּעַו אַעַעַרו! עַרְלִיגַעַע יַעֲקַב טַרִייעַ,
 אֲבַרְהַם גִּיטִיגִיקִיט, וְיִיח דוּח חִיהַנְעַן — חוּכְוַעַרֵט פֶּחֲרָחֲטַעַרֵט — חִין דַּעַן
 טַחְגַעַן דַּעַר פֶּחֲרָחֲטַעַט לִיגַעַסְוֹחֲרַעַן הַחֻוט.

המפטיר יברך ברכות אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האמור ועושה המדבר
 ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
 ונאמנים דבריהם ודבר אחד מדבריהם אחר לא ישוב ריקם
 כי מלך נאמן ורחמן אתה ב"א יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חינו ולעלוכת גפוש תושיע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישוב דור
 ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת
 לו שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:

ס"א על התורה.

ה"ף לוקח ס"ת בידו להליכו מן הבימה ולהנניעו בהיכל ואומר.

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדן
 והקהל עונים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
 לכלתסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תכל וישבי בה: כי
 הוא על ימים יסדה ועל גהרות יכוננה: מי יעלה בהר
 יהוה ומי יקום במקום קדשו: גקי כפים ובר לבב אשר
 לא נשוא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
 מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד דרשו מבקשי
 פניו יעקב סלה: שאו שערים וראשיכם והנשאו פתחי
 עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו

וגבור

וּגְבוּרַת יְהוָה גְבוּרַת מַלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מַלְאָךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מַלְאָךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה צְבִיאוֹת הוּא מַלְאָךְ הַכְּבוֹד סְלֵה:

כשמתווין הספר תוך ההיכל אומרים.

וּבְנַחֵה יֵאמֹר שׁוּבָה יְהוָה רַבּוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
יְהוָה לִמְנוּחֶיךָ אֲתָה וְאַרְוֵן עֵינֶיךָ: כְּהִנֵּךְ יִלְבַּשׁ צִדֵּק
וְחִסְדֶּיךָ יִרְנְנֵנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֲתֵּשֶׁב פְּנֵי מִשְׁיָחֶיךָ:
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֲלֹתֶעֱזֹבוּ: עֵץ חַיִּים
הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשָׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נְעִים
וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה
חַדָּשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:

תפלת מנחה.

תפלה לש"ץ תמצא קודם מוסף.

כש"ץ אומר קדים. ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר:
זכר רחמיך יי וחסידיך כי מעולם תמה:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־רַבָּא כְרַעוּתָהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וַאֲמַרו
אָמֵן יִהְיֶה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּרְחַעַלְהּ
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי מֵן
כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וּנְחַמְתָּא דְאַמְרֵן
בְּעֵלְמָא וַאֲמַרו אָמֵן:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא וְ
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרָנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וּכְתַבְנוּ

בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן • בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּהֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ
מִמִּית וּמַחְיֶה וּמוֹצֵמִים וְשׁוֹעֵה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחַמִּים זוֹכֵר יִצְוֵרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשׁוֹמֵךְ קָדוֹשׁ וְשׁוֹקֵד וְשׁוֹשֵׁם בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימַתְךָ עַל כָּל
מַה שֶּׁבְרָאת וַיִּירָאוּךָ כָּל תַּמְעֵשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל
הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אַנְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיְבַדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדְךָ
וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּחִלָּה לְיִרְאַיִךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֵׁיךָ
וּפְתַחוֹן

(* ד"ח חיבר: עטלונג היעטמן זיהע ח'ן מוסף.)

ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה וששון לעירך
 וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת גר לבן ישי משיחך
 במהרה בימינו: ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים
 יעלוו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה וכל
 הרשעה בלה בעשן תבלה כי תעביר ממזללת ורון
 מן הארץ:

ותמלוד אתה יי לבהך על כל מעשיך בחר ציון משכן
 בבורך ובירושלים עיר קדשך בפתוב בדברי קדשך
 ימך יהוה לעולם אלקיך ציון לדר ודר תללויה:
 קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מפלעריך בפתוב
 ויגבה יי צבאות במושפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
 ברוך אתה יי תמלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אתה כת אוהנו ורצית בנו •
 ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותיך • וקרבתנו
 מלפני לעבודתך • ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
 לקדושה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
 ולסליחה ולכפרה ולמחלבו את כל עונותינו •
 באהבה מקרא קדש ובר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלו אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר ויברך ויפקדנו ויברך אבותינו
 ויברון משות בן דוד עבדך ויברון ירושלים עיר קדשך
 ויברון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
 לחן

לחן ולתקד וּלְרַחֵם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְכַרְכָּה
 וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. הוֹם
 וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי יְיָ
 מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מְחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וּחַטָּאתֵינוּ)
 מִנְּגַד עֵינֶיךָ. כְּאָמֹר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מִחַח פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וּחַטָּאתֶיךָ לֹא-אֶזְכֵּר: וְנֹאמֵר מְחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ: וְנֹאמֵר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ
 תִּטְהַרְוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בַּמְנוּחָתָנוּ) קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִשׁוֹבָבָה וּשְׂמֹחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַחֲחִלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשְׁךָ
 וַיִּנּוּחוּ בְּהַיִּשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ) וְטַהֵר לְבַבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
 כִּי אַתָּה סֶלְחֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֱלֹהֵי אַתָּה).
 כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ
 עַל כָּל-הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 וְתַחֲזִינָה

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמוּם. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְרוּר וְרוּר נִזְרָה
 לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשֻׁמְתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְלֵי אוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרַב וּבִקְרָא וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ.
 וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָבוֹתֵינוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים בְּלִבֵּנוּ כְּרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאִשׁוּעָתָנוּ
 וְעוֹרֶתְנוּ סְלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִדְגָאָה לְהוֹדוֹת:
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשְׁלוֹמְךָ:
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻגָּה טוֹבָה גּוֹבֵר וְנִכְתָּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (נ"א אָנָּה)

תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ. וְאֵת תְּעַלֵּם מִתַּחַתְּנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרֶף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אִי־מִנוּ

אֲשַׁמְנוּ • בְּגֵרְנוּ • גָּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דּוֹפִי • הִעֵוִינוּ •
 וְהִרְשָׁעֵנוּ • וְדָנוּ • חֲמַסְנוּ • טָפְלָנוּ שָׁקֵר • יַעֲצָנוּ
 רַע • כּוֹבְנוּ • לָצָנוּ • מְרַדְנוּ • נֶאֱצָנוּ • סָרְרָנוּ •
 עֵוִינוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְרָנוּ • קִשִּׁינוּ עוֹרָף • רִשְׁעֵנוּ •
 שָׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תָּעִינוּ • תַּעֲתָעֵנוּ •

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִפְּשָׁטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:

וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:
 מִה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם • וּמִה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם • וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל

חַי: אַתָּה הוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן וּבוֹהֵן בְּלִיּוֹת וְלֵב:

אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ • וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:

וּבְכֹן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵי אֲבוֹתֵינוּ •

שֶׁתְּסַלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ • וְתִמְחַל־לָנוּ

עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ • וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנָם וּבְרְצוֹן:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתָר:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רִיעַ:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוּי פֶּה:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה:
 וְעַיָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלוּל הוֹרִים וּמִזְרִים:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִזּוֹק יָד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאַת שִׁפְתָּיִם:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֵר הָרַע:
 וְעַיָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
 (וְעַל כָּלֵם אֱלֹהִים סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כְּפָר־לָנוּ):
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שׁוֹחַד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:
 עַיָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁאֵל וּבְמַתָּן (כ"א בַּמְרֵאשִׁית ע"ז):
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאכֵל וּבְמִשְׁתֶּה:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַר בֵּית:
 וְעַיָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן (כ"ב בַּנְּכוּל פה):

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוּר עֵינַי:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שְׁפֹתֵינוּ:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוּת:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מֵצַח:

(וְעַל כָּלֶם אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת) סִלַּח-לָנוּ • מַחֲל-לָנוּ • בִּפְרֹ-לָנוּ:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיַת-עוֹל:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית-רִיעַ:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרֶךָ:
 עַתָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלִים לְהִרְעוֹ:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת-שׂוּא:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאַת הַנֶּם:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת-יָד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לִבִּי:

וְעַל כָּלֶם (אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת) סִלַּח-לָנוּ • מַחֲל-לָנוּ • בִּפְרֹ-לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
 וְעַל חֲטָאִים שִׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבָן עוֹלָה וְיוֹרֵד:

וְעַל

*בקי' ספר'ם אומרין כסדר הכתוב למטה בעמוד.

וְעַל הַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וּדְאִי וְתַלְוִי:
 וְעַל הַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת:
 וְעַל הַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם מִיַּתֵּה בִּידֵי שָׁמַיִם:
 וְעַח שָׁח עֲלֵיהֶם פָּרַת וְעֵרִירִי (כ"ט וערירות):
 וְעַל כָּלֶם (בְּאִלּוּהַ סְלִיחוֹת) סָלַח לָנוּ. מַחֲלֵלְנוּ. כִּפְרָנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מֵוִתוֹת בֵּית דִּין
 סְקִילָה. שְׂרִיפָה. הָרֵג. וְהִנֵּק. עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה
 וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶם קוּם עֲשֵׂה.
 וּבֵין שְׁאֵר בָּהֶם קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שְׁגָלוֹתֵינוּ וְאֶת־
 שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שְׁגָלוֹתֵינוּ לָנוּ כְּכַר
 אֲמַרְנוּם לִפְנֵיהֶם. וְהוֹדִינוּ לָהֶם עֲלֵיהֶם. וְאֶת־
 שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לִפְנֵיהֶם הֵם גְּלוּיִם וִירוּעִים.
 כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּסְתָּרַח לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהִנְגַּלַּת
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי

* חזן ספר'ם חונד וּמַחֲרֵעוֹן קַבְלוֹת וְיִירַד נֶחֱדָרִיזוֹר חֲרֻבְנוֹ גַּעֲמֻגַּט.

וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנִי חֲזִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנִי חֲזִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תַּלְוִי:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנִי חֲזִיבִים עֲלֵיהֶם פָּרַת וְעֵרִירִי:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנִי חֲזִיבִים עֲלֵיהֶם מִיַּתֵּה בִּידֵי שָׁמַיִם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנִי חֲזִיבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנִי חֲזִיבִים עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת: וְעַל כָּלֶם כּוּבֵי.

הַתּוֹרָה הַזֹּאת • כִּי אַתָּה סִלַּחַת לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַיּוֹם וְדוֹר וּמִבְּלַעַד
אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מִזֶּה וְסוֹלַח (אֵלֹהֵינוּ):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִצְרַתִּי אֵינִי כִּדְרֵי וְעַכְשָׁיו שְׁנוּצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
לֹא נִצְרַתִּי • עֲפָר אֵינִי בְּחַיִּי • קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי • הַרְיֵנִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מִלֵּא בּוֹשָׁה וּכְלִמָּה • יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֵלֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד • וּמֵה שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת • אֲבָל לֹא עַל יְרֵי יְסוּדִים וְחַלְלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׂמַתִּי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְּרוֹם
וּנְפִשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדוּת נַפְשִׁי וְכֹל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם • עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׂמִיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְרַחַתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְדִיךָ הַדְּשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמֵרוֹ אָמֵן: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֵרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

חזרת התפלה לשיען.

כונתין שליון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא יֵא
עָלֵינוּ גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאֵהְבָה:

מִסוּד הַכְּמִים וּנְבוֹגִים • וּמִלְּמַד דַּעַת מְבִינִים • אֲבֹתֵיךָ
פִּי בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים • לְחַלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֵי מִלְּךָ (מִלֵּא
רַחֲמִים) מִזֶּה וְסוֹלַח לְעוֹנֵינוּ:

כונתין כסרון.

ק' איתן הכיר אמונתך. ברור לא ידעו
 לרצותך. גהץ בקך וידע יראתך. דין להודיע
 לכל הדרתך: הדרתך תועים בנתיבותך.
 ונקרא אב לאמתך. זהר לעשות דברתך.
 חפץ לחסות בצל שכנתך: טעם לעזברים
 בלבלתך. ידע לשבים פי אין בלתך. מ' ביהאמין
 בקך לחלותך. לטע אשלו להזכיר גבורותיך:
 ק' צדקה תחשב לנו. בצדק אב סלח לנו. מ' לא
 בחטאינו תעשה לנו. מגננו כי לך יחלנו:

איתן, זה אנרה, כדאי' במס' ב' דף ט"ו א'. הכיר אמונתך, כמו שאז"ל בן ג'
 שנים הכיר אנרהס את נוראו (כדרי' דף לב א). גהץ בקך, שז ומח נד. גהץ
 ל' שאן ומחה, ותפס הפייטן בלשון המדרש כי בן א' בנראשית רבה פ' ל"ט
 זא"ת גהץ אנרהס ומח נדיבור המקום; למה לא ילא? שעדיין לא הרסה וכו'
 עכ"ל לפי גירסת בעל הערוך וייראה שזנו מאוכזת. וידע, הודיע, דן, שמת.
 טעם, הטעים והאכיל לעזברים ושנים והודיע להם שאתה הוא המכלכל את
 כל, כמו שאז"ל על ויטע אשל (בראשית כא לב) חזו כי האמין וכו' ליעט אשל
 וכו' וכן א' בנמדבר רבה פ' ב' דף ר"ב א'. נדקה, נדקתו של אנרהס.

איתן. דער טעם פערע (אנרהס) העט דיינן גוויבען קונד געמחלט מין חייבטן
 לייטמאטער, ווח מוחן ניכט ווחוסטע, דיר געפחולויג'ן ויין. זיין פערגויגען ווחר,
 דיון געטטעזעערעהרונג'ן פרעדיגען, חונד ויינע לוסט, דיינע מחיטוטט מווענטע
 החובטן קונד לז ווחעלטן. פערחיררטע העט ער מין דוח רעכטע בתהן געזייטעט
 חונד ווחורדערער פחטער דער רעכטגויביגען געמחלט. ער ווחרבעלויסן, דחו
 לז טהון, ווח: דוח חיהו געהייסטן, חונד ווינטטע נור טוטן חונטער דעפן טחטטען
 דיינער שכיבה. דען ווחנדערער נחטטע ער מיט דיינער קחוט; גחב דען רייזעג
 דען דען חונטערריכט, דחם חויסער דיר מווענט טחנד ויית. נור דוח ווחרטע זיין
 גוויבע, דין מוויין העט ער מ'געבעטעט. ער העט חייבטן אשל* געפחולונט,
 חונד דחונטער ריינע מווחמלט געפרעדיגען.

ח' חס חונד דעסען טוגענד געניסטן! פערלזייע דען ווחהנטען, דען פחטערז טוגענדן
 החובטן; החנדע ניכט מיט חונד נחך חונרען זינרען; ח' טוטן! ווחר החרן לז דיה.
 מואהב

* אשל, נחוט חיינע בויהען, דען אנרהס געפחולונט, דען ווחנדערער
 דחונטער לז בעווירטהען, חונד חיהבן דען ווחהרען גוויבען לז פרעדיגען.

כותבין הארון.

זכרנו לחיים • מלך חפץ בחיים • וכתבנו בספר החיים •
למענה אלהים חיים • מלך עוזר ומושיע ומגן •
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע •
מכלכל חיים בהסדר מתיה מתים ברחמים רבים סומך
נוכלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני
עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

סוגרין הארון.

ק' מואהב ויחיד לאמו • נפשו לטבח בהשלימו •
שרפים צעקו ממרומו • עזנים חוסה לך
מרחמו: פודה ומציל לרחמו • צוה שהתמורה
במקומו • קשב א תשפוך דמו • רחפו רחום
לרומו: שפרו וקומו לשמו • שפר תארו
כנוגה יומו: ה' תראהו היום כשרוף באולמו •
תזכור עקדתו ותחון (כ' ותעזור) עמו:

מואהב ויחיד, זה יצחק ע"ה קח נא את נכד את יחידך אשר אהבת.
עובים חוסה וכו', המלאכים היו טועקים לאל מרחמו של אברהם ואמרו לו
חוסה מרחמו אהבה רחם רחום למחמו, הקב"ה ה' מנשאו לשמים כמו
שאלו אפרו של יצחק נכור ועומד לכפרה וכמו שפי' רש"י סוף פ' וראו,
חכו אמרו וקומו לשמו רחפו, לי על גזוליו ירחף (דברים לב יד).

מואהב, דער געויבטע חונד דער ווטטערתייליגע (יצחק), גחב פרייחווייזיג
יך לו חפצערן הין. דח טריען דיח היינזליטן שרפים: ח טרענע, מוזאחפטיגער,
דיינע זיבלינג! דער ערוקויער חונד רעטטער ערבמרטע יך זיין חונד בעפחהל —
דח טעמך היין ווירדער חויל דער טטעוויג, חונד היינע טטיחהע ריל: פערדיגעסע
ניכט דע זיינלינג בונט! דער מוזבמרהערליגע טוונק חיהן היניל חין דען היינזל,
חונד בעווקהרט' חיהן חויל עוויג, זיין ביורנים גחבלט דחיעלבסט וויח טעגעט
גחבל. ח טיעע הייטע דעסטע חין דיינען טעאפיז' חויפב' ווקהרטע חטט! געדענקע
דעו געבונדענען חונד זיין גחדיג זיינער נחליחן!

ק' לַפָּנָיו יִקְיָמֵנוּ וְנִחֵיהּ. בְּצַדִּיק אֲבִנְחִיהּ. חַיִּי
מִמִּית וּמְחִיהּ. בְּטָלְלוּ רְדוּמִים יִחֵיהּ:

פתיחין הארון.

מִי בְּמוֹד אֵב הַרְחֵמִים זֹכֵר יַצְוֵרֵי לַחַיִּים פְּרַחֵמִים:
וְנֶאֱמָן אֶתְהָ לְהַחִיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֵתֵיהּ הַמֵּתִים:

סיגרון הארון.

שמה"ח חתום אליה ברבי מרדכי.

אַרְאִלִּים בְּשֵׁם תָּם מְמַלִּיכִים. לְמַלְךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים. יִפְּו לְשׁוֹר בְּכֶם הוֹרְלִים. יִלְדֵו
הַיּוֹם צָגִים בְּמִלְאָכִים: הַמְּקַדִּישִׁים וְתַחַן
עוֹרְכִים. בְּיוֹם זֶה אֵיבָה מְשֻׁלִּיכִים. יַחַד בְּשֵׁם
אַבִּיהֶם מְבָרְכִים. רָם לְרִצּוֹת בְּדָבָרִים רַכִּים:
בְּזֹכֹת הַתָּם יְצִיץ מִחֲרָפִים. יְהִי יְאִיר עֵינַי

אראלים, מלאכים. תם, יעקב איש תם, ור'ל שהמלאכים ממליכים למטה
בשם יעקב הנקרא ישראל שאומרים ה' אליה ישראל מלך, או אירמוח להא דלוי' בפרקי
היכלות חי' אחת שמה ישראל וקוק על מכה ישראל עומדת באמצע הרקיע
ואומרת בקול ברכו את ה' המבורך וכל גדוה מעלה עוכים ביהל'. יפיו לשור בכס
הולכים, המלאכים הולכים לרחות יפיו של יעקב הקוקה בכסא הכבוד כשאו'.
יחד בשם אביהם מברכים, שאומרים בשכמל'ו כמו שביארתי באופן לשארית.

יח, ער וירד חונו ביי'נן זעבען ערהחוטטון וויר ווערדן זעבן, דעו פֿעטערע
טוגענדען הוֹבֵעֵן. דער עוויגע טהרעטע חונד בעזעבט חויר וויערר; ער ווירד
דיח חין דער עררע טומווערנדען וויערר בעזעבטן דורך זיינן מוֹזעבענען טהווח.

אראלים. דיח ווערעט חוין הייטו הויריגן דעס קהניג מוֹזער קהניגע חונד
נענענן מיהן יעקב'ס גחטט. זיח קהווח, דיח טהניע יעקב'ס, דעסן בירד חוין
גקסטוילעטן טהרענט, לו טווען. הייטע טטהו זיח, דיח מְבַקְשֵׁי וווינגע יעקב'ס,
זיח ענגיגן דעו הייטעו, הייזיג חונד געבעטעלעטריג. הייטע הַמְּבַקְשֵׁי זיח מוֹזע
חונדייניגקייט חוין חיהרער היטטע ענטפערנט; זיח זעגן מיינטיטהיג דען הייזיגן
נחשען, דען חיהר פֿעטער פֿערעהרט, חונד וועטן דורך זחכעטע ווקרטיג דען חונד
וויזען דען מוֹזערֿהֿטטען לו בעיחֿטֿטיגטן. דעו פֿרֿהווחטן פֿעטערע הוֹבֵעֵן
ווירד ער חוין זיינען הייטען הערמכטווען, דער מוֹזעֿטֿטיגט, חונד ערויילטען

השכים • מלך נצב בעדת ברוכים • רוצה בעמו
יפאר נמוכים • הופקים בתפלה להשכים •
כמוזב וסלח עמם יסבים • מ'שמיע לא תבושו
דבים • יאמר לכן לבית המחכים •

ימלך יי לעולם אהיה ציון לדר ודר הללויה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל א נא *

חן פדרם חוד מההערטן קהלות וירד דיעונו ניכס געווענט

תהערטן וחוץ פהגט וקגויך סיכאל מיסין סהלל חו.

אמונת אום נוטרת. למענה עוזר לנשאר.

זעקה רצה נא בקטורת. קדוש:

יכפר ויסלח. אל טוב וסלח. נזרא וקדוש:

תפלתנו מטענות. יקבל פקרנות. הא קדוש:

קו"ס מיכאל מימין מהלל. ונגבריאאל משמאל מומלל.

בשמים

ישמיע לא תבושו, כנכואת ישעי' כ"ע כ"ב. יאמר לכן לבית המחכים, כדכתיב
שם ל' י"ח ולכן יחכה ה' לחככם וגו'.
מיכאל מימין וכו', כן אי' בפרקי דר"א פ"ד ארבע כתות של מלכי השרת מקלסין

דוח חויגן דער בעטריבטען. ער ועובסט, דער קתיג, פירעט זיך חוין חין
דער געווינדע דער געוועגעטען (ישראל); ער חויט זיינע פוןקע גמריג, חונד
קרחט דוח חונטעדרויקטן. דענטן, דוח זיך פריה מנטיקן, פטר חיהגן לו בעטן,
פערלייהט ער נחך זיינער מווגיטע; ער זחסט זיח פערנעדן, דען חויט
ספרוך; חיהר וקווט ניכט בעטקוטט ווערדען, בעדרקטע! וומהרנך,
חייך וירד וחוץ נענעטן דען חויט דער הקפלווג: פמלוטן!

(* חין חייגעטן קהלות פון אשכנז וירד היער אחה הוא אלהינו געווענט.
זעהע חין שקרית.

של יום כפור

כח
בשמים אין כאל. ובארץ מי בעמק ישראל:
ע"ס א"ב ובבן שרפים עומדים ממעל לו:

פ' אדאלי הוד פוצחים הלולו. ברתת חזע מפארים
סלסולו. גשים ובאים בשנון פלולו.

ז' שרפים עומדים ממעל לו: מיכאל.

פ' דגול מרבבה הוא בלי כחד. הפביט לארץ ותערד
ותפחד. ועמו צבא המשל ופחד (כ"ט) וסביכיו סופה וסערה
ופחד. ז' שש בנפים שש בנפים לאחד: מיכאל.

פ' זקים ובדקים מרעידים לפניו. תרדים להרעיד
בבל פניו. טסים בארבע פנות מצפוניו (כ"ט) פניניו).
ז' בשתים יבסה פניו: מיכאל.

פ' יראים וחרדים גרודי תליו. כל מלאכיו ותליו
דגליו. למולו ירוצו לגדלו בשכלוליו:
ז' ובשתים יבסה רגליו: מיכאל.

פ' מים ועד ים ברגע מעופף. נזרא בלי יטלים
לשור ולצופף. סביבות כסא מתחופף:

ובשתים

לפני הקב"ה, מחנה ראשונה מיכאל מימינו, מחנה שניה של גבריאל על שמאלו,
מחנה שלישית של אוריאל מלפניו, מחנה רביעית של רפאל מלאחריו, וסביבתו של
הקב"ה באמצע וכו', ואם בסוף הפרק והסויות עומדות אצל כבודו ואינן יודעות מקום
כבודו עונות ואומרות בכל מקום שכבודו שם בריך כבוד ה' מוקושו ישראל גוי אחד
בארץ שהם מיוחדים שש וכו'.

אראלי הוד, המלאכים הנקראים אראלים, וכל עניני כפיוס הזה מבוחרים שם
בפרקי דר"א פ"ד, וכל כפיוס מיוסד על מראה יע"י סמן ו' לכן מסיים כל תרווי
על ל' הכתוב שם, שרפים עומדים ממעל לו שש ככפים וכו'. בשנת פלולו, בדגוד
תפלתו. בלי כסד, בלא הפסק. טסים, פורחים. בשכלוליו, בהיכליו. נורא, הקב"ה.
לשור ולצופף, לראות ולכבוט, ל' אורנו ולא קרוב (צמדבר כד) ול' שיניו בגוים
תפנינה (תהל' סו), ואף שיינט אנשו, אפרי אמלסט ארץ כפתך (אחוקל לבז)

ז' וּבְשָׂתַיִם יְעוֹפֶתָ: מיכאל

ס' עוֹרְכִים עֵינַי עוֹזוֹ לֹאמֹר: פֶּאֶר פִּקּוּד פֶּלֶל לְגַמֵּר.
צַפְצוּף צָהַל צָדֵק פִּנְאָמֵר:

ז' וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: מיכאל

ס' קָלוּם קָדְשׁוֹת קָדוֹשׁ קוֹרְאוֹת. רַבּוֹא רִבֵּן עֵינַיִם
מְלֵאוֹת. שׁוֹכֵן עַד מְעֵרִיצִים בִּיציאוֹת:

ק' קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת: מיכאל

ס' תִּקְיָה מְרַבֵּה מִפְּאָרִים לְסִלְדוֹ. תְּלֵי תְּלִים עוֹמְדִים
לְכַבְדּוֹ. תִּבֵּל וְכֵל דְּרִיָּה מְקַדְּשִׁים הוֹדוֹ:

ק"י מֵלֵא כֵל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מיכאל

מיכָּאֵל מִיַּמִּין מִהֵלֶל. וְגַבְרִיאֵל מִשְׁמָאֵל מִמְּלֵל.
בְּשָׁמַיִם אֵין כָּאֵל. וּבְאָרֶץ מִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

וּבְכֵן וְלָךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה
יֵאלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

ק' כִּי רְכוּבוֹ בְּעֵרְבוֹת. וְעוֹזוֹ בְּשַׁחְקִים. וְזוֹרְעוֹ
בְּמַעֲזוּנָה. וְקָדוֹשׁוֹ בְּזוּבוֹ. וְאֵימָתוֹ בְּעַרְפֵּל.

ומוראו

בְּקַמְנוֹת הַצ' וּפְרָאוֹהוּ גַם הוּא ל' הַנְּעָה וְהַשְׁקֵפָה ש"ע כִּי צוּף וְצַפָּה עֵינַי אֶחָד לֵהֵם.
מִתְחַפֵּף, מִתְחַסֵּה, ל' חוֹפֵף עֲלָיו כֵּל הַיּוֹם (דְּרִיָּה לֵג יי). שׁוֹכֵן עַד,
הַקְּדִיָּה. בִּיציאוֹת, בִּיציאוֹת. לְסִלְדוֹ, לְפִאֵרוֹ.

כִּי רְכוּבוֹ בְּעֵרְבוֹת וְכו', מוֹנֵה כֵּאֵן שְׁנַעָה מִיַּי רְקִיעִים עַל דַּעַת רִז' לְבַמֵּ' סְנִינָה
דף י"בב', וְאָמַר כִּי רְכוּבוֹ בְּעֵרְבוֹת כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ שֶׁם מֶלֶךְ אֵל חַי רַם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן בְּעֵרְבוֹת
דְּכַתִּיבְסָלוֹ לְרוֹכֵב בְּעֵרְבוֹת. וְעוֹזוֹ בְּשַׁחְקִים, שְׁבוֹ רַחִים עוֹמְדוֹת וְטוֹחוֹת מִן לְדִיקִים.
חֲרוּעוֹ בְּמַעֲזוּנָה, שְׁבוֹ כְּתוּב שֶׁל מֵיָהּ, וְכַתִּיב מִעוֹכָה אֵלֶיךָ קִדְשׁ וּמִתַּחַת זְרוֹעוֹת
עוֹלָם. וְקָדוֹשׁ בְּטוֹטָל, שְׁבוֹ יְדַשְׁלִים וְכֵיף הַמְקַדֵּשׁ וּמוֹנֵק וְכו'. וְאֵימָתוֹ בְּעַרְפֵּל,
הִינּוּ

ומוֹרָאוֹ בַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם • וְקִשְׁתּוֹ בַשְּׁמַיִם • וְקוּלוֹ
 עַל הַמַּיִם • וּמוֹשְׁבוֹ בְרוּם • וּמִמָּוֶן בְּתַחַת •
 מִמַּעַל הַקְּרוֹשׁ • וּמִמַּטֵּה בְרוּךְ • מִמַּיִם אֲדִיר •
 וּמִנְהַרְוֹת קוֹל • וּמֵאֲרִיץ זָמֵר • וּמֵעֲצִים רִנָּן •
 וּמֵהָרִים רִקֵּד • וּמִגְּבְעוֹת שִׁיר • וּמִכָּל בְּרִיהַ
 הַתְּקָה • וּמִכָּל רֵאשׁ כֶּפֶף • וּמִכָּל עֵינַי רְמוֹז • וּמִכָּל
 אֶזְנֵי שְׁמַע • וּמִכָּל פֶּה הוֹרֵיהַ • וּמִכָּל לְשׁוֹן שְׂבַח •
 וּמִכָּל גְּרוֹן רוֹן • וּמִכָּל לֵב רַחֲשׁ • וּמִכָּל קֶרֶב
 הַגִּיּוֹן • וּמִכָּל בְּרֵךְ כְּרִיעַה • וּמִכָּל קוֹמֵר
 הַשְּׁתַחֲוִיָּה • וּמִזִּקְנִים כְּבוֹד • וּמֵאֲנָשִׁים וְנָשִׁים
 שִׁיר • וּמִבְּחוּרִים וּבְתוֹלוֹת הַלֵּל • וּמֵעוֹלָלִים
 וְיוֹנְקִים עוֹז • וּמִדוֹר לְדוֹר גְּבוּרָה • וּמֵעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם בְּרַכָּה: כִּי כָל־סֵפֶר בְּרֵאשִׁית לְמַעַנְךָ •
 יִקְרָאוּ זֶה לְזֶה • וַיַּעֲנוּ זֶה לְזֶה • וַיֹּאמְרוּ זֶה לְזֶה •
 גּוֹשׁוּ עוֹשׂוּ חוֹשׂוּ • וְנִעְרִיץ לְמֶלֶךְ הַכְּבוֹד •
 הָאֵל הַנִּעְרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ בְּקִדְשׁ:

היינו מכוין שנו אלוהות שלנו כו' בשמי שמים, היינו רקיע שמים, שנו חמה ולבנה וכו' וקשתו בשמים, היינו וילון הככנס שפרית ויוצא ערבית, וקילו על המים, עש"ה בתהלי' כ"ח ג' ממים אדיר, ומנהרות קול, עש"ה כאלו נהרות קולס וכו', אדיר במרום ה', תהלי' ג' ג' ומארץ זמר, עש"ה בישיע' כ"ד ט"ז, ומעניס רכן, עש"ה בתהלי' ל"ו י"ב, ומאדים רקד, עש"ה סס קי"ד ד' ומגבעות שיר, עש"ה בישיע' מ"ט י"ג, ומכל ראש כפף, עש"ה ישיע' כ"ח ה' ומכל עין רמוז, עש"ה אויב ט"ו י"ג, ומזקנים כבוד, ישיע' כ"ד כ"ג, ומבחושים, תהליס קמ"ח י"ב, ומעוללים עש"ה סס ח' ד' ומדור, עש"ה סס קע"ה ד', ומעולס, עש"ה סס מ"א י"ד, כלס, עש"ה במש"ל ט"ז ד', עיש, התאספן, כמו עושו וכו' (ויאל ד' י"א).

ס' בכתוב (על יד גביאך) וקרא זה אל זה ואמר:
 קו"ס קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ס' כבודו מלא עולם משרתי שואלים זה לזה
 איה מקום כבודו לעמתם ברוך יאמרו:
 ק' ברוך כבוד יי ממקומו:

ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב
 ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:
 קו"ס שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ס' אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושענו
 והוא ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם
 לאלהים: ק' אני יי אלהיכם:

אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ והיה
 יי למלך על כל הארץ בימים ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 אלק

(*) כבודו מלא עולם וכו', כ"ה נכל ספרי הדפים ואלס צדו כ"ה יס
 כאן אז בקול רעש גדול וכו' ונלנין אחד מהס כתוב נפירוה שהעיקר
 לאחר קדושת אז בקול רעש וכו', ונכתב יד קולניס יס כאן קדושה
 גלסין פיוט וז'ל: קדוש קדוש קדוש ה' נצאות מלא כל הארץ כבודו.
 כבודו אמוכי יבקה מאשמות, בעצור שמו הכלול בשמות, גדול מביעים
 ליוצר בשמות, רובנים תכנה לידע שמות, הלל יפגחו בחדק נעישות,
 וירצו לנור בקומתם, זמר יסלרו בקול נהמתם, חיות ולופכים יעט
 בקול לעומתם. משרתיו שאלים זה לזה איס מקום כבודו לעומתם, ברוך
 יאמרו, ברוך כבוד ה' ממקומו. מחקמו טובי יודע משים, יחד לרחס
 עמוסי מעים, כרעים ומודים וסופכים לגכעים, לחלות בתחקוד שמים,
 סלא עולם הוא ועצו בשמי', נאדר נקדש מקולות מים, סנלכ סיס נאח
 לסס מים, עונים תמיד ליסדו פעמים, ויחון עם סמיסדים שמו ערב
 ובקר בכל יום תמיד פעמים, גאהבה שמע אומרים, שמע ישראל ה'
 אלהינו ה' אחד, אחד פארו בשמי עליות, צדיק וחוכה קוראיו מתסתיות,
 קדוש בטן וסוקד כליות, רחמים יעודר לעיניהם לך תליות, שגנות
 חזקות תעביר מהיות, שאריתם לרסס אותם לססיות, חמיו ישיע לעין
 כל בריות, תדע כי אני הייתי והוכס ועמיד אני. להיות, וכאן ישמיענו
 ברשעו שנית לעיני כל חי להיות, לכס לאלהים, אני ה' אלהיכם.
 אדיר אדירנו וכו'.

ק' אליה תלויזת עינינו. יי ארזנו ברוך במקלה לות עמך.
 מה אדיר שמך: נאלנו שגית ממוענינו. יי ארזנו. דד
 בשמי מרומך. מה אדיר שמך: הן לך האמרנו. יי
 ארזנו. וימי כעם מרוממי שמך. מה אדיר שמך: זכור
 ברית איתנינו. יי ארזנו. חי כי אין זר עמך. מה אדיר
 שמך: מהור לשמך קננו. יי ארזנו. יחיד סדן
 בעולמך. מה אדיר שמך: כחך יגדל מלפנינו. יי ארזנו.
 לבנו רחש לרוממך. מה אדיר שמך: מבואך ברוע
 נאלתנו. יי ארזנו. נחלקך כאילי מרומך. מה אדיר
 שמך: סעדרנו וסמכנו. יי ארזנו. ענגנו ונתתה לשמך. מה
 אדיר שמך: פדנו וחסנו. יי ארזנו. צור עולמים שמך.

אלך הלוח עיני, עשה כחלי קב"ל אלך כשאתי את עיני. ברוך במקלות
 עמך, עשה שם ס"ס כ"ז. שפ"ה בן עקר, כשפטו בהפסק. ממענינו, מן
 שבעים ומליריס אותנו, דד ל' ישיבה הירה. הן לך האמרנו, עשה את ה'
 באמת כיום, דברים כ"ו"ל. ברית איתנינו, האתכיס מוסדי הארץ והיינו האבות.
 לבנו רחש, לשון רחש לני דבר טוב, תהליס מ"ה ב'. מתיק, ממזרים. כאילי מרומך,
 בשלמי מעלה. נח עולמים שמך, עשה כי ניה ה' נור עולמים, יעני' כ"ו ד'.

אדיר. לו דיר טאחלטען חונדע חויבען, גחטט, חונדע הערר, דעווענדעטער
 הין רייכע פלוקען כהרען, וויח מחלטיג חיוט דין נחמע! הן פרוקני חונד
 חבעוואלן: חויו חונדערן קווחלען, גחטט, חונדע הערר! בעווקהנער יענער
 היאמט: הנהטען, וויח מחלטיג חיוט דין נחמע! דך הוויין פרייען וויר,
 גחטט, חונדע הערר! זוך גיבט עו חוין פלוק, דחו זף דיינטן נחמען
 ערההט? וויח מחלטיג חיוט דין נחמע! דענקע הן דען בזר איט
 חונדערן חורפחטערן, גחטט, חונדע הערר! דוח הוויין ביזט עויג זעבענר,
 קיין פלעמדער איט דיר; וויח מחלטיג חיוט דין נחמע! ריינער, ערוויכ
 חונד רייפט רוהמע! גחטט, חונדע הערר! הווייניריכטער דעו וועלטוונ!
 וויח מחלטיג חיוט דין נחמע! לייטע ריח גריקסע דיינער קרפחט, הן קתיג, גחטט,
 חונדע הערר! חונדע הערר! ריכטעט דיינער ערהבבעהייט: וויח מחלטיג חיוט
 דין נחמע! דין חרש החט חונד חויו נוף (מלרים) בעפרייס, גחטט, חונדע הערר!
 דך וקבען וויר וויח ריח עגעל דיינער היאמען: וויח מחלטיג חיוט דין נחמע!
 וויח חונדע טירט, חונדע טטיילט, גחטט, חונדע הערר! חנטוחרטע חונד,
 דמן דחקען דיינען נחמען וויר: וויח מחלטיג חיוט דין נחמע! ערוקע חונד,
 וויח חונד גחטט, חונדע הערר! טקפער הווער וועלטען חוט דין נחמע,

מה אדיר שמוך: קוממנו והקימנו: יי אדוננו: יי רחמך
 יקדמו ועמך: מה אדיר שמוך: שמע קול תחנוננו: יי
 אדוננו: התרומים מנשואי רחמך: מה אדיר שמוך:
 קי"ם שמוך אל לבנו: יחודך יחד הנעמנו:

ס' אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמוך בכל הארץ: והיה יי לטלה
 על כל הארץ בי"ם והוא יהיה יי אחד ושמו אחד: יי וברברי קדושה קדוש
 לאמר: קי"ם יטלה יי לעולם אלה ציון לדוד תללויה:

ס' לדוד ודוד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבתך
 אלהינו כפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלה גדול וקדוש אתה:

כי מקדושיך בקדושתך (כ"ט כערכו) קבשת: נאה
 לקדוש פאר מקדושים: באין מליץ ישר מול מניח
 פשע: תגיד ליעקב דבר חק ומשפט: וצדקנו במשפט
 המלך המשפט: עוד יזכר לנו אהבת איתן אדוננו:
 ויבין הנעקד ישפית מדיננו: וכוכות התם יוציא אים
 (כ"ט היום) לצדק דיננו: כי קדוש היום לאדוננו: ויבין
 יתקדש שמוך יי אלהינו: על ישראל עמך: ועל
 ירושלים עירך: ועל ציון משכן כבודך: ועל מלכות
 בית דוד משיחה: ועל מכוניך והיכלך:

תחרום מנשואי רחמך, כ"כ ככ' וכן עיקר בעדות החרו והוא תאר לשרא עש"ה
 כנשואים מני רסס, יע"י מ'ג' לננו, אהנו בכל לבנו, ל' לננת כי אחותי כלם
 שיר ד' ט' הנעמנו, הללו כנעמות: כי מקדושיך וכו' מנאר נקדושת דה'.

ויהי מחלטיג חיוט דיין נחמע! ריבט' חובו חיון חובר ערהחוטט חובו! גחטט,
 חונקער הערר! וחס דייעט כחחחערלינקייט דייעעטן לחון לופחיקחחועט! ויהי
 מחלטיג חיוט דיין נחמע! לערניט דיש סטיחוע חונרעו פלעהענו, גחטט,
 חונקער הערר! החך פרייט דרך חיינע נחליחון, דיש דוח ערהחכטן לחון
 דער חוטטער סחחטט: ויהי מחלטיג חיוט דיין נחמע!
 דייעטן נחמע, סוףמחלטיגער, הערלען ויר, חונרעטן חוטט וחסנע דייעער חיינחיים!

וּבְכֵן תִּזְכָּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִמְתָּה
 עַל כָּל מַעֲשֵׂי שְׂבָרָתְךָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵיךָ כָּל הַבְּרִואִים יַעֲשׂוּ כְּלֵמָאגְדָה
 אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ בְּלִבְבָם שְׁלֵם כְּמוֹ שִׁיר עֲנֵנו
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לִפְנֵיךָ עַז בְּיָדְךָ וְגִבּוֹרָה
 בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַעֲשֵׂי שְׂבָרָתְךָ:

זְכֵרְךָ תִּזְכָּר כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תִּהְיֶה לִירְאוֹךָ וְתִקְוָה
 לְרוֹשְׁיֶיךָ וּפְתִיחוֹן פִּיהַ לְמִיחֲלִים לְךָ שְׂמֵחָה
 לְאַרְצֶיךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדֶיךָ
 וְעִרְיַכַת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיָּךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּוּ
 וְחַסִּידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהַ וְכָל
 הַרְשָׁעָה כְּלָה בְּעֵשׂוֹן חֲבֵלָה בֵּית תַּעֲבִיר מִמַּשְׁלַת
 זְרוֹן מִן הָאָרֶץ: וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבָדֶךָ עַל
 כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם
 עִיר קִדְשֶׁךָ כְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יְמֹלֵךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
 כְּכָתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְדָאֵל הַקְדוֹשׁ

נִקְרַשׁ בְּצַדִּיקָה: כְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
 וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ • וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:
 וַתִּפְתָּר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקַדְוֶשָׁה וּלְמַנְתָּהּ וְאֵת יוֹם הַבְּפָרִים הַזֶּה לְמַחִילָה
 וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 בְּאַהֲבָה מִקְרָא קָדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיְגִיעַ
 וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ
 וּפְקֻדוֹתֵנוּ וַיִּזְכֹּר אֲבוֹתֵינוּ • וַיִּזְכֹּר מִשִּׁיחַ בְּנֵי־דָוִד
 עֲבָדֶיךָ • וַיִּזְכֹּר וַיִּרְוֶה שְׁלִים עִיר קְדֻשָּׁה • וַיִּזְכֹּר כָּל־
 עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וְלַחֲסֹד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 הַבְּפָרִים הַזֶּה • זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה •
 וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוֹס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
 כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

א סליחות למנחה של יום כפור.

ס' סלח לנו אבינו. כי ברוב אולתנו שגינו.
ס' מחל לנו מלפנינו. כי רבו עונינו:

ס' א ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ז' ודרך
תשובה הורית: ס' גדלת רחמיה וחסדיה. ז' תזכור היום
ובכל יום לזרע ידידיה: ס' תפן אלינו ברחמים. ז' כי אתה
הוא בעל הרחמים: ס' בפתגון וכתפלה פניך נקדם.
ס' בזהרעת לעניו מקדם: ס' מחרון אפך שוב. ז' כמו
בתיבתך בתוב: ס' ובצל כנפיד נחסה ונתלונן. ז' כיום
גורד י' בעני: ס' תעבור על פשע ותמחה אשם. ז' כיום
ותיעב עמו שם: ס' תאזין שיעתנו ותקשיב לנו מאמר.
ס' כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה יעל פניו ויקרא

ז' יהוה יהוה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
בצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותטאה ונקה. וסלחת
לעונינו ולחטאתנו ונתלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפנינו כי פשענו:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

מין סיפוטן קבלות ווערדען נור פתוגעדיע סליחות גענוגט,
משאם כמו סאך תהלחי אלהים אל דמי פוטון מזון.

ס' בקראנו ענו אליה צדקנו בצר הרחבת לנו. וננו ושמע תפלתנו:
אדני שמע בקולנו תהינה אנה קשבות לקול התגנינו: שמע קול
תחנונינו בשוענו אליה. בנשאנו ידנו אל דיבר קדשה: שמע י' וחננו. יי
היה עוזר לנו: שמע י' קולנו נקרא וחננו ועננו: ועתה שמע אלהינו אל
תפלת עבדיה ואל תחנוניהם והאר פניה על מקדשה השמם למען אדני:
ל' הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו

סליחות למנחה

משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: כי לא על
צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך
הרבים אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה לי
ותאחר. למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"כ כפול וכל כתי הפיוט של ד' אבנים.

- ס' איוון תחן והסבת עתיקה. ק' אף דבר ולשכך עברה:
- ס' באי לחלותך בנפש מרה. ק' בשמך הגדול ומצאו
- עודה: ס' געית נאנחים ענותם הנה. ק' גחינת קומתם לא
- תבוה. ס' דרוש על לבונם מצר בויה. ק' דרוך פורה ונצח
- יזה: ס' הלא אתה היית והנה. ק' היה תהיה בפתר גאונה:
- ס' ונמת יבון ורע אמוניך. ק' והנם כלים כותגרת חרונה:
- ס' זועמו בעוים וממאזים נוסחו. ק' זורו באפסים ולא נחו:
- ס' חבלה רוחם ולעפר שחו. ק' חרשום חורשים ומענית
- המתיו: ס' טבעו כבוץ ואין פוצה. ק' טורפיהם שלו
- מקצה לקצה: ס' יום יום לוחמם מנצה. ק' יד פורשים
- מלחץ ליצא: ס' פלו חיייהם בגון ואנחה. ק' כושל רפה
- וערבה שמחה: ס' לישע חוכים והנה צוטה. ק' לבטום
- קמים וברו שוחה: ס' מערימים סוד ממך להדיחם.
- ק' מכבידים עול להכשיל פחם: ס' נוזקים אלקיך
- בהתעטף רוחם. ק' גחת מצוא מפוכד טרחם: ס' שית
- צקים במעמד צפוף. ק' סליחה מבקשים בקדקד כפוף:
- ס' עושקיהם יקניאום ונתנום לשסוף. ק' עועים יומסכו
- ויהיו לסוף: ס' פדה דבקך מהרץ וכלוי. ק' פלטם
- מצורר ותגם לעלוי: ס' צוה ישועות משחריק בחלוי.

ק' צוה עולמים הושיענו בְּגִלְיִי: מ' קְנוֹא וְנוֹקֵם קְנֵא לְשִׁמְךָ.
 ק' קַצֵּץ סְמִלּוֹנִים מִצִּיָּאָר עִמּוֹךְ: מ' רֵאֵה עִמּוֹלֵנוּ וְשׁוֹב
 מִזֶּעַמּוֹךְ. ק' רִיבָה רִיבְנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: מ' נְקִיל שְׂכִינְתְּךָ
 הַשֵּׁב לְחֵיק אֲרֻמוֹנֵי. קו"ס שְׂאֲנָן הוֹשֵׁב לוֹיִ וְכֹתְנֵי. תַּטָּה
 אֲזַנְךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. תִּרְצְנֵי בְּקִרְאֵי יי יי:

אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּדוֹת
 מִזְחַל עֲוֹנוֹת עִמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
 לְחַטָּאִים וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר
 וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמּוֹל. אֵל הַנּוֹרִית לָנוּ לֹאמַר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
 שְׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵי מִקְדָּם. כְּמוֹ שְׁבַתְּנוּב וַיֵּרַד יְהוָה בְּעַנְן
 וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יַעַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאֵמֶת:
 נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְרָה.
 וְסִלְחַת לְעֹנְוֵנוּ וְלְחַטָּאתֵנוּ וְנַח לְתַנּוּ:

סֵלַח לָנוּ אֱבִינּוּ בִּי חַטָּאתֵנוּ. מְחַל לָנוּ מִלִּכְנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ:

בִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל קִרְאִיךָ:

אַל תִּבּוֹא בְּשִׁפְטֵי עֵינֵינוּ בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אָנָּה יי אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם תִּבּוֹן תִּפְלַתְנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ. וְהוֹצֵא כְּאוֹר צְדָקְנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ
 כְּצִדְקָתֵנוּ: תִּבּוֹן תִּפְלַתְנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִינוּ מִנְּחַת עֵרֶב: תִּבּוֹא
 לְפָנֶיךָ אֲנִקֶת אֲסִיר בְּגִדְלֵךְ וְרוּעֶה הוֹתֵר בְּנֵי תַמְזוּתָהּ: לְפָקוּחַ עֵינַיִם עֲוֹנוֹת
 לְהוֹצִיא מִמִּסְגֵּר אֲסִיר מִבֵּית כָּלֵא יוֹשְׁבֵי חוֹשֶׁה: זֶה עֲנֵי קִרְא וַיִּי
 שָׁמַע וּמְבַל צְרוּתֵי הוֹשִׁיעֵנו: לִי הַיּוֹשֻׁעָה וְכוּ'.

אלהינו ואלהי אבותינו. שם המזכר נראה הכרזות מרדכי נר שבתי.

מ' מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְּחַת עֵרֶב רָצָה נָא בְּכוֹשֶׁר. ק' תִּבּוֹן

תפלת

תִּפְלְתִי קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתוֹם וּבְיוֹשֶׁר: מ' בְּקָרְאֵי עֲנִי צוּרֵי
 הַיּוֹם וּפְנֵה בְּאֲשֶׁר • ק' יִבְיֵאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמְּנַחָה:
 מ' רִיחַ גִּיחַח אִמְרֵי פִי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים • ק' חֲלָבֵי וְדָמֵי
 הַנִּמְעָט בְּצוּמֵי תְמוֹר חֲלָבִים וְדָמִים: מ' קָבַל הַגִּיּוֹן לְפִי
 אֲשֶׁר עֲרַכְתִּי זֶה עֲשֶׂרֶת הַיָּמִים • ק' בְּחַטָּאת בְּאֲשֶׁם
 וּבְמִנְחָה: מ' דָּדַשׁ נֶאֱבִיזֵם זֶה הוֹרְשִׁיךָ וְהַדְרֵשׁ לָהֶם בְּגִיב
 שְׁפָתַיִם • ק' שְׁעָה לְמַעֲמָדִם וּמִתְהַרֵם בְּכֶסֶף מוֹזַק
 שְׁבַעֲתַיִם: מ' וְרָצָה שִׁיחַתָּם בְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֵּאֵן מִן
 הַמֵּאֲתַיִם • ק' מִמּוֹשֶׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: מ' כָּלִיל וְעֹלָה
 תִּחַנְתִּי תִחַשֵׁב וּמִשְׁטִינֵי רִיב תִּרְיֵב • ק' וְהוֹצֵא לְאוֹר צִדְקֵי
 טָרֶם יָבוֹא שְׁמֵשׁ וַיַּעֲרִיב: מ' שִׁפְךָ בְּמַיִם לְבוֹת פִּלְתוֹ כֹּל
 אִישׁ וְהִקְרִיב • ק' הַמְקַרֵּיב קָרְבָנוּ לִי מִנְחָה: מ' יִשׁוּרוּן
 עַמְּךָ יִשִׁיר חֲסִדְךָ בְּטוֹב לֶקַח • ק' הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע
 וַעֲיִנְךָ פָקַח: מ' וְרָאָה כִּי טוֹב מִסְתַּוְּפָךָ בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ
 וַיִּקַּח • ק' מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה: מ' בְּרוּב רַחֲמֶיךָ אִמְרֵי
 הַאֲזִינָה יֵי הַגִּינֵי בִינָה • ק' וְאִם נָא מִצְּאֵתִי הֵן בְּעִינְךָ אֱלֹהֵי
 קָדֶם מְעוֹנָה: מ' וְלִקְחָת מִיָּדֵי מִנְחָתִי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ
 בְּתַחֲנָה • ק' וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמְּנַחָה: מ' שְׂדֵי לֹא מִצְּאֵנֶיךָ
 שָׁגִיא כֹה לְעֵדָה מִקִּדָּם קִנִּית • ק' אֶחָד הַמְּרַבָּה וְאֶחָד
 הַמְּבֹעֵיט בְּשׁוּבוֹ בְּשִׁשׁוֹ רְצִית: מ' אֶךְ יִבּוֹן לְבוֹ לְפָנֶיךָ
 בְּמִנְחָתוֹ בַּעַת הַקְּרִיב אוֹתָהּ • ק' וְזֹאת תּוֹרַת הַמְּנַחָה:
 מ' בְּהִיּוֹת מוֹבְחֵי וּמְקַדְשֵׁי עַל מְכוּנָו וּגְבוּלוֹ • ק' הַיּוֹ מְכַפְּרִים
 עָלֵינוּ בְּשַׁעֲוִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרְלוֹ: מ' וְעַתָּה בְּאֲשֶׁמְתַנּוּ
 לוֹ חַפֵּץ יֵי לְהַמִּיתֵנוּ לֹא • ק' לֶקַח מִיָּדֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה:
 תַּחֲנוּנִים

מ' תַּחֲנוּנִים יִדְבֵּר עִמָּךְ יִבְקֹשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מֶרֶם. מ' הִנּוּ
 מִתְנַצֵּב עַל מִצּוֹר וְעוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמֶרֶם: מ' מִחֲלֵה פְּנֵיהָ לַעֲת
 מִנְחַת עֶרֶב וּמִצֶּפֶה כִּפּוּר כִּי אָמַר. מ' אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה:
 מ' יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּנֵה וְעָרִיךָ מִקְצֶה. מ' אֲסוּרִים רְצוּצִים
 פָּתַח וְלַחֹפֶשׁ הֵיצֵא: מ' וְעָרְכָה לִי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם
 וְתָשׁוּב וְתִרְצֶה. מ' עוֹד פְּנוֹת לָא הַמִּנְחָה: מ' יִקַּל וּקְפּוּצוֹת
 יִשְׂרָאֵל לִקְבֹץ יִדְךָ שְׁנֵית תּוֹסֵף. מ' כִּי בְרוּעָה עָדְרוּ תִרְעַם
 בְּנֵה טוֹב תֵּאֱסֹף. וְיָשֵׁב מִצָּרְךָ וְטָהַר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּזָהָב וּבְכֶסֶף. וְהָיוּ לִי מִגִּישֵׁי מִנְחָה: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אַל תִּבּוֹא בַמִּשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ בַּל חַי: תִּבֹּא לְפָנֶיךָ
 תִּפְלֹתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַתָּנוּ: אֲזַחֲפּוּץ זִכְחֵי צָדֵק עוֹלָה וְכִלִּיל אֵז
 יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים: תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ תִּכְבוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַךְ
 בַּמִּצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוֹכְרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא
 יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא
 יִחַטָּא: שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנַּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: לֵי הִישׁוּעָה וְכוּ'.

מִיּוֹסֵד ע"פ א"ל ב"ם יִנְסוּף חֲמוֹס מֵאִיר בְּרִי צַחַק מֵאִיר וְכֵל נְתִי הַפּוּט שֶׁל ה' ה' אֲנִים.
 א"א. מ' אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְהַשְׁבוּעָה. מ' לְאַכְרָהֶם
 אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָה קְבוּעָה: מ' בְּהָ אֲנוּ גֵאוֹתִים וְשִׂאֲלָתֵנוּ
 תְּבוּעָה. מ' מְחִילָה וּסְלִיחָה בְּתַפְלַת הַיּוֹם רְבוּעָה:
 מ' גּוֹעַ הַלּוּלִים מְאֹד נִחְמָד לְמִרְאָה. מ' נִכְשֵׁר לְגַבֵּי מוֹבַח
 לְהַעֲלוֹתוֹ בְּיִרְאָה: מ' דְּבַר מֶלֶךְ שֶׁלְטוֹן זֶקֶן מִשְׁתַּאֲהֵה.
 מ' סִגְל מִצּוֹת שְׁנֵי מִרְאשׁוֹנָה לְהַתְנַאֲה: מ' הַנְּנִי לְכַהוֹנָה
 וְלְמַלְכוּת וְלִשְׁתִּינָה זָכָה. מ' עוֹדָךְ עֲלֵיהֶם שִׁבְר קִימָה

והליכה

גוֹעַ הַלּוּלִי, יִצַּחַק וְכֵלֵי' בְּשׂוֹר טוֹב מֵה הַכֶּרֶס כֵּל שְׁנֵי הַעֲרֵלָה אֵין יִיכָה כֶּשֶׁר
 לְכַסְכִּים אֶף אֲנָרֶהֶם כֵּל זֶמֶן שֶׁהִי עָרַל לֹא הִי פְּרִיז כֶּשֶׁר לְהַקְרֵבָה כִּי מוֹל מִיד כֹּאמֵר לוֹ
 קֶשׁ כֹּא אֵת כִּכָּר מִיד נִכְשֵׁר לְהַקְרֵבָה. סִגְל, חֲנֹב, מִכּוֹתוֹ שְׁנִי, וְלֵךְ לֵךְ אֶל אֶרֶץ
 הַמִּדְבָּר. מִרְאשׁוֹנָה, לֵךְ לֵךְ מֵאֶרֶץ שׁוֹה הִי מִפְּנֵי הַרְעַנ וְכֵלֵי אֵת בְּמִדְבָּר.

וְהַלִּיכָהּ. מ' וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מִשְׁלֵשׁ בְּזָכוֹת סָכָה. מ' פָּאָר
הַשְּׂכִינָה מְקוֹם מְרוֹת סוּכְכָה. מ' זְכוֹת הַשְּׂתַחֲוִיָּה עַד כֹּה
פִּשְׁטָה. מ' צָבִי לְצַדִּיק חֲזַרְתּוֹ לְשָׁלוֹם לְקִשְׁטָה: מ' תְּמוּדוֹ
כִּהְטָעִין קָרִיאתוֹ לְרַחֲמִים הוֹשָׁטָה. מ' קָרַב חֲלוּפוֹ וְלֹא
מִחֶלְפֶת הַשִּׁיטָה: מ' טָהוֹר כָּנָה מִזִּבְחַ וּמַעַרְכָתוֹ הַעֲמִיד.
מ' רָגַל וְיָד עֲקָדוּ כְּטִלָּה הַתַּמִּיד: מ' יָד לְצִוְאָר בְּמִכְשָׁרֵת
אוֹכְלִין כִּהְצַמִּיד. מ' שְׁלִיחַ בְּזִרְיוֹת לְשׁוֹן חֲבָה הַחֲמִיד:
מ' כְּנִבְחָן צַדִּיק בְּצַדִּיקָתוֹ מִשְׁמִים נִשְׁקָה. מ' כְּפָרוֹ מִבִּין
הַשְּׂמֻשׁוֹת בְּסִבְךָ מִקָּרָה: מ' תְּמוּרָה יַחֲדוֹ הַתְּקַרְבַּ וּבְטָלִיתוֹ
תְּקָה. מ' תַּחֲתוֹיָד מוֹזְרָק וְאִימּוֹרֵיו וְקָה: מ' מְקוֹם גְּבוּרוֹת
לְהוֹרוֹת הַיּוֹן עֲרָךְ. מ' אָנָּה הַשֵּׁם הַנִּבְכָּד וְהַמְּכָרָךְ:
מ' יִרְאֵת יִרְאֵה כְּרֹאשׁ בֵּית הַדְּרָךְ. מ' יִצְחָק יַחֲדוֹ אָפְרוֹ
צָבוֹר וּמְכָרָךְ: מ' נִקִּיל מוֹשִׁיטִים לְשֵׁם זִקְנָם וּמִתְפָּאֲרִים
בְּאֲבוֹתָם. מ' אֲשֵׁרִיהֶם מִי מְטַהֲרֵם וּמַעֲבִיר חוֹבוֹתָם.
יּוֹצֵרֵם שְׁבַשְׁמִים מִקְּוֵה יִשְׂרָאֵל וְגִאֲוֹתָם. רְצוֹנָם יִפְיֵק
לְמִלְאֵת לְטוֹבָה תִּאֲוָתָם: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תְּבוֹא כְּמִשְׁטַט עֲנֵנוּ בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אֵל בְּאֶפֶס
תִּזְכִּיחֵנוּ וְאֵל בְּחַטָּתָה תִּסְרְנוּ: אֵל תַּעֲזִבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּרְחַק
מִפָּנֵינוּ: אֵל תִּרְחַק מִפָּנֵינוּ בִּי צָרָה קְדוּבָה בִּי אֵין עוֹזָר: אֵל תִּסְתַּר
כְּפִיָּה מִעֲבָדֶיךָ בִּי צָר לָנוּ טַהַר עֲנֵנוּ: לֵי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

א' ו' א. מִיּוֹכַד ע' פ' א' ב' וְנִסְיָן מִתּוֹם מִשָּׁה בַר שִׁמְשׂוֹאֵל חִזְק וְכָל בְּתוּבָה וְכוּ' אֵל אֲנִים.
מ' י' יִמְעַט לְפָנֶיךָ אֵת כָּל הַתְּלָאָה. מ' אֲשֵׁר אִיוּמָתֶךָ
מִימֵי קֶדֶם מִצְאָה: מ' בְּאֵין צָרִי וְלֹא תַעֲלֶה וְרַפּוּאָה.
מ' בְּקָקוּם בּוֹקְקִים בְּלַחֲץ וְרוֹב בִּיאָה: מ' נְבָרוּ עוֹנוֹתַי
וְתַרִּיבֵנוּ

מוֹשִׁיטִים לְשֵׁם וְכוּ', כָּל הַמוֹשִׁטִים בּוֹכוֹ עֲנֵנוּ מוֹשִׁיטֵינוּ לֹא בּוֹכוֹ אֲחֵרֵינוּ, וְד' ל' כָּל הַתּוֹלֵ.

ותרִיבני כפיהם בסאפָאָה. ק' גמלתי רעוּשְׁלִמְתִי סָאָה
 בסָאָה: מ' דמיתי בְּרוֹב חֲטָאֵי לְסָדוּם חֲחֲטָאָה. ק' דִּירְתִי
 חֲרָבָה וְגַלְתִּי מֵאֶרֶץ נוֹרָאָה: מ' הִנְנִי עֲזוּבָה וְנִטוּשָׁה גְעוּלָה
 וּשְׁנוּאָה. ק' הוֹנוּנִי מוֹנֵי הוּי גַּנְאָלָה וּמוֹרָאָה: מ' וְתוֹנַח
 מְשֻׁלּוּם נַפְשִׁי מִיַּגִּיעַת לִיאָה. ק' וְתִהְיֶה לִי דְמָעַתִּי לְחֵם
 תְּבוּאָה: מ' זְכָרֵי יָמִים מִקֶּדֶם חֵיִתִּי פְּלִיאָה. ק' זְבוּדָה זָרָה
 וּמְקוּשָׁטָה כְּכֹלֵה נָאָה: מ' חֲפַת מְשׁוּשֵׁי הָאֵב לְתִי בְּזוּלָלָה
 וְסוּבָאָה. ק' חֲלֵלְתִי גְזָרֵי כְּמוֹעַלְתִּי אֲשֶׁר גִּטְמָאָה: מ' טַהֲרֵנִי
 בְּאַהֲבָתוֹ וַיַּעֲדֵנִי עוֹד לְגִשְׁאָה. ק' טַנְנַפְתִּי מְעֵשִׂי וְלַעֲבַתִּי
 דְּבָרֵי גְבוּאָה: מ' יוֹקְשֵׁתִי אַחֲרֵי כֵן וְגַלְבַּרְתִּי בְּיוֹם
 שׁוּאָה. ק' יַגְעַתִּי בְּרָעָה אַחֲרֵי רָעָה בְּאָה: מ' כְּמַהֲתִי
 לְאִישֵׁי הָרֵאשׁוֹן וְנַפְשִׁי לוֹ צְמָאָה. ק' כִּי אִזּוּ מַעֲתָה חֵיִתִּי
 בְּרִיאָה: מ' לְאַהֲבָתוֹ חֲמֵדְתִי הָיוֹת בְּכַנְפֵי חֲבוּאָה. ק' לוֹ
 אֵיחַל אִם יִקְטַלְנִי בְּכֹלֵאָה: מ' מַה בַּצַּע בְּדָמֵי בְּהוּוֹת
 לְמִשׁוּאָה. ק' מִי כְּמוֹנִי לִיחֻדְךָ בְּאַהֲבָה וַיִּרְאָה: מ' נוֹרָא
 וְאִיוֹם נַפְשִׁי לְךָ קוֹרָאָה. ק' גְּדֻכּוֹת פִּי רָצָה בְּקַרְבֵּן הַעֲלָאָה:
 מ' שִׁיחַ שׁוּעֵי יִרְצָה לְפָנֶיךָ בְּהִרְצָאָה. ק' שִׁים מְעוּט דְּמִי
 בְּרֵם הַמְצָאָה: מ' עֲרוּךְ הַלְבִי שְׁעָה כְּחֶלֶב הַקְּלָאָה. ק' עֲנִנִי
 וְחַנְנִי רֵם גָּאָה גָּאָה: מ' פִּיור חֲרוֹנְךָ עַל מִקְּיָאָה בְּקִנְאָה.
 ק' פְּקוּ פְּלִילִיָה בְּרַב גְּאוּן וְגָאָה: מ' צְמַתוֹ חַיִּי בְּמִימֵי רַפְשׁ
 נְצוּאָה. ק' צַחְנָתְהֶם הָאֵכִיל וְנִי עֵבוֹר טַהֲרֵתִי לְטַמְאָה: מ' קְצִינִי
 גַּחְנָקוּ עַל קְדוּשׁ הַיִּרְאָה. ק' קוּעֵי וְגַכְבְּדִי גוֹרְרוּ בְּטִיט
 וּבְצוּאָה: מ' רוּחִי רַפְתָּה עַל תּוֹרַת הַמְּסוּלָאָה. ק' רְאִיתִיָה
 פְּרוּעָה וְקוּרְעָה בְּאֵשׁ קְלוּאָה: מ' שְׁבַת מְשׁוּשׁ לְבִי וְהָיִתִּי

בְּדַכָּאָהּ. מ' שְׁחוֹתַי גָּעוּתַי בְּדַרְיֶסֶת בְּנֵי לְבִיאָהּ: מ' תָּעָה
 לְכַבִּי וּפְלִצוֹת בְּרֵתְתָּ וְהִדְכָּאָהּ. מ' תַּעֲתִיתִי כְּשֶׁהָאוֹבֵד מִפָּאָה
 לְפָאָהּ: מ' מְרֹב צַעַר וְקוֹצָר רוּחַ נִכְבָּאָהּ. מ' שׁוֹאֵגַת וְנוֹהֶמֶת
 לָהּ נִחַלְתָּהּ הִנְהִילָאָהּ: מ' הִסֵּר גַּא מוֹעֵקָה וְהִעֲבֵר חֲלָאָהּ.
 מ' בְּרַךְ יְיָ חִילָה כִּפְחָהּ לְהִרְאָהּ: מ' שְׁמָעָה חֲנוּנִיָּה וְרִאָה כָּל
 הַתְּלָאָהּ. מ' מְצָאָתָהּ מֵעַת אֲשֶׁר מֵאַרְצָהּ יִצְאָהּ: מ' וְהִתְתּוּבָה
 עָלֶיהָ מִהֲרָה תִּקְרַב וְתִבּוֹאָהּ: מ' אִיוּמָתָהּ עַל כָּל אוֹם
 לְנִשְׁאָהּ: מ' כִּי לְהוֹדִיעַ לְכָל שְׁעוֹל חַי נִשְׁאָהּ. מ' חֹזֶק
 גּוֹאֲלָהּ וְעַל אֶבְרָתוֹ יִשְׁאָהּ. זְבוּל קִדְשׁוֹ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם
 יִבְיָאָהּ. קִנְיָן כָּל טוֹב לְהַשְׁפִּיעָהּ וּלְמַלְאָהּ: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.
 אַל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֵיהָ כָּל חַי: וְיֵאָחֲזוּ צַדִּיק
 בְּרַבּוֹ. וְטָהַר יָדָיִם יוֹסִיף אוֹמְיָן: וְעֵתָה יִגְדַּל גַּא בַּח אֲדָנִי בְּאֲשֶׁר
 הִבְרַתָּ לְאָמֵר: אֲרָנִי אֱלֹהִים אַל תִּשְׁחַת עֲמָהּ וְנִחַלְתָּהּ אֲשֶׁר פָּרִיתָ
 בְּגִדְלָהּ. אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֹזֶק: אֲרָנִי אֱלֹהִים יַעֲזֵר לָנוּ.
 עַל כֵּן לֹא נִבְלַמְנוּ: יְיָ אַל בְּאִפְהָ תִזְכִּירְנוּ. וְאַל בְּחִמְתָּהּ תִּסְרְנוּ: יְיָ
 אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד. הוֹד וְהוֹדֵר לְבִשְׁתָּ: יְיָ אַל רַחוּם וְרַגּוּן. אֲרָהּ
 אִפְסִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: יְיָ יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ:
 יְיָ יִשְׁמֵר צְאֵתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ. מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

אלהינו ואלהי אבותינו מיוסד ע"פ א"ב.

מ' אוֹמְיָן יוֹסִיף טָהַר יָדָיִם וְכַחוּ יִגְדַּל וְיִשֵּׁר. מ' בְּמִקְרָא
 אֲלֵמְלֵא בְּתוֹב לְאוֹמְרוֹ אִי אֶפְשֵׁר: מ' גָּאָה נִתְעַפְּהָ בְּשִׁלְיַח
 צְבוּר וְשִׁלְשׁ עֵשְׂרֵה מִדּוֹת הַכֶּשֶׁר. מ' דְּבַרְתָּ יִקְרוּ הַעֲבִיר
 וְהִרְאָה לְמוֹשֶׁה קִשְׁר הַמְּקוֹשֵׁר: מ' הִזְהִירוּ וְאָמַר לוֹ כָּל
 זְמַן שְׁחוֹטָאִין בְּנֵי. מ' וּבְסִדְר הַזֶּה יִהְיוּ עוֹשִׂין לְפָנֵי: מ' וּ
 הִיא הַמִּדָּה לְסְלוּחַ אֲנִי יְיָ. מ' חֲנוּן קוֹדֵם שְׁיִחְטָא וְאַחַר
 שְׁיִחְטָא וְיִשׁוּב אֵלָיו דְּרַבִּי וְעִנְיָנִי: מ' טוֹב וְסִלְחָ וְרַב חֶסֶד
 כִּלְפֵי

כְּלָפִי חֶסֶד מִנְבִיר. ק' יָשׁוּב יִרְחַם כּוֹבֵשׁ וְנוֹשֵׂא פָנִים
 מִסְבִּיר: מ' בְּךָ הִיא הַמִּדָּה רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן מִעֲבִיר.
 ק' לְמַחֹל וְלִסְלוּחַ רַחֲמוֹ וְחֶסְדִּי לְהַגְבִּיר: מ' מִי כְמוֹד
 מוֹרֶה תַחְבוּשֵׁת חֶסֶד וְרוֹפֵא אוֹמֵן. ק' לְפִי מִכָּה גְדוֹלָה
 אֲסַפְּלִיתֶךָ תְּזוּמָן: מ' מְעַשִּׂים דְּמִים הֵבֵא אֶצְלֶךָ לִירוֹ יָמָן.
 ק' גִּשְׁתִּיר לוֹ מִשְׁלֶךָ חֲנָם חֲנִנְיָאֵמֵן וְרַחֲמָן: מ' סִפְדָּה סָם
 חַיִּים רַטְיָה מוֹפְלָאָה לְמַלְגִּית. ק' עֲקָרֵי כּוֹסֶךָ יָפִים וְקִלּוּרֵי
 מִטְּלָגִית: מ' פְּתוּחַ פִּיּוֹן בְּיָדֶךָ גְּרִתֶךָ הָאֲסַפְּלִית. ק' צָרִי
 לְהַתְעִיל מַחֲץ חֶפְתָּ חוֹלְגִית: מ' פּוֹעֵל עִם בְּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה
 וּבְאֵמוּנָה נוֹהֵג בּוֹ. ק' צוּפָה לְתֵן שְׁכָרוֹ מִה שְׁבַחֹ וּמָה
 שׁוֹבֵב: מ' קִלְקַל וְנִתְעַצֵּל בְּמַלְאֲכָתוֹ שְׁבַח רַבּוֹ אִם קָרְבּוֹ.
 ק' לְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֶרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת כִּי מְרַדְּנוּ בּוֹ:
 מִן נִקְיֵל קוֹשֵׁט מְדוּתִיךָ תְּרוּמוֹת וְהַגְנוֹת: קֵהל וּמִן רְאִיתָ
 דּוֹגְמָתֶךָ לְמַסְפִּיק לְמוֹרְדֵי מוֹזְנוֹת: שְׁאֲרִית יוֹסֵף
 מְקוּהָ סְלִיחָה מְצוּאָה לְעוֹנוֹת. תְּגַמּוּל הַטּוֹב כִּיּוֹסֵף
 לְאַחֵיו רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ לְתַנּוֹת: אֵל סֹלֵךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תִּבְזֹא בְמִשְׁפָּט עֲמַנּוּ כִי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: הַבֵּט מִשְׁמַיִם
 וְרֵאֵה מִזְבוֹל קֹדֶשֶׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ אֵימָה יִקְנֶאתָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ חֲסוֹן מַעִיָּה
 וְרַחֲמֶיךָ אֵלֵי הַתְּאֵפְקוּ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב נֹא הַבֵּט מִשְׁמַיִם וְרֵאֵה
 וּפְסַד גִּפְסוֹ זֹאת: וְעַתָּה יְיָ אֲבִינוּ אֲתָה אֲנַחְנוּ הַחֹזֵר וְאֲתָה יוֹצֵרְנוּ וּמַעֲשֵׂה
 יָדֶךָ בְּלִנּוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵל הַרְחַק מִמֶּנּוּ: אֵל תִּסְתַּר פְּגָדָה
 מִמֶּנּוּ בְיוֹם צָר לָנוּ מִדֵּר עֲנֵנוּ: לֵי הַשְׁוֵעָה וְכוּ'.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵהוּ אֲבוּחֵינוּ מִיּוֹסֵד ע"ס א"ב. וְכֹל נְתִי הַפִּיּוֹט עַל ד' אֲנִיִּים.
 מ' אֵךְ בְּךָ לְדַלְעוּרָה. ק' בְּיוֹם רַעְתָּ תוֹשִׁיעַ מְהֵרָה: מ' גִּשְׁוָה
 גִּצְרֶךָ וְגִבּוּהָ. ק' דְּרוֹשׁ וּבִקֵּשׁ בְּצוּם הַקְּבוּהָ: מ' הַטּוֹב תִּרְאֵה

רֵאִיתָ דּוֹגְמָתֶךָ וְכוּ', בְּשִׁמּוֹרֵכָה דָּף קכ"ה' וּבְכַמְדָּבָר רַבֵּה דָּף רע"ט א' אִמֵּר ר' שְׁמוּעֵל
 דְּכַחֲמֵי רֵאִיתָ מִיּוֹד שְׁמוֹרֵכִים בְּמֵלֶךְ וְהוּא מַסְפִּיק לְהַם מוֹזֵן? א"ל ר' יוֹכָתָן קִדָּשׁ
 מ"א (Tom x. G.) e ב B כתיב

וּפְשַׁע תַּמְחָהּ. ק' וְעֵנִי הִבָּא בְצַדִּיק תַּנְחֶהּ: מ' זְעִיקָה בְּאִימָה
הַקָּשֶׁב וּשְׁמַע. ק' חֲפֵשׂ זְכוּת וּקְבִיץ דְּמַע: מ' סָנַף שְׁמוֹף
מֵעַם מִחֶבֶה. ק' יִשַׁע הַחַיִּשׁ לְנִשְׁבֵּר וְנִדְבָה: מ' כִּגְשׁ
מִקָּרֵב בִּקְשׁ רַחֲמֶיהָ. ק' לִפְנֵי שְׂכִינְתָךְ בְּעַד עֲמֶה: מ' מִלֵּט
וְהִצַּל מִזֵּעַם וְעִבְרָה. ק' נִגְף עֲצוֹר וּקְבַל עֲתִירָה: מ' סְעוֹד
וּסְמוּךְ יִצִּיר בְּפִיךָ. ק' עֲצוֹר מֵהֶם חֲרוֹן אַפֶּיךָ. מ' פִּתַח פִּתַח
וְהִסַּבְתָּ תַּחֲנֻה. ק' צַעֲקָה קָשׁוּב שׁוֹכֵן מְעוֹנָה: מ' זָקִיל קְבִיץ
פְּזוּרֵי צֶאֱן מִרְעִיתֶךָ. ק' רַעֵה בְּשִׁבְטֶךָ עִם רְעִיתֶךָ:
שְׂכִיל הַדּוֹם בְּמָרוֹם הָרִים. תַּמְחָה (לְעֲמֶה) לֹבֵשׁ
תַּמִּים וְאֹרִים: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אַל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲפִינוּ בִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כָּל חַי: עָרֵב וּבִקֵּר
וְצִהְרִים נְשִׁיחָה וְנִהַמָּה וּיִשְׁמַע קוֹלֵנוּ: אֵלֶיךָ יי שׁוֹעֲנוּ וּבִבְקֵר
תִּפְלַתְנוּ תִקְדָּמְךָ: אֵלֶיךָ זַעֲקוּ וְנִמְלִטוּ בְּךָ בְּטַחוּ וְלֹא בִזְשׁוּ: בְּךָ
בְּטַחוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּטַחוּ וְתִפְלַטְמוּ: קוֹלֵנוּ אֵל יי נִקְרָא וּיַעֲנֵנוּ מִתַּר
קִדְשׁ סֵלָה: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

אלהינו ואהי אבותינו. קמוס נו סרדכי הסון.

מ' מֵאֵתֶךָ תִּהְיֶה לִּי שׁוֹמֵעַ עֲתִירָה וְשׁוֹעָה. ק' וּבְךָ תִקְוֹתֵי
לְהַעֲבִיר מַעֲשֵׂה הָרָעָה: מ' בְּרַחֲמֶיךָ תִשְׁפּוּט עִם חֲנֻנְךָ
בְּתִשְׁעָה. ק' לַחֲדָשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד עָרֵב: מ' עָרֵב רִגְשׁ
אַרְבַּע תִּפְלוֹת שְׁעָה וְהִטָּה אֲזֻנְךָ. ק' וְצִדִּיק נִחְלַק עֲלָיו
לִילָה זְכוּר וּפְקַח עֵינֶיךָ: מ' תִּבּוֹן תִּפְלֵתִי קְטוֹרֶת לִפְנֶיךָ.
ק' מִשְׁאֵת בְּפִי מִנְחַת עָרֵב: מ' עָרֵב דִּינִי הוֹצֵא כְּאוֹר יוֹשֵׁב
בְּשַׁחַק. ק' שְׂמֻצָּה וְנֶאֱצָה הָסֵר וְתוֹרָה כְּשַׁחַק: מ' וְתִרְצָה
שִׁיחֵתִי בַיּוֹם וַיֵּצֵא יִצְחָק. ק' לְשׁוֹחַ בִּישְׁרָה לִפְנֵי עָרֵב:
מ' עָרֵב כְּמֵה לְךָ בְּשָׂרִי וְלִבִּי לְהִלָּלְךָ קְדָם: מ' זִלְקֵר אֶת חֲסִידֶךָ
כְּחַיִּי יַעֲשֵׂה עַל נִחְרֵב וְאֵפִיכָ לֹא הִי' הַמֵּן פּוֹסֵק מִלִּיד הַסִּד וְלִסְמִי
אַזְכֵּר נַפְתִּי לְךָ וְנִתְחַיֶּה לִפְנֵיהֶם (יִסוּק' יו יט).

של יום כפור

ו

בְּצוּמוֹ יֵצֵא וְלֹא רָדַם: מ' בְּיֻמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וַיֵּצֵא אָדָם.
 ק' לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב: מ' עָרֵב יוֹם וְאִישׁוֹן לִילָה
 בָּשָׂא עִמּוֹד עֵינָיו וְנָחַץ. ק' פָּגִיעָתוֹ פִּפְגִיעַת יַעֲקֹב וּרְפֵא
 הַפּוֹחֵץ: מ' כְּבוֹא הַשְּׂמֶשׁ זְרוֹק עָלָיו מִיִּם טְהוֹרִים וְרַחֵץ.
 ק' בְּמִים וְטָהַר בְּעָרֵב: מ' עָרֵב הָיָה כַּפָּל לְיִשְׂרָאֵל וַיִּפְרַח
 כְּשׁוֹשְׁנָה. ק' וְרָאָה צוּמוֹ אֲשֶׁר צָם וּנְפָשׁוֹ עֲנָה: מ' חֲתוּם
 אוֹתוֹ בְּסֶפֶר חַיִּים כִּי פָנָה. ק' הַיּוֹם כִּי יָגִטוּ צִלְלֵי עָרֵב:
 מ' עָרֵב סְלִיחוֹתֶיךָ מְקוּהָ וּבְרַחֲמֶיךָ יִנָּעַם. ק' תֵּן לוֹ תִקְוֹתוֹ
 וְהַעֲבֵר רַשְׁעָתוֹ וְזַעַם: מ' אֲפָתָה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת וְכָל
 הָעָם. ק' נִצְבֵּעַ עֲלֶיךָ מִן בְּקָרְעַד עָרֵב: מ' עָרֵב וּבִקְרָ וְצִהָרִים
 אֲשִׁיחָה. לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מְעוֹנֵי. ק' רַחֲשֵׁי וְלַחֲשֵׁי יַעֲרֵב כִּקְטָרֹת
 גְּקַטֵּר לְפָנַי וְלִפְנֵי: מ' עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיִּזְדַּע לִי.
 ק' לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה וְהָיָה לַעֲתַת עָרֵב: מ' נִקְוֵי עָרֵב נִיב שְׁפָתַי
 רָצָה טָרָם אֶקְרָא תְּהִיא נִמְצָא. ק' יִסְ וְלַעֲנוֹת וְלַפְנוֹת הַזֹּהָר
 וְעֵלָה מִן הַרְחֲצָה. שְׁעָרֵי סְלִיחָה פָּתַח לוֹ וְנָקִי וְצַדִּיק
 יִמְצָא. וְהַשְּׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד הָעָרֵב: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.
 אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲטָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
 שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי הוּא יִכְאִיב וַיִּחַבֵּשׁ וַיִּמְחַץ וַיִּדְרוּ תְּרַפְּיָה:
 כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: כִּי אִם הַזֵּנָה וְרַחֵם כְּרוֹב חֲסִדָּיו: כִּי הוּא
 יִדַּע וַיִּצְרַנו זְכוֹר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ: כִּי הוּא יִדַּע מִתֵּי שׁוֹא וַיִּדָּא אָנוּ וְלֹא
 יִתְבוֹנֵן: כִּי בִי יִשְׁמַח לְבַנּוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ כְּטַחְנוּ: זֵהי חֲסִדָּה יי
 עֲלִינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: לֵי הִישׁוּעָה וְכוּ'.

מיוסד ע"פ א"ב ונסוף מתוס אליה בר שמעיה חוק וכל במיו של שש
 שש אכנים אלל שמלפסיס שזסוהו והוספיו ונרעו שלל מדעת מחברו.

מ' אֵיכָבְהָ אֶפְצָה פֶּה וְאֵיךְ אָרִים עֵינַי. ק' כִּי אֵין מַעֲשֵׂה
 וּבִדְרֵי זְכוֹת אֵין: מ' גַּעֲיִתִי הָיִיתִי כְּשִׁבּוֹר וּבְגִבּוֹר עָבְרוּ יַיִן.

ק' דמיתו לגבור שאין ביהו כלי זין: מ' הוחרד לכדל וחדל
 ההוקם סרסור. ק' ומה יפער נבער מדעת ומבין חסור:
 מ' ודגו בחבו טמון ואון בקרבו אסור. ק' חוטא רב מרי
 ביד מגול מסור: מ' טורד לב גבוה הלזה הבא לבקש.
 ז' ישר העוה תוכחות קץ פתלתול ועקש: מ' בושל ברפיו
 ואשמתו וצחנתו לו למוקש. ק' לבו און חורש בפועל בפיו
 גוקש: מ' מען טען בפופצה להשיב מה אמצא. ק' נתעבתי
 ונאלחתי בי מלאתי דופי ושמצה: מ' ספק מימי לא נאמנו
 באכזב מוצא. ק' עצרותי און ומרמה וצומותי לריב
 ומצה: מ' פשע מחה ועון שא ואשם כפר. ק' צעקתי
 מצרה לי נכלם בוש וחפר: מ' קצף שפך ורוגו הנח ובעם
 חפר. ק' רצה מרצה ומחבב וערבב גומץ חפר: מ' שכמי
 פלימי ישרא הפוגו בלב נבר. ק' תום החזיקו פתח הפיקו
 בשקו פר: מ' את ייבהמצאו לדרשו חיל יוגבר. ק' לא בזה
 ולא שקץ ענות עני ונשבר: מ' יום ישועה ועת רצון אמצא
 לפניה. ק' רגון וראוי ושלם ורצוי אחשב לפניה:
 מ' בעמדי להתפלל ולבקש רחמים על בניה. ק' רציתי
 אתכם השמיעני סלחתי נתבשר ממוענה: מ' שקדו נא
 בגי עליון ומולו קשות. ק' מבשול הרימו פנו דרך ישרו
 מעקשות: מ' עון עזבו והתודו ואל תוסיפו להקשות.
 ק' יודע ישוב ורצה יקח כבושים ובקשות: מ' נמיל הקשיבה
 חנון חנון האזנה ערך שועתי: ק' י' ועקי רצה התרצה
 והתפיים לקול תחנתי. קראתיך ממצר קרב אלי ולכה
 לישועתי. חושה לעזרתי אדני תשועתי: אל סלך יושבוכו.

של יום כפור

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: רבת צדונוי מנעורי
 יאמר נא ישראל: רבת צדונוי מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו
 חורשים האריכו למענותם: וי צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויסו
 אחר כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו
 בחרות אפם בנו: אזי המים שטפנו נחלה עבר על גפשונו: אזי עבר על
 גפשונו המים הנידונים: ברוך יי שלא נתננו טרה לשניהם: ליי הישוע וכו'.

מיוסד ע"ס א"ז וכסוף סתום עס הממנר דוד בר שמואל הלוי סוק ולמן.

י' אלהי רבת צדונוי מנעורי. ק' בקשתיה אפצת לבי
 בהיותך בעזרי: ס' גברו עתה וגם עתקו שוכרי. ק' הדברים
 בירערו כל אברי: ס' הייתי חרפה ביניהם משלו ושניה.
 קוידו אבן בי והאריכו עלי מענה: ס' זדים הליצוני בפיהם
 ולשונם שתו כחרב שנונה. ק' הושבים עלי מחשבות
 רשע בלי חנינה: ס' טובה ומדת רחמיה יגלו עלינו.
 ק' ישועתך אלהים תשגבנו: ס' בלתי נפשנו לישועתך
 לאמר מתי הנחמנו. ק' למען שם קדשך עשה לא לנו יי
 לא לנו: ס' מדת טובה וחסדיך הגבר על צאן מרעיתך.
 ק' גענו לך מחל רבה סליחותיה ומחילתך: ס' סעדנו
 ונאשעה והט לבנו לגתיבותיה. ק' עננו יי עננו כי טוב
 חסדיך ואמונתך: ס' פדה והצל עמך ורעיתך מפר
 מתקוממיהם. ק' צור צדיק גדול גבור ונורא מושיעהם:
 ס' קדש קדושת שמך עליון קרוב מצדיקיהם. ק' רחמיה
 יכמרו עליהם ועל בנייהם: ס' שחרנוך בתחנה הקשיבה
 אלהינו מלבנו וקדושינו. ק' שלום רב תרבה לסגלתך
 כבודנו ומרים ראשנו: ס' תבענה שפתינו תהלתך פי
 תצילנו מרשענו. ק' תורתך וערותך שעשוענו וכס
 תחינפשונו. ס' דכב שפתיו וקול תחנוני שמעה והאזינה.

ק' וְשִׁיחוֹת דְּבַרְיָ לְפָנֶיךָ יוֹנְעֵמוּ וּבְקִטְוֹת רָצָה נָא:
 ס' יְדִידֶיךָ יַעֲלוּוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרִנָּה. ק' דְּבִיר קְדוֹשְׁךָ
 וְאַרְמוֹנֶיךָ עַל מִשְׁפָּטוֹ לְכוֹנְנָה: ס' בְּךָ תִּזְחַלְתִּי וְסִבְרִירָם
 וְנִשְׂא גֵאָה גְדוֹל וְנוֹרָא. ק' רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֲבַקֵּשׁ
 וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד אֲשַׁבְּרָה: ס' שְׁפָטָה מִשְׁפָּטֵי וּנְקוּם
 נְקָמָת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּךְ בְּעֵבְרָה. ק' מִגֵּר מִתְקַוֵּמְיֶיךָ
 וְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְזַעַם וְצָרָה: ס' וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 טַיֵּאלִם מְלָכָם וּגְאוּנָם. ק' אֲשׁוּרָם אִם הַטּוֹ וְלָבָם הַלֵּךְ
 אַחֲרַי עֵינָם: ס' לַעֲמֹל יִגְוֹנְסוּ וְלְכוֹבֵד עַל גְּלוּתָם הִבְטָ מְגַנָּם.
 ק' הִבְטָ לְבַרְיָתָ וְהַמְלֵא רַחֲמִים עַל פְּלִיטַת שְׂאוּנָם:
 ס' נְקִיל לְעֹזְרָתִי חוֹשֶׁה וְהַחֲזֹק נִשְׁקָ לְקַבְּרַת צָרֵי וְאוֹיְבֵי.
 ק' וְיִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ חוֹסֵי בְּךָ כִּי תַחְבֹּשׁ מִכְּאוּבֵי. יְבוֹשׁוּ
 וַיִּחְפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר תַּפְצִי קְרָבֵי. חֲזֹק וְאַמִּץ מֵאַמִּינֶיךָ
 גּוֹאֲלֵי וְצוּר יִשׁוּעָתִי אֵל אֱלֹהֵי אָבִי: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אַל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְרַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: מְקוֹל מְתַרַף
 וְתַגְדָּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי עֲלִיךָ הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁכְנוּ כְּצֹאן
 טְבָחָה: כִּי אֲבַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת גִּוְהוֹ הַשְּׂמִי: הַעַל אֱלֹהֵי תַתְּאַפֵּק יי
 תַחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד מָאֵד: אֵל נְקָמוֹת יי אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא
 שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל עַל גְּאִים: וְהַשֵּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֵל
 חִיקָם חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְוּ אֲדָנֵי: יי כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת
 יַעִיר קִנְיָה יִרְעֵה אֶת יִצְרִיחַ עַל אוֹיְבָיו וְתַנְבֵּר: לִי הִישׁוּעָה וְכוּ'.

א'ו'א. ע"ס א' ו'כסוף חתום קלונימוס בר רבי יהודה חוק וזמן.

ס' אֶת הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב נוֹהֵם. ק' בִּידֵי רָשָׁע בָּהֶם מִתְּלַהֵם:
 ס' גְּבִיר שְׁמָתוֹ בְּאָרֶץ לֹא לָקָם. ק' דְּכֹאֵם בְּעֵבְדוֹת וְעַלְמָם
 מִטְּוִילִים עֲלֵיהֶם: ס' הוֹרְגִים הַטּוֹלִים מִשְׁמִידִים בְּכָל מִוְנֵי.

של יום כפור

ח

מוֹשֵׁמֶר. ק' וּבְכַל זֹאת עָלֶיךָ אוֹתָם לְהַצְמִיד: מ' זְמַח י'
 ח' ק' לְקוֹלָם לְלִמְד. ק' חוֹבְטִים וְחוֹבְלִים בְּאֵין מְאֹמֶד:
 מ' מוֹמְנִים פַּח לְלִפּוֹד בְּשֶׁךְ יְקוּשִׁים. ק' יְחוּדֶךָ לְהַמִּיר
 בְּבַעַל לְהַאֲשִׁים: מ' כָּלָה לְגַמֵּר בְּעַם קְדוֹשִׁים. ק' לֹא יוֹכֵר
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל לְהַרְשִׁים: מ' מוֹמֹת נִפְלוּ תַעֲוֹבָם בְּשֵׁלְמוֹתָם
 לְצִיּוֹן. ק' נְמוּשׁ יִרְאֶתְךָ בְּהַבְלִיחֵם לְעִיּוֹן: מ' שִׁיחַ פּוֹצִים
 עִמָּךָ לְהַבִּיּוֹן. ק' עַד מָוֶת אֲהַבְנוּהוּ תַצְצִיךָ הַזְּבוּן:
 מ' פּוֹשְׁטִים צוֹאֵר לְאַבְחַת הַרְג רב. ק' צִדְקָנִיּוֹת חֲשׂוֹת
 קִנְיֵהוֹן לְקָרֵב: מ' קָרָבֵן בְּלִיל רֵיחַ הַנֶּעֱרֵב. ק' רוֹגְשִׁים לְקָדֵם
 מִנְחָתָם לְהַעֲרִיב: מ' שׁוֹחֲטִים הָאֲבוֹת בְּנֵיהֶם בְּדַמְיָהֶם
 מִתְבוֹסְסִים. ק' תְּבוֹסֶתָם עַל יָהֶם בְּאַהֲבַי מִתְעַלְסִים:
 מ' קָצִים בְּחֵייהֶם וּנְפִשׁוֹתָם לֹא חָסִים. ק' לְיַחַד שְׂמֵךְ דְּצִים
 וְשִׁשִׁים: מ' וּמִתְאַשְׁרִים לְהַשְׁמִיעַ שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְיָאתָם.
 ק' נוֹהֵם פִּיהֶם בְּכַרְפֶּת וּבְחָתָם: מ' יַחַד אֲבוֹת וּבְנִים חֲתָנִים
 וְכִלּוֹתָם. ק' מְכוֹהָרִים לְטַבַּח בְּכַאֲפָרִיוֹן חֲפָתָם: מ' וְלָדִי
 גוֹעֵמָךְ גִּטְעֵי שַׁעֲשׂוּעִים. ק' סָפִים כְּלִים גּוֹעִים מְנוּעִים:
 מ' בְּךָ גִּשְׁבַּעַת בַּעֲקֵד הָרוּעִים. ק' רְבוֹת זֶרַעַם בְּכוֹכְבֵי
 רְקִיעִים: מ' רְאוּהוּ תְרַאֲהוּ עֲקֵדוֹת אֵלֶה נַעֲקְדוּ. ק' בְּחֵייהֶם
 גְּאָהָבוּ וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ: מ' יַחַד שְׂמֵךְ לְקָדֵם שְׁקָדוּ.
 ק' יְדִידוֹת יִשְׂרָאֵל פְּקוֹד בְּאִשְׁרֵי גְאָחָדוּ: מ' הֵיא זְכוֹר וְאֵל
 הַשְּׁבַח. ק' וְשִׂאֲרֵית הַפְּלִיטָה מְכֹאֹב מוֹבַח: מ' הוֹרֵשׁ דְּמִים
 דְּרוּשׁ לְהַתּוֹבַח. ק' הוֹפִיעַ בְּנִקְמַת עַם גִּשְׁבַּח: מ' חֲפוּץ
 וּבַעֲבָרוֹת צוֹרְרֵי הַנִּשְׂאָ. ק' וְעוֹה תְשִׁים מִפְּרִיךְ וְשׁוֹסֶה:

אֹתָם לְהַצְמִיד, כ"ה נְסַפְרִינוּ אֵכֵל כְּכִי שֶׁל י"ח כְּמַזְק הוֹי וְהוֹנָה אֹתָם.

בְּאֵין מְעַמֵּד כ"ה נְסַפְרִינוּ אֵכֵל כְּכִי נִלְמַס מֵאִמֵּד בְּאֵלֶף וַיְהִי פְתוּרוֹנוּ בְּאֵין

שִׁעוֹר וְאִמֵּד לְדַעַת כְּמֵה אֵנוּ יְכוּלִים לְכַבּוֹל, לֵאמֹר וְאֵל תְּרַבּוּ לְעַשׂר אֲמוּחָת.

י' קנניך תחון באברתך מחסה. ק' ועל כל פשעימו אהבה
 תבסה: מ' יקיל אמיץ ושגב פלמט שרידיך. קי"ט מ' יחלים
 לחסדך זרע חסדיך. צעקתם קשוב ממכון הודך. זכור
 לאבריהם ליצחק ולישרא' עבדיך: אל סלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אלהים אל דמי
 לה אל תחרש ואל תשקוט אל: אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את
 היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: נתנו את נבלת עבדיך מאכל
 לעוף השמים בשר חסדיך לחיתו ארץ: שפכו דמם בפנים סביבות
 ירושלים ואין קובר: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: שלחו באש
 מקדשך לארץ חללו משבן שטף: ל"י הישועה וכו'.

עקרה. מיוסד ע"פ ס"ג כפול ונסוף חמוס דוד בירכי משלם הקטן חוק.

י' אלהים אל דמי לדמי. ק' א תחרש ואל תשקוט
 למתקוממי: מ' בקשהו דרשהו מיד מחרימי. ק' בל
 תבסה ארץ בכל מקומי: מ' גל יגלה לפניך ישפך ויגלה:
 ק' גם בפורפרך מלא גויות יגלה: מ' דון ידון שופך חלה
 בחלה. ק' דמי ענייך הנשפך בשגרי אלה: מ' התיעצו יחד
 סוף מסך רעל. ק' הלוט הלוט פני כל הארץ להעל:
 מ' ולא יזכר שם קדש המועל. ק' ולכת אחרי התהו משפקן
 ומוגעל: מ' זרע קדש בנים לא ישקרו. ק' זה אלי ואנוהו
 זעקו ושוררו: מ' הבלנחלתנו הוא וכו' נתאמרו. ק' חית
 יחידתם בצרוד החיים צררו: מ' טף ונשים יחד השלימו
 לעקד. ק' טלאים המבוקרים בלשפת בית המוקד:
 מ' יחיד ונשא עליה נהרג ונשקד. ק' יחודו ניהד לו לבר
 ראש ליקד: מ' כבשים בני שנה לעלה תמימים. ק' כבשו
 עולות בזבחי אימורי שלמים: מ' לאמותם אומרים לא

תבמרו

סוף מסך רעל. כ"ה נכ"י וכן נכח וטעמו למסך.

תִּכְמְרוּ רַחֲמִים • ק' לְקַרְבַּן אֲשֶׁה לִי נִתְּבַקְּשׁנוּ מִמְרוּמִים:
 מ' מִפְּרָפְרִים הַיְלָדִים וְזֶה עַל זֶה מִפְּרָפְרִים • ק' מִמְהָרִים
 שְׁחוּט אַחֲרֵים וּבְדַמֵיהֶם מִתְּבוֹסְסִים • מ' נָתַן עַל רוֹבֵה
 הַיִּבְלָד וְאֵף לְמַמְרִים • ק' נִגְדָה עֵינֶיהָ לְעַד יְהוּתוֹסְסִים:
 מ' סִדְרוּ לְפָנֶיהָ סְדוּר מְעַרְכָה גְדוּלָה • ק' סוֹכְבֵי וְגַם הַיְסוּד
 קָטוֹן מִהַבִּילָה: מ' עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים הַנּוֹבְחִים כְּלִיל עוֹלָה.
 ק' עוֹלָתָהּ יִדְשָׁנָה וְזוֹכֵר כֹּל מִנְחַתֶּיהָ סֶלֶת: מ' פְּנוֹת וְעִזּוֹת
 מִלְאוּ קַרְבְּנֵי זִבְחִים • ק' פְּדָרִים וְאִיבָרִים הָרֹאשׁ וְהַרְגֵל
 וְנִתְחִים: מ' צְרִידֵי מִנְחוֹת כְּפֹה עֲשׂוּרֵי מוֹתִים • ק' צִדְקָנִיּוֹת
 קָנִיָּהן הַמָּה עוֹלָלֵי טְפוֹתִים: מ' קִנְיָן לְמִזְבֵּחַם בְּנֵי בִירַב.
 ק' קַרְבַּן הָעַם לְכַפֵּר תַּלְמִידֵם צוֹרֵב: מ' רַחֵשׁ מוֹרְבָד זֶה
 מֵאֵז לֹא נִקְרַב • ק' רִיחַ גִּיחַח מִנְחַת יְהוּדָה תִּעֲרַב:
 מ' שְׂרֵתֵי כְהֵנָה כְּשָׂרוּ נָשִׁים בְּאֲנָשִׁים • ק' שְׁחִיטָה זְרִיקָה
 וְקִבְלָה מִקְרִיבִים וּמִגִּישִׁים: מ' תִּקְרוּבֵת מִנְחָה מְהוּרָה
 בְּשׁוֹת הַקְּדוּשִׁים • ק' הַנּוֹפֵת חֹזֶה וְשׁוֹק וְלַחֲיֵי הָרֹאשִׁים:
 מ' דְּמֵעוֹת מִפֶּה וּמִפֶּה נוֹבְעִים וּמִקְלָחִים • ק' וְשׁוֹחֲטִים
 וְנִשְׁחָטִים אֵלּוּ עַל אֵלּוּ גוֹנְחִים: מ' דְּמֵי אֲבוֹת וּבָנִים נוֹגְעִים
 וְטוֹפְחִים • ק' בְּרֶפֶת הַזִּבְחַ שְׂמַע יִשְׂרָאֵל צוֹרְחִים: מ' יִרְאֵה
 יִרְאֵה פְעֻלַת בְּנוֹת בּוֹטְחוֹת • ק' בָּחַם הַיּוֹם עֲרוּמוֹת לְשִׁמּוֹשׁ
 נִשְׁטָחוֹת: מ' יָפָה בְּנָשִׁים מְבוֹקְעוֹת בָּרֶם וּמְפוֹלְחוֹת •
 ק' מִבֵּין רַגְלֶיהָ שְׁלֵה וְלֶד מִפְּרִיחוֹת: מ' שְׂמוֹעַ הַנִּשְׁמַע אֵז
 אִם נִרְאֵה • ק' לְהַאֲמִין מִי יֵאֱמִין גְּדוּלָה פְּלִיאָה: מ' מוֹלִיכִין

בניהם

פְּנוֹת וְעִזּוֹת. ר"ל כֹּל הַמְדַרְסִים. אֲרַמֵי הַכְּהוֹנֵי, ר"ל הַשִּׁירוֹת לְכַהֲנֵי וְהַיְיִנוּ עֲבוֹדוֹת
 הַכְּהוֹנֵי. טוֹבָעִים וְטוֹפְחִים, כ"כ נִכְי וְהוֹא ל' לִיחְלוֹת כְּמוֹ טוֹכַח ע"מ לְכַטְפִית, וְיָג
 סוֹפְסִים. בְּנוֹת בּוֹטְחוֹת, מֵאֵל לְכַסֵּי הַכְּשִׁירוֹת הַבוֹטְחוֹת נִה' וְהֵם נְחוּס הַיּוֹם וְכוּ'.

בְּנֵיהֶם לְמַבְח בְּלִחְפָּה נָאֵה. קִהַעַל אֱלֹה תִתְאַפֵּק רָם נָאֵה
 גָּאֵה: מ' נְקִיל קָדָם נִשְׁעַנְנו וְתַעֲמֹד עֵקֶבֶת הַר מֹזֵר: קי"מ טָמוּן
 לְיִשַׁע בְּכָל הַדָּר וְדָר לְשֹׁמֵר. גִּתּוֹסְפוּ אֱלֹה וְכֹאֲלֵה עַד בְּלִתִּי
 לְאֹמֵר. ח'י וְזוֹדֶךְ קָנָם תִּשְׁמָר לָנוּ וְצָרוֹתֵינוּ תִּגְמֹר: א' מֶלֶךְ וְכו'.

טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: טוֹב יי לְקַוֹ לְנַפְשׁ תִּדְרָשְׁנוּ: טוֹב
 וְיִחִיל וְרוּמָם לְתַשׁוּעַת יי: טוֹב לְחַסּוֹת בְּי מִבַּטָּח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסּוֹת
 בְּי מִבַּטָּח בְּנְדִיבִים: טוֹב וְיִשָּׂר יי עַל פִּן יוֹרֵה הַטָּאִים בְּדָרֶךְ: טוֹב יי
 לְמַעוֹז בַּיּוֹם צָרָה וְיִזְרַע חֹסֵי בו': פִּי הוּא יִדַע יִצְרָנו וְכוֹר פִּי עִפְרָאֲנָחְנוּ:
 כִּי טוֹב יי לַעֲזֹלֵם חֲסֵדוֹ וְעַד הַזֶּר וְהַזֶּר אֲמוֹנָתוֹ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

פזמון. עס הממנר אמתו מתוס בראשי הכרוזות.

יִי אֱלֹהִים רַחוּם וְחַנוּן. אֶרְךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת:
 נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵז וְכֹשֶׁע וְחַטָּאָה
 וְנִקְהָה. וְסַלְחָתָהּ לַעֲוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:
 מ' אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמֶיָה. בְּרֹאוֹתֵי כָל עִיר עַל תְּלֵה בְּנֵיָה.
 וְעִיר הָאֱלֹהִים מוֹשֶׁפֶלֶת עַד שְׂאוֹל תִּתְהַתֵּיָה. וּבְכָל זֹאת אֲנִי
 לִיָּה וְעֵינַיִנו לִיָּה: מ' מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ הַתְּגַלְגְּלִי. וְלִכְנִי
 קוֹנֵךְ תִּתְחַנְתֵּךְ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמְךָ רַחֲמִים שְׂאֵלִי. כִּי כָל
 לֵבָב דָּוִי. וְכָל רֹאשׁ לְחַלִּי: מ' תִּמְכֹּתֵי יִתְרוֹתַי. בְּשִׁלְשׁ
 עֶשְׂרֵה תִבּוֹת. וּבְשִׁעְרֵי דְמַעוֹת. כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לְכָן
 שְׂפַכְתִּי שִׁיחַ, פָּנֵי בּוֹחֵן לִבּוֹת. בְּטוֹחַ אֲנִי בְּאֱלֹהִי, וּבִבּוֹת
 שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: מ' יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּקִיּוֹת.
 שְׂתָשִׂים דְּמַעַתָּנוּ בְּנֶאֱרָךְ לְהִיּוֹת. וְתִצְלֵלְנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת

נחוסכו אה וכאה וכו', ירמוז להא דאית' בת' כ' ז' ו' ואם עד אה לא תוסרו, ר"א אומר אין
 המקו' מביא פורעכו' בישראל עד שהוא מעיד בהם תחלה שנא' ואם עד אה, ר' יהושע אומר
 שלא יכו אומדן ישראל כלו המכו' ועד אין לו אחרת להביא עלינו ת"ל ואם עד אה עוד יש
 לי אחרות מאלה וכאה להביא. חי וכוזך קום, כ"כ בכ"י וטעמו אתה א' חי תשמר לנו
 דקת מדתס. וכוזך ל' זכות, וקיס ל' קו קי ומנוסה. וראשי תיבות חזק גרמו הלמן הזה.

של יום כפור

אֲבִירֹת • כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיֹת : וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ
 וְלַחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ : יי א רחום ורחמן עד ונחלחנו וקמ' כ' סלך יושב.
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלֹּת יִשְׂרָאֵל : וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
 יִתְמוּ : אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן • כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד :
 זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻׁבָּה לֵב נְשֻׁבָּר וּנְדָבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה :
 הַיְטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן • תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם : אָז
 תִּחַפֵּץ זְבַחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכֹלִיל • אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :
 וְעֵתָה יי אֲבִינוּ אֲתָה • אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֶךָ בְּלֵנוּ :
 אַתָּה יי לֹא תִבְלֵא בְחַמְיֶךָ מִמֶּנּוּ • חֲסִדֶךָ נְאֻמְתֶּךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ :
 זְכַר בְּחַמְיֶךָ יי וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִפְּתָה : זְכַרְנוּ יי בְּרִצּוֹן
 עֲמֶךָ וּפְקֻדָּתֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ : זְכַר עֲדֹתֶיךָ קִנִּיתָ קָדְשׁ גְּאֻלַּת
 שִׁבְטֵנוּ בְּחַלְתֶּךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בוֹ : זְכַר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲהַבַת צִיּוֹן אֲתִשְׁבַּח לְנֶצַח : זְכַר יי לִבְנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹם זֶה : זְכַר
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָכָה אֶת זְרַעְכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל
 הָאָרֶץ הוּאֵת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזַרְעְכֶם וּנְחַלּוּ לְעוֹלָם :
 זְכַר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב • אֲתֵּן לָהֶם אֶת קְשֵׁי
 הָעַם הַזֶּה וְיֵאֲרָשׁוּ וְיֵאֲחָזְרוּ חַטָּאתוֹ :
 אֵל נְאֻתֵשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטֵאנוּ :
 חַטָּאתֵנוּ צוּרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצֵרֵנוּ :

מיוסד ע"ס א"ב בראשי הכתובות.

י' אֵלֶיךָ צוּרֵי בְּפִי שִׁטְחֹתֵי • גִּדְּל וְגוֹבֵה לֵב הַנְּחֹתֵי •
 אָבֵן רוּחַ נְשֻׁבָּה זְבַחֵי • וְאֲנִי בְּשֵׁם קְדֻשָׁתְךָ בְּטַחֲתֵי :
 בְּטַחֲתֵי כֶּךָ וְלֹא בְּזִין מְבוֹרָזִל • לְהַרְגַּ בְּנַמְסֵרְתֵי רַב

וְכַזֵּל. קוּי בְּקֶשׁ יוֹנֵת אֵלֶם וְגוֹזֵל. וְהַשִּׁיב אֶת הַגּוֹזֵל
 אֲשֶׁר גּוֹזֵל: מ' גּוֹזֵל וְאֶבֶד חֲסִידֵי עַלְיוֹן וְיִשְׁלָשׁוּ. וְהַלֵּל
 בְּרִיתוֹ וְהַחֲרִיב מִקֶּדֶשׁ וְקִדְשׁוֹ. וְגִבֵּר הַפְּרָכּוֹת וְהַרְג
 נְבִיאָיו וּבְחַנְיָו וְקִדְשׁוֹ. זֶה הוּר הוֹרְשׁוֹ; הוֹרְשׁוֹ דָמָם
 יְהִי כּוֹפֵר וּפְדוּם. לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָהּ אֵיוִם. קוּי דְבוֹקִים
 אֲחֲרֶיהָ בְּצַמִּידִים וּתְיוֹם. בִּי עֲלֶיהָ הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם:

נרות הקהלות אומרים כאן טיהר ר' ישמעאל והוא לקוח
 מסליחה אה אברהם, ושם בארמית כל ענין עשרה הרוגי מלכות.

מ' טַהַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עֲצָמוֹ וְהוֹכִיר אֶרֶץ
 הַשָּׁמַיִם בְּסִלּוּדִים. וְעָלָה לְמָרוֹם וְשָׂאל מֵאֵת
 הָאִישׁ לְבוֹשׁ הַפְּרִים. וְגַם לוֹ קִבְּלוּ עֲלֵיכֶם
 צְהִיּוּקִים וִידִידִים. בִּי שְׁמַעְתִּי מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד
 כִּי בּוֹאֵת אַתֶּם גְּלִפְדִּים: יָרַד וְהִגִּיד לְחַבִּירָיו
 מֵאֲמַר אֵל. וְצִוְיָה הַבְּלִיעַל לְהַרְגֵם בְּכַח וְלֹאֵל.
 קוּי וּשְׁנַיִם מֵהֶם הוֹצִיאוּ תַחֲלָה שְׁהֵם גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי
 יִשְׁמַעֵאל בְּהֵן גְּדוּל וּבְרֵן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל:
 מ' בְּרוֹת רֵאשׁוֹ תַחֲלָה הַרְבָּה לְבַעוֹן. וְגַם
 הַרְגָנִי תַחֲלָה וְאֵל אֶרְאֶה בְּמִיתַת מְשֵׁרֶת לְדָר
 בְּמַעוֹן. וְלַהֲפִיל גְּדִלוֹת צִוְיָה צַפְעוֹן. וְנִפְּל
 הַגּוֹרֵל עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן: לְשִׁבּוֹךְ דָּמוֹ מֵהַר
 כְּשׁוֹר פָּר. וּבְשִׁנְחַתְךָ רֵאשׁוֹ נִטְּלוּ רַבִּי
 יִשְׁמַעֵאל וְצָרַח עָלָיו בְּקוֹל מַר בְּשׁוֹפֵר.

זכרון, כ"כ נכ"י נכ"ק וכן הזכירו בעל הערוך אכן בתלמוד דידן נמש' נ"ק כ"ו נ"ג גרס
 בהל' נבי' ונכ"י רש"י תלמוד וכן הגירסא בת'י נש"י הסי' נפסוק אם לא הרעי לך.

ק"י אי הלשון הממהרת להורות באמרי שפר.
בעונות איך עתה לוחכת את העפר:

ח'מה מאד בכה עליו בהרדה. בת בליעל
לקול בכיתו של רבי ישמעאל עמדה. האר
יפיו בלבה חמדה. ושאלה מאת אביה חיתו
להעמידה: נאין בליעל דבר זה לעשותו.
להפשיט עורו מעל פניו שאלה מאתו.

ק"י ולא עכב דבר זה לעשותו. וכשהגיע למקום
תפילין צרח בקול מר ליוצר נשמתו:

ח'שרפי מעלה צעקו במרה. זו תורה זו
שכרה עוטה בשלמה אורה. אויב מנאין
שמה הגדול והנורא. ומחרף ומגדף על דברי
תורה: ענתה בת קול משמים. אם אישמע
קול אחר אהפוך את העולם למים.

ק"י לתהו ובהו אשית הדומים. גזרה היא
מלפני קבלות משעשעי בתי יומים:

ח'פקידים נהרגו מאחרי שבת פתי כנסיות. מלאי
מצות פרמון וכנויות. והוציאו את רבי עקיבא דורש
בתרי אותיות. וסרקו בשרו במסרקות פיפיות: גזיה
להוציא רבי חנניא בן תרדיון מבית אולמו. ובתבילי

רבי עקיבא, כהנא מטורנוס רופים הרשע כדאי' בתלמוד ירושלמי נרבי' ל' א' ובמדרש
שומר טוב נמשל כ' ט' ועיין במס' שמחות פ"ח. ולריכין לומר כי שני טורנוס רופים היו
שכרי ר' עקיבא נשא אשתו כדאי' במס' ע"כ' א' ונדר' כ' נ' וס' פי' רש' הנמתי' א' שמו

זמורות שרפנו גלמו: קי"ם וספוגין של צמר שמו על לבו
 לעבב עצמו. ובשנסתלקו מיר גשרך וספר תורה עמו:
 ח' קוננו עם לא אלמן. פי על דבר מועט גשפך דמן.
 לקדש שם שמים מסרו עצמן. בהריגת רבי חוצפית
 המתורגמן: רעדה תאחזו כל שומע שמוע. ותול כל
 עין דמוע. קי"ם ונהפך לאכל כל שעשוע. על
 הריגת רבי אלעזר בן שמוע:

ח' שחתוני צוררי ומעני ומלאו גרסם מעדני והשקוני
 מי רוש ולעני בהריגת רבי חנינא בן חכניאי תקפו עלינו
 צרות מצות להפר. ומאנו לקחת הון וכפר. קי"ם כי אם
 נפשות הדוגות אמרי שפר. כמו רבי יששב הסופר:
 ח' יחתונו בני עדינה השוממה. הרעו לנו מכל מלכי
 אדמה. והרגו מנו כמה וכמה. בהריגת רבי יהודא בן
 דמא: דפרת בית יעקב אש ובית יוסף להבה. הן
 עתה קש אורם כבה.

קי"ם חי ועקי קשוב וקרב בעור יום הבא. כי המה הסבימו
 להרוג עשרה צדיקים עם רבי יהודה בן בבא:
 ח' חסידים אלו והריגתם. אב הרחמים זכור אותם.
 זכותם וזכות אבותם. תעמוד לבניהם בעת צרתם:
 צרתם ועלפונם שור מרומים. והמלא על צאצאימו
 רחמים: קי"ם זכותם זכור וזכות שלשת הקדומים.
 אל מלך יושב על כסא רחמים:

רופוס ולא תארוס בשם הרשע. וראיתי ביוסיפון בכרך נ"ה (ולפי חלוק' אחרת בכרך
 כ"ה מספר הש"ע) שהזכיר רופוס ונעיר טרכו פקד הרומי ונקר' טורנוס ע"ש מקומו ושמו
 רופוס, ואיננו הרשע הנזכר, ועיין במוסף הערך ערך טרן. השבב, הוא ישבב נדה"א
 כ"ד יג וקנדהו בל' כמנהגס דוגמת אחאב ואחז (ירמי' כט"ו כ"ג) ורבים כמוהם.

של יום כפור

יב

חזן ס' רמיון חזר מעהרערען קהלות ס' פאנגט און היער מן וכור לנו בריח אבות ;
חזן מיניגען קהלות וזירר חודך נחך ס' פאנגערען היום כמה רבבות גענוגט .

ס' היום כפרה רבבות נפלו מעמך . ומסרו עצמם על יחוד
שםך . למענם תוציא לאור משפטים ודינים ממרומך .
ושמעת אל תפלת עבדיך ועמך : ועמך שוללים ובזוזים
וחילו בזוזו . ושמהים למחיתה ולאד יעלוזו . קוים מי נתן
למשסה יעקב בקול יבריו . הלא ייזו : ס' זו חטא גרם ורודה
הבטנו . סרנו מגי דרך וכס וררה בעטנו . זו עמנו במדה
זכר ועמל לינו לעטנו . ליי אלהינו חטאנו : חטאנו והננו
באשמה גדולה . ללעג וקלם נתונים בעולה . ס' חזון
המקרא עלי עלה . ביהנה יי מטלטלה טלטלה : מטלטלה
ועצבון עלי פי גברו ועצמו . ואבי ערבות אכלו הממו .
טרפוני לבוקר לא גרמו . אכזרי המה לא ירחמו : ירחמו
משמים עשורת גם . ויציל עניו מיד חוק ומאנס .
קוים ידידות משכנותיו לאורך ורוחב יפרנס . כתורן פראש
הדר פנס : ס' פנס נותרה שארית נחלתו . בעלונו אדונים
קשים זולתו . פעת ואמר ליעקב בן מחילתו . בחר לויה
ישרא לסגלתו : לסגלתו יהיה דומם ושומם . בימי עולם
חרבותיו וקומם . קוים למלכו יתן עז וירומם . משפיל אף
מרומם : ס' מרומם יראני בשורי . נקמתו ונקמת בחירי .
מוסר בלפתי לערי כי נשאתי חרפת געורי : געורי זכרתי
לך אהבת כלולה . לעת זקנה חסד גמולה . קוים נא תפון
תפלתנו בעולה . האזינה אלהי יעקב סלה : ס' סלה לקויה
היה משענם . למענה עשה אם לא למענם . שומגימו
יבשו ויבלמו במענם . על יי ולא ענם : ענם לישראל ויחרדה .

בִּישְׁמֹת מַעִיר לְגַל וְחִמְרוּךְ . קו"ם עַל כֵּן בְּאוּרִים כְּבִרוּךְ .
 יי בַּצֵּר פְּקֻדוֹךְ : מ' פְּקֻדוֹךְ פִּיזוֹת פּוֹנוֹת לָךְ לְקִרְא . חֲלָצִים
 מַעֲוֹנָשׁ וּמְגֻזְרָה חֲמוּרָה פְּנֵיהָ נָא אֱלֹהֵי הַרְצֵה וְהַעֲתִירָה . מְעֹזִים
 בְּעַת צָרָה : צָרָה וְצוּקָה הִסֵּר מִנִּי מִחֲלָלִי . וְשַׁעֲרֵי דְמַעוֹת
 לֹא יוֹנְעֵלוּ בְּמַעְלִי . קו"ם סְפִירוֹת בְּנֵאדָרְךָ הֲלֹא בְּסִפְרֹתֵי
 גֹאֲלִי . שׁוֹעֲתֵי שְׁמֹעַת קוֹלִי : מ' קוֹלֵי אֲרָיִם דִּרְךָ בְּקִשָּׁה .
 מִפְּנֵי עֶקֶת אוֹיֵב הַמְרַעֲשֶׂה . קִפְחֵתֵנִי חֶמֶת הַמְצִיק
 הַמְתַּקְשָׁה . אִם עַל בָּנִים רָשָׁעָה : רָשָׁעָה יִלְדֶיהָ לְעֵינֶיהָ
 גִּשְׁחָטִים . פְּנֵיהָ לְכַלְמוֹת וּלְחַיִּיהָ לְמוֹרְטִים . קו"ם רוֹזְזִים
 מְלֻשְׁבַת הַגּוֹזֵי מִתְּמַעְטִים . שִׁשְׁסָם עָלוּ שְׂבָטִים : מ' שְׂבָטִים
 תָּשִׁיב לְנוֹת בֵּית עֶטְרֹת . לְהֵיוֹת שְׂאֵרֵי מוֹבְתָרֹת .
 תִּשְׁמִיעַ לְפָלְטַת יְהוּדָה הַנְּשֹׂאֲרֹת . וְהֵייתָ עֶטְרֹת
 תִּפְאֲרֹת : תִּפְאֲרֹת אֲמוּנֶיהָ עִם זִוְקֵנֶיהָ . שִׁקְצָתֶם קְרֹאנֶיהָ
 וְעֵנֶיהָ . קו"ם יְחִיד וְעֵנִי מִשְׂבָּתֶךָ הַכְּנֹת . וְשִׁמְעֵת אֶת
 תְּפִלָּתֶם וְאֶת תְּחִנָּתֶם אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ . מ' הִתְחַנַּנְתָּ עַל
 בְּנֵיךָ שְׂבָלוֹ . וּמַעַל שְׁלֹחַן אֲבוֹיהֶם גְּלוֹ . מִדַּת רַחֲמֶיךָ עַל
 מַדּוּתֵי יְגוּלָּלוֹ . בֵּינִי יִצְדָּקוּ וְיִתְהַלְּלוּ : וְיִתְהַלְּלוּ חוֹסְדֵי
 תְּפִלָּתֶם וְתְּפִלָּתֵי בְּנַעֲיָמִים . וְתִתְנַהֵג עִמָּהֶם בְּמִדַּת
 צְדָקָה וּרְחֻמִּים . קו"ם זְכוּתֶךָ בְּדָמָם וְזְכוּת שְׁלֹשֶׁת קְרוֹמִים .
 אֱמֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים :

זְכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . וּזְכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת
 אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר :

של יום כפור

א

זָכַר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וּזְכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִזְוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
בְּמִדָּה שְׂדֵה־בְּמַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בְּהִזְוֹתָם בְּאֶרֶץ
אֲנִיָּהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְבַלְתָּם לְהַפְרֹ
בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם:

סדר הפסוקי' לפי מנהג ק"ק ט"ע"מ.
ח"ו ט"ע"מ ויחד דיטועו גענוגט.
קִבְּצָן נִדְחָנוּ בְּמִדָּה שְׁפָתוֹב
אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְרָה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: הַשֵּׁב
שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמָנוּ בְּמִדָּה
שְׁפָתוֹב וְשֵׁב יי אֱלֹהֶיךָ
אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשֵׁב
וּקְבֹצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הִפְיָצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה:
רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ
בְּמִדָּה שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם
יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם: מַחֲהַ פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנֶךָ
בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אֲנִי אֲנִי

רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ
בְּמִדָּה שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם
יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם: הַשֵּׁב שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמָנוּ
בְּמִדָּה שְׁפָתוֹב וְשֵׁב יי אֱלֹהֶיךָ
אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשֵׁב
וּקְבֹצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הִפְיָצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה:
קִבְּצָן נִדְחָנוּ בְּמִדָּה שְׁפָתוֹב
אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְרָה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: הַלְבֵן
חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְג וּבְצֶמֶר בְּמִדָּה
שְׁפָתוֹב. לָכוּ נָא וְנִזְכָּרְהָ
יֹאמֶר יי אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
כַּשֵּׁנִים

הוא

פְּשָׁנִים פִּשְׁלָג יִלְבִּינוּ. אִם יֵאָדְרוּ כִּתּוּלָע פִּצְמֹר יִהְיוּ:
 זֶרֶק עָלֵינוּ מִיּוֹם טְהוּרִים וְטַהֲרָנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב.
 וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וְטַהֲרָתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֲרֶנְךָ אֶתְכֶם מִחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ פֶּאֶשֶׁר אֶמְרָתִי.
 אֲנִי אֲנִי אֲנִי הוּא מַחָה פִּשְׁעֵיךָ לְמַעַנִי. וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מַחָה פִּשְׁעֵינוּ כְּעֵב וּכְעֵנן פֶּאֶשֶׁר מִחִיתִי כְּעֵב פִּשְׁעֵינוּ וְכַעֲבֵן פֶּאֶשֶׁר אֶמְרָתִי חַטָּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ: זֶרֶק עָלֵינוּ מִיּוֹם טְהוּרִים וְטַהֲרָנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וְטַהֲרָתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֲרֶנְךָ אֶתְכֶם: כִּפֹּר חַטָּאוֹנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרָנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב. כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַטְהַרוּ:
 הֲלִבֵּן חַטָּאוֹנוּ פִּשְׁלָג וּכְצֹמֹר כְּמָה שְׁכָתוּב. לְכוּ נִאֻנוּ בְּחַה יֵאָמֵר יְיָ אִם יִהְיוּ חַטָּאוֹתֵיכֶם פִּשְׁנִים פִּשְׁלָג יִלְבִּינוּ. אִם יֵאָדְרוּ כִּתּוּלָע פִּצְמֹר יִהְיוּ:
 אֶמְרָנוּ הֲאֵינָה יְיָ בִּינָה הִגִּינוּ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֶמְרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לֵךְ יְיָ הוֹחֵלְנוּ אֶתְהָ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ. וְאֵל תְּכַלִּימֵנוּ

תכלימנו

תְּכַלִּימֵנוּ. וְאֵל תִּפְרֵךְ אֶתְנוּ. קִרְבְּנוּ לְתוֹרַתְךָ.
 לְמַדְנוּ מִצֻּרְתֶּיךָ. הוֹרֵנוּ דְרָבְיֶיךָ. הֵט לִפְנֵי לִירְאָה אֶת
 שְׁמֶךָ. וּמִזֹּל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָתְךָ. וּנְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל תִּמְחֹל וְתִסְלַח (י"ט)
 וְתִכְפֹּר לְעוֹנֵינוּ בְּפֶתוּחַ בְּדַבְרֵי קִרְשֶׁךָ לְמַעַן שְׁמֶךָ
 יי וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וְסֹלַח לְעוֹנֵינוּ בְּיוֹם
 הַשְּׁכֵת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְהֶעֱתֵר־לָנוּ בְּתַפְלִתָּנוּ.

נפ"ט רמ"ן אומרים זה

ח"ן ספ"דס וז"ר דיטענע גענוגט.

שָׂאנוּ עוֹי פָּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְרַחֵנוּ. אָנוּ קָשִׁי עֲרֹף
 וְאַתָּה אֲרֵךְ אַפַּיִם. אָנוּ סְלָאֵי עֵינַי וְאַתָּה מְלֵא
 רַחֲמִים. אָנוּ יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וְשֹׁטֵיךָ
 לֹא יִתְּמוּ: מְחַה וְהֶעֱבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִגְּדֵר עֵינֶיךָ.
 וְכוּף אֶת יָצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ. וְהִכְנַע עַרְפָּנוּ
 לְשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדַּשׁ כְּלִיזֵתֵנוּ לְשִׁמּוֹר פְּקֻדֶיךָ
 וְתַתְּלִיבֵשׁ בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ. וְתַתְּכַסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ.
 וְתַתְּעַשֶׂה בְּחַיֵּינֵיךָ. וְתַתְּאִיר בְּחַסִּידוֹתֶיךָ. וְתִכְבֹּא
 לְפָנֶיךָ מִדַּת טוֹבָה וְעִנּוּתֵנוּתֶיךָ. וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ
 כְּמַדַּת רַחֲמֵינוּ וְכִרּוֹב חַסְדֶיךָ. וּמִזֹּל אֶת לִבְבָנוּ
 לְאַהֲבָה (וְלִירְאָה) אֶת שְׁמֶךָ. בְּפֶתוּחַ בְּתוֹרַתְךָ וּמִל

מְחַה וְהֶעֱבֵר
 פִּשְׁעֵינוּ מִגְּדֵר
 עֵינֶיךָ. וְכוּף אֶת
 יָצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד
 לָךְ. וְהִכְנַע עַרְפָּנוּ
 לְשׁוּב אֵלֶיךָ.
 וְחַדַּשׁ כְּלִיזֵתֵנוּ
 לְשִׁמּוֹר פְּקֻדֶיךָ.
 וּמִזֹּל אֶת לִבְבָנוּ
 לְאַהֲבָה (וְלִירְאָה)

אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לֵבְךָ וְרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת
 יי אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל גַּפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

סִלַּח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ:

כִּי אָנוּ עֹמְדֵי וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בְּנֵיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
 אָנוּ עֹבְדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ. אָנוּ צֹאנֶיךָ וְאַתָּה רֹעֵנוּ:

אנו

אָנוּ כְּרַמֶּה וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ. אָנוּ נִחַלְתָּהּ וְאַתָּה חִלַּקְנוּ: ^{ק"ה}
 אָנוּ קוֹיָה וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ. אָנוּ פָּעַלְתָּהּ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
 אָנוּ סִגְלִיתָהּ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ. אָנוּ עִמָּה וְאַתָּה מִלְבָּנוּ:
 אָנוּ רַעֲיִיתָהּ וְאַתָּה דוֹרְנוּ. אָנוּ מֵאֲמִירָה וְאַתָּה מֵאֲמִירֵנוּ:

מִן פְּדוּתָם פְּתַחט מִן הַיַּעַר מִן אֲנִי חָבוּא לַפְּנֵי ה' י"ו.

אָנוּ עֵזי פָּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי עֵרְף וְאַתָּה
 אַרְךָ אַפִּים. אָנוּ מְלֵאֵי עֵוֹן וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ
 יִסְיֵנוּ כְּצֵל עֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וְשִׁנְתִּיךָ לֹא יִתְמוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"א אָנָּה)

תָּבֵא לַפְּנֵיךָ הַפְּלִתָנוּ. וְאַתָּה תַּעֲלֵם מִתַּחַנְתָּנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עֵזי פָּנִים וְקָשִׁי עֵרְף לֹאמַר לַפְּנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּ אָבְל אֲנַחְנוּ חָטְאוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דּוֹפִי. הַעֵוִינוּ.
 וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדַנּוּ. חִמְסְנוּ. טַפְּלָנוּ שִׁקְר. יַעֲצָנוּ
 רַע. כּוֹבְנוּ. לְצָנוּ. מְהַרְנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ.
 עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קִשִּׁינוּ עֵרְף. רִשְׁעֵנוּ.
 שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ. תַּעֲתָעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ. לִכֵּן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבְנוּ
 לְעֹזֹב דֶּרֶךְ רָשָׁע וְהִישַׁלְנוּ יֵשַׁע: כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ
 יַעֲזֹב רָשָׁע דֶּרֶכוֹ וְאִישׁ אֶזְרוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ וְיָשֵׁב אֶל יי
 וְיִרְחַמְהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: הַזְדוֹנֹת
 וְהַשְּׁגוֹת

והשגנות אַתָּה מְבִיר. הַרְצוֹן וְהַאֲנָם. הַגְּלוּיִים.
 וְהַנְּסֻתָּרִים. לַפְּנֵיךָ הַגְּלוּיִים וַיְדוּעִים. מָה אָנוּ. מָה
 חַיֵּינוּ. מָה חֲסֵדְנוּ. מָה צְדָקְנוּ. מָה יִשְׁעֵנוּ. מָה
 כַּחַדְנוּ. מָה גְבוּרַתְנוּ. וּמָה נֹאמַר לַפְּנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כִּי אֵין לַפְּנֵיךָ.
 וְאֲנִשֵּׁי הַשֵּׁם כֹּלָא הָיוּ וְחַכְמַיִם כִּבְלֵי מַדְעָ. וְגְבוּרִים
 כִּבְלֵי הַשִּׁבְלָה. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם
 הֶבֶל לַפְּנֵיךָ. וּמִזְרַח הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי
 הֶבֶל הֶבֶל:

מָה נֹאמַר לַפְּנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפָּר לַפְּנֵיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתָּרוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְצוֹן עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי כִּטָּן וּבוֹחוֹן כְּלֵיזוֹת וְלֵב:
 אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:
 קִיִּם שְׂמֵךְ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע.
 שׁוֹעֲתָנוּת אֵין בְּעַמְדָנוּ לַפְּנֵיךָ בַּתְּפִלָּה:
 תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שְׂבִי פֶשַׁע.
 תִּמְחָה אֲשַׁמְתָנוּ (כִּי פֶשַׁעֵינוּ) מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שֶׁתְּסַלַּח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִמְחָל לָנוּ
 עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פֶּשַׁעֵינוּ:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּאֲנָם וּבְרָצוֹן:

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בחרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת ריע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחוק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלה סליחות סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב:

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 ע"ח שחטאנו לפניך במשא ובמתן (כ"ט במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
 על חטא שחטאנו לפניך בנשף ובמר בית:
 וע"ח שחטאנו לפניך בנטיית גרון (כ"ט בנבול פה):
 על חטא שחטאנו לפניך בשקוד עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלה סליחות) סלח לנו • מחל לנו • בפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית ריע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 ע"ח שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לְבָבִי:
וְעַל כָּלם (אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כְּפָר־לָנוּ:

* נִקְ"ק פֿפֿר'ם אומרים כסדר הכתוב למטה נעמוד.

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדַאי וְתַלּוּי:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֵדוֹת:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד־שָׁמַיִם:
וְעַתָּה שֶׁחַ עֲלֵיהֶם כְּרַת וְעַרְיָרִי (כ"ו ערירות):
וְעַל כָּלם (אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כְּפָר־לָנוּ:

ועל

* חין פֿפֿר'ם חונד מעהערען קהלות ווירד נמך דיענער חרלונג געומגט.

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תַּלּוּי:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם כְּרַת (כמכת' מוסיפין וְעַרְיָרִי):
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד־שָׁמַיִם:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֵדוֹת:
וְעַל כָּלם (אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כְּפָר־לָנוּ:

ועל

וְעַל חַטָּאִים שֶׁחָעֲלִיחֵם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין

סְקִילָה • שְׂרִפָּה • הָרֵג • וְחָנֵק • עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה • בֵּין שֵׁשׁ בְּהִקּוּם עֲשֵׂה • וּבֵין שְׁאִין בְּהִקּוּם עֲשֵׂה • אֶת־שְׁגָלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ • אֶת־שְׁגָלוֹיִם לָנוּ כָּכֵר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ • וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם • וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וִידוּעִים • כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנְסַתְרוּת לִי אֱלֹהֵינוּ • וְהִנְגַּרְתָּ לָנוּ וּלְכַנְיָנוּ עַד־עוֹלָם • לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וְאַתָּה רַחוּם מְקַבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַכְּטָחָתָנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מֵיַחֲלוּת לְךָ:

וְדוֹד עֲבָדֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מֵיִבִּין מִנְסַתְרוּת נִקְנִי בְקַנּוּיִי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פֶּשַׁעֵינוּ וּמִתְהַרְגוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזִרוּק עֲלֵינוּ מֵיַם טְהוֹרִים וּמִתְהַרְגוּ • כִּפְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מֵיַם טְהוֹרִים וּמִתְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ הִשִּׁיבֵנו אֱלֹהֶיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ כְּקֶדֶם • שׁוּבֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ • כִּי אַתָּה רוֹצֵחַ בְּתְשׁוּבָה וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַכְּטָחָתָנוּ • כִּפְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יִי אֱהִיֶּךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶךָ • וְנֹאמַר קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵלַי יִי אֲמַרוּ אֵלָיו כָּל תְּשׁוּבָה עוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ:

וְנֹאמַר יַעֲזוּב רָשָׁע דְּרַבּוֹ וְאִישׁ אֲוֵן מִחֲשׁבוֹתָיו וְיָשׁוּב

אֵל יי וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִדְבַח לְסִלּוֹת:

וּמֵאֲדָבָרְךָ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲהַבְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ •

וּמַחְמִלְתָּךְ מִלִּבְּנוֹ שְׂחַמְלֵת עַל בְּנֵי בְרִיתְךָ נְתַתְּ לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת (יום השכחת הזה ואת) יוֹם (צום) הַכִּפּוּרִים
הַזֶּה לְמַחִילַת הַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן וְלִכְפַּרַת פְּשָׁע:

ע"ס א"ב

ח' יוֹם אֲשֶׁר הוֹחֵק לְכַפֵּרְתָּנוּ.

ק' הַיּוֹם תִּכְשַׁרְנוּ צוּרְנוֹ תִּטְהַרוּ:

בְּכַתוּב בַּתּוֹרָה כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהַרוּ:

ח' יוֹם גְּעוּל עוֹנֵינוּ יִכָּפֵם.

ק' הַיּוֹם דְּרוֹת חַטָּאֵינוּ יִטְהַרוּ:

בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדוֹשׁ הָרַב כְּפָסְנִי מֵעוֹנֵי וּמַחְמַמְתִּי טַהַרְנִי:

ח' יוֹם הַכִּנֵּעַ יֵצֵר שׁוֹבְבִים.

ק' הַיּוֹם וַיִּטְהַרוּ עוֹנֵם בְּסִלְחָךְ:

בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וּמְהַרְתִּים מְכַל עוֹנֵם אֲשֶׁר חָטְאוּ לִי

וּמִלַּחְתִּי

יום אשר הוחק, כקנע לחק עולם לכפר עלינו. תנשרנו צורנו תעכרו
כ"כ בכ"י יטן ומדוייק והוא עיקר.
היום דרות חטאינו וטהרו, כ"כ נכלל כ"י. הרנן, תהלים כ"א ד'. ועבדתי
מכל שנס, ירמ"י ל"ג ק'.

ק' יום חיין טהג, בעסטיאחט לו חונורער פֿערזעהנג.

ק' הייטע ומכוס דוח חונורען חיוטספרוך קונד: מיהר וייר ריין! — וחס טעהט
חיס געועטלט: „דען חן דיעועט טהגע פֿעריטהנט וחוץ חוץ חוץ, חוס חוץ לז
רייניגען; פֿחן חווען חיייערן זינדען וקולט מיהר פֿער דעס עוויגען ריין ווערדען.“
ק' חיין טהג, חן וועלכעט חונורען מיסעהטען פֿלעקען חויגעוואסען ווערדען.
ק' הייטע ווערדען וויר פֿחן חונפֿלחטה חונורען זינדען גערייניגט. וק' זייטען דוח
ווקרטע דיינען הייזגען (דוד'): „ווקהז ווקסע חוץ פֿחן חיינען מיסעה
טהטען חונד רייניגע פֿחן חיינען זינדען חוץ.“

ק' יום חיין טהג, דוח בעגיערדען דער בוספֿערטיגען לו חונטערדריקען.
ק' הייטע ווירד חון ריין פֿחן מיסעהטען, מיכרעט דוח פֿערלזייענט.
זק הייסע עו בייח דיינעט פֿרפֿעטען: „חוץ ווערדע יח רייניגען פֿחן חווען
חיהרען מיסעהטען, דוח יח חויו פֿערזעהן בעגמגען; חוץ ווערדע
פֿערלזייען

של יום כפור

וְסַלַחְתִּי לְכָל עֲוֹנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר חָטָאוּ לִי וְאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי: *
ח' יום זה יחמול עלינו כאב על בנים.

ק' היום הטא זרונם יכפר ויסלח:

בכתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל
ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשנגה:

ח' יום טוב גמולנו אל לא ישבח.

ק' היום ירפא ויסלח לכל תחלואי נפשנו:

בפתיב בדברי קדשה הסולח לכל עונוכי הרופא לכל תחלואיכי:

ח' יום כעב ימחו פשעינו.

יום טוב גמולנו אל לא ישבח, כי ככל נכ"י. האולח, תהליס ק"ג ג'.

בערליהטען חלזע חיהרע מיטעטהטען, דיח ויח, חויו בערזעהטען חרער
חוטהווייליגערזויגע, בעגהנגען.

ח' חייז טג, חן וועלכעט ער זיך חונוער ערבחרט, וויח חייז פחטער זיינער זעהנע.
ק' הייטע בערגיכט חוזה בערלייהט ער דחו בערברעכען זיינער זעהנע. וף סטעהט
חין דייעטע געוועטלבווע: „דער גחלען געוויינדע דער קינדער ישראל'ז

זחוקה, חזו דעט בערערען, דער זיך חונטער חיהנע חויפהחוט, ויח
עו בערגעטען; דען עו געטחה דער גחלען געוויינדע חויו חירטהח'.

ח' יום חייז טג, חן וועלכעט דער חלזעטטיגע ניכט חויסער חכט
קפחטען זחסט דחו גוטע, דחו וויר געטטיפטעט.

ק' הייטע היילט ער, דורך בערגעבונג, דיח קרמקהייט חונוער געטעלע.
ח' זייטען דיח זחרטע דייענע הייליגען (דול'ז): „ער בערגיכט דיח

חלזע זיינע זינדען חוזה היילט דייענע קרמקהייטען חלזע'.

ח' יום חייז טג, חן וועלכעט חונוער בערעטען דעהינטווינדען וויח חיינע זחוקע'.

ח' חייז טג, חן וועלכעט סטעהט היער סחן דחו ערוטע בעבור, דחו פחר
חם סלוח דחו לזויטע, חוזה חס סאוסע דחו דריטטע בעבור; חלזיין

דיעזע חרדונג, חרער בעטער, דייעזע חונגהרונג חחט דיח נחלחסיג
קייט דער מדפיסים הערפחרגעברחט, זח וויח עבען היער חין דען

חייטען מחזור' ככתוב ע'י נביאך וטהרתס מכל עונות אשר טאלו
לי ונתנס לרחמים וכו' געדחקט החבען, חיינען פסוק, דער גמר

ניכט עקזיטירט. וויר החבען דחהער דיח חוטע חרדונג, וויח זיח חין
חלזען כתבי יד געפוינדען חוזה ברוב הקבלות וחס זק"ק סע"מ בעג

פחוגט ווירר, בייחבעהחלזען. וכן הסדר בשחרית גס זמוסף, וכן הדין
כותן, להסמיד כמזל לנו מוחל וסולח א פסוק ויאמר יי סלחתי בדברך,
ולחסיף אמנן לנו רחום וחנן אל י'ג. מדוח וכן עיקר ומה לא תזני

ק' היום לבקש חטאתינו ואינם:

כפתוב על ידי נביאך בימים ההם ובעת ההיא נאם יי' יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשך אשאיר:

ס' יום מנחיל בת שוע בעד דור •

ק' היום נשא לו בבקשו סלח נא:

כפתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר: ויאמר יי' סלחתי כדברך:

ק"ל בעבור כבוד שמך המצא לנו

מוחל וסולח סלח נא למען שמך:

ס' יום סולחי יחיש מלשמור העון •

ק' היום עמנו השוע ועמך הסליחה:

כפתוב בדברי קדשך כי עמך הסליחה למען תורא:

יום

בימים ההם, ידמה כ' כ'. היום נשא לו, כ"כ בכ"י מנחין הקל וכלאון המקרא. יום סולחי יחיש, כ"כ בכ"י ועיקר. ועמך הסליחה, כפתוב בתהלים קל"ד.

ק' הייטע ווערדען חונדערע זיכרען פֿערגעבענו געזעלט ווערדען. זך הייסט עז בייח דיינען פֿרעגטען (ירמ' כ' כ'): „חין יעטן טוגען חונד חין יענער לייט — טפֿריכט דער עוויגע — ווירד מן ישראל: זיכרען זעלען, חכער ניכט טרעפֿען, חונד יזולה: פֿערגעהוגען ווערדען ניכט לו פינדען זיין, דען חיד ווערדע דען חיבעררעיטע (ישראל) גמלליך פֿערגעבען.“

ס' יום, חין טוג, מן וועלכען דער חיבעררעיטער דען געזעטלענע (משה) פֿיר זיין געטעלכט געפֿלעהט.

ק' הייטע ווחורדע מיהן געווינלעךהרט, מן ער טפֿרמך: „ח פֿערלייחע!“ — זך טטעהט חין געזעטלכונד: „זך פֿערלייחע דמך דיח ויסעטהחט דיענו פֿחוקען, גמך דיינער גרמסען גימדרע, חונד וויח רוח פֿחן מרכיס חוין ביו יעטלט טחן זך חפט נחליכט חייט דיעווער נחליחן געהמבט.“ דחבייח הייסט עז פֿערנער: „דער עוויגע טפֿרמך: חיד פֿערלייחע, וויח רוח געמגט החוט.“

ק"ל בעבור. דער עהרע דיינען נחמנו החובען, ווינלעךהרע חונד, פֿערלייחע חונד פֿערגעבונגפֿחולער! פֿערגיב, דיינען רוחמע החובען! ס' יום, חין טוג, מן וועלכען ער זייכט פֿערגיבט חונד דיח זיכע ניכט חכטעט.

ק' הייטע ליעמט חונד דמו פֿועהטן חונד דיר דמו פֿערלייחען. זך לויטען דיח וחרטע דיינען הייליגען (דוד'): „פֿערגעבונג טטעהט מן זיין בייח דיר, חויל דמס מן דך עהרפֿירכטע.“

חין

של יום כפור

ה' יום פתח פתח למיודעיה •

ק' היום צעיר ורב לסולח ופירו:

בכתוב על יד גביאך ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יי כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יי כי אמלח לעונם ולחטאתם לא אובר עוד:

ה' יום קוראי בשמך ומלטו •

ק' היום רחם עלינו פאז קרא בשם:

בכתוב בתורתך ויבך יי בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבד יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום ותנון ארף אפים ורב חסד ואמת. נצור חסד לאלפים נושא עון ופושע ותפאה ונקיה:

קו"ס בעבור כבוד שמך המציא לנו

רחום ותנון רחם נא למען שמך:

צעיר ורב לסולח וכיכרו, כ"כ ככ"י והוא עיקר נדאיית הכתוב ולא ילמדו עוד וגו' כי כולם ידעו אותי וגו', ידמי' ל"ל ל"ד. קוראי בשמך ימלטו, ואל ג' ה'.

ק' חיון טהר, מן ועלכעת דוח דיינען פערעהרערן דיח פפארטע טעלענעט. ק' הייטע ווירד גרסס חונר קליין דען פערגעבער ערקענעט. זת הייסט עו ביית דיינעט פרחעטעטען: „דמן ווירד ניכט מעהר דער פריינד דען פריינד, דער ברודער דען ברודער לו חוכטערריכטען ברויבען, לו זמגען: „ערקענעט דען „עוויגען!“ דען זיח ווערדען מיך מווע קענעט, דער קליינע זחווהלו חונו דער גרסע; דען מיך ווערדע מיהרע מיסעטחמט פערגעבעטן חונר מיהרער ויכרע נישטערהער גערענקען.”

ק' יום. חיון טהר, מן ועלכעת מווע עררעטעט ווערדען, דיח דען מוואקלטיגען מיט נחמען חכרופען.

ק' הייטע זיח חוכנוגנחריג וויח דחמחנה, ביי'ט נעכעט דעו הייזיגען נחמעט! זת סטעהט חין דיינעט גענעטלובע: „דער עוויגע זיעס זיך חין מיינער ווחוקע הערמב, סטענווע זיך לו מיהת חיו, חונר ריעף מיט נחמען — נחמזיך דיח ערטייננוג דעו עוויגען זתך מן משה פמרחיבער חונר ריעף: „דער „עוויגע מיזט חוכפערטרעזיך דח עוויגע ווענען, חיון מוואקלטיגער גחטט, „מוואכרהערליג חונר מוואגנחריג, זתגמיטהיג, פמן חוכטנדליכער חוור חונר „טרייע, דער זיינע חוור דעט סויוענדוטען געסלעכטע נחך חוילבעהחמט, „דער מיסעטחמט, חבפחלן חונר זיכרע פערגיכט חונר ערלחטט.”

קו"ס בעבור. דער עהרע דיינעט נחמעט החובען, וויללפהרע חוכו, גנחריגער חונר בתרהערליגער! זיח חוכו גנחריג, דיינע רוהאו החמבען!

ח'יום שממות היכלך תביט:

ז' היום תעשה למען שמך כנם איש תמורות:

כפסוק בדברי קדשך הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על אדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים:

ק'יס בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע

תפלה ששמע תפלתנו למען שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת
הזהוביום הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו)
מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
וחטאתיך לא-אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מפאוקך ושמתנו
בישועתך. (והנחילנו יי אלהיט באהבה וברצון שבת קדשך
וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישרון בכל דור
ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).

ברוך

ח' חיון טמג, חן וטובעט דוח ריינען פערנחוינטען טעמעלן וויטלידיג חנסוינט.
ק' הייטע ווילדמחרע דיינטעהחזבטן. זק' לויטען דיח ווקרטע דייכע
היינזען (דכ'א'): ,,ניגע דיון מהר, מהערר, חונד הקרטן, חלפכע דיון חודגע
חונד ויטהע חונדערע לערריטטונג חונד דיח סטמרט, דיח נחך דייכעט נחטעט גע-
מחכט ווקרד! דען ניכט חויל חונדערע פרחוויגקייט געסטיטלט, ליעגען וויר וויט
חונדערע פלעהטען דיר חן, וקדערן חויל דייכע גרענלענחטע בתרהערליגקייט."
ק'יס בעבור. דער עהרע דייכע נחמעט החזבטן, ווילדמחרע חונד,
הקרטער דער געבעטען ערהקרטע חונדער געבעט, דייכע רוחמעט החזבטן.

ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באתה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים לדבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל קשר יוצרנו ויצר בראשית כרכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו פן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמך תקיף ולעשות רצונך ולעבדך בכל כב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ושענו. אתה הוא לדור ודור בודה להונסם תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לדועל

נסיף שבכל יום עמנו ועלנפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיה מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים (כל) בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולהנאה להודות:

י"א אבותינו ברכנו בברכה הטלשת בתורת התובה על ידי משח עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: וישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּפֶאֱחָד בְּאֹר פְּנִיֶךָ כִּי
 בְּאֹר פְּנִיֶךָ נִתְתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹרֵת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשִׁלּוֹמֶךָ:
 בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה גְּזֵר וְנִבְתַּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

בְּק"ק אומרים זה.

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים:

לְחַיִּים טוֹבִים תִּבְתְּכֵנוּ:

אֱלֹהִים חַיִּים • כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים:

כְּפֶתוּחַ וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם:

קדיש שלם תמצא אחר נעילה. ולא אבינו מלכנו, וק"ק אומרים.

תפלת נעילה

זמנה סמוך לשקיעת החמה כשחמה נראש האילנו', ויש לכוהר שלא יאסרו להסתכל
 אות' בליל' אל סמוך לשקיעת החמ' בעכין שיסיימו אותה עם לילת הכוכב' חה סדרה.

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִתְלַלְוֶךָ סְלָה:

אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁכְּבָה לּוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדוֹד אַרְוֹמְמָךְ אֵיחֵי הַמִּלֵּךְ וְאַבְרָכָה שְׂמֶךָ לְעוֹלָם

וְעַד: בְּכָל־יּוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלְךָ שְׂמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוּלַת

וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מְעֻשֶׂיךָ

וגבורתיך

וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך
 אשיחה: ועוזו נוראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: וזכר
 רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנוך ורחום יי ארך אפים
 וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
 כל מעשיו וחסידיו יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
 הדר ודר: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עיני
 כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
 יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ונאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת
 בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי
 בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי
 מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
 וקרא זה אלזה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
 כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרינ קדיש
 בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד
 גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יי צבאות מליא
 כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול

רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא
 וְשִׁמְעֵת בְּהַרֵי קָל זִיעַ סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאִמְרוּן: בְּרוּךְ
 יְקָרָא דְּיי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁבִינְתָהּ: יי וַיִּמְלֵךְ לְעֵלָם וְעַד:
 יי מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עָלְמַיָּא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיָצָר מַחֲשֵׁבוֹת
 לְכַב עַמּוּךְ וְהִכֵּן לְכַבָּם אֱלֹהֵיךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֵוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב אָפֹן וְלֹא יַעֲדִיר בְּלִהְמָתוֹ: פִּי אֲתָהּ
 אֲדַנְי טוֹב וְסִלָּה וְרַב הַסֵּד לְכָל קְרֵאֵיךְ: צְדָקְתְּךָ צְדָק
 לְעוֹלָם וְתִירְתְּךָ אֲמֵת: תֵּתֵן אֲמֵת לְיַעֲקֹב הַסֵּד לְאַבְרָהָם
 אֲיָצָר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְהֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדַנְי יוֹם יוֹם
 יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטְחִי בְּךָ:
 יי הוֹשִׁיעָה תְּמַלֵּךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרֵאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ
 שְׁפָרְאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנִתְּן לָנוּ תִּירַת
 אֲמֵת וְהִי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִכְתֹּחַ לָבָנוּ בְּתוֹרַתוֹ
 וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבְבֵי שָׁלֵם לְמַעַן לֹא גִיגַע לְרִיק וְלֹא גִלְד לְבַהֲלָהּ: יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנִשְׁמֹר הַקָּדוֹ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְנִזְבָּה וּבְנִחְיָה וּבְנִרְאָה וּבְנִיְדֵשׁ טוֹבָה וּבְנִרְכָּה
 לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּוִשִׁיחַ וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִימָרְךָ
 כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוִדְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בְּיֵי וְהָיָה יי מְבִטְחוֹ: בְּטַחוּ בְּיֵי עַדֵי עַד פִּי בְּיָהּ יי
 צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ פִּי לֹא עֲזַבְתָּ
 דְּרִשְׁיֶיךָ יי: יי חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תוֹרָה וַיִּאֲדִיר: קִי

תפלת נעילה

ס"ז אומר קדים. נעשה וגדל גא קח אדני באשר הברית לאמר:

זכר רחמיך יי נחסדיך כי מעולם קמה:

ויתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא ברעיתה ויסליף מלכותה
בתיכון וביוטיכון ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא ויתברך
ויתשבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקורשא בריך הוא לעלא ולעלא מן
כל ברכתא ושירחא תשבחתא ונחמתא דאמין
בעלמא ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים ותתקנו

בספר החיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מהיה מתים אתה רב להושיע:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך

גושלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו

לישני עפר מי כמך בעל גבורות ומי דומה לך מלך

ממית ומחיה ומצמח ישועה.

מי כמך אב תרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

וגאמן אתה לתחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש שמה קדוש וקדושים בכל יום ותלך סלה.

וּבָכָן תִּזְכֹּר פְּחָדֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיֶיךָ
 וְאִימָתֶיךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבִרְאָתְךָ וַיִּרְאוּךָ כָּל־
 הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
 וַיַּעֲשׂוּ כֻלָּם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבָּב שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁידְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן
 לְפָנֶיךָ עוֹ בְיָדְךָ וּגְבוּרָתְךָ בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ
 נִזְרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבִרְאָתְךָ:

וּבָכָן תִּזְכֹּר כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהַלֵּה לִירֵאֵיךָ וְתִקְוָה
 לְדוֹרֶיךָ וּפְתַחֲחוּן פֶּה לַמַּוְתָלִים לְךָ שִׁמְחָה
 לְאַרְצֶךָ וְשִׁשְׁוֹן לְעִירְךָ וְצַמְחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ
 וְעַרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:
 וּבָכָן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל־
 הַרְשָׁעָה בְּלֵה פֶעֶשֶׁן תִּכְלֶה בִּיתְךָ עֵבִיר מִמְשַׁלֵּת
 זָרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבָרְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
 צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ
 כְּפָרְטוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:
 קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ

כַּפָּתוּכ וַיִּגְבַּהּ יי צָבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בְּצַרְקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
 אַתָּה בַּחֲרַתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אַהֲבַת אוֹתָנוּ •
 וּרְצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת • וְקִדְּשַׁתָּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ •
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתַּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקִדּוּשָׁה וּלְמִנוּחָה וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
 וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 בְּאַהֲבָה מִקְרָא קָדֵשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּפְקֹדֵנוּ וַיִּזְכְּרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ •
 וַיִּזְכְּרֵנוּ מִשִּׁיחַ בְּנִדּוּד עֲבָדָה • וַיִּזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ •
 וַיִּזְכְּרֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפִלִיטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה • זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטִבָּה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בּוֹ לְחַיִּים • וּבְרַבֵּר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים • חוּס וְחַנּוּן • וּרְחַם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ • כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה • מְחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ)
 מִנְּגַד עֵינֶיךָ • כְּאָמֹר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַח פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא-אֶזְכֹּר: וְנֹאמֹר מְחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן

חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי כיום הנה
 וכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
 תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה כמנוחתנו) קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו
 בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 ויטחו כה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור
 ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
 ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו
 בית ישראל. ומעביר אשמוותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והושב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברכון ותהי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברתמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור היינו מגן ישענו אתה הוא הדור והדור נודה
 לך וגם ער התהלתך על היינו המסורים בידך ועל נשמתנו
 הפקודות לך. ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטיב כי לא כלו
 רחמיך והמרהם כי לא תמו חסדיך מעולם קונינו לך.
 ועל כלם יתברך ויתרומם שמו מלפני תמיד לעולם ועד:
 וחתום לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללוך את שמך באמת דא' ישועתנו
 ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך פי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך:
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונחם
 לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
 ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"א אגא)

תבא לפניך תפלתנו ואל תהעלם מתחנונו שאין אנחנו
 עני פנים וקשי עורף לזכר לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חכמים אבל אנחנו חכמים.
 אשכנזי • בגדנו • גזלנו • דברנו רופי • העוינו •
 והרשענו • זדנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו
 רע • כזבנו • לצנו • מרדנו • נאצנו • סרדנו •
 עוינו • פשענו • צרדנו • קשינו עורף • רשענו •
 שהתנו • תעבנו • תעינו • העתענו •

כרנו במצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו:

ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
 מה נאמר לפניך יושב מרום • ומה נספר לפניך שוכן
 שחקים הלא בלתי נסתרות והנגלות אתה יודע:

אָתָּה נֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וַיִּמְיֶנֶךָ פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים, וְתִלְמִדְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֶׂק
 יָדֵינוּ וְרַקְבָּלְנוּ בְּרֵשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ
 כְּאֲשֵׁים וּכְנִיהוּתֵיהֶם לְמַעַן דְּבַרְיֶךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ:
 אֵין קֶץ לְאֲשֵׁי חֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְגִיחוֹתֵי
 אֲשַׁמְרָתְנוּ וְיִדְעַה יְיָ שְׂאֲחֵרִיתְנוּ רַמָּה
 וְתוֹלְעָה לְפִיכָּךְ הִרְבִּיתְ סְלִיחָתְנוּ, מָה אָנוּ מָה
 חַיֵּינוּ מָה הַסִּדְנוּ מָה צְדָקְנוּ מָה יִשְׁעֵנוּ מָה
 כַּחַנוּ מָה גְבוּרַתְנוּ וּמָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֵא כָּל הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ
 וְאֲנֵשִׁי

אחה נותן יד, מושיט להם ידך לקבלם בתשובה. למען כחל וכו', טעמו
 למען כחל עצמנו מעוֹק ידינו, כל ל' כחל עומד כמו שזכרתי היטב במפורש
 אצל חז"ל להיות לזרה (בראשית י"ח י"א). אין קץ וכו', טעמו חילו כתייבנו
 להקריב אישים וכיוצא בזה לבי ערך חובותינו ואשמנו לא יחי' להם קץ ומספר
 כי עובותינו רבו למעלה ראש, לכיכך הרבית סליחתנו, הורית דרכים רבים
 לסליחתנו מלבד הקרובות. מה לנו מה חיינו וכו', ביארתינו בסדר כל כדרי.

אחה נותן. דוח רייכסט מיסעטהקטערן דוח הקטר; דיינע רעכטע חיות
 חייגעטארעקט, בעקטערעדע חויפלוזעהעטן. דוח הקסט חונו געזעהרט,
 עוויגער חונזער גקסט, וויח וויר חונזערע זינדען קוֹלע בערייען: קוֹלען,
 חונו דען פֿרעפֿעלטהקטען לו ענטליהען. פֿקוֹקקוֹטענע בוסע ניווסט דוח
 וויח פֿייערשפֿער חונז ווקהאגערירע חויל, דייכער פֿערהייסונג געווסט;
 חונזערוד פֿיען ווקערן דוח פֿייערשפֿער, חונזערטן פֿערסורטן לופֿקוֹגע;
 לקהאק: דוח ווקהאגערירע, חונזערטן פֿערגעהען לופֿקוֹגע! חכער דוח ווייסט,
 ווקו חונז חסן ענדע ערווקרטעט — ווקורטן חונז חקסטע! דמרוק
 הקסט דוח חויל פֿערפֿינֿקטויגט חונזערע פֿערלייהוג. ווקו זינד וויר? — ווקו
 חונזער זעבען? — ווקו חונזערע פֿרטייקייט? — ווקו חונזער עוויגער?
 ווקו חונזער קרפט? — ווקו חונזערע טטרקע? — ווקו קמנען וויר, עוויגער,
 חונזער חונז חונזערע פֿקטער גקסט, דיר פֿקרויגען? קוֹלע הערען זינד
 דיר

וְאֲנֹשֵׁי הַשָּׁמַיִם כִּלְאֵי הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלֵי מַדְעָה
וְנִבְוִנִים כִּבְלֵי הַשֶּׁבֶל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ
וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לַפְּנִיָּה וּמוֹתָר הָאָדָם מִן
הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הַכֹּל:

אַתָּה הִבַּחְתָּ לָּתְּאוֹשׁ מֵרֵאשִׁית וּתְבִירָהוּ לְעִמּוּד
לַפְּנִיָּה: כִּי מִי יֵאמֹר לָךְ מָה תַּפְעֵל וְאִם יִצְדַּק
מָה יִתֵּן לָךְ: וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת
יוֹם הַיּוֹם אֵינוּ מִזְכִּיר אֶל שְׁנַת (צוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה קֶץ
וּמַחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדֵּל
בְּעֵשֶׂק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִי רְצוֹנָךְ
בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ כִּי לֹא תִהְיוּן בְּהַשְׁחָתָת עוֹלָם. שְׁנֵאמַר

דרשו

אחה הכדלת אכטו מראש, בעבור ששטא ארז'ר כטרד מן ערן, ואמר הכדלת עש'ס
ותבדלו ה' לרעה, ואמר אכטו בעבור ששטא ע'ש לערן א' כ'ש מן הארץ (תהלי' י').
ותכירו לעמוד לפניך, בעבור שנתחרט לא גרסת אותו מכל וכל, אבל כתת לו מקיס

דיר חיון חזרונג, בעריהוטט אהנער — חיון כ'טט, דוח ווייטן —
חובויענער, דוח פֿערניכט'ט'גען — געד'מק'נ'מ'קו, חיהרע אהכט'ט'גען טה'מ'ן
טען — חיון טה'ר, דוח טה'ג' חיהרעו א'טבענו — חייטען! — ו'מ'ן חיוט
דעו מינעטען פֿערלונג פֿער דען פֿיעהע? כ'טט! ח'ל'נע חיוט חייטען! —
אחה הכדלת • דוח ה'מ'ט דען ערוטטן מענטען פֿעריה'גט, ויינער טוה'ג'
הייט הח'כט; ד'מ'ך פֿעריה'גט'ט'ט דוח חיה'ק, פֿער דיינען ח'נעויעטע ל'וסטעה'טן.
ווער ד'ח'ן דיר ו'ג'גען, ו'מ'ן דוח לו טה'ן ה'מ'ט? ח'נ'ר זייט ער חו'ך טוגענד
ה'ש'ט, ו'מ'ן פֿרימ'ט'ט ע: דיר? — ח'ו'ן י'עבע ג'כ'ט'ט דוח ח'נ'ר, עו'ג'ער, ח'נ'נ'ר
ג'מ'ט, דיעטען פֿערוה'ק'נ'ט'מ'ג, ל'ר בע'נ'ר'ג'נ'ג, ל'ר פֿערל'י'ה'ג ח'נ'ר פֿער
ג'ע'י'ב'ג ח'ל'נער ח'נ'נ'ר'ער ז'כ'ר'ען, חו'ך ד'מ'ט וויר ח'נ'ר דען פֿרע'ט'ט'ה'מ'טען
עכ'ט'י'ה'ען, לו דיר ל'ר'יקק'ק'עהרען ח'נ'ר מיט ג'כ'ל'עט הערל'ען ח'נ'ר דען
ג'ע'ט'ט'ען דיינען וו'ל'עטע ח'נ'ט'ערווערל'ען. ח' דוח ער'כ'ר'מ'ו'ג'פֿ'מ'ל'נ'ער,
ער'כ'ר'מ'ע ד'ך ח'נ'נ'ר! דוח ה'מ'ט י'ח קי'ן ו'מ'ה'ג'ע'פֿ'ל'ען ח'ן דען
פֿערדערבען דער וו'ט'ט! ח' הייסט ע: ח'ן דער טר'י'ט (טעי'ה ל'ה י'):

דְּרָשׁוּ יי בְּהַמְצֵאוֹ קָרְבָּנֵהוּ בְּהוֹתוֹ קָרוֹב׃
 וְנֹאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְנֵן מִחֲשַׁבְתּוֹ
 וַיֵּשֶׁב אֶל־יְי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה
 לְסִלּוֹחַ׃ וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אַרְבֵּי
 אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד (וְאַמֶּת) וּמְרַבֶּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה
 אֶתְּךָ בְּתִשׁוּבָתְךָ רָשָׁעִים וְאִין אֶתְּךָ חֲפֵץ
 בְּמִיתָתָם שְׁנֹאמַר אָמַר אֵלֵיהֶם חֲדָאֲנִי נָאִם
 אֲדָנִי יְי הִיּוּה אִם־אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־
 בְּשׁוּבָה רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחַיָּה שׁוּבוֹ שׁוּבוֹ מִדַּרְכֵיכֶם
 הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְנֹאמַר
 הַחֲפֵץ אֲחַפֵּץ מוֹת רָשָׁע נָאִם אֲדָנִי יְי הִיּוּה הֲלֹא
 בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחַיָּה׃ וְנֹאמַר כִּי לֹא אֲחַפֵּץ

לשבח מקדם לג'ע לעמוד לפניך חסו ותכירה, הכרת אותו ולא התנכרתו.
 שאל' דרשו וגו', ישע' כ"ה ו'. ואתה אלוה סליחות וגו', גם זה בנחמ' ט' י"ז —
 לכן אין להוסיף תיבת ואמת, גם בכל כ"י איכנו. וכ"כ הרב אבודרהם: והמוסיף
 תנת ואמת טועה הוא כי גם בנסוק איכנו. שאל' אמור אליה' וגו', יחזק' לג' י"א.
 ונאמר החפץ אהפך אהפך וגו', גם יח כ"ג ול"ב.

„זוכר דען טוויגען, ער חזיט לייכט לו פֿינדען, רשט חיהו מן, ער חזיט נחמה״
 עו הייסט פֿערנער דמועלבוט: „דער פֿרעפֿלער וחסע פֿמן זיינען וועגע חב, דער
 מרגלזטיגע פֿמן זיינער טיקקע, חונד קעהרע לונט עוויגען לזריקק, ער ערבמרט
 זיך ויוו, לו חונדערט גמטט, ער חזיט פֿערגעבונוגפֿחן!״ דוח, גמטט דער פֿערט
 געבונג, ביט גנחריג חונד במרהערליג, ונגחויטיג, הולדרייך חונד זעהר ונחלז
 טהמטיג! דיר געפֿחן דיח בעקעהרונג דער פֿרעפֿלער, דוח וויזונט ניכט החבונג,
 דחם יח וף היסט ערבטן! וף הייסט עו חין דער טריפט (יחקאל לג' י"א): ״וּמַגִּי
 חיהנען: וף ונחיר חין זעבע, טפריכט גמטט, דער הערר, חין פֿערלונגע
 ניכט דעו פֿרעפֿלער טף, ונחדערן דחם ער פֿמן זיינען ונחדעל לזריקק,
 קעהרע חונד זעבע! — קעהרט לזריקק! קעהרט לזריקק פֿמן חייערן בחונט
 וועגען! ונחחן ונחזלט חיהר טטערבען, חיהר, חויו דען חויוע ישראל ז״
 פֿערנער הייסט עו: „וּמִלֹּטֵע חין ונחגגעפֿחן ונח החבונג מן דעו פֿרעפֿלער
 טף, טפריכט גמטט דער הערר, חונד ניכט פֿיעלנעחר מן זיינער בעו
 קעהרונג, דחם ער זעבע?״ פֿערנער הייסט עו: „חין פֿערלונגע ניכט
 דען

במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו:
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל
 בכל דור ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל
 וסולח (אלא אתה):

(* אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשו שנוצרתי כאלו
 לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחמר במיתתי. וריני
 לפניך בכלי מלא בושחה ובלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק
 ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחללים רעים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מודבר מרמה ולמקל לי
 בפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 תפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
 למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידיך הושעה ימינך וענני: יהי לרצון
 אמריסי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום
 במרמיו הוא עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיתבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבוד ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

וערבה ליי סגרת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

דען טקד דענו ספרעסונדיגען, ספריכט גקטט דער הערר! קעהרט לזריקק,
 חונד זעבט! דען דוח בית ישראל פערגעבענר, חונד פערלייחענר דען
 סטחאמען יסרוח'ן חין חזען געסעכטערן; וזיר התבטן קיינען קטניג
 חויסער דיר, פערלייחענר חונד פערגעבענר זיח דוח!

(* דוח חייבערעטלונג הייעלמן זיעהע חין סוסף.

חזרת התפלה לשליח צבור:

כותמים הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הו הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מבינים אפתחה פי בתפלה ובתחנונים לחלות ולחנן פני מלך (מלא רחמים) מוחל וסולח לעושים:

סוגרים הארון

ע"ס א"ב. (צ"ק אין סוגרים הארון עד סוף תפלת כעילה)

אב ידעך מנער בהנהו בעשר בל עבד בראש תער: גש לחלותך בנער ולא כבער דגליו לבוא בזה השער:

אמונים גשו לנצחך איום נצח כל היום: עבד כי פנה יום גונגנו בעדך יושב פחם היום:

אב ידעך מנער, זן ג' שנים הכיר אברהם את בראו, ודעה, כ"כ בכ"י וכו' עקר. כל עבד בראש תער, לא עבד על מלמד אף לא כחוט השערה הכדוקת בראש תער. גש, קרב. דגליו לבוא וכו', כן חלה פניך, שיבא דגליו בזה השער לה'. אמנים, ישראל הנאמנים בנריתך. לנצחך, ל' נען כמו למלכת. גונגנו וכו', תגין אותנו בנדקת אברהם נאמר עליו וכו' יושב כחוט היום, י שב כתי'; אמר לוקנה'ה: ש, ולתה סמן לנצחך, כשה' נכנסין לבתי כנסיות וכו' — כדליתא ברבנן.

אב. אמן יגעני מן המטטע פתעיר אברהם דינע גמטטן בקייט ערקמנט. דוח הייט חיהו דורך לעהו פערזוכונגטן ערפרחכט, ער חיבערטרחט כ"כט חיון החמר כרייט. ער וזר נקך יונג, דמך וחוסטע ער טמן דורך פערזוכונגט דך: מ'זוכעטען. דוח געטוחרענען זיינער פתהנע זינד', דוח הייטע פתח דינען פתחטען סטיהען!

אמונים. עז זינד דוח געטרייטן, מ'זוכעטען ער, דוח געווארטיג היט געבעטען פתח דרך דריגעטן הייטע דען גמלען טח'! כון היט ער ויך געקעטרט, דער טחג — ת, ניט חינו חין טוס'! זחם חונו געניעטען דער טגעני דעז חחררפרו תן הייסען טחגע (אברהם'ג)!

הנקרא

פתחים הארץ

וּכְרַנוּ לַחַיִּים • מִלֶּךְ חַפְצֵי בַחַיִּים • וְחַתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •

לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים • מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן •

בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמּוֹנְתוֹ

לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ

מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יִשְׁוּעָה : סוגרים הארון

י' הַנִּקְרָא לְאָב זָרַע • וְנִפְנָה לְסוּר מִמוֹקְשֵׁי

דָּע • י' זַעַק וְחָנּוּן וְשִׁיחָרָה לֹא גָרַע • חָסֵן

בְּרַכָּה בְּאִשֶׁר זָרַע :

י' יְהִי שִׁמְךָ בְּנוֹ יַעֲרֵב • וְיִשְׁעֶךָ לָנוּ תִקְרַב •

י' גֵּאֵל נָא מִקְרַב • הַחַיִּינוּ בְּטַל כְּשֶׁח לַפְנוֹת עָרֵב :

הנקרא וכו', זה יחזק שנאמר כי בילצק יקרא לך זרע (בראש' כג א)... מחזק
דע, מחזק'ים של איש רע היינו אנחנו, וכדאי' ברבות ריש פ' ס"ה, והות דשעים
והדוף, זה אנחנו. חוסן ברכה וכו', נתעשר בברכה שכלה בתפלות זרעו דכתי':
וזרע ילצק וגו' ויברכהו' (שם כ"ו ב').

יה שמך וכו', כענין שמך משותף בשמנו. גאל נא מקרב, כ"כ בכל כ"י. הסיינו
נטל וכו', טעמו הסיינו נטל של תחי' כמו שהחייית את יחזק אשר שח לפני' ערב,
כדכתי' ויזא יחזק לשוח בשדה לפנות ערב (בראש' כד סג), וכמו שאז"ל במס'
ברכו' דף כ"ו ב'. ותיחא נפרקי דר"א פרק ל"א, שנשעת עקידה פרהה נשמתו של
יחזק והחייכו הקנה' נטל שעתיד הוא להחיות בו את המתים; פתח יחזק
ואמר ברוך אתה ה' מחיה המתים. וע"ש סוף פרק ל"ד.

הנקרא • דע: פֿטערזי פֿטער זעהן (יחזק) וזמנרע זיד, חוץ דען פֿחזן
סטריקטן דער בתהייט לז ענטקווען; ער פריע חונד פֿלעהטז חונד
בזט חונדזעטערברחטען, חונד אקטיגער ועגטן קחטן חין זיינע זחטט.
יד • ויר זינד ריינע נחטען פֿערזחזנדטען, גחטט! ק, זענדע בחד
חונד היין! ערלחטע חוין דער לערשטרייחונג חונד! חטס חונד זייערער
חויפֿלעבען דורך דען פֿלזבעלעבענדען טהויח, זיח דוח החטס חויפֿלעבען
זחטען יענטן בעטער לז חבענדלייט (יחזק)!

מִי בְּמִקֵּץ אֲבֵהֶרְחֵמִים. זֹכֵר יִצְוֶרְיוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
 ק' טַבַּע זֵוֹ תְּאָרָה. יְהִי הַקָּקוּ בְּכֶם יְקָרָה.
 י' בְּשֵׁר תָּם מְקוֹם מַה נּוֹרָא. לְעֵת קִץ חַוִּי יִירָא:
 י' מֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

ס' ק' שְׂמַע נְאֻמֵּינוּ * נְאֻמֵּינוּ * נְאֻמֵּינוּ * עֲבוֹר כִּי פָנָה
 יוֹם. וְנִהְלַלְךָ נּוֹרָא וְאִיּוֹם. קְדוֹשׁ:

כנגון אהר וזהו.

ס' מְעַרְבֵי עַד עַרְבֵי אֲנֻחָה. נְאֻחָנוּ שְׁמַעַת
 וּסְלִיחָה. ק' כִּי עֲמַף הַסְּלִיחָה: ס' סוֹרְרֵינוּ תִּמְחַח

טבע זיו תארה, לא חפיק ה' והוא כמו תואר, ועמו מטבע של זיו תאר
 חקק הקנה בכסא כבודו, והיינו זיו תארו של יעקב איש תם שחקק בכסא כמו שא"ל.
 כשר, כאשר ראה, ל' אשורכו (נמדבר כדי). תם, יעקב. לעת קץ, לעת אשר
 הקין. חו, חסד ורחם. וירא, כדכתי': וייקן יעקב משנתו וירא ויאמר מה נורא
 המקום הזה (בראש' כח טו). ועוד יש לפרש ע"פ מאמרם ז"ל שהראהו הקנה
 ארבע מלכיות ועת קץ; וזהו, לעת קץ חו וירא.
 מערב. אכנס, ל' למלכת בנינו. סוררינו תמח, כ"כ בכל כ"ו ועמו פשעונו תמח.

טבע. יענה גוף לענדע ביור דעו בעוטען סוףגעגו (יעקב' ביור)
 האט גקטט חין זיינער מייניטקט טהרמן חיינגערחבען. דהרט זיח דער
 פֿרֿוּחֵע יענען פֿורֿטבֿהרען קרט, חֵזו ער חויו זיינען טרויעל ערוואַלֿט
 טע, חוזר פֿורֿט ערגרין חיהו.

יסלך. דער הערר רעגערט עוויגליך, דיין גקטט דורך חֵזו לייטען, זיין! הללויה.
 ואהה. דוח, הייזיגער, טהרמנט חיבער נחבענו: זינגען ישראל! אל נא.
 שמע. ק, פֿערניק, פֿערגיב ריך הייטע! טחן האט דער טהג יך געווען
 דפט — כון וואַזען זייר דרך הייזיג פֿרייען, פֿורֿטבֿהרער! סרעקליכער!
 מערב. פֿחן געווען חבענד ביי דיעוטן חבענד בעטען וויר חונחונט ערבֿהרען;
 ק, פֿעריניק חונער פֿלעחן חוזר פֿערלייגע; פֿערגעבונג טטעהט יח בייחדיר! חן
 פֿערלייגען פֿערגיב חונער חוכבֿהרדיקייט חוזר זענדע חוזר חיי! דוחבוט יח
 חין

וְחִסְלָח • עֲזַר לָנוּ שְׁלַח • ז' כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסֶלַח:
 פ' פְּנִיכֶם בְּזַחַר (הֲרַקִּיעַ) אֶצְהִיר • צִדְקַתְכֶם
 (בְּנִגְנָה) לְנַגְדֵי יָאִיר • ק' כִּי יִסְלַח לַאֲשֵׁר
 אֲשֵׁאִיר • (שְׁמַע נֹא) פ' קָמְנוּ בְּתַחַן שְׁעָנוּ • רֹמְמָה
 אֱלֹהֵינוּ שְׁעָנוּ • ז' שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ: פ' שְׁמַע
 בְּרָצוֹן אֶרֶץ תְּפִלָּתָנוּ • שׁוּר נָגַהּ (בְּעֵינֵינוּ
 ו) בְּשִׁפְלוּתָנוּ • ק' שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתָנוּ: פ' תָּנוּ
 בְּנֵי עַל לְבַבְכֶם • תְּשׁוּבַת מַלְכְּכֶם • ז' שׁוּבוּ
 אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם: (שְׁמַע נֹא וכו')

וּבְנוּ וְלֹדָה תַעֲלֶה קֶדְשָׁהּ כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ מִזַּח לְוִסְלוּחָהּ:
 מיוסד ע"ס א"ב אלף שהקלות קנרוכו.

שְׁעָרֵי אֲרָמוֹן • מְהֵרָה תִּפְתַּח לְבוֹאֲרֵי (דַת)
 אֲמוֹן: שְׁעָרֵי גְנוּזִים • מְהֵרָה תִּפְתַּח לְדַתְךָ

פניכם וכו', וכו' שזבת הא ית' קמכו וכו', דברי ישראל. תנו בני וכו', מענה הא ית'.
 שערי וכו' הפיוט הזה הוא בא ע"ד א"ב בכ"י, לא שנספרי הדפוס הקטרוהו מאות
 ט' ואילך. ארמון, תאר לשמים, וכן כל חביריו, שערי גנוזים, שערי היכל וכו'. לבוארי
 ארון, תאר לישראל המבאר' התורה הנקראת ארון, עז"ה ואפי' אלכו ארון. לדתך
 אחים, גם זה תאר לישראל וכן ועודים וחכלילי עינים ויפה וברה ולא אלמן כלס

חיין מלויסיגער חונד פֿערגעבעדער גקטט! „יח, חיד וויזן ענ
 חויהייטערן, חייטער פֿנגעניכט, דחם ענ ווייטע וויח- דחן פֿיראממענט!
 חייטער טוגעד נור וזלן חיר ענטגעגענטערחהלען; חיד ווערע
 דענן חיבעררענטע מיינען פֿוקענע פֿערלייאען.“ דח סטעהן וויר
 פֿלעהענד — מן קעהרע דרך לו חונג, לייגע דרך גרעסמיטיהיג, מללחמל
 סיגער, חונד הייל חונג! פֿיהר' חונג וויעדער הייט, גקטט חונגערע
 היילן, ניט מיט ווקהאגעפֿללען חונגער געבעט חויל! שויען וויר וינד
 פֿערקראטט חונד זעהר ערניעדריגט! מך, פֿיהרע חונג חויר דענן
 עלענדע, הערר! „נעהמט חויד לו הערלען, מיינע: מְהֵרָה, חייטערען קמייג
 מנטווקרט: „קעהרט לוריקק לו חויר, דחן קעהר' חיד חויד לו חויד לוריקק“.

אֲחוּזִים: שְׁעָרֵי הַיָּבֵל הַנְּחֻמָּרִים. מְהֵרָה
 תִּפְתָּח לְעוֹדִים: שְׁעָרֵי זְבוּל מַחְנִים. מְהֵרָה
 תִּפְתָּח לְחֻבְלֵי עֵינַיִם: שְׁעָרֵי טְהָרָה. מְהֵרָה
 תִּפְתָּח לְיָפָה וּבָרָה: שְׁעָרֵי כְּתָר הַמִּימָן.
 מְהֵרָה תִּפְתָּח לְלֹא אֶלְמָן: וּבָהֶם תַּעֲרֵץ
 וּתְקַדָּשׁ:

(בְּסוּד (שכל) שְׁיִיחַ שְׂרָפֵי קֶדֶשׁ הַמְּקַדְּשִׁים שְׂמֹךְ בְּקֶדֶשׁ.)
 ס' פִּפְתּוֹב (על יד נְבִיאָה) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
 קו"ם קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 ס' כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מְשַׁדְּתֵנוּ שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיזֶה מְקוֹם
 כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: קו"ם בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
 מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפְּנֵן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲוֶן עִם הַמְּיַדִּים שְׂמוֹ עָרַב
 וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעָמַיִם בְּאַהֲבָה שְׂמַע אוֹמְרִים:
 קו"ם שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: ס' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא
 אֱבִינוּ הוּא מַלְבְּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
 שְׂגִית לְעֵינֵינוּ כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים: ק' אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

ע"ס נ"ג אֵלֶיךָ תְּלִוּוֹת עֵינֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנָנוּ. בְּרֹךְ בְּמִקְוֵה לוֹת עֲמֹךְ.
 מִה אֲדִיר שְׂמֹךְ: גִּאֲלוֹנוּ שְׂגִית מִמְּעֵינֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנָנוּ. דָּר
 בְּשָׁמַי מְרוֹמֶךְ. מִה אֲדִיר שְׂמֹךְ: הֵן לָךְ הָאֲמָרְנוּ. יְיָ
 אֲדוֹנָנוּ

תּאֲרִים לִיִּרְאֵל. לֵאלֹהֵי אֶלְמָן כִּי בְּכָל כִּי וְעִקֵּר, נַעֲדוֹת אִית ל'.

(* אֵלֶיךָ תְּלִוּוֹת עֵינֵינוּ וכו', מְנוּחַל בְּסִדְר מְנַחֵה.

תפלת געילה

אַרֹנְנוּ. וְכִי פָעַם מְרוֹמְמֵי שְׁמֶךָ. מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ; זְכוֹר
 בְּרִית אֵיתָנִינוּ. יי אַרֹנְנוּ. חֵי כִּי אֵין גֵּד עִמָּךָ. מַה אֲדִיר
 שְׁמֶךָ; טָהוֹר לְשִׁמְךָ קָנְנוּ. יי אַרֹנְנוּ. יְחִידֵי תֵדֵן
 בְּעוֹלָמְךָ. מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ; כִּחֶךָ יַגְדֵּל מִלִּבְנוּ. יי אַרֹנְנוּ.
 לִבְנוּ רָחַשׁ לְרוֹמְמָךָ. מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ; מִנּוּף בְּזוֹעַ
 גְּאֻלְתָּנוּ. יי אַרֹנְנוּ. נְהַלְלֶךָ כְּאֵילֵי מְרוֹמְךָ. מַה אֲדִיר
 שְׁמֶךָ; סִעֲדָנוּ וְסִכְמְכָנוּ. יי אַרֹנְנוּ. עֲנֵנוּ וְנִוְדֵה לְשִׁמְךָ. מַה
 אֲדִיר שְׁמֶךָ; בְּדָנוּ וְחֲנֵנוּ. יי אַרֹנְנוּ. צוֹר עוֹלָמִים שְׁמֶךָ.
 מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ; קוֹמְמָנוּ וְהִקְיָמָנוּ. יי אַרֹנְנוּ; מִרְחֲמֶיךָ
 יִקְדָּמוּ וְעִמָּךָ. מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ; שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ. יי
 אַרֹנְנוּ. תְּהַרְוֶם מִנְּשׂוֹאֵי רַחֲמֶיךָ. מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ;
 זי שְׁמֶךָ אֵל לִבְכָנוּ. יְחוּדְךָ יַחַד הִנְעַמְנוּ;

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אַרֹנְנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֵל הָאָרֶץ; וְהִיא
 יי לְמַלְכָּה עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד;
 * וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר:
 * יִמְלֹךְ יי לְעַלְמֵי אֱלֹהִים צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּתָהּ:
 * לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתָהּ וְלִנְצַח נִצְחִים קְדֻשַׁתָּהּ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָתָהּ
 אֱלֹהֵינוּ טַפְּיָנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶה גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

* כִּי מִקְדֵּי־שִׁיךָ בְּקְדֻשַׁתְךָ (כ"ב כַּעֲרֹכְךָ) קְדֻשַׁתְךָ.
 נִאֶה לְקָדוֹשׁ פֶּאֶר מְקֻדְשִׁים. בְּאֵין מְלִיץ יִשְׂרָאֵל.
 מוֹר מְגִיד פֶּשַׁע. תִּגִּיד לִיעֲקֹב דְּבַר חֶק
 וּמִשְׁפָּט. וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:
 עוֹד יִזְכְּרֵנוּ אֶהְבֵּרְתָּ אֵיחָן אַרֹנְנוּ. וּבְכֵן

הנעקה

* כי מקדישך וכו', מנאר בקדושת ר"ב.
 ס"א (Tom 7. H.) E ה 5

הַנֶּעֱקָה יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוֹת הַתָּם יוֹצֵא
 אִיוִם (כ"ה היום) לְצַדֵּק דִּינָנוּ. כִּי קְרוֹשׁ הַיּוֹם
 לְאֲדוֹנָנוּ. וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ. עַל
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן
 מוֹשְׁבַן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ.
 וְעַל מְכוֹנֶךָ וְהִכְלֶךָ:

וּבִכֵּן תֵּן פְּחָדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיֶיךָ וְאֵימֹתֶיךָ עַל כָּל
 מַה שֶּׁבְרָאתָ וַיִּרְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַפְּנֵיֶיךָ כָּל
 הַבְּרִואִים וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אַגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ בְּלִבָּב
 שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לַפְּנֵיֶיךָ עוֹ בְּיָדֶךָ
 וּנְבוֹרָה בְּיַמֵּינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ:

וּבִכֵּן תֵּן כְּבוֹד יי לַעַמֶּךָ תְּהַלֵּל לִירְאֵיֶיךָ וְתִקְוֶה לְדוֹר שִׁיחֶךָ
 וּפְתוּחֵי פֶה לַמַּיְחֲלִים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצֶיךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִירֶךָ
 יְצִמִיחַת קָרוֹן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ וְעֵרִיכַת נֵר לְבֵן יִשִׁי מְשִׁיחֶךָ
 בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבִכֵּן (כ"ו וְאוֹ) צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלֶזוּ
 וְחַסִּידִים בְּרַבָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִקְפָּץ פִּיָּה וְכָל הָרָשָׁעָה
 כְּלָה בְעֵשֶׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיֶיךָ בְּתֵר צִיּוֹן מוֹשְׁבַן
 כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ בְּפִתּוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ
 יִמְרָךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּיָהּ:
 קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאִין אֵלֶּה מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּפִתּוֹב

תפלת נעילה

וַיַּגְבִּיהוּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָהּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וַרְצִיתָ בָּנוּ •
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ
מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ • וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְבָּאתָ:
וְהִתְוַךְ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת • חֲזוּה
לְקַדוּשָׁה וּלְמִנּוּחָהּ וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
וְלִסְלִיחָהּ וְלִכְפָּרָהּ וְלְמַחֲלֵבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
כַּאֲהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ
וְיִזְכְּרוּן מִשְׁיַח בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ
וְיִזְכְּרוּן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה
לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה • וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי לְטוֹבָה וּפְקֻדָּהּ בָּנוּ
לְבָרְכָהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְחַיִּים • וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים •
חֲסִים וְחַנּוּן וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ • כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל
מְלִיךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

פִּתְחֵנו שַׁעַר • בַּעַת
נַעֲיִלַת שַׁעַר • כִּי פָנָה יוֹם:

היום

פחח • ח חפפנע • דוח כפפטרטע חוננו נור • לייט דער טההרססעררע!
סמן החט ויך דער טמג געווענרעט!

היום

הַיּוֹם יִפְנֶה • הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וַיִּפְנֶה • נִבְּאֵה שְׁעָרֶיךָ •
 אֲנֵנִי אֵל נָא • שְׂאֵנֵנִי • סִלַּח־נָא • מַחְלֵנִי • חַמֵּל
 נָא • רַחֵם־נָא • כִּפְּרֵנִי • כִּבּוֹשׁ חַטָּא וְעוֹן •
 אֵל

היום • דער טאג הטט זיך געווענדעט, דיח זאכע בעגינגט לז פערטווינדען •
 מ, זאם חזנו לז דיינען טהערען מיין!
 אנא • העב נחלויכט, מן מוזמכטיגער, פערלייגע, פערגיב, סהגע חזר ערבמראע
 דיך חזנער, פערמאגע חזר עכטווינדגע חזנו פהן חזנערטן פערטוודען!



* חן מייניגען קסלות וייר פהר היום יפנה דינענו געזאגט.
 אָז לַפְּנֹת עָרֵב, דַּפְקֵנוּ הַזְּמוּיִם, עַל שְׁעָרֵי מְלֶכֶךְ: פֶּל
 יִנְעֻלוּ, שְׁעָרֵי רַחֲמִים, וּנְבַקֶּשֶׁה פְּנֵי מְלֶכֶךְ: גַּם בַּעַת רִצּוֹן,
 תַּעַל שׁוֹעֲתֵנוּ, לְשַׁעַר הַיְכָל מְלֶכֶךְ: דוֹדְנוּ יַעֲטֵנוּ צְדָקָה,
 שְׂמֹחֵה וְשׂוֹן, כְּשֶׁב לְשַׁעַר מְלֶכֶךְ: הַכּוֹן תַּפְלָה, לְקִרְאֵת
 שׁוֹמֵעַ, בְּשַׁעַר מִצְבַּי מְלֶכֶךְ: וּבַמַּעַרְב וְעַד עָרֵב, לֹא זָנוּ
 מִשְׁעָרָה, מִסְּלָסְלִים כְּבוֹד מְלֶכֶךְ: זֶה זְכוּת יַחֲפָשׁוּ, לְבָאֵי
 שְׁעָרָיו, וְלֹא יֵאָחֵר מְלֶכֶךְ: חֵן וְחֶסֶד יוֹצֵק, בְּשִׁיחַ שִׁפְתֵינוּ,
 בְּרַעְהוּ מְלֶכֶךְ: טוֹב יוֹם מֵאֶלֶף, אֲמַת לְהַסְתּוֹפֵף, בְּשַׁעַר
 מְנוּחַת מְלֶכֶךְ: יוֹם לְהַתְחַנֵּן, הַשְּׂכֵם וְהַעֲרֵב בְּשַׁעַר, מְנוּחָה
 מְלֶכֶךְ: כְּסוּלַח־סִלַּח, לְבָאֵי שְׁעָרָיו, אֵלֹהֵי הַמְּלֶכֶךְ: לְבַל
 יָבֹא שֶׁמֶשׁ, לְשַׁעַר מְבוֹאוֹ, עַד יַחֲוֹן מְלֶכֶךְ: מִבִּיעֵי חַטָּאוֹנוּ,
 יֵאָזְנוּ סִלְחָתֵי, מִשְׁעָרֵי שְׁמֵי מְלֶכֶךְ: נֶגֶד קִרְיָתֵנוּ, בְּשַׁעַת
 פְּתִיחוֹן פִּינוּ, יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ מְלֶכֶךְ: סְלוּ רַנְנֹת, דְּגַלֵּי
 צְבָאוֹת, וְנִבְיַע תּוֹדָה לְמְלֶכֶךְ: עַמְדְנוּ יוֹם זֶה, עֲדִיק
 בְּתַחֲנוּן, בְּשַׁעַר חֲצוֹת מְלֶכֶךְ: יִשׁוּעָה יִבְשְׂרֵנוּ, כִּי נִרְצָה
 לָנוּ אֵלֹהֵינוּ הַמְּלֶכֶךְ: יָקִים דְּבִירוֹ, יִכְנַס עֲדָרוֹ, לְאַרְמוֹן
 בֵּית

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות
 מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
 לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר
 ורוח. לא כרעתם תגמל. אל הזרית לנו לומר (מדת)
 שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו
 שהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב וירד יהוה בענן
 ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת
 לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיך:

בית המלך: כמו דל נצבנו, שואלי צדקה, על שערי מלך:
 ברענו קומה, בשיח תחנונינו, לרם על כל מלך: בצדקו
 יעשה, ויעלה תפלתנו, לשער כבוד מלך: לעת השחר
 השפכנו, עד בא השמש, מיחלים פני מלך: לעת פנה
 היום, רביעית ערכנו, תחנה לפני מלך: גשתתוה
 בתחנון, נגד יוצר נפש, סלו באראלי מלך: לעת צללי
 ערב, שיחנו לה יערב, בריח מנחת ערב מלך: עריצי
 ארם, רוצה תשובה, צערו ברנה, לקראת מלך: קדמו
 ברחש, רביעית היום, שער תעודה למלך:

ז"ה היום יפנה. השמש יבא ויפנה. נבואה שערך: ז"ה אגא אל נא. שא
 נא. סלח נא מחל נא. חמל נא. רחם נא. כפר נא. כבוש חטא ועון:

אל מלך יושב, ויח טבעט.

* חין חיינו וקלות נחמנו ויחגט מחו היער דיה כסוקים אל תבוא כמשפט חונך דיה סליחה ארון כחקה מועד, ויח היער חונטעו מטעהט.

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש
תדרשנו: טוב ויחיל ורומם לתשועת יי: טוב לחסות
ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים:
טוב

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי האזינה יי
תפלתנו הקשיבה לקול שוענו מלבנו ואלהינו כי אליך נתפלל: ערב
ובקר וצחרים נשיתה ונחמה וישמע קולנו: קולנו אל ינקרא ויעננו
סתר קדשו סלה: ברהם אב על בנים בן הרחם יי עלינו: ליי השועה וכו'.

מיוסד ע"פ א"ב נראוי הכתובים ונסוף חתום שמו יוסף בר יצחק.

ס' ארון כתקח מועד לשפוט מישרים בתעצומיה.
ק' אתינצבה בפלץ לחלות פניך לרוממה: ס' במעשי לא
נשענתי כי אם ברחמיה. ק' יי עשה למען שמך: ס' גזו
אמונים גבורי לב במרץ. ק' גם גודרי גדר ועומדי בפרץ:
ס' הורשי הפצם בלב משוכן שמי ערץ. ק' אבד חסיד מן
הארץ: ס' הן קלותי ומה אשיב במופי. ק' הנני צעיר וכאין
במפעלות בפיו: ס' ואיך אקוה ואני רב דופי. ק' היות
לרצון אמרי פי: ס' זחלתי ואירא מחוות דעי. ק' זרני
יגדתי ומרד פשעי: ס' חנון רחמני בהתודותי ועזוב
רשעי. ק' שמע קול תחנוני אליך בשועי: ס' טעיתי והנני
שב ומתודה לעשות רצונך. ק' טהור עינים חשבני בשלם
לפניך: ס' יה הפנס לי לפני משורת דינך. ק' ואדעך
למען אמצא חן בעיניך: ס' כהך יגדל נא ובתפלת
התנאה. ק' בתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה: ס' לבבי

הנשבר

תפלת געילה

כ

טוב וישׁר יי על כן יזרה חטאים בדרך: טוב יי למעוז
 כיום צרה ויזרע חוסים בו: כי הוא ידע יצרנו וזכור כי עפר
 אנחנו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו:
 ליי הלושעה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
 בוטח בך: יי הלושעה המלך יעננו כיום קראנו: כי לא על
 צדק תינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. פיעל רחמיה
 הרבים. אדני שמעה אדני סלה אדני הקשיבה ועשה
 תאמר למענה אלהי. כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
 במוצאי

הנשׁבר הנדפה והנכאה. ק' הבט משמים וראה:
 מ' מרבים צרכי עמך ודעתם קצרה. ז' מתסורם
 ומשאלותם כל יוכלו לספרה: מ' נא בינה הגיגנו טרם
 נקרא. ק' האל הגדול הגבור והנורא: מ' ספוגם פלוי יזרעי
 פגיעה. מ' סדר תפלות במענה לשונם להביעה: מ' ערומים
 נותרנו ורביתה כנו הרעה: ק' על כן לא השיגתנו ישועה:
 מ' פנים אין לנו פניך להלות. ק' פשענו ומרדנו ועקלנו
 מסלות: מ' צדקה מכה נבקש במערכי תהלות.
 ק' העומדים בבית יי פלילות: מ' קדוש ראה כי פס מליץ
 בשורה. ז' קבל גיבי במרבית תשורה: מ' רנתי היום
 תהא בכתרך קשורה. ק' אל נאזר בגבורה: מ' שועתי
 שעה ותפלתי תהא געימה. ק' שמע פגיעתי בפגיעת
 תפה: מ' תחקקנו לחיים טובים ותטיב לנו החתימה.
 ק' תלה ארץ על בלימה: מ' ידך פשוט וקבל תשובתי
 במעמדי

פזמונים.
 ס'ק במוצאי מנוחה. קדמניך תחלה. הט
 אונך מפרום יושב תהלה. לשמוע אל
 הרנה ואל התפלה:

י י אל רחום וחנון ארך אפים ורב
 חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון
 ופשע וחסארה ונקרה. וסלחתי לעוננו
 ולחטאתנו ונחלתנו:

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלו נא
 פני אל במיטב הגיון. אולי יחוס עם עני
 ואביון. אולי ירחם:

ישראל נושע ביי תשועת עולמים. גם
 היום

במעמדי. ק' סלח נא ומחל רוע מעבדי: ס' פנה ועסוק
 בטובת משחריק הדרי ומעודדי. ק' ואתה יי מגן בעדי:
 ס' בזה אל תבזה הוד מלולי. ק' רוממתי הודך לפי עניות
 שכלי: ס' מלא למזבה תאזתי ומשאלי. ק' אלהים אדני
 חילי: ס' ונקול יערב נא שיחי ותעתר בתפלה. ק' צרוף
 לחשבון כל מלה ומלה. חשוב קדוש מעמדי במנחה
 בלולה. האזנה אלהי יעקב סלה: אל סלך יושב וכו'.

טוב יי לכל ח'נו, וייח חויל דענן פ'הרערגענערען ב'חטטע; היערויל דיע
 פזמונים, וייח היער ח'בען טטעהט. וכרונ מדינות שווייץ חונד שוואבען ווערדען
 דיע פזמונים נחך פ'הרערגער ח'רונד גענוגט: במוצאי מנוחה. אדני שמעה,
 לך אדני הצדקה, חננו יי, כי הנה כחמר, רועה ישראל, מלאכי רחמים,
 ישראל נושע, אם עוונתי, אנקח מסלדיך, אדני הארנים, יי, ומבדיל.

תפלת נעילה כא

היום יושעו מפיק שובן מרומים • כי אתה
רב סליחות ובעל הרחמים:

רועה ישראל האזינה • נוהג בצאן יוסף
יושב הכרובים הופיעה • אדני אלהים סלח
נא • מי יקום יעקב כי קטון הוא:

חננו יי חננו • עננו יי עננו • עזרנו אלהי
ישענו • כי עליך נשענו:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה •
ועשה אל תאחר • למענך אלהי • כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך:

לה אדני הצדקה תלבשת • כי אמת עשית
ולנו הבשרת • וזנחנו הרשענו • ובפינו
ארשת • נואלנו חטאנו • נא לנו אל תשח:
אם עונינו ענו בנו • אהנו לה ובשמך באנו •
ברחם אבי תשוב תרחמנו • כאיש אשר

רועה ישראל תהלי' פ' ב' אדני אלהים, עמוס ז' ב', והוא כתיב הויה
ונקרא אלהים. עזרנו אלהי ישענו כי עליך נשענו, כ"כ בכל הדפוסים
וכתיב יד; ולא ידעתי למה שנה מלשון הכתוב בדה"ב י"ד י' עזרנו'ה'
אלהינו כי עליך נשענו בשעננו, ג' שניה דגושה כי היא עומדת במקום
שמים כמו רגתנו את בניתינו (בראשית לד יו) וכמו שפי' שם רש"י ז"ל
וכן פי' על מצרים כתיב יד (איכה ה ו). ה' שמעה וגו', דניאל ט' י"ט.
לך ה' הצדקה וכו', עש"ה דניאל ט' ז', ואז"ל בשמות דבה פ' מ"ח, לך ה'
הצדקה ולנו בשם הפנים שהיית מוריד לנו המן ואנו היינו מקריבין אותו לעז.
אפשר ויתירו בית יוסף בנית אל זה' עמם ופסלו של מיכה קיים? כיו לך ה'
הצדקה ולנו בשם הפנים, נואלנו חטאנו וכו', כד"ל אל נא תשח עלינו חטאת
אשר נואלנו ואשר חטאנו (נמדבר יב יא). חם עווינו וכו', (עש"ה בירמיה'
יד ז). כדקם אב וכו', אמר ר' שמואל בר כחמיני דרכו של אב לרקס ודרכה

אִמּוֹ תִּנְחַמְנוּ. אֵל בְּאִפֶּךָ פֶּן תִּמְעִיטְנוּ:
 אֲרוֹנֵי הָאֲרוֹנִים. הַשְּׁקִיפָה מִמְרוֹמִים. וְרַחֵם
 אֲבִיוֹנִים. כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְזִכּוֹר בְּרִית
 אֲמוֹנִים. שְׁבַעַת אֵיתָנִים. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ
 עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים:

אֲנַקְתָּ מִסְלָדֶיךָ. תַּעַל לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ.
 מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת עִם מִיִּחְדֶּיךָ. שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת
 בְּאֵי עֲדֶיךָ:

מִיָּא כְּמוֹד נֹשֵׂא עֵינַי וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֵׁאֲרֵית
 נִחַלְתוֹ לֹא הֶחְזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:
 כִּי הִנֵּה כְּחֶמֶר, בִּיד הַיּוֹצֵר. בְּרִצּוֹתוֹ מְרַחֵב,
 וּבְרִצּוֹתוֹ מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ, חֶסֶד נּוֹצֵר.
 לְבְרִית הַבֵּט, וְאֵל תִּפְסֵן אֵל יַעֲר:

לְמוֹלֵא שֵׁנֵת הַמְּבַרֵּיל בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל. חֲטֵאתֵינוּ יִמְחֹל.
 כֶּסֶפְנוּ וְזָרְעֵנוּ יִרְבֶּה בְּחוֹל. וּכְפֹכָבִים בְּלִילָה:

זָכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת פֶּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף
 אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

אל אם לנחם, אנוּר הקב"ה אלא ענין דאב ואנא ענין דאם, כד"ל כדחם
 אב על זנים וגו' (תהלי' קג יג), כאיש אשר אמו תנחמו וגו' (ישעי' סו
 יג). אל באסף וכו', ירמיו' י' כ"ד. שבעת איתנים, שבעת האבות. אכפת
 מסלדך, שעת מחנניך. מי אל כמוך וכו', פסוק הוא נמיכה ז' י"ט. כי
 הנה כחמך וכו', בארתיו בכר כל עדיו למנהג פולין.

ס' זכור ברית אברהם ועקרת יצחק. והשב
 שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך:
 ס' אבדנו מארץ טובה בחפזון. ארכו
 הימים ודבר כל חזון. בישראל חדלו פרוזון.
 במשמנינו שלח ריון. ושוב ברחמים על
 שארית ישראל. והושיענו למען שמך:
 גולה אחר גולה. גלתה יהודה בלה. דוה כל
 היום וכלה. דורש ומבקש אין לה: העיר הקדש
 והמחוזות. היו לחרפה ולבוזת. וכל מחמיה
 נטולות וגנוזות. ואין שור רק התורה הזאת:
 גוא חזק למענה פדנו. ראה כי אזלת ידנו. שור
 כי אבדו חסידנו. מפגיע אין בעדנו: ברית
 אבות ואמהות והשבטים. רחמיה וחסדיה
 זכור ברבות עתים. יה זכור למכים ונמרטים.
 ועליה כל היום נשחטים: דורש דמים דין דינו.
 השב שבעתים לחיק מענינו. חנם נמפרנו ולא
 בכסף קננו (פדנו). זקוף בית מקדשך השמים
 לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו
 למען שמך: והקבל סוד זכור ברית אברהם וכו'.

זכור. ארכו, יחזקאל י"ב כ"ב. בישראל וכו', ע"ה אופטיס ה' ג'. במשמנינו
 וכו', ע"ה בישי' י' ט"ו. גלתה יהודה כלה וכו', ע"ה הגלת יהודה כלה
 הגלת שלומים (ירמיה יג יט). ואמרו עליו במדרש איכה: וכי יהודה לבד
 גלתה? והלא כל האומות גלו! אלא כולן אין גלותן גלות שלימה, שכרי
 הם אובלים מפתן וזאתן מיינס ונותנס בנותיהם; אבל ישראל אינס כן
 לפיכך גלותם גלות שלימה.

זָכַר לָנוּ בְרִית רֵאשׁוֹנִים כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִזּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי. עֲשֵׂה עִמּוֹנוּ
 כְּמִוֶּה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בְּהִזּוֹתָם כְּאֶרֶץ
 אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גַעְלֹתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר
 בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי לְאֱלֹהִים:

סדר הפסוקים לפי מנהג ק"ק פ"ב פ"מ.
 ח"ן פ"ב פ"מ ויחד ריעונו ג' ויחגט.

רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִוֶּה שְׁכֵתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם: הֵשִׁיב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
 כְּמִוֶּה שְׁכֵתוֹב וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ
 אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשָׁב
 וְקִבְּצֵה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹה:
 רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִוֶּה שְׁכֵתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם: מַחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנֶּךָ
 כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אֲנִכִּי אֲנִכִּי
 הוּא מַחַה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעְנֵי.

וְחַטָּאתֶיךָ

רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִוֶּה שְׁכֵתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם: הֵשִׁיב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
 כְּמִוֶּה שְׁכֵתוֹב וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ
 אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשָׁב
 וְקִבְּצֵה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹה:
 רַחֵם עָלֵינוּ כְּמִוֶּה שְׁכֵתוֹב.
 אֵם יִהְיֶה גְדֻלָּתְךָ בְּקִצְרוֹת
 הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבְּצֶךָ יי
 אֱלֹהֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחֶךָ: הַלְבֵן
 חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וְכִצְמוֹר כְּמִוֶּה
 שְׁכֵתוֹב. לָבוֹ נָא וְנִבְרָחָה
 יֵאמֹר יי אֵם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
 כְּשֶׁלֶג כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. אֵם

יֵאדִימוּ

<p>יִאדְיִמוּ כִּתּוּלַע בְּצַמֹּר יִהְיוּ׃ זְרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם מְהוּרִים וּמְהַרְגֵנוּ בְּמַה שְׁכַתּוֹב׃ וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם מְהוּרִים וּמְהַרְתֶּם מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהַר אֶתְכֶם׃ מְחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי׃ וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אָזְכֹּר׃׃ מְחַה פִּשְׁעֵינוּ בְּעֵב וּבְעֵגֶן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ מְחִיתִי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּבְעֵגֶן חַטָּאתֶיךָ׃ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִּאלְתִּיךָ׃ בִּפְר חֲטָאֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה וּמְהַרְגֵנוּ בְּמַה שְׁכַתּוֹב׃ כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לְפָנַי׃ יִתְמַהְרֶוּ׃ הַלְבֹן חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְג וּבְצַמֹּר בְּמַה שְׁכַתּוֹב׃ לְכוּ נֹא וְנִכְחַח כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לְפָנַי׃ יִתְמַהְרֶוּ׃ יִאדְיִמוּ כִּתּוּלַע בְּצַמֹּר יִהְיוּ׃ אֲמַרְנוּ הַאֲוִינָה׃ יִי בִיטָה הַגִּיגֵנוּ׃ יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִּינוּ וְהִיזוֹן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ׃ יִי צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ׃ כִּי לָךְ יִי הוֹחֲלָנוּ׃ אַתָּה תַעֲנֶה אֲרָנִי אֱלֹהֵינוּ׃ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ׃ וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ׃ וְאֵל תִּבְלִימוּ׃ וְאֵל תִּפְרֹרְתֵךְ אֲתָנוּ׃ קָרְבָנוּ לְתוֹרְתֶךָ׃</p>	<p>וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אָזְכֹּר׃ מְחַה פִּשְׁעֵינוּ בְּעֵב וּבְעֵגֶן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ מְחִיתִי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּבְעֵגֶן חַטָּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִּאלְתִּיךָ׃ זְרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם מְהוּרִים וּמְהַרְגֵנוּ בְּמַה שְׁכַתּוֹב אֲמַהַר אֶתְכֶם׃ מְחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי׃ וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אָזְכֹּר׃׃ מְחַה פִּשְׁעֵינוּ בְּעֵב וּבְעֵגֶן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ מְחִיתִי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּבְעֵגֶן חַטָּאתֶיךָ׃ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִּאלְתִּיךָ׃ בִּפְר חֲטָאֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה וּמְהַרְגֵנוּ בְּמַה שְׁכַתּוֹב׃ כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לְפָנַי׃ יִתְמַהְרֶוּ׃ הַלְבֹן חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְג וּבְצַמֹּר בְּמַה שְׁכַתּוֹב׃ לְכוּ נֹא וְנִכְחַח כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לְפָנַי׃ יִתְמַהְרֶוּ׃ יִאדְיִמוּ כִּתּוּלַע בְּצַמֹּר יִהְיוּ׃ אֲמַרְנוּ הַאֲוִינָה׃ יִי בִיטָה הַגִּיגֵנוּ׃ יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִּינוּ וְהִיזוֹן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ׃ יִי צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ׃ כִּי לָךְ יִי הוֹחֲלָנוּ׃ אַתָּה תַעֲנֶה אֲרָנִי אֱלֹהֵינוּ׃ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ׃ וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ׃ וְאֵל תִּבְלִימוּ׃ וְאֵל תִּפְרֹרְתֵךְ אֲתָנוּ׃ קָרְבָנוּ לְתוֹרְתֶךָ׃</p>
--	--

תפלת נעילה

לְמַדְּנוּ מִצִּוְתֶיךָ • הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ • הֵט לִבְנוּ לִירְאָה אֶת
שְׁמֶךָ • וּמֹל אֶת לִבְּנוּ לְאַהֲבָתְךָ • וּנְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵב שָׁלֵם • וּלְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל תִּמְחֹל וְתִסְלַח
(ג' ו' ח' כ' פ' ר') לְעוֹנֵינוּ כִּכְתוּב בְּדְרָכֶיךָ קִדְשֶׁךָ לְמַעַן שְׁמֶךָ
יִי וְסִלְּהֵת לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וְסֹלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה • וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלָתְנוּ •

נפ"פ רס"ן אומרים זה
חזן ספ"רמ ויכר דיעונו גענוגוט

שָׁאֲנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְאֶתְּחַרְחוּם וְחָנוּ • אֲנוּ קִשְׁי עֲרֵף
וְאֶתְּחַ אֶרֶץ אֲפִים • אֲנוּ מְלֵאֵי עֵוֹן וְאֶתְּחַ מְלֵא
רַחֲמִים • אֲנוּ יִמֵּינוּ כִּצְלַע עֹבֵר וְאֶתְּחַ הוּא וְשִׁנְתֵךָ
לֹא יִתְמוּ : מְחַ וְהַעֲבֵר שְׁעֵינוּ מִגְּדֵר עֵינֶיךָ •
וְכוּף אֶת יָצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֵד לָךְ • וְהַגִּיעַ עֲרַפְנוּ
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ • וְחַדֵּשׁ כְּלִיֹּתֵינוּ לְשִׁמּוֹר סִקְרֶיךָ •
וְתַתְּלֵבֵשׁ בְּצִדְקוֹתֶיךָ • וְתַתְּכַסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ •
וְתַתְּעַשֶּׂה בְּחַיֵּינוּ תִּיךָ • וְתַתְּאֵזֵר בְּחַסִּדוֹתֶיךָ • וְתִבֵּא
לְפָנֶיךָ מִדַּת טוֹבָה וְעֲנוּתוֹתֶיךָ • וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ
כְּמִדַּת רַחֲמֵנוֹתֶיךָ וּכְרוֹכ חֲסִדֶיךָ • וּמֹל אֶת לִבְּנוּ
לְאַהֲבָה (וְלִירְאָה) אֶת שְׁמֶךָ • כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וּמַל
יִי אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְּךָ וְאֶת לֵבב זְרַעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת
יִי אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְּךָ וּבְכֹל נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ :

מְחַ וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ מִגְּדֵר
עֵינֶיךָ • וְכוּף אֶת
יָצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֵד
לָךְ • וְהַגִּיעַ עֲרַפְנוּ
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ •
וְחַדֵּשׁ כְּלִיֹּתֵינוּ
לְשִׁמּוֹר סִקְרֶיךָ •
וּמֹל אֶת לִבְּנוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ •

סִלַּח לָנוּ • מְחַל לָנוּ • כִּפּוּר לָנוּ :

ק"ל
כ"ן
כִּי אֲנוּ עִמָּךָ וְאֶתְּחַ אֱלֹהֵינוּ • אֲנוּ כְּנִיךָ וְאֶתְּחַ אֲבִינוּ :
אֲנוּ עֲבָדֶיךָ וְאֶתְּחַ אֲדוֹנֵינוּ • אֲנוּ צִאֲנֶיךָ וְאֶתְּחַ רוֹעֵנוּ :
אֲנוּ

תפלת נעילה

כד

אָנוּ כְרַמְדָּה וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ • אָנוּ נִחַלְתֶּךָ וְאַתָּה חֹלְקֵנוּ •
 אָנוּ קִנְיָה וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ • אָנוּ פְּעַלְתֶּךָ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ •
 אָנוּ סִגְלֶתְךָ וְאַתָּה קֹחֵנוּ • אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה מַלְכֵנוּ •
 אָנוּ רַעֲיֹתְךָ וְאַתָּה יוֹדֵנוּ • אָנוּ מְאִמְרֶךָ וְאַתָּה מְאִמְרֵנוּ •

דָּקִיךָ פְּפֹדִים מְלֻגְמִים אֲנוּ עֵינֵינוּ וּמִתְחַלְלִים אֲנֵנוּ הַבֵּן לַפְּנִיָּה
 חַיֵּנוּ פְּפֹדִים מְלֻגְמִים מִן הַיַּעַר מִן אֲנֵנוּ הַבֵּן לַפְּנִיָּה חַיֵּנוּ •
 אָנוּ עֵינֵינוּ פְּנִיִּים וְאַתָּה דְחֹם וְחַנּוּן • אָנוּ קָשִׁי עֵרְף וְאַתָּה
 אֶרֶב אִפְסִים • אָנוּ מְלֵאֵי עֵין וְאַתָּה מְלֵא דְחַסִּים • אָנוּ
 יְמִינוּ כְּצֶל עֹבֵר / וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּנוּ •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"ט אָנָּה)

הַבֵּן לַפְּנִיָּה תִפְלַתְנוּ • וְאַתָּה תִתְעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ שְׂאֵין אֲנַחְנוּ
 עֵינֵינוּ פְּנִיִּים וְקָשִׁי עֵרְף לֹאמַר לַפְּנִיָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ •
 אֲשַׁמְנוּ • בְּגָרְנוּ • גִּזְלָנוּ • הִבְרַנוּ דְרוֹפֵי • הֵעֵוִינוּ •
 וְהִרְשַׁעְנוּ • זָרְנוּ • חָמְסָנוּ • טָפְלָנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצָנוּ
 רַע • בּוֹבְנוּ • לָצָנוּ • מְרַדְנוּ • נֶאֱצָנוּ • סָרְדָנוּ •
 עֵוִינוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְדָנוּ • קָשִׁינוּ עֵרְף • רִשְׁעָנוּ •
 שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲיָנוּ • תַּעֲתָעָנוּ •

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ •
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ •
 מִה נֹאמַר לַפְּנִיָּה יוֹשֵׁב מְרוֹם • וּמִה נִסְפַּר לַפְּנִיָּה שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ •
 אֶתָּה

אַתָּה נִתְּחַן יָד לְפִוְשָׁעִים וַיִּמְיֶנֶךָ פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים. וְהִלְמַדְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל מִעֲשֶׂק
 יָדֵינוּ וְרַחֲמֵיךָ בְּרַחֲמֵיךָ שְׂמֵחָה לְפָנֶיךָ
 בְּאֲשֵׁים וּבְנִיחָהִים לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ:
 אֵין קֶץ לְאֲשֵׁי חֲבוּתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחָוֵנוּ
 אֲשֶׁמְרֵנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲחֲרִיתֵנוּ רַמָּה
 וְתוֹלַעָה לְפִיכֹךְ הַרְבִּיתְסָלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מָה
 חַיֵּינוּ מָה חֲסָדֵנוּ מָה צְדָקָנוּ מָה יִשְׁעֵנוּ מָה
 כְּחֹנוּ מָה גְבוּרָתֵנוּ וּמָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים בָּאֵין לְפָנֶיךָ
 וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כֹּלֵא דְהִיוּ וְחַכְמַיִם כְּבֹלֵי מִדְּעָה
 וְנְבוֹנִים כְּבֹלֵי הַשְּׂכָל כִּי רֹב מִעֲשִׂיהֶם תִּהְיוּ
 וַיָּמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל:

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אֶנְשֵׁי מִרְאֵשׁוֹת כִּי־הוּא לְעַמּוּד
 לְפָנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמֵר לָךְ מָה תַּפְעַל וְאִם יִצְדַּק
 מָה יִתֵּן לָךְ: וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת
 יוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם וְאֵת יוֹם (צוּם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה קֶץ
 וּמַחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל
 מִעֲשֶׂק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנֶךָ
 בְּלִבְבֵי שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם

עלינו

עלֵנו כִּי לֹא תִחַפּוּץ בְּהַשְׁחַתֵּת עוֹלָם. שְׁנֵאמַר
 דְּרָשׁוּ יי בְּהַמְצֵאוֹ קְרֵאָהוּ בְּהִיְהוּוֹ קְרוֹב:
 וְנֵאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְנוֹ מִחֲשַׁבְתּוֹ
 וַיֵּשֶׁב אֶל־יְי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־רַבָּה
 לְסִלּוֹת: וְאַתָּה אֱלֹהִי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אַרְךָ
 אַפִּים וְרַב־חַסֵּד (וְאַמֵּת) וּמְרַבָּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה
 אֶת־הַבַּיִת בְּתַשׁוּבָתוֹ רָשָׁעִים וְאִין אַתָּה חֲפֵץ
 בְּמִיתָתָם. שְׁנֵאמַר אָמַר אֱלֹהִים חֲרָאֲנִי נָא
 אֲדָנִי יְיָ הוֹי אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־
 בְּשׁוּבָה רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחַיָּה שׁוּבוֹ שׁוּבוֹ מִדַּרְכֵיכֶם
 הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֵאמַר
 הַחֲפֵץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נָא אֲדָנִי יְיָ הוֹי הֲלֹא
 בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחַיָּה: וְנֵאמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ
 בְּמוֹת הַגּוֹי נָא אֲדָנִי יְיָ הוֹי וְהַשִּׁיבוּ נְחִיָּו:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבַיּוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטָּאתֵינוּ)
 מִגִּגְרַת עֵינֶיךָ. כָּאֲמֹר אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מַחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר: וְנֵאמַר מְחִיתִי כַּעֲב פְּשָׁעֶיךָ וּבְעֵנִי
 חַטָּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ: וְנֵאמַר כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַעַן אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי
 תִּטְהַרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בַּמְנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוַתֶיךָ וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרַתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וּשְׂמֹחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שַׁבָּת קִדְּשָׁךְ

וינחזו כה ישראל מקדשי שמך) ומהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל ככל דור
 ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
 ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמי
 בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באתה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

סדר דוכן זיעה חס ענדע סמן מוסף

ותחזינה עינינו בשובה לציון ברתמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שבינתו לציון:

^{מודים דרננו}
 מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
 קשר וצרה ויצר בראשית פרכות
 והודאות לשמה הגדול והקדוש
 על שהחיייתנו וקיימתנו בן תתינו
 והקיימתנו וקיימתנו לחצרות
 קר שיהל שמד תקיף ולעשות רצינה
 ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מודים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 נודה לך וגנספר תהלתך. על
 חיינו המסורים בידך ועל
 נשמותינו הסקודות לך ועל
 נפיה שפכל יום עמנו ועל נפלאותך וטובותיך שפכל יום
 ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
 כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלבנו תמיד לעולם ועד:

ותתום לחיים טובים (בל) בני ברייתך:

וכל החיים יודוה וינהלו את שמך באמת הא ישועתנו
 ועזרתנו סלה ברוך אתה יי השׁוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:
 אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַקְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשָּׁה
 עֲבָדֶךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְכִיזוֹ כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ בְּאִמּוֹר: יְבָרְכֶךָ יי
 וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
 בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשִׁלּוֹמֶךָ:
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה גִּזְרֵךָ וּגְחַתֶּם
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:
 וּנְאָמֹר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֶיךָ וְיִזְכְּפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים:

לחיים טובים תחתמנו:

אלהים חיים • חתמנו בספר החיים:

- פְּכַתּוֹב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם: אמן
- פּוֹתִים הַלְרִין הַיּוֹם תֵּאֲמָצְנוּ: אמן
- הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ: אמן
- הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ: אמן
- הַיּוֹם תִּדְרָשְׁנוּ לְטוֹבָה: אמן
- הַיּוֹם תִּשְׁמַע שְׁוֹעֵתֵנוּ: אמן
- הַיּוֹם תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אמן
- הַיּוֹם תִּמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ: אמן

מתחילת הלכות.

* ר"ח חיברו עטלונג היעלמן ויעהע חן עטע פלן מוסף.

בַּהֵיּוֹם הַזֶּה תִּבְיָאֵנוּ שְׂשׂוּיִם וְשִׁמְחִים בְּבִנְיַן שְׁלָם. בְּכַתּוּב
 עַל יַד נְבִיאָךְ וְהִבִּיאֹתָם אֶל הַר קְדְשִׁי. וְשִׂמְחֹתִים בְּבֵית
 תִּפְלְתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי
 בֵּית תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיִּצְוֵנוּ יי לַעֲשׂוֹת
 אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יי אֱלֹהֵינוּ. לְטוֹב לָנוּ כָּל
 הַיָּמִים לְחַיֵּתָנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה. וְנֹאמַר וַיִּצְדָּקָה תְהִיָּה לָנוּ כִּי
 נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ
 כְּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ: וַיִּצְדָּקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה
 לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: כְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

* אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַמָּאֵנוּ לִפְנֵיךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אֶתָּה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שִׂמְחָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַדָּשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בִּטּוֹל מַעֲלֵינוּ כָּל־גִּירוֹת קִשּׁוֹת:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בִּטּוֹל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּלָה כְּלָצָר וּמִשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ:

אֲמַ כְּלָה דְכָר וְחָרֵב וְרַעֲב וְשָׂכִי וּמִשְׁחִית (יִסְגִּיחַ) מִכְּנִי כְרִיתָךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מִנַּע מִגִּפָּה מִנַּחֲלָתָךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סִלַּח וּמַחֵל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ (כ"ט סחל וסלח):

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחָה וְהַעֲבַר פְּשָׁעֵנוּ (וחטאתנו) מִנְּגִיד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ

* ר"ת חביבה עטלוג היעסקון ייעהע ח"ן שחרית.

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קָרַע רוּע גִּזְרֵי דִינֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֲזֵק בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׁמֵרֵי חַבּוּתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכוּר כִּי עָפַר אַנְחָנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּרָת :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְכִלְפָּה :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָמֵן חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה (כ"ט מחילה וסליחה) :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כֵּן אֵלֵינוּ תִּשְׁכַּח הַקָּס סִלְפִּיךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידֶךָ :
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְכֵימִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפֹּךְ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן אֵם־לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
 אֵלֵינוּ וְעֵינֵינוּ כִּי אֵין כֵּנוּ טַעֲשִׁים עֲשֵׂה עִנְנוּ צְרַקָּה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

ועתה יגדלנא בנא ארנא באשר דברת לאמר:

זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם הנה:

יתגדל ויהקדש שמה רבא בעלמא דיברא כרעותיה

וימליך מלכותה בכח ויבוימיון ובחיי דכל בית ישראל

בענלא ובזמן קריב ואמרו

אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך

וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה

ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן

כל ברקתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן

בעלמא ואמרו אמן:

ק' קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:

התקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די

בשמיא ואמרו אמן: ק' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל

ישראל ואמרו אמן: ק' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עשה שלום במרומייהוהא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

כתוב בגל'ה כשאומרים נתפלת נעילה שמע ישראל נקול דם ובכונת
כלב יכוין כל אדם מישראל למסור נפשו על קדושת ה' שמו ותהא לו
הכונה הזאת כאלו עשה בפועל וכאלו עמד בנסיין על קדושת שמו הגדול

* (פעם א') שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

נ' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ז' יי הוא האלהים:

ותוקעים חקיעה אסת.

* (סדר ק"ק פפ"ט). נתפלה אומרים ה' הוא האלהים ז' פעמים. ואז"כ
שמע ישראל וכו' פעם אסת, ואז"כ אומרים נלמא בשבמל' פעם אסת.

מעריב למוצאי יום כפור • כח

למוצאי יום כפור נריכים להוסיף מחול על הקדש, אבל אין להאריך ולהמשיך יותר מכשעוד מכני האשמים וכאים ועונדות ומיניות.

מתפללים ערבית כסדר מ"ט, ומתחילי' והוא רחום ואומרי' הכללה בקוץ הדעת.

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפן ולא יעיר כל המתו: יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו:

וסקל עוכן יחברך.

הס' אומר ברכו בקול רם ובנעימה.

ס' ברכו את יי המברך:
ס' ויברכה יי המברך לעולם ועד
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
בדבר ומעריב ערבים
בחקמה פותח שערים
ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים
ומסדר את הככבים במשמרתיהם בך קיע
ברצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך
וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה
ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו.
אל חי וקים המיר ימלוך עלינו לעולם ועד.
ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֱהַבְתָּ תוֹרָה
 וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְפָדֶתְךָ עַל־כֵּן יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבָנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׁמַח
 בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם
 חַיֵּינוּ וְאָרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה
 וְנִזְהַרְתָּךְ אֶל־תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱוֵהב עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד לומר
 אל מלך נאמן

שְׁמַע ^{דברים י"ד} יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֶחֱדָד
^{בלשון פרוק שם כבוד מלכותו לעולם ועד:}
 וְאֱהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 גַּפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת
 עַל־יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ:
 וּכְתַבְתָּם עַל־מַזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

^{דברים} וְהָיָה אִם־שָׁמַעְתָּ שְׁמֵעֵי אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אִתְּכֶם הַיּוֹם לְאֱהָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־גַּפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמְלַקֵּשׁ וְאִסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתוּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פְּרִיָּתָה
 לַבְּנֵיכֶם

לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַרְצֵי הַיְהוּדָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
 מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְכוּלָּהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרֶה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַשְּׂבֵכָה אֲשֶׁר יִהְיֶה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְיָ
 אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לֹא־תֵעַל־
 יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְפִוְרֹתֶם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבָּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּךָ בְּדַרְךָ
 וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּבְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לִמְעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לֵאמֹר לָכֶם לָתֵת לָהֶם פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 מִיָּנִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לְהֵב צִיצִית עַל־פְּנֵי בְגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַבְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא־תַחֲדוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם
 זָגִים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יש לכתוב אלהיכם לאמת, אכן יתן רוח מעט שלט יכול ב'א'

אָמֵת וְאֶמּוֹנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זוּלָתוֹ וַיִּגְאֲלֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מִלְּפָנֵינוּ
 הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעוֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אִין
 חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסֵּפֶר, הַשֶּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן

למוט רגלנו הפודריכנו על כמות איכינו ויורם קרגנו על כל
 שנאינו העשה לנו נסים ונקמה בפריעה אותה ומופתים
 בארמת בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויצא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: הפעביר כניו בין
 גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות
 טבע: וראו בניו גבורתו שפחו והודו לשמו ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לק ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
 תהלת עשה פלא מלכותך ראו בניך בוקעים לפני משה
 זה אלי ענו ואמרו: יהוה ומלך לעלם ועד:
 ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו.
 ברוך אתה יי גאל ישראל:

השביכנו יי אחינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש
 עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו
 למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויבך וחרב ורעב
 ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרנו ובצל כנפיק תסתירנו כי
 אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה
 ושומר צאתנו וכואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.
 ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלם
 הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו:
 וברוך שם כבודו לעולם ויפלא כבודו את כל הארץ אמן
 ואמן: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי

מְבַרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִשָּׁשׂוּ אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִילַי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹו לְעַם: וַיֵּרָא כָּל
 הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמוֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ
 אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וּמְקַצְנוּ וְהַצִּילְנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 יְבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה
 וְעָשִׂיתָ נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַרְכֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמֶּךָ וְצֹאן
 מִרְעִיתֶךָ גְּדוּרָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר גַּם־סַפֵּר תֵּהֱלֹתֶךָ:
 בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם • בָּרוּךְ יְיָ בְּלַיְלָה • בָּרוּךְ יְיָ בְּשַׁכְּבָנוּ • בָּרוּךְ
 יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי בִירְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
 נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ: בִּירְךָ אֶפְקֵיד רוּחֵי
 פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֵת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַע־שָׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ
 וְקִיָּם מִלְּכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ בְּאֲמֵת
 בְּאֹמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד • כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד
 כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּכַבוֹדוֹ
 תָּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו: מִי קָדִישׁ

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תִּהְלֹתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא יְיָ
 עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת

וּמֵבִיא גֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מִלֶּךְ
 עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּם:
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מַתִּים אֶתְהַרְבֵּ לְהוֹשִׁיעַ •
 מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָהוּ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ •
 מַמְיֵת וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ לְשׁוּעָה וּגְאֻלָּה אֶתְהַ לְהַחֲיוֹת מַתִּים •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמַּתִּים: אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
 וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הֵא קְדוֹשׁ:
 אַתָּה חוֹגֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאַנְשֵׁי בֵינָה •
 אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ (ל) מִדַּע תּוֹרַתְךָ • וְתַלְמִידֵינוּ לַעֲשׂוֹת (בָּהֶם)
 הִקִּי רְצוֹנְךָ וּתְבַדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל בֵּין אֹרֶךְ לְחֶשֶׁךְ
 בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי תַחֲלַע לִינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם
 חֲשׂוֹכִים מִכָּל־חַטָּא וּמִגְּנָקִים מִכָּל־עוֹן וּמִדְּבָקִים בִּירְאָתְךָ:
 וְחַנּוּנוּ מֵאַתָּה דַּעַת בֵּינָה וְחֶשֶׁבֶל • בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:
 חֲשִׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקַרְבָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ
 וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בְּאִי הַרְצָה בְּתִשׁוּבָה:
 סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי פִשְׁעֵנוּ כִּי
 מוֹחֵל וְסוֹלַח אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנּוּן הַמַּרְבֵּה לְסִלּוֹחַ:
 רְאֵה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׁמֶךָ
 כִּי גֹאֵל חֹזֵק אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:
 רַפְּאֵנוּ יי וְגַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְגוֹשְׁעָה כִּי תַהֲלֵתָנוּ אַתָּה •
 וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מִלֶּךְ רוֹפֵא גְאֻלָּה
 וְרַחֲמָן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 בְּרַךְ

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי
 תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְהֵן בְּרַכָּה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ
 מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בִּי אֵי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשֹׁפָר גָּדֹל לְחֵרוּתְנוּ וְשֹׁאֲנִים לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ. בִּי אֵי מְקַבֵּץ גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הַשִּׁיבָה שְׁפָטֵינוּ כְּכִרְאֵשְׁנָה וְיַעֲצִינוּ כְּבַתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ
 יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדְדָה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
 וְצַדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִלְּךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמוֹשֵׁפֵט:
 וְלִמְלֹשִׁינִים אֲ תִהְיֶה תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רָשָׁעַה כְּרָגַע יֵאָבְדוּ
 וְכָל־מִהְדָּה יִפְרָתוּ וְהַזְדִּים מִהֲרָה תִעַקֵּר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּוֵר
 וְתִכְנָע בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בִּי אֵי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְעֵי זָדִים:
 עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל פְּלִטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק וְעַל־לֵינוּ יִהְיֶה מִרְחֻמֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהֵן שְׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
 וְשִׁים הִלְקֵנוּ עִמּוֹהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ כִּי בָךְ בְּטָהְנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּבוּת שְׂכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר
 דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגִין עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד
 מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:
 אֶת צִמְחַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנֵנוּ תִרּוֹם בִּישׁוּעַתְךָ
 כִּי לִישׁוּעַתְךָ קוִינֵנוּ כָּל הַיּוֹם. בִּי אֵי מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:
 שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֲשׁוּמַע תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנֵים אַתָּה.
 וּמִלְּבַנְיָה מִלְּכֵנוּ רִיקִים אֲתִשִּׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמַע תְּפִלַּת
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמַע תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם. וְהִשָּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַתְּם בְּאַהֲבָה

תקבל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכֵה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּחַיֵּי שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן שְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְרוֹר נְרוֹר נִרְה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמַתֵּינוּ
הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַסְיָה שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עֶרְבֹכְךָ וְצַהֲרֵיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּחַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קָרְנוּ לָךְ.
וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׂמֶךְ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
וְכַל הַחַיִּים יִזְדוּקֶיךָ וְיִהְיֶה לָלוֹאֵת שְׂמֶךְ בְּאַמְתֵּי הָאֵל שְׂוֹעַתֵנוּ
וְעוֹרַתְנוּ סִלָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֶךְ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:
שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּבָרַךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׂוֹנֵי מַרְעַ וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם
וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה טְהַרְהָ הַפֶּר עֲצָתָם וּמְקַלְלֵם מִהַשְׁכַּתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׂמֶךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן יִדְרִיךְ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעֵנֶי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמְרֵי סִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שׂוֹכְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲלֻקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

קִדְשׁ אֱלֹהִים, (וְנִמְשׁ מוֹסִיפִין וַיְחַן לָךְ) עֲלֵינוּ, קִדְשׁ יְיָ וְיִסְמַח

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
 הארץ ורב בגן וותירש: יעברוך עמים וישתחו
 לך לאפים הוה גביר לאחיה וישתחונו לך בני
 אמה אהרית ארור ומברכיה ברוך: ואל שדי
 יברך אתה ויפרך ירבה והיית לקהל עמים:
 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתה
 לרשתך את ארץ מגרית אשר נתן אלהים
 לאברהם: מלא אביה ועזרך ואת שדי ויברכה
 ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת
 ברכת שמים ורחם: ברכת אביה גברו עלי
 ברכת הורי ער תאות גבעת עולם תהיין
 לראשיוסף ולקדקד נזיר אחיו: ואתה בך וברכה
 והרבה וכתך פרי בטנה ופרי אדמתך דגנה
 ותירשה ויצהרה שגרא לפיה ועשתרת צאנה
 על האדמה אשר נשבע לאבתיה לתת לך:
 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר
 נעקרה ובכהמתך: והסיר יי ממה כל חלי
 וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
 ישימם בך ונתנם בכל שנאיה:

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך
 אתה בבאה וברוך אתה בצאתך: ברוך טנאך

וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרֵי אֲדָמָתֶךָ
 וּפְרֵי בְהֵמָתֶךָ שֶׁגֵּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צֹאנֶךָ:
 יִצְוֶינִי אֲתָהּ אֶתְּהַבְרַכָּהּ בְּאִסְמִיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח
 יְדֶךָ וּבְרַכָּךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
 יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת-אֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם
 לְתֵת מְטֵר-אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל-
 מַעֲשֵׂה יְדֶךָ וְהַלְוִית גּוֹיִם רַבִּים וְאִתָּהּ לֹא-
 תִלְוֶה: כִּי־יְהוּהָ אֱלֹהֶיךָ בְּרַכָּךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר-
 לָךְ וְהֶעֱבַטָה גּוֹיִם רַבִּים וְאִתָּהּ לֹא תַעֲכַט
 וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁר־יָךְ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בְּיָ מִגֵּן עֲזֻרָךְ
 וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתֶךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֲיָבִיךָ לָךְ וְאִתָּהּ
 עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיָ תְשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא-תִכְשׁוּ
 וְלֹא-תִכְלְמוּ עַד-עוֹלָמֵי עַד: וְאִכְלַתֶּם אֶכּוֹל
 וְשָׂבוּעַ וְהַלְלַתֶּם אֶת-שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-
 עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא-יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
 וַיִּדְעוּתֶם כִּי בִקְרִב יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 וְאִין עוֹד וְלֹא-יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: * כִּי־בִשְׂמַחָה
 תִצְאוּ וּבִשְׁלוֹם תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ
 לְפָנֵיכֶם

(* נקמת ספרי הדפים הסיפוי כאן פסוק ופדוי, אכן בסידור ר"ה ויעצ"ן ור"א סנס
 בכל כ"י וד"י ליתא ואין אומרים אותו רק לקמן גבי ג' פדויות, וכ"כ ר"ע ור"א בהדיא.)

לפניכם רנה וכל עצי השדה ימהאורקה: הנה
 אלי שועתי אבמה ולא אפחד כי עניו ומרתיה
 יי ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בששון
 ממועיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו
 ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותי הזכירו
 כי נשגב שמו: זמרו יי כי גאות עשה מודעת
 זאת בכל הארץ: צהלי ורני ישבת ציון כי
 גדול בקרבך קדושי ישראל: ואמר ביום ההוא
 הנה אלהינו זה קוינו לו וישוענו זה יי קוינו לו
 נגילה ונשמחה בישועתו:

בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
 אמרי ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי ראש
 השלישים לה דוד ועמך בן ישי שלום שלום
 לה ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה ויקבלם
 דוד ויהנם בראשי הגדיד: ואמרתם כה לחי
 ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לה שלום:
 יי עז לעמו יהו יי ויברך את עמו בשלום:
 קבח שיר המעלות אשרי פליא יהוה ההלך בדרךיו:
 יגיע בפיה כי תאכל אשריה וטוב לה: אשתך ובגפן פריה
 בירכתי ביתך בנקה בשתלי ויתים סביב לשלחנה: הנה
 כרבן וברך בבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה במוג
 ירושלם כל ימי חייה: וראה בנים לבנה שלום עלי ישראל:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות הארמות
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם. ואנחנו ברעים
 ומשתתפים ומזדים לפני מלך המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
 (כ"א וכסא כבודו) בשמים ממעל ושכינת עזו בנבתי מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמרת מלפנו אפס וולתו
 בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהיה
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על פן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עוןך
 להעביר גלולים מן הארץ והאילים פרות יברתון. לתקן
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
 אלקיך כל דשעי ארץ. יקירו וידעו כל יושבי תבל בילך
 התכרע כל ברוך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יברעו
 ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על
 מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. ביהמלכות
 שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. בפתוכבתורתך
 יהיה ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל
 הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר:

נמוצי י"ב מנדלים על הכוס, ואין מברכים על הנשים אם לא שהם מונחי
 שנת, (ונצל יוסף אומן כתב שאפילו נמ"ש אין מברכים על הנשים, לכן
 הקהלות חלוקות במנהגיהם). מברכים על האור שנת מנעור יום או שהולק
 נהר כנון לחולה. ועל הנר שהולק מהס, או מנרות של בה"כ, אבל אין
 מברכים על הנר שהוציאו עתה, אם לא כשחל בשנת.
 נפטרים לנתיים לשלום ופוקדים איש את רעהו לשלום כדרך שעושים בכניסת
 י"ט, ואוכלים ושותים ושמים. והמקדקים מתחילים מיד בעשיית הסוכה לקיים
 ילכו סחול אל חיל (יענף). וכוהגים לקדש הלכנה.

הללויה הללו ארז יי מן השמים, הללויה כמרומים. הללויה כל
 בלאביו, הללויה כל צבאיו. הללויה שמש וירח, הללויה כל כוכבי
 אור. הללויה שמי השמים, והמים אשר מעל השמים. יהללו את שם
 יי, כי הוא צוה ונבראו. ויעמידם לעד לעולם חק נחו ולא יעבור.

ברוך אתה יי אלהינו. מלך העולם. אשר
 במאמרו ברא שחקים. וברוח פיו כל צבאם.
 חק וזמן נתן להם. שלא ישנו את תפקידם:
 ששים ושמים לעשות רצון קונם. פועל אמת
 שפעלתו אמת. וללבנה אמר שתתחדש
 עטרת תפארת לעמוסי בטן. שהם עתידים
 להתחדש במותה. ולפאר ליוצרים על שם
 כבוד מלכותו. ברוך אתה יי מחדש חדשים:
 ג"כ ברוך יוצרך. ברוך עושך. ברוך קונך. ברוך בוראך:

ומרקד כנגד הלבנה ואומר ג"כ — ויזכר שלא יכרע נכרכו רק זוקף באלבעותיו —

ג"כ בשם שאני רוקד בנגדך. ואיני יכול לגע
 בך. בך לא יוכלו כל אויבי לגע בי לרעה:

ג"כ תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן:
 כאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל:
 דוד מלך ישראל חי וקים:

הוא לחכרו ג"כ שלום עליכם. וסנידו משיב ג"כ עליכם שלום:
 ג"כ סמן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן:
 קול דודי הנה זה בא. מדלג על ההרים.
 מקפיץ על הגבעות: הומה דודי לצבי. או

לעבר * עיין במכ' סנהדרין דף מ"ב א'.

לְעַפְרֵי הָאֵלִים • הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ •
 מִשְׁנֵיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת מִצִּיץ מִן הַחַרְרִים :

תנא דבי רבי ישמעאל • אלמלא לא זכו ישראל •
 אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחדש
 דים • אמר אביי הלכך צריך למימרא מעומד :
 מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה :

ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למלאות פניסח הלבנה • ולא יהיה שים
 סעוט • ויהי אור הלבנה כאור החמה • וכאור שנעת ימי בראשית • כמו שהיתה
 קודם מעוטה • שנאמר אח זני המאורות הגדולים • ויחקיים סקרא שכחוב
 ובקשו את יי אלהיהם ואת דויד מלכם אמן :

יִבְא עֲזָרִי • עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ • אֵל
 יְהִן לְמוֹט הַגִּלְגָּל • אֵינֹם שְׁמֵרָה ; הִנֵּה לֹא יֵנוֹם
 וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יי שְׁמֵרָה יי צִלָּה עַל-
 יַד יְמִינָה : יוֹמָם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְפְּהוּ וְיִרְחַב לִילָה :
 יי יִשְׁמְרֶה מִכָּל-רָע יִשְׁמַר אֶת-נַפְשָׁה : יי
 יִשְׁמַר-צִאֲתָהּ וּבֹאֶה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם :

קִנְיַן הַלְלוּיָהּ וְהַלְלוּ אֶל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲוֹן :
 הַלְלוּהוּ בַּנְּבוֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ : הַלְלוּהוּ בַּתְּקֵעַ
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנְּבִל וּבַנּוֹד : הַלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמְחֹל הַלְלוּהוּ
 בַּמְנִיחַ וְעַגְבִּי : הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי-שְׁמֵעַ הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי
 תְּרוּעָה : כָּל הַנְּשָׂמָה תְּתַלַּל יְיָ הַלְלוּיָהּ : כִּהִתִּיָּה :

ויש אכתבו אנכין ג"כ לומר מזמור ס"ו, לסנצח בנינוח וכו', ויכער זולי ננדיז.

הַעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ: כִּי גָדוֹל יי וּמְהֵלֵל מְאֹד
וְנִזְרָא הוּא עַל כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עַז
וְחִדּוּחַ בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיי כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבְאוּ לִפְנֵי הַשִּׁתְּחוּ לַיי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוֹ
מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲפִי־תִכּוֹן תִּבְל בְּל־תְּמוֹט:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי
מִלֵּךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל־
אֲשֶׁר־בוּ: אֲזִי יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי־יִי כִּי־בָא
לְשִׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
הַסֵּדוּ: וַאֲמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבִצְנוּ
וְהַצִּילְנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֶתְךָ: בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַם אֱמֵן
וְהִלֵּל לַיי: רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּ
לְתַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּ לְתַר קְדוֹשׁ כִּי־קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
רַחוּם וַיִּכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
אַפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: אַתָּה יי לֹא־תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי חַסְדֶּךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּגֵי:
זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְהַסְדִּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה: תִּגְוֵ עֹז
לֵאלֹהִים

לאלהים על ישראל גאֹתוֹ וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים׃
 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקַדְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן
 עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים׃ אֶל־נִקְמוֹת
 יי אל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ׃ הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל־גְּאִים׃ ליי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמּוּךָ
 בְּרַכְתָּהּ פְּלָה׃ יי צְבָאוֹת עֲמַנּוּ מִשְׁגַּב־לְנוּ אֱהִי
 יַעֲקֹב סֵלָה׃ יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יֵאָדָם בְּטַח בְּךָ׃
 יי הוֹשִׁיעָה הַפְּלֵךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־וּסַדְתָּנוּ׃ הוֹשִׁיעָה
 אֶת־עַמּוּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֹתֶיךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד־הָעוֹלָם׃ גַּפְשָׁנוּ חֲכַתָּה ליי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ
 הוּא׃ כִּי־בו יִשְׂמַח לִבְנוּ כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ
 בְּטָהֲנוּ׃ יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃
 הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ׃ קוֹמֵה
 עֲזָרְתָהּ לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ׃ אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ
 הַפְּעֵלְךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַב־פִּיךָ וְאַמְלֵא־הוֹי׃
 אֲשֶׁר־יֵהָעֵם שִׁבְכָה לּוֹ אֲשֶׁר־יֵהָעֵם שִׁי אֱלֹהֵיו׃
 וְאַנִּי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחֲתִי יִגְרַל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ
 אֲשִׁירָה ליי כִּי גִמַּל עָלַי׃

ראיתי בספר המסכה לאנן הירקי שאמר: בצדפת נהגו לרלוג בשנמות וי"ט מומור
 לחודה וכן נדון שהיו אומרים אותו בזמן הבית על הקרבת המדע שהיו מניאין ל'
 הכריבין להודות ולזכרה קריבה בשנת וי"ט דכדריס וכדנות אין קריבין בהם, אבל
 בכרונלא וספרד אומרין אותו ולא יתכן, עכ"ל, והר"ד אנודרהס יישז מנהג ספרד,
 אכן מנהגו של לא לאמר לא בשנת וי"ט וערב י"ב גם לא בע"פ וקמ"ט של פסח,
 אכן נק"ק מדלגין רק שתי המינות מומוד לחודה ומחילין הריעו ליי וגו'.

הפלת שחרית

בשבת ובי"ט וכו' וק"ק אשכנז גם בכושענא רבא מוסיפין מזמורים אלו .

י"ט
 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹדֶךָ וּמַעֲשֵׂה
 יְדִיּוֹ מִגִּיד הַרְקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֱמֹר וּלְיָלֵה לְלֵילָה יַחֲוֶה
 דָּעַת׃ אֵין אֱמֹר וְאֵין דְּבָרִים כְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם׃ בְּכָל הָאָרֶץ
 יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְלַל מְלִיכָהֶם לְשֵׁשׁ שָׁם אֱהַל בָּהֶם׃ וְהוּא
 בַּחֲתָן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ יִשְׁשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶחַ׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
 מוֹצֵאוֹ וְתִקְוַתּוֹ עַל־קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְפָּר מִחֻפָּתוֹ׃ תּוֹרַת
 יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְבִּימַת
 פִּתִּי׃ פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מִשְׁמַחֵי לֵב מִצּוֹת יְהוָה בְּרָח
 מֵאִירַת עֵינַיִם׃ יִרְאֵת יְהוָה׃ טְהוֹרָה עֲמֻדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי
 יְהוָה אֱמֶת צַדִּיק וַיַּחֲדוּ׃ הַנְּחַמְדִּים מְזוּהָבִים רַבּוֹת וְקִיּוּם
 מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים׃ גַּם־עֲבָדֶיךָ גִּזְרֵי בָהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב
 רָב׃ שְׂגִיאוֹת מִי־יִבִּין מִנְּסֻתָרוֹת נִקְנִי׃ גַּם מוֹדִים וְחֹשֶׁךְ
 עֲבָדֶיךָ צִי־מִשְׁלֹרְבֵי אֹז אֵיתָם וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יְהוָה
 לְרָצוֹן׃ אֱמֹר־פִּי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפִנֶּיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃
 לֵךְ לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגַדֵּשׁוּ וַיִּלְךְ׃
 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי׃
 בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ׃
 גִּדְּלוּ לִיהוָה אֱתִי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ׃
 דְּרָשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגוּרֹתַי הֲצִילֵנִי׃
 הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִדְּהוּ וּפְנִיָהֶם אֶל־יַחֲפְרוּ׃
 זֶה עֵנִי קָרָא וַיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתַי הוֹשִׁיעוּ׃
 חָנּוּה מִלְּאֵךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלָצֵם׃
 טַעְמוֹ וְרָאוּ בִי־טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַגִּבּוֹר יַחֲסֶה־בּוֹ׃

תפלת שחרית

יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קֹדְשֵׁי בְרַאֲשֵׁי בְרַאֲשֵׁי מַחֲסוֹר לִירְאָיו:
 בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָשְׁנוּ יְהוָה לֹא־יַחֲסְרוּ כָּל־טוֹב:
 לָכוּ בָּנִים לְשִׁמְעוֹנִי יִרְאֵת יְהוָה אֶל־מִדְּכֶם:
 מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
 נִצֹּר לְשׁוֹנֵךְ מִרַע וּשְׁפָרְיֶךָ מִדְּבַר מִרְמָה:
 סוֹר מִרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפוּהוּ:
 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאַזְנוֹי אֶל־שׁוֹעֲתָם:
 פָּנֵי יְהוָה בְּעֵשִׂי רַע לְהַכְרִית מֵאָרֶץ וּכְרָם:
 צַעֲקוּ וַיְהוֶה שְׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתֶם הִצִּילֶם:
 קָרוֹב יְהוָה לְגִשְׁפְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּל־יִצְּלֵנוּ יְהוָה:
 שִׁמְרָה כָּל־עֲצַמּוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה:
 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וּשְׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ:
 פְּתָה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדִּי וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחֲסִים בּוֹ:
 צַדִּיקִים לְמִשְׁתֵּי אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתֶּה הֵייתָ לָנוּ
 בְּדָר וְדָר: בְּטָרָם וְהָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִל אָרֶץ וְתַבֵּל
 וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתֶּה אֵל: תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד־דַּכָּא
 וְרֵא אָמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: בִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ בְּיָוִם
 אֶת־מוֹל בִּי יַעֲבֹר וְאִשְׁמוֹרָה בְּלִילָה: וְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ
 בְּבִקְרָה בְּחִצֵּי־יַחֲלָף: בְּבִקְרָה יִצְּיִן וְתַלְּף לְעַרְבֵי מוֹלָל וַיִּבֶשׁ:
 כִּי כָלֵינוּ בְּאִפְדֵי וּבְחַמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ: שֶׁת עֲוֹנוֹתֵינוּ לְגִדְדֶךָ
 עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנּוּ בְּעַבְרַתְךָ כָּלֵינוּ
 שָׁנֵינוּ כְּמֹרְהָגָה: יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבַע־עִים שָׁנָה וְאִם

בגבורת

(*) הר' נקראת בעלמס וכו' עלט. (°) שחה ק.

בגבורת השמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז ח' ש
ונעפה: מי יודע עז אפקה וכיראתך עברתך: למנות ימינו
בנהודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על-
עברך: שבענו בכקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה א' עברך
פעלה והדרך על בנייהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מהסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפתיקוש מדבר
היות: באברתו ויסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסתר
אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
באפל חלקך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך ואלך
ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה: כיראתך יהוה מהסי עליון שמת מעונה:
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו
יצוה לך לשמרה בכל דרכיך: על כפים ישאונה פך
תגף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר
ותפין: כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כירידע שמי:
יקראני ויאענהו עמו אנכי בצרת אחלצהו ואכבדהו:
ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: ארך ימים וכו'.
קלה הללו יהוה הללו את שם יהוה הללו עברי יהוה: שעמדים
בבית יהוה בתצרות בית אלהינו הללויה כירטוב יהוה וזמרו
לשמו כי נעים: כיריעקב בחר לוייה ישראל לסגלתו: כי
אני ידעתי כירגדו ליהוה ואדנינו מכל אלהים: כל אשר

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	בְּיַד חֲזָקָה וּבְרוּעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	לְגִזְרֵי יַם־סוּף לְגִזְרִים
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	וְהִעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	וְנָעַר פְּרַעֲהַ וַחֲלִלוּ בְּיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	לְמוֹלֶדֶת עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	לְמַפְּהַ מַּלְכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	וַיִּהְיֶה מַלְכִים אֲדִירִים
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַכְּשֵׁן
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	וַנִּתֵּן אֶרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	שֶׁבִשְׁפַלְנוּ זָכַר־לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :	הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

לֵב רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהַלְּלֵהּ :

הוֹדוּ לַיהוָה כְּכֹנֵן בְּגִבְלוֹ עָשׂוֹר זְמֵרוֹ־לוֹ :

שִׁירוֹ לֹא־שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ־גִיּוֹן בְּתַרְוַעָה: כִּי־יִשָּׂר דְּבַר־
 יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂיהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֲסִד
 יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי־כָל־
 צְבָאִים: כַּנֶּס בְּנֵד מִי הַיָּם נִתְּנָה וְצִרּוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ
 מִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ וְכָל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל: כִּי הוּא אָמַר
 וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא

מחשבות

מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמוד מהשבות
 לבו לנרד ודרר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם וכתר
 לנהלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם:
 ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: היצר יחד
 לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל
 גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו
 לא ימלט: הנה עיני יהוה יראו למי תלים לחסדו: להציל
 ממוות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חבתה ליהוה עזרנו
 ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי כשם קדשו בטחנו:
 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יתלנו לך:

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולומר
 לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
 עלי עשור ועל־גבל עלי הגיון בכבוד: כי שמחתני
 יהוה בפעלה במעשי ידך ארנן: מהגדלו מעשיך יהוה
 מאד עמקו מחשבתך: איש פער לא ידע וכסיל לא
 יבין את־זאת: בפרח רשעים וכמו־עשב ויצויו כל־
 פעלי און להשמדם עדי־עד: ואתה מרום לעלם יהוה:
 כי הנה איביך יהוה ביהנה איביך יאבדו יתפרדו כל־
 פעלי און: ותדם פראים קרני בלתי בשמן רענן:
 ותבט עיני בשוגרי בקמים עלי מרעים תשמענה אונני:
 צדיק בתמר יפרח פארו בלבנון ישגה: שתולים בבית
 יהוה בתצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כרישך יהוה צורי ולא עלתה בו: שוֹ
 צג יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אר תפון

יִתְבַּל בַּל־תְּמוּטָה: נִכְוֵן בְּסֵאֵךְ מֵאֵן מְעוֹלָם אַתָּה: נִשְׂאוּ
 נְהַרְוֹת וְיִהְיֶה נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְּכִיּוֹם:
 מְקַלּוֹת וּמִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִים אֲדִיר בְּמִרוֹם
 יִהְיֶה: עֲדִיתִיךָ וְנִאֲמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ נִאֲוֶה קֹדֶשׁ יְהוָה
 לְאֶדְךָ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד לְעוֹלָם יִשְׁמַח בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
 " מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזוֹרַח־שֶׁמֶשׁ
 עַד־מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם " רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם " י
 עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: " שִׁמְךָ לְעוֹלָם " זְכַרְךָ
 לְדַרְוֹדֶר: " בְּשָׁמַיִם הַכִּיּוֹן כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם " מֶלֶךְ: " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ " יִמְלֹךְ לְעַלְמֵם
 וְעַד: " מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֶרֶץ: י
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁוֹ עֲצַת " הִיא תְּקוּם: עֲצַת
 " לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לְכּוֹ לְךָ וְדֶר: כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צֹוה וַיַּעֲמֵד: כִּי־בָחַר " י
 וּבִצְיוֹן אֹוֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ: כִּי־עֵקֶב בָּחַר לוֹ יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלוֹתוֹ: כִּי־לֹא־יִטּוֹשׁ " עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
 לֹא־יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: י
 וְהוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אשרי

(נאוה קדש כנ' נקמן וכו' בח' פוסק' דגוש בכ' מדויקוד' יוכן עיקרו כ' כדל' ס')

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ פְּלָה:
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבְּכַה לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהָיו:
 קִמָּה תִּהְיֶה לְדָרְךָ

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהָי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:
 בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶהַלְלֶךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:
 גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
 דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּד:
 הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וּדְבָרֶי גַּפְלֵאֲתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 וְעִזּוֹנוֹ גּוֹרֵאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֹלוֹתֶיךָ אִסְפְּרֶנָּה: ימיו
 וְכָר רַב־טוֹבֶיךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ:
 חֲנּוּן וְרַחֲמוֹם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲפִים וּגְדוֹל־חֶסֶד: ימיו
 טוֹב־יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
 יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּכָה:
 כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבַנְי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתֶיךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתֶיךָ בְּכָל־דוֹר וְדוֹר:
 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַגְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּסִים:
 עֵינַי כָּל־אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְהַסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
 קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קוֹרְאָיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
 רִצּוֹן יִרְאֵהוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲדָרְכָיו וְאֶת־כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:

(*) פותח את ידך ר"ת עאי כמנין כו' אלני וס"ת חתך וכו' ששז פרנסה.
 D (Machsor) ד תהלת

הַהֵלֶת יְהוָה יִדְבַר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בִּשְׂוֹר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 קט"ו וְאֵנְחָנוּ וַיְבָרֵךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה: אֲהַלֵּלָהּ יְהוָה בְּתֵיבָה
 אֲזַמְרָהּ לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: לֹא־תִבְטַחוּ בְּגִדֵיכֶם בְּבִגְדֵי אֲדָמָה וּשְׂאֵן
 לֹא תִשְׁוַעַה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ כִּיּוֹם הַהוּא אֲבָרֵךְ
 עֲשֵׂתֶנּוּ: אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֵזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 עֲשֵׂהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשְׁמַר
 אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשִׂיקִים נִתֵּן לַחֶם לָרַעֲבִים
 יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה יִפְקַח עֵינָיו יְהוָה יִקַּר כְּפוֹפִים
 יְהוָה אֲהַב צַדִּיקִים: יְהוָה יִשְׁמַר אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה
 יַעֲזֹר וְיִדְרֹךְ רַשְׁעִים יַעֲזוּת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
 צִיּוֹן לְרֹךְ וְרֹךְ הַלְלוּיָהּ:

קמו הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲמִים נִאֲוָה תְהִלָּתָהּ:
 בְּנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה גְּדוּחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס: הַדּוֹפֵא לְשִׁבְרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעֻצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת
 יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
 מְעוֹדֵד עֲנוּנִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַד־יָאָרֶץ: עֲנוּ לַיהוָה
 בְּתוֹדָה וּזְמֵרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם וּבְעֵבִים
 הַמְכִּין לָאָרֶץ מִטֶּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמַת
 לַחֲמָה לִבְנֵי עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְגִבּוֹרַת הַסּוּס יִחַפֵּן
 לֹא־בְשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יְהוָה אֶת־יִרְאָיו אֶת־
 הַמִּיַּחֲלִים לַחֲסֵדוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ
 צִיּוֹן: כִּי־חֹק כְּרִיתֵי שְׁעָרֵינוּ כִּבְדֵּךְ בְּנֵינוּ בְּקִרְבֵּךְ: הַשֵּׁם

גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם תִּלְכַּח חַטָּיִם יִשְׁבִּיעֶנְךָ : הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ
 עַד-מֵהֵרָה יִרְוֶן דְּבָרוֹ : הִנֵּתָן שְׁלֵג בְּצֶמֶר בְּסוּר בְּאֶפֶר
 יַפּוֹר : בְּמִשְׁלֵיךָ קִרְחוּ כְּפִתָּיִם לִפְנֵי קָרְחֹו מִי יַעֲמֹד :
 יִשְׁלַח-דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֹשֵׁב רוּחֹו יִזְלוּ-מֵיָם : מִגִּיד דְּבָרוֹ
 לַיַּעֲקֹב תִּקְוִי וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל-גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּרִי-יָדָעוּם הַלְלוּיָהּ : * דבריו ק.

קִמַּח הַלְלוּיָהּ וְהַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הַלְלוּ-וּהוּ
 בְּפִרוּזֵימִים : הַלְלוּ-וּהוּ כָּל-מַלְאָכָיו הַלְלוּ-וּהוּ כָּל-צְבָאוֹ :
 הַלְלוּ-וּהוּ שְׁמֵי שׁוּרֵי הַלְלוּ-וּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּ-וּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְחַפְזֵי אֲשֶׁר מַעַל חַשְׁמַיִם : יִהְלֹו אֶת-שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צוּה וּגְבֻרָאוֹ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֻק־נִתָּן
 וְלֹא יַעֲבוֹר : הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל-
 תְּהוֹמוֹת : אֲשׁוּבָרְךָ שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָח עָשָׂה דְּבָרוֹ :
 הַהָרִים וְכָל-גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים : תַּחֲיָה וְכָל-
 בְּהֵמַת רְמֵשׁ וְצִפּוֹר בְּנֶפֶשׁ : מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שְׂרָדִים
 וְכָל-שְׁפָטֵי אֶרֶץ : בַּחֹרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עִם-
 גְּעָרִים : יִהְלֹו אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוֹ
 עַל-אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וַיִּרֶם קִרְוֹ וְלַעֲמֹו תִּהְלַח לְכָל-חַסִּדָּיו
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּיָהּ : * צבאו ק.

קִמַּט הַלְלוּיָהּ וְשִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלָתוֹ בְּקַתֵּל
 חַסִּידִים : וַיִּשְׂמַח-יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂוֵי בְנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בַמַּלְכִּים :
 יִהְלֹו שְׁמוֹ בְּמַחֹול בְּתֶף וּבְגֹור וּזְמֹרוֹלוֹ : כִּי-רוֹצַח יְהוָה
 בַּעֲמֹו יַפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲלוּ חַסִּידִים בְּכָבוֹד יִרְגְּוּ

על-משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
 לעשות נקמה בגוים תזכות בלאמים: לאסר מלכיהם
 בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם ומשפט
 כרתוב הדר הוא לקל חסידיו הגלליה:

קנ הגלליה והגלל אל בקרשו הגלוהו ברקיע עז:
 הגלוהו בגבורתיו הגלוהו כרב גדלו: הגלוהו בתקע
 שופר הגלוהו בנבל וכנור: הגלוהו בתוף ומחול הגלוהו
 במנים וענב: הגלוהו בצלצלי שמע הגלוהו בצלצלי
 תרועה: כל הנשמה תהלל יה הגלליה: כהתיה:

ברוך לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן
 ירושלם הגלליה: ברוך יי אהים אהישראל
 עשה נפלאות לבדו: וברוך ישם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

נריך לעמוד קודם שימזיל ויברך, ויעמוד עד אחה הוא וכו'.

ויברך הויד את יי לעיני כל הקהל ויאמר הויד ברוך
 אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יי
 הגדלה והגבורה והתפארת והנצח ונהוד כיר כל בשמים
 ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכלו לראש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידה פת וגבורה
 ובידה לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מזדים אנחנו לך
 ומהללים לשם תפארתך: נחמ'ט אתה הוא יי לברך את
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל-
 אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מתיה את כלם

וַצַּבֵּא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי האלהים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כְּשָׂדִים וְשִׁמְתָהּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת-לִבְכוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עַמּוֹ
 הַכְּרִית לָתֵת אֶת-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת לְזֹרְעוֹ וּתְקַם אֶת-דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק
 אַתָּה: וְתִרְאֵנִי אֶת-עֵינַי אֲבִינִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת זַעֲקָתְךָ שָׁמַעְתָּ
 עַל-יַם-סוּף: וְתִתֵּן אֶתְּךָ וּמִפְתֵּיךָ בְּפָרְעָה וּבְכָל-עַבְדֶּיךָ
 וּבְכָל-עַם אֶרֶצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הוֹדִינוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקַעַת לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם הַזֶּה
 וְאֵת רֹדְפֵיהֶם שִׁלַּכְתָּ כַּמְצוּלָת כָּמוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֲזוּיִם:
 וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּיבֶאוּ הָעָם
 אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְרֵנוּ בִּיהוָה וּבַמְּשִׁיחַ עַבְדּוֹ:

שירת הים לריד לאמרה מעומד בשמחה וככוונה וכנגון כטעמים כמו בספר תורה.

אֲנִי יְשִׁיר מְשֹׁה וּבְגִי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְיְהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לְאָמֹר אֲשִׁירָה לְיְהוָה כִּי-נִגְאָה נִגְאָה סוּם
 וּרְכַבּוּ רָמָה בָּיָם: עֲזִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי-לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנֹהוּ אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאֶרְמְנֵהוּ: יְהוָה אֵישׁ מְלַחְמָה יְהוָה
 שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחֲלִילוֹ יְרַחֵם בָּיָם וּמִבְּחַר
 שְׁלֹשִׁי וּמִשְׁבְּעוֹ בָּיָם סוּף: תְּהַמֵּת יָכֶם יִמְרוּרְדוּ בַּמְצוּלָת כָּמוֹ
 אָבָן: יִמְנַגֵּן יְהוָה נֶאֱדָרִי בְכֶם יִמְנַגֵּן
 יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיְבִי: וּבְרַכְּ נֶאֱוָנָה תְהַלֵּם

קמ"ד

קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקוש : וברית
 אפיה נערמו מים נצבו במזבד
 נזלים קפאו תהמת בלבבים : אמר
 אויב ארדה אשיג אתלק שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת
 כרוחך בסמו ים צללו כעופות במים
 אדירים : מי כמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נזרא תהלת עשוה
 פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נהית
 בחסדך עם זוגאלת נהלת בעוה אל גנת
 קדשך : שמעו עמים ירגזון חיל
 אחו ישיבי פלשת : או נבהלו אלוסי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמו
 כל ישיבי כנען : תפל עליהם אימתה
 נפחד בגדל זרועה ידמו באבן עד
 יעבר עמך יהוה עד יעבר עם יו
 קנית : תבאמו ותטעמו בחר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני בונני
 ידך : יהוה ימלה לעלם ועד : יי
 ימלה לעלם ועד : כי באסוס פרעה ברכבו ובפרשו בים וישב יי עלהם
 אח מי הים • ובני ישראל הלכו ביכשה בחוד הים :
 פי לני המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בחר ציון
 לשפט אתהר עשו והיתה לני המלוכה : והיה יי למלה
 על פל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :
 ובתורתך בתיב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

נִשְׁמַת כָּל־הַיְּהוּדָה אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
 וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר הַפָּאָר וְהַרוּחִים זְכָרְךָ מִלְּפָנֶי
 תְּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
 וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרֵנֵם וּמַרְחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הַדְּרָאוֹת
 וְהַאֲחִירוֹת. אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 הַתּוֹלְדוֹת הַמְהַלְלֵי בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנַהֲג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא־נִנְּוֹם
 וְלֹא־יִישָׁן. הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ גֵּרְדָּמִים.
 וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים. וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבָדָךְ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים. אֱלוֹפֵינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּי־וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה
 כְּהַמּוֹן גִּלְיוֹ וְשַׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמַרְחֵבֵי רִקְיעַ.
 וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֵת. וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת
 כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת: אֵין
 אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אֲחַת מֵאֵלֶיךָ

* צָרוֹן הַתְּשַׁבְּחוֹת, טַעֲמוֹ בְּרִיבֵי הַתְּשַׁבְּחוֹת, בְּלוֹמַר כָּל־הַתְּשַׁבְּחוֹת וְאִף שֶׁסֶס
 רַבִּים, וְחֵה שִׁמּוֹשׁ מִלֵּט רֹב בְּלִשׁוֹן עַבְרִי לְהוֹדוֹת עַל רִבּוּי הַכֹּלֵל, וְחֵה טַעֲמֵס
 וְרוֹב עֲלֻמּוֹתֵי הַפְּסִיד (אִיּוֹב ד' י"ד), כְּכֹד עֲשׂוֹ וְרוֹב בְּנָיו (אֲסַחַר ה' י"א)
 רִבּוּי בְּנָיו, וְחֵמֵס דו"ל הַרְגִּילוּ לְהַשְׁמֵט בּוֹ בַעֲנִין אַחַר נִאֲמַרֵס דוֹבו
 כְּכֹלוֹ, וְהוֹלְרַכְתִּי לְהַעִיר כֵּאֵן עַל הַעֲנִין הַזֶּה לְהַנִּיחַ דַּעַת הַמְּתַקְּשִׁים בַּסֵּ.
 (ס) הַמַּכְהֵן, הַמ' דַּפֵּה כְּמוֹ הַמַּעֲהָר (וּיְקַר' יד י"א) וְכֵן מִשְׁפַּט הַלִּשׁוֹן לְהַרְפוֹת הַמ'
 כַּשֶּׁ הַפַּעַל נִכְתָּם. * וְהַמְּקִיץ נ"י וְהַמְּעִיר.

אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרַבִּי רַבְבַּת פְּעָמִים הַטּוֹבֹת
 שְׁעֵשִׂיתָ עִם־אֲבֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ: מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ: בְּרַעַב וּנְתָנוּ.
 וּבְשָׁבַע כָּל־כַּלְתָּנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדְּבַר
 מַלְטָתָנוּ וּמִחֲלִים רָעִים וּנְאֻמָּנִים דְּלִיתָנוּ: עַד־
 הִנֵּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ. וְאֵל־
 תַּטְשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנֹצָח: עַל־כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלְגַת
 בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׁמַתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 מִלְּבָנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לִשׁוֹן לְךָ
 תִּשְׁבָּע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
 קָרֵב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדְּבַר שֶׁתּוֹב כָּל
 עֲצֻמוֹתֶיהָ תֵּאֱמָרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מִצִּילֵעֲנֵי מִחֻזֵּק
 מִמָּנוּ וְעֲנֵי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לְךָ וּמִי
 יִשְׁוֶה לְךָ וּמִי יַעֲרֶךְ לְךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ: גְּהַלְלֶךָ
 וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפַאֲרְךָ וּנְבָרְךָ אֶת־שֵׁם קֹדֶשְׁךָ.
 כְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכִּי גַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קָרְבֵי
 אֶת־שֵׁם קֹדֶשׁוֹ:

האל

* ורבי נ"ל ורנו רכנות רכנות הטובות.

יוצר ליום כפור

האל בתעצמות עזו: הגדול בכבוד שמו:
הגבור לנצח והנזרא פנוראוטיה:

חפלה לשון הכדפסת כאן בהרבה מחזורים השמטתי מהכא, כי
שאלתי את פי רבותי והורו שאסור להפסיק כאן בשום דבור, לכן
הדפסתי אותה לנד' בתחלת הכרך הזה ויוכל השון לאומר 'קוד' ברוך שאמר.

ה מ ל ד

* יושב על כסא רם ונשא:

שזבן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רגנו
צדיקים ביי לישרים נא וחתה לה: בפני

י שרים תת ר ומם: ובדברי

צ דיקים תת ב רד: ובלשון

ה סידים תת ק דש: ובקרב

ק דושים תת ה לל:

ובמקלות רבבות עמוך בית ישראל ברנה יתפאר
שמוך מלכנו בכל-דור ודור שפן חובת כל-היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח
לפאר לרומם להדר לברה לעלה ולקלם על כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחה:

ישתבח

(* יושב על כסא רם ונשא, כן מנהגנו לומר נר"ה וביה"כ יושב בלא ה"א בראש
וכן הגירסא בכל ספרי הדפוס אשר ראיתי. ואולם בכל כתביד אשר לי הגירסא
היושב ביה"א בראש. ועיין בסידור של הר"ר הירץ טריווש בסדר ר"ה.

ס' יק סלח לגוי קדוש • ב' יום קדוש • מ' רום קדוש •
 ס' יק חטאנו צורנו • סלח לנו יוצרנו •

כתב מהר"ל לנור אומר אז ביום כפיר וכו' עד בנית הועדה והס'ן
 חזר בסלחך שהוא חרוז אות ב'. לנור אומר חרוזי אית ג' יד' והיינו
 מן גנרו חטאים עד אור וסלח והס'ן חזר חרוזי אות ד' דובנו בתחנון וכו',
 ועד' כל הפיוט, וכן המנהג צדוק הקבלות, ויש קבלות שנהגים לחזור
 אחר היום כל שני חרוזים פעם סלח ופעם הטאנו הכל כמנהג המדינה.
 מיוסד ע"פ א"ב כפול.

ק' אז ביום כפיר סלחה הורית • אור ומחילה
 לעם זוקנית: ס' בסלחך לעונות וחטאי עדה •
 בעשור סמוכים בבית הועדה סלח: ק' גברו

חטאים

ביאור

אז וכו' ביו"ד בתשאי אומר הקב"ה למשה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים, וניווה
 על מלאכת המשכן והרא' לו שמחל לישראל עון העגל והורה לו סדר בקשת רחמים כדלוי'
 בשמות רבה סוף פ' מ', ובפרקי דר' א"פ מ' וזעשור לחדש השניעי ביום כ"ד משולקח
 את התור והכחילה לישראל לחק עולם וכו', ר' זכרי' אומר קראו בתורה ומלאו כמותנה
 ועניתם אז כפשימכם בו ביום העניו שופר בכל המחנה שיזומו כל העם מאיש ועד
 אשה מקטין ועד גדול ויילוליוה"כ לא הי' העול עומד שיה"כ מכפר בעה"ז ובע"ה וכו',
 ובו ביום אמר משה לפני הקב"ה הראני נא את כבודך וכו' אמר משה לפניו סלח נא
 לעיונותיהם של ישראל על מעשה העגל וכו' אמר לו הקב"ה הרי כדברך עשיתי שלאמר
 ויאמר ה' סלחתי כדברך עכ"ל, וכן אית' בפ' רא"ב כ"י תשא בפסוק וידבר ה' (לג' יא)
 ובפסוק ויאמר אני אעביר (לג' יט) הורה לו סדר בקשת רחמים וכו', וז' א' טעם סליחה
 הורית, שהורה לו סדר בקשת רחמים. אור זו תור' כדכתי' ותורה אור (מש' ל' וכו')
 והכחיל' לישראל ביה"כ כאמור, בסלחך, אז, בעשור סמוכים וכו' בעשור לחדש השניעי
 היו בטוחים וסמוכים בנית הועדה היינו המשכן כי בו ביום נטו עלי' כדאמרן. גנרו

תרגום אשכנזי

סלח • פערלייהע חיינעטן הייזגען פֿחוקע חסן הייזגען
 טאגע, ח דוח חווערהפֿעסטער חונד הייזגער!
 הטאנו • וויר העבען דיר געווירדיגט, חונדער טוטן!
 פערלייהע, ח טעפֿער!

אז • חסן יום כפיר חמט דוח חיינסט געזעהרט, וויח חסן דרך ערפֿוועהען חסן,
 חונד זיכט* חונד פערלייהונג געווקהרט חיינעטן פֿחוקע, דחו דוח דיר ערווקרבען.
 דוח חוט פערליהען דחו פֿערגעהן חונד דוח זינדע דער געמיינדע, פֿעהריעסענט
 חויד חיינע טטיפֿטונגוהיסטע הייטע חסן לעהנטען. טווער חמטטע ויד דחו פֿחוק
 פֿערינדעט

(* דחו גמטטזיכט געטעטן. זיהע חיבריענו חסן ביאור.

חַטָּאִים בְּאֲנִי יִשְׁנָה • גְּשִׁיּוֹם אַחַד בְּיָמֵי שְׁנָה :
 הַדּוֹבְבוֹ בְּתַחֲנוּן לְמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ • הַדּוֹפְקֵי בְּתִשׁוּבָה
 לְיוֹצֵר אֹרֹךְ וְסִלְחָא חַסָּא : ק' הַמְתַּקְהָא אֹרֹךְ לְסִלְחָתִי •
 הַעֵת תַּעֲנֶה וְחָאמַר סִלְחָתִי : פ' וְחָאִיר עֵינֵינוּ
 וְתַעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע • וְחוֹטְאֵי בְּשִׁנְגָה לְנֶאֱתָמִית
 בְּרִשָׁע (כ"א כרשע) סלח : ק' זִדְנֵנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ כְּרוּעַ
 מֵעַלְלֵינוּ • וְהַ צְדִיק אֶתָּה עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ :
 פ' חַטָּאֵנוּ לְךָ מִלְּךָ עוֹלָמִים • הַנִּכְנֵנוּ בְּאֹרְךָ וְלֹא
 נִצָּאֵנְךָ מִלְּמִים חַטָּאֵנוּ : ק' טוֹב וְסִלְחָ לְךָ הַיָּה צְדָקָה •
 טַהֲרָנוּ בְּמַעֲיַנְךָ לּוֹבֵשׁ צְדָקָה : פ' יוֹמָם וְלַיְלָה

וכו' או במעשה העגל נברו חטאים בישראל שהיתה ישנה מן המלות, והכה נגד יום אחד
 היינו יוה"כ וכו' דובנו בתחנינים להקב"ה ומחל להם כדליתא בפרקי דר"א הל' א,
 וזה שסמך אליו המתק וכו' העת תענה וכו' כלומר כמו אז כן עתה תענה
 ותאמר סלחתי. המתק וכו', תהא התורה מתוקה לך לסלוח בזכות כי התורה
 מונח לעולם אפי' בעידנא דלא עסיק בה ואין עבירה מכנה תורה אשר לואת
 נמשלת לאור כמו שאז"ל במסכת סוטה דף כ"א א' ואחו' ל' המתק ע"ה ומתוק
 האור (קבלת יאז) ומתרגמין וכסים כהוא אורייתא, וכן פירש"י, ונתינת האור
 היתה סימן לסליחה כדאמרן ברשעין כ"כ בכל כ"י, וטעמו אל תמית
 אותם בעו' רשעים נס. כרוע כ"כ בכל כ"י. זה, לזה כלומר בעבור זה.
 סככו, הכה אותנו טהרנו וכו'. כענין זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו.

פֿערינדעט; דינער חיינליגע טחג דען יתהרעו טרמט הערחו, רחן פֿחוק
 פֿועהטע דען מווגינדען מן, חוגד נקעהרטע וויעדער דורך בוטע זיך
 דעטן טחפֿער דען זיטו, דעטן מווגיטיגען פֿערגעבער. געווקהרע חויך
 וויר פֿערלייהוג, ח חורקוועזע דען זיטו! מוטווקרטע חויך יעטלט
 חוגד טפרך; חויך פֿערליי הע. ערוויכטע חונזערע חויגען; זמס
 יוח דחין ויין, חונזערע וויטעהתטען; זמס ניכט זמסטההמט סטערע
 בען, דיח חוכבעןגעטן געווינדגט. יח, וויר החבען געפֿרעפֿעלט, החבען
 זמסטהרטעהטען פֿערחיכט; מווגערעכט ביסט דוח, חין מוועט ווהי חונז
 בעטרתפֿעטן! דיח, הערר מווער וועלטען, החבען וויר געווינדגט; ח זמס
 דיין גמטטליכע זיכט חונזערבויען! זמס ניכט בעטתמט חונז פֿחוק דיר ווייכען! מווג
 גיטיגער פֿערגעבער! דיין ווערק חייט ווקהנטהון; זח רייניגע דורך דען היילען
 קוועלע חונז. הוורריבער! טחגויד, חויך דען נכטו טיטטען וויר הערן
 חוגד

תפלה • פניך נחלה שוכן מעלה: ^פ צאתנו
תנקה ובהטא לא נתחקק ^(כ"ח נתנוק) צרפנו
בכסף שבעתים מוזקק ^{ס"ח:} ק' קרבנו לישעך
באור שני עפרים • קוראי קדשת יום כפורים:
^פ רעינו בקדם ותוארנו יונהר • רחום הקשיבה
ועשה אל האחר חטאנו: ק' שבכנו במים אבני
לבורת • שחר גור יגיה בוחן לבבורת:
^פ תחטאנו באזוב ונטהר ביום סליחתי •
תקשיב סלח נא ותאמר סלחתי:
(סלח לגוי קדוש • ביום קדוש • מרום וקדוש):

המאיר

צאתנו, ל' גואה וטיטוף והוא כינוי לחטא המטכף כפס. נתחקק, כ"כ נכ"י
וכן עיקר בענור החרון מוזקק, וטעם המאמר נקה אותנו מוזהמת החטא
שלא נתרשם בכתם שלו. נתחקק נתרשם, מי יתן בשפר ויחקו (איוב
יט כג) מתרגמין ויתרשמון. צרפנו, ל' בקשה, וי"ס גורסים צרפנו ל'
עבר כלומר כבר נצרפנו בגלות וגלות מכפר. באור, כ"כ בכל כ"י וכן נירסת
המפרש שפי' נוכית משה ואהרן המכוכים שני עפרים בזיר ד', ויתכן לפרש
בזיון של משה ואהרן והיינו קירון פנים ואורים ותומים. ותארנו יונהר
קלסתר פנינו יאיר, ל' ואל תופע עליו נהרה (איוב ג ד). שפכנו וכו',
שיעורו אליך בוחן לבנות שפכנו לב האנן אשר נקרננו גיגיה אור האחר לנו
היינו יום הישועה הדומה לשחר. יגיה, ל' נוגה כמו יגיה אורו (ישעיה יג).
תשטאנו באזוב, עש"ה תשטאני באזוב ואטהר, (תילים נא ט). תקשיב סלח
נא, תקבל בעקתנו שאנו בועקין סלח נא ותען ותאמר סלחתי.

טוון דער זינדע חונג, דרו קיין זינדלעך חן חונג העפטע; זייטערע וויח
זיבער חונג, זיבענלעך גערייניגט. נההערע דויבעטן היינע חונג, מיט דעטן זיבטע
דער הקודען לויזויגע (משה חונד אהרן), דוח דוח הייזיגקייט דעו יום כפור
פערקינדיגט. וייח דוח זעלבסט חונגער הירט וויח פֿהרמחון, דחם גיך חונגער
הגענויכטערהייטערע; פֿערניקן, ערבמחונגוועקןער! וויזלמחרע חונד לוידרע
ניכט! וויח ווקסער ערגיסט זיך דיר חונגער בעקןמחונגע הערן; וחס מפרגעניכט
חונג חויפטטיגען, הערלענפריער! ענטוינדיגע מיט אויב חונג; וחס חס
פֿערמחונגוטמג חונג ריין ערטיגען. פֿערניקן חונגער פֿועהען חונג פֿער;
לייהונגן חונד מנטומרטע: מיך פֿערלייע.

בשבת

הכל יהודי והכל ישכחוק. והכל יאמר ואין
 קדוש כפי: הכל ירוקמוק פלה יוצר הכל.
 האל הפותח בכל יום הלחות ישערי מזרח:
 ובוקע חלוגי רקיע. מוציא תמה ממקומה
 ולקנה ממכון שכחה: ומאיר לעולם בלו
 וליושבו. שפרא במדת רחמים: המאיר
 לארץ ולדרים עליה פרחמים. ובמובו
 מחדש בכל יום תמיד מעשה כראשית:
 המלך המרמם לבדו מאז המשיבחה והמפאר
 והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם
 ברחמיך הרבים. רחם עלינו ארון עוגו צור
 משגבנו מוגן ישענו משגב בעדנו: אין
 פערקה ואין זולתך. אפס בלתי ופי דומה
 לה: אין פערקה אלהינו בעולם הזה. ואין
 זולתך מקבנו לחיי העולם הבא: אפס
 בלתי מואלנו לימות המשיח. ואין דומה
 לה מושיענו לתחית המתים:

אל ארון על כל המעשים. פרוק ומכרך
 כפי כל נשמה: גדלו ומובו מלא עולם. דעת
 וחבונה סבבים אותנו: המתנאה על חיות
 הקדש. ונקדר בכבוד על המרפכה: זכות
 ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים לפני
 כבודו: טובים מאורת שפרא אלהינו. וצדק
 כדעת כבינה ובהשכל: כח ונכונה גת ופקהם.
 לחיות מושלים בקרב הכל: מלאים זיו
 ומפיהם נגה: נאה ויום בכל העולם: שמתים
 כצאתם ושישים כבאם. עשים כפאימה רצון
 קונם: פאר וכבוד נתנים לשמו. צחלה
 ורנח לזכר מלכותה: קרא לשמש וירח אור.
 ראה והתקון צורת הלכה: שכח נתנים

המאיר לארץ
 ולדרים עליה
 ברחמים ובמובו
 מחדש בכל יום
 רחמיך מעשה
 בראשית: מה רבו
 מעשיך יי. כלם
 בחכמה עשית
 מלאה הארץ
 קניגוד: המלך
 המרמם לבדו מאז
 המשיבחה והמפאר
 והמתנשא מימות
 עולם: אלהי עולם
 ברחמיך הרבים
 רחם עלינו ארון
 עוגו צור משגבנו
 מוגן ישענו משגב
 בעדנו: אל פרוק
 גדול דעה הבין
 ופעל

יוצר ליום כבוד

כשנח

בחול

לו כל צבא כרום. תפארת ונדלה שרבים ואופנים וחיית הקדש:

ופעל זיהרי חמה

לאל אשר שבת מכל המעשים ביום

טוב יצר כבוד

השביעי התעלה ונשכ על כבא כבודו:

לשמו: מאורות

תפארת עמה ליום הננוחה ענגקרא ליום

נתן סביבות עוו:

השבת: זה שבח שלום השביעי שבו שבת

פנות צבאיו קדשים

אל מכל מלאכתו: ויום השביעי משבח

רומי שדי תמיד

ואומר מוטור שיר ליום השבת טוב להודות

מספרים כבוד אל

לוי: לפירד ופארו ונדכו לאל כל צונדיו.

וקדשתו: תתברך

שבח וקר ונדלה ותנו לאל מלך יוצר כל.

י י א ל ה י ג ו

המנהיל ננוחה לעבו ושדאל בקדשתו

ביום שבת קדש: שדי יי אלהינו ותקדש.

ווכרד מלבנו ותפאר. בשמים טבעל

ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו.

על שבת מעשה נדיה ועל מאורי אור שעשית ופארוה סלה:

תתברך צורנו מלבנו וגאלנו בורא קדושים ושתבח שמך

לעד מלבנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים

ברום עולם ומשמעים ביראה נחר בקול דברי אהים חיים

ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים

וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים

את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים

ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את שם ה' המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:

ובכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים

רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה

ובנעימה קדשה כלם באחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

סו'ק ברוך שם כבוד מלכותו:

מלכותו בקהל עדתו • וכבודו היא אמונתו • אליו בקשתי לכפר
עון חטאתי • וביום צום כפור סליחתו • יענה ויאמר סלחתי:

חון מיוסד ע"ס א"ב קהל

קדוש אדיר בעליותו • ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש בתשובה וְשַׁת סְלִיחָתוֹ • בְּשִׁבְמִ: (מלכותו)

קדוש גְּלָה לְעַמּוֹ סוּד דָּתוֹ • בְּשִׁבְמִ:

קדוש דָּן עַל פְּפֶרֶת צֶאֱן מְרֵעִיתוֹ • מלכותו בְּשִׁבְמִ:

קדוש הַסּוֹלֵחַ לְאַיָּמוֹתוֹ • בְּשִׁבְמִ:

ברוך שם כבוד מלכותו, המאמר הזה יעקב אבינו יסודו לדעת רז"ל במס' פסחים דף כ"ז א', וכו' הדברי' רבה סוף פ' ואתחנן אמרו בשעה שעלה משה למרו' שמע למלאכי השרת שהיו אומרים להקב"ה בשכמלו והוריד אותו לישראל, ולמה אין ישראל אומרים אותו בפרהסי'? אמר ר"א למ' הדבר דומ' לאחד שנכח קומיין (נגד קביב) מתוך פלטיין של מלך, כתנ' לאשתו ואמר לה א' מתקשטי בה בפרהסי' אלא בתוך ביתך, אבל ביוה"כ שכן נקוי' כמלאכי השרת הן אומרים אותו בפרהסי' בשכמלו, עכ"ל. מלכותו וכו', מלכותו נתקבל בקהל עדתי, וכבודו היא אמונתו, כמו שאמרו בני יעקב כשם שאין נלכד אלא אחד כך אין נלכדו אלא אחד. אדיר בעליותו, כענין אדיר במרוס (תילי' נג ד). גלה לעמו סוד דתו, סוד י"ג מדותיו שאין חזרות ריקס מלפניו כאמרס ז"ל במס' ר"ה דף י"ז ב'. דן וכו', הקב"ה שמח על כפרת ישראל נמעה העגל כמאמרס ז"ל והבא נרש"פ' כי תשא (שמו' לג יא) ביד' בתשרי נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם ואמר לו למשה סלחתי

סו'ק ברוך. גע'חבט זיח דער נחמע זיינער ג'ח'רווירדיגען ח'יעסטטט! סו'ק מלכותו. זיינע ח'יעסטטט ערטיינט חוכטערדער פ'ערוח'ח'ונג זיינער גע'ח'ונדע; זיינע הערר'ז'קייט ח'יזט ח'יין פ'ערטרויען! לז'חיהט פ'ונהע ח'יד חזק פ'ערל'ייה'ג זיינער זינדען. יח' ח'ט פ'ערוח'ה'נגוט'ח'ג זי'ו'ל'פ'ה'רט ער ח'יר חזק ספריכט: ח'יד פ'ער ל'י'י'ה'ע.

ק'דער הי'י'גע! ער ח'יזט ח'ל'ו'ח'פ'טיג ח'ין זיינער ח'ה'ע!

ק'גע'ח'בט זיח דער נחמע זיינער ג'ח'רווירדיגען ח'יעסטטט!

ק'דער הי'י'גע! ער פ'ערל'ייה'ט דע'ת ב'וס פ'ערט'י'גען.

ק'גע'ח'בט זיח דער נחמע זיינער ג'ח'רווירדיגען ח'יעסטטט!

ק'דער הי'י'גע! ער ח'ט פ'ריידען ח'ט ער זיינע הע'ערדע ע'ט'ו'ירדיג'ט*.

ק'גע'ח'בט זיח דער נחמע זיינער ג'ח'רווירדיגען ח'יעסטטט!

ק'דער ח'י'י'גע! ער פ'ערל'ייה'ט זיינער ח'ל'י'ח'ון.

ק'גע'ח'בט זיח דער נחמע זיינער ג'ח'רווירדיגען ח'יעסטטט!

(* זי'הע ח'י'ת ב'י'ור. (Tom 7. A.) F 6

אופן ליום כפור

- קדוש ועמו ימללו גבורתו. **בש"מ:** (מלכותו)
- קדוש זוכר אימה באהבתו. **בש"מ:**
- קדוש חפץ בענוי נפש תמיתו (נ"א יונתו) **בש"מ:** מלכותו
- קדוש טהר טמאים במי זריקתו. **בש"מ:**
- קדוש ילבין בשלג הטאי סגלתו. **בש"מ:** (מלכותו)
- קדוש כפר לעמו ישראל שגגתו. **בש"מ:**
- קדוש ליום אחד בשנה ישת קריאתו. **בש"מ:** מלכותו
- קדוש מוחל וסולח לתשובתו. (נ"א לעדתו) **בש"מ:**
- קדוש גראה בהר מרום הרים עמידתו. **בש"מ:** (מלכותו)
- קדוש סולח ומזב לשובלי עול יראתו. **בש"מ:**

טהר טמאים, הקנ"ה מטהר טמאים, וי"ס גורסים טהר טומאת טהרי' וי"ג טהר יטהר טומאת עמו, וגירסא ז"א מסתברת. ליו' אחד וכו', כמו שאמרו ז"ל ימים יוצרו ולא אחד זהם (תל"ק לח יו) ברא את הימי' ונחר לואחד מהם זה יהו"כ. קריאתו, הזמנתו. כרא' בהר וכו', האפקמאזכל כ"י וככ"א' א' גרסא שכינתו במקום עמידתו, וכרא' שרומז על מתן תורה בהר סיני והוא עש"ה בהר ה'רא' וכת' אמרו' הר' ירכתי לבנות מ"ב יט כג) והגורסי' כרא' הא"ף בסגול יהי' הל' לעתיד עש"ה יהי' באחרית הימי' ככין יהי' הר בית ה' בראש

- ח' דער הייניגע! זיינע קוונטשט ריהאט זיין פֿחוק.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער דענקט זיינער נחלימן מיט זיבע.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער זייגט וועהאָגעפֿלונן מן דעם פֿשטען זיינער פֿרעהטען.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער ענטזינדיגט דיח חזריינען מיט טפּרענגעוועסער.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער רייניגט זיינע חייגענטהייליכע נחלימן פֿון זינדען.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער פֿערגיבט דיח פֿערגעהנגען זיינע פֿחוקען ישראל.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער האַט חיינען טהָג חוץ יתהר היערלן בעטטיהוט.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער פֿערלייטט חזר פֿערגיבט זיינער געזייעבטען.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער לויט זייער אחיעסטתט ערסיין מיין דעם גיפֿלויבענדיגער גיבט.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט!
- ק' דער הייניגע! ער חייט גאָרדיג מודגיטיג דען, דיח זיך זיינען יחלע חזרעווער פֿון.
- ק' געזעקט זייח דער נחמע זיינער גאָררוידיגען אחיעסטתט.

אופן ליום כפור

כב

- קדוֹשׁ עֵזְרָא יִכְפֹּר וְלֹא יַעִיר כָּל תַּמְתּוֹ. ^{קה} בְּשִׁבְמִ: מלכותו
- קדוֹשׁ פְּשָׁעִים מַעֲבִיר בְּצַדִּיקָתוֹ. בְּשִׁבְמִ:
- קדוֹשׁ צוֹפֵה בְּעֵנָיו נִכְשׁ תַּמְתּוֹ. בְּשִׁבְמִ: (מלכותו)
- קדוֹשׁ קַבֵּץ קַהֲלֵ קְדוֹשִׁים בְּחֻמְלָתוֹ. בְּשִׁבְמִ:
- קדוֹשׁ רַחוּם וְחַנוּן וְאֵין זוּלָתוֹ. בְּשִׁבְמִ: מלכותו
- קדוֹשׁ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים בְּמִכּוֹן שַׁבְתּוֹ. בְּשִׁבְמִ:
- קדוֹשׁ תְּרִשִׁישִׁים יַגִּידוּ תַפְאֲרָתוֹ. בְּשִׁבְמִ:

מלכותו בקהל עדתי. וכבודו היא אמונתו. אליו בקשתי לכפר
 עון חטאתי. וביום צום כפור סליחתי. יענה ויאמר סליחתי: סוגרין
 ברוך קהלו' אשכנו אומרים והאופנים. בפולין וקצת קהלו' אשכנו אומרי' ההחיות.
 והאופנים וחייות | והחיות ישוררו וכרבים יפארו
 והקדוש בקעש | ושרפים ירנו ואראלים יברכו
 גדול מתנשאים | פני פלחיה ואופן וכרוב
 לעשת שרפים לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבודו ממיקומו:
 לאל ברוך נעימות יתגנו. למלך א חיוקים ומירות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
 ההרים (יטע' 33). קצן, מקנן. תרשישי, מלאכי' עש"ה וגויות כתרשיש (דניאל י).

ח' דער הייליגע! ער דערגיבט דיח ויסעטהטס חונד וחסט זיין גריסן ניכט ערוםכנ!
 ק' געטקבט זיין דער נחמע זייער גוטרוירדיגען מחיעסטקט!
 ק' דער הייליגע! הולדרייך שחפֿטט ער חונדערע זינדען הינוועג.
 ק' געטקבט זיין דער נחמע זייער גוטרוירדיגען מחיעסטקט!
 ח' דער הייליגע! ער שויט חויל דמו פֿחסטען זייער פֿרחהטען.
 ק' געטקבט זיין דער נחמע זייער גוטרוירדיגען מחיעסטקט!
 ח' דער הייליגע! ער מחשעט זייער געהייליגטע געהיינדע ויט במרהעלריגקייט.
 ק' געטקבט זיין דער נחמע זייער גוטרוירדיגען מחיעסטקט!
 ח' דער הייליגע! ער מיט מלוגנדריג חונד מלוגנדריגערליג, ער מלויין.
 ק' געטקבט זיין דער נחמע זייער גוטרוירדיגען מחיעסטקט!
 ח' דער הייליגע! ער בענוקט דען הינוועל, זייען פֿעסטען טהרמכייט!
 ק' געטקבט זיין דער נחמע זייער גוטרוירדיגען מחיעסטקט!
 ח' דער הייליגע! תרשיש פֿערקידען זייער העררליכקייט.
 ח' דער הייליגע! זיין דער נחמע זייער גוטרוירדיגען מחיעסטקט!

תְּרַשׁוּת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
 רְפוּאוֹת גּוֹרֵא תְהַלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ
 בְּכָל-יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: בְּאִמּוֹר לַעֲשׂוֹה
 אֲזִרִים גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אֲזִר חֲדָשׁ עַל-צִיּוֹן תִּצְאֵר
 וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאֲזִר. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאֹרֹת:
 אֲתָה רַבָּח אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְרַחַ
 חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטַחוּ בְךָ
 וַתִּלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים כֵּן תִּחַנְּנוּ וַתִּלְמַדְנוּ: אֲבִינוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
 תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק
 לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ וְלֹא-
 גְבוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי בִשֵׁם קַדְשֶׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְתָּנוּ
 נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרָבַע
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכְנוּ קוֹמְמֵיית לְאֲרָצְנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
 יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל-עַם וּלְשׁוֹן וּקְרַבְתָּנוּ לְשִׂמְךָ
 הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחַדְךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַפּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יסיד אומר א סלך נאמן.

שְׁמַע ^{נְדָבִים} **יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד**
 נְלַמֵּד בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

וְאַתָּה בְּתָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-
 מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-
 לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכָה וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאָזְנוֹת

על־יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
מַזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אֹתְכֶם הַיּוֹם לֹא־הִכָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר־אֶרֶצְכֶם בַּעֲתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתָּ דָגְנָךְ וְחִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֹשֵׁב
בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִבְלֹת וְשׁוֹבְעֹת: הַשְּׁמֵר׃ לָכֶם פְּדוּיִפְתָּה
לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדְּתֶם מִהַרְהָ מֵעַל
הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתוּבְךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעַ
יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם בַּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
בְּיָמֶיךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנֵּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְחִייתֶם קְדָשִׁים לֹא־לְהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: יש לזכור אלהים לאמת, אכן יתן רוח מעט שלא יבולע האל"ף.

אמת ויציב ונכון ונקים וישר ונאמן ואהוב וקדיב ונחמד ונעים ונורא ואדיר: ומתקן ומקבל וטוב ויפה בדבר הוזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלבנו צור יעקב מגן ישענו: לדור ודור הוא קים וישמו קים וכסאו נכון ומלכותו נאמונתו לעד קיימת: ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל הדורותינו ועל כל הדורות וזרע ישראל עבדיך: על-הראשונים ועל-האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד: אמת ואמונה חזק ולא יעבור: אמת שאפה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו מלבנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו יוצרנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם שמה. אין אלהים וולתה:

עזרת אבותינו אפה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל-דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אפה הוא אדון לעמו ומלך גבור לריב ריבם: אמת אפה הוא ראשון ואפה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואי ומושיע: ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל-בכוריהם הרגת ובכורך גאלתוים סוף בקעת וודים טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על-זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך א חיוקים: רם וגשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים

ופורה

וּפְדֵה עֲבֹדִים וְעֹזֵר דְלִים וְעֹנֶה לְעַמּוֹ בַעַת שׁוּעִים
 אֵלָיו: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ מִשֶּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנִי שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כִמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקֹדֶשׁ נִרְאֵה תְהִלַּת
 עֲשֵׂה פְלֵא: שִׁירָה הַדְּשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְת
 הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ וּמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֵוְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְנַאמְךָ יְהוָה וַיִּשְׂרָאֵל
 (גְּאֻלְנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

* אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מְלֹךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וּכְתִבְנוּ

בְּסִפְרֵי הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלֹךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַי מִי כְמוֹךָ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מְלֹךְ
 מְמוֹת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְשׁוֹקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
 וּבְכֵן תִּן פְּתוּחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל

(* ריח חיבער: העטונג היעממן זיהע חין כל כדרי חוכד מוסף.

מה שפָּרַאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כְּלֵם אַגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁיבְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֹטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיַדְךָ וַנְּבֹרָה בַיּוֹמֶיךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַה שִּׁפְּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לַעֲמֻךָ תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֵׁיךָ וּפְתִיחוֹן פִּיהַ לְמַיְחִלִּים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיַחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדְךָ וְעַרִיבְתָּ נֵר לְכֵן יִשִּׂי מוֹשִׁיָּיִךָ בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ: וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ וַיִּחַסְדֵיִם בְּרַגְלֵיִם יִגְלוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל הַרְשָׁעָה כָּלָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ כְּפָתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדָר הַגְּלוּיָהּ: קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ כְּפָתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה • כְּרוֹךְ אַתָּה יי תִּמְלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת • וְקִבַּלְתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִבַּלְתָּנוּ מִלְּכָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ כְּפָתוּבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקַדוּשָׁה וּלְמִנוּחָה וְאֵת יוֹם הַזְּבָפְרִים הַיְהוּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלְמַחֲלָפוֹ אֶת־כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ בְּאֵהָבָה מִקְרָא קִדְשׁ זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגַּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרוּנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוּנוּ מִשִּׁית בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ וְיִזְכְּרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם

יְהוֹשְׁלִים עִיר קְדֻשָּׁה וְזָכְרוֹן כָּל עַמֵּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה לְטוֹבָה
 לָחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַבְּפוּרִים הַזֶּה : זָכְרוּנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ.
 כִּי אֵל מְלֶךְ הַנּוֹן וְרַחוּם אַתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וְלַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם הַבְּפוּרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וּחַטָּאתֵינוּ)
 מִנְּגִד עֵינֶיךָ. כָּאֲמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא-אֶזְכֹּר : וְנֹאמַר מְחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ : וְנֹאמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי
 תִּטְהַרְרוּ : (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה כַּמְנוּחַתְנוּ) קְדֻשָּׁנוּ
 בְּמַצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שׁוּבְעֵנוּ מִטּוֹבָה וּשְׂמֹחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ
 וַיִּנְחֵנוּ בְּהַיְשָׁרָה מִקְדָּשֵׁי שֶׁמֶךְ) וְטַהֵר לְבָבוֹ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
 כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלָּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה).
 בְּרוּךְ אַתָּה יי. מִלָּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מִלָּךְ
 עַל כָּל-הָאָרֶץ מִקֵּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַבְּפוּרִים :
 רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת-הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחַוְיָנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּחַוֵּר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

מודים רבנו

מודים אנחנו לך שאתה הוא
אלהינו ואלהי אבותינו אלתי כל
בשר ויצרנו יוצר בראשית פרכות
והודאות לשמך הקדול והקדוש
על שפחתנו והצנינו בן תמינינו
והקנינו ותאסוף גלותנו לחצרת
קדשך לשמך הקדוש ולעשות רצונך
ולעבדך כל לבב שלם על שאנחנו
מודים לך . ברוך אל ההודאות :

מודים אנחנו לך שאתה
הוא אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד צור היינו מן
ישענו . אתה הוא להודוד
גודה לך ונספר תהלתך . על
היינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל

גפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך שבכל עת
ערב ובקר וצהרים . המשוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד :
וכתוב לחיים טובים פלגני בריהך :

וכל החיים יודק סלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו
ועוררתנו סלה . ברוך אתה יי המשוב שמך ולהנאה להודות :
שיום שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברבנו אבינו בלנו באחד באור פניך פי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ומוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גובר ונפתח
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום :
ברוך אתה יי עושה השלום :

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"א אנא)

תבא לפניך תפלתי . וא תתעלם מתחנתנו שאין אנחנו
עני פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי

צַדִּיקֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ אֲכַל אֲנַחְנוּ חָטְאנוּ:

* אֲשַׁמְנוּ • בְּגַדְנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרֵנוּ הוֹסִי • הֶעֵינֵנוּ •
וְהִרְשַׁעְנוּ • וְדָנוּ • הִכִּסְנוּ • טָבַלְנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצֵנוּ
רַע • בּוֹבְנוּ • לָצֵנוּ • מָרְדְנוּ • נֶאֱצַנוּ • סָרְרְנוּ •
עֵינֵנוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְרְנוּ • קִשְׁיֵנוּ עוֹרָף • רִשְׁעֵנוּ •
שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲיֵנוּ • תַּעֲתַעְנוּ •

סָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:

וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲבִינֵי כִי אֵמֶת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

כֹּה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם • וְכֹה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁהַקִּים הֵלֵא כָּל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אֶתְּךָ יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם • וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל

חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל הַדְרֵי בִטָּן וּבוֹחוֹן בְּלִיּוֹת וְלֵב:

אִין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ • וְאִין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

וּבְבוֹיָהּ רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ אֱהִי אֲבוֹתֵינוּ •

שֶׁתְּסַלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ • וְתִמְחַל־לָנוּ

עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ • וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:

עַל חַטֹּא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנִם וּבְרָצוֹן:

וְעַל חַטֹּא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמוּץ הַלֵּב:

עַל חַטֹּא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵי דַעַת:

וְעַל חַטֹּא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל חַטֹּא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי וּבִסְתָר:

וְעַל חַטֹּא שְׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי עֲדוּת:

(* ביאור חזק חיבורו של רבינו יצחק מן כל מלכו.

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדָבוּר פָּה:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רִיעַ:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוּי פָּה:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדוּרֹן וּבְשִׁנְגָה:
 וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק־יָד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאַת שִׁפְתַיִם:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֵר הָרַע:
 וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
 (וְעַל כָּלֵם אֱלוֹהִים סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מִחַל־לָנוּ. כִּפֹּר־לָנוּ):
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שׁוֹחַד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֹזֵב:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:
 עַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁאֵל וּבְמַתָּן (כ"א בַּמְרִיאֵי עֵין):
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵכָל וּבְמִשְׁתֵּה:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁדָּה וּבְמַרְבֵּית:

וְעַח שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְיַת גְּרוּן (נ"א בנכול פה):
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוּר עֵינַי:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפִתוֹתֵינוּ:
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוּת:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:
 (וְעַל כָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח-לָנוּ • מַחֲל-לָנוּ • בְּפֶר-לָנוּ:
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיַקַת-עוֹל:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת:
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית-רִיעַ:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי:
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוֹת רֵאשׁ:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרְף:
 עַח שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהֶרַע:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבוּעַת-שׂוּא:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאַת חֲנָם:
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת-יָד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבִּי:
 (וְעַל כָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח-לָנוּ • מַחֲל-לָנוּ • בְּפֶר-לָנוּ:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
 וְעַל חֲטָאִים שִׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבָן עוֹלָה וְיִזְרַד:

* נק'ן פפד"ם אומרין בסדר הכתוב למטה בעזרי.

וְעַל הַטָּאִים שִׁיחַ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָא וְתַלְוִי:
 וְעַל הַטָּאִים שִׁיחַ עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֵדוֹת:
 וְעַל הַטָּאִים שִׁיחַ עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שִׁיחַ עֲלֵיהֶם מִיַּתְּה בִּירֵי שְׁמוֹם:
 וְעַתָּה שִׁיחַ עֲלֵיהֶם פָּרַת וְעִרְרִי (כ"א וְעִרְרוֹת):
 וְעַל כָּלֶם (אֱלֹהִים סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ. מַחְלֵלָנוּ. פִּפְרֵ לָנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שִׁיחַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיַּתְּה בֵּית דִּין
 סְקִילָה. שְׂרִיפָה. הַרְגֵנוּ. וְהַנְקֵנוּ. עַל מַצּוֹת עֵשָׂה
 וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בְּהַ קוֹס עֵשָׂה.
 וּבֵין שְׁאֵין בְּהַ קוֹס עֵשָׂה. אֶת־שְׁגָלוֹתֵינוּ וְאֶת־
 שְׂאֵינָם גְּלוֹתֵינוּ. אֶת־שְׁגָלוֹתֵינוּ לָנוּ כְּכַר
 אִמְרָנוֹם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־
 שְׂאֵינָם גְּלוֹתֵינוּ לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹתֵינוּ וְהוֹעִים.
 בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה תִּרְחַץ לֵי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנְּגִילַת

* חין עפ"ד מוסד ויעהרעון קטלות ויכר נמך דיור קרמונג געוהנט.

וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ תִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ תִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תְּלוֹוִי:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ תִּיבִים עֲלֵיהֶם כִּרְתִּי:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ תִּיבִים עֲלֵיהֶם מִיַּתְּה בִּירֵי שְׁמוֹם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ תִּיבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ תִּיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֵדוֹת: וְעַל כָּלֶם וכו'.

לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סֵלַח לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחַל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-הוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעַד־ךָ
אִין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹהֵי אֶתָּה):

אֱלֹהֵי-עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אִינִי כְדֹא וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלוֹ
לֹא נוֹצַרְתִּי. עֲפַר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְהוֹמָר בְּמִוְתִי. הֲרִינִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹלֵי מָלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד. וּמִה שְׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מִרַק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחַלְלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי נָצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַעֲשֵׂי תְהוֹם
וְנַעֲשֵׂי כְּעַפְר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בַתּוֹרָתְךָ וּכְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכֹל
הַהוֹשָׁבִים עָלַי רַעַה מִתְּהַרֵּה הַסַּר עֲצָתְם וּקְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתְּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכְּרֶךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְדִיךָ הַחַיִּיעָה יִמְיָךְ וְעַנְיִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגִּינוֹן לְבִי
לְשִׁנְיָךְ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַתּוֹרָתְךָ:

חזרת התפלה לש"ץ.

מתחיל הליל

בְּ-יְהוָה אֶתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

כּוֹסוֹד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים. וּמְלִמְדֵי דַעַת מְבִינִים. אֲפֻתְחָה
פִּי בַתְּפִלָּה וּבַתְּחִנּוּנִים. לְחִלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֵי מִלֶּךְ (מָלֵא
רַחֲמִים) מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנִים:

אימך

הזן אומר אימך כולו בניגון.

מיוסד ע"פ א"ב והוא מיוסד לרנאל משולם.

אימך נשאתי חין בערכי. במלאכות עמך בך בברכי:
 נוחי מבטן הגיה חשבי. דבר צחות ובאמתך הדריכי:
 הורני שפוך שיהערב. ולונני בצלך אותי לקרב: זעק יופק
 בכין קרב. חלותי פניך וצדקתך תקרב: טהור עינים
 מאד נעלה. ידעני בין ערך תפלה: בדת להגן בלי תפלה.
 להמציא לשולחי ארך ותעלה: מפתח שפתי תברר
 ותישר. נדבות פי רצה ותבשר: סדר הגיגי כשי יתשר.

עתר

אימך נשאתי חין בערכי, כשאי עודך תחינתי לפניך נשאתי אימך
 וכחאמרם ז"ל אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש, והוא עש"ה נשאתי
 אימך אפונה (תילי פ"ח ט"ז). נמלאכות, נשאות. בך נכרכי, שניהם ל'
 ברכים, הראשון שם והשני פעל ל' הכרעת ברכים. נוחי, מוסיף ל' כי אתה
 נוחי מבטן (תילי כב"י). הגיה חשבי, האר חשבי, ל' וה' אלהי יגיה
 חשבי (שם יח כט) מגזרת נגה. דבר נחות, לדבר אמרות נחות ובהירות.
 זעק יופק, להביא תפלה, בכון קרב, בכונת הלב כענין ברכי כפשי את
 ה' וכל קרבי את שם קדשו (תילים קג א) הפך הכתוב קרוב אתה נפיהם
 ורחוק מכליותיהם (ימ"י יב ב). ידעני בין, הודיעני להבין ערך של תפלה.
 בלי תפלה, בלי דופי. ארך ותעלה, שניהם ל' רפואה ומזור ל' וא רוכתך מהרה
 תנחם (ישעי' נח ח) ול' רפאות תעלה אין לך (ימ"י ל"ג). סדר הגיוני, סדר
 מחשבותי. כשי יתשר, יהא תשורה לך כמכזה. שי, כמו לך יובילו מלכים שי (תילי
 סח ל), ויתשר פעל נגור מן תשורה ע"ד ששזו רז"ל נאמרם תרום ויתרום

*אימך. חידעך חיד הינקייע חוכר נחמענו דיינעו פֿחוקעו היין געבעט
 דיר ווייגע, חיבערפֿחֿוןט היין טויער חיד. מ דוח היין ענטבינדער פֿחֿן חוטטערע
 סחם! בעליכטע דוח היינע דיסטערן זינע, פֿערזייע דיינען פֿחֿירטראג חיר,
 זענקע מיט דיינער טרייע חיד, זעהרע, וויח חיד חין דיינר חדרחט חיד ערשטפֿעע,
 ניט חיד חין דיינען טוטן, כהערע חיד דיר. נור טאוועז זיפֿער פֿערשחג היין
 חיינערע געפֿיהן הערפֿחֿרזובריגען. דך פֿענהע חיד מן, ניט חיד דיר דיינע
 חילדע חויל, חֿזענהערער! חֿזענהערער! זעהרע יענען חקעהן גרמיר דער
 געבעטע חיד, וויח דוח חקעה פֿעהן לו ערכיטען בינט, חוטן זינדערונג חוכר
 חילע לו ערהחֿוטען פֿיר דוח, דוח חיד געחֿדט. ריכטע חונר חֿרדנע דוח דח:
 חֿפֿענען חיינער זיפֿען, דחם היין געבעט וויזיג וויח חספֿער, היין פֿחֿירטראג
 פֿזיסענד

(* ריועו פיוט'ס חיברעזונג געהערט היינעט ועהרמחז ערווהקנטען פֿריינדע מן.)

שחרית ליום כפור

כט

עֵתֶר פָּצְחִי כְּזֹלֶת חֶשֶׁר: פְּעָמֵי הֶבֶן פְּצוֹתֵי מִבְּשָׁל. צוּר
תִּמְוֶה אֲשׁוּרֵי מִהַנְּשָׁל: קוֹמְמֵנִי וְחֻקֵּי מִרְפִּיּוֹן וְחֻשָּׁל.
רְצוֹת אֲמַרְי וְלֹא אֶבְשָׁל: שְׁמַרְנֵי כְּאִישׁוֹן מִפְּלֶץ וּבְעֵתֶח.
שׁוּר בְּשִׁפְלוֹתֵי וּלְכָה לִישׁוּעָתָה: תְּחוֹן דְּכֹאוֹתַי בְּלְחֻזְךָ
פְּצָתִי. תִּרְחַם עָלַי בֶּן אֲמִצָּת: סוּגְרִין הַלְרֹן.

מיוסד ע"ס א"ב

ז' אֲמִצָּת עֲשׂוֹר לְכַפּוֹר תִּמָּה. בּוֹ לְצַחֲצַח
צֵאוּי כַתְּמָה. גְּהוּץ צִחְנָתָה עוֹוִיָּה לְהַתְמָה.
דִּינָה לְהָאִיר לְתַחֵי לְהַתְמָה: הוֹחֲרָה מִתְקַע
יוֹם תְּרוּעָה. וְרַבְרִים קָתָה סְרַעַף לְקָרְעָה: זֶה
אֵלַי לְצַרְקָה כְּרִיעָה. חֵי חֵי יוֹדֶךָ בְּהַרְיָעָה: טְפִיָּה
וישישיה

מן תרומה. עתר פלחי, עתירת מפתח שפתי. כולת חשר, יהי כנוילת מער
וכענין יערוף כמטר לקחי תול כעל אמרתי (דברי' לב ז), חשר ל' חשרת מים
(ש"ב כב יב) ועיין במס' תענית דף ע' ע' ז' ונד"ר פ' י"ג. פעמי הכן, כוון רגלי,
פנותי מכשל, להזילני מכשלוני, פנותי ל' פנני והזלני (תילי' קמד יא). מהנשל,
שלא ימעדו ל' כי ישל זיתך (דברים כח ט). מרפיון ושל, מרפיון וחולשה ל' כל
הנחשלים אחרך (שם כה יח) ע"ד כשז וכנש. מפלץ, מפחד ל' פלצות בעתתני
(ישעי' כא ד). כלחורך פנת, כמו שאמרת לחורך (ישעי' ל יח) ולכן יסכה ה'
לחנכס ולכן ג'דום לרחמכס. בן אמלת, תאר לישראל בתילים פ' י"ג.
אמצח עשור, כוננת כוס העשור לכפרת כנסת ישראל המכונה תמה כדכתי' וכתתי
תמתי (שיר הכ). ללחכת, לכקית. צאווי בתמה, כתס של צואה והייכו העון המטכף
הנפש. גהון לחכתה, הלכזן חטאתה, ול' גיהון ידוע מדברירז'ל, ונחנתה ל' הכתת
ביוט ב' כ'. עיווי', עוונה. להתמה, ל' תס עוונך (איכ' ד כב). לתחי, לתחי'. סרעף
כיניו ללכ והוא עש'ה וקרעו לכנכס (יוט' ב יג). סי ח', עש'ה סי ח' הוא יודך (ישעי' י

פְּלוֹסְטֵר וּוּחַ וּחְסֵר. בַּעֲפֵסְטִיגַע וַיִּיעַ טְרִיטֵט, דָּחַס חֵיך נִיבֵט וּחְסֵקַע, חוֹטְרוֹ
סְטִילַע וּוּחַ, חֵטְמִפְלֵר, דָּחַס חֵיך נִיבֵט גְּוִיטֵט. הַלְזֵטַע וּיך חוֹפִירֵעֵכֵט, פְּעִרְוִיָּה
וּיך קִרְמֵטַט, דָּחַס חֵיך נִיבֵט עֲרוּחְטֵטַע חוֹנֵר טְטִירֵלֵט. פְּעִרְוִיָּה וּחְרֵטַע וּיך,
דָּחַס חֵיך נִיבֵט טְטִיחְוִוֵט. בַּעֲוֹחֵהֲרַע, וּוּחַ דַּעַן חֲפֵעֵל דַּעַן חוֹיָעַנֵט, פְּחֵר
חֲגִסַט חוֹנֵר סְרַעֲקֵטַע וּיך. סוֹיַע וַיִּיעַ עֲרִידִירְבוֹגַע חוֹנֵר חוֹיָעַ לַר הַלְפֵט,
וַיִּיחַ דַּעַן פְּעִרְסְטִיחְוֵטַע גְּחֵרְיָג, וּוּחַ דוּחַ דִּינַעַט פִּרְחֵפֵטֵטַע פְּעִרְחִיִּסְטַי. עֲרַעַ
בְּחֵרַע דַּעַר סְפִרְחֵטַע דִּיך, דוּחַ דוּחַ חֵיִיגְעוֹטֵטַע.

וַיִּשְׁעֶיךָ בְּעֵנֵי עֵיפִים • יִצְיַגְתָּם שׁוֹר בְּיַחַד
 יַהֲפִים: כָּלֵם צָגִים וְלוֹבֵן מוֹצְעֵפִים • לְאֲדָרְךָ
 בְּקֶדֶשׁ שְׂרָפִים עָפִים: מִגֵּן עֶקֶר מוֹפֵךְ חוֹסִים •
 נִשְׁעָנִים בְּחֶמֶם וּבְצֶלֶךְ חוֹסִים: סְמוּכִים בְּבְרִית
 עַל־שֵׁת יַחֲוִסִים • עוֹדְרֵם הַיּוֹת שׁוֹטְנִימוֹ הַסִּים:
 פְּנֵה בְּצַד־קַת אֶת מַעְבֵּר • צֹאנֶךָ פַּחַח שְׂבֵט
 בְּהַעְבֵּר: קֶדְמֵם רַחֲמֶיךָ בְּלִי הַתְּעַבֵּר • רַחוּם
 עַל פֶּשַׁע עוֹבֵר: שְׂמִיץ זְרוֹנָם הַכֶּכֶם וְהַטְּהַר •
 שׁוֹעֵם קְשׁוּב וְאֵל הַאֲהַר • הַמּוֹכִי יִמְנֶךָ פְּנִיָּהֶם
 נִהַר • הַעֲתוּעַ הַטָּאֵם הַכֶּכֶר לְטַהַר:

א' בְּצִדְקָתָם מִשְׁפָּטֵינוּ הָאֵר • הוֹכִיךָ לְמֹזֵב תִּשְׁאֵר •

ב' צִדְקָתוֹ תִּתְכַּפֵּשׁ וְתִבְאֵר • בְּמִגְנֶךָ נִתְגַּוֵּן לְהַתְּפַאֵר:

וּמִיָּמִין הַיְיָ • מִלֶּךְ הַפִּיץ בְּתַיִם • וּכְתִבְנוּ בְּכֶכֶר הַתַּיִם •

לְמַעַנֶךָ אֱלֹהִים תַּיִם • מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן •

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •

מִבְּלִבֵּל תַּיִם בְּהַסְדֵּךְ מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ •

נִפְלִים וְרוֹפְאֵי הוֹלִים וּמְתוּרֵי אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל •

ל"ח י"ט). יצגתם שור, עמידתם ראה. כשרפים עפים, כשרפי מעלה מעיפפים. מן עיקרמו וכו', אתה שאתה מן של שרפים ויסודם היינו האבות כך חוכים. בתומם של האבות. יסוסי, מיוחסים והיינו האבות. עידדס, חוקס. היות שוטניו הכיס, למען היות מכטיביהם שיתקן, ל' ויהם כלב. את מענה, אברהם הבן מענה הכהן, ל' ואתה מרבנית קדש, ויתא ראשי עב, ועיקרו ארמי. בלי התענה, ל' ויתענה ה' בני למענכם (דברים ג כו) ל' עברו חזעם. שמך, כתם. כהר, ל' כהורא ואור. ככהים וכו', עש"ה והנני כאור נלקך ונשפטך ככהים (תילים לז ל').

עָפָר מִי כְמוֹהַ בָּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ
 מְכֹוֹת וּמְהִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

סיגרון הארון

תֵּאֵוֹת נַפְשׁ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ. שְׂקוֹד לְרַחֵם
 מִבְּרַכְי וּזְכָרֶךָ. רְצוֹנֵי אֱהָב בְּנַעַר וְרָךְ. קְרוֹאִים
 וּגְקוֹבִים בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ: צְבָאוֹת קוֹדֵשׁ הוֹצֵאת
 מִבוּר אֲזָנִים. פְּדוּתָם מִפְּרֶךְ הִלְכוּ שְׂנֵאָנִים.
 עֲמוּסִים מִפְּטָן פָּצַם מִשְׂאוּנִים. סָעַדָם בַּל
 לְמוֹד בְּסֵאוּנִים: נְתוּנָה בְּרִיתְךָ הוֹק בְּשֵׂאֲרָם.
 מִמַּחְצֶבֶת צוּרָם מוֹלְדֵת שְׂאוּרָם. לְבְרִית הַבֶּט
 וְתַדִּיחַ בִּיאוּרָם. בְּפִסָּם הָרַב וְתַבְהִיק אוּרָם:
 יִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֶקֶד מִיּוֹחַד. טוֹבַח וְטָבוּחַ מִדְּבָרֶךָ
 פָּחַד. הִנִּיטִיו חֶלֶץ מֵאִמְתָּה וּפָחַד. זְבוּחוֹ
 וְדִשׁוֹנוֹ לְפָנֶיךָ יִתְיַחַד: וְאִם הָעוֹו אֲרַח לְסִלָּה.

האיות נפש וכו', עש"ה לשמך ולזכרך תאות נפש (ישעיה כו ח) וטעמו
 אתה שאתה תאות נפש למענך ולמען זכרך שקוד לרחם וכו', וכן אית' בנ"ר
 פ' נ"ח לשמך זו קדושת השם ולזכרך זו זכות אבות. רצוני וכו', שהם מרובים
 צאנה לכנף כנער ורך כדכתיב כי נער ישראל ואוהבהו (הושע יא א). מכור
 אובים, מכור הנזול של מזרים, און מזרים דכתיב בחורי און (יחזקאל ל' ז').
 פדותם, לפדותם. שנאכיס, מלאכיס והוא עש"ה אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם
 (ש"ב י כב). עמוסים מנטן, ישראל עש"ה העמוסים מני בטן (ישעיה מו ג).
 פסם, הנילה. מאוכיס, ל' שאון ורעש. כל למוד כפאוכיס, שלא למדוד להם
 כמדתם, כסאוכיס ל' כאה ומד' והכ"ף שימוט. נתינת דריתך וכו', ברית
 מילה נתינה בנשרם לחיק. ממצבת לורם, מאברהם ציר שלהם שממנו חילנו
 כדכתיב הניעו אל צור מצבתם אל אברהם אביכם (ישעיה נא א). מולדת
 שאהרם כ"כ בכ"י ל' שיר וארית ישראל מולדת אברהם הם. לברית, למילה.
 ותדיח כיאורם, ותכנס טיבוסם, לשון דמי ירושלים ידית (ישעיה ד' ד'),
 כיאורם ל' ונבעו כיאור במסכת ב"ק דף ק' א' שהוא כמו כיעור הכף הוי"ב.
 כנסם הרב, ל' הרב כנסני מעוני (תילים כ"א ד). ותבהיק, ותופיע. עקד
 מיוחד, עקידת יצחק הנן המיוחד. טובח וטבוט, הונח היינו אברהם והמוכן לזביחה
 שיינו יצחק כל אחד פחד מדברך. מניטיו, יוצאי סלגיו. ודשני, דשן שלו וכמו שא"ל

הזכר רחמיה חוק מלחלה. דרישת צדק מליץ
יאלה. גנוניה לחוק במגנת אלה: בדי ידיך
הגגם בין. ביצורם תשע וחטא תלבין: מ' און
מתחנניה בלי תבין. אנק שמע ולחש הבין:

מ' נפש גענה תבשר סליחה. פלטם מעומק שוהה.
מתקן ממינו יהו כסוהה החיינו במל אמונתך לשוהה:
קו' ער יום מותו תחכה לו לתשובה, להנשותו לתהיה:

מיוכד ע"פ א"ב.
אנוש מה יזכה. וצבא דוק לא זכו בעיניה:
בלחים אם תבער האש. מה בחר ציר יבש: גלוי

אפרו של יצחק כבוד ועומד לכפרה ועיין פי' רש"י על צהר ה' יראה (בראש' כב
יד). חוק מלחלה, שלא לחלוף חוקות שמים וארץ שלא נבראו כ"א בשבילם
כאמרם ז"ל ע"פ א"ס לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי גם זרע
יעקב וגו' (ירמיה לג כה). דרישת נדק וכו', הנדק שדרש אברהם בעד סדום
מליצה בעדכו וכדאי' בב"ר פ' מ"ט אמר ר"ל האופט כל הארץ לא יעשה משפט,
אם שולם אתה מבקש אין דין ואם דין אתה מבקש לית עולם את תפיס חבלא
בתרין ראשו בני עלמא ובעי דינא אי לית את מוותר ביבאר (מעט) לית עלמא
יכול קאים, א"ל הקב"ה אברהם אהבת נדק ותשנא רעע (תילים מה ס) אהבת
לנדק את בריותי וכו'. גנוניך. ישראל הגנונים נבלך. צמנת אלף, צמון אברהם
כדאמרן והוא עש"ה אלף המנן תלוי עליו (שיר ד 7) ואמר במדרש זה אברהם שכאמר
אנכי מנן לך, ודרש אלף ל' לימוד. בדי ידיך, בני אהבך כמו יאכל בני עורו
(איוב יט). ביצורם תישע, תפלתם תקבל, ביצור א' מעשרה לאונות של תפלה
כדאית' ברבות ריש פ' ואתקן. תישע, ל' וישע ה' אל הבל. און מתחנך בלי תבין,
שלא תשים לבך אל און ועמל של מתחנך, ל' וירא און ולא יתנוכן (איוב יא יא).
אנק, נעקת התפלה. שוהה, שאל. כסוהה, ל' סחי ומאוס כמו ותהי נבלתם
כסוהה (ישעי' ה כה). אמונתך לשוהה, כדי שיגידו אמונתך וכאמר ישעיה
(כ"ו י"ט) הקיבו ורכבו שוכני עפר כי טל אורות טליך.
אנוש מה יזכה וכו', כענין מה חנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה הן בקדושו ולא יאמין

אנוש. חין סטערבליכער — וויח? זחון דויער ריין ויין, ווס ועלבוט רעג
הייחעזן העערע נישט ריין זיך חין דויענען חויגען? — עכטליכעט ריח פון חומוס*
זעלערייכע שטחחחח, וויח ווס זיח וויטהן חוכטר דיררעט געניסטעט!. דיר חיוט
פינסטערניס

(* ציגירניך ריח זיידענטשט.

לְךָ חֶשֶׁךְ כְּמוֹ אֹרֶךְ • מְשֻׁמְטֵט כָּל בְּעֵינָיִךְ • דִּירְתָךְ
 בְּסֶחֶר • וּגְלוּיּוֹת לְךָ כָּל גְּסַתְרוֹת • הֶרֶן יְחִידִי •
 וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁכְּנוּ • וְעַל גֹּיִם וְעַל אַדָּם יַחַד
 יִנְטָה קוֹ • וְאֵין מִי־רְשִׁיעַ • וְאֵת יְבוּן כָּל יְצִיר • וְלֹא
 יִתְעוּ יְצִיר • לַחֲטוּאת לְיוֹצֵר • חֲתַלַּח בְּאֵרוֹ •
 חֲפִירַת בּוֹרוֹ • חֶשְׁבוֹן בּוֹרְאוֹ • טָמֵא מִשְׂאֵרוֹ •

ושמים לא זכו בעיניו וכו' (איוב טו טו). וכנא דוק, נבא השמים. משוטט וכו', עש"ה
 עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ (זכרי' ד י). דירתך וכו' כדכתיב עיני ספר לו
 (איוב כב יד) וכענין כי רם ה' ושלל יראה וגוה ממרחק ידע (תילי' קלח ו). הדן
 יחידי והוא באחד וכו', דכתיב והוא באחד ומי ישיבנו (איוב כג יג) ואמרו עליו בשר
 רבה דף י"א ובשמו' רבה דף קכ"ב ג' לפי שהוא יסיד בעולם הוא דן יחידי ואין מי שישיב
 על דבריו עכ"ל, ויירי הרבני מהו' יאקב כ"ב כר"ו הטעם הענין ע"פ מ"ש בעל מדרש
 שמו"ל באב"ו פ"ד מ"ח ח"ל בשם הקמ"ו ז"ל הוא ה' אומר א' תהי' דן יחידי ואין מי שישיב
 אחד וכו', אמר א' ח' ולא אמר הקב"ה כדילי להודיענו כנת המסנה שמי שאו מרכב א"א
 להמלט מן הטעות והשגיאה אם מפני קיצורו בהשגת האמת ואם להיותו נוטה במזגו
 לאחד מבעלי הטעות וכמו שנמצאו בשנים המתוכחים וע"ז ובא אחד אשר לא ראה
 אותן מימיו ומושב שיתגבר א' מהם על חבריו וזה מפני היותם קרובים בטבע, אבל
 הקב"ה שהוא פשוט בהלסט לוכאה לדון יחידי. עכ"ל והן משם דברי הפייטן. ועל גוי
 וכו', לשון הכתוב (שם לד כט) וטעמו כי יחידים כמרוכבים שיש לפכיו למתוח עליהם
 קו המשפט. זאת יבין וכו', כאמר עקבי' בן מהללל הסתכל בשלשה דברים ואין אתה
 בא לדי עברה מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין ושפון וכו'.
 ובמדרש קבלת אמרו שלשתן דרש ר"ע מתוך פסוק אחד וזכור את בור' א'ך בימי
 נחרותך (קהלת יב א), ב' א'ך זו ליטה כרוסה, בור'ך זו רמה ותולעה, בור'ך
 זה חמ"ה הקב"ה שעתידין ליתן דין ושפון לפכיו עכ"ל (ונראה שדרש כן בעבור שכתוב
 בור'ךך מלא יוד ע"כ המסרה וא"כ הוא לשון רבי' דוק) וזה גם הוא מטעם הפייטן.
 חתולת בארו, הבאר שהי' חנוט ומלוכף שם בשפיר וטליא, ל' וערפל חתולתו (איוב
 לח ט) שהוא ענין חינוט וליסוף. חפירת בורו, היינו הקבר מקום רמה. טמא משארו
 וכו' כלומר ועוד יבין האדם בזויתו שהרי טמאה יולאה משארו וגופו והיינו זיבת

פייטטעריים העלן ויח' זיכט; דיין בזיקק דורכפֿהרטט חזנען. דיינע אַתְּהַגֿוג
 חיוט חין דונקען געהיילט; דמך זיכר דיר חֶשֶׁבֶן חזנען פֿערברגענהייטען. ער,
 דער חזנען זיכטער, חיוט חיינען זיכטען, ווער פֿהדערט חידו חזנען? ער
 זיכט דיר ריכטענער חיבער נחליטן חזנען חזנען זיכטער, חזנען זיכטער חזנען זיכט
 לו וידערעטען. ח' חֶשֶׁבֶן דמך יעדען געשחפֿן דיס בעהערליגען, דמחייט עו זיכט
 דירך זיינשחפֿט היגעריסן ווערדען, זיך וידער דען טחפֿער לו פֿערגעהן; חֶשֶׁבֶן
 עו דמך געדענקן דער הייליגן, דער עווענטקייט, דער גרויסט, דיר זיינער ווערטעט,
 חזנען דען חזנען ערן, דען עו חייכט רעכענטשחפֿט נחלונען העט — חזנען זיכט
 זיכט

וּמִטְמֵא בְעוֹדוֹ • וּמִטְמֵא בְמוֹתוֹ: יְמֵי חַיָּוֵי תוֹהוֹ-
 וְלִילוֹתָיו בּוֹהוֹ • וְעַנְיָנוּ הָבֵל: כְּחֶלֶם מִהַקִּיץ
 נִדְמָה • בְּלִהוֹת יִבְעֵתוֹהוּ חָמִיד: לִילָה לֹא
 יִשְׁבֵּב • יוֹמָם לֹא יָנוּחַ • עַד יָרִדִם בְּקָבֶר: מִה
 יִתְאַוְּנֵן אָדָם הֵי • דִּיזָא אֲשֶׁר הוּא הֵי: נוֹלַד לְעֵמֶל
 וַיִּגְיָעָה • אֲשֶׁר יוֹ אִם הֵי יִגְיָעוּ בְּרַת אֵמֶת: סוֹפּוֹ
 עַל רֵאשֵׁוּ מוֹכִיחַ • וְלָמָּה יִהְיֶיף: עוֹד חוֹתָמוֹ
 מְעִידוֹ עַל פְּעָלוֹ • וְכִהּ יִגְנוּבְּדַעַת: פּוֹעֵל צְדָקוֹת
 אִם יְהִי • יִלְוֶהוּ לְבֵית עוֹלָמוֹ: צוֹפֶה בְּחֻכְמָה

זרע ומטמא בעודו כ"כ בכ"י, וטעמו הוא מקבל טומאה בעודו חי משא"כ
 בכל בעלי חיים, ומטמא אחרים נמיתו מה יתאונן וכו', פסוק הוא באיכה
 ג' ל"ט וכדלית' עליו באיכה גנתא. נולד לעמל, כדכתיב אדם לעמל יולד
 (איוב ה'). סוכו, פטירתו מן העולם מוכיח על תחילתו כי נשעה שגולד
 אין אנו יודעין מה יבא נסיפו עד שיפטר ואז מכריזין מעשו וכמאמר
 התנזומא שהעתיקתי לקמן בסוף הכיט. ולמה יכניף, ולזזה תועלת יכניף
 להראות תומה ובלבו מרמה, אחרי שהכל יתגלה בסופו, ועוד כרו חיתס יד
 עמו מעיד על פעלו וכמו שאמרו ז"ל במס' תענית י"א א' ע"פ וביד כל
 אדם יתחיס לדעת כל אכזי מעשהו (איוב לוז) ולזזה תועלת יגנוב דעת
 צורא. ילווה לבית עולמו, דכתיב לך לפניו יכלך (תיליס פה יד) וכמאמר
 התכא נשעת פטירתו של אדם אין מלין לולא כסף ולא זהב ולא א"ט אלא
 תורה ומ"ט טנא' בהתהלכך תנחה אותך בעה"ז וכו', והוא צופה בחכמה וכו'.

געבסט זינט טאן חיון קיינן לור חוכריינהייט; ביינן לעבן טאן חיוט ער פיר
 חוכרייני-סקייט עמפֿהגן, חולד ווירד חיינע פֿנטעקקענדע חוכרייניגקייט
 נאך זיינען טודע. חייטען זינד ריח טאגע זיינען לעבענ, זעער זיינע נאָלטיג,
 חוגר זיין טהון טאגד. זיין וואָסן חיוט טרויטן, פֿון חוכרייפהקרויטן טרעקקע
 ביזערן געקוויט; ריח נאָכט געוואָהרט מיהן קיינע רוחע, חוגר קיינע ערהקוואָג
 דערטאָג; וָט טרויטען ער הינאָב חיוט'ס גרמב — ווי? ער וואָרט נאָך, דער
 לעבענדיגע עררעכטקען? חיוט'ס מיהן ניכט גענוג, דאָס ער לעבט? לור מיהע
 חוגר לון פֿזיים חיוט ער בטטייט, היין מיהן, ווען ער זיינן פֿזיים דער וואָהרן
 לעבענדיגע געווינדעט! זיין ענדע ווירד'ס ענטטיידען, הייפֿענייח קאן מיהן ניכט
 פֿרֿוואָנען, זיינע חיינע חוכטערטרייט חיוט לייגע זיינער טהאָטן; טייטונג קאן
 מיהן ניכטו ניטען. האָט ער וואָהרטאָטן חוינגעמיכט, וָט האָט ער חוץ טרייע
 בעגזייטר נאָך זיינר עוויגען בעהווינג. וואָר ער חיון וויינהייט: פֿארטער, וָט האָט
 ער

אִם יְהִי • עֲמוּ תִתְלוּגְן בְּכִלְחוֹ: קָצוּף בְּדָמִים
 וּבְכַרְמָה אִם יְהִי • הַרוּצִים יָמָיו: רְצוּנוֹ וְהַפְצוֹ
 בְּהִיּוֹת בְּמוֹסָר • יָנוּב בְּשִׁיבָה טוֹבָה: מִזְבֵּילֵי שָׁמַיִם
 טוֹב אִם יִקְנֶה • מִשְׁמוֹת נְעִימִים אֲשֶׁר יִקְרָא:
 תַּחַת כֵּן לָכֵן יוֹם הַמִּיתָה מִיּוֹם לֵידָה הוֹטֵב:

(עד יום מוחו ההכה לו לחשובה, להנשטו להחיות:)

^{שמחין הארון}

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִתְּהִיֶּה הַמֵּתִים:

^{בונדן הארון}

^{מיוכד ע"פ ח"ת ב"ס}

אֶחָדָת יוֹם זֶה בְּשָׁנָה • תְּרוּפָה וְצָרֵי שְׁמָתוֹ
 לְשׁוֹשָׁנָה • בְּשָׁלֵם בְּהִיּוֹת סִבָּךְ בְּרֵאשׁוֹנָהוּ •

עמו תתלוגן בכלחו, ל' תבוא בכלח אלי קצר (איוז כ כו) שפירשו בזוקן כי החכמה
 מתי' בעלי' ובתיבין יראת ה' היא חכמה (איוז כ כד) ובתיבין יראת ה' תוסיף ימים
 וזנית רשעים תקלורכה (משלי כו) והזוקניף גדמי' אם יהי חרוזים ימיו, שטעמו
 נכרתים ל' כלה וכחלה וישע'י כנ). ינוב, יעשה תנובה, ל' עוד ינובין נשיבה
 (תילים נב טו). שם טוב אם יקנה, רלונו אם הוא קונה לו שם טוב, טוב לו
 יותר משמות נעימים אשר יקרא וכו' וכו' בתחומא ריש פ' ויקהל את מוכאג' שמות
 נקראו לו לאדם, א' מה שקראין לו אביו ואמו, וא' מה שקראים לו בני אדם, וא'
 מה שקיבה הוא לעצמו, אמרו לשלמה מהו טוב שם משחין יום המות מיום הולדו?
 (קהלת א) אמר להם נשעה שאדם נולד אין הכל יודעין מי הוא, נפטר בשם טוב
 משפיע מ"ט באין ישראל מטבלין עמו עושין עמו גמילות חסד, מכריזין שחזו ואמרו
 פלוני זה כמה תור' למד כמה מצויות עשה משכנו תהא עם הנדיקי' וכו' עכ"ל ובשמות
 רבה ריש פ' הכל' הוסיף משל לשתי ספינות וכו' ומסיים כך אדם נולד מוכין לו למית',
 מת מוכין לו לחיים עכ"ל ובנגד זה ייבד תחת כן לכן יוס וכו' כלומר אחרי סכן
 הוא כמו שאמרנו לכן יום המיתה מיום לידה הוטב; תחת כן לכן, כ"כ בכל כ"י
 ויג' מיום לידה יום המיתה הוטב, והכל הולך אל מקום אחד.

אחדה וכו', כמו שא"ל ימי' יוגרו ולא (ולוקרי) א' נהם (תילי ק'טיו) נרא את הימי'
 ובמר לו אחד מהם וזהו כ', וזהו אחדת, לאישכ', לישראל בשלם, בירושלי' כדכתי'

ער נמך חיינו בנטיטלערין חית טפחט סטנו חוטטה. טיקקע חוהד תרגוסיט
 פערקירלעו רעו מיטטען זעבטן; בנטיטעבטן נמך טוגענד חסער ביינעט חיון
 גויקליכע חוטטה; חיון זעבסט ערווהכנער גיטער ריל פרימווט ויבה, חנו
 חוזה בייגעזעטע עהרענטיטען. ופתחויך, חונטער יחלעטן פעהרמקוטניסטן
 חוטט דער טערעבעטמך דעט טחגע דער געבורט פט' לילועהען!

שְׂרוּתוֹ כִּפּוּר לְפִשְׁעֵי־שָׁנָה: גּוֹלִים מִנּוֹךְ זָרוִים
 מִהֲלֹאֵהוּ. רוֹן מִפִּיקִים לְחַתֵּל הַלֹּאֵהוּ. דְּכָאוֹת
 רוּחַ וְשִׁבְרֵי נִהְלֵאֵהוּ. קָרוֹשׁ חֲשׂוֹב בְּזִבְחֵי
 הָעֲלֹאֵהוּ: הוֹתֵמֶם מֵרַחֵם יִשְׁבֵּאֵהֶלִים. צוֹרְתוֹ
 בְּכִסְיֵהוּ חֲקָתָה כְּהֵלִים. וְלָרִיו חוֹן בְּעוֹצֵר
 נִקְהֵלִים. פְּאָרֶה מִבִּיעִים וְשִׁמְךָ מִהֲלֵלִים: זָכָר
 שִׁמְךָ שֶׁתִּפֶּת בְּשָׁמִם. עֲמוּתִים לָךְ בַּחוֹתֶם
 לְשׁוֹמֵם. חֲשָׁבֶם מֵאֲנָף בְּלִי לְהֵאֲשָׁמֶם. סִפְר
 חַיִּים יְהִיר שׁוֹמֵם: טוֹרַח עוֹן וְכִבְדֵּם מִשָּׂא. גֵּעַר
 בְּצוֹל מְחוֹת בְּהִמָּסָה. יַעֲרֵב שִׁיחַ עֲנִי הוֹר מוֹסָה.
 מְנִיחֵי כָּלִיל בְּאֶבֶן מַעֲמָסָה: כָּלוּלֹת אֵהָבִים
 אֲנֵא זְכוֹר. כָּלִמַּת נְעוּרִים עוֹד מִלְּזָכוֹר: מ' לְבָן
 יִקִּירֶה זְכוֹר הַזָּכוֹר. לְמַעַן חֲלָךְ לְעִבְדֶּיךָ זְכוֹר:

ויהי בשלם סוכו (תליס עו ג). שירותו, עבודת היום. ישנה, תאר לישראל.
 גולים וכו', הרטון עכשוו ישראל גולים וחריים ואין יכולים להקריב כמלא
 מוליאין רכה ותפלה לחנוט שברם. לחתל, ל' והחתל לא חותלת (יחוקא עו
 ד). דכאות וכו', דכאות רוח ושנר של כהלאה היינו ישראל הנפוצים הלאה
 תחשוב אתה הקדוש כזנחי העלאה וכמ'ש זנחי אלהים רוח כשברה וגו' (תילי' כאל)
 וקרא לישראל כהלאה בדכתיב והנהלא' לגוי ענוס (מיכה ד יו). הותמם מרחם,
 יעקב איש תם. חקת, חקקת. כהלים, כאחד הכוכבים המאירים, ל' ב הל' ו
 נרו (איוב כט ג). בעובר, באסיפה. זכר שמך, חלק משמך שתפת בשם ישראל.
 עמותים לך, דנקים כך. כחותם לשומם, דכתיב שמי כחותם על לנד כחותם
 על זרועך (שיר קו) ואמרז'ל (ברכות יא) תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו? ומי
 כעמך ישראל גוי אחד בארץ. נער בצול, השליכס במצולת ים וימחי כדבר הנמש
 ל' מחיתי י כעב פשעיד (ישעיה מד כג) ול' כקדוח אש המס ים (שם ס'ד).
 באבן מעמסה, בירושלים המכונה אבן מעמסה בזכרי' י'גו'. כלולת אהבים וכו',
 עש'ה זכרתי לך חסד געוריק אהבת כלולותיך (ירמיה ב ג). כלמת נעורים,
 חטא העגל. עוד מלזכור, שלא יזכר עוד. לנן יקירך, דכתיב הבן יקיר לי
 אפרים אס' ילד שעשועים כי מדי דברי זו זכור אזכרכו עוד (ירמיה לב כ).
 לזמן חלך, למען משה אשר תלה פניך ואמר זכור לעבדיך לאברהם וגו'.

יסלוד

יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ לְרַדּוֹת וְרַדּוֹת הַלְלוּתָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

חין פֿֿֿר"ח חונד חין מעהרערען קהלות וזירר די ענין: כיט
גענוגט, יתדערן חין פֿתגט ומגויך אכא סלח נא חין.
פּוּתְחֵין הַאֲרֶץ מִיוֹסֵד ע"פ א"ב.

אֲתָהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ.	בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ:
גְּבוּר וְנִעְרָץ.	דְּגוּל מְרַבְּכָה:
הוּא שָׁח וְהָיִ.	וְצוּה וְנִבְרָאוּ:
זָכְרוּ לְנִצְח.	חַי עוֹלָמִים:
טָהוֹר עֵינַיִם.	יּוֹשֵׁב סִתְר:
בְּתָרוּ יְשׁוּעָה.	לְבוֹשׁוּ צְדָקָה:
מַעֲטָהוּ קִנְיָאָה.	נֶאֱפָד נִקְמָה:
סִתְרוּ יוֹשֵׁר.	עֲצָתוֹ אֱמוּנָה:
פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת.	צַדִּיק וְיֹשֵׁר:
קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֵמֶת.	רָם וּמִתְנַשֵּׂא:
שׁוֹכֵן שְׁתָּקִים.	תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:
חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקְדוֹשׁ:	סוּגְרֵין הַאֲרֶץ

י אֱנָא סִלַּח נָא • פִּשְׁעֵי וְעוֹן שְׂא
נָא • וּכְחֶךָ יְגַדֵּל נָא • קְדוֹשׁ:

אנא

ימלך, תילי' קמ'ו י'. ואתה קדוש, שם כ'ב'ד', וע"ש כפי' רש"י ובעבור שאנו מאריכי' בין ברכת מחי' המתיים לקדוש' כפי' עו"י לכן אנו אומרי' פסוק זה שהוא כדמות בקשת מחילה מאתו ית' על שהוא יושב וממתין לתהלת ישראל, וזהו טעם א' כא. אכא וכו', וכך יגדל כא, כדכתי' ועתה יגדל כא כח ה' (במד' יד יו) וע"ש כפי' רש"י.

ימלך. דער הערר רעגיערט עוויגליך; דיין גמטט, דורך מ'זע לייטען, זיין! הללויה. ואתה, דוח, הייזיגער! טהרמסט חונטער זמבגעווקנגען ישראל'ס. אל כא. אכא סלח. פֿערלייהע, ח מ'זעמבטיגער! פֿערניב מיסעטהטט חונד מבפ'מ'זע, חונד זייגע דוח גרמסטע דיינער קרמפט, מ'זערהייזיגסטער!

סוף **אנא רחום כפר** • **עון צגים תהלתך**
לספר • **ויוחקו לחיים טובים בספר** • **קדוש:**

שם המחנך משלם בירבי קלונימוס חזק חמוס ככול בראשי החרות.

ס' **מוֹרָה חַטָּאִים סְלוּל לְהַתְהַלֵּךְ** • **מִלְמַד לְהַדְרִיכִי**
בְּדַרְךְ אֱלֹהִים: ק' **אַדְוֹמָמָה אֶלֹהֵי הַמֶּלֶךְ:**

ס' **שֶׁחַר וְנִשְׁפָּה אֶיחָד לְהַמְלִיכָה** • **שׁוֹבֵן עַד וְאֵין**
כְּעֶרְכָּה: ק' **בְּכָל יוֹם אֲבָרְכָךְ:**

ס' **לְבִי חָרַד עֲבוֹדָתְךָ לְתַמּוּד** • **לְהַעֲרִיץ קִדְשָׁתְךָ בְּמוֹשְׁמֶר**
אֶעֱמוּד: ק' **גְּדוּלַי וּמְהַלְלִי מֵאֹד:** (אנא סלח)

ס' **מִיִּהְיִים לְחַסְדְּךָ זָרַע עֲמוּסִיָּה** • **מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵם**
וַיִּשְׁמָחוּ חוֹסְיָה: ק' **הִזֵּר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיָה:**

בהילוי

אנא רחום. כפר עון צגים, עון של ישראל, העומדים לכפר תהלתך. **מִדְרָה חַטָּאִים**, כל ככל כ"י ועיקר כי הוא שם תאר והוא עש"ה טוב וישר ה' על כן יורה ד' חטאים בדרך (תיל' כה ח). מלמד וכו', עש"ה אני ה' אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך (ישעי' מח יו). ארוממך אהי המלך, לשון הכתוב בזמור תהלה לדוד (תיל' קמ"ה) וכן כל סיוס החרוש אנפיוט הוא ממזמור הוא ההולך ע"ס א"ב. שחר וכסף. שחר וערב. עבודתך לתמוד, להתעבך תמיד בעבודתך.

אנא רחום. פֶּעֶרְגִיב, ה' מִזְבְּחָהָהֶרְלִיגֶר? דען פֶּעֶרְקִיבֶרֶן דיינען רוהמען. לייכע זיח חייב'ס בוך דען גִּינְקִיבֶטֶן זעבענ: חיינ, מִזְבְּחֵהִי יִגְסֶטֶר. מ' חיהו, דער חיררענדען לייגט דיח בַּהֶו, דיח זיח לוּ וּמַחֲדַעֵן הַמִּבְעֹן, דער חיר דען וועג בעלִיכֶטֶט, דען מיך בעטרעטען וְחִיזֵן —
ק' דִיך, חיינ גִּטְטֶן ה' קִמְיִג! וויזן מיך ערהעבען.
ש' ח' פֶּרִיה חוּבֶר טֶמֶט הַזְרִיגֶ' מִיך, דיינער חיינהייט, בעוּמָהֶכֶר דער חוּבֶ ענדליכקייט! חוּבֶרְגִיבֶ' חֶרֶר!
ק' טֶמֶגִיך בענדעדייע מיך דיר.
ל' ח' בעסטמנדִג חייט חיינ הערן דיינען דינסטען בעפֿויסען; דיח פֶּרְהֶרֶרֶר זיכֶג דיינער היינִיקִיט בלייבט חיינע מיחער וּמָהֶרֶרֶר בעסטמֶגִיבֶג;
ק' גֶרָס חייט דער עוויגע חוּבֶר הַמֶּכְנֶע־רִיחֶט!
ס' ח' חיינ דיינע גיטע הַמֶּפֶטֶן דיח נַחֲמָהֶטֶן דיינער געטרייען; עֶרֶפֿֿוּזֶ עֶרֶפֿֿוּזֶ חִירֶע ווינעט! וְחֶס דיח זיך עֶרֶפֿֿוּזֶ, דיח דיר פֶּעֶרֶרֶוּזֶ!
ק' חיינ געטעֿעֿטֶט ריהעט דען מֶרֶרֶן דיינע ווערקע.
חייט

שחרית ליום כפור

לד
מ' ב' חלוי וצום גשים לעבדך. פרואים כי הם לכבודך:

מ' הדר כבוד הודך:

מ' יקר מלכותך ברעד יאמרו. יחודך בך לא ימירו:

מ' ועוזו גוראותיה יאמרו: (אנא רחום)

מ' רון פגיעות לפניה ירבעו. רחש הלולך ביום ישבעו:

מ' זכר רב טובך יפיעו:

מ' בקר אעך לך העוני. בפנות ערב תמחה זרני:

מ' חנון ורחום יי:

מ' יה צור כופר אשכול. יכבוש עונינו ויאמרו הכל:

(אנא סלח)

מ' טוב יי לכל:

קומם

בחילוי, בתפלה ל' ויחל משה. ברואים וכו' דכתיב עם זו ירמתי לי תהלתי יספרו (ישעי' מג כא). לא ימירו, לא יחליפו. רון פגיעות, רכנ תפלות. ירבעו, פעל כגור מן ארבעה, והיינו ד' תפלות שמתפללין היום, שחרית מוסף מנחה ונעילה. ישבעו, יש גורסין בשמאל לשון ריבוי ושביעה וי'ג בשי' ימין ויהי' פעל כגור מן שבעה ע"ש שבע ביום הללתיך (תילי' קיט קסד) והיינו בשחרית מנרך שמים לפני ק"ש וא' לאחר' ובערב מנרך שתי' לפנייה ושמים לאחריה. כופר אשכול, תאר לא ית' כדכתיב אשכול הכופר דודי לי (שיר א יד) וכמו שאז"ל (שנת דף פח) אשכול הכופר איש שהכל שלו מכפר לי על

ב' מ' מיט בעטטן חונד פֿחסטן פֿערעהרן דרך, דיח רוח לו דיינעקט רזהמע ערטמפֿעטען, ק' לור פֿעהרהערן ויכוג פֿחן דיינער מייעסטמט פֿרמחט!

י' מ' עהרפֿורכטונפֿחן הולדיגען יוח דיינעו רייכעו העררליכקייט; קיינע פֿרעמדע גמטטהייט, דרך חולזין בעטטן יוח חן,

ק' חונד פֿריויען דיינער חולזמחט פֿורכטבחרע טעהטטען ר' מ' חין פֿיער געבעטספֿערמען ברינגען יוח דיר מיהרע מקגעלעגענהייטען פֿער, זמבען דרך רעוטהגענו זיעבען מחן,

ק' חונד זינגען חיון דענקחמן דיינער גרמסען גיטע. ב' מ' מחרגענו מרדע חך מיינע געבעטע דיר חונד מבענדו פֿערליהעסט רוח מיר;

ק' חולבמרהערליג מינט דער עווגיע! י' מ' גמטט, דער חולזמחטיגע פֿערגעבער! דער חולזמחטיגענדע, חונטערע דריקט חונטערע זינדען, חונד חולזע רופֿט:

ק' חולזען מינט דער הערר ווקהנטהמטיג! מייכסט

מ' קומם אווי קרית משושׁיף • קדשת אבני נזר בנוססך :

ק' יודוך יי כל מעשׁיך :

מ' ל'יך וחסידך בנועם יזמרו • לבושישך רקח יתמרו :

ק' כבוד מלכותך יאמרו :

מ' ושתולים בנוך יפריחו בחרותיו • ויגבון בשיבה השנים

בטירותיו : ק' להודיע לבני האדם גבורותיו : (אנא רחום)

מ' נצחך ינגנו תמימים ושלמים • גשׁאך בסאך בבית

עולמים :

מ' יחד בכנףך לשכנך גאולים • ילבישוך עוז בעזרתי

גלים : ק' סומך יי לכל הנפלים :

עון גדי שרמתי לו. קומם, הקס. איווי, חמדת ל' אזה למושב לו. קרית משאך, היא ירושלים, וחמדת ירושלים הוא בית המקדש. אבני נזר, אבני בית תפארתנו. בנוססך, ברוממך, והוא עשׁה אבני נזר מתכוססת (זכרי' ט ע). לבושי שר, היינו הכהנים. רקח מרקחת הקטורת. יתמרו, יקטירו עד שיעלה תמרות עשן. ושתולים בכנף, אחרי שהזכיר הלוים והכהנים הזכיר גם ישראל אשר יהיו שתולים בנה קדשו יפריחו וכו', והוא עשׁה שתולי' בבית ה' במזרות אהינו יפריחו עוד יונקו בשיבה וגו' (תילי' זא). תמימים ושלמים, הלדיקיה התמימי' והשלמים ינגנו נכסך. בבית עולמים, בהמ'ק. כעזרתי גלים, כמו שהלבישך עוז עזרתי גלי הים בצאתם

ק' מ' חיינוט וורנט דוח יזח וועדער חויבבויען, דיח פרמטטמרט דיינער ווקנע; עאפמרהעבען דיח מיט הייזיקייט געשויקטען שטיינע ;

ל' מ' דיינע לויס, דיח פֿרמחטען, ווערדען ליעבליכע זיעדער שטימווי; דיח פריסטער מיט געוומנדע דעו הייזיגען דיענוטע; טפעלערויען רייכערן,

ק' חוכר בעזינגען דיינע רייכע; וומיעסטמט.

ו' מ' וויח בייחע חוכן דיינן טעמפאגעפֿחמלנט, ווערדן יזח חויפֿטטייגן חין דען פֿמרהחפֿן; וומפֿטחזון חין דעסען פֿחזומסטע פֿרייכע טרמגן, מיט הקבסטן מוטער נאך ק' לו פֿערקינדען דען מינעסענקינדערן דיח גמטטליכע חזומחכט.

ג' מ' יזח ווערדן דיינע עוויגקייט בעזינגען, דיח פֿרמחטען חוכר געטרייען, וזען דוח דיינן טהרמן חויפֿטחזומגען ווירסט חין יענען טעמפען חויל עוויגע לייטען.

ק' דיין רייך מיזט מוזער עוויגקייטען רייך !

ל' מ' דמרט ווירסט דוח יזח ומוחטען, דיינע ערוקוטען יזח ווערדען דיך מיט געוומנדע דע; יעגע טויען, וויח דמחזון בייח חיהרער ריינע חיבער מערעומוזען.

ק' חזנע פֿחזנענדע ערהקוט דער הערר, דיח

שחרית ליום כפור לה

ס' מביעי טובך בוער יתחברו. מחים חשוב תחן ידברו:

ק' עיני כל אליך ישברו: (אנא סלח)

ס' ודוים ינוחח שוי עדיך. וישלם פרים ארש עדיך:

ק' פותח את ידך:

ס' סלה ברחמי יציץ מחרביו. סלוח ירבה לעם

מבורכיו: ק' צדיק יי בקל דרכיו:

ס' חין ישע מגוי מקוראיו. חון יחון קוראי מקראיו:

ק' קרוב יי לכל קראיו: (אנא רחום)

ס' זה אלי פלא עושה. ועקתינו ירץ ושומנינו יעסה:

ק' רצון יראיו יעשה:

קווי

ממזרים ואמרו עזי חמרת יה וכו' כן יודוך לעתיד בכנכך גאולים למשכך. מביעי טובך, ישראל המגידים טונך יתחברו בועד. מחים וכו' טעמו התחיה והתפלה אשר ידברו תשוב להם כעולות מחים והיינו עולות ממזכרים שיש להם מוסר רב. ינוחח כשי, יהי נוחח לך כמנחת שי. וישלם וכו', טעמו ארשת שפתיים של עידיך ושלמה פרים שפתינו (הוטע יד ג). קין ישע, יפכה לתשלוס פרים וכענין ושלמה פרים היינו ישראל העעידים ייחודך יהיה אל התחנה הנאה מגוי מקוראיו היינו ישראל ככתוב וישראל מקראי (ישעי' מח יב). קוראי מקראיו, ישראל המקדשים המועדים, ל' אשר תקראו אותם מקראי קדש. ירץ, ירבה ל' רכון. יעסה, ירמוס, ל' ועסותם דשעים (מלאכי

ס' דח טטעהטן זיח פערזומהטעטן חוכד בעזינגטן דייעט גיטע; ק' חטטע חיהר געבעט געמחטטעטעטן קפפערן גלייך;

ק' חזנער חויגטן טויען נאך דיר הין;

ו' ס' ניסן חיהר זינדענגעטטחזנינס לונן געפחזניגטן געטענקע, חוכד חיהר פלטהטן טמטטתגעטעטערקפפער חו; ק' קפפעי חזניזידע דייעט חזנד.

ס' ס' יח, ער ווירד גנחדיג הערמבטויען חויז זיינען הייזטעלן חוכד פערז זייהטן חיינעט פחוקע, דחו ער געזעגנעט.

ק' דער הערר חויט חזנערעכט חויז חזנען זיינען וועגען;

ח' ס' ער ווירד דחו געבעט חיינען פחוקעו פערנעהטען, דחו חיהר חזנ רחט; ער ווירד דוח פויערער זיינער פעסטע בעגנחדיגען.

ק' גחטט חויט נחעט חזנען, דוח חיהר רחטען.

ז' ס' ער, דער ווחזנדערטהטער, חויט חוין טוטן; ער פערנייזט חזנער פלטהטן חוכד חקרט קיינע פערזייהזנד חו.

ק' ער טהוט, ווחזן זיינע פערעהרער ווינטען.

ח' קווי יתן ללו משליך יהביו. קדוש פשעינו יבסה
באתביו: ק' שומר יי את כל אהביו:

ח' קבל צקוני בבמכלל יופי. קולי חאזין ותגליל
דופי: ק' תהלת יי ודבר פי:

אגא סלח נא. פשע ועון שא נא. וכהה יגדל נא. קדוש:

סין וקהל מ' ק' שובן עד.

ק' ברה מלוק עדי עד. האל קדוש:

סין וקהל (מ' ק') מאזין שועה.

ק' עמו מחיש ישועה. נורא וקדוש:

ע"פ א"צ כטל. באשכנו אמר החזן זה כולו בניגון אשפיד.

אדר יקר אלי. אהיה בארש מלולי: בחדה אנעים וקמר.
בניב אביע אומר: גבורותיו מי ימלל. גדלו מי יפלל:

אג כא). קיווי וכו' כענין השלך על ה' יתנד והוא יכלכלך (תילי נח כנ).
פשעינו יבסה וכו' ככתוב ועל כל פשעים תכסה אהבה (משלי י"ב). נקני
תפתי ל' נקין לחש (ישעי' כו יו). כנמכלל יופי, כמו בזין הנקרא מכלל
יופי. ותגליל, ותשליך במזלות ים, ל' גללו כעופרת.

אדר יקר אלי, עוכס יקרו של אלי. אחזה, אגיד. בארש מלולי, בדבור פי,
ל' ארשת שפתיו (תילים כ"א). בניב, בשפתיים. מי יפלל, מי ישיגו במחשבה ל' לא

ק' ח' ער ערפלוזעט דען ווחונט דערער, דיח זיך חיהת גמחן חיבערוחטיון;

דער הייליגע! ער טהעלפט מיט זייערע חונערע זיכרען הימוגע.

ק' גקטט טיטלע מזונ, דיח חיהו זייערען.

ק' ח' פערניטן היין געבעטן, מזו קחיע עו חויו ליון, קרחה דער טחט;
הייט; ערהרער היינע שטימוע, חונד פערענקע חונערע זיכרען.

ק' היין חונד וחוץ וחוץ דען עוויגע זינגען.

מלך. קחיהג! בעווקהנער דער חונערע זיכרען! מר דוח

רעגירסט חין עוויקייט, חונוחטיוגער! הייליגער!

מאזין. ערהרער דער געבעטע, דוח, דער זיכער נחיתון

לו היילע חיוט, בייט פורטבחר חונד הייליג!

אדר. דיח הערנזיכרען פחון היינע; גחטטעו חחיעסטחוטחון דער חונהחוט חיינר
ווחרטע זיין; חיינע קעהלע; חונו חיהתן זייענדיק טחגען, חיינע זיכרען ריהחטן זייענע
גחרטע. ווער פערחחג דיח חונוחטע גחטטעו חונוחטערעכטן? זייענע חחיהייט?
ווער

דוק מְרוֹפֵף בְּגַעְרָה. בְּרַכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה: הַנְּאָדָר
מְקוּלוֹת מַיִם. הוֹדוּ בְּפֶה שָׁמַיִם: וּסְכִיבוּ שָׁרְפֵי אֱלִים.
וּמִפְחָדוֹ זָעִים וְחָלִים: זָךְ בְּשָׁמַי מְעוֹגִים. זַעַק קָשׁוּב
מִמִּתְעַנִּים: הַשְׁרַת סָבִיב סָבוּ. הַשְׁמַל בְּלִי לְסוּכּוֹ: טוֹב
יִדַע חוֹסִיו. מְהוֹר מְצַדִּיק עֲמוּסָיו: יוֹשֵׁב בְּסִתָּר עֲלִיוֹן.
יָקָר עוֹז הַבְּיוֹן: כּוֹנֵן שֶׁחַק בְּתַבּוּנָה. כָּל מַעֲשָׂהוּ
בְּאַמוּנָה: לֹבֵשׁ עוֹז וּנְדָלָה. לֹא נֶאֱמָרָה תְהִלָּה: מוֹשֵׁל עוֹלָם
בְּגִבּוֹרָה. מוֹחָה פְּשָׁעֵי בָרָה: נָאוֹר וְאֲדִיר בְּתַדְרוֹ. נוֹשֵׂא
עוֹן עֲדָרוֹ: סוֹכֵת שִׁיחוֹת עֲרֵבוֹת. סִלּוֹ לְרוֹכֵב בְּעֲרֵבוֹת:

פלמתי (בראשי' מחי'א). דוק מרוסף בגערה, מרעיד שמים בגערותו כדכתי' עמודי
שמים ירוספו ויתמהו מגערותו (איוב כו יא). דרכו וכו', דכתיב ה' בסופה
ונסערה דרכו (כחוס א). הכאדרה, עש'ה מקילו' מיס רבי' אדיר במרוס ה' (תילי' גג).
הודו, ל'ה חנקוק ג'ג'. וסכיבו וכו', עש'ה שרפים עומדים ממעל לו (ישעי' ו' צ),
ועש'ה מאתו יגורו אילים (איוב מא יז). זך, טהור. שחרת וכו', כדכתיב ישית
חסך סתרו סכיבותיו סכתו שחרת מיס (ש"כ כבינ) ועעס שחרת מיס, קיסור העניס
במיס. שחמל בלי לסוכו, שלא יוכל להסתכל בו השחמל, ואמרו רז"ל מאי שחמל?
סיות אש ממללות. עמוסיו, ישראל. מוחה פשעי ברה, מוחה ומעביר פשעי ישראל
המכוכה ברה כחמה. כאור וכו', עש"ה כאור אתה אדיר (תילי' עו ה) דמתרגמינן
כהיר דחיל את אלהא ל' כהורא ואור. סוכת, שומע ל' הסכת (דברי' כו ט). סילו

ווער קחן ויח בעגרייען? ער רופט חונד ערשטיטערט דיח פֿעסטע; זיינע ספור —
סטורנן חונד חונגעוויטער! חונד טחבענדע פֿלוטהען, ברויסען פֿחן זיינר חוזהמלכט
רוהטן! — זיינע חמייעסטחט חיבערטטרמהלט דיח היימען; דערט, חונטר היינזיגער
שרפיס קער, דיח ליטטערנד חונד בעבענד חיהן חונגעבען, דערט טהרמחנט דער
רייניסטע היימעלבענוקהנער חונד הרטגעבעטע דער בוספֿערטיגען. חין יענער
ווקההוג היט דוקעלן חוזהיזנט, דעו חשמל'ס* בויק חונדורכדרינגויך, דערט
טהרמחנט דער חוזהיטיגע חונד בעגינסטיגט זיינע פֿערטרויעטן חונד בעגנמדיגט
זיינע געטרייען. חיו יענער פֿערברגעהנהייט דערט, ווקהנט דער חוזההמלכטע!
חונטוויחמער חונט זיינער חמייעסטחט גנחן. דחו פֿירחמחענט בעפֿעסטטיגט זיין
גחטטזיבער פֿערטטמנד, חונד חוזה זיין טהון חונט טרייע. זיין געווינד חונט
חמייעסטע חונד חקהייט; נור חיהטן געליעמט רוהטן. זיינע חוזהעוויזנט רעגירט
דיח ווענט; זיינע גיטע פֿערלייטה דיח חייטעהחטען דער חונטוויזנען. ער, דער
חוזהייטענדע, חוזהמלכטיגע, חחט נחזייכט היט דען זינדען זיינער העערדע, ער
פֿערנייאט חמנהחזיבעגעבעטע; חמכפֿרייזט דען טהרמחנר חיבער ערבות**! ער

חייזט
(*) חמחען חיינעו ענגעלוחפֿחן ערסטען רמנגע. (** חמחען דעו חקמסטען היימען):

שחרית ליום כפור

עַל כְּרוּבוֹ • עֲוֹנָה לְעַם קְרוּבוֹ : פִּזְקוּ צְבָאוֹת גְּדוּדֵי יְהוָה •
 פִּזְקוּהוּ נַפְשׁ עַבְדֵי יְהוָה : צְדָקוֹ עַל יוֹנִים מִגִּידִים • צְבָא תַּחְתּוֹנִים
 מוֹדִים : קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת • קִנְיֵנוּ מִשִּׁיג מְהִלּוֹת : רָם
 וְנִשְׂא וְגֵאָה • רוּאָה שְׁפָל וְנִכְאָה : שׁוֹכֵן בְּרוּם עֲלִיּוֹת •
 שְׁלִיט בְּרוּךְ הַתְּהִיּוֹת : קִיִּם הַוּמָךְ זְרוּעוֹת עוֹלָם •
 תַּקִּיף וּמִכָּל גְּעֻלָּם : (מלך שוכן עד וכו')

וּבְכֵן וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ :

מיוסד ע"פ א"ת ב"ג.

מ' אָנָּה אֱלֹהִים חַיִּים • תְּהִיבֵנוּ בְּבִקְיָה לְחַיִּים • מ' בִּי עֲמֹךְ
 מְקוֹר חַיִּים : וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ : מ' בְּעֵת רְצוֹן תַּעֲנֵה
 תַּחֲנֻנֵינוּ • שְׁמָעֵה נְיִ צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַנְתֵינוּ • מ' אֵל תַּעֲלֵם
 אֲזִנְךָ לְרוּחֵתִי לְשׁוֹעֲתִי : וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ • מ' גְּעִית

קוראין

וכו' ל"ה (תילים ס"ח ה'). עף וכו', עש"ה וירכב על כרוב ועף (תילים
 י"ח י"א). נבואות גדוליו, לבאות חילי כנא השמים. קטיוו, ישראל עם קנינו.
 מחילות, סליחות. ברום עליות, ברום שמים. ברוך, בעומק מגורת ישאו
 כהרות דכיס (תילים ב"ג ג').
 אָנָּה. כי עמך, תילי' ל"ו י'. שמעה, שם י"ז א'. אל תעלם, איכה ג' כ"ז.

חילוט חוץ חייבטן כרוב הערבייח, חוזה חכטווקרטעט ויינעטן פֿערווקהרטען פֿערוקטע.
 ער ריגט זיינע הייזוויזטען ספֿחרחון, חוזה ערוקוט דוח זעענע ויינער דינער. קטרע
 דער קבערוועלט פֿערקידן ויינע גערעכטיגקייט; דער חונטערוועלט העערע, ברינגן
 מיהטן דחנק. דער הייזיגע! ער טהרמנט חונטער וקבגע: חקגעטן ויינער געטקפֿעלע,
 חוזה בעגמדיגט יח. ער חייט דח: חווערהקפֿסטע, חווערהקבענטע, חמייטקטיטע
 ווענען, דמך טויעט ער הערמב חוץ נידריגע חוזה דעמיטהיגע. דמרט, חין יענער
 חוכערהעסנילען הָהע חמט ער ויינען יוטל, חוזה סחנטעט ביו חין דעו חבגרונד
 טיעלע, ער חייט דער ערהחוטער דעו וועלטלונג, חווערהקפֿטיג חוזה חוכבעגרייפֿן!
 פֿערלייהע חקמטט, נמך דיינער חווערהעריגקייט!

א ח הערר דעו זעבענו! בעטטיחוע דיינע געטרייען לונ זעבען, בייח דיר
 חייט יח זעבענוקוועזע* ב לור גמערענלייט בעמנטווקרטע חוין פֿלעהן! ערהמערע,
 גמטט, דוח גערעכטיגקייט! מערק' חוץ חוין סרייען! ענטליהע ניכט דיין חהר
 ויינעטן ביטטען, היינעטן יחחוערן!* גרמגעסרייען דיינער חכרפֿער חייט חמרגעכט
 געבעטע

(* חיר ווירד חיווער דח: פֿערר ליי הע חקמטט נמך דיינער

ח' קוֹרְאִיךָ בְּתַפְלַת שְׁחֵר־רִצָּה וְתִלְבֵּן אֲדָם בְּצָחַר • ק' אֲדָנִי
 ח' הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה לִּי תַאֲחָר : וַאֲהָה כְּרוּחַ סִלַּח לָנוּ : מ' דְּלֹוֹתֵי
 וְלִי יְהוֹשִׁיעַ • קוֹיךָ בְּל תְּרִשִׁיעַ • ק' מְדַבֵּר בְּצִדְקָה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ : וַאֲהָה כְּרוּחַ סִלַּח לָנוּ : מ' הַצְּפוּפִים יַחַד לְעִבְדֶּךָ •
 צְבָאוֹת צֵאן יְיָ • ק' הִרְאֵנוּ יְיָ חֶסֶדְךָ : וַאֲהָה כְּרוּחַ סִלַּח לָנוּ :
 ח' וּמְרִבִּים תַּחַן וְעֵתֶר • פֶּלֶל לְחַשְׁנוּ הַעֲתֶר • ק' אֲפֹתָה אֵל
 מִסִּתְּתֶר : וַאֲהָה כְּרוּחַ סִלַּח לָנוּ : מ' וְעַקְנוּ שְׁעָרָה אֹוֹתָנוּ
 לְצִדְקָה • עֲרֶךְ שׁוֹעֵנֵנוּ בְּתַמּוֹר בְּקָה בִּין בַּעֲדָה • ק' לָךְ יְיָ
 הַצִּדְקָה : וַאֲהָה כְּרוּחַ סִלַּח לָנוּ : מ' חֲטֵאֵנוּ בְּאֹוֹב וּבְחֶרְנוּ •
 כְּמִכְנוּ סִתְּרָנוּ וּסְכַרְנוּ • ק' אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרָנוּ •
 וַאֲהָה כְּרוּחַ סִלַּח לָנוּ : מ' מָהוֹר קָשׁוּב חֲנוּנֵי • גִּקְנֵי מִבְּתָם
 עֹזֵנֵי • ק' מִקְוֶה יִשְׂרָאֵל יְיָ : וַאֲהָה כְּרוּחַ סִלַּח לָנוּ : מ' יְיָהֲמוּ

געיות, נעקת ל' אס יגעה שור (איוב') והלכן אודם, הלכן אדמיות העון. כנמר, כנמר לבן. אדני, (דניאל ט יט). דלותי, תילי קי'ו'. מדבר, ישעיה ס"ג א'. הצפופים, הנדסקים איס באחיו ל' עומדין נפוסים (יומא כ"א א'). הראנו, תילי פ"ה ס'. פלל לחנו, תפלתנו בלחש. העתר, קבל ל' ויעתר לו ה' (בראש' כה כא). שוענו, שועתינו, ל' היערוך שועך (איוב ל"ו י"ט). כתמור דקה, כתמורת עשן קטרת דקה מין הדקה. לך, דניאל ט' ז'. אנטנו, ישעי' ס"ד ז'. מקוה, ירמ' י"ז י"ג וכדדרש"ע אשרכס ישראל, שכולכם עהורים! ומי מטער אתכם? אביכם שנשמים שנאמר חרקי עליכם מים עהורים, ואומר מקוה ישראל ה', מה מקוה מטער את

געבעטע, פֿערטיגן חונד רייניגע זיח ווייס וויח ווּחֹזֵנִי; הַקְּדֵךְ, ח' הערר! ווייזֶנְהֶרֶע, לְהַגְדֵע נִיבֵט! * ד' עֲנֵנֵד בִּין חֵדֵךְ, ח' הַיּוֹן הִיר חוּי! וְחַס דֵּינֵע פֿערטרויטן נִיבֵט חֹזֵן פֿערעֶפֿוֹטֵר טטערבטן, פֿערקנידער דער גערעכטיגקייט! חֲטֵטִיגֵר רעטטֵר! * הַגְּעֵרֶמֶגֶט טטעהן זיח הִיר, דיח טחֲמֵעֶע דֵּינֵר העערדע, דיך לֹו פֿערעהרן; ערִיג' חוּנֵךְ, ח' הערר, דֵּינֵע גִנְמֵדע! * וְפִּינֵנוּ בִּיטטען וויר חונד פֿוֹעֵהן; ח' וְחַס דיך ערפֿוֹעֵהן, חֹזֵנְחֲטִיגֵר, חוּנֵעֵגֵר רִיפֿוֹיכֵר! * וְפֿערטיגן חונד טרִיטען, חונד טפּרִיךְ חוּנֵךְ וְעוֹיג; ח' חֲטֵט חוּנֵרע געכעטע וויח חֲגֵעֵנְהֵן דוֹשֵׁט דע: רִיכֵטטען רִיפֿוֹלִיגֵךְ. דֵּינֵךְ, ח' גִּמְטט, חִיטֵט דיח גערעכטיגֵךְ קייט! * ח' עֲנֵטוּידיגֵךְ חִיט אֹוֹב חונד רִיכֵיגע חוּנֵךְ, דוּח חוּנֵרע טִילֵע, חוּנֵרע טוֹטן חונד לִנְפֿוֹשֵׁט! וויר ויגֵד יח דער טהָמֵן חונד דוּח חוּנֵר טחֲפֵעֵר! * ט חֲקֵרע חִיין פֿוֹעֵהן, ח' חֹזֵרִיכֵטֵר! רִיכֵיגע פֿחֶטן טהָמֵן דער ויגֵדן חֵדֵךְ; דוּח בִּיט יח יִשְׂרָאֵל

חֹזֵב מְרָה עֵרֵדִיגֵקִיט; פֿחֵן דער געשײדע וועדעהתֵמֵט.

מַעֲיָד עָלֵינוּ. מִהַר רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּנוּ. ק' וְעַתָּה יְיָ אֲבִינִי :
וְאַתָּה בְּרַחוּם סֶלַח לָנוּ: מו"ק בְּרַחוּם תִּבְכַּר עֲוֹן. לְכַל תִּשְׂא
עֲוֹן. וְאַל לְעַד תִּזְכּוֹר עֲוֹן: וְאַתָּה בְּרַחוּם סֶלַח לָנוּ:

צ"ק קַפָּרָם וְדוֹב אֲשַׁכְּנוּ מִלִּגְנוֹן זֶה וּמִתְחִילִין אַךְ חֲנוּן אַתָּה וְכו'.

הַיּוֹם יִכְתַּב. בְּסֵפֶר הַזְכוֹרוֹת. הַחַיִּים וְהַמּוֹת: אָנָּה
בְּנֵה. עוֹרֵי נָא. הִתְעוֹרְרֵי נָא. עֲבֹדֵי נָא. הִתְנַצְּבֵי נָא.
קוֹמֵי נָא. הֲלֵי נָא. בְּעַד הַנִּפְשָׁהֵנִי נָא. פִּנֵּי דַר עֲלִיּוֹן:
מיוסד ע"ס א"ב.

אִיזְמָה בְּחַר. יִלְבִּין כְּצִטָּר צַהַר. בַּתְּפִלַּת הַשְּׁחַר: בְּטוֹחוֹת חִיקָר.
צֹאן עֲרֹדוֹ יִבְקַר. בְּעַת תְּמִיד הַבּוֹקֵר: גּוֹשֵׁם וְעוֹצֵר. גְּלוֹתֵינוּ יִקְצֹר.
בְּזֹאת תִּפְּלֵת יוֹצֵר: הַיּוֹם זִכְרֵךְ הַרְדּוֹ אֶל הַאֲדָר. כִּי קָרַנְנוּ גִיחַר. בַּתְּפִלַּת
הַשְּׁחַר: הַבַּל סוֹקֵר. הַמַּסְטִין וְכַחֲשׁ וְיִשְׁקֵר. בְּעַת תְּמִיד הַבּוֹקֵר: וּמִזְמָה

הַטַּמְאִים אֵף הַקַּב"ה מַעֲבֵר אֶת יִשְׂרָאֵל (יוֹמָא דף כ"ה). אֲתָה ה' אֲבִינוּ, כִּי כָּל
כִּי וְדִי וְיִתֵּר עִיקַר כְּרֵאָה לְנִרוֹם וְעַתָּה ה' אֲבִינוּ כִּי כֵן הוּא לִשְׁן הַכְּתוּב בִּישַׁע' ס"ד
ז', וְרֵאשִׁית כִּי הַפִּיטָן הוּא דַק מֵאוֹד לְסִיּוּם כָּל קַרְחוֹי עַל לִשְׁן הַכְּתוּב מִמֶּנּוּ, דוֹן
וְתַמְחָא לְכֵן הַדַּעַת מְכַרְעַת שָׁם זֶה כְּמוֹהֶם. וְאַל לְעַד וְכו', שֵׁם.
הַיּוֹם יִכְתֹּב וְכו'. הַמֵּאֲמַר הַזֶּה הוּא מְדַבְּרֵי הַשֵּׁן לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְעוֹרֵר
אוֹתָהּ לְתַשׁוּבָה וְלַתְּפִלָּה וְקוֹרָא לָהּ אֲחַת כַּנֶּה עוֹרֵי נָא וְכו', וְכַנֶּה תִּזְכֹּר לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל דְּכַתִּיב וְכַנֶּה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינְךָ (תִּילִים פ' י"ו). חֲנִי נָא, כִּי כִּי בְּדַפּוֹס
יֵשׁ וְעַמּוֹ הַתַּחֲנִּי נָא דַר עֲלִיּוֹן הַקַּב"ה.

אִיזְמָה בְּחַר, הַאֲוִמָה אֲשֶׁר בְּחַר. נָזַר, לִבְךָ. בְּטוֹחוֹת, קִרְבֵּי וְכִלְיוֹת, עֵינֵי מֵה
שְׁכַתְנִי בְּסֵדֶר כָּל נְדָרֵי בְּכִלְיוֹת אוֹתָךְ אֲהַרֹּם בְּאֵת כ'. גּוֹשֵׁם וְעִזָּר, הַקַּב"ה אֲשֶׁר בִּידוֹ
לְהַגְשִׁים יַסַּם לְעַזֹּר הַנֶּגֶם. נִחַר, כַּתִּיבָה. הַבַּל סוֹקֵר, הַקַּב"ה שְׁסוֹקֵר וְרוֹאֵה הַכָּל
יְכַחֵשׁ וְיִשְׁקֵר הַשֵּׁן הַמַּשְׁטֵין. וְזוֹמָה לֹא יִבְכֶּה, הַקַּב"ה אֲשֶׁר לֹא יִבְכֶּה מִמֶּנּוּ כָּל זוֹמָה

יִשְׂרָאֵל דִּיבְיָגֵר, גַּמְטוּ! * י הַאֲוִמָה רֵעֵב וְזִכְרֵנוּ סִיד חוֹבֵנוּ!
חִילָּה, קָחֵנוּ חוֹבֵנוּ וְיִסֵּר בְּחִיָּה עֲרֵלִיגִיט לִפְתָּךְ, דוּחַ בֵּינֵי יֵה חוֹבֵנוּ
פְּתִיטָה, גַּמְטוּ! * כ דוּחַ בֵּינֵי תִיבְחָר וְהַעֲרֵלִיג, זֶה פְּעִרְלִיגֵה חוֹבֵנוּ וְזִכְרֵנוּ.
פְּעִרְלִיגֵה רֵיחַ זִכְרֵנוּ חִיבְנוּ יִעֲרֹב, חוֹבֵנוּ וְחַס יִחַ עוֹיֵב פְּעִרְעִסֵנוּ וְיִין
דִּים זִכְרֵנוּ; פְּעִרְלִיגֵה! הַאֲוִמָה! גַּמְטוּ! תִּבְחָר דִּיבְיָגֵר חוֹבְחָר וְהַעֲרֵלִיגִיט!
דוּחַ. הִיטֵעַ וְזִכְרֵנוּ זִכְרֵנוּ זִכְרֵנוּ טַחְטְחֵנוּ וְזִכְרֵנוּ חִיבְנוּ בּוֹךְ דַּעַ
חֲדַעְנוּ עֵנוּ חִיבְנוּ עֵנוּ עֵנוּ; עֵנוּ עֵנוּ עֵנוּ, ה' כַּנֶּה (יִשְׂרָאֵל)! וְיִחַ וְיִשְׁקֵר
יִחַב' דִּין חוֹי! בִּעֵט טַחְטְחֵנוּ עֵנוּ חוֹבֵנוּ חֲבֵנוּ עֵנוּ עֵנוּ עֵנוּ עֵנוּ
דַּעַר וְעֵנוּ, חוֹבֵנוּ פְּעִרְעֵנוּ חִיבְנוּ לֹת הַיּוֹשֵׁעַ וְשִׁהַרְקֵנוּ!

לא יבצר. מצרחהינו יצר. בזאת תפלת יוצר: היום וכו'. זחול סחרתר.
 בטח ירפיץ ויסחר. בתפלת השחר: ה'תתף יקר. בני שת לקרקר. בעת
 תמיד הבקר: טהור ונוצר. סגלתו לת'יים יעצר. בזאת תפלת יוצר: היום
 יריר מרחם משחר. יושיע טרם מחר. בתפלת השחר: כובש הרים
 ועוקר. לטובה עמו יבקר. בעת תמיד הבוקר: מקדשך ומזבח וקהלך.
 נא בקימתם תבצר. בזאת תפלת יוצר: היום וכו'. סעורה ושכורה כפתר.
 פצה מריב וחרחר. בתפלת השחר: קרנות עשר יעקר. שתילים
 בביתו ליקר. בעת תמיד הבוקר: יורה ומלקיש הפצר. ספק לחורש
 יקוצר. בזאת תפלת יוצר: היום וכו'.

(ובכן) אך חנין אתה רחום לכל פעל:

חין מיוסד ע"ס א"ב, קהל
 אך אתים בחין לפניה. כי אתה רחום לכל פעל:
 אך בוטחים בהסדך אמוניה. כי אתה רחום לכל פעל:

כמאמר איוב מ"ב ב'. מזרותינו ילר, כדכתיב בכל צרתם לו צר (ישעי' ס"ג ט').
 זחול סחרתר, תאר לישראל שהם במגור מסביב. זחול, לי יראה וסחרתר טעמו
 מסביב. ויסחר, וישב בהסינה, וישבו לאכול לחם (בראש' לו כה) ת"ל ואסחרו
 ותרגום של סביב סחור סחור. חיתך, תאר לכנסת ישראל בתילי' ס"ח י"א. בני שת
 לקרקר, כדכתיב וקרקר כל בני שת (במדבר כד יו). יעצר, יאסף. יריר מרחם
 משחר, ישראל בני אברהם שאמר עליו מרחם משחר (תילים ק"ג ג) וכתב העמוסים
 מני בטן (ישעי' מג). כובש וכו', תאר להקב"ה. תבצר, תחוק ל' לבצר החומה
 (ישעי' כ"י). סעורה וכו', תאר לישראל ע"ה עניה סוערה (שם כד י"א). כפצר,
 ככלי חרס. פצה, הגל ל' פצני והגילני (תילי' קמ"ז ז). קרנות עשר, רומן לחי'
 הרביעית שבמראה דניאל. שתילים נביתו. ישראל. הכקר, ל' ריבוי, תן בשפע
 רב יורה ומלקיש עד שיספיק לחורש וקצר.

אך חנין וכו'. מלת אך מרובה בשעם ובהרבה מקימות היא באה לאמת הדבר
 ככתיב בשרשים וכן היא מתפרשת בענין. אתים בחין. באים בחיובים. כי אתה
 רחום לכל פעל, כ"כ בכל כ"י וזין לשנו אחר שכבר מצאנו פועל ומעשה נמורים במקרא
 פועל אלהים ומעשהו (תילי' ס"ד י) מעשה חין ופועל חמם בכפיהם (ישעי' נט ו) ורבים

ובכן. ומהר"ך! דוח ביזת גמריג חונר מוזבחרההערליג!
 א ק'. ומהר"ך! דרך פועהטן יוח חגיברניסטג חו;
 ק'. דטן דוח ביזת מוזבחרההערליג!
 ב ח'. ומהר"ך! דוינער הזור פערטרויען דינע געטרייען;
 ק'. דטן דוח ביזת מוזבחרההערליג
 ומהר"ך

- אך גועים ומרגישים שכנגד. ^{חין} כי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֶּעַל :
 - אך בלו עיניהם לטעוניה.
 - אך הוגים לענות עניניה.
 - אך ועודים בנצוח לנגנה.
 - אך זועקים יחד המוניה.
 - אך חזקים ישועות הוסניה.
 - אך טבולים במזרח להנגה.
 - אך יודו לשמך בניה.
 - אך בפר לעמך מאמיניה.
 - אך לא לנו כי אם לטענה.
- חנן ורחום לְכֹל פֶּעַל :
 חנן ורחום לְכֹל פֶּעַל :
 חנן ורחום לְכֹל פֶּעַל :
 חנן ורחום לְכֹל פֶּעַל :

אך

כאה, אכל משקל כעול לא מלאנו במקרא. גועים ומרגישים שכנגד, זועקים והומים במשככותיך. דלו, טסאים. הוגים, מדברים. בניצוח, ל' למנצח. ישועות חוסכיה, ישע ונבחותך ל' חוסן ישועות (ישעי' לו). טבולים וכו', כבר טבלו עצמן כדי לחקן לך

- ג ס'. ומהרויך; ויפלטנד טטירלטן יום חין דייעטן טעאפען היער!
 ק'. דען דוח ביוט מוזבמרהערליג!
- ד ס'. ומהרויך! יום העפסטן מיהרע חויגען נחך דייעער ווסהכונג,
 ק'. גנחדיגער חונד מוזבמרהערליגער!
- ה ס'. ומהרויך! מיט מהדחבט בעטען יום דייע געבעטע שרועטן!
 ק'. דען דוח ביוט מוזבמרהערליג!
- ו ס'. ומהרויך! חין מיהרען קחרען בעוויגען יום דייע עוויקייט;
 ק'. דען דוח ביוט מוזבמרהערליג!
- ז ס'. ומהרויך! לו דיר טרייען יום חיינאויטהיג!
 ק'. דען דוח ביוט מוזבמרהערליג!
- ח ס'. ומהרויך! חויל דייעער מוזנחבט הינפע המרען יום,
 ק'. גנחדיגער חונד מוזבמרהערליגער!
- ט ס'. ומהרויך! יום המכען יך געריינגט, דיך ריין מכלובעטען;
 ק'. דען דוח ביוט מוזבמרהערליג!
- י ס'. ומהרויך! דייעטן נחטען הוודיגען דייע וסעהען;
 ק'. דען דוח ביוט מוזבמרהערליג!
- כ ס'. ומהרויך! עו ינד דייע געטרייען, פערליהע!
 ק'. דען דוח ביוט מוזבמרהערליג!
- ל ס'. ומהרויך! ניכט חונענרנטהמובען, דייעטעהמובטן,
 ק'. גנחדיגער חונד מוזבמרהערליגער!
 ומהרויך

שחרית ליום כפור

למ

- אך מגר מתקוממי צפוניך • ^{קח} כי אתה רחום לכל פעל:
 - אך נשא זרע בחוניך • כי אתה רחום לכל פעל:
 - אך סליחה תרבה למתעניך • כי אתה רחום לכל פעל:
 - אך ענם משמי מעוניך • חנון ורחום לכל פעל:
 - אך פצם מוהמית שאונך • כי אתה רחום לכל פעל:
 - אך צדק גוי נבונך • כי אתה רחום לכל פעל:
 - אך קומים קדם קנייך • כי אתה רחום לכל פעל:
 - אך רומם תל ארמוך • כי אתה רחום לכל פעל:
 - אך ישעה לחש מתחנניך • כי אתה רחום לכל פעל:
- ח"ק אך תטבם וחסדכם מתרונך • חנון ורחום לכל פעל: אך וכו'.

בטהרה מנר, ל' הפלה בתילי' פ"ט מ"ד, כפוכיך, ישראל' על עמך יערימו כוד ויתיעזו על כפוכיך (תילי' פגד). כפוכיך, האבו' שהנחמת כנסיונו'. כנוכך, עש"ה עם חסד וסנדון הנוי הגדול הזה (דברי' 17). קדם קנייך, עש"ה זכור עדתך קנית קדם (תילי' עד 3) או שרומן להר ליון עש"ה הר זה קנתה ימינו (שם עת נד), ולאמרו ז' דנריס שנכרחו קודם שנכרא העולם תורה וכו' וכו' (פסחי' נד א) ולאמרו ביהמ"ק קנין א' וכו'.

- ס' ומהרניך! דיינער טוטלגענחסען פייכרע טיירלען;
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג!
- נ' ס'. ומהרניך! יום זינד זעהנע דיינער ערפערטסטן, ערהטבע יום;
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג!
- ס' ס'. ומהרניך! דוח בייט דען בוסש'ערטיגען נחשיכטיגה'ון!
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג!
- ע' ס'. ומהרניך! דוח מ'טטערטעסט מיהן חויו דיינער הימלישען ומהנוג,
גנ'ריגער חוכד מ'זובמרהערליגער!
פ' ס'. ומהרניך! דוח רעטטעסט יום חויו כרויענדען פ'וטהען;
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג;
- צ' ס'. ומהרניך! דוח טפריכסט יעניג דיין פ'ערניכטיגען פ'חוק;
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג!
- ק' ס'. ומהרניך! דוח העכסט ויעדער עופער דיינע פ'תרומו' ערו'מרבטן;
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג!
- ר' ס'. ומהרניך! דוח פ'הרסט מיהן ויעדער חויל, דיין פ'ערפ'ח'ו'טען טע'ח'ו'ט;
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג!
- ש' ס'. ומהרניך! דוח וערקסט חויל דמו ל'זפען דינר מ'כעטער;
ק'. דען דוח בייט מ'זובמרהערליג;
- ת' ס'. ומהרניך! דוח בייט מיהרע טטיגע; מ'חיברום יום זיכ'ט דיינען ז'מנע;
ק'. גנ'דיגער חוכד מ'זובמרהערליגער!

וּבְכֵן אָמְרוּ לַאלֹהִים מַה נִּזְרָא מֵעֵשֶׂה:

מיוסד ע"פ א"צ בראשי הארצות.

בתחין הארון.

ח' אָמְרוּ לַאלֹהִים. אָרְךָ אַפִּים וּגְדֹל כַּח. מִכֵּין הָרִים

בְּכַח. תְּכַס לֵבָב וְאַמִּיץ כַּח. נוֹתֵן לְעֵף כַּח.

ק' לָכֵן יִתְגַּאֲהַר גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח:

ח' אָמְרוּ לַאלֹהִים. בּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם מַעְלֹתָיו. מִשְׁקָה הָרִים

מַעְלֹתָיו. וְיָבֵר עֵשָׂה לְגַבְלֵי אֹתָיו. וְלוֹ נִתְּכֵנוּ עַל לֹתָיו.

ק' לָכֵן יִתְגַּאֲהַר הַמְּקָרָה בַּיּוֹם עַל לֹתָיו:

ח' אָמְרוּ לַאלֹהִים. גִּאָה וְגִבוּת בְּשָׁמַי מַעְלָה. עֹשֶׂה

אוֹר בְּשָׁמַלְתָּה. לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֹלָה. וְהַעֲזוּ וְהַמְּשִׁלָּה.

ק' לָכֵן יִתְגַּאֲהַר וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשִׁלָּה:

ובכן אמרו לאהי וגו' תילי ס'ו ג' וטעמו דוממו וסנחו כטעם את ה' הזמרת (דברי כו"ז), יתאמרו כל פועלי און (תילים כד 7) וכמו שפי' ס' ד' ט' ז'.

אפרו. הפיוט הזה מחונך מפסוקים כפרדים במקראי קדש לכן זיינתי מקום מוכף הפסוקים ודי בחר. א ארך, נחוס א' ג'. מכין, תילי ס' ה' ז'. חכס, איוב ט' ד'. ניתן, ישעי' מ' כ"ט. גדול, תילי קמ"ו ה'. ב בוכה, עמוס ט' ו'. משקה, תילים ק"ד י"ג. זכר, סס קי"א ד'. ולו, ש"א ב' ג'. המקרה, תילי ק"ד ג'. ג גאה, עש"ה איוב כ"ב י"ב. עוטה, תילי ק"ד ב'. לו, ד"ה א' כ"ט י"א. והעזו והמשלה, עש"ה עמו עזו (איוב יב טו) ועש"ה ואתה משל בכל (דה"א כט יב). ומלכותו, תילים

ובכן. וך (תבפרייזעט גחטט: וויח פֿורשטבאָר ויכר דיינע טההטן!

א ח'. (תבפרייזעט גחטט! ער חייט (תבגזיטהיג חונד גרחסמחלטיג! זיינע

חזונחלט הטט דער בערגע גרונד געזעגט! ער חייט ווייזען הערלעכע

חונד פֿון חיבירלעגער מחצט, חונד פֿערלייהעט דעסן ויחטטען קרחהט!

ק' דחרונן ליעהט החכין חיהגן. גרחס חייט חונדער הערר חונד חזגעווחלטיג!

ב ח'. (תבפרייזעט גחטט! חיש הייווען הטט ער זיינען דההען ווחהחניטן

חויפגעבויעט! בערגע ווחסערט ער חוי: זיינען ווחזערן! דענקחחלוב

סטיפֿטעט ער זיינען ווחונדערן! חיהגן חייט חזר טההטן חיינהחלט בעקחחכט!

ק'. דחרונן ליעהט החכין חיהגן, דער זיינע: חזזער ווחחובט חייט ווחסער!

ג ח'. (תבפרייזעט גחטט! ער חייט החך ערהחכען חיו יענען היחחילוב

הההען! ער חושהחזוט זילט וויח חיינ געווחמד! ווי חייט חזזגעווחלט

חונד גרחסע, זיעג חונד אעררזיכקייט!

דחרונן ליעהט החכין חיהגן, דעסען העררטחפֿט ווחחטעט חיבער חזזע:

(תבפרייזעט)

ק' לָבֵן יתְנַאֶה אֵשׁ אֶבְלָה אֵשׁ:
 ח' אָמְרוּ לַאלֹהִים. חֵי עוֹלָמִים. צָר בָּיָה עוֹלָמִים.
 אָהָרָה בֵּית עוֹלָמִים. מְכוּן לְשִׁבְתָּךְ עוֹלָמִים.
 ק' לָבֵן יתְנַאֶה עֲתִיק יוֹמִין:
 ח' אָמְרוּ לַאלֹהִים. מְהוֹר עֵינַיִם. סְבִיבְתֵי חֲשֵׁרֶת מַיִם.
 עָבִי שֶׁחַק הַחֲשֵׁבֶת מַיִם טַעֲנֵי מְרַבְּבָתוֹ גַּבְתָּם מִלֵּאת עֵינַיִם.
 ק' לָבֵן יתְנַאֶה מִצּוֹת יִי בְּרַה מְאִירֶת עֵינַיִם:
 ק' אָמְרוּ לַאלֹהִים. יוֹדֵעַ מַה בְּסִתְרֵי הַשָּׁד. לֹא יִחְשִׁיךְ
 מְנוֹ כָּל הַשָּׁד. קִין שָׁם לַחֲשֵׁד. הוֹבֵךְ לְבַקֵּר צְלָמֹת וְחֲשֵׁד.
 ק' לָבֵן יתְנַאֶה יוֹצֵר אֹר וְבוֹרֵא חֲשֵׁד:
 אָמְרוּ

ז' י"א. אש אוכלה, עש"ה כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא (דברים ד' כד) ואמרינן סוף פ"ג דיומא ויש אש אוכלת אש דשכינה וכו'. ח חי עולמים, עש"ה וישנע ב' ס' העולם, דכ"א. י"ב ז'. נר, ישע' כ"ו ד'. אזה, עש"ה מילים קל"ב י"ג. מכון, שמות ט"ו י"ח. עתיק יומין, דכ"א ז' ט'. ט טהור, חנניק א' י"ג. סביבותיו חשרת מים, ש"ב כ"ב י"ב, ובתילים י"ח כתיב חשבת מים, ותפס ל' שניהם על פי מאמרם ז"ל במס' תענית דף י'. טועני מרכבתו, נושאי מרכבתו. גנתם, יחזק' א' י"ח. מכות, סילי י"ט י'. י יודע, עש"ה דכ"א ז' כ"ב. לא יחשך, תילי' קל"ט י"ב. קן, איוב כ"ט ג'. הופך, עמוס ה' ס'. יוצר אור, ישעיה מ"ה ז'.

ק'. דמרוח ליעוט הקציון מיהנן דעין פייערפערלעעהרעדטן פייער!
 ח ס'. וְחֲבֵרֵי יוֹעֵט גָּחַט! ער חזיט דרוז וְעֵבֶן מוֹזֵר וְעוֹטֵט! דער
 ערהמוטער מוֹזֵר וְעוֹטֵט! ער הָטָט דען טעמפֿען דער עוויגקייט
 ערקערטן לוֹ זיינען פֿעסטען זיטלע חין עוויגקייט.
 ק'. דמרוח ליעוט הקציון מיהנן דעין עוויגרויערעדטן!
 ט ס'. וְחֲבֵרֵי יוֹעֵט גָּחַט! ער חזיט מוֹזֵעֵה עֵד! ויין ריינע חויגע דורדרוינגט
 קרייטענדע וְחֲסֵרֵהֶן עוֹן, חונדרדרוינגליכע וְחֲקֵטֵן מיטטערנאָכטליכער
 פֿלוֹטעטן. דוח טרָקער זיינע טרויטֿוֹמֵהֶן זינד וְעוֹטֵט פֿלוֹזער חויגען!
 ק'. דמרוח ליעוט הקציון מיהנן. לוֹטֵטֵר חזיט
 דעז העררן בעפֿעהן, חונדר ערוֹיִטעֵד!
 ח ס'. וְחֲבֵרֵי יוֹעֵט גָּחַט! ער קעננעט, וְחֲזוֹ חֵץ פֿינסטערן פֿערברָגען;
 פֿינסטערניס קחן מיהנן ניכט: פֿערדונקלען; ער הָטָט חיהר חיון ליען געוועטלעך,
 דער פֿינסטערניס; ער פֿעררוֹמֵדעט חין חֲרִיעֵלִיכֵט טקדעוֹטֿטֿטען
 חונדר פֿינסטערניס! ק'. דמרוח ליעוט הקציון
 מיהנן, דעין בילדער דעז לוֹטֵטֵן, דעין טקפֿער דער פֿינסטערניס!
 וְחֲבֵרֵי יוֹעֵט

י' אמרו לאלהים - פוגן בסאו למשפט. מכון בסאו צדק ומשפט. אלהי המשפט. תאנה ירו במשפט.

ק' לבן ותגאנה ויגבה יי צבאות במשפט:

י' אמרו לאלהים. לו יאנה מרובה. שוכן עד ואת דבא. משיב אנוש עד דבא. ואומר שובו ברוח נמוכה.

ק' לבן ותגאנה פי ליי המלוכה:

י' אמרו לאלהים. מושל בגבורתו עולם. הכל צפוי ולא געלים. זה שמו לעלים. חסדו מעולם ועד עולם.

ק' לבן ותגאנה ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם:

י' אמרו לאלהים. גוצר חסד לאלקה דור. לוחם קמיו מדור דור. במקום סבת משיחו לגדור. האור הזנה עמו במקדור.

ב כוכן תילי' ט' ס'. מכון סס' כ' ז' ב'. אהי, ישעי' ל' י' ח. תאסו, דבריו' ל' ז' מ' א. ויגבה, ישעי' ה' ט' ז'. ללו, עש' ה' כ' י' א' תה (ירמיו' י). שוכן, ישעי' כ' ז' טו. משיב, עש' ה' תילי' ז' ג'. מושל, תילי' ס' ז' ז'. הכל נכפו, הכל כנאס וגלוי לפניו, הוא עש' ה' ירמיו' כ' ג' כ' ד', זה שמוט ג' ט' ז'. חסדו, תילי' ק' ג' י' ז'. בריך, שס' מ' א' י' ד'. ג כזר דבריו' ז' י'. לוחם, עש' ה' שמו' י' ז' ט' ז'. מקי', עש' ה' עמוס ט' י' א. האו', עש' ה' דניאל ב' כ' ב.

כ ס' וקבפרייעט גחטט! פֿעסט טטעהט לונג געריכט זיין טהרמו; וייגע טהרמעו פֿעסטע, רעכט חזר גערעכטיגקייט! ער חיוט הערר דעו רעכטו! התרהחבר דער גערעכטיגקייט!

ק' דחרונ ליעוט החביון חיהנ, גחטט לכאל! דער חקך חין געריכטע זיך לייגט! ל ס' וקבפרייעט גחטט! חיהנ חוויין געביהרט דח: רייך; חין חונענד; זיכטן טהרמעט ער, חזר חין דעמיטהיגען זעלען! ער פיהרט טטערבליכע ביו לור נערקנירטונג; דחן טפריכט ער: קעהרעט וויעדער חין דעוטה!

ק' דחרונ ליעוט החביון חיהנ, דעכט עוויגען! זיין חיוט דח: רייך! ח ס' וקבפרייעט גחטט! ער רעגערט דח: וועלטחון חיוט חווייגחטט!

חווייגחטט ער חזר חווייגחטט ער חיוט זיין עוויגער נחמע! זיגע גיטע בייכט פֿחן עוויגקייט לו עוויגקייט! ק' דחרונ ליעוט החביון חיהנ; געלחט זיח ער, דער עוויגע, ישראל'ס גחטט! פֿחן עוויגקייט ביו לור עוויגקייט!

ג ס'. וקבפרייעט גחטט! זיכטן פֿריידען בעהחטט ער זיגע חור דעט טויערסטען געטלעכט נחך חוין; זיכער פֿיינדע געטלעכטער בעקחטפֿעט ער פֿיר חזר פֿיר. ער ריכטעט דח היטטע זיגען געחוכטען וויעדער חוין חזר חווייגחטט זיח. חין זיכעט פֿחןחיסטע ווקהנט עוויגען זיכט.

ק' לָבֵן יתְנַאֶה זֶה וּזְכָרוֹ לְדָד דָּד :
 ח' אָמְרוּ לֵאלֹהִים . סוּבַל עֲלִיּוֹנִים וְתַהוֹנִים . שׁוּמַע
 י' אֲבִיּוֹנִים . מֵאֲזִין שִׁיחַ הַנּוֹנִים . מִקְשִׁיב שְׁוַע רְגָנִים .
 ק' לָבֵן יתְנַאֶה יְיָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָנֵי הָאֱלֹהִים :
 ח' אָמְרוּ לֵאלֹהִים . עֲזוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה . נֹקֵם לְצָרָיו
 וּבַעַל הַיָּמָה מִכְרִית קָמּוּ בְמַהוּמָה נִהַם עֲלֵיהֶם בְּנֵהִימָה .
 ק' לָבֵן יתְנַאֶה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה :
 ח' אָמְרוּ לֵאלֹהִים . פֶּעַל וְעִשָׂה הַבַּל . בָּהָר לְגִדְל וּלְחִזֵּק
 לְבַל . אֱלֹוֹ יִשְׁבְּרוּ עֵינֵי כָל . וְעֵינָיו מִשׁוֹמְטוֹת בַּבַּל .
 ק' לָבֵן יתְנַאֶה עֲלִיּוֹן עַל כָּל :
 ח' אָמְרוּ לֵאלֹהִים . צַדִּיק בְּכָל דְרָכָיו . יֵשֶׁר מִצִּיץ
 מִחֲרָבֵיו

זה, שמות ג' ט"ו. ס סוכל. עש"ה דברי' ל"ג ז'. שמע. תילי' ס"ט ל"ד. מאזין וכו'
 עש"ה סס כ"כ כ"ה. אהי, דברי' ל' ט"ו. ענות, תילי' כ"ד ח'. נוקם, נחום ח' ב'.
 מכרית, עש"ה שמות ט"ז וישע"ל ל"ז כ"ד. ה' איש מלחמה, שמות ט"ו ג'. פ פעל,
 עש"ה ישע"ל מ"ד כ"ד. בידו, דה"א כ"ט י"ב. אליו, תילי' קמ"ה י"ד. ועיניו, דה"ב
 ט"ז ט'. עליון, תילי' כ"ג י"ט. צ צדיק, סס קמ"ה י"ו. ישר מנין, שיר ב' ט'.

ק'. דמרוץ ליעוט הקצין חיהנן, דעסן מנדענקטן בוייבט חויל עוויגע לייטען.
 ס ח'. וקבפרייזעט גקטט! ער חייט דער ערהמלטער דער קבערן חונד
 חונטערן וועגען; ער ערהקרט דיח מרשען; ער פערניוואט דמו קומגען
 דער בעטענדען; ער ווערקט חויל דמו געטרייח דער פֿונעהערטען.
 ק'. דמרוץ ליעוט הקצין חיהנן, דער
 גקטטער גקטט, דעסן העררן מוֹלַעַר העררן!
 ע ח'. וקבפרייזעט גקטט! ער חייט ומלטיג חונד ויעגרייך, מיין הענד חינן
 טטרייטע! רחלעפֿון געגען ויינע פֿיינדע חונד גריוואג! ער וויבט ויינע
 ווידרמַחֵר חויל חין פֿערלנווייפֿונג; טקבט ווידער ויח חייט ברוינענדן פֿונטען.
 ק'. דמרוץ ליעוט הקצין חיהנן, דעסן עוויגען, דעסן העררן דעו קריעגו!
 ס ח'. וקבפרייזעט גקטט! ער ווערקט חונד טהוט מוֹלַעַן; חין ויינער דמנד
 חייט דיח גקטע חונד טטקרקע פֿון מוֹלַעַן; לו חיהט דמנדען דיח
 חויעגן מוֹלַעַר, חונד ויינע חויעגן דורכטויען מוֹלַעַן.
 ק'. דמרוץ ליעוט הקצין חיהנן, דעסן ומלסטען חויער מוֹלַעַן
 צ ח'. וקבפרייזעט גקטט! ער חייט גערעכט חין מוֹלַעַן ויינען וועגען.
 חויל

מְהַרְפֵּיּוֹ. הִפְצֵן בְּעַם מִמְּלִיכָיו. יִירָשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו.

ק' לָבֵן יִתְנַאֵחַ בְּרַכּוֹ יי. כָּל מְלֹאכָיו:

ס' אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. מַגִּיד אַחֲרֵית

כִּרְאשׁוֹ. בְּבַר בָּאוֹם דְּלַת רֹאשׁוֹ. עוֹז יוֹם יוֹם לְדָרוֹשׁוֹ.

ק' לָבֵן יִתְנַאֵחַ הַמֵּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁוֹ:

ס' אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. רָם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד. בְּמַחֲוֹ בּוֹ עֲדֵי

עַד. כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוּשִׁים וְעַד. וְלַעַם קְדוּשׁוֹ נֹעַד.

ק' לָבֵן יִתְנַאֵחַ הַמְּבִיט לְאֶרֶץ וְתֵרַעַד:

ס' אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. שְׁבִילוֹ בְּמִים רַבִּים. שְׁמִי מֵרַעִיף

רַבִּים

ספן עש"ה יעני' ס"כ ד'. יראק תיליס ל"ז כ"ב. ברכו, שם ק"ג כ'. ק קורא, ישעיה מ"ח ד'. מגיד שם מ"ו י'. צמר, עש"ה תיליס קל"ה ד'. צמר באום דלת ראש, צמר בכנסת ישראל שיהא דלת מספר כדכתיב כך בחר ה' לא מהנכנס כי אתם המעט מכל העמים (דברים ז' ז'). דלת ל' דלות וראש ל' מספר כמו כי תשא את ראש והפירוש הוא עיקר, וכמוהו יסד הפייטן ביזר לפרשת שקלים אל מתכסף לכל לראש צמר באות דלת ראש. עוזה עש"ה ישעיה כ"ח ב'. המתכסף, דה"א כ"ט י"א. ר רם, ישעיה כ"ז ט"ו. נטחו, שם כ"ו. כנורו, תיליס פ"ט ח'. קדושו וי"ג קדונו. נוער, שמי' כ"ה כ"ב. המביט, תיליס ק"ד ל"ב. ש שבילו תילי' ע"ז ב'. שמי' מרעיק, עש"ה ישעיה מ"ה ח' וירמ' י"ד כ"ב.

חול דען גערעכטען חזט ויין בליק גערילטעט! ער חזט חיינעט פֿחוקע געבייט, דמו חיהבן הוֹרִיגט; ויינע גינעגנעטען ערבטן דמו אָהב. ק' דמרוץ ליעוט הפֿזיון חיהבן, דען מוֹוגע רעכטן! חיהר ויינע ענגעל, בענעדריעט חיהבן!

ק ח'. אָמפֿריינעט גאָטט! ער רופֿט דוח געטוֹעכטער הערפֿער פֿחֿטן חייבט; גיין: ער פֿערקוינעט דמו ערדע חטן חנפֿחג! ער חמט זיך מיין למהוֹ חרעטו פֿחוק ערקחדען, ויינע מוֹומחבט טחגליך לו פֿריינען.

ק' דמרוץ ליעוט הפֿזיון חיהבן, דען ערהחבטען חבעהויפט חיבר מוֹוגע. ר ח'. אָמפֿריינעט גאָטט! חמך חובר ערהחבטען בעוֹוקהגט ער דוח מוֹונעג זיכקייט! ויינע פֿערטרויעטען פינדען טוטלן בייה חיהבן חין עוויגקייט! ער חמט ויינר חמייעסטחט רטוידען חוטן קחיע יענער הייזגען (ענגעל); חמך ווקהגט ער חונטר חיינעטן פֿחוקע, דמו ער געהויליגט.

ק' דמרוץ ליעוט הפֿזיון חיהבן; ער טויעט דוח ערדע חו, יוח בעכט!

ש ח'. אָמפֿריינעט גאָטט! ויין פֿלמך געהט דורך גרמסען געוֹוקסער! ויינען

היחובלן

רביבים. שמו מיוחדים שחר וערבבים. בשער פת רבים.

ק' לכן יתנאה יי צבאות יושב הכרובים:

מ' אמרו לאלהים. הנהלתו מלאה הארץ. מעביר פליון

והרץ. משיב אף וחרון וקרץ. שוע מחנניו ירץ.

ק"י לכן יתנאה יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ובכן מה נזרא מעשיך. (ניא וכן גדולים מעשי אלהינו):

ע"פ א"ב.

מ' מעשה אלהינו. אין בשחק יערך לו. בבני אלים

ידמה לו. גבוהים עלה למושב לו. דריגיא פתגבים למולו.

ק' לכן יתנאה הצור תמים פעלו:

מ' מעשה אלהינו. המשל ופחד עמו. והרבה פדות

עמו

בזער בת רבים, בנתי כנסיות. ה' נבואת, ש"ב ו' ב'. ח תהלתו, ישעיה
מ"ב י'. מעביר וכו' משיב אף וכו' עש"ה תילים ע"ח ל"ח. שוע, עש"ה יעתר
אל אלה ויראהו (איוב לג כ"ו). ה' אדונינו, תילים ס' י'.
מעשה אלהינו. אין מי, עש"ה תילים פ"ט ז'. גבוהים עלה, השמים
הגבוהים העלה למושב לו. דרי גיא, יושבי הארץ, עש"ה ישעיה מ' כ"ב
הנור, דברים ל"ב ד'. המשל, איוב כ"ה ב'. והרבה כדות, תילים ק"ל ז'.

היוחטין ענטטטרקטטין רעגענגיסע; פריה חונד טפחט ווירד רעטן נחטען
זייכער חיינהייט געהויריגט חין דטן פֿעֿרטן גרמסער פֿערמחוחונגטן.
ק' דמיון ליעוט הקביון חיהתן דעטן טוויגן לכאול, דעטן טהרקרד חוין כרובי!
ח' לִקְבֵּריוועט גמטט! פֿתון חייט דוח ערדע זייכער רוחונו! ער בעפֿרייעט
דח פֿתן פֿערדערבן חונד חונהיין! ער בעתקלפֿטיגט זיין חוכוילון חונד פֿערט
דערבערן לקרן חונד הקרטרמו פֿועהטן זייכר חכבעטער חייט ווקהגעפֿעלונען מן.
ק' דמיון ליעוט הקביון חיהתן גמטט חונדערטן
הערין! ויח רוחהפֿתון חייט דוין נחטע חוין ערדען!
מ' מעשה. טהחטטן חונדערטן גמטטען. קיינער חין ווקוקטן גלייביט חיהתן!
חונדער היחויטען מחפֿטען חיהתן קיינער קהנויך! יענע הקהטן החט ער לזויגעטן
ויטלע ערהקטען! דוח ביווקהגר דער חונדערטען זיכר ויח היטרעקטן חיהתן!
ק' דמיון ליעוט הקביון חיהתן, דעטן טרפֿער! זיין טהון חייט קהנע פֿעהן!
ס' טהחטטן חונדערטן גמטטען. ער חייט דער בעייטלער דער הקלפֿטען חונד
טרעקוילטן געמוטט! דמך חייט דער ערומונג פֿיען בייח חיהתן; דמ: טרויען
חונד

שהרית ליום כפור

מג

עמו. ועק ולחש עמו. חש ומאזין במורמו.

ק' לבן יתנאה יי צבאות שמו:

ח' מעשה אלהינו. טרף נתן ליראיו. יובילו שי למוראיו. בתי גדודי צבאיו. לא ישורו כבוד מראיו.

ק' לבן יתנאה הינה עין יי אל יראיו:

ח' מעשה אלהינו. מלאכיו עושה רוחות. נקדש בשירות ותשבחות. סוכת שפיכת שיהות. עונה ומעמיד רוחות.

ק' לבן יתנאה אלהי הרוחות:

ח' מעשה אלהינו. פודה מושחת עמסיו. צור יודע

הוסיו. קדוש מפליא נסיו. רחום למרציו ומכעיסיו.

ק' לבן יתנאה ורחמיו על כל מעשיו:

חש, מהר. ה' נכחות שמו, ישעיה מ"ח ב'. טרף, תילים ק"ח ה'. יוכלו, שם ע"ו י"ב. לא ישורו, לא יוכלו לראית. הנה, שם ל"ג י"ח. מלאכיו, שם ק"ד ד'. סוכת, שמוע ומקבל ל' הסכת ושמע (דברים כ"ז ע'). ספיכת שיחות, לשון ולפני ה' ישפך שיחו (תילים ק"ב א'). עונה וכו' לשון ענני נמרחב יה (שם ק"ח ה'), ול' רוח וכללה יעמוד (אכתר ד' י"ד). פודה, עש"ה חנוכ"ג כ"ד. עמוסיו, ישראל. צור, עש"ה כזוס א'ו. למרציו ומכעיסיו. למרצים איתו וגם למכעיסים לו וכמו שא"ל. ורחמיו, תילים קמ"ה ט'.

חונד קחגטן זיינען פֿעקקען הקרט ער חיילענד; חין זיינען הייזעלן!

ק'. דמרון ליעוט הקליון חיהנן, זיין נחוע חייט עוויגער נכחות.

ח'. טהקטן חונערטע גחטען. זיינען פֿערעהרערן גיבט ער חונטציהקוט;

זיח בריגען גחטעקע זיינען פֿורטכערטן טעאפעלן; פֿערניחעוועטע קערע

הייזעלער טחערטן פֿערמקגען ניכט זייכער וויינעטקט געטאקוט לו טויען.

ק'. דמרון ליעוט הקליון חיהנן, דעו עוויגן חויגע טויען חילן זיינע פֿערעהרער.

ח'. טהקטן חונערטע גחטען. גייסטר נייזעט ער לו זיינען בתעט! חיהנן זינגען

זיח הייזעל זיעדער חונד זקבעתקגע! ער פֿערניחעט וועהקחגענדע געכעטע,

חנטווקרטעט חונד פֿערטחפֿעט רויטן.

ק'. דמרון ליעוט הקליון חיהנן, דען גחטט דער גייסטער.

ח'. טהקטן חונערטע גחטען. ער ערוקט חויז דער גרופֿט, דיח זיך חיהנן

חיברומסן; ער קענט דיח חיהנן פֿערטרויען. חונכעגרייפֿויע חונזער טהוט

ערן דער הייזעל! ער חייט גחטיג דען גחטעוויכטיגן חונד דען וקסטערערן.

ק'. דמרון ליעוט הקליון חיהנן; ער ערכמרט זיך מווער זייכער ווערקע.

טהקטען

ברוב קהלות אשכנז מלגין זה.

מעשה אנוש תתבלוּתוּ מוֹמָה. שְׁבִיתוּ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְשִׁידתוֹ
רָמָה. קָבוֹד בְּסִעֵף אֲדָמָה. וְאִי־יִתְנָאֵה אָדָם לְהַקְבִּיל דָּקָה. אֶבֶל
מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. שׁוֹמֵעַ שְׁעוֹת. שׁוֹעֵה עֵרֶךְ שְׁעוֹת.
תוֹרוֹתָיו מְשַׁעֲשְׁעוֹת. תִּבְסִיסוּ כּוֹבֵעַ יְשׁוּעוֹת.

ק' לָכֵן יִתְנָאֵה הָיָא לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת :

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאִמָּה יַעֲרִיצוּ :

ע"ס ח"ב.

ק' אֲשֶׁר אֶזְמִין תְּהִלָּתְךָ. בְּאֵילֵי שְׁחָק. בְּבִרְקֵי גִבְיָה.
בְּגִדְדֵי גִבְיָה. בְּדַמוּמֵי דְקָה. ק' וְקִדְשֵׁךָ יִפְיָהֶם :
ק' וְרִצִּיתָ שְׁבַח. מִהוֹמֵי בְרָגֶשׁ. וְעוֹרְבֵי שְׁוַע. זְעַקְךָ
תִּתְחַנֵּה. חוֹכֵי חֲנִינְיָה. ק' וְהִיא כְּבוֹדְךָ :

שועה ערך שעות, ישעה אל העורכים שעתם לכבוד. תורותיו משעשעות, כמו אני תורתך שעשעתי (תילים קיט ע). תכסיכו, הוזה וזכרו כובע ישועות כדכתיב וכובע ישועה בראשו (ישעיה נט יו), תכסיס ל' הוד והדר מצאנוהו ברות פ' ח' ו'א. שהאז כמו טכסיס בעיית. האל לנו, תילי' ס"ח פ"א.
אשר אוסף. החרוז הראשון שנפיוט עונה על המלאכים והני על ישראל וקווד תליה. והטעם אע"פ שאומץ תהלתך וקדושתך נפיו מלאכי מרום מ"ח רכית שנה מצני חלוקי. בברקיו טונה כג"ל כי נפרדו נרק נרקיס ע"מ דבר ודברים, וטעמו במלאכים: "אשר טונה להם כנרק כדכתיב ופניו כמראה נרק ועיניו כלפידו אז ידכאל יו). בגדודי גובה, נחילית של גיבה כדכתיב וגיבה להם (יחזקאל א יח), ברמומי דקה, עש"ה ואחר האז קול דממה דקה ומ"ח י"ט י"ב) וכדאית' במסכת ברכות דף כ"ח גיבול תליתא, הוי שתקא. ורכית שנה מהומי נרגש, מישראל הנאים בהמיה ונרגש אל בית אלהים לשין בבית

ח'. טהטטען חונערטען גקטטענ. ער ערהקרט דמן; פֿועהינן; פֿערנימוט
דוח חן חיהו געריכטטעטען געבעטע; זיינע אַטהרען זינר ערגקלענד; זיינע
פֿערקדונגען חיון העלפן דען טרווע'ס!

ק'. דחרפן ליעוט הקפנין חיהנן; ער חייט

חונ; חונער גקטט, חיון גקטט דער היזש.

ח'. אשר. וקלטיג זינד דין רהטן געפרייט; חונטר היינזיטן וקלטיג; חונטר
בוילטערקהלענדען ווועטן; חונטר היערטן פֿמן רונערמיסליכער הקהע!
ק'. חיוווער פֿיהרען זיט דיינע הייזיגקייט חיון חונטר.

ח'. דמך געפֿלונט דירווקהלן חיון (מב חויו דעטן חונטר גרסטר פֿערנימוטלנגן
הינדעט, דיח געבעטע פֿטרטרמאן, חונט ערבחרונג; פֿועהט חונטר דיינר גוטסט
פֿערטרויטן. ק'. חונטר דיס גערייכט דיר לור עהרע.

ווקלטיג

שחרית ליום כפור

מד

מ' אֲשֶׁר אֶזְמִין תְּהַלְתֶּךָ • בְּטַפְסְרֵי טוֹהַר • בְּיָדוֹן יְדוֹן •
 בְּכַרְבֵי כְבוֹד • בְּלִגְיוֹנֵי לֶחֶב • מ' וְקָרְשָׁתְךָ בְּפִיָּהֶם •
 מ' וְרָצִיתָ נְשֻׁבָה • מְמַעֲוֵיטֵי יָמוֹם (כ"א ע"ס) • נְשֻׁוֹי טוֹבָה •
 שְׂבַעֵי רִגְוֹ • עֲגוּמֵי נִפְשׁוֹ • מ' וְהָיָא כְבוֹדְךָ •
 מ' אֲשֶׁר אֶזְמִין תְּהַלְתֶּךָ • בְּפִלְיֵי שְׁמוֹתֵי • בְּעֲבָאוֹת עִירִין •
 בְּקָדוּשֵׁי קָדָם • בְּרִכְבֵי רַבְתִּים • מ' וְקָרְשָׁתְךָ בְּפִיָּהֶם •
 מ' וְרָצִיתָ נְשֻׁבָה • מְשׁוֹקְדֵי דְלָתוֹת • שׁוֹפְכֵי שֵׁית •
 הַזְבֵּיעֵי סְלִיחָה • תְּאִיבֵי בְּפָרְהָ • מ' וְהָיָא כְבוֹדְךָ •

ובכן

אלהים כהלך ברגז (תליס כה טו), וכתיב עם זו וזרתי לי תהלמי יספרו (ישעיה מ"ג כ"א) בטפסרי טוהר, בנגידי טהרה והיינו מלאכים הטהורים. בדודון ידודון, עש"ה מלכי נבחות ידודון ידודון (תליס סח יג). בלגיוני להב, בחיילות להנות אש. ממעוטי ימים, מנן אדם זהו קצר ימים, ויש גורסים ממעוטי עמים, ורומן לישראל עש"ה כי אתם המעט מכל העמים (דברי' זז) וכתיב עם זו וזרתי לי תהלמי יספרו (ישעי' מג כג) ונריבא זאת מסתברת יותר. מנשווי טובה, ל' נשית טובה (ארכ' ג"ע). שנעי רוגו, כדכתיב אדם קצר ימים ונבע רוגו (איוב יד א). בפללי שמות, במלאכים שמים מוכסה כדכתיב למה זה תשאל לשמי והוא פללי (שופט' יג יח). עירין, ל' בגורת עירין פגמא (דניאל ד יד) וקראו המלאכים עירין על שאין להם שיכה והם עירין תמיד. ברכב רבותים, עש"ה רכב אלהי רבותים (תליס סח יט), מווקדי דלתות, ישראל הדופקים על דלתותיך, ל' לשקוד על דלתותי יום יום (משלי ח לד). תאיבי כפרה, המתאיים לכפרה.

מ'. וקטטיג ויירר דיין רהתן געפריטען, חונטר קטטהעריטען פֿירסטען, חונטר בעטטקטריג ויחנלובחרן ענגען, חונטר דען העררליכן כרוכס, חונטר זעגיקטען פֿון פֿייערפֿלומיטען; מ'. חונד חיוטער פֿיהרען יום דיינע הייליגקייט חיון חונדע. מ'. דמך געפֿלונט דיר ווקהל חיון וקב חויו דען חונדע דער קורלע; בערען, חרונעטעווען, וויהעפֿלונען חונד חיוט פֿיערגענגען;
 ק'. חונד דים גערייכט דיר לור עהרע.

מ'. וקטטיג ויירר דיין רהתן געפריטען, חונטר חונטענכחרן*, חונטר סחחרען פֿון עירין; חונטר חורמלסטען הייליגען; חונטער וויריחדען חיוטען: וטהרע: מ'. חונד חיוטער פֿיהרען יום דיינע הייליגקייט חיון חונדע. מ'. דמך געפֿלונט דיר ווקהל חיון וקב חויו דען חונדע דער פֿלייסיגן בעזערע דיינער פֿערטען, דיח יוד חיון געבעטע ערגיסען, חונד פֿיערגע; בונג ביטטען, חונד נמך פֿערלייהונג זעהנען.
 ק'ס. חונד דים גערייכט דיר לור עהרע.

(* דיח נחוטען דער ענגען חונדען פֿון מיהרער לייטליכען בעטטיחונג חב.

ובכן תנו עוז לאלהים על ישראל גאֹתוֹ:

- | | | |
|-----------------------|---------|-----------------------|
| על ישראל בְּרַכְתּוֹ: | ע"ס א"ב | על ישראל אָבוֹנָתוֹ. |
| על ישראל דְּבָרְתּוֹ: | חין | על ישראל גַּאֲוֹתוֹ. |
| על ישראל וְעִדְרָתוֹ: | | על ישראל הַדְרָתוֹ. |
| על ישראל הַמְלָתוֹ: | | על ישראל זְכִירָתוֹ. |
| על ישראל יִשְׁרָתוֹ: | | על ישראל טְהוֹרָתוֹ. |
| על ישראל לְאֻמָּתוֹ: | | על ישראל בְּנֵיָתוֹ. |
| על ישראל גְּעִימָתוֹ: | | על ישראל מַלְכוּתוֹ. |
| על ישראל עֲדָרָתוֹ: | | על ישראל סְגוּלָתוֹ. |
| על ישראל צְדָקָתוֹ: | | על ישראל פְּעֻלָּתוֹ. |

ובכן תנו עוז לאלהים על ישראל גאֹתוֹ, תילים כ"ח ל"ה.
על ישראל אמונתו, דכתיב אף אמינתך בקהל קדושים (תילים פטו). ברכתו,
ואני אברכס (במדבר ו כו). גאֹתוֹ, תילי' ס"ח ל"ה. דברתו, שכל ארבעים שנה
שהיו ישראל נופים לא כתייחד הדבור עם משה, ואחר שמת כל הדור כתייחד הדבור
אליו ללמדך אין השכינה שורה על הנביאים אלא בשביל ישראל, כן פי' רש"י על ויהי
כאשר תמו (דברים ב י). הדרתו, שאל' והדרך על גביהם (תילים צ טו). ועידתו,
דכתיב וטועדתי שמה לבני ישראל (שמות כט מג). זכירתו, דכתיב וזכור אוזכרו עוד
(ירמי' לא כ). קמלתו, דכתיב באהבתו ונחמלתו הוא גאלם (ישעיה כג ט) וכדב
וקמלתי עליהם כאשר יקמול איש על בנו (מלזכי ג יז). טהרתו, דכתי' וזרקתי עליכם
מים טהורים וגו' ומכל גלזליכם אטהר אתכם (ישעיה ל כ). ישרתו, דדיק ויסד
היא. ככתו, בשביל ישראל נתבכס העולם והושב על כנו. לאומותו, אין לאום אלא
מלכות. כעומתו, ויהי כועס אחני אלהינו עלינו (תילי' ב יז). סגולתו, והייתם

- | | | |
|---|-----|---|
| על ישראל חַיִּיט זֵינן גְּלוּבַע. | קהל | ישראל ונגעט חיהו. |
| חין ישראל פִּרְחָגַט זֵיבַע דְּהָחֵיט. | | ישראל חַיִּיט זֵיבַע חוֹבְטַעְרַהֲלֹטוּבַג. |
| חִבְעַר יִשְׂרָאֵל טַטְרַחְהִיט זֵינן גּוֹמְחֵן. | | ישראל חַיִּיט זֵיבַע רַעוּדַעֲזֵן. |
| חוּץ יִשְׂרָאֵל חַיִּיט עַר בַּעַרְחַט. | | ישראל טַחְטַט עַר. |
| חין ישראל רֵיבִיגַט עַר. | | ישראל חַיִּיט חִיהַט רַעוּדִי. |
| חין ישראל חַטַּט עַר זֵיבַע וּזְחָהֲחַג חַיִּיגַעוּעֲלַט. | | ישראל חַיִּיט זֵיבַע נְחִיִּיחֵן. |
| חין ישראל וּזְרַד זֵינן רִיךְ חַטַּעַרְקַחַטַט. | | ישראל חַיִּיט עַר זֵיבִיבִיךְ. |
| יִשְׂרָאֵל חַיִּיט זֵינן חַיִּיגַעַטְהוּזַט. | | ישראל חַיִּיט זֵיבַע גַּעֲחַיִּינְדַע. |
| יִשְׂרָאֵל חַיִּיט זֵינן וּזְעַרְק. | | חין ישראל חַבַּט עַר טוֹגַעַנְדַּ חַיִּיג. |

חוקל

עַל יִשְׂרָאֵל קְדָשְׁתּוֹ • קו"ח עַל יִשְׂרָאֵל רִמְמוֹתָיו:
עַל יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ • עַל יִשְׂרָאֵל תַּפְאָרְתּוֹ:

וּבְכֵן וְעִזּוֹ בִּשְׁחָקִים:

אֲפָסִי אֶרְצֵן בְּדָבָרוֹ הַקִּים • בְּיִרְאָה לְעַבְדּוֹ מִתְלַהֲקִים:
גּוֹלָה מִנֵּי חֶשֶׁךְ עֲמוּקִים • דְּבַר עַבְדּוֹ מִקִּים:
בְּחֹזֶב לְהַבּוֹת וּבְרָקִים • וְתַגְּל מְאִירִים וּמְבַהֲרִים:
זוֹכֵר בְּרִית מְצוּקִים • חֲסֵדוֹ גָּדוֹל מֵעַל לְמוֹצְקִים:
טוֹב וּמְעוֹז לְאֱלֹוֵי דְבוּקִים • יַחֲיוּ כָּל בּוֹ דְבוּקִים:

לי סגולה (שמות יט ה). קדושתו, וקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם (ויקרא כב לב). רוממותו, רוממו ה' אלחינו (תילי' לט ה). שכינתו, ושכנתי בתוכם (שמות כה כ). תפארתו, ישראל אשר בך אתפאר (ישעי' מט ג).

ובכן. ועזו נשקים, הוא סיפא דקרא תנו עון לאלהים אשר עליו נבנה הפסוק הקודם לזה, ועתה יבנה פיוטו על עחו של הקב"ה.

אפסי ארץ וכו', עשה מי הקים כל אפסי ארץ (משלי לז) ובתחומא פירשו יסודי הארץ והיינו השמים ודרכו על המשכן שבהקמתו נתבססו כל אפסי ארץ, וכתוב בדבר ה' שמים נעשו. מתלהקים, מתחברים ל' ליקת כנאים (ע"א יע כ), ונראה שרומו על מאמרם ז"ל עמודי שמים ירופפו ויתמחו מגערתו (איו' כו"א) שהיו עמודי שמים בשעת הכריאה רופפים עד שגער בהם הקב"ה ותמחו ועמדו בחוק במקום אחד, וזה מטעם הפייטן שהוא הקים אפסי ארץ עד שהיו מתחברים בחוק לעבדו ביראה מחמת גערתו. גולה וכו' עשה מגלה עמקות מני חשך (איו"ב כב) ואמרו בנ"ר אמר ר' סימון מתחלת ברייתו של עולם הוא גולה עמיקתא ומסתרתא וכו', ויאמר אלהים יהי אור וזה אברהם וכו'. חכו מטעם הפייטן גולה מני חושך עמקים דבר עבדו מיקם. חוזב וכו', קול ה' חוזב להבות אש (תילים כט). זוכר ברית מלוקים, אלו הנדיקים שעליהם הושתתה תבל כמו שאז"ל על פסוק כי לה' מנוקי ארץ וישת עליהם תבל (ע"א נח). מעל למנוקים, מעל לשקים, והוא עשה כי גדול מעל שמים חסדך ועד שקים אמתך (תילים קח ה), ונקראו השמים

חויף ישראל רהט זיינע היינוקייט ; חויף ישראל זיינע ערהמכנהייט.
חויף ישראל רהט זיינע שכיבה ; חויף ישראל זיינע חמיעסטמט.

אפסי. חין חלוטן ענדען דער ערדע. דוח ויין געהיים ערהקוט, וזירד ער חין קהרען מיט עהרשורכט חנגעבעטעט. ער ענטרויסט דער פליכטערכים טיעפע פערברענגעהייטען ; ער בעסטמטיגט דען חויעטפרוך זיינענדיענער ; ער וזרפט פלוממען חונד בליטע ; יח ערליכטען דוח וועלט חונד ערהעלוטן יח. ער חיוט דען בודענו מיט דען טטחמאפֿטערן חיינגעדענק ; זיינע גיטע חיבערעסטיגט דוח הקהע פעסטעט. ער חיוט גיטיג חונד זיינען קההנגערן חיון טוטן ; חין חיומק

שחרית ליום כפור

כי מרוחו הרים מתפרקים. לא יכילו ועמו צרים וצוקים:
 מופחדו יתבקעו עמקים. גמוגים ובדונג נמקים:
 סופה וסערה דרכו נאבקים. ענו מדרך רגליו פאבקים:
 פדות שלח לעם לו חשוקים. צדה לעלם פריתו לגשוקים:
 קנויים לו ובימינו נהבקים. קיי רצים ואהריו נרפקים:
 שועם שמע מפעמקים. תפארת עו לשושנת העמקים:

ובכן יי מי כמוך:

עס"א"ג. חון
 מי כמוך אדיר במרומים. מי כמוך בורא כס והרומים:
 מי כמוך גבר ומושיע. מי כמוך דבר בפדקה רב להושיע:

בי

מזוקים עס"ה חזקי' כראי מולק (איוב לו יח). סופה וסערה וכו' עס"ה ה'
 בסופה וסערה. דרכו וענן אבק רגליו (נחום א ג). חשוקים, דבוקים והדוקים
 ל' וחשוקים כסף (שמות כז י). לנשוקים, לישראל עס"ה ישקני מנשיקות
 פיהו (שיר א ב). וימינו נחנקים עס"ה וימינו תחנקני (שם ב ו). רבים
 ואחריו נדבקים, עס"ה משכני אחרך נרוכה (שם א) ועס"ה פי' רש"י. לששכת
 העמקים, תאר לישראל (שם ב א).

ובכן ה' מי כמוך, בפיוט הזה העמיד המחבר רומחת האל וגדולתו
 לעומת חסדו וענותנותו להראות כי במקום גדולתו שם ענותנותו.

מי כמוך. אדיר נמרומים, תילי' ג'ג' ד'. כס והדומים, שמים וארץ,
 ישעיה ס"ו א'. גבור ומושיע, לפניה ג' י"ו. דובר נלדקה, ישעיה ס"ג א'.

זעבטן מוֹזע, ריח לו חיהתן התלטען. זיין הויך לערטפויטטערט בערגע;
 קויפפען חונד פֿעלנען פֿערהמגען ניכט, זיינען נֿהרן חיונזהתלטען. זיין חנז
 טרעקקען לערטהיינט ריח טהתלער, זיח טמעלנען חונד פֿערפֿניעסען זיח
 ווהנז. טטורק חונד וירבעלזוינדע בעלייזנען זיינען פֿפֿהר, חונד ריז
 זטערען גע.תוק דען טריטט זיינען פֿוסען. רעטטונג זענדעט ער חיינעק
 פֿתוקע, דמז חיהתן מנהתגט; שטיפטעט חויל עוויג זיינען בוכר מיט זיינען
 געלעבטען! זיח ויכר זיינע ערווקרבנען, זיינע רעפטע חושרהט זיח,
 חיהתן פֿתוגען זיח נחך חונד התגען חיהתן חו. ער התרט זיח (ישראל) חויה;
 טיעפען טרויען חונד טפֿפֿט חיהר גלחלענדען זיעג, דער רחוע מיט טהתלע.
 ק' חו. ווער חויט חויה דוח מֿחֿבטיג חין יענען היימעלזוהתהען?
 ק'. ווער חויט חויה דוח, טפֿפֿער דער היימעל חונד דער ערדע?
 ק'. ווער חויט חויה דוח, זיעגער חונד רעטטער?
 ק'. ווער חויט חויה דוח, פֿערקנידער דער גערעכטיגקייט, טרויהפֿירענדר רעטטר?
 ווער

שחרית ליום כפור

מו

מי כְּמוֹד הַדּוֹד וְהָדָר לְיָבֵשׁ. ^{קסז} מִי כְּמוֹד וְחִטָּא וְעוֹן כּוֹבֵשׁ:
 מִי כְּמוֹד זָךְ בְּעֵלְיוֹגִים. מִי כְּמוֹד חֶסֶן בְּאֶלְפֵי שְׂנֵאֲנִים:
 מִי כְּמוֹד טוֹב וּמְטִיב. מִי כְּמוֹד יִשְׂרָיִם לְהִיטִיב:
 מִי כְּמוֹד בְּגִם בְּנֵד מִי הָיִם. מִי כְּמוֹד לְהַשִּׁיב מִמְצָלוֹת יָם:
 מִי כְּמוֹד מְרַד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם. מִי כְּמוֹד גָּאֲדָר מִקְלוֹת מַיִם:
 מִי כְּמוֹד שָׁם עֵבִים רְכוּבוֹ. מִי כְּמוֹד עוֹזֵר וְיֹדֵעַ חוֹסֵי בוֹ:
 מִי כְּמוֹד פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. מִי כְּמוֹד צוֹעֲקֵי לְהַשְׁעוֹת:
 מִי כְּמוֹד קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׂמוֹ. מִי כְּמוֹד רוֹצֵה בְּעַמּוֹ:
 מִי כְּמוֹד שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. מִי כְּמוֹד תִּתֵּן אֶמֶת
 לְיַעֲקֹב וּלְאַבְרָהָם חֶסֶד:

הוד, תילי' ק' ד' א'. וחסא, מיכה ז' י"ט. זך נעליונים, עש"ה הן נקדשויו לא יאמן
 ושמים לא זכו נעניו (איוב טו). חסין, תילי' פ"ט ט'. טוב, שם קי"ט ס"ח.
 ישרי', שם קכ"ה ד'. כונם. שם ל"ג ז'. להשיב, שם ס"ח כ"ג. מדר, ישעי' מ' י"ב.
 כאלר, תילי' כ"ג. שם, שם ק"ד ג'. עוזר, נחום א' ז'. פועל, תילי' ע"ד י"ב.
 גועקיו להשעות, לכמות אל הנזעקים אליו, תילי' ל"ד י"ח. קדוש, שם קי"א ט'.
 דוכה, שם קמ"ט ד'. שומר, דברים ז' ט'. תתן, מיכה ז' כ"ו.

- ק' ווער מינט וויח דוח מיט ומיעסטמא חונר פרמלט געקניידעט ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, זינדענפֿערגטבער ?
- ק' ווער מינט וויח דוח ריין חונטער דען קבערן וועזען ?
- ק' ווער מינט וויח דוח געוואלטיג חונטער טויגענדען פֿען סכאנים ?
- ח' ווער מינט וויח דוח גיטיג חונר וואהאטהקטיג ?
- ק' ווער מינט וויח דוח גערעכט מיטן וואהאטהון ?
- ח' ווער מינט וויח דוח, טהיראער דער מעערעוואקגען.
- ק' ווער מינט וויח דוח, רעטטער חוני מעערעוואקגען ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, דער געוואקסער מיסט חין הוואהער המכר ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, דער געטמוע דער פֿוואטהען ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, דער וואקען מחלט לו זיינעטן וואקגען ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, העלפֿער חונר קעננער זיינער פֿערטריטען ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, טטיפטער דעו הייז ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, דען נאכטערן גענייגט ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, הייזיג חונר פֿורכטבאר מיטן רופֿע ?
- ק' ווער מינט וויח דוח, זיינעטן פֿוואקע געמאויג ?
- ווער וויח דוח, האלט וך זיינען בונר חונר זיינע גיטיגע לונגע ?
- ווער וויח דוח, ערלייגט דעטן יעקב טרייע, דעטן אנרעה גיטיגקייט ?

וּבְבֵן אֵין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ :

- אֵין כְּמוֹד בְּאֲדִירֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּבְרוּרֵי מַטָּה : סין
- אֵין כְּמוֹד בְּגִדְרֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּדְרֵי מַטָּה : קהל
- אֵין כְּמוֹד בְּהַמוֹנֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּעוֹדֵי מַטָּה :
- אֵין כְּמוֹד בְּזוֹבֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּתִילֵי מַטָּה :
- אֵין כְּמוֹד בְּמַהוּרֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּיִקְרֵי מַטָּה :
- אֵין כְּמוֹד בְּבְרוּבֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּלִגְיוֹנֵי מַטָּה :
- אֵין כְּמוֹד בְּמַלְאֲבֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּגִיְרֵי מַטָּה :
- אֵין כְּמוֹד בְּשׂוֹרְפֵי מַעְלָה . וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ בְּעֲרִיצֵי מַטָּה :

אֵין

ובכן אין כמות וגו' פסוק הוא בתילי פיו ח' ולכן לל באלהים אדני כלשון הכתוב, ובפיוט הזה יחנו עליונים כנגד תחתונים לומר שאין כמוהו בעליונים ואין כמעשיו בתחתונים, וכעין זה לרש"י במדרש. אין כמות בלדרי מעלה, במלכתי בשמים למעלה. בברורי מעה, בנבחרים למטה בארץ. ועד' הולך כל הפיוט אין כמות עונה לעולם על העליונים ואין כמעשיו עונה על התחתונים, וכל הפיוט מבוחר.

-
- ח' אֵין . נִיעַמְחַד גְּלִיבֵט דִיר חוֹטְטֵר דֵען אַחְטֵטֵען דֵער קְבֵעֵרוֹעֵלֵט ;
 - ק' נִיבֵט : דִיינֵען טֵהמְטֵען חוֹטְטֵר דֵען עִרְקֵמֵרֵען דֵער חוֹטְטֵרוֹעֵלֵט .
 - ח' נִיעַמְחַד גְּלִיבֵט דִיר חוֹטְטֵר דֵען הֵעֵרֵען דֵער קְבֵעֵרוֹעֵלֵט ;
 - ק' נִיבֵט : דִיינֵען טֵהמְטֵען חוֹטְטֵר דֵען בֵעוֹמְהֵנֵען דֵער חוֹטְטֵרוֹעֵלֵט .
 - ח' נִיעַמְחַד גְּלִיבֵט דִיר חוֹטְטֵר דֵען קֵמֵרֵען דֵער קְבֵעֵרוֹעֵלֵט ;
 - ק' נִיבֵט : דִיינֵען טֵהמְטֵען חוֹטְטֵר דֵען סֵמֵחֵרֵען דֵער חוֹטְטֵרוֹעֵלֵט .
 - ח' נִיעַמְחַד גְּלִיבֵט דִיר חוֹטְטֵר דֵען לִיטֵרֵען דֵער קְבֵעֵרוֹעֵלֵט ;
 - ק' נִיבֵט : דִיינֵען טֵהמְטֵען חוֹטְטֵר דֵען טֵמְטֵלֵכֵמֵרֵען דֵער חוֹטְטֵרוֹעֵלֵט .
 - ח' נִיעַמְחַד גְּלִיבֵט דִיר חוֹטְטֵר דֵען כְרוֹבִים דֵער קְבֵעֵרוֹעֵלֵט ;
 - ק' נִיבֵט : דִיינֵען טֵהמְטֵען חוֹטְטֵר דֵען לְעִימְנֵען דֵער חוֹטְטֵרוֹעֵלֵט .
 - ח' נִיעַמְחַד גְּלִיבֵט דִיר חוֹטְטֵר דֵען עִגְנֵען דֵער קְבֵעֵרוֹעֵלֵט ;
 - ק' נִיבֵט : דִיינֵען טֵהמְטֵען חוֹטְטֵר דֵען פִירוֹטֵען דֵער חוֹטְטֵרוֹעֵלֵט .
 - ח' נִיעַמְחַד גְּלִיבֵט דִיר חוֹטְטֵר דֵען שְרִפִים דֵער קְבֵעֵרוֹעֵלֵט ;
 - ק' נִיבֵט : דִיינֵען טֵהמְטֵען חוֹטְטֵר דֵען אַמְבֵטִיגֵען דֵער חוֹטְטֵרוֹעֵלֵט

נִיעַמְחַד

אין כְּמוֹד בְּפִלְיָאֵי מַעֲלָה • וְאִין בְּמַעֲשֵׂיךָ בְּצַבְאוֹת מִטָּה:
 אין כְּמוֹד בְּקִדּוּשֵׁי מַעֲלָה • קו"ם וְאִין בְּמַעֲשֵׂיךָ בְּרוּזֵי מִטָּה:
 אין כְּמוֹד בְּשִׁנְאֵי מַעֲלָה • וְאִין בְּמַעֲשֵׂיךָ בְּתִקְיַי מִטָּה:
 וְדָבָן בְּאַדְרָךְ חַי עוֹלָמִים: (כ"א ובכ"ג נאדר להי עולמים):

יש לאמרו בצינון ובנעימה ובכריעה, ויכוון מאד בכל לבבו כי הוא שיר המלאכים, כך נאמר בספר המרכבה, ומכל תנה ותנה יוצא שם של קדושה. שתתין הארון. ע"ס א"י.

י' הַאֲדָרָת וְהַאֲמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים: הַבִּינָה
 וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים: הַנְּאוּת וְהַגְּדֻלָּה לְחַי
 עוֹלָמִים: הַרְעָה וְהַדְּבֹר לְחַי עוֹלָמִים: הַחֹד
 וְהַהֲרָר לְחַי עוֹלָמִים: הַוַּעַד וְהוֹתִיקוֹת לְחַי
 עוֹלָמִים: הַזֶּךְ וְהוֹתֵר לְחַי עוֹלָמִים: הַחִיל
 וְהַחֹסֵן לְחַי עוֹלָמִים: הַטָּבֵם וְהַטּוֹתֵר לְחַי
 עוֹלָמִים: הַיַּחֲדוּד וְהִירְאָה לְחַי עוֹלָמִים: הַבְּתָר

ובכ"ג נאדרך. כשנחקך נאדר והוד שאתה חיי עולמים ולך נאה להודות. חיי עולמים, כ"כ נכ"י הח' בפתח ועולמי' בלא ה' נראש. ובניאורנו לחפלה הארכתנו. האדרת והאמונה, החוק והקיום. הבינה והנכונה, לפי שלו הבינה יודע למי ראוי לנכד לכך סוף נכונה לכו"ל. הגאון והגדולה, חנן יחד עש"ה ירא ישראל את ה' הגדלה וסמוך לו כי גאה גאה. סעדה והדבור, אין דבור בלא רעיון מוקדם לכן יסוד הדבור נדעה וכמו שכתב החכם ראב"ע, עיקר הדבור בלב, והלשון איכנו רק מליץ בינו ובין האומעים. סהוד והסדר, עש"ה תילי' ק"ד א'. הועד והותיקות, ייעוד הזמן וההמשך לחיי עולמי' לכן הוא מרומם עליהם. הוזהר כ"כ בכל כ"י וכן עיקר כי טעמו הזכות והבהירות, אבל וך' בקמץ שם תאר הוא ואין לו ענין כאן. הטכס, הקישוט.

א' ניעמחך גוייבט דיר חונטער דען חונטענבחרען דער חבירווענט;
 ק' ניבטו דיינען טהמטען חונטער דען ליכטען דער חונטערווענט.
 ח' ניעמחך גוייבט דיר חונטער דען היינזען דער חבירווענט;
 קו"ם ניבטו דיינען טהמטען חונטער דען פֿמֿרנעהאטען דער חונטערווענט.
 ניעמחך גוייבט דיר חונטער דען שאכטיס דער חבירווענט;
 ניבטו דיינען טהמטען חונטער דען געוואלטיגען דער חונטערווענט.

וְהַכּוֹד לְחַי עוֹלָמִים: הֶלְקַח וְהִלְכוּב לְחַי
 עוֹלָמִים: הַמְלוּכָה וְהַמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים:
 הַנּוֹי וְהַנְצַח לְחַי עוֹלָמִים: הַשְׁגוּי וְהַשְׁגֵּב לְחַי
 עוֹלָמִים: הָעוֹז וְהָעֲנֹה לְחַי עוֹלָמִים: הַפְּרוֹת
 וְהַפְּאָר לְחַי עוֹלָמִים: הַצְּבִי וְהַצְּדָק לְחַי
 עוֹלָמִים: הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה לְחַי עוֹלָמִים: הַרְוֵן
 וְהַרוממות לְחַי עוֹלָמִים: הַשִּׁיר וְהַשְׁבַּח לְחַי
 עוֹלָמִים: הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים:

סוגרין הארון

וּבְכֹן נִאֲמִירָךְ אֱלֹהֵינוּ בְּאִימָה:

ע"ס א"ב כפול.
 מ' נִאֲמִירָךְ בְּאִימָה. מ' נְבָרְכֶךָ בְּבִינָה: מ' נְגַדְלֶךָ בְּגִדְלָה.
 מ' גִּדְרֶשֶׁךָ בְּדַעָה: מ' גִּהַדְרֶךָ בְּהוֹדְרָה. מ' גִּוְדֶךָ בְּוַעֲדָה:
 מ' גִּוְבִירָךְ בְּזִמְרָה. מ' גִּחְסָנֶךָ בְּחִלָּה: מ' גִּנְעֵימָךְ בְּטִהָרָה.
 מ' גִּיחְדֶךָ בְּיִרְאָה: מ' גִּבְבְּרֶךָ בְּכִרְעָה. מ' גִּלְבָּבֶךָ בְּלִמְדָה:
 מ' גִּמְלִיכֶךָ בְּמִלּוּכָה. מ' גִּנְצָחֶךָ בְּנַעֲימָה: מ' גִּשְׁגָּבֶךָ בְּשִׁרְרָה.
 מ' גַּעְרֵינֶךָ בְּעֲנֹהָ (כ"א בענינה): מ' גַּפְּאָרֶךָ בְּכַפְיָחָה.

נצלצלך

הלקח, הלימוד, ומלאנו מלת לקח נרדף עם מלת בינה וידעו מעי רוח בינה
 ורוחנים ילמדו לקח (ישעי' כט ל) וזהו והלכו ב שהוא כינוי אל הדעת ל'
 ואיש נכונ ילבב (איוב יא יב) ועוד יש לפרש לקח ל' מתק המאמר כפי'
 רד"ק בשראו וליבו ב' חיבוט מגזרת לבנתיני (שיר ד ט) ועעמו מתיקת הדבור
 והחיבוט ראוי לו לנדו ית'. השגוי והשגב כ"כ בכ"י וכן עיקר ל' הן
 אל שניא (איוב לו כו) ול' וכשגב ה' לנדו (ישעי' ב יא). הכני והכדק ל'
 נני לנדיק (ישעי' כד טו) ענין חסן ורנון. הקריאה והקדושה, עש"ה יקר א'
 זה א זה ואמר קדוש (שם ו ג). הריון ל' רנ' כמו ירחנו נאון ה' (שם כד יד).
 נאמירך. ל' אמרו לשהי', לעיל דף ל"ט ב'. נודך, ל' הולאה. בוועידה, בוועד
 וקהל. כחסנך, נגיד חוסן ותוקף שלך. כטעמך, כשנך בטוב טעם ודעת. כלבך,
 נחנך ל' לבנתיני (שיר ד ט) כנכחך, ל' כילוח בכלי שיר. בענוה, ו"ג בעניה
 ל'

ק' נַצְלַצְלַךְ בְּצַהֲלָה: מ' נְקַדְיִשְׁךָ בְּקַרְיָאָה. קו"ס נְרוֹמְמוֹךְ
בְּרַנְנָה. נְשׁוֹרְרֵךְ בְּשִׁבְתָּהּ. נְתַמִּידֵךְ בְּתַהֲלָה:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יי אֶהְיֶנוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
לְהָרֵם רַגְלֵינוּ קְרוֹשׁ רוֹא:

ע"ס א"ב

מ' רוֹמְמוּ א' מְלֶךְ נְאֻמָּן. ק' קְרוֹשׁ הוּא בְּרוּךְ בְּכָל זְמָן:
מ' רוֹמְמוּ גוֹמֵל תְּסָדִים. ק' קְרוֹשׁ הוּא דְתוֹתֵינוּ הוֹדִים:
מ' רוֹמְמוּ הַנְּקַדְשׁ בְּצַדְקָה. ק' קְרוֹשׁ הוּא וּמֵאֵין צַעֲקָה:
מ' רוֹמְמוּ זֶרֶת שְׁחָקִים. ק' קְרוֹשׁ הוּא חֲבוּ בְּמַתְקִים:
מ' רוֹמְמוּ טוֹב לְכָל. ק' קְרוֹשׁ הוּא יוֹרֵעַ הַכֹּל: מ' רוֹמְמוּ
בְּבוֹד אוֹמֵר כָּלוּ בְּהִיבְלוֹ. ק' קְרוֹשׁ הוּא לְתַקְדִּישׁוּ וּלְעֵלוֹ:

רוֹמְמוּ

ל' עֵינֵי, דוֹגְמַת בְּפִיחָה וּבְנֵהֵלָה. נַלְלַךְ, ל' הַלְלוּהוּ נַלְלֵי שִׁמְעַ (תִּלְיִס קָה).
וּבְכֵן. רוֹמְמוּ ה' אֶלְהֵינוּ וְגו' (תִּלְיִס זַט ה').
דוֹדִים. חֲנִינִים כְּדַכְתִּיב הַנְּחַמְדִּים מוֹהֵב (תַּהֲלִים י"ט י"א). הַנְּקַדְשׁ
בְּנִדְקָה, ע"ה בִּזְעֵי ה' ט"ו. זֶרֶת שְׁחָקִים, תַּכֵּן שְׁחָקִים בְּזֶרֶת כְּדַכְתִּיב
וּשְׁמִים בְּזֶרֶת תַּכֵּן (יִשְׁעִיה מ יב), וְהַפִּיטֵן בְּנֵה מִמֵּנו פֶּעַל ע"ד שְׁכַל
אֶת יְדוֹ (בְּרַאשִׁית מ"ח י"ד) מֵן שְׁכַל. חֲבוּ מִמַּתְקִים, תִּאֲרַךְ לֵאלֹהֵי יִת' בְּשִׁיר ה'
ט"ו וְהַת דַּפָּה בְּס"מ. כְּבוֹד וְכו', תַּהֲלִים כ"ט ט"ו. וְלַעֲלוּ ל' עֵלְיוֹ וְרוֹמְמוּ.

וּבְכֵן. עֲרַהֲבֵט דַּעַן עוֹאֲגֵן חוֹנוֹעֵרן גְּחֵט! בַּעֲטַעַן מֵן
פְּחָר זִינְעֵר פִּיסַע עַעֲטַעֵן! עַר חֵיט הַיִּינְיֵג!
מ' רוֹמְמוּ. עֲרַהֲבֵט גְּחֵט דַּעַן טְרִייעַן קְחִיב!
ק' עַר חֵיט הַיִּינְיֵג, גַּעֲבַעֲנַעֲדִיט מֵן מְוֹזֵטן לִיטַעַן.
מ' עֲרַהֲבֵט דַּעַן עַר לִיגַעֲר מְוֹזֵטן וּמְהוֹטְהַטַּעַן!
ק' עַר חֵיט הַיִּינְיֵג, זִינְעַ גַּעֲטַעֲלַע זִינְד מְחַוֹטְהַטַּעֲנָא.
מ' עֲרַהֲבֵט דַּעַן דִּרְךְ גַּעֲרַעֲטִיגִקִּיט גַּעֲהַיִינְיֵגֵטן!
ק' עַר חֵיט הַיִּינְיֵג, חוֹנְד פֶּעֲרַכִּיחַט גַּעֲבַעֲטַע.
מ' עֲרַהֲבֵט דַּעַן וּמְחֹבַעֲר דַּעַר הַיִּחַוֵּט!
ק' עַר חֵיט הַיִּינְיֵג, זִינְעַ וּמְחַרַּע זִינְד זִיס.
מ' עֲרַהֲבֵט דַּעַן מְוֹזִיטִיגַעַן. ק' עַר חֵיט הַיִּינְיֵג חוֹנְד מְוֹזִיטִיגַעֲנָה.
מ' עֲרַהֲבֵט חֵיהוּ, מֵיֵן דַּעֲטַעַן פְּחֹחֲסַעֲטַע מְוֹזֵטן וּמְחֵיטַטַּחֲטַט טַפְרִיזַט!
ק' עַר חֵיט הַיִּינְיֵג; חִיבַעֲר הַיִּינְיֵגִקִּיט עֲרַהֲבֵט, חִיבַעֲר הַיִּיט עֲרַהֲבֵטן!
עֲרַהֲבֵט

ס' רוממו מונה מספר לכוכבים. ק' קדוש הוא ג'צב
 בעדת כרובים: ס' רוממו סוגל בורעו עולם.
 ק' קדוש הוא עוזו ומכל נעלם: ס' רוממו פודה וחונן
 ידדים. ק' קדוש הוא צדקתו שמים מגידים: ס' רוממו
 קרוב לקוראיו. ק' קדוש הוא רוצה יראיו: רוממו
 שומע תפלות. קדוש הוא תפארתו במקהלות:

וּבְכֵן רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ
 לָהֶר קִדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

ע"ס א"ב

ס' רוממו אדיר ונורא. ק' כי קדוש הוא ברוחו שמים
 שפרה: ס' רוממו גדלתו בקהל ישראל. ק' כי קדוש הוא
 הזכר צדקות מגיד מישרים: ס' רוממו תנערץ בקדשה.

כי

מוכה, תיז' קמ"ז ד'. נלב וכו', פ"ה תלים פ"ב א'. סוגל וכו' ע"ה
 ומתת זרעת עולם (דברים לג כז).
 ברוחו שמים שפרה, לשון הכתוב צאיוב כ"ו י"ג, וטעם שפרה אהל כפי' רש"י.

ק' ערהבעט חיהו, דער דער טטערנע למהו בטטויהוט!

ק' ער חיוט הייליג, וויילט חין קטרען סמן כרובים.

ק' ערהבעט דען ערהמוטער דען וועלטתונו!

ק' ער חיוט הייליג, אקטטיג חונד חונבעגרייפליך!

ק' ערהבעט דען ערומויער חונד בעגנמדיגער דער פרומויען!

ק' ער חיוט הייליג, זיינע גערעכטיגקייט פערקינדען דיח היימען.

ק' ערהבעט חיהו, ער חיוט זיינען תכרופערן נההע!

ק' ער חיוט הייליג, גנמדיג דענען, דיח חיהו עהרפירכטן. ערהבעט חיהו, ער ערע

הקרט געבעטע! הייליג חיוט ער! חונטר פערוממוטן קטרען ערטקנט זיין רהק!

ובכן. ערהבעט דען עוואגען חוננערן גקטט! סמנוט הין לו זיינען

הייליגען בערגע! דען חוננער גקטט, דער עוויגע, חיוט הייליג!

ח' רוממוי. ערהבעט דען אקטטיגען חונד פורכטברען!

ק' דען ער חיוט הייליג; זיין הויך ערהייטערט דיח היימען.

ק' ערהבעט חיהו, ער זייגט זיינע גרקסע רעזולטען געאיינדען!

ק' דען ער חיוט הייליג, ספריכט טוגענד, פערקינדעט רעדליכקייט.

ק' ערהבעט דען פורכטבמר הייליגען!

דען

ק' בי קדוש הוא והלכו בקדשה: מ' רוממו וזכר ברית
 אבות. ק' בי קדוש הוא חוצב להבות: מ' רוממו טהור
 שולח ברקים. ק' בי קדוש הוא יוסד ארקים: מ' רוממו
 בסאו הבין בשמי רומה. ק' בי קדוש הוא לזכר חכמים
 בערמה: מ' רוממו מוחה בעבפשעים. ק' בי קדוש הוא
 גותן יד לפושעים: מ' רוממו שגיא שגיו לאין חקר. ק' בי
 קדוש הוא עשתונות חקר. מ' רוממו פודה נפש עבדיו.
 ק' בי קדוש הוא צדיק קושט מעבדיו: מ' רוממו קונה
 שמים וארץ. ק' בי קדוש הוא רם המביט לקצות
 הארץ: רוממו שוכן עד וקדוש שמו. בי קדוש הוא
 התהלתו בשמו:

ובכן

והילכו בקדוה, עשה ה' לכו' לימלכי בקדש (תלי' סכה). שולח ברק' עשה כ' איוז
 ל' ל'ה. ארקים, ארבות, לוכד וכו', איוז ה' יג. מוחה, עשה ב' נשע' מ' ד כ"ב.
 כותן יד לפושעים, כותן יד להם לקבלם בתשובה. שגיא שגיו וכו', עשה ה' אל שגיא
 ולא נדע מספר שגיו ולא חקר (איוז לו כו). עשתונות, מחשבות. קושט, אמת כמו
 להדיעך קושט אמרי אמת (משלי כב כא). שוכן עד וכו', יע' כ"ז ע"ג.

- ק' דען ער מיזט הייליג, הייליג ניין ווהרדען.
- ק' ערהעבט מיהו, ער געדענקט זיינען בורגען מיט דען פֿלעטערן;
- ק' דען ער מיזט הייליג; מיהסן ענטשטערחהלטן פֿייערפֿלוממען!
- ק' ערהעבט דען רייכטו, ער סיעסט דיח בויטלע חב;
- ק' דען ער מיזט הייליג; ער גרייכעס דיח ערדע.
- ק' ערהעבט דען טהרמנער חין יענען תההטן!
- ק' ער מיזט הייליג, פֿערסטריקט דיח וויינען מיט קליגעלן.
- ק' ערהעבט מיהו, ער וואָסט חוכגערע מיסעטהעטען וויח וואָקען אינסווינדען;
- ק' דען ער מיזט הייליג, רייכט דען מיסעטאָהטערן זיינע חמנר.
- ק' ערהעבט מיהו, דעסען יפהרענאָענגע חוכגענדויך זינד!
- ק' דען ער מיזט הייליג, ער ערגרינדעט מוֹלע געדחנקען.
- ק' ערהעבט דען ערמזער דער זעלע זיינער דינענער.
- ק' דען ער מיזט הייליג, גערעכט חוכה טההטענטרויח;
- ק' ערהעבט דען טאָפֿער דער היומען חוכר דער ערדע!
- ק' דען ער מיזט הייליג, דער מוֹלערהעכענע! ער מיכערסוויט דער ערדע ענדען!
- ק' ערהעבט דען בעוואָהנער דער חוכגענדויכקייט! ניין נחמע מיזט;
- הייליגער; דען ער מיזט הייליג; וויין רוחט סטימוסט מיט זיינע נחמן מיין! —

ובכן כי אתה אל אמונה:

ע"ס א"ב.
 מ' אמונתך בפעליונים. ק' בריתך בפתחתונים: מ' גדלתך בפעליונים. ק' דתך בפתחתונים: מ' הודך בפעליונים. ק' ועודך בפתחתונים: מ' זכולך בפעליונים. ק' חננתך בפתחתונים: מ' טהרתך בפעליונים. ק' ארתך בפתחתונים: מ' כבודך בפעליונים. ק' למודך בפתחתונים: מ' מעוזך בפעליונים. ק' גוףך בפתחתונים: מ' סבתך בפעליונים. ק' עדתך בפתחתונים: מ' פארך בפעליונים. ק' צדקתך בפתחתונים: מ' קדשך בפעליונים. ק' ארוממותך בפתחתונים: שכינתך בפעליונים. תהלתך בפתחתונים: **ובכן תערץ ותקדש:** (כ"א ובכן אלנערץ בסוד קדושים רבה.)

קהל

חזן

ע"ס א"ב.

הנקדש באלפי אלפים. הנערץ בברקים קלים:
 הנקדש בגעש גלגלים. הנערץ ברחבת אופנים:
 הנקדש בהמוגי עירין. הנערץ בועד קדשין:
 הנקדש בזקים זורחים. הנערץ בתצוגי להבים:
 הנקדש במטכס מהורים. הנערץ ביקרים יוקדים:
 הנקדש בכתי כרובים. הנערץ בלהקת לוחטים:

הנקדש

אמונתך בעליונים, ע"ה שמים תכין אמונתך בהם (תילי' פס.). ועודך, ל' וכו' עתה שמה לבני ישראל (שמית כט מנ). חכיתך, מקום מחנותך, וטעם כלם מלא כל הארץ כבודו וכו' וטעם ברך כבוד ה' ממקומו. הנקדש באלפי אלפים, כדכתיב אלף אלפין ישמשוני' (דניאל ז'). בברקים קלים, בברקים קלי המרוץ. געש, ל' רעש. בדרות, ל' דהרות אביריו (שופט' ה כב) השמעת הקול מבח ההליכה. עירין, מלאכים. בזקים זורחים, זיקים הם כדמות נבזי אש דולקים בשמי'. ואמרו מאי זיקין? אמר שמואל כוכבא דבניט (נרכות נח ב), והו' מל' ובזיקת בערתם (ישעי' נ"א). בטכס מהורים, בקישוט המלאכים העהורים. ביקדי' יוקדי', מלאכי' של יוקדי' אש. בלהקת, נקהלת כמו להקת הכנאים (ש"א יט כ). לוחטים

שחרית ליום כפור

הַנְּקַדָּשׁ בְּמַחֲנוֹת מַלְאָכִים. ^{קהל} הַנְּעַרְץ בְּנוֹעַם נוֹגְנִים:
 הַנְּקַדָּשׁ בְּשָׂרָפִים עוֹמְדִים. ^{ק"ס} הַנְּעַרְץ בְּעוֹז אֲרָאֵלִים:
 הַנְּקַדָּשׁ בְּפִרְוֵי אֲנָפִים. הַנְּעַרְץ בְּצִלְצוֹל מְשִׁיקוֹת בְּנָפִים:
 הַנְּקַדָּשׁ בְּקוֹלָם בְּהֶמוֹן. ^{ק"ס} הַנְּעַרְץ בְּרַבּוֹ רַבּוֹן:
 הַנְּקַדָּשׁ בְּשִׁקְטֵ שְׂנֵאָנִים. הַנְּעַרְץ בְּתַבְּנֵן פִּלְתָּלִים:
 לְיוֹשְׁבֵי תְּהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

אֵילֵי שַׁחַק תְּצוּבֵי לְהֵבִים. ^{ק"ס} אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 אֲדִירֵי כָּל חֶפֶץ הַנְּאֻהָבִים. ^{ק"ס} אֹמְרִים בָּרוּךְ:
 בְּלוּלֵי קָרַח וְשִׁלְג וְשִׁלְהָבִים. ^{ק"ס} אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 בְּהֵי צָרָק גְּזֵי רְהָבִים. ^{ק"ס} קְדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
 לְיוֹשְׁבֵי תְּהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
 גּוֹבֵה לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם. ^{ק"ס} אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 גְּבוּרֵי כַח בְּמִשְׁבְּנוֹת אֲהֻלֵיהֶם. ^{ק"ס} אֹמְרִים בָּרוּךְ:

דאי

לוהטים. מלאכי' של אש ליהט. בפרווי אנפים, במלאכי' פרוזי כנפי' כדכתי' וכנפיה' פרודות (יחוק' א יא). בצלצול משיקות כנפי', במלאכי' המשיקות כנפיהם ועוזין קול בצלצול כדכתיב וקול כנפי הסויות משיקות אשה א אחותה (יחוק' ג יג). בקולם בהעון, עש'ה וקול דבריו כקול המון (דניאל יו). גרבו רבון, עש'ה ורבו רבון קדמוהי (שסז). בסקט שנאני', וי'ג בסקד בך וטעמו במרוצת ומהירת שנאניס בתוכן תלתלים, נסכוס תי' תילין של מלאכי', וי'ג בתוקף תלתלי'. ועיין בפרקי דר' א' פרק ד' סדר נבא השמי'. אילוי שחק, מלאכי מרוס, עש'ה כי מי בשחק יערוך לה' ידמה לה' בבני אלים (תילים פטז). חנוכי להבנים, נס זה תאר למלאכים הנחנכים מלהבית אש וכדכתיב מלאכי' רוחות משרתיו אש ליהט (תילים קד ד). אדירי וכו', תאר לישראל בתילי' ט' ג', והפייטן שחר הסדר הזה בכל הפיוט כולו פסוק א' עונה על המלאכי' והשני על ישראל, והרצון בו כי כל ברואי מעלה ומטה יקדישו ויברכו ליושב תהלות ית'. בגולי קרס וכו', עש'ה אש ונדר שלג וקטור רוח סערה עושה דברו, תילי' קמ"ח. בדי נדק, בני נדק ל' יאכל בדיו (איוניס יג) לפי שהבנים לאדם כמו הבדים לאילן. והרצון בבני נדק זרע אמת. גוי רהבים עונדי הים כי שר של ים רכב שמו וגו הוא ל' הענדה בל' ארמי. לעבור גאולים (ישעי' נא י) תי' למיגו משינא, והפסוק הזה בקריאת ים סוף מדבר. גיבה לבס, עש'ה וגניהם וגובה להם ויראה להם (יחוק' א יא). גבוירי כח, ישראל

דָּאֵי בְּכַנְף מִכְסִים פְּנִיָּהֶם. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 דּוֹרְשֵׁי דְתוֹת דְּבִקִּים בְּאֵיהֶם. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 לְיוֹשְׁבֵי תְּהֵלוֹת. לְרוֹכְבֵי עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 הַמוֹנֵי עִירִין וְסוּד קְדִישִׁין. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 הַזְּגִי שְׁעֵשׂוּעַ מִפְּעַע קְדוֹשִׁים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :
 וְעוֹדֵי מַעַל גְּוִיָּתָם בְּתַרְשִׁישִׁים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 וְחוֹלֵי אֲתָבָה סְמוּכֵי בְּאִשִּׁישִׁים. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 לְיוֹשְׁבֵי תְּהֵלוֹת. לְרוֹכְבֵי עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 זְבוּדֵי זוּהַר בְּעֵין הַשְּׁמַלִּים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 זֻקְקֵי שְׁבַעֲתִים בְּרוּר מְלִים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :
 חוֹסֵן חַיִּלִּים רַבֵּבוֹת אֵילִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 תְּנִיטֵי כֶּשֶׁר בְּגֵי אֵלִים. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 לְיוֹשְׁבֵי תְּהֵלוֹת. לְרוֹכְבֵי עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :

טכוס

ישראל עשה ברכוה' מלאכי וגמרי כח (תל' קנ"ב) ואמח עליו במדרש תל' כמה הכתוב מדבר? אם בעליונים הרי כבר נאמר כל נגאיו! ואינו מדבר לא בתחתונים וכו', ר"ס בשם ר' אחא פותרו בסניניגבוריכח עושי דברו לשמוע בקול דברו שהקדימו נעש' לכשמע ר"י אמר מדבר בשומרי שביעית וכו'. דאי בכנף, פורחים, ל' וידא על כנפירות (תל' י"ח), והוא עשה בשמים יכסה פניו ונשתי' יכסה תליו ונשתי' יעופף (ישע' ו' ב). המוני עירין וכוד קדישין. עשה בצורת עירין פתמח ומאמר קדישין שאלתא (דני' ד' יד), והמוני וסוד שניהם ל' קיבוק כמו בסוד ישרים ועדה (תל' קיא א). הוגי שעשוע, ישראל ההונים בתורה הנקראת שעשוע עשה' ואהיה שעשועים יום יום (משלי ט) וכתיב אכי תורתך שעשעתי (תל' קיט). מטע קדושים, נכר מטעם של האבות הקדושים. ועודי מעל, המוני מעלה. גויתם כתרששים, עשה' וגויתו כתרשש (דני' יו). וחולי אהבה וכו', ישראל החולים לאהבתו ית' כדכתי' המכוני באשית רפדוני בתפוקים כי חולת אהבה וכו', ישראל החולים לאהבתו ית' כדכתיב סמכוני באשית רפדוני בתפוקי כי חולת אהבה אכי (שיר' ב ה). זבדי זהר וכו', המלאכים אשר להם ניתן זבד וחלק זוהר, והוא עשה' ומראה כמראה זהר כעין השמלה (יסוק' ב ט). זוקקי שנעתיים וכו', ישראל המזוקקים שנעתיים התורה אשר שפתם צביר מלבו. פניטי כושר, זרע אמת וכושר. בני אלים, בני שלשת האבות הנקראים אלים לעולם

אֲמַרְיִם קְדוֹשׁ • מְבוֹסֵי טַהַר תְּדַלְשֵׁי בְקָרִים •
 אֲמַרְיִם בְּרוּךְ • מְעוֹנֵי מוֹרְאָךְ בְּצוּנֵי עֲקָרִים •
 אֲמַרְיִם קְדוֹשׁ • יְהוּדוֹן יְהוּדוֹן בְּחֵיל גְּזָקָרִים •
 קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ • יוֹדְעֵי בֵּין מַפְנִינִים יְקָרִים •
 קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ • לְיוֹשְׁבֵי תְהַלּוֹת • לְרוֹכְבֵי עֲרֻבוֹת •
 אֲמַרְיִם קְדוֹשׁ • כְּסוּיֵי אַרְבַּע מְרַבְּעֵי פָנִים •
 אֲמַרְיִם בְּרוּךְ • בְּרוּתֵי בְרִית פָּנִים בְּפָנִים •
 אֲמַרְיִם קְדוֹשׁ • לוֹבְשֵׁי בָדִים זָבִים וְחָפִים •
 קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ • לוֹבְשֵׁי לְבָנִים גְּעִימִים וַיְפִים •
 קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ • לְיוֹשְׁבֵי תְהַלּוֹת • לְרוֹכְבֵי עֲרֻבוֹת •
 אֲמַרְיִם קְדוֹשׁ • מְשַׁרְתָּיו גְּעִים רָמִים וּגְבוּהִים •
 אֲמַרְיִם בְּרוּךְ • מְלַמְדֵי חֻקִּים מְשִׁיבֵי גְבוּחִים •
 אֲמַרְיִם קְדוֹשׁ • נוֹנְיֵי נוּעַם סָפִים מְרוֹפְפִים •
 קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ • נְאוּוֹ לְחַיִּים בְּעִנּוֹר מְצַפְצָפִים •
 קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ • לְיוֹשְׁבֵי תְהַלּוֹת • לְרוֹכְבֵי עֲרֻבוֹת •

לטעם המבואר במדרש תי"ל' מזמור כ"ט. טכוסֵי טוהר, המתוקנים בטהר' ומתחדשים בכל בקר, וירמוז למלאכי השרת הנבראים בכל יום מנהר דיבור כדאי' במס' חגיג' דף י"ד א'. מעוני מוראך וכו', ישראל שטעון עליהם מורא שמים בצווי עיקרי הדת. יודוון וכו', עש"ה מלכי נבואות יודוון (תי"ל' סחיב) ואמר בתנא דביא' מלאכי אין כתיב כאן אלא מלכי; אפילו מלכיהון דמלאכי אפילו מיכא וגבריאל וכו'. בחי' נוקרים, נרתעים וקיפלים בחילה ואימה ואומרים קדוש. יודעי בין וכו'. ת"ח היודעים להבין בשתי תורות היקרים מפנינים. כסווי ארבע וכו', חיות הקודש המתכסים בארבע כנפיהם והם מרובעי פנים כדכתי' וארבע' פנים לאחת וארבע כנפים לאחת (יחזק' א'). כרותי וכו', עש"ה לא את אבותינו כרת ה' את הנרית הזאת כי אתנו וגו' פנים כפנים דברה ה' וגו' (דברי' ג). לבושי בדים, המלאכים הלבושי בדים ככתו' במראה יחזק' סי' ע"ו. זכיס וחפים, טהורי ונקיי' ל' וך אתי בלי פשע חף אכבי (אזוב לו ט). לבושי לבנים, ישראל הלבושים לבנים נעמיים ויפיים. כונני וכו', המלאכים המנגנים שירה נעימה וסיפי הכית מרופפים ומתנוועעים ע"י שירתם כדכתיב וינועו אמות השמים מקול הקורא (ישעי' ו). מרופפים ל' עמודי שמים ירפפו (שיר כו יא), נאוון לקיים, ישראל עש"ה נאוון לקיים בתורים (שיר א י). כענור

סְכוּכֵי אֲבָרָה הִקְלָל גּוֹצְצִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 הַגּוֹלֵי מַעֲמִים בִּירְאָה מְעַרְצִים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :
 עוֹמְדִים מִמַּעַל בְּדַבְּרוֹ נְחוֹצִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 עוֹרְכֵי עוֹז בְּרַעַד שְׂבוּצִים. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 לְיוֹשְׁבֵי הַהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עַרְבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 פָּנִים וְלֹא עֵדָף נְתָאָמִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 פְּרוּשִׁים לֶהֱ אַחֲוִים וּמִתְאַמִּים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :
 צְבָאוֹת עֲלִיּוֹנִים גְּאִים וְרָמִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 צְבָאוֹת תַּחְתּוֹנִים לְרִצּוֹתֶהָ מְעַרְיָמִים. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 לְיוֹשְׁבֵי הַהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עַרְבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 קוֹרְאֵי בְּשִׁלּוֹשׁ זֶר תִּפְאָרָה. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 קוֹרְאֵי פְעָמִים חֲטַבַת אֲמִירָה. אֹמְרִים בְּרוּךְ :
 בְּגִלְיָהֶם עֲמִידַת רִגְלֵי יִשְׂרָאֵל. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 רְצוּנֵי שְׂדֵי מְשׁוּבְרֵי שִׁירָה. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 לְיוֹשְׁבֵי הַהַלּוֹת. לְרוֹכְבֵי עַרְבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :
 שֶׁנֶּאֱמָרֵי שְׁקֵט שְׁלוֹם בְּמִחְנָם. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :
 שׁוֹקְדֵי רְלָתוֹת בְּשִׁיחַ מְעַנָּם. אֹמְרִים בְּרוּךְ :
 תְּלוּלֵי

כעגור מִפְּנֵיפִים, לִ"ה בִּישְׁעֵי לִ"ח י"ד. סְכוּכֵי אֲבָרָה, מְכוּסֵי כַנָּפִים. כִּקְלָל
 נוֹנְטִים, לִ"ה בִּישׁוֹק' ח' ז'. עוֹרְכֵי עוֹז, יִשְׂרָאֵל הַעוֹרְכִים הַתּוֹרָה. שְׂבוּצִים, אֲחֻזִּים
 נְאֻמָּה וְרַעַד. פְּנִים וְכו' הַמְלָאכִים נְתַלְמִים וּמְסוּבִים מֵאַרְבַּע פְּנִים וְאֵין
 לָהֶם עוֹרָף כְּמִשְׁאֵל בִּישׁוֹק' א' ט'. פְּרוּשִׁים לֶהֱ, הַכְּנֻלִים לֶהֱ, עֲשֵׂה וְאֲבִדִיל
 אֲתַכֵּם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי (וְיִקְרָא כ כו). אֲחֻזִּים וּמִתְאַמִּים, שְׂנִיחַם לִי
 אֲחֻזֵי וְהַתְּאֲחָדוֹת. פְּעָמִים, ב' פְּעָמִים בַּיּוֹם אֹמְרִים יִשְׂרָאֵל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו',
 וְאִמֵּר הַקְּבִי אֲתָם עֲשִׂיתִנִי חֲטִיבָה אֲחַת בְּעוֹלָם וְכו' כְּדֹאֲתִחַ בְּמִס' בְּרַכּוֹת
 דָּף ו' א'. רַגְלֵיהֶם וְכו'. לִ"ה בִּישׁוֹק' ח' ז' וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל. וְעִירוּ זֵל
 אֵין לָהֶם קַפְנִים לְכֵן הֵן עוֹמְרוֹת תָּמִיד בַּיּוֹם. שְׂנִיחַם שְׁקֵט, הַמְלָאכִים
 הַכְּרָאֵי שְׂנִיחַם וְהֵם שְׁלוֹם וְשְׁקֵטִים תָּמִיד כִּי אֵין בָּהֶם תַּחְרוֹת. שׁוֹקְדֵי רְלָתוֹת,

תלולי תעף בשפר הגיונם. אומרים קדוש:
 תמימי דרך לרבוכם וקונם. קדוש וברוך:
 לישבתהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:

ובכן שרפים עומדים ממעל לו:

מ' איהו איהו אלהים. איהו אלהים. אנה שוכן
 מעלים. וכלם מעריצים ומקדישים ומהללים:

מ' אין מספר לגדולי צבא חילו. אזורים אימה
 אהויים פחד חילו. ברעד ורתת ורמט צגים לעלו:
 שרפים עומדים ממעל לו:

מ' גוינתם פתרשיש תהלה ישמיעו יחד. גובה וגאון
 עדין יחודו ליחד. דוהרים גוהרים לאחד ושמו אחד:

שש כנפים שש כנפים לאחד:

מ' הנאדר בקדש רב טוב מצפוננו. הוד והדר ועוז
 בחכוננו פנינו. וממנו יגורו (בני אלים ויתחבאו מפניו:
 בשמים יכסה פניו:

זרותי

ישראל הזקדים על לתות ביהכ"ג. תלולי תעף הגבוהים בהתעופפות, לכן
 הר גבוהותלול (יחזק' יז כב) וכתובני דסף יג ב יהו עוף (אי' ה' ז) ע"ש פי' רש"י.

אין מספר וכו', ע"ה באיוב כ"ג ה' הש מספר לגדוליו. אזורים, חטרים. פחד
 חילו, כ"כ בכ"י החי"ת בחירק וכן עיקר ל' סיל אחז יושני פלשת (שמות טו יד).
 ברעד ורתת ורעט, שלשת' עכין פחד וחלוקל בירמי' מ"ט כ"ד והושע יג א', לכן נראה
 לגרום ורתת כלשנא דקרא. לנים, עומדים. לעלו, לנאוי. גובה וכו', ע"ה
 עדה נא: "גאון גובה (אי' מ"י). וע"ש וגביהן וגובה להם (יחזק' א יח) ודע שכ"י
 אחד גרם עדין והרצון שהמלאכי אשר גובה וגאון להם הם עדין ליחד יחדו. דוהרים,
 קפני' ל"י"י יסוס דוהר (כחיס ג ב). גוהרי', נופלי' לארץ ל' ויגהר ארצ' (מ"א יח מב).
 מלפניו, גנוי אחרותיו. בחכוננו פנינו, בסתר מעמונו, והוא ע"ה כסה שמים
 הדוהר' וסם סביון עז ה (חנןקו ג ב). וממנו יגורו אלים, כ"כ בכל כ"י והוא
 ע"ה

א' זרותי זוהר מרעיה נטפי אגליו. ופי שמו מזהר
 תכו לרגליו. חלים חתים חפזים אימים נדגליו:
 ז' ובשתים יכסה רגליו:
 ז"ה

א' טסים ודאים בדמיון נשר מעופף. טיסתם כבזק
 סביב פס לעופף. ישמעו הננו במשלחת קונם להתעפף:
 ז' ובשתים יעופף:
 ז"ה

א' כסויי עש עש יעריצו בלאט מחזה. כפיר ורב
 כת ושפל יחזה. להעריצו בפחד גרשים זה מזה:
 ז' וקרא זה אל זה:
 ז"ה

א' מושל עלם בגבורה עש כל במאמר. מניעים אמות
 הספים קדשתו לומר. נוצצים נוגמים לפניו ינעימו
 מאמר: ז' וקרא זה אל זה ואמר:
 ז"ה

א' שרפי הוד יכתירו נזר לקדוש. סלו לרוכב בערכות
 מרזם וקדוש. עונים בלם באחד שלוש קדוש:
 ז' קדוש קדוש קדוש:
 ז"ה

פליאי

ע"ה משאתו יגורו אים (איו' מאטו). זרותי זהר, כינוי להשמי' המזהירים אשר נתקט
 בורת של הקב"ה כדכתי' ושמים בורת תכן (ישעי' מ"ב). מרעוף, ל' וחקים ידעפו
 טל (משלי ג') חזה נטפי אגליו, ל' מי הוליד אגליו טל (איו' לח' כח). זכישמי שוארו
 כמלאכי' העהודי' אשר בשמי' העהודי'. תכו לרגליו, ל' והם תכו לרגליך (דברי' לג' ג').
 טסים ודאים, שניהם ל' התעופפות במהירות ושניהם נופלים על הנשר המעופף כמו
 כנשר ויגדש עלי אכל (איו' ט"ו כו) וכמו כאשר יד אה הנשר (דברים כח כט) וטיסה
 עיקרו ארמית ומדרכו להחליף הש' נם: אשר תעוף (דברי' יז) כנפריס עפו'
 (ישעי' לא) כולם ת"י בל' טיבה. כנוק, ככתוב והחיות רצוא ואוב כמלאה הבזק
 (יחזק' א' יד). ישמיעו הננו וכו', ע"ה הת שלח ברכים וילכו ויאמרו לך הנכו
 (איו' לח' ל). כסויי עש, ככתוב עש כנפיש עש כנפי' לאחדו'. בלאט, בלחש.
 כרשים, מקבלים רשות דכתיב וקרא זה אזה, ות"י ומקבלין דין מן דין. משל וכו',
 תילים ס"ז ז'. עש, עשה. מניעי' וכו', ויטעו אמות הספים (ישעי' ל"ז). נוצצים
 נוגהי', יחזק' א' ז' ויג'. פליאי וכו', אלפי אלפי' ודני רבנות ששם פליאי כדכתיב
 למה

נג שחרית ליום כפור

ס' פְּלִיאֵי אֱלֹהֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רִבּוּאוֹת. פּוֹצְחִים בְּהַלֵּל
וּמְרָה לְאֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. צוּר עוֹלָמִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹת אוֹת:

זוה ק"י צְבָאוֹת:

ס' קוֹרָא הַדּוֹרוֹת דָּר בְּשָׁמַי עָרִיז. קָלוֹת סַעְרָה
תַּעֲשׂ דְּבָרוֹ בְּמַרְץ. רָם וְנִשָּׂא דִבְרַ וַיִּקְרָא אֶרֶץ:

זוה ק' מְלֵא כָּל הָאָרֶץ:

ק' שׁוֹבֵן עַד וְקוֹדֵשׁ וְנִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ. שְׁמַיִם וּשְׁמַיִם שְׁמַיִם
לֹא יִבְלָלוּ הוֹדוֹ. הַזִּקְרָה תְּרִשִׁישִׁים וְאֵלִים צָר לְכַבּוֹדוֹ:

ק"י מְלֵא כָּל הָאָרֶץ בְּכּוֹדוֹ:

זה אל זה שואלים. איה אל אלים. אנה שוכן מעלים. וכלם מעריצים ומקדישים ומהללים.

חין פפ"ם חוגר חין מעהרערען קהלות ווייר דיעענו ניכט געמינגט, וימנערען חמן פֿתנגט וימגלייך ובכן ולך העלה קרשה חו.

ויבין לך הכל יכתירו: (כ"א ויבין דין אמת אתה):

פּוֹתִיץ הָאָרֶץ. חוץ	מיוסד ע"פ א"ב.	קהל
לְאֵל עוֹרֵף דִּין:	לְבוֹחַן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:	
לְגוֹלָה עֲמוּקוֹת בְּדִין:	לְרוֹבֵר מִיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹם דִּין:	
לְהוֹנֶה דַּעוֹת בְּדִין:	לְתִיקוּעוֹשָׁה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:	
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּדִין:	לְהוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:	
לְמַהֲרֵה הוֹסִיּוֹ בְּדִין:	לְיֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:	

למה זה תשא לשמי והוא פלאי (שופט' יג' יח). בתוך צבאו אות, כמו שאזל למה כקרא צבאות שהוא אות בתוך צבאו שלו (חגיגה דף יז ח). קורא הדורוקי, תאר לאל ית' ביטע' מ'א' ד', דר, ל' דירה. בשמי ארץ, במרומי התוקף וכענין חוקים כראי מונק (איוב לו יח). קלות סערה וכו', עש' רוח סערה עושה דברו (תילים קמ"ח ח'). במרץ, במרוכה. רם וכא וכו', עש' בתילים כ' א'. שוכן עד וכו', ישעיה כ"ז ע"ו. כר, יכר. זה אל זה שואלים וכו', כדאי' בפרקי דר"א פ"ד. אנה שוכן מעולים, אנה הוא השוכן שמי' מעולי, תאר למרומי שמים לפי שהם נעלים ורמים.

לְכֹזֵב שֶׁפָּעַסוּ בְּדִין : לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בְּדִין : לְנוֹדָא תְּהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְסוֹלֵחַ לְעִמּוּסָיו בְּדִין : לְעוֹנָה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין :
 לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בְּדִין : לְצוֹפֵה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְקוֹנֵה עֲבָדָיו בְּדִין : קוֹי לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין :
 לְשׂוֹמֵר אֲוִיבָיו בְּדִין : לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין :

כונן הארץ

וּבָכַן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדָשָׁה בִּי אֲתָה
 אֱלֹהֵינוּ מִרְיָךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ :

מוסד ע"פ תשר"ק משולש בהסידך מלת מי עם יו"ד האיתן.

מִי יִתְנַהֵג הַתְּלָתָהּ • מִי יִשְׁנֶן שִׁיעוֹר שְׁבַחָהּ • מִי
 יִבְרֵן רוֹב רוֹמְמוֹתָהּ • מִי יִקְצוֹב קְרִיאַת קְדָשְׁתָּהּ : מִי
 יִצְפֹּצֵף צְבִי צְדָקוֹתֶיךָ • מִי יִפְרֹשׁ פְּלָאי פְּאָרְךָ • מִי יַעֲרוֹךְ
 עוֹצֵם עוֹוֹנוֹיךָ • מִי יִשִּׁיחַ שְׁגָב סְלִסּוּלְךָ : מִי יִנּוֹבב נוֹי נְצֻחֶךָ •

מי יהנהג ומי ישנון שניהם ל' סיפור כמו שם יתנו לדקת ה' (אשפתיה יא) וכמו שאכתוב לנכ"ך (דברים 11) ש"א ותתינון ושניהם מוסד אחד הם ואשר בא בשי"ן כיתקן על מתכות לשון עברי ואשר בא בתי"ו יבוא על מתכות לשון ארמי דוגמת ישן יתב שוב ותוב שזר ותדר ודומיהם, וכן תהיה רש"ר שניהם ל' עיון והנטה בלשון עברי ונראה כי כמזהם כי שם שאלנו שובנינו דברי איר ותולל לנו שמחה (תילים קל"ג) שהוא כמו ושולל לנו והוא כפל ל' של שובנינו ותיבת שאלנו עוכה על שניהם כמנהג השירים ושיעורו ושוללנו שאלנו דברי שמחה, והמעין במקראי קדש ימלא רבים כאלה. מי יקטוב, יאער במדה וקטב. נבי דקויתך, כ"כ בכל כ"י ולבי ל' חפץ ורצון הוא. פלאי פלאיתך, כ"כ נמקלת כ"י ובמקנתן פלאי פארך והראשונה מסתבר. מי ישיח שגב סלסולך, כן עיקר נעל כלשנא דקרא וטעמו נשיאת רוממותך כי שניהם ל' רוממות הם, ככתוב בשרשים. ינובב, ל' ותירוש ינובב בתולות (זכריה ט' י"ז) עכ"ל פתיחת

מי. ווער קמן דיח וּמַחֲטָט דיינען רוחו ערלנהן? ווער בעזילט חווינדיקקע דיינעטן וּמַחֲטָט געוואָסן? ווער קמן דיינע חונדעראעסליכע הָהָע בענינגען? ווער דיח בענענענענע דייכר הייליגקייט בעסטיממען? ווער ס'זייערט נור סוף דיינען גערעכטיגקייט: חייב? ווער זעגט דען חונדערגרייפליכע דיינער וּחוּדערער חוין? ווער גיבט פֿון דיינר מוּמַחֲטָט קרמפֿט חוין פֿערהאלטניס חוין? ווער פֿעלענעברט דיח הָהָע דיינער הָהָייט? ווער קמן דיח טחטע דיינער עוויגקייט טוען? ווער ערז פֿערטט

שחרית ליום כפור

נד

מִי יִמְלֵל מַעֲשֵׂי מוֹרָאָהּ • מִי יִלְהַג לְמֹד לְקַחֶהָ • מִי יִכִּיל
 כִּפְאָ כְבוֹדָהּ • מִי יִיַדַע גִּבְיֵי יִקְרָהּ • מִי יִטִּיף טוֹב טַעְמָהּ •
 מִי יִחַיְהוּהָ חֶקֶר הַדּוֹתֶיהָ • מִי יִזוֹן (כ"א י"ז) זִיו וְזִהְרָהּ • מִי יִזְרֶה
 וְעַד וְתִקְוֶתֶיהָ • מִי יִהַיְהוּהָ הוֹד בְּדַרְתָּהּ • מִי יִדְלֶה דַע
 דְּתוֹתָהּ • מִי יַגִּיד גּוֹדֵל גְּבוּרָתָהּ • מִי יִבְרַר בְּרוּר בִּינְיָתָהּ •
 מִי יֵאמֵר אֹמֵץ אֵילוֹתָהּ • מִי בְשִׁמָּהּ בֶּן תְּהַלְתָּהּ •
 בְּתַהֲלֵתָהּ בֶּן אֲמָרְתָהּ • אֵיבָב אֲמָרְתָהּ בֶּן בְּרִיתָהּ • בְּבִרְיָתָהּ
 בֶּן גְּדֻלָּתָהּ • בְּגִדְלָתָהּ בֶּן דַּעְתָּהּ • בְּדַעְתָּהּ בֶּן תְּלִיכָתָהּ •
 בְּהַלִּיכָתָהּ בֶּן וַעֲיִדְתָּהּ • בְּוַעֲיִדְתָּהּ בֶּן זִהְרָתָהּ • בְּזִהְרָתָהּ
 בֶּן חֲפָתָהּ • בְּחֲפָתָהּ בֶּן טַהֲרָתָהּ • בְּטַהֲרָתָהּ בֶּן יִשְׁרָתָהּ •

ביב שפתים ברכה. ילהג, ל' דיבור הלימוד. יטיף, גם זה ל' דיבור בעמוס ו'
 ט"ו. יחיה, ל' הגדה בתילים י"ט ג'. זיון, כ"כ בכל כ"י בנז"ן וטעמו מי זיון עיניו
 בזיו זהך כי לא יראך האדם וחי. ומלאנו ל' הזכה על העינים נכמה מקומות
 בתלמוד, ומאן דגרס יזו בוי"ן גם הוא לא אישתבש כי שצרו במקרא והתענגתם
 מזיו כבוד (ישעיה ס"ו י"א) שפירשזכו כמו מזיו ויהי טעם יזו יהנה מזיו. ועד
 ותיקויה, קיבוץ ותיקות שלך כלומר בית משפט אלהים. מי יבאר באור ברכתך,
 כ"כ ברוב כ"י ובמקבת גרם יברר ברור והעיני אחד אלא שהלאהן מסתבר
 יותר. כי כשמך, שהוא בלתי מושג כן תהלתך וכן אמרתך וכן כל התארים
 שהזכיר, ודוגמתו אמר המאמר נש"י הייחוד כמדתך חכמתך כגדולתך תבניתך
 וכו'. ברכתך, ל' תוקף ואומץ הוא. כחל איתן ת"א כחל ביייר (דנרי' כא ד)

פְּתָרְטָט דִּיבְנֵי פְּרִיטְבִּיטְרָטְרָט טַהֲמָט ? ווער ערלערנט דיינער לעהרט חונטערריכט ?
 ווער חוואַפֿטֿסט דען טהרמן דיינער אַמיסטֿט ? ווער בעגרייפֿט דיינער ווירער
 טַהֲנֵהיט ? ווער ערקלֿרט דיח מוֹזִיטע חין דיינען רחטטֿיסען ? ווער ענטג
 רַחֵטֿהעלט דיינע געהיימיֿסע ? ווער קמן זיין חייג' ערגעטלן מן דיינע גאַמלענע
 טַהֲרָה ? ווער קמן בעריכט ערטהייטען פֿמן דיינער גערעכטֿיגקייטֿופֿפֿעֿגע ?
 ווער הַטֿ פֿטֿרטטעוֹונג פֿמן דיינער העררליכֿקייט פֿרַחֵט ? ווער ערטֿפֿפֿט דיח
 קענטניס דיינער געזעטלע ? ווער לייגט זיח מן, דיח גרַחֵטע דיינער קרַחֵט ? ווער גיבט
 בעטֿיד פֿמן דיינען מוֹרֿדֿרייגֿענדן פֿערטֿטֿער ? ווער קמן דמן פֿערטֿטֿער דיינער
 אַוֹונגעוואַלט חוֹיטֿשֿער ? דען וויח דין נחמע (חונטעגרייפֿןֿד חונד הייליג) ון
 דין רוהן. וויח דין רוהן, ון דין חוֹיטֿפֿרֿך. וויח דין חוֹיטֿפֿרֿך, ון דין
 פֿערטֿטֿער. וויח דין פֿערטֿטֿער, ון דיינע גרַחֵטע. וויח דיינע גרַחֵטע, ון דין חוֹיטֿפֿרֿך, ון דין
 וויח דין חוֹיטֿפֿרֿך, ון דין חוֹיטֿפֿרֿך. וויח דין חוֹיטֿפֿרֿך, ון דיינע טפֿיפֿטֿונג. וויח
 דיינע טפֿיפֿטֿונג, ון דיינע קוֹמֿרהיט. וויח דיינע קוֹמֿרהיט, ון דיינע קוֹפֿה.
 וויח דיינע קוֹפֿה, ון דיינע רייכֿהיט. וויח דיינע רייכֿהיט, ון דיינע רעוֹלֿיכֿקייט.
 וויח

בְּיִשְׁרָהֵךְ בֵּן בְּמִירְהֵךְ • בְּכַמִּירְהֵךְ בֵּן לְבִישְׁתֵּךְ •
 כְּלַבִּישְׁתֵּךְ בֵּן מִדְתֵּךְ • כְּמִדְתֵּךְ בֵּן נְעִימָתֵךְ • בְּנְעִימָתֵךְ
 בֵּן שְׁרֹוֹתֵךְ • בְּשְׁרֹוֹתֵךְ בֵּן עֲנֹוֹתֵיךְ • כְּעֲנֹוֹתֵיךְ בֵּן
 פְּרִישׁוֹתֵךְ • כְּפְרִישׁוֹתֵךְ בֵּן צְנִיעוּתֵךְ • כְּצְנִיעוּתֵךְ בֵּן
 קִדְשָׁתֵךְ • כְּקִדְשָׁתֵךְ בֵּן רוֹמְמוֹתֵךְ • כְּרוֹמְמוֹתֵךְ בֵּן
 שְׁבָחֵךְ • כְּשְׁבָחֵךְ בֵּן תַּפְאָרְתֵךְ • וְשִׁמְךָ כְּרוֹמְסֵךְ עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתִהְיֶה • (תש"ק כט"ו) עַל כָּל תַּקְוָה וְתַפְאָרָה • עַל כָּל
 שְׂבַח וְשִׁירָה • עַל כָּל רִנָּן וְרַחֲמֵי שָׁה • עַל כָּל קְדוּשָׁה וְקִרְיָאָה •
 עַל כָּל צְפִצְפוֹת וְצִחָה • עַל כָּל פֶּאֶר וּפְצִיחָה • עַל כָּל עֵז
 וְעִנְיָה • עַל כָּל סְפוֹר וְשִׁיחָה • עַל כָּל גְּצוּחַ וְנִגְיָה • עַל כָּל
 מַעַן וּמְלָה • עַל כָּל לְבוֹב וּלְהִינָה • עַל כָּל כְּבוֹד וּכְרִיעָה •
 עַל כָּל יִחוּד וְיִרְאָה • עַל כָּל טַעַם וְטָהָרָה • עַל כָּל חֶסֶן
 וְחִידָה • עַל כָּל זְמֹר וְזִמְרָה • עַל כָּל וְדוּי וְתוֹדָה • עַל כָּל

והלשון ידוע בתלמוד, גם לשון צריאות ממנו. כמירתך, לשון כי ככמדו
 רחמי (בראשית מ"ג ל') ענין התלשנות הלז לרחס. על כל תוקף ותפארה
 וכו', כל אלה לשונות של שמש והדר הן. על כל עז ועניה, כ"כ ככ"י
 ועיקר. וידוי ותודה והודיה שלשם ענין הודיה. כלום, ל' שיר, כמו למנחם צנניכו'.

ויח דינע רערו'יבקיט, וף דינע בחרטה הערל'יגקייט. ויח דינע בחרטה הערל'יגקייט,
 זף דיין חלוג, ויח דיין חלוג, זף דינע זיטטע. ויח דינע זיטטע, זף דינע
 חנוטה. ויח דינע חנוטה, זף דינע העררטהט. ויח דינע העררטהט,
 זף דינע זחכטמוטה. ויח דינע זחכטמוטה, זף דינע בעסיידענהייט. ויח
 דינע בעסיידענהייט, זף דינע זיטט'זחמקייט. ויח דינע זיטט'זחמקייט, זף דינע
 היי'יגקייט. ויח דינע היי'יגקייט, זף דינע הערר'יבקיט. ויח דינע הערר'
 זיבקיט, זף דיין זחב, ויח דיין זחב, זף דינע וירדע. יי. הך ערהחבען
 חיבר חלון זען חזר פרייס חייט דיין נחמע! ערהחבען חיבער חלון חכט חזר
 פרמכט. חיבר חלון זחב חזר גע'ינג. חיבר חלון גע'ינג חזר גע'ינג. חיבר
 חלון היי'יג'ינג חזר וייה'ינג. חיבר חלון רון חזר יובל. חיבר חלון ג'חריע חזר
 וירדע. חיבר חלון רהטן חזר וועטטגע'ינג. חיבר חלון ער'ינג'ינג חזר רעדע.
 חיבר חלון זע'ינג'ינג חזר זחב'ינג'ינג. חיבר חלון זיטט'ינג'ינג חזר בע'ינג'ינג.
 חיבר חלון זיב'ינג'ינג חזר טחיי'ינג'ינג'ינג. חיבר חלון זיטט'ינג'ינג'ינג חזר ערה'ינג'ינג'ינג.
 חיבר חלון זיב'ינג'ינג'ינג חזר ערה'ינג'ינג'ינג. חיבר חלון זיטט'ינג'ינג'ינג חזר ערה'ינג'ינג'ינג.
 חלון זיטט'ינג'ינג'ינג חזר ערה'ינג'ינג'ינג. חיבר חלון זיב'ינג'ינג'ינג חזר ערה'ינג'ינג'ינג.
 ערה'ינג'ינג'ינג

שחרית ליום כפור

נה

הלל והודיה. על כל רבוב ורעה. על כל גדל וגאונה:
 על כל בשרי וברכה. על כל אמר ואמירה. אלהי
 האלהים ואדני האדנים. מלך על כל מלכים. מושל
 על כל מושלים. איוס על כל אימים. נורא על כל נוראים.
 רם על כל רמים. גאה על כל גאים. גשא על כל גשאים.
 גבוה על כל גבוהים. ומביט אל עניים וגבאים. ואת
 שמים ונדפאים. להחיות לב נדפאים. רוח שפלים
 וחלפאים. על בן גדלתי אלהים. ונעלית על כל אלהים.
 כי אין כמות באלהים. ואין זולתך בתחונים. ואין
 בלתיך אלהי האלהים. שמים ושמי שמים כבודך
 מספרים. בנפות הארץ ומירות לך משמיעים. שרפי
 הקדש קדשתך מקדישים. אופני המרכבה כבודך
 מברכים

אומר, נפה, ואמירה בלב. על כן גדלת וכו', עש' נשואל ב' ז' כ"ג.
 וכ"י גרס כי אין כמות באלהים ואין זולתך אלהי אלהים, וכן עיקר.
 שמים וכו', עש' בתלים י"ט. כככות וכו', עש' בישיה כ"ד י"ז.

ערה עבונג. חיבער מלוען דחנק חונר מלוע דמקבמקרייט. חיבער מלוע
 סוחלוען חונר דמקובמקבוען. חיבער מלוען סטרטרמג חונר מלוע סטר
 סטעללונג. ערהמבען חיבער מלוע עדהמבענהייט חונר הטהע. ערהמבען
 חיבער מלוען חוירורוק חונר זעגענוווחוט. חיבער מלוע ווקרטע ערהמבען!
 חיבער מלוע בעגריסע ערהמבען! — דוח דער גקסטער גקסט, חונר דער העררן
 הערר! דוח דער קמיגע קמיג, חונר דער רעגענטען רעגענט! דוח ביוט דער
 סרעקען דער טיעקליבען חונר דוח פורכט דער פורכטמערען! דוח ערהמ
 בענטער מלוער ערהמבען, דער ערעלן ערעלסטער, דער גרמסען גרמסטער,
 חונר דער הטהען הטהסטער, טויסט הערמב חויל חרמע חונר ניעדריגע, חויל
 זערקנירטע חונר געבייגטע געמיטשער; לו בשלעבען דוח לערקנירטען הער
 לענג, דוח געבייגטען חונר ניעדערגעטומגעענטן גייסטען זינד. דמרוך לייגסט
 דוח דיק, הערר, גקסט, גרמס חונר המך ערהמבען חיבר מלוע גמטערעוועען!
 קיינע גמטשהייט גלייבט דיר, חונר חויסער דיר, דער גמטער גמט! חויל מלוע
 ניכט. היממען חונר היממען היממען ערלטהוען דינע עהרע, חונר
 מלוע ערדענעדען סחנען דיר ליערער. הייליגע שפיס הייליגען דינע
 הייליגקייט, חונר אופני המרכבה זעגען דינע העררליכקייט, דיר זינגען אחרענע
 טטערנע

מְבָרְכִים • כּוֹכְבֵי בְקָרִיחַד מְרַנְנִים • וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים •
 מוֹשְׁבֵי רִימֵי שְׁמֶךָ מְאֹדִים • הִרְרִיגְבָהוּ עֲצֵי עֵר מְרַנְנִים •
 נְהַרֹת כָּף מִמְחֵאִים • חִיתוּ אֶרֶץ וַיִּזְוּ שְׂדֵי שָׂרִים כְּהוֹלָלִים •
 תַּנְיָנִים וְכָל תְּהוֹמַת מְהַלְלִים כְּבַח־לִילִים • וְכָל יְצוּרֵי
 בְּרֵאשִׁית פּוֹצְחִים הַלְּוִלִים • לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ אֱלֹהִים • וְכָל־
 אֱלֹהֵי מוֹשְׁבָרִים וּמִיתָלִים • לְתַת לָהֶם צִיד מְאֹכְלִים •
 הַחַחֲתוֹנִים מִפְתִּיחַת יָדְךָ גּוֹזְנִים וּמִתְבַּלְכְּלִים •
 וְהַעֲלִיזִים מִזִּי הַיּוֹדֶה שְׁבָעִים וּמִתְמַלְאִים • כִּי כְבוֹדְךָ
 שָׁמַיִם וָאֶרֶץ מְלֵאִים: ס' וּמִי בְעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
 בְּאֶרֶץ • הַמְאֲמִירִים אֲדֹנוֹתְךָ • הַמְיַחֲדִים אֶל־הוֹתְךָ •
 הַמְבָרְכִים שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתְךָ • הַמְסַפְּרִים
 תְּהִלַּתְךָ • הַעֲרֹכִים תַּחַן לְחִלּוֹתְךָ • הַמְבַּעֲיָמִים וְזָמַר
 לְעִלּוֹתְךָ • הַמְאֲרִיכִים רוֹן לְרַצּוֹתְךָ • הַשּׁוֹפְכִים שִׂיחַ

כוכבי וכו', עש"ה באיוב ל"ח ז' משברי וכו', עש"ה בתילים ג' ד' הררי וכו',
 עש"ה בתילים ג' נכרות וכו', שם ג'ח וקמ"ח. וכולם אליך וכו', עש"ה
 שם קמ"ה. התחתונים מפתחת ידך כזנים ומתכלכלים והעליונים מזי הודך
 שבעים וכו', כ"כ בכל כ"י והוא עיקר. ומי כעמך וכו', ל"ה בשמאל ב'ז' כ"ג.

טעמך חזר גמטטער וקהלע יובעון דיר. העערעו וחקען בריוטן דיינעו נחמעה
 רהטן. הקהער בערגע ריקקען — דעו ווהודעו געהקון — יוכלעט דיר, חזר
 טערקאע רויטען הקערעקלפצען! דעו לחטעו געוויר, חזר וומו חין פעלדע
 זיך רעגט, חזר וומו חין העערע לעבט, חזר דער פֿוטעהן חון יינגט דיר וועטט
 גענונגען חזר חוןע געטקפצע דעו חכבעגינט טטיוון לחכגענונגע דיינט הייזגן
 נחמון, חוןחכטיגער! חוןעוועהנט זיך נחך דיר, חזר הקררעט חויל נחמהרגוג
 היטען. דען חונטער ווען חפצעסט דוח חירע דיינע חנהר חזר רייכסט חיהגען
 נחמהרג, חזר וועטן דער חבערוועלט געניסען וחטט חזר פערגינט, חוידיינעכע
 גלחלע ענטטערמהיט; דען היימען חזר ערדע זינד פֿחון פֿחון דיינער
 חמיטעטט! — חזר וו ח חזט חין פֿחוק חיינליג חויל ערדע, דמו יח חזט דוח
 קינדר ישראל'ס דין פֿחוק, דיינע העררויפקייט חכערקחנטט, דיינר גמטטהייט חוןין
 געהויריגט, דען נחון דיינר גלחרווירדיגען חמיטעטט גענונגעט, חזר דיינר רהטן
 חוןעטטהובן פֿערקינדיגט? דיך חוןין כעטן יח חן חזר בייזגעטן דיינע הקהייט.
 דורך בעההררויכע לחכגענונגע וזון יח דיינע גזסט לו טרווערבן, חזר דורך חנ
 חחטענדע

לפתותה. והם עמך ונחלתך. ע"כ צאנה וצאן מרעיתך.
 קדש ראשית תבואתך. קדם קננה וסגלתך. חלקך
 וחבל שפרתך. ישראל תפארתך. ישרון מבחר מנתך.
 הדבקים באמונתך. ההוגים בדתך. החפצים בתורתך.
 העוסקים ביראתך. התמימים בעבודתך. הנכספים
 להצרות ביתך. הנמיהם בקודש חזותך. התאבים
 לקרבתך. הנחננים על תורתך. הנסקלים על אהבתך.
 הנשרפים על עדותך. הנחנקים ונטפחים ונטבעים
 ונתלים ונקברים חיים על יחוד קדשתך. הנרואים
 עדתך. יסוד אגדתך. ואפה אל גדול בגדלתך. והם
 עדיך פי אין בלתך. ומה יעצור כח ילוד אישה. נוצר
 מטפה באישה. ומה יעז עון לדרשה. שבתך בפה

קודש וכו', עש"ה ברימיה ב' ג'. קדם וכו', עש"ה בתילים ע"ד ב'. הנכספים
 הכמהים והתאבים, כולם ל' תאזה ומסק. יסוד אגדתך, יסוד הארץ שעליהם
 העולם עומד. ואפה אל גדול נדולתך, כ"כ בכל כ"י. והם עדיך, כדכתיב
 אתם עדי כזם ה' (ישעי' מג' י'). באושה, סרוקה ל' ובאש היאור (שמות ז' יט').

החוטענדענו פֿונען דיר לוגענווינן. זיחן זינד'ס דיח דוח דיין פֿחוק חונד דיין ערבע
 גענחנט, דיינע העערניע חונד דיח סחחטע דיינער ווידע הייליגע ערסטע
 זינג פֿרוכט; דחו ערסטע דיינע ערווערבו חונד חייגענטהונו; דיין חנטהייל,
 דיינע טחנסטע חבבע. ישראל'ס זקהנע זינד דיין סחוקק, יסורן דיין בעסטע: גוט.
 זיח חקנגען פֿעסט מן דיינען גזיבען, חיבען דיינע רעכטע חויג חונד פֿחאָגען
 דיינער לזעהרע. חיהרע בעטחטטיגונג חויט גחטטע: פֿורכט, חונד גחטטע: לערע
 עהרונג חיהר חיווערונחיהרענדע טהון. זיח זעהנטן זיך נחך דען פֿחרהקלען
 דיינע הוינע, החבן לוסטן דיין חנגעוויכט מיטן הייליגטוהסן לזו סויען, חונד וויכטן,
 זיך דיר לז נחהען. דיינער לזעהרע חפֿעערן זיח חיהר לזעבען חויל, זיח לחסען זיך
 טטייניגען וועגען דיינר ליבע, חונד פֿערברענגן דיינע געוועלטע החלון. זיח לחסן
 זיך ערווינגען, סחחטען, ערוויפֿן, חקנגן חונד לזעבענדיג בעגרמבון, דיינער
 הייליגען חיינהייט וועגען. זיח הייסען דיינע געזינדע, זינד דער לזועקק דיינער
 סחפֿונג. דוח, חלזחחטיגער, בינט גרמס מין דיינער זעלסטגרמסע, חונד זיח
 זינד דיינע לייגען, דחם חויסער דיר ניכט: מינט. חלזיין, וחזן פֿערמחג דיח
 טוחחטע געכורט דעו ווייבינע? קחן חוין מענט, חויג טטייקענדע קייט ערע
 טחחטען, זיך ערדרייסטען, דיינער חלזחחטע נחלזוספירן? חויט זיין חונד פֿערע
 חקנגענד

לְפָרֶשֶׁה. נִצְחָה בְּגִיב לְאַרְשָׁה. לְהַטִּיף צָקוֹן וּלְחַיֵּשָׁה.
 לְהַפִּיל תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה. וּמְחִיתוֹ עָלָיו קָשָׁה. וּדְרָכּוֹ
 מְעַקְשָׁה. וְנִתְיָבְתוּ גִתּוֹסָה וְנִטּוּשָׁה. וְהִטְאֵתוּ עַל לֹחַ
 חֲרוּשָׁה. חֲקוּקָה וּמִפְרָשָׁה. וְגוּזְעָף בְּחַיֵּשָׁה. וְגוּזַע וּמֵת
 בְּחֲלוּשָׁה. וְגוּזֵתוֹ בְּגִיּא נִטּוּשָׁה. בְּתַחֲתִית אֶרֶץ רִטּוּשָׁה.
 בְּאַשּׁוֹן חֲשָׁךְ כְּבוֹשָׁה. בְּאַשְׁמֵנִים רְפוּשָׁה. בְּפִטְמוֹן
 חֲבוּשָׁה. בְּבוּשָׁה וּבִשָׁה. נִמְסָה וְעֵבֶשָׁה. בְּיַבֶּשֶׁת
 מִיבֶשֶׁה. וְכָלוּ מְלֵא בּוּשָׁה. וּמָה יַעֲצִים עֵתָר וְגִישָׁה.
 וַיִּשִׁיחַ וַיִּהְיֶה בְּרִגְיָשָׁה: וּמָאז הַבַּל צָפוּי לְפָנֶיךָ. וְאַיִן
 לְהַסְתֵּר מֵעֵינֶיךָ. וְאַיִן לְהַחֲבֹא מִפְּנֵיךָ. כִּי בְּבַל מִשׁוֹטְטוֹת
 עֵינֶיךָ: וְנָלוּי לָךְ כִּי יֵצִיר חֲמָר הוּא. הַבַּל הַבָּלִים הוּא.

לארשה, ל' וארשת שפתי' (תילי' כאג) ענין דיבור, ונתיבתו כחוסה, ענין ההרסה
 כמו כתסו נתיבתי (איוב ל יג). וגו ועף נחשה, עש"ה כי גו חיש ונעופה (תילים
 ז). בגיא, בארץ. רעושה, ענין השמטה וכתיתה כמו אש על בניס רועשה
 (הושע י' יד). כפושה, ל' הכפיסני באפר (איכה ג טו). באשמים, בקנרים,
 כמו באשמים כמתים (ישעי' כ"ט י'). רפושה, ל' רפש וטיט (שם ל"ז כ').
 בטמון חבושה, ל' ופניהם חנוט בטמון (איוב מ' יג). נמסה, ל' וחם השעשע
 וכמס (שמות יו כא) ענין מסיס'. וענשה, ל' עיכוש כמו ענשו לדודת (ויאל א יז).
 עתר וגישה וטיח, שלשתם ל' תפל'. יציר חומר, עש"ה באיוב י' ט'. הכל הנכלים,

והקבער, דיינען רועהן חוילונספרעלען? זינד זיינע טוהמעלען איפפען עטהיג, דיינע
 עוויגקייט חוילונדריקען? חיוט עו חויהטן אקגליך, דיך געהערריג מנלובעטען חונד
 זיין מנלונגן געביהרענד עקרלונברייגען? — וויט הערטער וויהע קחן ער ויך ערנקהרן;
 זיין וועג חיוט חונגעבמעהט; זיין פעהד טויפפעריג חונד גלייטענד. עערגעהט
 ער ויך, וקגלייך ווירד זיינע וינדע חויפגעלייכעט, חונד דייטויך חין חוינע טמלען
 געגרימבען; דמון סווינדעט ער טעלן דמהין; עערגעהט חונד סטירבעט
 ערהמטטעט. זיין קערפער קעהרט לור ערדע הינמב, עערוועטעט דערט
 חין טיעלען גריפטען חונד דיקקער פוינסטערניס. חוינגעקערקערט חייט
 גרימבע, עערטמחטען חין עקגער בעהויונג, עערוועלוקט ער חונד עערג
 דעררעט; עערהאדערט חונד עערהוילט, חונד זיין חויוגערמערטע געריפע
 ווירד חין טמליכען סייחמל. — וומו עערהמג חיון וקלד געטמפל לון
 בעטען? וומו קחן עו דיר עמרטטעלען? — דיעו מללעו המוט דוח סמון
 עמרחויוגעוועהטען; דיינען חויעגן כלייבט ניכט; עערגמרגען דיינעט מנגעו
 זיכטע ניכט; עערהמלונג, דיון בויקק דורכטויעט מללעו! דיר חיוט עו
 ווקהל בעקמנט, דמס דיעגע חירריסע געטמפל חיון חייטלעו ווענען חיוט;
 חיון

עֲלֶה נִדְרָךְ הוּא. קִשְׁיֶכֶשׁ הוּא. חָרַשׁ אֶת חָרְשֵׁי אֲדָמָה הוּא. וּבְמָה נִהְיֶשׁב הוּא. אֲנֹשׁ אֲנֹשׁ הוּא. בִּי כְשִׁמוֹ כֶּן הוּא. אֲדָם אֲפָרִים מְרָה הוּא. בְּשָׂר בּוֹשֶׁה סְרוּחָה רְמָה הוּא. מְיוֹחֵם בְּחֵטָא הוּא. מְחוּלָל בְּעֵין הוּא; וְיֵצֵר לְבוֹ רַע מְנַעֲרָיו. הוֹרֵשׁ רַע בְּמַגְרָיו. אֹזֵרֵב לֹ בְּמִסְתָּרָיו. מְקַנֵּן בְּנֶחֱשׁ בְּסִתָּרָיו. בְּזָבוּב בְּמַפְתְּחֵי חֲדָרָיו. מְבֹאֵשׁ הַעֵסֶקָה בְּזִהְמוֹת שְׂאוּרָיו. מְסִיתוֹ לְהַטּוֹת אֲשׁוּרָיו. וְהוֹה לֹ בְּעוֹכְרָיו. חָשׁוּב לֹ בְּצָרָיו. וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוֹרְרָיו. מְצַר לֹ בְּכָל מְצָרָיו. צוֹדָה לֹ בְּכָל עֲבָרָיו. מְרַגֵּז לְכָל אִיבְרָיו

עֲשֵׂה בְּיָלִים קמ"ד ד'. עלה נדרך הוא קש יבש הוא, עש"ה צאינו יג כ"ה. קרש וכו', עש"ה בישיב מ"ה ט' לכן לל הרשע נשן להבדילו מן האומר לחרם ולא יורח (איוב טו). וכמה וכו', עש"ה בישיב ב"כ. אנוש, ל' חולשה. אדס, ר"ת אפר דס מרה. בשר, ר"ת בשה סרוחה רמה וכן איתא במס' סוטה דף ה' א'. מיוחס בחטא, מחולל בעון, ל' הן בעון חוללתי ובחטא יממתני אמי (תילים נאז). כזבובוכו עש"ה זכובי מות יבאיש (קהלת יא). בזהמות שאוריו, הילך הרע מטיל וזהמא בכפס האדם ודומה לשאר המחמין העיסה. מנר לו, מצירו ל' דוקק ונער כמו וכהנר לו (ד"ה ב' ל"ג יב). מזריו, גבוליו כמו בין המנרים (איכ"א ג). נודה, ל' אורז בכונה כמו ואתה נודה את כפשי (ש"א כ"ד יב). ככל עבריו, ככל ענר וענר כמו ושלם הי' לו מכל עבריו (מ"א ד' כ"ד).

חיין ונעקנו באמט; חיין חייגעדרדטער סטרמההמנס; חיינע חירדענע סערבע; חיין עטוונן מהגע ווערטה. ער הייסט ארט (סוואלונג) זיינער סוואלהייט החלפן; זיין נחמע מיזט אדס זיינער בעסטמחברטהייזע, סטייב באזט חוכד גלונע, המחלפן. ער הייסט חוץ כשר לור בעלייבונג זיינער חייגע:סחפלטען; סחפלטע, סטיינדיג חוכד ווחורטיג. סמן ויין עחפפתינגנים געטמה חין זיכדע חוכד זיינע ערלייגונג חין חייסעהחטען. דמו דיכטען זיינע הערלעני מיזט בחנע פמן ווגענר חוץ. חין דען געחפפערן זיינע חיינערן ווירד דער בחנע גייזט (יכר הרע) ערלייגט. זיין נחפסטעללער ווההנט חין זיינער ברוזט, חוכד זיין בווען מיזט דער סחפלטע נעסטי. ויח חיינע סחייזלונגע, פערסטעקט חין דען זיחענע סחפלטען, הייחויך דען טייג בעטחייזט, חן בעטחייזט ער דען העכטען גייזט. ער וזכט דורך הייבעלייח פחק רעכטען פערע חיהו חבלולענקען, חוכד חיק' חוכגיק לו סטירלען. לחור טעלונט ער זיך, חוז וחולט' ער חין דער נחטה חיהק בייטמחד לויזטען, חכער ער מיזט דער ערוזטע זיינער פייכדע. ער קוואלט חיהו חוץ חלונען וועגען, חוכד סטעלונט חיהת נחך חוץ חלונען סטעגען.

אִיבָרָיו. בְּמַעֲצֵיבוֹ בְּדַבְרָיו. בְּהִטְיָאוֹ בְּרוּעַ הַדְּהוּרָיו.
 מִתְנַקֵּשׁ לְהַפִּילוֹ בְּמַכְמוּרָיו. מִתְנַבֵּל לְדַחֲתוֹ בְּמַהְמוּרָיו.
 וַיֵּצֵר עָלָיו בְּמַצּוּרָיו. לִילֵי אַתְּהָ עוֹזֵר לוֹ מַצּוּרָיו: וּבְכָל יוֹם
 וַיּוֹם מִתְהַדָּשׁ עָלָיו. חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עָלָיו. לְהַתְגַּלֵּל
 וּלְהַתְנַבֵּל עָלָיו. לְעַקְשׂוֹ בְּאַרְחוֹת עַקּוּלָיו. לְהַאֲשִׁימוֹ
 בְּאַשְׁמַת גִּיעוּלָיו. לְהַלְעִינּוֹ בְּמִסְךְ תְּרֵיעָלָיו. וַיִּנְגְּנוּ דוֹרֵשׁ
 לְשָׁלוֹם אֵלָיו. פְּהִים טוֹמֵן לְרַגְלָיו. רֶשֶׁת פּוֹרֵשׁ לְיָד
 בְּמַעֲגָלָיו. מוֹקְשִׁים שֶׁת בְּמִסְלוֹלָיו. בּוֹרֵה שֶׁחַת בְּשִׁבְלֵיָיו.
 לְמוֹג לֵב וּלְהִרְבוֹת מַכְשׁוּלָיו. וּבְהוֹלֵם פֶּעַם הוֹלְכֵמוֹ
 בְּכַלְפּוֹת וּבְכִשְׁלֵיָיו. עַל כֵּן יֹאמְרוּ מוֹשְׁלֵי מִשְׁלָיו. אֵי לַבַּיִת
 שְׁמֹהָרְסוֹ וּמַחְרִיבָיו מִשְׁלָיו. וּמֵה יֵצֵדֵק בְּמַסְעָלָיו. וּמֵה

יובה

במכמוריו, נרשתי, ל"ה בתלים קמ"א י'. במהמוריו, ל"ה בתלים קמ"א. ונר
 עליו במצוריו, ל' מצור ומטק. להלעיט, למרור חייו, והוא פעל כגור מן לענה
 וראש (איכה ג' י"ט). במסך תרעליו, ל' ויין חמר מלא מסך (תל"י ע"ה ט') ול' יין
 תרעלה (שם סה), פחיס וכו', ל"ה בירמ' י"א כ"ב. רשת וכו', ל"ה בתל"י ק"מ
 ו'. כזה שחת, משלי כ"ו כ"ז. למוג לב וכו', יסוקאל כ"א כ'. וכוהלם פעם
 וכו', ל"ה נשעיה מ"א ז' ותלים ע"ד ו'. על כן וכו', ל"ה במדבר כ"א כ"ז.

ער גיסט פֿערדרום חין חֲזוֹנֵע זײַנע גזירער, בעטריכט דורך חייבֿויס טעאָגאָגאָן
 חיהו, חונד רייזט חיהו לור וינדע דורך בְּתוֹע חיינגעבונגען. ער טעזֿונט חיהבן
 פֿחֲזוֹנֵען חיהל, זוכט ויסטיג חיהו חין נעלען לופֿחֿגען, חונד דער מענטס חונטערלויגט,
 ווטו חיהבן ניכט דיין גאָטטליכער בייחטטמנד לו הילפֿע קאָחווט. טאָגטאָגליך ווירד
 דער חֿגריף ערנייערט: ער בעדיענט זיך נייער רֿמקע, חיהו חֿנלוֿפֿחֿאָנען, לו
 חיבערווינדען, חין חיררוועגע לו ליהען, לו וינדען לו פֿערזײַטען, חונד חייכ' פֿערז
 דערבען לו סטירלען דורך ביטטערן טרֿמק דעו טויעלן. נייעחזן גריסט ער חיהו
 הערלויך; ער זוכט נור זיינע פֿיסע לו פֿערטטרוקען. ער ספֿרייטעט נעטלע חויה
 חיהל חֲזוֹנֵען גֿחֿגען, זעגט פֿחֲזוֹטטרויקע חין חֲזוֹנֵע טטרמסען, חונד גרֿחֿבט חיהבן
 געהיימע גרובען. זיין הערן פֿערלחֿגט לו אחֿלען, חונד זיינען פֿחֲזוֹן לו פֿערפֿילֿפֿחֿאָנען
 טיגען. דמן טאָגט ער חיהו וויח דער חֿחֿבֿען, טאָגער, ויט חֿחֿהערן חונד קאָלֿבן
 זידער. דחריף זאָגען דוח גזײַכֿניסטפֿרעכֿער: וועהע דעטן הויעט דמן זיינע
 נערטטֿרער חונד פֿערזײַטטער חין זיינער ויטטע חֿחֿט! — קחן ווֿחֿהן חין חֿחֿמן
 דוח טאָגער חויהיבן קחן ער טרֿמדעלֿחֿזן חֿחֿדעלן, ווען ער ויט חיינען געוֿחֿזטיגען

יִזְכֶּה בְּמַעֲלָיו • כִּי שׁוֹדֵד בָּא בְּגִבּוֹלָיו • לְשׁוֹדְדוֹ לְלוֹחֲמוֹ
 בְּרֹב תַּחְבּוּלָיו: לָכֵן הִקְדַּמְתָּ רַפּוּאָה וְרַחֲמֵיךָ • וְהַעֲלִיתָ
 אֶרְוִכָה לְנֵת לְאֵה וְנִחַלָה • וְהַכְנֵת צָרֵי וְחַתּוּל לְלֹא חֶתְלָה •
 וְהַגְהֵת מְזוֹר לְהַרְטוֹת מִחֶלָה • וְקִבַּעַת יוֹם זֶה לְסִלְיָהָ
 וּלְמַחֲלָה • לְבֹא שְׁעָרֶיךָ בַּתּוֹדָה וּבַתְהִלָה • לְקַבֵּם פְּנִיךָ
 בְּחֶלָה • לְהַזְכֵּר בּוֹ רַבּוּצֵי מַכְפְּלָה • בְּעַת רְצוֹן לְשִׁמּוּעַ
 תְּפִלָּה • לְהַעֲבִיר כָּל שְׂמִיץ וְתַפְלָה • לְהַגִּיא כָּל אֲוֹן וְתִהְיֶה
 לְהַצְמִיחַ צְדָקָה וְתִהְיֶה • לְהַפִּיר פְּעַם וּלְהַרְבּוֹת חֶמְלָה •
 לְהַרִים מִכְשׁוֹל וּלְהַסִּיר תַּקְלָה • לְפַנּוֹת דַּרְךְ וּלְיִשֵּׁר
 מִסְלָה • לְתַת לְשׁוֹכְבִים טְהָרָה וּמְבִילָה • לְהַעֲמִיד רוּחַ
 וְהַצְלָה • לְהַשְׁלִיךְ עֵון בְּעַמְקֵי מְצוּלָה • לְשִׂאת יָדוֹן
 וּמַעֲלָה

רפוא' ותעלה, ל' רפואת תעל' אין לך (ירמי' ל' ג'). והעלית ארוכ', ל' אעלה ארוכה לך (שם ל' ז'). לנהל'ה. ל' נחמ'כ' ד' ו'. ונחלה, ל'ה ב'חוקק' ל'ד ד'את הנחלות לא חזקתם. וחתול, ל' חניסה ב'חוקק' י'ד' ול' כ'א. והגהת מזור, ל' ולא יגהה מכס מזור (הושע ה' ג'). להרטות מחלה, לשום רטי' למחלה. רבוצי מכפלה, האנות הקדושים הרבוצים וסוככים במערת המכפלה. שמן ותעלה, שניהם כינוי לעבדות ל' לשמנה (שמו' לב כח) ול' לא נתן תפלה (איוב א' כב). להגיא, להפיר. ותהלה,

חונד רקנקע פֿהוֹזען רייבער מיטן הויזע בעטט פֿונד'יג ל' קהאפּטען הַמָּט ? — דמרוסן
 הַמָּט דוח ז'נגע טחן חיון הייזמיטען ל'בערייטעט חונד געוהרגט פֿיר דוח
 געכענונג דער טוהמלען חונד קר'קען. דוח הַמָּט מ'רלייטעט פֿיר דוח זיכען,
 חונד הייזנוגמיטען ל'ר העבונג דער קר'קעהייט פֿערבערייטעט. דען הייטיגען
 טחג הַמָּט דוח ל'ר פֿערלייהונג חונד פֿערגעבונג בעטטיאושט, דַמָּס מחן דייע
 פֿערטען ויט דמ'ק; חונד ז'מבע: חונד בעזעט, דיק עהרפֿורכט: פֿהוֹזען ח'בעטע
 חונד דוח טוגענד יענער טוהמענדען חין דער מערת המכפלה (דער אנות חונד
 אמהות) חיו ערמינגערוג ברינגע. ל'ר ג'מ'דענלייט ערהקרטס דוח געבעטע,
 פֿערניכטעט ז'לע טיזשפֿע: חונד טמ'דעהמטען, חונד פֿערט'ז'גסט ז'לע ז'מ'סער
 חונד ז'לע חונטוגענד. ל'ר טוגענדען חונד ז'מ'ליכע המ'ד'ז'נגען ז'מ'סער דוח
 ל'ט פֿערטיין קהווען, חויל דַמָּס דיין ל'ח'ן חונטערהריקט חונד דייע ערכ'מ'ונג
 רעגע ווערדע, חויל דַמָּס ז'לע היגר'כריסע בעוויטיגט, ז'לע ז'מ'ט'מ'ס היינונג;
 געט'מ'פֿעט, דער וועג גערייטט, חונד דער טעג געב'ח'נט ווערדע פֿיר דוח
 ל'ר ריינגוג ל'וריקקעהרענדען זינדער, חונ מיהנטן רויטן חונד רעט'ונג ז'מ'פֿעטען.
 מיהרע זינדען זינקען חין דען הערען טיעפע, חונד ז'לע פֿרעפֿען חונד ז'מ'סער
 טהמטען

וּמְעִילָהּ. :. וּמִכָּל יָמִים יוֹם זֶה קִבְּשָׁתָּ. וְעַל כָּל יָמִים אֶתֹּךְ
 עָלִיתָ. וְבוֹ מִכָּל יוֹם פָּתַחְתָּ. וּמִיָּצְרוֹ אֹתוֹ לְךָ אֶחְדָּתָּ.
 וְלָדוֹר יַעֲבֹדוּ יַעֲבֹתָ. וְאוֹדֶם הָיָה זֶה בּוֹ וְתָרַתָּ. וּמִכְתָּב
 חָרוּת לְעֵנֹךְ נָתַתָּ. וְסִלַּחְתִּי בְּדַבְּרֶךָ בְּשִׁרְתָּ. וְעַל הָרָעָה
 גַּחְמָתָּ. וְעַל בְּנֵיךָ רַחֲמָתָּ. וּבְגִבוֹת שָׁמַיִם חֲסִדֶךָ לְמוֹ
 הַגְּבֻרָתָּ. וּבְרַחוּק מִזֶּרֶח מִמְּעַרְב פִּשְׁעֵם הִרְחַקְתָּ. וְזִכּוֹת
 הַבְּרִי קָדָם וְכִרְתָּ. וּכְאֵב אֶת בֶּן אֹתָם רָצִיתָ. וְעַל כָּל אוֹם
 רֵאשִׁים גִּישָׁאתָ. וּמְרָגִם בְּכָבוֹד רוֹמַמְתָּ. וּמִשְׁפָּל
 הַגְּבֻהָתָמוֹ וְהַתְּלַלְתָּ. וְאוֹת לְטוֹבָה עֲמָהֶם עָשִׂיתָ. וְחֶבְתָּם
 לְכָל הָרְאִיתָ. וְאַהֲבָתָם לְעֵין כָּל גְּלִיתָ. וְלִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָם
 תֵּאבֹת

ל' ובמלאכיו ישים תהלה (איוב ד' י"ח). ומיוצרו אותו לך אהדת, עש' הימים יוצרו וללא
 (ר"ך קרי) אחד נהם (תילים קל"ט י') ואמרו ל' שנרד לו אחד מן הימים שיר ואיזה
 זה? י"ב. ועש' פי' רש"י. ולדוד דיע, לדוד המדבר כמו שפי' רש"י מ"א ה' י"א. ואודם די
 זכב, עוון העגל, עיני פי' רש"י דברים א' א' ושמות ל"ג י"א ול"א י"א. הררי קדם,
 תאר לשלשה האבות. והתללת, גם זה ל' הגבהה, ככתוב הר גבוה ותלול. וכתבת

טהמטען פֿערסווונדען. דער הייטיגע טהג חיוט'ס, דען דוח פֿערלניגן געהייליגט,
 חיבער מ'זע טהגע דען ימהרעו ערהקבען, חונד חויו מ'זען ערקערען. מיהן
 הטהוט דוח פֿיר דיך געמייגעטען, חונד וויינע קרמפֿט חייגעט פֿערניכטיגען געטלעכטע
 בעקמנט געהמפֿט. מן מיהן פֿערלנייהטעסט דוח דח: פֿערברעכען מיט דען
 גמ'ודן קח'ובע (מעשה העגל); מן מיהן חיברגמבוט דוח דען זמ'כפֿט מיטהיגן (משה)
 דיח געזעלטמ'עלן; מן מיהן פֿערקיינדעטעסט דוח דען פֿת'וקע פֿערלנייהוג חונד
 ל'קסט דח: חיבער זיח בעטמ'קסעטע חיבעל לזריק. דוח ערבמ'הטעסט דוך דיינער
 קיינער, חונד זך ה'ך דער היאמעל חיוט חיבער דער ערדע, זך ה'ך וומלמ'טעטע
 דיינע גיטע חיבער זיח, חונד זך פֿערן דער מ'הרגען חיוט פֿת'ן חבער, ענטפֿערנ
 טעסט דוח מיהרע מיסעטהמטען. דוח דמ'כטעסט מיהגען דיח פֿרמ'היגייט דער
 הייפטער דער פֿמ'רוולט (חונדערער אבות), חונד וומרסט מיהגען געפֿמ'ליג וויח
 דער פֿמ'טער דען זמ'הגע. ערהמכסט מיהר היפט חיבער מ'זע כלימ'טען חונד
 זיעסעסט מיהר ה'מן ריהמ'וך טטייגען. המכסט חוידער טיעפע זיח לזר המ'כטען
 המ'גע, חונד טהמטעסט מיהגען לזן היינע ווחונדערלנייען. לייגעטעט מ'זען
 דיינע פֿריינדטמ'פֿט לז מיהגען, חונד מ'זער חויעגען זמ'הן, וויח זעהר דוח זיח לוכטעסט.
 מן מיהרער מיטע לז וומ'הגען וומר דיין פֿערמ'גען, דוח לייגעטעט לזוסט, לז רוח
 חונטער

תִּאֲבֹתָ • וְלַחֲנוּת בְּיַיְהִים חֲמִדָּתָ • וְלִשְׁבֹּת בְּוַעֲדֶם אֵוִיתָ •
 וְעֵינַי בְּעֵינַי לָמוּ גִרְאָתָ • וּבֵין כְּרוּבִים בְּכוּדָה צִמְצַמְתָּ • וְעַנְן
 יִקְרָךְ עַל בַּפֹּתֶיךָ הַצֵּעֶתָ • וְעַנְן הַקְּטֹנֹת לְכַסּוֹתֶיךָ הַיּוֹם
 פִּקְדָתֶיךָ • וּמֵאֵז לְסִלְיָהָ אֹתוֹ שִׁמְתָ • וְלִכְפָּרָה אֹתוֹ יִסְדָּתָ •
 וּמִצֻּתָיו בְּדָתְךָ צִוִּיתָ • וְכַתְּבָתָ וְשִׁנִּיתָ וְשַׁלֶּשְׁתָּ • וְאַזְהַרְתָּו
 פִּרְשִׁתָּ • וְעֹנֵשׂוֹ פִלְשִׁתָּ • וְקָרְבָנוֹתָיו קָצַבְתָּ • וְעַרְךָ
 עֲבוֹדוֹתָיו סָדַרְתָּ • וְרִצְוֵי הַיּוֹתָיו סִפַּרְתָּ • וְרַקִּיחַתְּ מְרוֹתָיו
 הַיְעַרְפָּתָ • וְסִדֵּר מַעֲרֻכוֹתָיו הוֹסַפְתָּ • וּמִזְהַר טְבִילוֹתָיו
 מְנִיתָ • וְקִדְוֵשׁ רְחִיצוֹתָיו הִשְׁבַּתָּ • וְאַזְכָּרוֹתָיו בְּשִׁבְלֵי
 סִימָתָ • וְתוֹדוֹתָיו וְוִדּוֹיָם סָמַכְתָּ • וְעֲנֹוֹיָם בְּפִקְדֵי רִשְׁמָתָ •
 וְלוֹבֵן

והטית ולשאת, מות י' כשכח וכשלא בתורה בג' מקומות באחרי ובאמר ובפסחם.
 כלשת, גלית ל' מפלגי עב (איוב לז"ו) שפי' רש"י גלוי עב ל' מניו מפולע עכ"ל מעת
 מיני' שכל במבולש נש. קבנת, נחתה להם מדה וקבנ. וריקוח. ל' מרקחת.
 תמרותיו, ל' תמרות עשן והוא עש"ה ולקח מלא המסתה גחלי אש מעל המזבח ומלא
 חפניו קטרת סמים דקה (ויקרא י"ב) ואז'ל בכעוס הקטרת מכה לכל יום וג' מניס
 יתריס שמהם מכנים כ'ג' וכו' והוא ה' דפת. הוספת, שכל יוס' ד' מערכות וז"ל
 ה'. מנית, ה' טבילות. וקידוש רחיצותיו, עשרה קידושין רחיצת ידים ורגלי' מן הכיור.
 ואזכרותיו, הזכרת השם הוי' ב"ה ככתבו הוי' מסויים יו"ד פעמים. ותודותיו

חונטער חיהנען, חונד חין חיהרער פֿערזחונג לז וויילען ווהר דיין ווחונט.
 זיכטברלויך זייגטעסט דוח דייך חיהנען, חונד טרמנקטעסט דיינע חיעזוטעט
 לזויטען דען כרוכים חיון. חיינע ווחלוקע דיינער העררליכקייט דעקטע דמו: ככורת,
 חונד חיינע ווחלוקע פֿחן רייכערוערק פֿערהיזנטע עז הייטע חויל דיין געהייס.
 זייט דעט החיט דוח דיעטען טחג לז פֿערזחונג בעשטיאחט חונד דער פֿערגעבונג
 גענווייהט. דוח החיט דען טחג בעטרעפֿענעדע געבחטע אהפֿחלען, חיל'ג
 גענעלבוך חיינגעטריבן חונד לזויטען חונד דריטטענחלז וויעדרחלזט, חויל דעסן
 פֿערבחטע החיט דוח דייטויך פֿערגעטרמגען, חונד דוח טטרמפֿע חיס מיכערטרע,
 טונגולחלזן חפֿענטלויך בעקחנט געהחלט. דוח החיט דוח חלחלזן פֿחן דעסען
 חפֿענען גענויח בעשטיאחט, זק וויח דוח חרדונג דער דיענטספֿערייכטונגען, דוח
 חלחלזן דער טפרענגונג דער רויכעווערקע, דוח חרדונג דער מערכות, דוח
 רייניגונג דורך בחרען, דוח הייזיגונג דורך חקדע: חונד פֿיסעווחשען, דוח חרט וויח
 דיין הייזיגער נחמט חוילזום פרעלן זייח, חונד וויח חפֿטרמו בעקענטגיס חונד זיכדעכ
 געטטקנדנים חגענענט ווערען זחלזן. דוח החיט דוח חרט דער קחמטייחונג חנ
 געלויגט

וְלוֹבֵן עֲטוּיֹתָיו חַיִּיתָּ. וּבַזֹּי שְׂרָדְיוֹ הוֹרִיתָ. וְעָלוּי מִחֶלְצוֹתָיו
 בַּאֲרֶת. וְשִׁנּוּי מִחֶלְפוֹתָיו לַמִּדְתָּ. וְלִקְדוּשֵׁיךָ אוֹתָם
 מִסֶּרֶת. וְכָל תּוֹרוֹתָיו הוֹדַעְתָּ. וְכָל דְּרוֹתָיו חִקְרָתָ. וְכָל
 מִשְׁפָּטָיו חִרְצָתָ. וְכָל חֻקּוֹתָיו חִקְקָתָ. וְכָל גְּזֵרוֹתָיו
 גִּזְרָתָ. וְכָל עֲנִינָיו חִרְטָתָ. וְהִבְלֹו מִבֶּל הִנְעַמְתָּ. וְחִלְשׁוֹ
 מִבֶּל הִשְׁפַּרְתָּ. הוֹפִישׁ לְרִצּוֹצִים אוֹתוֹ שׁוֹיֶתָ. דְּרוֹר
 לְשִׁבּוּיִם אוֹתוֹ הִתְוִיֶתָ. פִּקְחֵן קוֹחַ לְאַסִּירִים אוֹתוֹ תִּבְנֶנָּתָ.
 יוֹם עָשׂוֹר לְעִשְׂרֵיָה חִקְקָתָ. שִׁבְתֵּן שְׁבִתוֹן לְשׁוֹבְתֵי עוֹנֵג
 שְׁתָּה. יוֹם כְּפוֹר לְגוֹתֵי כוֹפֵר תִּתָּה. לְכַפֵּר עוֹנוֹת.
 לְמַחֲוֹת זְרוֹנוֹת. לְכַלֵּה פְּשָׁעִים. לְהַתֵּם הַטָּאִים. לְשִׁתָּה

טמאים

וידויו, כ"כ בכל כ"י וטעמו כתיב סכס ומנין לתהותיו ולדויו שהי מתודה
 ומודה וכל זה במס' יומא דף ל"ב. ולוין עטיותו שהיה עוטה ולוין בגדי
 לבן, ובזוי שרדיו, כ"כ בכל כ"י ורומן לבגדי השדר שהיו מוכב מופו, ועילוי
 מחלפותיו, דמי שוייס של בגדיו, כדתינן בנקר הי' לובש פילוסים של י"ב
 מניס וכ' (יומא פ"ג מז). מחלפותיו, ל' בגדים כמו והלנא אותך מחלפות
 (זכרי' ג ד). ושיני מחלפותיו, ל' חליפות שמלות. חרבת, פסקת. חרעת,
 וי"ג חרטה והענין אחד לזון חרות על הכוחות ולזון חרע אכזב. וחלשא,
 וגורלו. חופש לרצוצים, ביום הכיפורים של יובל. לעשירה, לשארית ישראל
 אשר יהיה בימים ההם עשירה כדכתיב ועוד בה עשירה (ישעיה ו' יג) ות"י
 ושתרון בה חד מן עקרא דריקיא. לכלה ולהתם וכז', עש"ה נדחיל ע' כ"ד.

געלייגט, דוח המסט דען קלונג דער פריסטער חין ווייס ליינען קדער גמזגעוומנד
 בעטטייאט; ועלכסט דען ווערטה דער געוומקדער המוט דוח חנגעגעבעטן, חונד
 חונטערריכטעט, וויחדיח קזיידער לו וועבעלן זייען. דיזען מוֹזען המוט דוח דייענען
 הייזיגען חיבערליפערט, חונד נחמטנילען בעקמנט געמחבט. מוֹזע פערקדרינגאן,
 רעכטע חונד געוועלע המוט דוח פֿעוטגעוועלט חונד געניוח בעטטייאט, חונד חיבר
 מוֹזען רעגעטן פֿקרגעשריבען. דיזען טמגען מַטְהִיין חייט דער זיבליכטע, זיין
 אָמֶה; דמו טמסטע; חיהו המוט דוח בעטטייאט לור פֿערקידונג דער פֿרייחו
 הייט דער טמקלען, געפֿמנגען חונד געפֿעסעלן. דיזען לעהנטען טמגרעו מַטְהִיט:
 המוט דוח פֿיר ישראל מַטְהִיט, וּמַטְהִיט חיהו לור המַטְהִיט פֿייער פֿיר חין
 פֿוֹק, וְחֵ דען שנת פֿייערט, חונד גמבט חיהו לור פֿיערמחונג פֿיר חייבע נחליחן,
 דיח אָמֶה געוֹר פֿיר חיהרע פֿערומן גיבט, חונד יח לו זיהעטן, לו ענטוידריגען,
 פֿחן וויסעטהמטען אָמֶה פֿערעכטען חונד פֿחן זיכרען לו בעפֿרייטן, דיח פֿיער
 חונדייניגטען

טמאים. להדית דמים. לצחצח כתמים. להרחיץ
 צואים. להלבין בשלג שנים. לצחר בצמר אודמים.
 למרק חזבים. לנקות הבים. לזבות אשמים. לזכוד
 אשמים. לותר לנתאמים. לסלוח לכלעתת המימים:
 ועמך ביום זה יחד נאגדים. ובחין לפניך נועדים.
 ושבינתך אתם מועדים. ונעצרים ומתועדים. ובראה
 אותך עובדים. ובאימה עומדים. ובגילה רועדים.
 ובחילה מסלדים. ובשעיהם מתודים. ומשתתחים
 ומודים. וכורעים ובזרכים וסוגדים. וארצה לך קודים.
 ובלהותיך שוקדים. ובאחד נאחדים. ויהודך מיחדים.
 וקדשתך מעידים. ואמונתך מסתדים. וצדקתך
 מגידים. וחסדך ואמתך לא מבחדים. ועזרכים שוע
 במעמדים. ומזריחה ועד שקיעה שבחך מתמידים.

להדית, ל' דמירוסלים ידית (ישעיה ד'). להלבין כשלג שנים, עש"ה אס יהיו
 חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, אס יאד ימו כחלוע כצמר יהיו (ישע"ה)
 וזהו לצחר כצמר אודמים, וטעמו להלבין האדומי' כצמר. לחה, ל' לזכות
 כמו וכמר חסר (ביזקאל כ"ו י"ח). לנתאמים, תאר לישראל עש"ה תאמי צביה.

חזרינו כגטען לו רייניגען, דען זינדענס ווטן מבלוס ווענקען, דיח בעוועלעטען לו
 זייבערן, חונד דיח בעלעקטען לו וועטען, דרמס זיח ריין ווערדען. וויח טנעע חונד ווייס
 וויח וועלען. דיח זינדען ווערדען חויגעטעלעלט, חונד דיח זינדער זינד גערייניגט;
 דיח טווען פערגעטען, חונד דיח טווערען ערטיינען ריין. חויל וועלע ערט
 פֿהאָט ערלמס פֿיר דיח פֿערברידערטע נחליחן, חונד פֿערלייהונג פֿיר דיח פֿרוממע
 געווינדע. הייטע מינדער נחומעלטע מווער גוידער רייכער געווינדע; זיח זינד
 לוועטעגעטערטען, דיך מלובעטען, דיינע שכיכה בעפֿינדעט זיך חין מיהרער חייטע,
 חיינהעלויגקייט חונד חיינטרמלט העררען חונטר מיהנען, פֿון פֿורכט דורכדרונגן,
 פֿערריכטען זיח מיהרען געטעטע דינסטע. דח סטעהן זיח טרעקענעלען חונד חין
 במגעער ערווערטונג, דיך פֿלעהען זיח מנסט זיך מן, חונד בעקענן מיהרע זינדן; זיח
 ביקען חונד בייגען זיך, קייענר, פֿוספֿלויג חונד היגעטערעקט לור ערדע פֿמען
 זיח מן דיינע פֿערטען, הוויגן חיינהיטיג דיינר מיינהייט, חונד לייגן דיינע הייניג
 קייט, בעוועהרן דיינן גוויבן, פֿערקונדן דיינע גערעכטיגקייט, פֿעהרעהלן ניכט דיינע
 גיטע חונד טרייע, חונד פֿרייען חונדעטערברמלן דיך פֿון טעגענומכרן כיו חין
 דיח

וּפְגִיעוֹת חָמֵשׁ מֵאַחַשׁ מֵעֲתִידִים • מוֹל עֲבוֹדוֹת חָמֵשׁ
 בְּעֵתוֹרִים • וְלִשְׁמֹךְ מְהוֹרִים • בְּכָל עֵזוֹ וּמְאוֹדִים : וְכָל־
 צָמִים וּמְתַעֲנִים • יַחַד אָבוֹת וּבָנִים • גְּדוּלִים וְקַמְנִים •
 בַּחוּרִים וְיֻקְנָיִם • וּמְרַבִּים חֲנוּנִים • וּמְדַבְּרִים תַּחֲנוּנִים •
 וְעוֹרְכִים רְנָנִים • וּמְרַנְנִים וּמְתַחַנְנִים • לְפָנֶיךָ אֲדוּנִי
 הָאֲדוּנִים • לְפָדוֹתָם מִבוֹכָד עֲוֹנִים • וּלְמַחֹת פְּשָׁעֵימוֹ
 בְּעֲנָנִים • לְשַׁעוֹת שְׁוֹעַם מְמַעֲוִנִים • לְהַאֲזִין מֵהֶם שִׁיחַ
 מְעַנִּים • בִּי הֵם דְּלִים וְאַבְיוֹנִים • וּבְצַלְךָ מוֹתְלוֹנְנִים •
 וּבְאַבְרָהָהּ מוֹתְגוֹנְנִים • וּבְסִתְרֶךָ נִצְפָּנִים • וּבְךָ נִשְׁעָנִים •
 וּבְעֵינֵי עֲבָדֶיךָ יְדֵי אֲדוּנִים • וּבְעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יָד גְּבֵרְתָהּ
 לְךָ פּוֹנִים • לְהַרְבּוֹת לָמוֹ פְּדִיוֹנִים • לְכַבֵּסֵם מִצִּחֹן דְּפִיּוֹנִים •
 לְהַצְלִיל בְּצוֹל זְדוּנִים • לְשַׁתֵּק בְּעַלֵּי רֵינִים • לְאַלֵּם
 מְלִשְׁנִים • לְאִשְׁשֵׁי חֲצִים וְכֹדוּנִים • לְהַשִּׁיב חֶרֶב לַנְּדָנִים •

וּפְגִיעוֹת חָמֵשׁ, תַּפְלַת עֲרִבִית וְשַׁחְרִי' וּמוֹסָף וּמִנְחָ' וְנֵעִיל'. מֵעֲתִידִים, מְכִיכִים. עֲבוֹדוֹת
 חָמֵשׁ בְּמֵס' יוֹמ' דָּף ל"ב. בְּעִיתוֹדִים, בְּזִימוּכִים. מְהוֹדִים, ל' הוֹדִיָּה. מְאוֹדִים, ל' וּכְבֹל
 מְאוֹדָךְ. מִלְחָן, מִכְרַחֲוֹן, ל' וְתַעַל חֲכִמְתוֹ (יֹאחֵז ב"כ). דְּפִיּוֹנִים ל' דּוֹפִי. לְהַצְלִיל,
 לְהַשִּׁיב ל' כְּלוּל כְּעוֹפֶרֶת (שְׁמוֹטוֹ י). כְּלוּל זְדוּנִים, כְּמִלּוֹל' ים הַמַּיִם הַדּוֹנוֹי'. מְלִשְׁכִים,

דִּיחַ נִחְבָּט. פִּינָה גַּעֲבֵטוֹ וְסִפְרָהוֹ עוֹלָן כַּחַךְ חֲנֻלְמָהוּ דַרְר וְחִסְט גַּעֲוֹחָהּ לִיבְעֵן פִּינָה
 חִסְטֵרְדִיכְסֵט, הַחֲבֵעֵן יוֹחֵסְטֵרְדִיכְסֵט, לְנוֹיִטְעֵן גַּעֲסֵטְעֵרֵן חוֹנֵד הֵיטְע לֹו בַעֲטֵעֵן,
 חוֹנֵד דִּיכֵן נַחְמָן לֹו פִּרְיִיעֵן וְיִט חֲלוֹעֵר קַרְחֵסֵט חוֹנֵד חֲלוֹסֵט פִּעֵרְחֵטְגֵן. חֲלוֹעֵט וִינֵד בּוֹסֵן
 פִּעֵרְטִיג, חֲלוֹעֵט פִּעֵסֵטְעֵן, פִּעֵטְעֵר חוֹנֵד וְחֵהֵנֵע, גֵּרְחֵס חוֹנֵד קִיּוֹן, יוֹנֵג חוֹנֵד חֲלוֹט,
 חֲלוֹעֵט בִּיטְטֵעֵט חוֹנֵד קֲחֵטְטֵט לֹו דִיר ; חֲלוֹעֵט זִיגֵט דִיר חֵן, חוֹנֵד פִּלְעֵהֵט חוֹנֵד בַּעֲטֵעֵט
 פִּעֵר דִיר, הַעֵרֵר חֲלוֹעֵר הַעֵרֵר, דַּחֵס דּוּחַ יוֹחַ בַּעֲפֵרִיעֵן וְחֵגֵעֵסֵט פִּתְחֵן חִיהֵרֵעֵר וִיכֵרֵן
 חֲלוֹט ; דַּחֵס חִיהֵרֵעֵט חִיסֵעֵט הַחֵטְטֵעֵן וְיִיחַ וְחֲלוֹקֵעֵן דַּחֵהֵינֵס וְיִיכֵרֵן וְחֵטְטֵעֵן ; דַּחֵס דּוּחַ
 חִיהֵרֵי וְחֵהֵרְגֵעֵרְיִיחַ חִין דִּיכֵעֵן הֵיחֵחֵעֵן פִּעֵרְכֵעֵהֵעֵן, חוֹנֵד חִיהֵרֵ וְעֵהֵקֲלוֹמְגֵעֵן
 עֵרְהֵקֵרֵעֵן וְחֵגֵעֵסֵט ; דַּעֵן יוֹחַ וִיכֵר חֵרֵט חוֹנֵד נַחֵטְהֵיזֵדֵעֵנֵד ; יוֹחַ וִיכֵעֵן דִּיכֵעֵנֵג
 טַחֵטְטֵעֵנו טוֹטֵן חוֹנֵד דִּיכֵעֵר פִּינָעֵל טִירְטֵן. כּוֹר דִּיכֵעֵט דַּעֵקֵקֵע קַחֵן יוֹחַ סִיטְלֵעֵן,
 כּוֹר דִּיכֵעֵט סִיטְלֵעֵק קַחֵן יוֹחַ עֵרְהֵחֲלוֹטְעֵן. וְיִיחַ קַעֲכֵטֵע סוּיעֵן חוּיָךְ רַעֵז הַעֵרֵרֵן הַחֵכֵד,
 וְיִיחַ חֵייעֵט וְחֵגֵד חוּיָךְ חִיהֵרֵעֵר פִּרְיִיעֵן הַחֵכֵד, זַחֵ סוּיעֵן יוֹחַ לֹו דִיר, עֵרוֹחֵרְטֵעֵן
 עֵרוֹחֵטְטֵעֵן, עֵרוֹחֵרְטֵעֵן רִיכִיבֵגֵג חוֹנֵד פִּעֵרְנִיכְטֵטוֹג חִיהֵרֵעֵר וִיכֵרֵעֵן. חֵי הֵייס יוֹחַ
 טוֹוִייעֵן, חִיהֵרֵעֵט גַּעֲגֵעֵר ! זַחֵס יוֹחַ פִּעֵרְטֵטוֹחֵעֵן, חִיהֵרֵעֵט פִּעֵרְלוֹיִיחֵדֵעֵר ! זַחֵס
 חֲלוֹעֵט גַּעֲעֵן יוֹחַ גַּעֲלְמָגֵעֵן פִּעֵיִיעֵן חוֹנֵד חֲחֵלְעֵן לְזִרְקִלְיָהוּ, חוֹנֵד דַּחֵ טוֹעֵרֵט וְיִירֵד

לְהַגְבִּיר מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל וְזִכְיוֹנֵיהֶם. וְלְהַתְּסִים קַמְּגוֹרִים עִמָּהֶם
 מְרִיגִים: וְסָדַר סְלִיחָה מְכֻיָּנִים. וְדִבְרֵי רְצוּי מְכֻיָּנִים.
 וּבְרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת אוֹפְנִים. אֲשֶׁר אֵלֶפֶת לְנֶאֱמָן
 בְּחַזְיוֹנֵיהֶם. בְּעִבּוֹר בְּבוּדָה עַל פְּנִים. בְּדַבְרָה עִם צִיר פְּנִים
 אֵי פְּנִים. וְכָל הַיּוֹם בָּם מִתְּגַלְּגָלִים וְנִיפְּנִים. וְעֶרְךָ וְהוּי
 מִשְׁנֵגִים. וְצִדְקוֹתֶיךָ מִתְּנִים. לְזָכַר לְמוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲתָנִים.
 יוֹם קְדוֹשׁ הַתּוֹנִים. לְהַלְצֵם מִרֹאשׁ פְּתָנִים. לְהַדְרִיבֵם
 מִפְּרֶךְ מַעֲנִים. לְדַלּוֹתָם מִדְּבוּי תַנִּים. לְהַעֲלוֹתָם מִבוֹר
 שְׂאוּנִים. לְנַתֵּק מֵהֶם מוֹסְרוֹת שׁוֹמְטִים. לְפַצּוֹתָם מִלַּעַג
 שְׂאֲנָנִים. לְהַצִּילֵם מִגְּאִיוֹנִים. לְהַשִּׁיב שְׁבוֹתָם בְּיוֹנִים.

מלשיכים. וכדוכים, רמחים, לנדכים, תיק הרב. וזכיונים, ל' זכות. אופנים,
 מסדרים על אופנס. אלפת, למדת. לכאין, למשה. בעבור כבוד וכו', כדכתי'
 והי' בעבור כבודי וגו' (שמו' לג כב). ונאפנים, ל' אופן וגלגל. משכנים, מדברים.
 מתכים, מספרים. שלשת אתכים, האבות. יום קידוש חתכים, רומז ליום מתן תורה.
 מראש פתנים, רומז למקורג. מדכויתנים, עש"ה כי דכיתני במקום תנים (תילים
 מ"ב). לפנותם, להצילם. מלעג שאככים להצילם מגאיונים, עש"ה הלעג השאככים
 הבזו לגאיונים (תילים קכג) מתופת דראוכים, ל' התופת וגיא בן הנס (ירמי' ו' לב)

חין דיה טיידע טטעקקען. נור יענען רעדליצטן רעדנערן, דיה גונסט ס'מן
 זיהענען טערעכען, פערלזייהע קרמפסט; דען פערלזייהערן חכער, דיה
 נור רעכטען ווואלען, פערטליסע דען מוזר. לו דיעזען ענטלזעקק
 העכטען זיח געבעט: פערטעלן פאגעמערדעט, ווערדוך דוז לו ערפלועהטן
 ביסט. זיח סערעכטן דיינע דרייחלעהן חזונמערדעלברען מרות (חייגענ:
 טמפסטען) חויה, דיה דוז דיינען טרייען (משה) חין יענער ערשייכונג פ'עענ:
 ב'ררעכטען, ח'וז דיינע הערלזיקייט חן ויינען פאגעזיכט פ'ררזיכערל'אג,
 וועכייח דוז דיק מיט זיהן חונטעררעדעט העזט. דיע, דיינע ג'מטט:
 זיכען חייגענ: טמפסטען זינד דער הויפטפוקט, חזן דען זיח זיך הייטע דרע:
 הען מוזר וועדען. זיח געסטעהען זיהרע זיכרען חונטער בעסטמ'דיגער
 ערוועהונג דיינער טוגנדען מוזר דער פ'ררזיכייט דער סטמפ'פוקטער
 מוזר דען פ'ררזיכען חונטער (מתן תורה), חויל ד'חם דוז זיח עררעכטען
 ח'מגעסט פ'חן דער פ'טערנ'ג'ח'זע (חייגעכונג דע: יזר הרע) מוזר
 דען קוועלער: פאגע; זיח לו ערל'זען חויה דער דר'מ'עמו'הונג, מוזר
 הערזיכ'ל'זיעהען חויה ווערדערגרובען; זיח פ'חן דען פ'עסען דען פ'ער:
 פ'יהרען לו בע'ררייען, פ'חן טמפסטע דער חיבערהייטען חונט
 דער פ'ערמ'כונג דע: טמפ'ל'זען. זיח נ'חך זיהרער הייח'טה לזריקק:

למלטים מתופת דראונים. מלהט מתהפכת בדמונים.
 רשפי להב ועשונים. מדורת איז ואודים עשנים.
 לנצחך בשיר פעל שושנים. ורבותי קדש צבא עליונים.
 בשורם כי תצדיק בנים. אשר לעבדים לה גקנים.
 יתמהוזה לזה פתמהונים. וכתתי בתים המונים המונים.
 ישמיעו ויאמרו בארש שנונים. מי יל כמוד בושא
 עון זרע אמונים. ועובר על פשע גטעי געמנים. אשרי
 העם שפכה לו עונים. ואשרי הגוי שיי אלהיו רוננים.
 ויקדישוק עליונים. ויעריצוק תחתונים: ע"פ א"ב כפול ואז
 אילים ונדירוק. בקקים יברכוק. גודדים יגדלה.
 דולקים ידרשוק. המולה יבהרוק. ותיקים יודוק. זכים
 יזבירוק. חילים יחסנוק. טהורים יטעימוק. יקרים

ול' והיו דראון לכל בשר (ישעי' סו כד), וכתיב כי ערוך מאתמול תפתה
 גם היא למלך הוכן העמיק הרחיב מדורתה אש וענים הרבה נשמת ה' ככחל
 גפרית בוערה בה (שם ל לג), וזהו דפי להב וכו'. כטעי נעמנים, תאר
 לישראל בישעי' י"ז י'. ואז אלים וכו' בקים וגדודים וכו', כל אלה תארים
 למלאכים, ויאדירוק ויברכוק ויגלוק וכו' כולם לשכות של שנת הס.

לנפיהרעו, חונד ומו: ספרעטען פתן דער המוןעכטטרעפעט, פתן דער פלוחיו
 ווערען קויגע דע: טווערטען, דען זיך חומוחולט, פתן דעמפפענדער חונד
 פלוחיענדער גוט, פתן פייערהענדער חונד טייטערהויען. דען זינגען
 יח דיר, ויח יענער וקנער חויל שמיס. חויל דח הייזיגען שיריחדען
 היחזויטער קערען ויזן יח טייען ווערדען, דעס דוח דיינע וקנער
 דיינע זייבחיגען הינט זיכדעמו: געטפרעטען, ווערדען יח חיינחנדער
 פנטטויטען, חונד טטויכענד ווערדען מלוע ענגעלסטחערען חונד העערע
 חוירולען: ווער גזייכט דיר, גקט! דער דוח פערניכט דעט יחחמען
 דיינער געטרייען, חונד פערלייעסט דוח מיסעטהעטען דער טפרקסען
 דיינער זיבען (אבות); הייל דעט פקוקע, דעט ע: זק ערגעהט! הייל דעט
 פקוקע, דעטען גקט דער עווגע היט!—הירוי סטיחוען מלוע קערע
 דען היחחול, פתן פערטינדער געטתולט חונד חקניגעמלטיגען חמען
 חיהרע גקטטויבען זיעדער חן חונד פרויען דיך דרייחחול הייליג!

(*היר קחיו חין חריגיחול פערטינדע בייחחמען דער ענגעל חונד דער זידר פתק,
 דח ויר דער קירלע החובן חונטר חייכר הויפטכטעכונג לוחיגעקעטעסט החובן

שחרית ליום כפור

אליו תאסף עם רוח. סלול גן נטע מתהלך לרוח.
 טרם על פני גיא העביר הרוח. פץ עבוד מורדים לא
 ידון רוח. טרם צרחו סור ויכלו מרוח. קדם כל נקרא
 אלהי הרוח. מ' טרם רחף על פני מים רוח. שלטון לאשם
 ליציר לכלא את הרוח. טרם תנה מנגן אנה אלך מרוח:
 ק"ס לבן כל אשר באפיו גשמת רוח. אכן באגוש
 היא הרוח. יסלרו יסלסלו לא בורא רוח. כחיה
 ואופן עת יבוא בם הרוח:

ח' כבודו מלא עולם משרחיו שואל'זה לזה איה מקום כבודו לעמם ברוך יאמרו:
 ברוך כבוד יי במקומו:

ממקומו הוא יפן ברחמים ורחון עם המיחדים שמו ערב
 ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

ק' תמיד תתלונן בידך כל גפש. שנגות וזוגות לך
 תודה הנפש. רצית להמציא כופר לגפש. קדוש לבעבור
 תברכה כל גפש. צום אבחרהו קראת עגוי גפש. פשע
 בלא דעת לא טוב לגפש. עמל וכל פועל לא ימלא גפש.
 ס' סבוך אברים תמלא חית גפש. געלים מכל נחם
 יציאת הגפש. מיתה ממרקת עון חטאת גפש:

באיוב ל"ד י"ד, והמפרש נדחק מאוד בפירוש המאמר הזה, ואלו שם על לבי לא כגור
 מיתה על האדם כ"ח אחר הטמא ונבעה שנתפס באפוכשמת חיים עדיין לא כגור שאסף
 איוכפשו ורותו, לא ה' קשה לו מידו. סלול, ל' מקילה. על פני גיא, על פני הארץ
 ועש"ה בראש' ח' א'. סן, אמר. עבוד מורדים וכו', רומז לדור המבול, ועש"ה לח
 ידון רחוקי (ראש' וג). ועש"ה המה היו במורדי אור (איוב כד לג) ויאמרו לא סוד ממנו
 (שם בא יד) מרוח אפויכלו (שם ד ט). ערס רחף וכו', עש"ה ורוח אלהים מרחפת
 על פני המים. שלטון וכו', עש"ה קהלת ח' ס'. תנה כ"כ בכל כ"י ועיקר, ל' שם
 יתנו נדקות ה' (שופט' ה' יא). אכן באנוס וכו', דל"ה באיו"ל"ב ט'. יסלרו יסלסלו,
 שניהם ל' שנת. חמידת לונן, ל' לכה. פשי וכו', ל'ה במשלי י"ט ב'.
 עמל וכו', עש"ה קהלת ו' ז'. סכוך אנכרים וכו' עש"ה באיו"ל"ה, נעלם מכל כ"כ בכ"י
 ועיקר. נהם יציאת נפש, זעקת יציאת נשמה כמו שאול (יומ"ד ק"ב) ג' קולו' הולכין

ק' לָכֵן כָּכָל צָרָה אֲשֶׁפוּךְ לָךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ . כְּצִפּוֹר מִפֶּחַ
 לְמַלֵּט בָּנוּ נֶפֶשׁ . יַחַד כָּל הַנֶּפְשׁוֹת לָךְ בְּאַחַת נֶפֶשׁ .
 מְהוֹרִיךְ הַיָּחַד לְתַמְכֵּל טָמֵא נֶפֶשׁ . חֲשַׁבּוֹן וְדִין בְּעַת תֵּת
 כָּל נֶפֶשׁ . וּפְהוּ מְהוֹרָה בְּהִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ . וְשׁוּבִי לְמִנּוּחֶיכִי
 תֹאמֵר לְנֶפֶשׁ . תֵּלֵא בְּצָרוֹר הַחַיִּים הַיּוֹצֵרֵר הַנֶּפֶשׁ . הוֹרִשִׁי
 הַגִּזְיוֹן דַּת מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ . ס' גּוֹ וְנִכְרִי בְּהַעִיפֶם נֶפֶשׁ . כְּכַף
 הַקָּלַע תִּקְלַע מֵהֶם הַנֶּפֶשׁ . אֵלֶיךָ בְּאוֹמֵן אֲשֶׁא אֶת הַנֶּפֶשׁ :
 ק"ו לָכֵן כָּכָל יָלֵב וּבְכָל מְאוֹד וּבְכָל נֶפֶשׁ . אַיֵּחַד
 זְכָרָה תָּמִיד נִשְׁפָּה וְשָׁחַר עַד אֲשֶׁלִּים לָךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ :

סין מסקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב
 ובוקר בכל יום חמיד פעמים באהבה שמע אומרים .
 ק"ו שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

ס' אַחַד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֶבְיָנוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו וְהוּא
 יִשְׁמָעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים :

ע"ס א"ת נ"ג
 ק' אֵלֶיךָ וְעַדֶיךָ יָבֵא : כָּל בְּשָׂר . תַּחַת כִּי מַעֲשֶׂיךָ לֹא
 כְּמַעֲשֵׂה בְּשָׂר . בְּיָדְךָ תִּאָּסֹף רוּחַ כָּל בְּשָׂר . שְׂאֵתָה
 הוּא אֱלֹהֵי הַרְוּחוֹת לְכָל בְּשָׂר . גַּם לְרִמָּה הוּא רַבּוֹי בְּשָׂר .
 רוֹעֵ פֶה הוּא הַמַּחְטִיא בְּשָׂר . הוֹרֵ שְׂטָף בְּהַשְׁחִית וְעֵשׂ
 זַמַּת בְּשָׂר . ס' קַצְצַתָּ וְנִמְתָּ בְּשָׂגָם הוּא בְּשָׂר . הֵלֵא בְּקַצְצֶיךָ
 עַל חַטָּאת בְּשָׂר . צוֹר זְכוֹר תִּזְכּוֹר כִּי הִמָּה בְּשָׂר :

ק' וְלָכֵן בְּיָדְךָ אֶפְסוֹל וְלֹא בְיָדֵי בְּשָׂר . פְּקַבֵּת דִּינְךָ לֹא
 מִסּוּף הַעוֹל וְעַד סוּפוֹ (ולא כיתן לגריו' לשמוע) קול הנפש נשעת יביאתה מן הנוף וכו' /
 ועיין בפרקי דר"א פ' ל"ד . כצפור מפסא , ל"ה בתילי' קכ"ד ג' . טהוריק , ישרא . צדור
 החי' , ל"ה בש"א כ"ה כ"ט . בהעיפס , בעת שיפריחו כפסס . כסף ושחר , ערב ובקר .
 איך ועדיך , ל"ה בתילי' ס"ה ג' . גם לרמה וכו' , כשאו"ל מרבה בשר מרבה רמה .
 רוע פה וכו' , עש"ה בקהלת ה' ה' . דור שטף , דור המבול כששטף בעבור שהשטית
 דרכו וואו"ל ברותחין קלקלו וזהו ועש זממת בשר והיינו זמות . וזמת , זממת . זכור תזכור
 וכו' , עש"ה בתילים ע"ס ל"ט . ולכן נידך כ"כ בכ"י ועיקר ולולי כן יסכר אית ומן

כְּדִינִי בְּשָׂרִי . זֶה אֶתֶּהּ הוּא אֱלֹהֵי הַרְוּחוֹת לְכֹל בְּשָׂרִי .
 עֲזֹרָה וְנוֹתֵן לָחֶם לְכֹל בְּשָׂרִי . חֵי לְכֹל הַחַי קְרֵאתָ בְּשָׂרִי .
 סִבְבַּת גִּיד וְעֵצִים וְאֶרְגָּת עוֹר וּבְשָׂרִי . טָהֳרָה תִטְמֵא כְּזוֹת
 בְּשָׂרִי . גָּא לָבֵן אוֹי לְבָשָׂר מִפְּנֵי בְּשָׂרִי . יִלֵּל צָרִים שָׁמְעֵנוּ
 וְסָמַר בָּנוּ בְּשָׂרִי . מ' מַעֲיָה יִהְיֶמוּ עַל כָּל בְּשָׂרִי . כְּבוֹד נִשְׁמָע
 קְדוֹשְׁךָ יִבְרָךְ כָּל בְּשָׂרִי . לְמוֹד דְּתָךְ מִרְפָּא לְכֹל בְּשָׂרִי :
 ק"מ לָבֵן לְעֵת תִּשְׁפֹּךְ רוּחְךָ עַל כָּל בְּשָׂרִי . גְּלוֹי כְּבוֹדְךָ
 יִרְאֶה כָּל בְּשָׂרִי . וּבְהַשְׁמִיעָה נְשִׁית יִתְהַם כָּל בְּשָׂרִי :

מ' אחר הוא אלהינו הוא אכינו הוא מלכנו הוא מושיענו . והוא
 ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים .

ק"מ אָמֵן יי אֱלֹהֵיכֶם :

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל הָאָרֶץ : וְהִיא
 יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיָוִם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

ע"ס א"ב
 * אֱלֹהֵי תְלוּיֹת עֵינֵינוּ . יי אֲדוֹנָנוּ . בְּרוּךְ בְּמִקְהֵלוֹת
 עַמְּךָ . מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ : גְּאֵלֵנוּ שְׁנִית מִמְּעַנֵּינוּ .
 יי אֲדוֹנָנוּ . דָּר בְּשָׁמַי מְרוֹמָה . מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ :
 הֵן לָךְ הָאֱמָרָנוּ . יי אֲדוֹנָנוּ . וּמִי כַעַם מְרוֹמְמֵי
 שְׁמֶךָ . מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ : זְכוֹר בְּרִית אֶתְגִּינוּ . יי
 אֲדוֹנָנוּ . חֵי כִי אֵין זֹר עַמְּךָ . מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ :
 טָהוֹר לְשְׁמֶךָ קִנֵּינוּ . יי אֲדוֹנָנוּ . יַחֲדֵי תִדְרֵן

ח"ט ב"ג ח. תאר לאל יתברך. סככת וכו', ע"ה באיוב י' י"א. ילל, לי
 ובתורה ילל ישמעון (דברים ל"ב י'). וכמו, ל"ה בתהלים ק"ט ק"ב. לימוד
 דתך מרפא, ע"ה במשלי ד' כ"ב. יהם, ישתוק, לי הם כל בשר מלפני ה'
 (זכריה ב' י"ז).

* (אלו תלויות עינינו וכו', מבואר בסדר מנחה.

בְּעוֹלָמָהּ • מָה אֲדִיר שְׁמָהּ: כִּכְחַךְ יִגְדֵּל מִלְּבָנוּ • יי
 אֲדוֹנָנוּ • לְבָנוּ רָחַשׁ לְרוֹמְמָהּ • מָה אֲדִיר שְׁמָהּ:
 מִנוֹף בְּזוֹרְעֵי גְּאֻלְתָּנוּ • יי אֲדוֹנָנוּ • נִהְלַלְךָ כְּאֵילֵי
 מְרוֹמְמָהּ • מָה אֲדִיר שְׁמָהּ: סְעַדְנוּ וּסְמַכְנוּ • יי
 אֲדוֹנָנוּ • עֲנֵנוּ וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ • מָה אֲדִיר שְׁמָהּ:
 פָּרְנוּ וְחָנְנוּ • יי אֲדוֹנָנוּ • צוּר עוֹלָמִים שְׁמָהּ • מָה
 אֲדִיר שְׁמָהּ: קוֹמְמָנוּ וְחִקִּימָנוּ • יי אֲדוֹנָנוּ •
 מִרְחֻמֶיךָ יִקְדְּמוּ וְעִמָּךְ • מָה אֲדִיר שְׁמָהּ: שְׁמַע
 קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ • יי אֲדוֹנָנוּ • תִּתְרוֹמֵם מִנְּשׂוֹאֵי
 רְחֻמָּךְ • מָה אֲדִיר שְׁמָהּ:
 קוִיִּם שְׁמָהּ אֶל לְבָבְנוּ • יְחוּדְךָ יַחַד הִנְעַמְנוּ:

אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ • והיה
 יי למלך על כל הארץ • ביום ההוא יהיה יי אהר ושמו אהר •

מ' וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

קוִיִּם יְמֹלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר תִּלְלוּהָ:

מ' לְדוֹר וְדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשֶׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָה
 אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָה:

ציבור קהלות אשכנז אין אומרין חמול •

חמול על מעשיך • ותשמח בְּמַעֲשֶׂיךָ • ויאמר לה
 חוסייה • בְּצַדִּיקָה עֲמוּסִיָּה • הַיְקַדֵּשׁ אֲדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ:

* כִּי מִקְדֵּי־שִׁיף בְּקִדְשֶׁתְךָ (כ"ב כערכך) קִדְשֶׁתְךָ •
 נִפְאֵה לְקָדוֹשׁ פֶּאֶר מִקְדוּשִׁים • בְּאֵין מִלִּיִּץ יוֹשֵׁר •

בזול

(* כי מקדישך וכו' מכוזר נקדושת ר"ה •

מול מגיד פשע. תגיד ליעקב דבר חק ומשפט.
 וצדקנו במשפט המלך המשפט: עוד וזכור
 לנו אהבת איתן אדוננו. ובכן הנעקד ישבית
 מדיננו ובזכות ההם יוציא איום (כ"ה היום) לצדק
 דיננו. כי קדוש היום לאדוננו: ובכן יתקדש
 שמה ייאלהינו. על ישראל עמה. ועל ארזים
 עירך. ועל ציון משכן בבודך. ועל מלכות
 בית דוד משיחך. ועל מכונה והיכלך:

ע"ס א"ב

ה' האדיר בשמי עליות. ק' הבוחן סרעף וכליות: מ' הגד
 מראשית אותיות. ק' הדין בצדק בריות: מ' ההנהיג קדם
 לכל היות. ק' הנהיג ועתיד להיות: מ' הנהיג ומבין לכל
 מחיות. ק' החוננה על ארבע מיות: מ' הוסיפה גבהי
 תלוליות. ק' היסוד רקועה על מיות: מ' הבונן מישרים
 וזכיות. ק' הלחש עמו מאזין בשעיות: מ' המכניס נדחי
 גליות. ק' הנבוצים מקבץ מארבע זויות. מ' הסוכת פלל
 פיות. ק' העונה לקראי מתחתיות: מ' הפודה נפש
 עבדיו מושאות. ק' הצור צדיק ורב עלילות: מ' בקול הקורא
 למי

האדיר וכו', ע"ס בתלים צ"ג ד'. הבוחן, ע"ס בתלים ז' י'. צדק
 כליות ולב, וסרעף כינוי למחשבות הלב כדכתיב ברוח שרעפי צדקני (תלים
 75) צדקני ודע שרעפי (שם ק"ט). הגד, המגיד והוא ע"ס ישעיה מ"ו י'
 ומ"ד ז'. הנהיג ועתיד להיות, כ"כ צ"כ י"ח ונכון הוא כי לאות ו' אשר
 אות ה' אנו לריבין. הטפת, ל' וימיני טפתה שמים (שם מ"ט י"ג). גבהי
 תלולות, גבהי שמים התלולים והגבוהים. היסוד רקועה, ע"ס בתלים קל"ז ו'.
 הכונן משרי, תל"ז צ"ט ד'. בשעיות, ל' וישע ה' א הכל הסוכת, השומע. משאות,
 משמחה

למי תים ושפכם ברכיות. קי' הרים ונשא בכם
שביביות. השוכן בשקט חצובי של הביות. התומך
מיתחיו ועיניהם לו תליות:

ע"ס תשר"ק.

פ' התכן מתחת זרועות עולם. ק' השר בל ופנו לא
נעלם: מ' הרופא לשבורי לב ומחתל מתלם. ק' הקורא
הדורות מראש ומכ' לכלם: מ' הצר ביה עולם וסובלם.
ק' הפושט יד לשבים ומקבלם: מ' העוזר לשמים בו
כסלם. ק' הסולה שוגים נושאי עין פסלם: מ' העותן
בעוים נתיבה להסלילם. ק' המכין מאור ושמש
במסלילם: מ' הלבשו בשלג לבניו לחלבין מעלם.
ק' הכצמר נקי שערן לנקות געולם: מ' הישר ומלמד
פושעים להועילם. ק' הטוב ומורה חטאים בדרך
להשכילם: מ' החובש ארץ עמוסיו להתעילם. ק' הזוכר
ברית ראשונים מלגנעלם: מ' הובח עווים מצליל משאון
להעלם. ק' ההציב גבולות עמים למספרם לעלם:
סין בקול הדודם והושקם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם.

הגוננם

משמחה וחורבן. בדכיות, ל' ישאו כהרות דכיס (תילי' נג) והוא עש"ה נעמוס ה' מ'.
שביביות, ל' שביב אש. חצובי שלהביות, כינוי למלאכים הכנראים משהבנת אש.
החכן מתחת וכו', עש"ה ומתחת זרועות עולם (דכרי' לג כז) וכמו שאז'ל העולם
כולו תלוי בזרועות של הקב"ה. השר, הרואה. ומתל, ומחנש. הלר ביה, עש"ה בישעי'
כו' ד'. לשמים בו כסלם, תילי' ע"ז'. הסולה שוגים, שם קי"ט קי"ח. בעוים,
צמים עוים, ל"ה בישעי' מ"ג ט"ז. הלבשו כשלג, דכיל' ז' ט'. לבניו לישראל הוא לובש
לבוש לבן להלבין חטא ומעל שלהם. החובש ארץ עמוסיו, המכין רפואה לעמוסיו היינו
ישראל. להתעילם, לרפאותם. הובח עווים וכו', שיעורו המצליל וכח עווים וטעמו
הוכחת עונם כל' עונם הכרור הוא מצליל במלות ים כדי להעלותם מעור שאין והיינו
ניהכס. וכח שם הפעל נגזר מן לבו כל וכוכה (ישעי' א'). ההציב וכו', עש"ה בדכרי'
ל"ב ס'. הדודם, האהבנם. באהבתו ובחמלתו וכו', עש"ה באהבתו ובחמלתו הוא גאלם

קו"י הגו' ננבם ומצי'לם לנפ'לם ולנש'אם בימי עולם: הבר'אם
בר'יה חדשה עושם ובו'עלם. האומר חי אנכי לעלם:

ע"ס ח"ת ב"ג.

ס' האמן כפי שחקים והקציבם. ק' התכנס בו'רת ועם

ר'גב הי'שליבם: ס' הבור'א קצות הארץ והר'חובם. ק' הי'שת

ממד'ם ועמודי מ'חצבם: ס' הגולל אור וחשך בנתיבות

קנ'ם. ק' הרוע'ע ימים ומחץ ר'הבם: ס' הדב'אם למקום

יסד והול הסביב'ם. ק' תקנ'ם וכנסם פ'נר והעמיק מקנ'ם:

ס' ההש'ריצם תנינים ועיט ודג'ת הרב'ם. ק' הצו ומכין

למו' ציד אב'ם: ס' הותק הרים ונ'בעות והצ'מית תנוב'ם.

ק' הפועל יצורים והיות לרעות טוב'ם: ס' הזמן כל גבולות

ארץ והציב'ם. ק' העתותי קנין וחורף הקיב'ם והסביב'ם:

ס' החוכיו מ'אשר מושליכי עליו יתב'ם. ק' הסומ'מ'ם

לש'בעם בצ'חצחות בלי להרעיב'ם: ס' ה'פ'ר'ה נתן ליר'איו

מעוני לש'גב'ם. ק' הנותן יורה ומלקו'ש בעת'ם להרביב'ם:

וינטלם ויכסאם כל ימי עולם (ישעי' סג ט). הבור'אם נריה חדה וכו' כדאי' בילקוט פ'
פנחס אמר הקב"ה מכיון שנכנסתם לפני בדין ביום זה (בר'ה) ויזאתם זכאי מעלה אני
עליכ' כאילו היום נעשיתם כאילו היום נרצחתי אתכם נרי' חדה וכו'. עושם ובו'עלם,
ישעיה כ"ד ה'. האומר חי אנכי לעולם, דברים ל"ב מ'.

האמן, ל' אומנות. כפי שחקים. השמי' עשוי ככיפה. והקניבס, נתן להם
קנב ומדה. התכנס וכו' עש"ה ושמים נורת תכן (ישעי' מ"ב). ועם רגב,
עם הארץ. השליבם, ל' משולבת אשה אל אחותה (שמות כו"ג). השת ממד'ם,
עש"ה מי שם ממדיה (איוב לח ה), ועמודי מחצבם, עש"ה משלי ע' א'. קוס,
ע"ג נכל הארץ יבא קוס (תילי' יט ה). הרוע'ע ימים, ל'ה בישע'ל כ"א ע"ג.
ומחץ רהבם, עש"ה ונתבונתו מחץ רהב (איוב כו יב) ואמרו ז"ל שר של יש
רהב שמו. הדכאס, הכובסם. למקום יסד, ל'ה בתלים ק"ד ח'. וחול
הסניבס. ל'ה ירמי' ה' כ"ב. הקוס, ל' יקוו המים. ההשריבסו ישרלו המים
וכתיב ויברא אהים את התנינים הגדולים. הצו כ"כ בכ"י והוא לשון ביווי.
ל'ד אבס, ציד מאכלס היותק, ל' חווק. הפועל יבורים, כ"כ נכל כ"י.
וד' וטעמו שברא יבורים וחיות לרעות טוב'ם של הרים ונבעות. והקניבס, תילי' ע"ד י"ג.
החוכיו, המקיים לו. מאשר, ל' אומר. יבס, משאם, ל' השלך על ה'הנד'. לשנעם
נלקחות

ח' הימן סליחה לשוכבים להשיבם. קו"ם המטהרם
בזריקת מהורים בגלו להושיבם: הבונן פסא
למושפט לאמים ליישבם. לבן במלכו ישמהו אים
רבים בהתישבם:

ובכן מי לא יראה מלך הגזים כי לה יאתה פי
בכל חכמי הגזים ובכל מלכותם מאין פכוף:

ובכן מי:

ע"ס א"כ כפול.

פ' מי אדיר אפסך. ק' מי ברוך בלתיך: פ' מי גבור
בגילך. ק' מי דגול בדמותך: פ' מי דרור בהלולך.
ק' מי זבאי פועדך: פ' מי זבאי זולתך. ק' מי חסין חלופך:
פ' מי מהור כמכסיסך. ק' מי יראוי פיוחדך: פ' מי כובש
בבמידתך. ק' מי לויש בלבנה: פ' מי מרום מלבדך.
ק' מי גבון נכחך: פ' מי סואן בסאתך: ק' מי עין
פעלילותך: פ' מי פועל בפלאך. ק' מי צוא בפצנתך:
פ' נקול מי קנין קדשתך. קו"ם מי רזה רגבותך: מי שמע
שירותך. מי תמים תפארתך:

בנחמות, ל"ה ביטעי' ג"ח י"א. הימן, ההזמין.
ובכן מי לא יראך וגו' פסוק הוא בירמי' י' ז' ועליו כננו כל הפועים
הנאים. והקהלות הסירו מהם כמה קרחים בעבור המחלוקת.
פי' אפסך, זולתך. כנילך, כדמותך ל' הילדים אשר כנילכס (דניא א י).
דגול, ל' דגול מרובה (שיר ה י). חלופך, תמורתך. כמכסיסך, מכסים
מלכות שלך. כמירתך, ל' כי נכמרו דמיון. כלנך, כלנוש לבן שלך והוא
עש"ה דניאל ז' ע'. סואן כסאך, ל' סאה ומדה (ישעיה ע ד) וטעמו מי
מודד לכל איש כמפעלו כמודך. עין, ל' ענה ועש"ה גדול הענה ורב העלילי
(ירמי' לב יט). צואל, פעל נגזר מן יסוכוהו צא לים כללו (איוב מ כב)
וטעמו מגין ומגלל, ככנתך, ל' נכה ופוזרה אמתו (תילי' צא ד) והיא כלי
ההגנה. קקן, ל' אשים קכני למלין (איוב יב ב) והוא כמו קן. וטעמו
מי יגיע לקן ולסוף קדושתך. מי רזה, ל' רוי' ושביעה והוא כענין מי
ימלל גבורות ה' יש מיע כל תהלתו, וזהו מי שמע שירתך, וכן מי תמס
תפארתך, כלומר מי יוכל לתמס ולהשלים תפארתך.

שחרית ליום כפור

ובקן מי לא:

ע"ס א"ת ב"ג.
 מ' לא אומר אמרת ונפל דבר. מ' תמיד תהלתך בפי
 כל תדבר: מ' לא בקשונני תהו ה"ה נאמך. מ' שמך
 מגדל עז לרצים לעמך: מ' לא גבול שמת ופרצו אדירים.
 מ' רבים וגועשים ולשבירת חקיקה נגדריים: מ' לא דבר רק
 עשות משמרתך. מ' קים סלה ועד קושט אמרתך:
 מ' לא הגיתה למהות שם דבקיה. מ' צמאה נפשם
 לנעימת ימין הבקיה: מ' לא ותרת לשפיכת דם חסידך.
 מ' פקבת שלום הבטחת ליודעי סודך: מ' לא ולולת
 מאמריך כפאנוש לכוב. מ' עדות דברך בשמים נצב
 מהקוב: מ' לא חפץ רשע אתה מעולם. מ' סתךך מגום
 ללונעם עולם: מ' לא טוב פצת היות לבד. מ' נאור כי לך
 השגב ילבד: מ' בקול לא יושך משפטיך לכל גוי הודעת.
 מ' מהות פשע לעם זו ידעת. לא בחטאינו תעש לובש
 צדקה. לחשנו היום תשע בתמור דקה (מן הדקה):

לא חומר וכו'. ע"ה ביחוש כ"א מ"ג. לא נקטינו. ע"ה ביטע"י מ"ה
 י"ט. שיק, ע"ה במשלי י"ח י'. לא גבול, ע"ה בירמי' ה' כ"ג. אדירים,
 משברי ים. רבים, מתגלים. וגועשים, ורועים. ולשבירת חקך נגדריים,
 טעמו מי הים נגדריים על גבול השבירה אשר חקקת להם ושם ינוחו כי
 לא יכלו לעבור. לא דבר, ע"ה בדברי' ל"ב מ"ג. קים סלה וכו', שיעורו
 קושט ואמיתת אמרתך קים סלה ולעולם ועד ואז ע"ה משלי כ"ב כ"א.
 לא הגית, לא אמרת, וכדכתיב ולא דבר ה' למחות את שם ישראל (מ"ב יד כו').
 ימין חסוקך, ל' וימינו תחנקני (שיר ב ו). לא ויתרת, ע"ה ביואל ד' כ"א.
 פקודת שלום, ע"ה ביטע"י ס' י"ז. לא ולולת וכו' ע"ה במדבר כ"ג כ"ג.
 עדות וכו', ע"ה בת"ל קי"ט פ"ט. לא חפץ וכו', ע"ה סס ה' ה'. ע"ס
 עולם, ישראל ע"ה ביטע"י מ"ד ז'. לא טוב וכו', ע"ה בראשי' ב' ח' וע"ה פי' רש"י
 ז"ל. השגב ילבד, ע"ה וכשגב ה' ל' ד' ביום ההוא (ישעי' ב"ח) כי כשגב
 שמו לבדו (ת"ל קמח"ג) וטעמו השגבת האחדות נאה לנו לברוא לאום נר"י. לא
 יושר ע"ה בת"ל קמ"ז. לחשנו, תפלתנו. מיטע, תקבל. כתימור דקה מן הדק,
 כתימרת עזן הקטרת של י"ה כ"ה ס' דקה מן הדקה ודע שכ"י ליתא מן הדקה ועיקר
 יראך

מיוסד ע"פ א"ב. ויבנו מי לא יראך:

מ' יראך ארון פועל למענה פועלת. ק' בלח מעשיך גב לת
 ומאד נתעלית: מ' יראך גבוה כל אשר תחתך. ק' דגול
 במרומי רמים חוד תחנותך: מ' יראך המון עיריני הצגים
 סביבך. מ' וינעמו שיר בהתחדשם בגבור שביבך:
 מ' יראך זוהר וקום וגלגלי רעמך. מ' חי הצורים נתצו
 מפני ועמך: מ' יראך טיף (נ"א טיס) ברקים המבריקים
 לדעתך: מ' יאמרו הננו בהשתלחם עשות משמעתך:
 מ' יראך פרוב ואופן ואלפי שנאניך: מ' להב תגית ואור
 חצי שנוניך: מ' יראך מלון כפה ודבוקת הגביה. מ' גסים
 מנערתך זיב משק גביה: מ' יראך סגל חבלך ונחלת
 שפרתך. מ' עמך בבר לבב יבון לקראתך: מ' יראך פקיד
 ושר וכל שופט. מ' צאן ידך היום בהשפט: מ' יראך
 קנוי וקונו עוצר ולגיזו. מ' יראך רובה ועלמה חלש ותופש
 פניו: מ' יראך שבן נפות וכל פלבים. תתרום לעד
 מלך מלכי המלכים:

יראך ארון וכו', טעמו את' הארון יראך כל פעל אשר פעלת למענך,
 ל' פעל פעלת דיניהם (תילי' מד' ז), וע"ה כל פעל ה' למענהו (משלי עז ד).
 עיריני, מלאכים. הנגיס, העומדי'. נכהר שניכר, נכהר דיבור. זקיס, כינוי'.
 קי הצורים, ל"ה בנחוס א' ו' לפני ועמו מי יעמוד חמתו נתכה כאש והצורו'
 נתצו ממנו. טיף ברק', וי"ג טיס וי"ג טסי וכן מסתבר והטעם פריחת ועופות
 ברקים המבריקים לדעתך כדכתיב המלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו ואי'
 לח לח), וזהו יאמרו הננו וכו'. להב וכו', כולם תארים וכינויים למלאכים.
 מלון כיפה, תאר לשמים העשויים ככיפה המאזילה ללון תחת'. ודבוקת רגביך,
 תאר לארץ עש"ה חיוב ל"ח ל"ח. נסים וכו', טעמו מי הים נסים מנערתך כדכתי'
 מן נערתך יטוסין (תילי' קד ז) וע"ה פירש"י. זיב, ל' זיבת וקילוח המי'. ומשק
 רגביך תאר לים כדכתיב כמאק גנים שוקק נו (ישעי' לגד) וע"ה פי' רש"י. סגל
 חבלך וכו', ישראל עם סגולתו חבלו ונחלה יפה שלו עיב', ראש העם, כמו זה
 יעצר בעמי (ש"ט ע יז). ולגיזו, חיל שלו רובה ועלמה, נער ונערה. פניונו,
 סכין ומרד שלו והל' ידוע בתלמוד וכן בל' רומי sigio. שכן נפות וכל פלבים, האוכן
 במזוז וכל מריב' ל' ובנפות דור (יהושע יא ב) ול' שר סני פלך ירושלי' (חזמי' ג' ט).

ובבן מי לא יראך מלך:

ע"פ תשל"ק.
 ח' מִלְךָ תָּרַךְ כָּל סִתְרֵי גִּנּוּיִם • ח' שִׁמְךָ יִתְפָּאֵר נִצָּח תִּכְבֵּם
 הָרְזִים: ח' מִלְךָ רִבּוֹתַי רִכְבַּ מִתְּנוֹת קְדוֹ שִׁיךָ • ח' קְרוֹבִיךָ
 יֵאמְרוּ נֹרָא אֱלֹהִים מִמְּךָ שִׁיךָ: ח' מִלְךָ צָר לִכְבוֹדוֹ כָּל
 יְצוּרִים • ח' פְּלִיאָת מַעֲשֵׂיךָ יוֹדְעִים כְּאִישׁוֹן נִצּוּרִים:
 ח' מִלְךָ עֲזוּזוֹ וְנִגְבוֹר לְעַד יִתְהַלֵּל • ח' סֵלָה מִלְךָ הַכְּבוֹד גְּדוֹל
 וּמְהַלָּל: ח' מִלְךָ נֹרָא תִּתְהַלְּתוּ מִלְּאֵה הָאָרֶץ • ח' מְרוֹם
 וְקְדוֹשׁ נֹרָא לְמַלְכֵי אֶרֶץ: ח' מִלְךָ לִגְדֵלְתוֹ אֵינְהָר וְיִקְצֹפֶה •
 ח' כְּבוֹד בְּהִיכְלוֹ תִּבְשֹׁר צָבָא נִצְבָּא: ח' מִלְךָ יְמִינוֹ תְרוֹם
 יְדוֹ רַעְיוֹן • ח' טְהוֹרִים יֵאדִירוּ טוֹב יִי לְמַעֲזוֹ: ח' מִלְךָ תְּסִין
 יֵה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ • ח' זָכִים יִשְׁתַּחֲוּוּ לְיִי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ:
 ח' מִלְךָ וַיֵּאמֶת יִי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ • ח' הַלּוּל עֲשׂוֹר כָּל הַנְּשֻׁמָּה
 תִּתְהַלֵּל יֵה: ח' מִן יִקְוֶה מִלְךָ הַדָּבָר צָדֵק מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל •
 ח' גְּזוּרֹתָיו תִּזְרֹת אֵמֶת וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל: ח' מִלְךָ בְּרוּךְ
 בְּפִי כָּל גּוֹיָה • אֲדַרְת תִּפְאָרְתוֹ בְּרוּם וּבְתַחַת תְּהוֹיָה:

מין פפר"מ ווירר פֿאָגערענג, ביו בוועדס ינאמון, ניכט געזינגט.
 ובבן מי לא יראך מלך הַזִּים:

מלך חר, ל' אשר תרו אותה (במדבר יג לב). חכם הרזים. חכם
 הסודות. רבותי רכב וכו', עש"ה בתלמי ס"ח ל"ט. זר לכבודו וכו' יזר כל
 יגורים לכבודו כדכתיב בישיע' מ"ג ז'. פליאת מעשיו וכו', כ"כ בכ"י ועיקר,
 וטעמו לישראל הנגזרים כאשן עינו ויודעים פליאת מעשיו כדכתיב יודיע
 דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו (תלמי קג ז'). מלך עזוז וכו' סלה מלך
 הכבוד וכו', ל"ה בתלמי כ"ד ח' ט' וי'. מלך כורא וכו', ל"ה בחנניק' ג' ב'.
 ככא כנבא, ישראל נבאות ה'. ימינו תרום וכו', ל"ה בתלמי פ"ט י"ה. עונת ה'
 למעון, כחוס א"ז. חסידים וכו', ל"ה תלמי פ"ט ט'. ואמת וכו', שס ק"י. הלול
 עשור, כנכל עשור (תלמי לג ב). כל הכנא וכו', סוף תלמי. דונרוכו, ל"ה בישיע' מ"ה
 י"ט. כל גויה, כל בשר. ברום ובתחת. במעל' ובמט'. חו"ו, ל' יסוה דעת (תלמי יע ג).
 רגזים אפס וכו', ישיע' ע' י"ו. במויך, תאר לישראל, וכו' דנקוד ותיקוד
 חזניהם

שחרית ליום כפור

הגוים / אפס ותהו נגדה תשובים:
 בחוניה בדודים ועפים לא נחשבים:
 דבקיה דבוקים באלהים חיים:
 ותיקיה בהשכם והערב יחוריה פורשים:
 תרדי דבריה ביראה לעבדה מוכנים:
 ידועים פורעים לה בפקוק חליותם:
 לקותיה בחביון עזה ישימו כסלם:
 נשואיה משקצים ייחוס ערוה וזמה:
 עמך מעידים אדנותה אלחי האלהים:
 צבאיה קרוש אתה יושב תהלותם:
 רעיה נשענים בה מלמד להועיל:
 תטימיה אומן אמונתה בועדם ינאמון:

כאן מתחילין כפר"מ.
ובבן מי לא יראה מלך הגוים פי:

מיוסד ע"כ תשר"ק.
 מ' כי תודה ותנו לה שבים. ק' שופכים לב נבחה מיד
 נקשבים: מ' בירם אנה לכל לראש מתנשא. מ' קדוש
 תהלות שמך עון נושא: מ' כי צדקותיה פתברי אל
 מופרעים. ק' פרי נושאים מותית תנוב וזרעים: מ' פי עמך
 החסד והסליחה להגרא. ק' סלול חיי עד לחטאים תורה:
 מ' כי נכה לכה בשפל תראה. ק' מדתה לא כבשר לעינים

ותכריסה הבאים כולם כימיים לישראל. בדודים וכו', ע"ה דמדבר כ"ג י"ג. דנדיק
 וכו', ע"ה דנרי' ד' ז'. ותיקך, חסידך. פורשים, ל' הפורס על שמע, ואס
 הוא נשין הוא ל' פרישה. חרדי וכו', ע"ה בישי' ס"ו ה'. לקוידך, ע"ה שמו' ז'.
 בחנין עווד, ל'ה צדקוק' ד', ישימו כסלם, ל'ה תילי' ע"מ ז'. כשואך, ע"ה
 בישי' מ"ג. משקיים וכו', ככתוב צרפת הערוה ולא תשקנוגו'. יחוס, ל' ונחטא
 יסמתני אחי (תילי' נא ז'). נבאך, ישראל נבאותך. אומן אמונתך, אמתת
 אמונתך, ל' אמונה אומן (ישעי' כה א). בועדם, בבית ועד שלה'. ינאמון, ידברו וינידו.
 כיתודה, ל' הודיה, ועעמו כאשר יתוהשנים תודה לך ושופכים לנס כחך, מיד
 הם נקשנים. מפורעים, מגולים. כי עמך. תילי' ק"ל ד'. סלול, מסלול ודרך.
 יורה, כדכתיב על כן יורה חטאים בדרך (תילי' כה ט). כי נכה וכו', ככתי'

יִרְאֶה: מ' בִּי לְמִבְטָהּ כָּל פּוֹעֵל סְקוֹר. ק' בְּמוֹס וְגַם סְתוּם
 אֶתְּךָ חֲקוֹר: מ' בִּי יִדְךָ פְּשׁוּטָה תוֹהִים לְקַבֵּל. ק' טָרָם יִקְרָא
 גַּעְנָה לָךְ קוֹבֵל: מ' בִּי חֲסֵדְךָ גְּדוֹל מֵעַל תְּזוּקִים. ק' זוֹרְעֵי
 לְצַדִּיקָה לְפִי קִצּוֹר זְקוּקִים: מ' בִּי וְעוֹז מִלְּכוּתְךָ אֶהֱב
 מִשְׁפָּט. ק' הֵעַל בֶּן נִקְרָאתָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט: מ' זִנְקוּל בִּי
 בְּרִבְךָ לְשִׁתְּךָ רַחֲמוֹם בְּדִינְךָ. ק' הַלְיִסוֹן גְּדוֹל בְּשִׁתֵּי הַבְּמוֹת
 הַטְּבֵעֶת אֲדַנֶּיךָ: בִּי בְּהַפְנֵעַ עַל הָרָעָה הַנְּהַם. אֶפְךָ
 הַיְשׁוּב אֲנֹפִי קִצְפָּךְ לְנַחֵם:

וּבָבֵן מִי לֹא יִרְאֶה טְלָהּ הַזֵּיִם בִּי לָהּ:

מיוכד ע"פ א"ת נ"ג.

מ' לָךְ אֲדָר נְאֻה מִכָּל פֶּה. ק' בִּי תִהְלֶתְךָ רַחוּם אֶף כּוֹפֶה:
 מ' לָךְ בְּגֵרוֹן חֲסִידִים רוֹן יִתְאַמֵּר. ק' בִּי שׁוֹעַ לֹא נִפְרָךְ
 נְאֻמָּר: מ' לָךְ גִּאוּת יִתְלַבֵּשׁ וְעוֹז יִתְאַזֵּר. ק' בִּי רַמִּים
 תִּשְׁפּוּט בְּגִבּוֹרָה נְאֻמָּר: מ' לָךְ דּוּמְיָה תִּהְלֶה בְּיוֹפֵי מִכָּל לָל.
 ק' בִּי קִרְשֶׁתְךָ מִשְׁלֵשִׁים נוֹצְצֵי (בְּעֵינִי) קָלָל: מ' לָךְ הַמְּיִת

צִשְׁעִי מ'וֹ ב'ל מִדְּתָךְ וְכוּ' עֲשֵׂה נִשְׂאֵ ט'ז ז'ל כִּי לִמְנַטְךָ וְכוּ' כִּמוֹ שֶׁאֵזַל
 וְכוּלָן נִסְקָרִים בְּסִקְרָה אַחַת, ל' הַנְּטָה וְרִאִי. תוהים, מִתְחַרְטִים עַל
 עוֹנֵם. קוֹבֵל, נֹעֵק. חֲזוּקִים, תֹּאֵר לְשִׁמִּים בְּאִיּוֹב ל'ז י'ח וְכֵן כְּתִיב כִּי גְדוֹל
 מֵעַל שְׁמִים חֲסֵדְךָ (תִּלְי' ק' ה). זוֹרְעֵי וְכוּ', עֲשֵׂה בְּהוֹשַׁע י'י"ב וְכִמְאֻמָּר
 ז'ל סוּכָה דָף מ'ט ב'ל. כִּי וְעוֹז, ל'ה בְּתִלְי' ז'ט ד'ל. הֵעַל בֶּן, הִיא לְאֻמַּת
 הַדָּבָר כִּהֵן הַנְּגִלָה נְגִלְתִּי לְבִית אֲנִיךָ (ש"א ב' כ"ז). נִשְׁתִּי הַמְּדוּת, דִּין
 וְרַחֲמוֹם. הַטְּבֵעֶת אֲדַנֶּיךָ, יִסְדַּת עֲמוּדֵי הַעוֹלָם כִּמוֹ שֶׁאֵזַל רֹאה שְׁאִין הַעוֹלָם
 מִתְקִיִם בְּמַדַּת הַדִּין וְשִׁתְּךָ רַחֲמוֹם עִמוֹ. הַטְּבֵעֶת אֲדַנֶּיךָ, ל'ה בְּאִיּוֹב ל'ח ו'ל.
 כִּי בְּהַכְנַע, כֹּאשֶׁר יִכְנַע הַחוּטָא תִנְחַם עַל הָרָעָה וְתִשׁוּב אֶכְךָ לְכַסְמָהוּ,
 וְל'ה הוּא צִשְׁעִיה י"ב א'.

לך אדר יכו', שיעורו לך נאה אדר והוד מכל פה. אף כופה ל' יכפה אף
 (משלי כ"א י"ד). לך בגרון וכו', עשה בתילי קמ"ע ה' ו'. כי שוע, ל'ה באיוב ל"ד
 י"ט. לך גאות ל'ה בתילי ג"ג א'. כירמים, ל'ה באיוב כ"א כ"ב. לך דומי' תילי'
 ס"ה ב'. נופי, שם נ"ב. כי קדושתך וכו', טעמו, המלאכים הנוצלים בעין קלל
 ישלשו לך קדושה. נוצצי קלל, כ"כ בכל כ"י ועיקר כי כל בתי הפיוט בעליה' אכנים.
 המית

נצ'ים עזו מאדירים. ק' פי צויתם חוק ולא נעדרים: מ' לך
 ונו דוק כנגערתך מחרופים. ק' פי פנים מכסים
 מאימתך שרפים: מ' לך זמירות מכנף הארץ פושטים.
 ק' פי עיניך ככל פנותיה משוטטים: מ' לך חדשי בקרים
 אמונה מרבים. ק' פי סור למשמעתך חשים פרובים:
 מ' לך טבוח חוקים וצקת מוצקים. ק' פי בעמך פוצחים
 אראלים ומצוקים: מ' נקול לך יחלק עצם ואישון ינשיף.
 ק' פי מאז גבולם רוחך הנשיף: לך פת וגבורה
 לחוק ולגהל. פי לשמך כל לשון תגהל:

ובכן מי לא יראה טלך הגזים פי לך יאתה:

מיוסד ע"פ תשר"ק.

מ' יאתה תהלה ועזו לבקדש נאדר. ק' ומי שקול גשית
 (אליו) גדלו לאדר: מ' יאתה רוממות לרם פכהו ישגיב.
 ק' ומי קשוט שגון שבהו להשגיב: מ' יאתה צפירה
 ותפארת למלך הכבוד. ק' ומי פתחיו באביראה לעבוד:
 מ' יאתה ענות תודה לא הנאמן. ק' ומי ספון תדר הודו
 להתאמן: מ' יאתה נצח וממשלה לחי עולמים. ק' ומי
 מלל

המית נזים, קול המים של מי הי' מאדירים לך עוז כדכתיב מקולות מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום ה' (תילי' לג ד), וכמו שאז' להמים משבחין ואומרין אדיר במרום
 ה'. נזים, תאר לגלי הים במ' ב' יט כ"ה וכמו שת"י. צויתם חוק, ל"ה צינמי' ה'
 כ"ב. ווי דוק, עמודי שמים כדכתי' עמודי שמים ירופפו (איוב כ"ו י"א). כי פנים
 וכי' שיעורו כי השרפים מכסים פניהם מאימתך כדכתי' במראה ישעי' ו' ב'. זמירות,
 ל"ה שם כ"ד י"ו. כי עיניך, ל"ה זכרי' ד' י'. חדשים, ל"ה איכה ג' כ"ג. טפוח
 חוקים, תאר לשמים, עש"ה בישעי' מ"ט י"ג ואוי' ל"ז י"ט. ונקת מוצקים, תאר לארץ
 עש"ה שם ל"ח ל"ח. אראלים ומצוקים, מלאכים ונדיקים. יחלק עצם, עש"ה היום
 והיינו האור. ואישון חוטך ינשיף, ל"ה נשף, והוא עש"ה באיוב ל"ח כ"ד.

יאחהו ראוי'. ומי שקול גשית גדלו לאדר, כ"ב בכל כ"ו וככין כי כל בתי הפיוטים
 האלה בעלי ג' אוננים שהם חמש עם התיבה הנוספת נראש כל מאמר. קאטע, הגון.

מלל ולא הוהסם בבלומים (כ"א בכלומים): מ' יאתה
 לספר מלאכות נרא תהלות. ק' ומי בערקה באורם
 בשר במקהלות: מ' יאתה יחוד שם הנכבד להעידה.
 ק' ומי טבוס טעון עלו ברעדה: מ' יאתה חסדי צור סלה
 להזכיר. ק' ומי יד דבק דרכיו להכיר: מ' יאתה ודאי
 ותיק לסלד ברנה. ק' ומי הגון הלם הלולו לגרנה:
 מן נקל יאתה דרש צדיק בכל עונה. ק' ומי גהון שירות
 שכן להמענה: יאתה ברכות העמות צדיק לעילום.
 ומי אנכי באער הלום:

ובכו טי לא יראה פיהם הזים פי לה יאתה פי:

מיוכר ע"פ א"צ נמרוכע.

מ' פי אדוקי אש באימה יאפרוק. ק' פי בריתי בשר
 בכרחה יבלעדוק: מ' פי גדידי גובה בנהר יגידוק. ק' פי
 דבני דברנה בדיצה יהודוק: מ' פי הזמי המולה בהגא
 יהודוק. ק' פי והוגי ותיקיה פועדם יעדוק: מ' פי זכי וכול
 בזמרתם יזבירוק. מ' פי חפי חלד בחכם יחדוק: מ' פי

ספון חסון. בכלומים לאן כלום פיק, וי"ג בכלומים וטעמו בנושט ע"ד שאמר
 משתקין אותו בנושפה. טבוס מתוקן הלם, תיקף. לגרנה, לקרוח נגרונו. ומי
 גהון שירות שכן להמענה. כ"כ בכל כ"י ועיקר כאשר בתננו בתחלת הפיוט, וטעם
 גהון כפי ל' בגל' המענה, וסירות ל' שירה וכיעה בלאן ארמי כמו מחנה בעברי,
 ולהמענה פועל נגזר מן מעין ל' דירה, טעם המאמר מי הוא כפי כל כך עד שראוי לשום
 מעטו בתוך מחנות שכינתו וכענין מי יגלה נהר ה' ומי יקום במקום קדשו העטוף ל'
 מעטה ועטיפה וע"ה גם נרבי יעטה מור' (תילי' פדו) וברכות לראש לדיק (משלי יו)
 וזהו דריק לעילום ונקרא הקנה דריק לעינום ככתיב איים את שמי לעילום (ד"ה ב
 לגו) והוא כמו לעולם לדעת קצת ולד' ק' העלמה ע"ש. הלום, ש"ב ו"י.

כי אדוקי אש, תחר למלאכים. בריתי, וי"ג בריתי וי"ג ברותי וזה מסתבר והוא
 פעל נגזר מן ברית ורומז לישראל הסתומים בברית: ד"ד נבשרם. יבלעדוק, יאסדוק
 לאומר אין בלעדוק. גדידי גובה, רומז למלאכים, וכן בכל הפיוט פסוק ראשון עוכה
 על המלאכי והכ"י על ישראל והרצון כי כל ברואי העלה ומטה ישנחו לשמות'. נהרה,
 בכריעה. ידוק, ידוקן לה. נהגא יהודוק, וי"ג בהילול. וכ"י של י"ח גרם
 בהמנון וכולן תהלה ונחם הן. חפי חלד, נקיי הארץ. יתהודק, כ"כ בכ"י ל'
 תחדא

מִבְּכָרֵי טוֹהַר בְּטַעֲמֵכֶם יִטְוֶהוּ. ק' בִּי יוֹדְעֵי יְרֵאָתְךָ בְּיַחְדָּלָם
 יִיחַדְוֶהוּ: מ' בִּי בְּהֵי כְרוֹתִים בְּכַנְפֵיהֶם יִבְכְּדוּךָ: ז' בִּי לֹא מְדִי
 לְקַתְּוֶה בְּלִבְתֶּךָ יִלְבְּדוּךָ: מ' בִּי מִחַגְוֹת מְעוֹפְפִים בְּמַתְלָלָם
 יִמְאִידוּךָ. ק' בִּי נִשְׂוֹאֵי נְשָׂרִים בְּנֶאֱמָם יִנְגִידוּךָ: מ' בִּי
 סְבוּבֵי סָף בְּסִלּוֹךְם יִסְגְּדוּךָ. ז' בִּי עוֹמְסֵי עֲלֶיךָ בְּעוֹזֵי עֵידוּךָ:
 מ' בִּי פְּלִיאֵי פֶלֶא בְּפֶלֶל יִפְהַדוּךָ. ק' בִּי צוֹעֲקֵי צָקוֹן בְּצַרְתָּם
 יִצְעִידוּךָ: מ' נִקְלֵי בִי קָדוֹתַי קָבַח בְּקֶרְאֵם יִקְדוּךָ. ק' מ' בִּי
 רֹגְשֵׁי רִצְפָתְךָ בְּרִטְטָה יִרְעוּךָ. בִּי שְׂבִיבֵי שְׁלֵחֹת
 בְּשִׁנְכֶל יִסְהַדוּךָ. בִּי תוֹמְכֵי תוֹם בְּתַהֲלֵה יִתְמִידוּךָ:

ובכונן מי לא יראה מלאך הגזים בי לה יאתה בי בכל:
 מ' בְּכָל אֹזֶן אוֹסִירָא מִיָּזַן לְגַדְלָךָ. ק' בְּרוּךְ בְּרוּר שֵׁם כְּבוֹד

גְּדֻלָּתְךָ: מ' בְּכָל גּוֹף וּגְשָׁמָה יוֹשֵׁב הַלּוּלָךְ. ק' בְּרוּךְ דּוֹבְבִים
 לְךָ נִטְעֵי אֲהַלְךָ: מ' בְּכָל הוֹן מִתְאַהֵב מִלְכוֹת עֲלֶיךָ.
 ז' בְּרוּךְ וְקָדוֹשׁ פּוֹצְחִים יִרְאֶיךָ לְעֲלֶיךָ: מ' בְּכָל יְנוּיוֹת מִקְטָר
 וּמִנְשֵׁל קָדֶךָ. ק' בְּרוּךְ תְּהַדִּים לְהַמְאוֹת יוֹדְעֶיךָ בְּשִׁלְךָ:
 מ' בְּכָל טוֹחַ יוֹעֵץ חֶסֶד יוֹן עֲלֶיךָ. ק' בְּרוּךְ יֹאמְרוּ מִשְׁעֵשְׂעֵי
 אֲבוֹן אֲעֲלֶיךָ: מ' בְּכָל כֶּסֶל יִיחַדוּ אֶלְהוּתְךָ קַהֲלְךָ. ק' בְּרוּךְ

תחדכו בשמחה (תלי' כאו). יטידוך ימליכך, ומלאנו במדרש על ר"א בן דמא שקראו
 עליו אי טיידון אי פייטן, ועיין מהשקל וטרי במלה זאת הרב בעל ת"ט במשנה ג' פ"א
 דמדות. שוב בא לידי פ"י הרא"ש למס' מדות ומנצתי שם ז' לטרי לשון גונה כדמתן לקמן
 בפרק ב' כל השערים שהיו שם היו להם שקיפות חוץ משער הערי שהיו ב' אנבים מוטו
 זו על זו כזה א והיה הגובה באמצע, חזו שיסד רכנא קלונימוס בפיוט כי טפסרי טוהר
 בטעמם יטידוך פ"י גביהוך, וי"מ טרי לשון השתחויה ב' אנבים מוטות זו על זו כראים
 כמשתחוים זו לזו, עכ"ל. ייחדוך, כ"כ בכ"י ועיקר, ילבדוך, יאמרו כי נאנב ה'
 לבדו ינגידוך, ל' שר וגניד. סכוכי סך, המלאכים הסוככים פניהם במשך.
 ינעידוך, ינערו וילכו אליך, יקדוך, יקדו וישתחוו לך. ירעדוך, ירעזו מידך.
 בכל און, בכל כח. דונכיס, חומרים. נטעי אהלך, נטיעת אהלים שלך
 והיינו ישרא שנא' באהלים נטעו ה' (נמדבר כדו). ברוך חרדים וכו', טעמי ישרא
 יודעין ומיודעך חרדים לומר ברוך מאה פעמים בכל יום; להחיות, פעל נגורוון
 מאה, יודעך, וי"ג יודעך והענין אחד. בכל טוח, בכל לב. יודעך כ"כ בכ"י וטעמו
 נוען. חסיון לך, ל' וכל כנסיד אחכה. משעשעי אמין אהלך, המשעשעים בתורה

לענות אחר חטיבת חילך: מ' בכל מדת חסד וקן
 משקולך. ק' ברוך נואמים תאיבי איוון לקולך: מ' בכל
 שיתוסער שמי שכלך. ק' ברוך ענינתם באומר יפהכלך:
 מ' בכל פתיחת מפורש צגי מגדלך. ק' ברוך צהל החלם
 עזו להגדילך. מון נקול בכל קץ הפלאת גסים לגדלך.
 קי' ברוך רחשם על הצת חרלך: בכל שכן בהתעדהם
 ממגרי אשך. ברוך תמימה יהנו לך משלך:
 ובכן מי לא יראה מלך הגזים בי לך יאתה פי בכל חכמי:

מיוכד על פי תשל"ק.

מ' חכמי תום דרך המאחלים לבון. ק' שחר מעוררים
 לקראתך הכון. מ' חכמי רבי תורות הישרים בלבותם.
 ק' קודים ומשתחיים רצות גדבתם: מ' חכמי צרוף
 אותיות שם עלומך. ק' פוקדים שקוד ספף אולמך.
 מ' חכמי עדות קושט אמרי אמתך. ק' סוקדים שוות

אשר היתה אמון אצלך. בכל מדות חסד וקן משקולך, עעמו בכל מדה ומדה שאתה
 מודד להם בין טוב בין רע יאמרו לך ברוך כדאי בריש פרק הרואה. בכל שיק, שיק
 הגדה ורומו לנכרת האלגית וכער שמי שכלך, רומו לנכרת הסערה כשהשמים
 משתערים וסוף שמים לשכל להיותם כוננו בתנונתו ית' כדכתיב כונן שמים בתבונה
 (משלי ג יט) ושכל ותבונה אחים ורעים, ואולם בכל כ"י גרם שמי שכלך ואו יהי
 טעם המאמר בכל מקום שיש כנסיות משיחין בדת ומשיכי מלחמה"ה"ה עערה בדקדוקי'
 ועעמי' ככתוב ויקראו בכפר תורת אלהים מפורש ושום שכל (נחמי' ח פ),
 ועוד מאמתי מי שגרם שמי זבולך. בכל פתיחת וכו', בכל פעם שפתח כ"ג
 פיו להזכיר שם המפורש היו העומדים על המגדל מתקילים צהלה לאמור
 בשמל"ו. בכל קץ וכו', בכל זמן שהפלאת נסים לגדלך אומרים ברוך כמו
 שאזל הרואה מקום שנעשה בו נס, הרואה ע"ז שנעקרה וכו', לגדלך, כ"כ בכל
 כ"י. הנת חרולך, ביעור הקושי, לשון הכית אש עליה (ירמ' יא יו) אלא שזה
 לשון עבר וזה לשון פעול כמו השג תשיג והגל תגיל (ש"א לח) וחרולים קושים
 כמו כסופניו חרולים (משלי כד לא) והוא כינוי לרשעים. בכל שכן, בכל שכונה. ממגדי
 אשך, מפירות האילנות. יתכו לך משלך, כאזל על כל מין ומין לומר עין ברכותיו:
 חכמי תום דרך המאחלים. ל' אחלי יכונו דרכי (תילי' קיע ה). חכמי בירוף
 וכו', החכמים היודעי' לדרך אותיו' של שם הנעלם כשאזל זה שמי לעולם לעלם
 כתיב, וכראה שהגירסא הנכונה שם עלומך כלישכא דקרא שמי לעילום (ד"ה ב לג י).
 שקוד ספף אולמך, עש"ה לשקוד על דלתותי (משלי ח לה) ועש"ה הסתופף בבית אלהי
 תילים

לְנַגְדָם אִימְתָהּ: מ' חֲכָמֵי נְאֻם צוֹפִים וּפְיוּף מִדְבָרָהּ.
 ז' מִלְחָמָה מוֹשִׁיבִים בְּשַׁעֲרֵי דְבִירָה: מ' חֲכָמֵי לְמֹד לְהוֹעִיל
 מִפְּיָה חֲנוּן. ק' כְּבוֹד שָׁמַיִם לְשִׁמְךָ בְּחֲנוּן: מ' חֲכָמֵי יִרְאַת
 אֱלֹהִים מוֹשֵׁל וְצָדִיק. ק' טוֹבָה קוֹיִם קָרוֹב וּמְצַדִּיק:
 מ' חֲכָמֵי חַפּוּשׁ מִטְמוּנֵי חֲכָמָה וְדַעַת. ז' זוֹקְקִים וְזֹמַר גְּאוּת
 מוֹדַעַת: מ' חֲכָמֵי וְהוּי בְּעִבּוֹדַת יוֹם הַסְּלִיחָה. ק' הוֹמִים
 בְּתַחֲנוּן שִׁמְעָה וְסִלְחָה: מ' זִקְל חֲכָמֵי דְבָרִים קַחַת שׁוֹב
 עָרִיף. ק' גּוֹעִים אָנָּה זְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ: חֲכָמֵי בְּטוּחֵי
 בְּבִרִית בְּרוּתָה לְמַהוּתֶיךָ. אֲנַקְתָּם אֲזוּן הוֹפְקִי לְתוֹתֶיךָ:

הגוים שני ספר כאן.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מַלְאָךְ הַגּוֹיִם בִּי לָךְ יֵאָתֶה בִּי כִּכֵּל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל:

ע"ס תשל"ק.

מ' וּבְכָל תּוֹקֶה יֵאָמֵן עֵזוֹ הַלּוֹלָה. ק' שְׁלוֹת שׁוֹדְדִים
 וְשִׁאֲנָנוּתָם בְּהִילָלְךָ. מ' וּבְכָל רֶגֶשׁ יוֹמֵתֶךָ סוֹד אֲמוּנֶיךָ.
 ק' קְרִנּוֹת צְדִיקִים בְּרוּמָמָה בְּאֲמוּנֶיךָ: מ' וּבְכָל צַעַד יִפּוּז
 וּיְכַרְכַּר לְכַבוֹדֶךָ. ק' פְּאֵתֵי בּוֹגְדִים מְאַרְץ בְּאַבְדֶּךָ: מ' וּבְכָל
 עוֹצֵם יוֹשֵׁר שִׁיר לְעַלְךָ. ק' סְגוּלֶיךָ מִמְּחִץ מִפְּתָם
 בְּהִתְעִילְךָ: מ' וּבְכָל נְפוֹת יוֹנָעִם וְזֹמַר לְגַדְלְךָ. ק' מַלְכֵי
 אֲרֶץ מִכְבוֹדֶם בְּהִדְלֶךָ: מ' וּבְכָל לְשׁוֹן יוֹשֵׁגֵב שִׁמְךָ לְבַבְךָ.

כנת

(תיל"י פד"א). כאוס נופים, דברי החוסים. ופיוף מדברך, כ"כ בכל כ"י ל'
 יופי כענין ומדברך כאוס (שיר ד ג). למד להועיל. ישיעי מ"ס י"ו. יראת אהים,
 ש"כ כ"ג ג'. חפוש וכו', משלי ב' ד'. זוקקים, מנטרפים יחד לומר וכו'
 והוא עש"ה בישיעי י"ב ה'. גועים, נועקים. למדותיך, ברית כרותה לשלש
 עשרה מדות שאינן חזרות ריקם.

ובכל תוקף. בהיללך, ל' יללה. יפוז ויכרכר, ל"ה צ"ב ו' ע"ו. פאתי,
 ראשי. מחץ מכתם, ל"ה בישיעי ל' כ"ו. נפות, מדינות. בהדילך, ל' ידל ככד
 יעק

ק' כַּנְת נִטְעָה בְּטַח בְּבִדְדָה : ס' וּבְכָל יָד יִחַיד שִׁמְעוּ
 צְלִצְלוּלָה . ק' טִירַת טְמוֹאִים מִחוּסֵן בְּנִצְלָה : ס' וּבְכָל חֲנִיָּה
 וְסִיעַ קוֹמָה וְשׁוֹבָה . ז' זְרוּיָה לְרַבּוֹת אֶלְפִיהֶם בְּהַשִּׁיבָה :
 ס' וּבְכָל וְכָל יִמְלִיכוּ אֲדָנוֹת יִחוּדָה . ק' הַמּוֹן עֲרִיצִים
 לְאַבְדוֹן בְּהַכְחִידָה : חזן נְקוּל וּבְכָל הַרְדָּה יוֹשֵׁחַ עוֹצֵם חֵילָה .
 קו"ס גּוֹיָה בְּשִׁמְחָה בִּיחַל לָהּ : וּבְכָל בְּרָכוֹת יִתְרוֹמֵם
 שֵׁם קְדוֹשָׁה . אָמוּנִיָּה נְעוּרִימוֹ בְּנִשְׁר בְּחַדְשָׁה :

חיו"פ פ' וירד דיעו ניצט גענוגט, ומדערן חזן פ' חנט: ומגיד דמו מרעע ובכנומי
 ובכו מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה
 כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם:

ע"פ תשר"ק.
 מַלְכוּתָם תְּבוֹן מַלְכוּתָה מְלָה מַלְכֵי הַטְּלָכִים : שְׁמִים וְאָרֶץ שְׂבָחָה
 יְהוּ טְבִיעִים : רִמְמוֹתָה יִקְרָאוּ בְּקִרוֹן הַמוֹנִים הַמוֹנִים : קְדוּשָׁה וְעִזּוֹ
 תִּינַסַּד בְּמַפִּי עוֹלָלִים : צְדָקוֹתֶיךָ יִגִּידוּ בְּאִיִּם אֵל אֱלִים : פֶּאֶר מְלוּכָה
 יִנְחִלוּ נִטְעֵי כַּנְת קְדוּשִׁים : עֲלוּי כְבוֹד שְׂמָה יִתְנוּ כָּל בְּאַחֲבִים : סְפוּד
 מַעֲשֵׂיךָ בְּרָקָה יִפְצְחוּ טְאֲרִישִׁים : נֹעֵם דַּע יִרְאֶתָה יִתְמַלְאוּ אֲרָקִים :
 מִשְׁתַּחֲוִים כָּל בָּשָׂר לְפָנֶיךָ עוֹשֶׂה שֶׁחַר וְעִיפָה : מַלְכוּתָה בְּכַלּוֹתָהּ
 לְנַעַר רְשָׁעִים מִן הָאָרֶץ : לָבוֹ בְּטָלְכוֹ יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ :

כפד"ט מתחילין כאן
 וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָהּ יֵאָתֶה כִּי
 בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹהָ :

מאין
 יעקב (טע"ו ז' ד). כנת נטעה, ישראל ע"ה בתליו פ' ט"ז. נטח בנדדך.
 כשתשיב נטח נדד. יחיד, יומר לשון, על הודות הוא ואחיו (כחמ"י י"ח).
 חנה וסיעה, חנו' וכסיעה. ובכל וכל. המפרש פירשו פלך נא"ת כ"ש נסס
 הערוך ולא מנאתי כן בערוך ולא נסוס מקום. וכרא' שטעמו בכל יכולת
 וכמו שתחמר מן יכח וכח ומן יעד ועד כן תחמר מן יכל וכל. גויך
 ישראל ע"ה תליו ק"ו ה'. חמויך כעירומי, ע"ה שם ק"ג ה'.
 מלכותם. מניעים, מדברים. כטעי וכו', תאר לישראל. יתנו, יספרו
 מחרישים, מנידים. חרקים, חרבות.

מ' מאין כְּמוֹהַ בְּאַמְצָדָּ שְׁמַיִם וְשְׁמַי שְׁמַיִם. ק' מאין
 כְּמוֹהַ בְּבִלְלָהּ אֵשׁ וּמַיִם: מ' מאין כְּמוֹהַ בְּגִלְלָהּ אִישׁוֹן
 הַיֵּשֶׁד וְאִפְּלָ. ק' מאין כְּמוֹהַ בְּדִלְקָהּ אֹדַר מִמְצַפְּלָ: מ' מאין
 כְּמוֹהַ בְּהַבְדִּילָהּ דְקִיעַ בְּמַחֲזָ: ק' מאין כְּמוֹהַ בְּעֵדָה
 לְתַקְוֹת וְדוּגְי שְׁחִי: מ' מאין כְּמוֹהַ בְּנִבְךָ צְבָאוֹת וְכִי
 וְנִרְאִים. ק' מאין כְּמוֹהַ בְּחֶסֶדְהָ הַיְלִי פְּלִיאִים: מ' מאין
 כְּמוֹהַ בְּטַבְסָהּ מוֹצֵא דְשָׂא וְזָרְדִים. ק' מאין כְּמוֹהַ בְּנִצְבָהּ
 לֵן לְהַצְמִיחַ מְגָדִים: מ' מאין כְּמוֹהַ בְּבִלְלָהּ גֹדֵל שְׁנֵי
 הַמְּאֹרוֹת. ק' מאין כְּמוֹהַ בְּלִהְבָהּ עֵשׂ בְּסִיל וְכִימָה
 וּמְנֹרוֹת: מ' מאין כְּמוֹהַ בְּמִלְלָהּ יִשְׁרָצוּ אֲדִירִים: ק' מאין
 כְּמוֹהַ בְּנִצְבָהּ לְעוֹפְרֵטְסֵי אֲוִירִים: מ' מאין כְּמוֹהַ בְּשִׁנְבָהּ
 דְקִישׁ מְכַוְעֵי צִיחָ. ק' מאין כְּמוֹהַ בְּעֵצְמָהּ נֶפֶשׁ בְּהַמְחִי וְחִיָּה:
 מ' מאין כְּמוֹהַ בְּבִקְדָהּ אֲבוֹים בְּהַבְרֵי אֶלְפָ מְסִבּוֹ. ק' מאין
 כְּמוֹהַ בְּצוּרָהּ לִוְיָתָן וְהַיְצִרְתָּ לְשִׁחְקָבוֹ: מ' מאין כְּמוֹהַ
 בְּקִבְצָהּ עֶפֶר מִרְגְבֵי אֲדָמָה. ק' מאין כְּמוֹהַ בְּרִקְקָהּ
 הַוְהֵם תְּכֵנִית מְלֵא חֶבְמָה: מאין כְּמוֹהַ בְּשִׁבְתָהּ יוֹם
 מְכֻבָּים. מאין כְּמוֹהַ בְּתַקְנָהּ שְׁבִלּוֹל שְׁנֵי עוֹלָמִים:

וּבְכֵן שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

מ' הָאֲזוּרִים בְּאֶהָב אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. ק' הַבָּאִים בְּבְרִית
 עֲנִיִּים יְיָ אֶחָד: מ' הַבָּאֲוִלִּים בְּגִיל אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

הדרושים

מ' חֵן כְּמוֹךָ וְכוּ'. הַפִּיּוּט הַזֶּה מְנוֹחַר בְּעֵצְמוֹ וּמְדוּבָר בּוֹ עַל בְּרִיאַת הַשָּׁמַיִם
 וְעַל נִבְחָם וְחֵחֵץ וְעַל מְלֹאָה דוּמָם לִמְחָ וְקוֹי וְעַדְבָּר. בְּמַחֲזָ. בְּמַחֲזָ. זְרֵדִים, זְרַעִי.
 הַאֲזוּרִים בְּאֶהָב וְכוּ', כָּל הַלְשׁוֹנֵי הָאֵל הַסּ תִּאֲרִים לְיִשְׂרָאֵל וְכוּלָם מְנוֹחָרִים
 בְּעֵצְמָם

ק' הַהֲרוּשִׁים בְּדַע עֹנִים יי אֶחָד: מ' הַהוֹמִים בְּהִנָּא
 אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. ק' הוֹתִיחִים בְּעַד עֹנִים יי אֶחָד:
 מ' הַזְּבוּדִים בְּזָבַד אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. ק' הַחֲנוּנִים בְּחִיל
 עֹנִים יי אֶחָד: מ' הַטְּכוּסִים בְּטַעַם אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ.
 ז' הַיְחוּסִים בְּיַחַס עֹנִים יי אֶחָד: מ' הַכְּלוּלִים בְּכֶתֶד
 אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. ק' הַלְקוּחִים לֹא לְעַם עֹנִים יי אֶחָד:
 מ' הַמוּלִים בְּמִתְק אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. ק' הַנְּשׂוּאִים בְּנוֹעַם
 עֹנִים יי אֶחָד: מ' הַסְּגוּלִים בְּסִגְל אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ.
 ק' הַעֲמוּסִים בְּעוֹז עֹנִים יי אֶחָד: מ' הַפְּרוּסִים בְּפֶאֶר אוֹמְרִים
 יי אֱלֹהֵינוּ. ק' הַצְּנוּעִים בְּצַדֵּק עֹנִים יי אֶחָד: מ' זָזִיל הַקְּרוּאִים
 בְּקֶשֶׁב אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. ק' הַרוֹגְשִׁים בְּרוֹן עֹנִים
 יי אֶחָד: הַשׂוּאִים בְּשֶׁקֶד אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ.
 הַתְּמוּכִים בְּתַאֲב עֹנִים יי אֶחָד:

קו"ה תוֹשֵׁב לְבִדְדָה וְתַמְלוּךְ עַל כָּל בִּיחוּד:

בְּפִתּוֹב עַל יַד נְבִיאָדָה וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

ובכן חזן פחדך עד חנון ורחום אחת ואח"כ מתחילין סליחות.

בעצמם. הכלולים בכתר, ל' המה כללו יכיד (יחוק' כו יא) ענין כלילה ועטרה.
 והטע' המוכתרים בכתר תורה. הלקוחים וכו', עש"ה שמות ו' ז'. המולי' במתק
 המפרש פי' הנימולים ומוצין דם ברית באלם המונן דבר מתוק, ויותר נראה שהוא ל'
 מלה ומערת לקול המולה (ירמי' יא יו), וטעמו העושים המולה במתק לשונם.
 הנשואים, עש"ה בישיע' מ' ג' העמוסים מני טען הנשואים מני רחס. הסגולים בסגל
 עש"ה והייתם לי כנלה (שמו' יט ה). הרוגשים ברון, הנאספים בריכה. בשקד
 בהתמדה. בתאב, בתאוה וחשק כמו גרסה כפשי לתאבה (תילי' קיט כ).

סליחות לשחרית של יום כפור. א

ס' סלח לנו אֱבִינוּ. כִּי בְרוּב אִוְלָתָנוּ שְׁגִינוּ.
 ק' מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ. כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ.
 י' אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. ק' וְהִרְךָ
 תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ: ס' גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ. ק' תִּפְּוֹד הַיּוֹם
 וּבְכָל יוֹם לְזַרְעֵי דִידֶיךָ: ס' תִּפְּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים. ק' כִּי אַתָּה
 הוּא בַּעַל הַרְחָמִים: ס' בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פְּנִיךָ נִקְדָּם.
 ק' כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקִּדְּם: ס' מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב. ק' כִּמוֹ
 בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: ס' וּבִצֵּל כְּנִפְיֶךָ נִחְסָה וְנִתְלַוְּנוּ. ק' כִּיּוֹם
 וַיִּרְדּוּ יְיָ בַּעֲנָן: ס' תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחָה אֲשָׁם. ק' כִּיּוֹם
 וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שָׁם: ס' תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מְנוּ מֵאֲמָר.
 ק' כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשָׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
 נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְיָה. וְסִלַּחַת
 לְעֲוֹנוֹנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנָח לְתָנוּ:
 סִלַּח לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קָדְאִיךָ:

חזן פיעטען קהלות ווערדען נור פֿרוֹגענדע סליחות געזאגט,
 אגא השם, אגא הואל, ארון דין, אמונים בני סאמינים חזון.

אם עונות השֹׁמֵר יֵה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: שְׁמַעַתָּה תִּפְּלַתְנוּ יְיָ וְשׁוֹעֲתָנוּ
 הַאֲזִינָה אֵל הַמַּעֲוֹתֵינוּ אֵל תִּתְחַרֵּשׁ: לְמַעַן שְׁמָךְ יְיָ וְסִלַּחַת לְעֲוֹנוֹנוּ כִּי
 רַב הוּא: לְמַעַן שְׁמָךְ יְיָ תִּחַנְנוּ בְּצַדִּיקְתָּהּ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ: לְמַעַן
 יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנוּ: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתָיו: (כמ' 65)

הַקְשִׁיבָה שְׁוֹעָה. ז' בֵּן תִּפְלֵת עֲבָדֶיךָ אֲדֹנָי שְׁמָעָה: מ' סֶלַח
 בָּא וְשֵׂא בָּא לְפָשַׁע עֲמֹה. ז' וְשׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְעֲמֹה:
 ס' עֲבוֹר יִדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי עֲמֹה תִּסְלִיחָה. ק' חֲטָאת
 מִחֲלֵי פָנֶיךָ אֲדֹנָי סֶלַחָה: מ' פִּקּוֹד בָּא בְּרַחֲמִים עִם סִגְלָתְךָ.
 ז' לֹא תִבְזֶה וְלֹא תִשְׁקָץ עֲנוֹת עֲנִי עֲדָתְךָ: מ' צִיּוֹן תִּרְחַם
 וּבִירוּשָׁלַיִם עוֹד תִּבְחָר. ק' אֲדֹנָי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה לִּי תַאֲחָר:
 מ' קִבֵּץ בָּא נְפוּצֵי צֹאנֶךָ. ז' וּפְקֹד גִּבּוֹן זֹאת וּכְבֹד אֲשֶׁר נָטַעָה
 יְמִינֶךָ: מ' רוּמָה קָרוֹן וְהַנְּשֵׂא לְאַסּוּף גִּבְחֵי. ז' לֹא לְמַעַנְנוּ
 כִּי אִם לְמַעַנְךָ יְיָהוָה: מ' יְמִי שְׁמַע בָּא וְהַאֲזִינָה לְקוֹל שְׁוֹעֲתֵנוּ.
 ז' וְהֶעֱתֵר לָנוּ בְּתִפְלָתֵנוּ: תִּשְׁיֵב שְׂכִינְתְּךָ לְעִירְךָ וְעַל
 עֲמֹה יִהְמוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עֲמֹה:

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת
 מִזְחַל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבֵּה מִחִילָה
 לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר
 וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְם תִּגְמוּל. אֵל הַזְּרִית לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. כִּמוֹ
 שְׁהוֹדַעַת לְעֵנִי מִקֶּדֶם. כִּמוֹ שְׂכַתוֹב וַיִּרַד יְהוָה בְּעֵינָי
 וַיִּתְצַב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה וְעַל פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה וַיְהוָה אֲרָחוֹם וַחֲנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:
 בָּצַר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְוָה.
 וְסִלַּחַת לְעֹנְוֵנוּ וְלְחַטָּאתֵנוּ וַיִּחַל לָתֵנוּ:
 סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ. מִחַל לָנוּ מִלְּכִנּוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: ועתה הואל וברך את בית עבדיך להיות לעולם לפניך: כי אָתָּה אֲדָנָי אֱלֹהִים דְּבָרְתָּ וּמִבְרַכְתָּהּ יְבָרַךְהָהּ בֵּית עֲבָדֶיךָ לְעוֹלָם: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: לְמַעַן יֵי אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ רָאָה עֲמִידַתְנוּ דְלִים וְרָקִים: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְאֵל תַּחֲנוּנֵינוּ וְהֵאָר פְּנֵיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדָנָי: (דכ"ט ט"ו) ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"ב.

מ' אָנָּה הוּאֵל סְלוּחַ לְעֲבָדֶיךָ. ק' בָּאִים בְּכַפֵּיפֶת רֹאשׁ עֲדֶיךָ: מ' גִּיָּאָה חֲלָצִים מִתְּגֵרַת יָדֶיךָ. ק' דְּבוּבָם שְׁעָה פְּעוּלוֹת מוֹקְדֶיךָ: מ' הִנֵּם אַבוֹת וּבְנִים בְּנִטְוֵי גְרוֹן. ק' וּמְרִים תַּחֲן וּפְלָל לְשִׁבְךָ חֲרוֹן: מ' זָכְרָה לָמוּ חֶסֶד אֲמוּמֵי חֶבְרוֹן. ק' חַיִּים לְמִצּוֹא בְּעַדְם מִחֵיל הַתְּרוֹן: מ' טָנְףָה שְׂמִצַּתְנוּ בְּמֹה יתְכַפֵּר. ק' יַחַד מִגִּישׁ וּגְנֵשׁ פָּסוּ מִלְכָּפֶר: מ' בְּבִיר כַּח פְּנוּתְךָ לְחַתוּם סֶפֶר. ק' לְבָרִית הַבְּטוּחַ תִּפְרֵ: מ' מְרֵאִית פְּנִים בּוֹשְׁנוּ לְהָרִים: ק' נִטְשָׁנוּ אֶרֶחַ יִשְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂינוּ סוֹדֵרִים: מ' שְׁמָנוּ כָּזָב מִחֲסָנוּ וּבִשְׁקָר נִסְתָּרִים. ק' עוֹנֵינוּ גְבָרוּ עַד שִׁמֵי אַוִּירִים: מ' פְּגִיעָה בְּכֵן חֲקָנוּ לְהַשִּׁיב חֲרוֹנְךָ. ק' צְפוּנוֹת וּגְלוּיוֹת לְהַתְּרוֹת לְפָנֶיךָ: מ' קוֹלֵנוּ שְׁמָעָה מִשְׁמֵי מְעוֹנֶיךָ. ק' רָם קִשְׁבוֹת תְּהִינָה אֲזוּנֶיךָ: מ' נָקוּל שְׁמָר לָנוּ הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. ק' שְׁלֵחֵי הַנְּקָרָא רַב חֶסֶד. תְּגַבּוּל לְמַעַנְךָ עֲמָנוּ חֶסֶד. תַּחַת כִּי עֲמָךְ הַרְחָמִים וְהַחֶסֶד: א מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל תעוּבנו יי אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ: אֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ כִּי צָרָה קָרוֹבָה כִּי אֵין עוֹד: אֵל תִּשְׁבַּח קוֹל צִרְרֶיךָ שֵׁאוֹן קִטְיָה עוֹלָה תְּמִיד: אֵל יִשָּׁב דָּה נְכָלָם עָנִי וְאֲבִיוֹן יִהְלָלוּ שְׁמָךְ: עוֹרָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל דְּכַר כְּבוֹד שְׁמָךְ וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ: ליי הישועה וכו'.

(* וחרון לפני ותור עונות, וכן יוסד הקלייר לקמן במוסף דף י"ג ב' עמלת ותרון.

מ' אֲמַנְנָם אֱלֹהֵי עוֹלָם • ק' בְּגִדְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ בְּגָלוּי וְנַעֲלָם:
 מ' גִּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ בְּרֹשׁ בְּפִתְחֵי אֹלָם • ק' דָּגוּל עֲנַנּוּ וְאֵל יֵשׁוּב
 בְּךָ נִכְלָם: מ' הֶעֱתַר נָא לְמַחְנֵיךָ יֵא • ק' וַיִּדְעוּ הַכֹּל בִּי אֵין
 כָּאֵ: מ' זוֹלָתְךָ אֵין רַב מוֹשִׁיעַ וְגוֹיֵא • ק' חוֹמֵל וְסוֹלַח וְרַב
 טוֹב לְבַיִת יִשְׂרָאֵל: מ' טַעֲנָה אֵין בְּפִינוּ בְּדִין לְהִתְוַפְּקָה •
 ק' יָדוּעַ בִּי לְנוּ הַבִּשְׁתַּת וְלָךְ הַנְּכוּחָה: מ' כְּגִדְל חֶסֶדְךָ עֲשֵׂה
 וּכְפַעַם בְּפַעַם לְעַמְּךָ סְלַחְהּ • ק' לֹא לְמַעַנְנוּ בִּי אִם לְמַעַנְךָ
 מִרְבָּה סְלִיחָה: מ' מְטוֹת יָד רָאָה וְדָלוֹת הַדּוֹר • ק' גִּפְרִצְנוּ
 בְּכָל פְּרִץ וְאֵין אִישׁ לְגִדּוֹר: מ' שׁוֹרְדְנוּ בְּכָלֵי רִיק וְהוֹשִׁפְלָנוּ
 מִכָּל דּוֹר • ק' עַל כְּבוֹד שְׁמֶךָ עֲשֵׂה וְאֵ תִרְפָּה זֶה הַדּוֹר:
 מ' פִּשְׁעֵנוּ לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ וְהִקְשִׁינוּ עוֹרְפָךָ בְּמִמְרִים • ק' צִעְדֵי
 יוֹשֵׁר עַקְלָנוּ וְנַעֲשִׂינוּ סוֹרְרִים: מ' קָרְאנוּךָ עֲתָה בְּעַת
 צָרָתְנוּ אֵיךְ פָּנִינוּ גְרִים • ק' רִקִּים מִכָּל מַעַשׂ וּמִכָּל זְכוֹת
 חֲסִדִים: מ' נִקוּל שְׁעָה שְׁוַעַת עִמִּי וְנִבְּוָה • ק' מ' שְׁמוֹטִים
 מִחוּרְשׁ זֶה וְנִסְבְּכִים בְּחוּרְשׁ זֶה • תִּלְאוֹתֶם שׁוֹר וְעֲנוֹתֶם
 לֹא תִבְּוָה • תִּפְלָה תִקַּח סְלִיחָה תִרְבָּה כָּאֵז עַל יָדֵי
 צִיר גַּם סִלַּח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמָנוּ בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטָנוּ
 יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְוֶינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בִּי עֲשִׂית מִשְׁפָּטָנוּ וְרִינְנוּ יִשְׁבֶּת לְכַסָּא
 שׁוֹפֵט צִדֵּק: בִּי דַרְשׁ דְּמִים אֹתָם זָכַר לֹא שְׂכַח צַעֲקַת עַנּוּיִם: יָדִין
 בְּנֹזִים מְלֵא גִוְיוֹת מִחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

שלישיה. עיוסד ע"ס א"ב וכסוף סמוס שס המכזר זכריה חוק.

אלהינו ואלהי אבותינו.

מ' אֲדוֹן דִּין אִם יִדְקֶנְךָ • בְּחֶקֶר פּוֹעֵל אִם יוֹבֵרְךָ • ק' גְּבַר
 לַפְּנִיךָ

לפניך לא יצדק: מ' דופי תתן בצבא מעלה. הן במלאכיך
 תשים תקלה. ק' וואף שותה במים עולה: מ' זכות וצדקה
 אין בנו. חטא ורשע כלנו. מ' טוב וְ תבא במשפט
 עמנו: מ' יהמו מעיק עלינו. ברוב רחמיה פנה אלינו.
 ק' לבלתי ברוע מעללינו: מ' משובתינו רבו מלמנות.
 גיחותים אין וקרננות. ק' סליחה מצוא לעונות: מ' על
 צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלוכלכים.
 ק' צדקה מצוא לתחן עורכים: מ' קול תמתח בארחותינו.
 רמה ותולעה אחריתנו. ק' שוא והכל שנותינו:
 מ' תשוב על הרעה תנחם. זה הרבה חנם מרחם.
 ק' ברחמיה הרבים עלינו רחם: מ' גיל דרכיה הודעת לעבדי
 להורות. ידעתו שלש עשרה סדורות. ק' היבטחתו
 שאין ריקם חוזרות: חנון בם סדרנו לפניך. ועק קשוב
 ממחנניה. וְ תשיבנו ריקם מלפניך: אל סלד יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אדם אין צדיק
 בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו
 ישים תקלה: אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה: אדם ילוד אשה
 קצר ימים ושבע רגז: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנו: כי
 בו ישמח לבנו כי כשם קדשו בשחנו: כי לא יזנח לעולם ארצי:
 כי אם הוצה ורחם ברב חסדיו: ליי הישועה וכו'.

שנייה. מיוסר ע"פ א"ת כ"ש וכסוף חתום שם המחנר אלי' בר שמעיה חוק.

אלהינו ואלהי אבותינו.

מ' אדון בשפטך אנושרמה. ק' תזכור פרוגו חנות רחם:
 מ' בערבך דין אשמים לוכח. ק' שונה ופתי זפה והצדק:
 מ' גמול חסד וטובה לחיבים. ק' ריב וְ תמתח למצוי:

דלי

של יום כפור

ד

ס' דלי מעשו וריקי כשרון. ז' קוראים אליך למו המצא:
 ס' הגנו לפניה ב'אשמה רבה. ז' צפצוף מען בשנו לפוצץ:
 ס' ואם מאלה אנש היצדק. ז' פני עשהו גבר היטהר:
 ס' זרון בחבו און בקרבו. ז' עון מלא ופשע רב: ס' חשבון ודין
 למלך (מלכי) המלכים. ז' סופו לתן בבא חליפה: ס' טבע
 חותם בכפו נהרת. ז' נגד פניו רשעו יענה: ס' יורה כפים
 מעין ויגיד. ז' מקיר אבן תקרא ותועק: ס' בובש פניו גרון
 ונגבלם. ז' לאין נחשב בעמדו לפניה: ס' יקיל אנא למעשה
 ידיך הרצה. ז' ב' בשכרון ראה שמור מרחי: עבדיך
 ומצאו היום חגיגה. ז' קרבתך חפון בקרא שונה.
 ז' כש'לג (וכצמרה) הלבן חטאי שושנה: אל סלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: תשוב תחינו
 ומתהומות הארץ תשוב תעלנו: זכרו מרחוק את יי וירושלים תעלה
 על לבבכם: תשוב תרחמנו תכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים
 כל חטאתינו: אל תנאץ למען שמך אל תגבל קסא בבוךה זכר אל
 תפר בדיך אתנו: ליי הישועה וכו'.

מוסד ע"פ חשר"ק ובסוף סתום עס כמחכר משה בר שמואל.
 אלהינו ואלהי אבותינו

ס' תעלה תפלתנו למעון שמיה. ז' שומע תפלת באים
 לרומק: ס' רחמיה וחסדיך אשר מעולם המה זכור.
 ז' קראנו אליך ברונ רחם תזכור: ס' צדקה עשה עמנו
 למעון רחמיה וחסדיך. ז' פדנו מכל צרה כי אין לנו אלה
 מב לעדיך: ס' עננו יי עננו ביום הזה. ז' סליחתנו תרבה
 וענותנו לא תבוה: ס' נדבות פיגורצה נא בעלה ומנהה.
 ז' מלא משאלותינו והגם יגון ואנחה: ס' לך אנו הושיענו
 כומתקוממינו

כַּמִּתְקַן מִמִּינוּ • ק' כִּי פִקְדֵיךָ דָרְשָׁנוּ וְאַתָּה לִיטְנוּ: מ' יִתְמוּ
 רַחֲמֶיךָ עַל עֲנִי הַצֹּאן • ק' מֵהוֹר עֲנֵנו וְהַצִּילֵנו מִלַּחֲצוֹן:
 מ' חֲנֵנו יי בַּחֲסֶדְךָ וּכְרוֹב רַחֲמֶיךָ • ק' זְכַרְנוּ וּפְקַדְנוּ עַל יְחִוֵּד
 שְׁמֶךָ: מ' וְהִשְׁקִיפָה אֲדוֹן מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ • ק' הַמְּלֵא רַחֲמִים
 עַל גּוֹי מִקְדְּשֶׁךָ: מ' דְּרֹאשׁ לְחַנּוּן וְלִרְחִים עַל שְׂאֵרֵיתֶם •
 ק' גִּלְגַּל לָהֶם מַלְכוּתֶךָ כִּי אַתָּה תִקְוֶתֶם: מ' יִקַּח בְּעֵנֵינוּ שׁוֹר
 וּבְעַמְלֵם הַבֵּיטָה • ק' מֵאֵל תִּרְרַף יָדְךָ מִזְעַבְדֶּיךָ כִּי זְרוּעַם
 מֵאוֹד מְטָה: מ' מִשְׁאֲלוֹת הַזְמוּנֶיךָ בְּרַחֲמִים מְלֵא •
 שְׁמוֹעַ אֵל תִּפְלֵת עִם פְּנֶיךָ מְחַלָּה: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אֵל תִּבְזֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: תִּבְא לְפָנֶיךָ
 תִּפְלֵתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַתְנוּ: תִּבְא לְפָנֶיךָ אֲנַקַת אֲסִיר כְּגִדֵּל זְרוּעֶךָ
 הוֹתֵר בְּנֵי תַמּוּתָה: לְשִׁמּוֹעַ אֲנַקַת אֲסִיר לְפִתַח בְּנֵי תַמּוּתָה: תִּפְלֵה לְעֵנֵי
 כִּי יַעֲטֹף וּלְפָנֶיךָ יִשְׁפֹּף שִׁיחוּ: נִשְׁפֹּף לְפָנֶיךָ שִׁיחֵנוּ וְצָרוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ נְגִיד:
 זֶה עֲנִי קְרָא וְיִשְׁמַע וּמְקַל צָרוֹתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו: לֵי הִישׁוּעָה וכו'.

שלישיה. מיוסד ע"פ מ"ב וכן סדרן: אב"ג, בג"ד, גר"ה,
 וכן כולם, ונסוף חתום טס כמחנך גרשם בן יהודה.

אלהינו ואלהי אבותינו

מ' אֲשִׁפּוּךְ שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ צוּרֵי • בְּלֵב נִשְׁכָּר וְלֹא כְּאוֹלָם
 בְּרִיא • ק' גַּם צָרְתִּי אֲגִיד וְצַעֲרִי: מ' בְּעַד פְּשָׁעֵי לְפָנֶיךָ אוֹדָה •
 גַּם חֲשֵׂאת עִמִּי אֲתוּדָה • ק' דָּגוּל רַחֲמֵנוּ בְּעוֹזֵב וּמוֹדָה:
 מ' גּוֹפְנוּ מִרְעִיד וּנְפִשָׁנוּ נִבְדָּלָה • דוֹאגִים עָלֶי חֲטָאָה כִּי
 גִדְּלָה • ק' הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה גְדוּלָה: מ' דְּבַרְנוּ עוֹשֶׁק
 וְסָרָה • הִלְכְנוּ דֶרֶךְ לֹא יִשְׂרָה • ק' וְקָלְקַלְנוּ אוֹרַח בְּקָלָה
 בְּכָרָה: מ' הֵן עוֹנֵינוּ מִנוּ גְבָרוּ • וְכָבְרוּ כְּמִשְׁאֵל וְרֹאשָׁנוּ
 עָבְרוּ • ק' וְנַחֲנוּ מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָבְרוּ: מ' וּבְכֹה נִקְדַּמְךָ
 אֵל

א כבוד ודעות לכפר ולשגנות לתעביר. ק' חטא להרחיק
 וחסד להגביר: מ' זכחים ומנחות מסלקים. חטאת
 ואשמות נפסקים. ק' טפי דמים גם הם לא נזקקים:
 מ' תרב בית קדשך. טבעו שערי מקדשך. ק' ישבה בדר
 עיר קדשך: מ' טבחת שלחת מעל פניך. יצאו דחופים
 מלפניך. ק' בתיגים מקריבים קרבניך: מ' עינינו לבנו
 ורוחנו לשפכה. כי זבחת רוח נשפכה: ק' לב נשבר
 ונדכה לא תבוה נזרא: מ' פנינו לבנו לצד התשובה.
 לקחנו דברים ועדיך נשובה. ק' מבטא שפתינו ישלם
 פרי נדבה: מ' לפניך עמדנו צמאים ורעבים. מ' מעמים
 בצום דמים ותלבים. ק' נא רצם כעל מזבחך קרבים:
 מ' מ' מעמקים קראנוך אלי זה. נא תפלתנו לא תבוה.
 ק' סלח נא לעון העם הזה: מ' נא צינו אם מקטרגים ונאמים.
 סגורינו אם שותקים ודוממים. ק' עמוד מכסא הדין
 ושב על כסא רחמים: מ' סליחותיך הרבים ותפרם.
 עונותינו מחה ופזרם. ק' פשעינו אתה תכפרם: מ' עמך
 אנו מנת חלקך. פנה נא מפל עסקיך. ק' צא כגבור לישע
 חשוקיך: מ' פזורים לארבע רוחות. צועקים ומתאנחים
 אנחות. ק' קובלים על צרות המתוחות: מ' צרות רבות
 ומצוקות. קרבות ובאות ודחקות. ק' ראשונות פקודות
 ושניות דובקות: מ' קולנו שמעה כחסדה. רחמיך זכור
 וחסדיך. ק' שומר הבית והחסד לעבדיך: מ' ריבה ריבנו
 ונאלנו. שבעתים השב לחק מעינינו. ק' תרדוף באף
 ותשמידם מהוללנו: מ' שנת שלומים לריב ציון. תקרא

יְאֱלֹהִים עֲלוֹנוֹ. ק' גַּאִים תִּכְנִיעַ כְּהוֹרֵב בְּצִיּוֹן: מ' תוֹשִׁיעַ
 צִיּוֹן וְתִסְדְּדֶהּ גַּם תִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה. ק' רַחֵם יוֹשְׁבֵת שְׁכוּלָה
 וְגַלְמוּדָה: מ' שְׁבוֹת אֶהְלִי יַעֲקֹב הַשֵּׁב. מ' שְׁכַנּוּתוֹ תִּרְחֵם
 וְתִישָׁב. ק' בְּנוֹה שְׁלוֹם עַמָּךְ יֵשֵׁב: מ' נִקְלָיָה אֵלֶיךָ גְּלִיתִי
 רִיבִי. וְדַבַּרְתִּי עַד הִנֵּה שִׁיתִי וּכְאֲבִי. ק' אֲמַרִי הַאֲזִינָה
 יי בִּינָה גִיבִי: הוֹדַעַת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּרֹת לְגַאֲמֻךְ.
 הוֹדַעְתוֹ שְׁאִינָן הוֹדוּת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ. דְּבַרְךָ הַטּוֹב
 יֵאָמֵן נָא לְבָנֶיךָ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תִּבְאֵר כְּמִשְׁפַּט עֲפַנּוּ כִי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אֵל תִּנְאֹץ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ אֵל הַגָּבֹל כִּסֵּא כְבוֹדְךָ זְכוֹר אֵל הַיָּפֶר בְּרִיתְךָ אֲתַנּוּ: אֵל בְּאִפְךָ
 תִּזְכִּיחֵנוּ וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּסְפְּרֵנוּ: אֵל תִּבְזַאֲנוּ הַגָּל גְּאוּה וְיֵד רְשָׁעִים אֵל
 תִּתְהַנֶּנוּ: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהַר יִקְדְּמוּנוּ בְּחַמְיָךְ כִּי דַלּוֹנֵינוּ
 מְאֹד: אֵל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֹרֶפֶה לְמַשָּׁל בָּם גִּזִּים לְפָהּ יֵאָמְרוּ בְּעַמִּים
 אֵינָה אֱלֹהֵיהֶם: לִי הַיְשׁוּעָה יְכוּי.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ חשר"ק כפול.

מ' תִּגְרַת יָד אֶסּוּף וְכַעַם הָפֶר. ק' תִּאֲוֹת הוֹרִים זְכוֹר בְּרִית
 אֵל תִּפְר. מ' שְׁטַר חוֹב תִּמְחַק וְתַעֲבִיר מִסֶּפֶר. ק' שׁוֹבֵר
 פְּרַעוֹן כְּתוֹב וְהַעֵד עַדִּים בְּסֶפֶר: מ' רִיב אִם תִּחְקֹר אֵין
 לְעַמָּךְ בְּמַה יִתְּלוּ. ק' רְגוּז בַּל תַּעִיר פֶּן כְּרַגְעֵי יִכְלוּ: מ' קֶצֶף
 הִרְחַק מֵעַם פְּנִיךָ יִתְּלוּ. ק' קוֹרְאֶיךָ בְּעַת צָרָה וְעֵינֵיהֶם לָךְ
 יִתְּלוּ: מ' צֵאן אוֹבְדוֹת הָיוּ עֲבָדֶיךָ. ק' צָרִיחֶם אֶכְלוּם וְלֹא
 שָׁמוּ לְגַגְדָּם פְּחָדְךָ: מ' פְּעֵרוּ פִּיהֶם לְבִלּוֹעַ זֶרַע יְדִידֶיךָ.
 ק' פְּלֹאֵי שְׁמֶךָ קִדְּשׁ וּבִקֵּשׁ עַל בּוֹן חֲסִידֶיךָ: מ' עוֹלָלוֹת
 גִּשְׁאָרֵינוּ בְּעוֹלָלוֹת בְּצִיר. ק' עוֹד יוֹם יוֹם קוֹצֵר בְּמַגַּל קֶצֶיר:
 מ' סִבְּרָנוּ יֵשַׁע וּגְבַרְהַיִד הַמְצִיר. ק' סוּרְקָן לְדַעַת אֵין כֹּהֵן
 וְנִבְיָא וְלֹא צִיר: מ' גָּעוּ מַיִם וְעַד יָם בִּיקֵשׁ אַרוּכָה. ק' גִּדְּרָנוּ

בְּצַפּוֹר נֹדֵד וְאִין צָרִי לְמַכָּה: מ' מְגִיבוּ שְׁמִיטִין וַיִּזְבְּלוּת
 חֲשָׁבְנוּ וּמַעֲנִית אֲרָכָה. ק' מוֹעֵד אֲרָךְ וְעֵדֶן רַחֵק וְחֶמְדָּה לֹא
 לְשֹׁכְבָה: מ' לְכָל זֹאת אַתָּה צַדִּיק וְאַנְחֵנו אֱשָׁמִים. ק' לְבַעֲבוֹר
 חֲשֹׁבֶת לְמַטָּה מֵאֲשָׁמִים: מ' פְּעֵת אֲבוֹת הַתְּרִיטָה בְּשִׁיחַ
 רְשׁוּמִים. ק' פְּלוֹת רוּעַ מַעֲשׂוֹל אֲבֹי שְׁמוּעַ לְמַשְׁכִּימִים:
 מ' יוֹדַע יִצָּר אַתָּה לְקְרוֹץ מַחְמָר. ת' יַעֲזֹבֵנִי גִבְנֵי נֶסֶת לְנוּ לַפְּנִים
 כּוֹמָר: מ' טָבַע דִּין אִם תִּמְתַּח לְגִמְרֹ. ק' טָבַעְנוּ בְּטִיט
 יָנוּ וְחֶמְדָּה: מ' חָבַל מְנַתִּינוּ אַתָּה וְאַנּוּ חֶבְלֶךָ. ק' חֲבִים וְנִפְיִים
 אָנּוּ שְׁלֶךָ: מ' זָרַע אֲבָרְהָם אוֹהֲבָה וַיִּצְחָק בְּלוֹלֶךָ. ק' זְמוֹרוֹת
 יַעֲקֹב מִטָּה הַפְּשִׁלָּה לְךָ: מ' וְהַפְּלִ גְלוּי וְצַפּוּי לְךָ מִקְדָּם.
 ק' וַיִּצְוֶי חוֹמֵר גִּמְתָּ אֵי אֶפְשֶׁר בְּלֹא אָדָם: מ' הַעֲלֵ בֶן הַכְּנֵת
 צָרִי לְקָדָם. ק' הַשְׁבִּי יָד מַעֲוֹל וְשׁוּב בְּחִין לַפְּנִיָה מַעֲוָה אֱהִי
 קָדָם: מ' הֲרֹךְ תִּשׁוּבָה הוֹרִיתָ לְשׁוֹכְבִים. ק' דִּלְתַּ פְּתוּחָה
 הַכְּנֵת לְשָׁבִים: מ' גְּבוּרַת רַחֲמֶיךָ תוֹדִיעַ לְנִצְבִים. ק' גִּשְׁיִים
 בְּצוּם לַפְּנִיָה וְתַחֲזֵן לְךָ מַרְבִּים: מ' נִקֹּל בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד
 יְחוּסֵי עַמְּךָ. ק' בְּנוּ לְהַתְּנֵה גְּמֻדַת נַעֲמָה. אִם עוֹגֵינוּ עֲנוּ
 בְּנוּ לַעֲמָה. אֶמְצֵן רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וּסְלִיחָה שְׁעַמְּךָ: א' סֵלֵךְ יוֹשֵׁב.
 אֵל תִּבְזֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמֻנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לַפְּנִיָה כָל חַי: אֵל תִּתְּנוּ יְיָ מֵאֲנִי
 רָשָׁע זָמְנוּ אֵל תִּפְקֵ יְרוּמוֹסְלָה: אֵל תִּשְׁטַשְׁנוּ שְׁבַלֵּת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעְנוּ
 מִצּוּלָה וְאֵל תִּאֲטַר עֲלֵינוּ בְּאֵר פִּיָּה: אֵל תִּסְתַּר פְּנִיָה מֵעַבְרִיָה כִּי צָר לְנוּ
 מִהַר עֲנֵנוּ: אֵל תִּסְתַּר פְּנִיָה מִפְּנֵי מַמְנוּ בְּיוֹם צָר לְנוּ הִטָּה אֱלֹהֵינוּ אֲזַנְךָ. בְּיוֹם
 נִקְרָא מִהַר עֲנֵנוּ: קָדַךְ בְּטַחוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּטַחוּ וְהַפְּלִטְמוּ. לִי הִישְׁעָה וְכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. שניה, מיוסד ע"פ א"ב.

מ' אַךְ בְּמַתַּח דִּין וּמְרוֹץ חֶבְלֶךָ. ק' בְּנִי אֶמְוִנֶיךָ אֵל נָא

תחבל

(* חשבת כנ"ל ע"ה על כן שכת למטה מעוכי (עור' ט' י"ג), וכפ'י רש"י ז"ל.

תחבל: מ' גלו ודריב להם נטוש. ק' דרוש ובקש צאנה ואל
 תמוש: מ' הואלת לעשותם לך לעם. ק' ואל תשלחם ביד
 פשעים: מ' ודונות חשוב נא בשגגות. מ' חשוך מזדים
 נפשות לך עורגות: מ' מנקה טהר ותדיח כתמים. ק' יצלל
 בצול בכד אשמים: מ' פלה ו תעש ונחצה. ק' לקוחיה
 לקח מקו הנטויה ועצה היעוצה: מ' מועד פתקח לשפוט
 מישרים. ק' גזוף במשטין מללמד קטיוגורים: מ' ספר
 זכרונת לקניה בהתגולל. ק' עון עקבים לא יסובב לבעמים
 מתבולל: מ' פשר הדין ותבצע השורה. ק' צרוף בכור סגים
 ומהר בריל להסירה: מ' קפוי ומתך וכדונג נמסה. מ' רגע
 יגעש אם במשפט עליו תנשא: מ' יקיל שלם לו כמעשה
 החסד ולא בגמולו. ק' תבריע הכף לזבותו ולא לחבלו:
 תפשוט יד ותקבלו. תחננו מרדת שחת ובור מלהמבילו:

אל מלך יושב וכו'.

אל תבזא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: למה לנצח תשכחנו
 תעוננו לארה ימים: יי אל באפה תוכיחנו ואל בחמתה תיסרנו: אליה
 יי שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: חננו אלהים כחסדה כרב חמיה סחה
 פשעינו: פנה אלינו וחננו כי יחידים ועניים אנחנו: ליי הישועה וכו'.

שניה... אלהינו ואלהו אבותינו. מוסד ע"ס א"ב ינסוף חסוס בנימן.

מ' לא תיסר באי עדיה. ק' כי מאד מוסרים במוסר רע
 וקשה: מ' באש ובמים בשבי ובבונה גהוגים. ק' בכל יום
 באכזריות ושמך אף: מ' גלו ונעו מעל שלחנה. ק' ופזרו
 בארבע פנות הדומך: מ' דשום רמסום רגלי כל מציק.
 ק' ולישיתום למרמס בחמר ומיט חוצות: מ' השקופת

(* ומתך כ"כ כלי וכוון הוא ע"ה הלא כמלכ תחיבני וכנני חס צאני (אי"י).
 וסוח תולך לאכוש.

בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִיָּהּ • ק' כִּי בָאוּ וְגָעוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת: מ' זָאם גְּדֹל
 עוֹן עַד שְׁמֵי שָׁמַיִם • ק' רַחֲמֵיךָ יִקְדְּמוּנוּ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם: מ' זְכוֹר
 שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִי קָדָם • ק' הִתְהַיֵּוּ דְבָקִים בִּירְאֵת יְהוָה: מ' חֶשֶׁק
 חֶבְתָּם לַתְּשֻׁבָה לְנִצְחָה • ק' כִּי כֹהֵבִימְחֶתֶם בְּיַד רוּעָה נִאֲמָן:
 מ' מָרָם תִּכְבְּלָה שְׂאֵרֵיתָ יַעֲקֹב • ק' יִהְיֶמוּ רַחֲמֵיךָ וַיִּכְמְרוּ
 נְחוּמֵיךָ: מ' יִקָּשׁ עֵוִים בְּפֶסֶם נָא בְּעֶצְמֶיךָ • ק' כִּי אֵינִי לְחַטָּא
 בְּמִי נִדְּוָה: מ' בְּהִנֵּי עֲבוּדָה וְלוֹוֵי דוּכְנָן • ק' וַיִּגְבֵּי מַעֲמֹדוֹת
 סִלְקוּ וְאֵינָם: מ' לְבִשְׁנוּ חֶרְפָּה וְעַמְנוּ כְּלָמָה • ק' כִּי חֲסַרְנוּ
 כָּל וְנוֹתַרְנוּ כְּכֹלֵי רִיק: מ' מֵאֵז נִטְמִינֵנוּ בְּכָל מִגַּע טוֹמְאָה •
 ק' זָאִין לָנוּ טְהֻרָה בְּכֹה לְהַטְהֵר: מ' נָא מִמְרוֹמֶיךָ זְרוּק בֵּינֵם
 טְהוּרִים • ק' זִהְיֶה שְׂרָה שְׂכִינְתְּךָ עַל זְרַע מִקְדְּיִשְׁיָה • מ' שְׂמֵאלְךָ
 דְּחֵיתָ יְמִינְךָ תִּקְרַב • ק' כִּי קִרְבְּתָךְ חַיִּים הִיא לָנוּ: מ' עַל
 מִי גָנוּם מִצּוֹא מְעוֹם וְעוֹדָה • ק' כִּי אִם עָלֶיךָ עוֹנָה בְּעַת
 צָרָה: מ' פְּסִילִים וְגִלּוּלִים אֲשֵׁרִים וְחַמְנִים • ק' חֲרָשִׁים
 וְסוּמִים הֶבֶל תַּעֲתוּעִים: מ' צוּר עוֹלָמִים חַי וְקַיִם לְעַד •
 ק' בָּךְ לְבַד מִבְּטַחְנוּ וְאַתָּה תוֹחַ לְתַנּוּ: מ' קִוְיָה לְ חַי וְבוֹטְחִיךָ
 לְ אֵל אֵמֶת • ק' לָא נָא תְּבַלְשִׁם כּוֹסְכֵר קוּיִם: מ' רָאֵה רַפְיוֹנָם
 וְהִבְטַ בְּשִׁלּוֹנָם • ק' וְהִקַּל וְהִעֲבֵר כְּכָד מִשְׁאָם: מ' שְׁפוּךְ
 מִי טַהַר דְּמִים לְהַדִּיחַ • ק' תַּחֲטְאוּנוּ בְּאִזּוֹב תִּכְבֵּם וְתַדְיִחַ:
 מ' נִקּוּל תִּשְׁבַּב גְּמוּל לְמִכְתְּשִׁיךָ וְיִשְׁלַם כְּמִפְעֵלָם • ק' יִסַּע עַל רוּם
 קַדְקָדָם חֲמָסָם יִרַד: בֵּין יְבִינֵנוּ כָּל מֵאֲמָצִי לְחֶךָ • גִּסִּים
 בְּהַפְּלִיאָךְ לְמִלְמַד גְּסִיָּה: אַל מִלְךָ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אַל תִּבֹּא בְּמִשְׁפַּט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אֵלֶיךָ פִּלְטִי מִיַּד
 רָשָׁע טַכָּף מֵעוֹל וְחַטָּיִן: (מִלִּים כ"ז) הַאֲזִינָה יי תִּפְלְתֵנוּ וְתִקְשִׁיבָה
 בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתֵינוּ: תִּקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֲנֵנוּ מִלְּבָנוּ וְאַל תִּהְיֶנוּ כִּי אֵלֶיךָ
 נִתְפַּלֵּל

נתפלל: יי בקר תשמע קולנו בקר נערה לה ויצפה: אליה יי
 שוענו ובבקר תפלתנו תקדמה: ליי היסועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו.

עקדה: עס הממנד מתוס נלאשי התרעות מרדכי.

מ' מפלטי אלי צורי סתרי ומגני. ק' וקרן ישעי משונבי
 ביום צר לי ואוני: מ' השבמתי לחלוקתך מלך רב ואני.
 ק' אליה יי שועתי ובבקר: מ' בקר רחם תזכר חסד לאברהם
 אב איתי. ק' אשר בחרתו והאמין בך ראש למאמיני:
 מ' זכור בריתו והושיעני מטומאתי יי. ק' בקר תשמע
 קולי בקר: מ' בקר דברת עמו ונסיתו לשלם לו משפרת.
 ק' וברות עמו הברית להיות לו למשמרת: מ' אהבתו
 ורציתו וקבלתו בקטרת. ק' סמים בבקר בבקר: מ' בקר
 פוכבו האיר כחפצת להראות צדקתו הגדולה. ק' ונסיתו
 בעשירי ותאמר לו קח את בנה ולא תכלא: מ' על אחד
 ההרים והעלהו שם לעלה. ק' את הכבש אחד תעשה
 בבקר: מ' בקר יחד שמך ושמע לקולך והראת אהבתו.
 ק' ויש בכל לב על דברך לעשותו: מ' האהבה קלקלה
 השורה ויקם בשמחתו. ק' וישכם אברהם בבקר: מ' בקר
 הכינו לבם שניהם לעשות רצנה איום. ק' הנין לקח עצים
 והאב לקח מאכלת לשחוט בלי פדיום: מ' קרואים
 והולכים לתמם וראו כבודך ביום. ק' השלישן בהיות
 הבקר: מ' בקר אור כגבר חלציו ולעקד בנו קדם. ק' ויקח
 מאכלת לשחטו ולא חשב הדם: מ' ויאמר היום אקר יב
 עלתי ותיים אורוקדם. ק' זבחי לאילין לבקר: מ' בקר
 רחמך נגמרו על בן יחיד ועליו זרחו. ק' ויקרא אליו

מלאך

מִלֵּאדָּה יְיָ אֱלֹהֵי הַנְּעֻרֵי יָדַיִם אֶל יִשְׁלָחוּ: מ' כִּי בִינְצַחֲךָ יִקְרָא
 לָךְ זְכָרְךָ וְזָכְרוּ לְדוֹרוֹת הַגִּיזָחוּ. ק' לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר:
 מ' בִּקְרָה כְּשֶׁרָו וְיִשְׁרוּ וְצָדְקוֹ יִלְיִץ בְּעַד עִם אֱלֹהֵי קָרֵב.
 ק' וְאָפְרוּ תְּמִיד יִרְאֶה לְפָנֶיךָ לְכַבֵּסֵם הָרֵב: מ' תִּתְּנֵן נַפְשָׁם
 בְּשִׂאֲלָתָם כִּי לָךְ נִכְסְפָה בְּעֵרֵב. ק' הִיא בָּאָה וּבִבְקָר:
 מ' בִּקְרָה קוֹלָם שְׁמָעָה וּתְכַפֵּר עוֹנוֹתֵיהֶם. ק' וְעֵרָךְ תִּפְלֹתֶם
 תִּחְשָׁב בְּעֵרָךְ קָרְבָנוֹתֵיהֶם: מ' לָקָחוּ וּבָאוּ בִּזְכָרוֹן צְדָקָת
 אֲבוֹתֵיהֶם. ק' וְהֵם הִבִּיאוּ אֵלָיו עוֹד נִדְבָה בִּבְקָר בִּבְקָר:
 מ' נִקִּיל בִּקְרָה תִּפְּן אֵלֵינוּ וּרְחַמְיָךְ עָלֵינוּ יִכְמְרוּ. מ' וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֹּל חַטָּאתֵינוּ וְלֹא יִזְכְּרוּ. צוֹר הָעֵבֶר עוֹלָמֵנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשְׁאִירוּ. מ' מִבְּנֵי עַד בִּקְרָה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמֻנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי
 יֵאמֹר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי גַם לֹא יִכְלוּ לִי: עַל גְּבִי חָרְשׁוּ
 חוֹרְשִׁים הָאֵרִיכוּ לְמַעֲנֵיתָם: יי צְדִיק קָצִין עֲבוֹת רְשָׁעִים: גִּבְשׁוּ וְיִסְגּוּ
 אַחֲזוּר כָּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן: לוֹלֵי יי שִׁחֲזָה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ
 בְּחַרְזֹת אָפֶס בְּנוּ: אֲזִי חַיִּים שְׁטֹפוֹנוּ נַחֲלָה עֵבֶר עַל נַפְשָׁנוּ: אֲזִי עֵבֶר עַל
 נַפְשָׁנוּ חַיִּים הַיְדוּזִים: בְּרוּךְ יי שְׁלֹא נִתְּנָנוּ מִרְּחַף לְשִׁנְיָהֶם: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

מיוסד ע"ס א"ב ובסוף חתום שם המזכיר דוד בר שמואל הלוי חזק ואמן.

מ' יי אֱלֹהֵי רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי. ק' בִּקְשִׁיתֶיךָ אִמְצָתָה לְבִי
 בְּהִיוֹתְךָ בְּעוֹזְרִי: מ' גָּבְרוּ עֲתָה וְגַם עָתִיקוּ שׁוֹבְרֵי. ק' דוֹבְרִים
 בִּירְעוּדוֹ כָּל אֲבָרֵי: מ' הִיִּיתִי חֲרָפָה בֵּינֵיהֶם מִשְׁלוֹ שִׁנְיָנָה.
 ק' וְיִדְרוּ אָבֶן בִּי וְהָאֵרִיכוּ עָלַי מַעֲנָה: מ' זָרִים הִלְצוּנִי בְּפִיהֶם
 וְלִשְׁוֹנָם שֶׁתוּ בְּחָרֵב שְׁנוּגָה. ק' חוֹשְׁבִים עָלַי מִחֲשֻׁבוֹת
 רָשָׁע בְּלִי חֲנִינָה: מ' טוֹבָה וּמִדַּת רַחֲמֶיךָ יִגְלוּ עָלֵינוּ.
 ק' יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבְנוּ: מ' כְּלָתָה גַּבְשָׁנוּ לִישׁוּעָתְךָ

לֹא־אָמַר מְתֵי תַנְחַמְנוּ. ק' לִמְעַן שֵׁם קְדוֹשׁךָ עֲשֵׂה לָנוּ יי
 לֹא לָנוּ: מ' מִדַּת טוֹבָךָ וְחַסְדֶיךָ הַגָּבֵר עַל צָאן מְרֵעֶיךָ.
 ק' גַּעֲנוּ לָךְ מַחֵל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמְחִילֶתְךָ: מ' סַעֲדֵנוּ
 וּנְוֹשְׁעָה וְהַט לִבְנוּ לְנֶתִיבוֹתֶיךָ. ק' עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ כִּי טוֹב
 חַסְדֶיךָ וְאַמוּנָתְךָ: מ' פָּדֵה וְהַצֵּל עַמֶּךָ וּרְעִיתְךָ מִכַּף
 מִתְקוֹמְמֵיהֶם. ק' צוּר צַדִּיק גְּדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא מוֹשִׁיעֵיהֶם:
 מ' קְדוֹשׁ קְדוֹשֵׁת שְׁמֶךָ עַל־יוֹן קְרוֹב מִצַּדִּיקֵיהֶם. ק' רַחֲמֶיךָ
 יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: מ' שְׁחַרְנוּךָ בַתְּחִנָּה הַקְּשִׁיבָה
 אֱלֹהֵינוּ מִלִּפְנֵי וּקְדוֹשֵׁינוּ. ק' שְׁלוֹם רַב תִּרְכָּה לְסֵגֻלָּתְךָ
 כְּבוֹדֵנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ: מ' תִּפְעֵנָה שְׁפָתֵינוּ תִּהְלֶתְךָ כִּי
 תִצְיֵלְנוּ מִרוֹשְׁשֵׁנוּ. ק' תִּזְרָתְךָ וְעִדוּתֶיךָ שַׁעֲשׂוּעֵנוּ וְכִם
 תְּהִינֵפְשֵׁנוּ. מ' דַּכְּב שְׁפָתַי וְקוֹל תַּחֲנוּנַי שְׁמָעָה וְהִאֲזִינָה.
 ק' וְשִׁיחוֹת דְּבַרֵי לְפִנֶיךָ יִנְעֲמוּ וּבְקִטְרֵת רִצְחָה נָא: מ' יִדְרִיךְ
 יַעֲלוּזוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרַגְלָהּ. ק' דְּבִיר קְדוֹשׁךָ וְאַרְמוֹנְךָ עַל
 מִשְׁפָּטוֹ לְכַוְנָנָה: מ' בְּךָ תִּחוּלְתֵי וּסְבִרִים וּנְשֵׂא גֵאָה גְּדוֹל
 וְנוֹרָא. ק' רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תִּמְיֵד
 אֲשַׁבְּרָה: מ' שְׁפָטָה מוֹשְׁפָטִי וּנְקוּם נְקֻמַת דָּם עַבְדֶיךָ
 הַשְׁפּוּךְ בְּעֶבְרָה. ק' מִגֵּר מִתְקוֹמְמֵיךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף
 וְזַעַם וְצָרָה: מ' וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלֵם מִלִּפְנֵי וּגְאוּגָם.
 ק' אֲשׁוּרִים אִם הַטּוֹ וְלִפְנֵי הַלֵּךְ אֲהַר עֵינָם: מ' לַעֲמֹל יְגוּגָם
 וְלִכּוֹבֵד עַל גְּלוּתָם הִבֵּט מִגְּנָם. ק' הִבֵּט לְבָרִית וְהַמְלֵא
 רַחֲמִים עַל פְּלִטַת שְׂאוּגָם: מ' נְקִיל לְעִזְרָתִי חוֹשֵׁה וְהַחֲזֵק
 גִּישְׁק לְקִבְרַת צָרִי וְאוֹיְבֵי. ק' וְיִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ חוֹסֵי בְךָ כִּי
 תִּחְבֹּשׁ מִכְאוּבֵי. יִבְשׂוּ וַיִּחְפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֵר תִּפְצִי קַרְבֵי.

חוק ואמוץ מאמיניך גאלי וצור ישועתי אֵלֵהי אָבִי: אֶמְדֶּה.
 אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: בְּקִרְאֵנוּ עִנְנוּ
 אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ בְּצַד הַרְחֻקֶּת לָנוּ חֲנֻנוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: שָׁמְעָה תְּפִלָּתֵנוּ
 יי וְשִׁוְעֵתֵנוּ הָאֲזִינָה אֵל דְּמַעַתֵּנוּ אֵל תְּחַרֵּשׁ: אֲדֹנָי שְׁמָעָה בְּקוֹלֵנוּ
 הַתְּהִינָה אֲזִינָה קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחִנוּנֵינוּ: שָׁמְעָה יי צְדָק תִּקְשִׁיבָה רִנָּתֵנוּ
 הָאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ בְּלֹא שִׁפְתֵי מַרְמָה: לֵי הִישׁוּעָה וְכוּ'.

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המסגר בניסן בר זרח.
 אלהינו ואהי אבותינו.

עקדה.

מ' אֲמוּנִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים הַנְּאֻמִּינִים בְּבְרִיתְךָ. ז' בָּאִים
 לְקוֹדֶשׁ וְלְכָרוֹעַ בְּסִפֵּי חֲצֵרוֹתֶיךָ: מ' גֹּעִים בְּתִפְלָה
 וּמִתְפַּקְקִים בְּכָרְעָה. ז' דוֹפְקִים דְּלִתֶּיךָ וְאוֹמְרִים אֲדֹנָי
 שְׁמָעָה: מ' הַמְקַרְיָבִים תְּקַרְבֶּת מִנְחָה רוּחַ גִּשְׁפָּרָה.
 ז' וּדְבָאוֹת לֵב תַּחַת עֵלְהָ תְמוּרָה: מ' זֹבַח כָּלִיל מִזְבֵּיִרִים
 עֲקֵדַת מִזְרֵיחַ. ז' חֲלָבֵי אֲשִׁים וְעֵלֵת רֵאִיָּה: מ' טְעִינַת עֵצִים
 אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ (כ"ה הַבֵּן) גַּעֲמָסָה. ז' יְקוֹדֶה אֵשׁ וּמֵאֲכֵלֶת
 אֲשֶׁר אֵב נִשְׂאָ: מ' כְּפִיפְתַיִדִים וְרִגְלִים אֲשֶׁר עַל הַמְּעַרְכָּה
 גַּעֲקָדָה. ז' לֶחֶב בְּרוֹל וְקוֹפִיץ מְרוּטָה וְחֲדָה: מ' מֵאֲכֵלֶת
 לְקוֹחָה וְצִוְאָר לְשִׁחִיטָה פְּשוּטָה. ז' נִתְּכָפָה סְמִיכָה וְלִקְרִץ
 אֵב קְשׁוּטָה: מ' שְׂמֹחַ הָאֵב בְּזִבְחָה כְּעַל מִשְׁתָּה כְּנוּ.
 ז' עֲלֵץ הַבֵּן בְּקָרְבָנוּ בְּכַחַתְנוֹת אֶפְרִיֹנוּ: מ' פְּעֵלֵת צְדָקָתָם
 בְּנֵיהֶם בְּהַזְכִּירָם לְפָנֶיךָ. ז' צְפוֹן לָהֶם תּוֹשִׁיטָם וּבְמִגְנָה
 תִּגְן חֲנוּנֶיךָ: מ' קָרְנֵי סְבִיבַת אֵיל הַנְּאָחוּ בְּחַרְשִׁים. ז' רֵצָה
 לְהַנְתֵּן כְּפָר לְעַם קְדוֹשִׁים: מ' שְׁעַת גִּיחוּוּ וְנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ.
 ז' הַתְּלִדוֹתָיו לְהַרְבוֹת שְׁעַר אֲיָבָיו לְהַנְחִילוֹ: מ' כְּבוֹד יי

יראה

תושיתם, ראיתי מי שפי' תושיתם סרותם כאל' שעומד ככבטסתו, וכן יכפון לשרים
 תשיה (משלי 31) ותשיה כדמה מעבי (איו' ויג) וטעמו כל מעשה סרות אלכד ממני.

יִרְאֶה וּלְבָנָיו יְהִי מַחְסֶה. ק' נִקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם יִי וְיִרְאֶה עַל
 שֵׁם הַמַּעֲשֶׂה: מ' יִלְדֵיו הַיּוֹם בְּצַר וּבְמִצּוֹק (לְפָנֶיךָ) בְּעַמְדָם.
 ק' מְעוֹדֵי מִתְנַגְּמִים כּוֹשְׁלוֹת בְּרַבִּים וּרְפוּת יָדָם: מ' נוֹשְׂאֵי לֶךְ
 עֵינַיִם בְּרָר גִּיב מְעַנֶּם. ק' זְכוֹר רִיחַ הַנְּעֵרֵב וְחֹק רַפְיוֹנָם:
 מ' נִקְיָל וּנְפוּצָתֵיהֶם תִּקְבְּץ וּנְדַחֵיהֶם תִּאֶסֶף. ק' וְאוֹבְדֵיהֶם
 תִּבְקֹשׁ וְנוֹיָהֶם תִּשָּׁב וְתוֹשִׁיבָם לְבִטָּח וְתִשְׁכַּנֵּם שְׂאֵנָן
 בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם לְבִדְדָה. הַמָּה יִהְיוּ לֶךְ
 לְעַם וְאַתָּה תִּהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

טוֹב יִי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: טוֹב יִי לְקוֹן לְנַפְשׁ
 תְּדַרְשֵׁנוּ: טוֹב וְיַחִיל וְרוּמָם לְתַשׁוּעַת יִי: אוֹהֵב צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יִי מְלֵאָה הָאָרֶץ: וַיִּגְבַּהּ יִי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט.
 וְהִיא תִקְדֹּשׁ נִקְדַּשׁ בְּצְדָקָה: צְדָקָה וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאֶךָ חֶסֶד
 וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פְּנֵיךָ: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמָרוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ
 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטָנוּ יִצְאָ עֵינֶיךָ תַּחֲוִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: וַיִּי לְעוֹלָם
 יֵשֵׁב כִּוְנָן לְמִשְׁפָּט כְּסֵאוֹ: וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבְל בְּצְדָק יִרְדֵּן
 לְאֵמוֹם בְּמִיִּשְׂרָאֵל: יִי שׁוֹפְטָנוּ יִי מַחֲזִיקָנוּ יִי מְלַבְּנוּ הוּא
 יוֹשִׁיעֵנוּ: נְכוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵן מְעוֹלָם אַתָּה: אוֹהֵב צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יִי מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּקוֹם לְמִשְׁפָּט אֱלֹהִים
 לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אָרֶץ סֵלָה: הָעִירָה וְהַקִּיצָה לְמִשְׁפָּטָנוּ.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֲדֹנָינוּ לְרִיבָנוּ: וְהוֹצֵא כְּאוֹר צְדָקָנוּ וּמִשְׁפָּטָנוּ
 בְּצַהֲרָיִם: כִּי עֲשִׂית מִשְׁפָּטֵי וְדִינֵי יִשְׁבֶּת לְכִסֵּא שְׁפָט צְדָקָה:

(לשנת הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
 אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ):
 ליי הישועה וכו'.

פומון.
 (לשנת) שרתי קדש היום. איש ברעהו נתאחד. שבת שר

של יום כפור

הַמְנוּחָה. וַיּוֹם כְּפֹר הַמַּיּוֹתָד. לְ בֵי תִשְׁפּוּט הַיּוֹם.
עַל גְּלוּי וְעַל גְּבַחַד. הוֹצֵא כְּאוֹר צְדָקָנוּ. וּפְיֵנוּ יִרְוֶן וַיִּתְד.
הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יִתְד: שְׂרֵי קִשׁ

סס כמקנה שלמה בראשי הכרתות והוא בן גבירול.

שִׁפְט כָּל הָאָרֶץ, וְאוֹתָהּ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד.
נִגְדֵי הַיּוֹם וְחֶסֶד, עַל עַם עֲנִי הַצְּמִיד.
וְאֶת תְּפִלַּת הַשַּׁחַר, בְּמָקוֹם עֲלֶה תַעֲמִיד.
עֲלַת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֲלַת הַתָּמִיד: שִׁפְט

לִמְנַת בְּשֵׁבֶת יוֹם מְרֻגָעִי, וְשׁוֹד תַּעֲנֹגִי וּנְפִשִׁי. בְּשִׁרְיָרִז
מִשְׁמֹן, וְעֵצִים בְּפָנַי בְּחֹשִׁי. וּכְשֵׁל מִצּוֹם בְּרַכִּי. וְרוּחִי
צָקוֹן לְחֹשִׁי. מְזַעַר דְּמִי וְחֶלְבִי, קָחָה בְּקָרְבָּן לְקָדוֹשִׁי.
וְאִם עֲוֹנֵי יִתְאַסְפוּ, עֲבוֹד יִתְד עַל רֵאשִׁי. בְּסוֹדֶם אֵל
תְּבוֹא נַפְשִׁי, וּבְקָהֶלֶם אֵל תִּתְד. הִנֵּה מָה טוֹב
וּמָה נְעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יִתְד:

לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת מַעֲטָה, לְךָ לְבַד הַיִּתְרוֹן.
וְאִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, זְכָרָה יִשִּׁי חֶבְרוֹן.
וְהֵם יַעֲלוּ לְיִבְרוֹן, לְפָנַי יִי הַתָּמִיד.
עֲלַת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֲלַת הַתָּמִיד:

לִמְנַת בְּמִקְרָא שֵׁבֶת עֲנִי, בְּשִׁפְלוֹת נַפְשׁוֹת נְעִים. שׁוֹבוּ
הַיּוֹם בְּנִים, בְּנֵי גִטְעֵי נְעֻמָּנִים. לְהִלְבִּין אֶת חֲטָאֵיכֶם,
אִם יִהְיוּ בְּשָׁנִים. וְקִרְאוּ אֵל יִי בְּחִזְקָה, וְהִרְבוּ לְאֵל
תַּחֲנוּגִים. כִּי הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאֲדַגִּי הָאֲדָגִים.
אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים. וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד:

מטה בלפי חסד, להטורת איש לתחיה.
 עמך ל' חסד הטוה גמל נא עליו וחתיה.
 כתוב עליו תו חיים ויהיה על מצחו תמיד: (עלת)
 לבנת בוכרי עיר הקדש, עצור בבכי איך אוכל. בהיותם
 בם מזבחותי, תוך מוסר ההיכל. אשר יסד בן אורי,
 וכן אדמון איש מיכל. לבפר על עון יעקב, לצר בפתן
 בצאן למאכל. ובא שוטני אשר הערים, לשומם
 הרבה וניכל. משם למה אשבל גם שניכם יום אחד:
 היטיבה ברצונה, את ציון עיר קרושי.
 ונרצת יד ושם, בבירוק? למקודשי.
 ועריכת גר לבן ישי. להעלות גר תמיד.
 עלת הבקר אשר לעלת התמיד: שפט

לבנת שעה קדוש חין ערפי, והט און לשועתי. ושמעה
 את תפלותי. ואל תחרש לדמעותי. ושור כמרומים
 רשי. ועוני עמל וגיעתי. ושובבני מעון ביתך, מקום
 משכן יריעתי. ואשיר אז לשמך, וארים קול
 תרועתי. הנה י' לשועתי, אבטח ולא אפחד. הנה
 מה טוב ומה נעים שקבת אחים גם יחד: שרי קדש וכו'.

אל סלך יושב וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיך לא
 יתמו: אתה תקום תרחם ציון. כיעת להננה ביבא מועד:
 וכו'

בן אורי, ככלל. וכן אדמון איש מיכל, בן דוד שכל עליו כי הוא אדמוני (ש"ל י' מב)
 וכתוב ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה (שם י"ז כו).

זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבנה:
 היטיבה ברצונה את ציון. תבנה חומות ירושלים: אז
 תחפץ זכחי צדק עולה וכליל. אויעלו על מזבחה פרים:
 ועתה יי אבינו אלה. אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו:
 אתה יי לא תקלא רחמיך סמנו. חסדה באמתה תמיד יצורנו:
 זכר רחמיך יי וחסדיך בי מעולם הפוח: זכרנו יי ברצון
 עמך פקדנו בישועתך: זכר עדתך קניית קדם גאלת
 שכת נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכר יי חבת ירושלים
 אהבת ציון א תשבח לגנצח: זכר יי לבני אדום את יום
 ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד ביה: זכר
 לאברהם ליצחק ולישׂרא עבדיך אשר נשבעת להם בך
 ותדבר אלהם ארבה את זרעכם בכוכבי השמים וכל
 הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם:
 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב. א תפן א קשי
 העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:
 אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
 חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

מיוסד ע"ס א"ב נראזי הכרחות ונסוף חתום שס ממחר קלוניום חוק.

ס' אדרבה תחנונים פרשו ואבכה. בענוי נפש קהלי אבכה.
 כי נקף בפרזל סבכי. בכו העם הרבה בכה: בכה
 השביעני בגדע קרני. לענה וראש ומורדים הרוני.
 ק"ס הדממתי וגם (כ"א וגמתי) קומי רפי. יגעתי בקראי נחר

גרוני

בענוי נפש קהלי אבכה כ"כ ככ"י ונכון הוא כי כל בתי הפיוע נעלי ד' אכניס,
 סוף מן הסוגר שהא על לשון הכתוב ממש.

גְּרוּנִי: ס' גְּרוּנִי הוֹנֵשֶׁת קְרוֹא אַרוּכָה. קְוֹה נַחַת וְהִגְהֵה
 בְּרוּכָה. נִוְדַדְתִּי בְּצַפּוֹר וְהִרְכִּי נִסְרָכָה. מִפְּנֵי קִשְׁתֵּי דְרוּכָה:
 דְּרוּכָה לְשׁוֹן מִקְנֵי אֵי וְדַחְכָּה. מִצָּרְכַת פְּנִים פִּתְשֵׁשׁ לְהִבָּה.
 קִי"מ גִּתְקָם מִפְּצָבָם בְּהַשְׁלֵךְ וּסְחִיבָה. וְלֵהִט אֹתָם הַיּוֹם
 הַבֹּא: ס' הִבֵּא כְּאֲרִיָּה בְּמֵאֲרֵב לְדָגוֹר. וְהִיִּצֵּא צוֹדֵה תַתִּי
 לְמָטוֹר. פֶּל רַעְתָּם לְפָנֶיךָ תֵּאָגוֹר. וְהִרְק תַּנִּית וּסְגוֹר:
 וּסְגוֹר מוֹצָאָם וּמוֹכָאָם וְיִוְהַמְמוּ. בְּלַע פְּלַג לְשִׁנָּם וְיִזְמָמוּ.
 קִי"מ הָרוֹם שְׁגִימוֹ בְּפִימוֹ וְיִוְדְמָמוּ. לְקַחַת נַפְשֵׁי זָמָמוּ:
 ס' זָמָמוֹ לְרוּץ בְּצוֹאֵר אֵלֶיךָ. נִוְעָצוּ לְכָרוֹת בְּרִית עֲלֶיךָ.
 הִדְיָחוּ מִמְעוֹנֶיךָ צְבָאוֹת חֵילֶיךָ. עֲלֶיךָ יַעֲזוֹב חֵילֶךָ: חֵילֶךָ
 מִתַּחַבֵּא מִפֶּחַד קִטְבֶּךָ. בְּךָ יִרוּץ לְהִשְׁתַּגֵּב בְּהַחֲטִיבֶךָ.
 קִי"מ בְּשַׁעַן וְאַהֲבֶךָ וְהִרְבֶּךָ וְהִיטְבֶּךָ. מָה רַב טוֹבֶךָ:
 ס' טוֹבֶךָ יֵאָבֵה שְׂאֵר יָשׁוּב. מִתַּנְפֵּל בְּהַמְצָאֶךָ אֵלֶיךָ לְשׁוּב.
 קוֹחַ דְּבָרֵי כְבוֹשִׁים וְשׁוּב. מִי יוֹדַע יָשׁוּב: יָשׁוּב חֲרוּבֶךָ
 וְלֹא תִבְלִינּוּ. כִּי שְׁגִינּוּ בְּהִגָּה כְּלִינּוּ. קִי"מ בְּדַרְךָ זוֹ גִלְךָ
 חֲשָׁכִילִנּוּ. הֵן הִבֵּט גָּא עִמּוֹךָ כְּלָנּוּ: ס' כְּלָנּוּ יַחַד נִחְלָה
 פְּנֵיו. נִזְכִּיר בְּרִית יִקְרַת פְּנִינֵיו. בְּצִדְקָה לְחִזּוֹתֵינוּ אֹזֶר פְּנֵיו.
 יִקְיַמְנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו: לְפָנָיו מִצְפָּצָף מַעֲפָר לְהַקִּימוֹ. עִם
 מִיחָדוּ בְּשִׁבְבוֹ וּבְקוֹמוֹ. קִי"מ נִצַּח מַחֲבִים לַיּוֹם קוֹמוֹ.
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ: ס' מִמְקוֹמוֹ יִצָּף בַּחֲשׁ רִטְפוֹשֵׁי.
 לְפָאֵר יְמִיר אֶפֶר כְּפוֹשֵׁי. מַעוֹצָב עֲבוֹדָה קִשְׁהָ לְהַנְפִּישֵׁי.
 כִּי שָׁבְעָה בְּרַעוֹת נַפְשֵׁי: נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח לְשִׁמוֹם מִסְלָה.
 דְּדוּי סֶךְ לְנֶוֶךְ סְלוּלָה. קִי"מ מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְשׁוּב לְכִסְלָה.
 יְכַנְנֶנָּה עַד עוֹלָם סְלָה: ס' סְלָה דְרִשְׁתִּיךָ וְלֹא נִשְׁתַּתִּי.
 בַּהַתְּפַשְׁמִי

בהתפשטוי בצל ידך פסיתני. מאש וממים לרויה
 הוצאתני. ומקרגי רמים עניתני: עניתני בכל עת
 בהתעטפי. הושטת ימינך באהב לגפפי. קוים ועתה
 מושיעי לא תרפי. תחלת יי ידבר פי: מ' פי תחלתך יגיד
 תקנתנו. אל ימעטו לפניך תלאותינו. בגודל חסדך
 מלט מושיחיתותינו. כי לא על צדקותינו: צדקותינו דלו
 למאד וקצרו. עונינו רבו והטוב עצרו. קוים חטאי
 אבות לפני גאצרו. זרעו חטים וקוצים קצרו: מ' קצרו
 יריביקמות אבי דמו להברית ישישי ורובי. קראתך
 מעשקודים לערבי שפטני אהיסוריבה ריבי ריבי בספשך
 ישרי תבקר. צדקת הורים לפניך תחקר. קוים מצדיקי
 תקרב ומרשיעי יעקר. יסבר פי דוכרי שקר: מ' שקר
 דובר לא יבוא. לנגד עיניך כי תתעבו. שמרני רגל גאווה
 מבוא. ומשואת רשעים כי תבוא: תבוא לפניך אלהי
 קדם. תאזות מתענים לפניך לקדם. קוים הערב
 מנחתם בשנים מקדם. זכור עדתך קניית קדם: מ' קדם
 מפעליך יי אדוני עצת לכתוב כתבת נדני. בנת מרחוק
 חקיקה להעירגי. ברוד אפה יי למדני: למדני להועיל
 במית ומחיה. צוית ויעמוד אמרת ויהיה. קוים הורני
 דרכך ותמים אהיה. עדותיך לעולם הביני ואחיה:
 וואחיה וורעי לפניך יכון. ותפלתי בקמרת תמיד תכון.
 בעד ענייך בבואי לרכון. נכון לבי אלהים נכון: נכון

וקים

לגפפי לחנקני, וכל ל' סיבוק מתורגס כל' ניסוף. לא חרפי, לא תרכני,
 ודמתו לא טנה יצמי, שהוא כמו יצמי.

וקִים אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ • עֲדָף מִזְבוֹתֶיךָ חֲטָאֵינוּ כִּפְרוּ •
 קוֹם לְבָנֶם גַּם עִתָּהּ וְיִוָּפְרוּ • וּפְנִיָהּם אֵלַי יִחַפְרוּ • מ' יִחַפְרוּ •
 כִּנֵּי מִכְבִּירֵי מוֹעֲקָנוּ • יִלְבְּשׁוּ בִשָּׁת בְּהוֹצֵאת צְדָקָנוּ •
 יָבוֹא וְאֵי יִחַרֵּשׁ לְצַדִּיקָנוּ • יֵי שׁוֹפְטֵנוּ יֵי מְחַזְקֵנוּ • מְחַזְקֵנוּ
 הַדְּרֵשׁ לְאִם נוֹשְׁעָה • הַשְּׂאִיכָה מִיָּמַי מִפְּעֵינִי הַיְשׁוּעָה •
 קוֹם שִׁמַּח בְּפִשׁוּרֵינוּ בְּחִקּוֹתֶיךָ רַחֲשֵׁת עֲשֵׂעָה • וְהָאֵד
 פְּנִיךָ וְנוֹשְׁעָה • מ' וְנוֹשְׁעָה בְּשִׁפְכֵנוּ לְפָנֶיךָ שִׁיחָה •
 הַעֲתֵר לָנוּ עֲוֹנֵינוּ לְסִלָּחָה • חֲנוּן בִּי עֲמֹךְ הַסִּלָּחָה • אֲדָנִי
 שְׂמָעָה אֲדָנִי סִלָּחָה • סִלָּחָה וְלֹא נִצָּא רַחוּמִים • פִּשְׁעֵינוּ
 יְהוּ בָּעֵב מְחֻמִּים • קוֹם נִחַנוּ לְאֹרֶךְ בְּאֹרֶךְ חַיִּים • כִּי עֲמֹךְ
 מְקוֹר חַיִּים • מ' חַיִּים וְהִסְדֵּר אֵלֶי זֶה • תְּחֹן שְׂאֵרֵית הָעַם
 הַזֶּה • גָּשִׁים לְהַקְדִּישׁ בְּקוֹל זֶה • וְקִרְאֵהָ זֶה • זֶה יִכְתּוּב
 יָדוֹ לְקֹדֶשׁ • וְזֶה חֲדָשׁ לְבַקֵּר יְגִדוּשׁ • קוֹם מְוֵה וּמְוֵה
 שְׁלוֹשׁ קֹדֶשׁ • וְאָמַר קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ • מ' קֹדֶשׁ כָּבוֹא
 אֵלָיו הַקּוֹל • בָּרַךְ שְׁבוּלָת יִכְרִיעַ לְשִׁקּוֹל • נִקּוֹת קוֹרְאֵי
 כְּמַרְעִישֵׁי קוֹל • וְאִשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל • קוֹל גְּדוֹל כְּהַשְׁמִיעַ
 לְרַחוּמִים • קָבְלוּ מַלְכוּתִי מִמְּקוֹרֵי רַחֲמִים • קוֹם יִזְכּוּר
 הַיּוֹם לְסַבִּיב מוֹתֵחַמִים • אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּי רַחֲמִים •
 זְכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וּזְכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף
 אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר •

35 ברית מילה ויירד חוץ דינשו כפתיסת ארון הקודש בעונתנו
 זכור ברית אברהם ועקדת יצחק והשב
 שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך

זָכַר לָנוּ בְרִית רֵאשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וּזְכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 בְּמִדָּה שְׁהַבְטַחְתָּנוּ. וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ
 אֲרִיבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גַעְלֹתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר
 בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם:

סדר הכפוי לפי מכתב ק"ק פ"ב מ
 חיו פ"ד'ס ויורד דיעווערג ויורגט
 קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמִדָּה שְׁפָתוֹב
 אִם יִהְיֶה נִדְחָה בְּקִצְוֵה
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶה יי
 אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶה: הַשֵּׁב
 שְׁבוּתֵנוּ וּרְחַמְנוּ כְּמִדָּה
 שְׁפָתוֹב וְשֵׁב יי אֱלֹהֵיךָ
 אֵת שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמֶּךָ. וְשֵׁב
 וּקְבָצֶה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפְיָצֶה יי אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה:
 רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפַח אֵת
 בְּרִית אַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם: מִחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנֶּךָ
 בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי

רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפַח אֵת
 בְּרִית אַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם: הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ וּרְחַמְנוּ
 כְּמִדָּה שְׁפָתוֹב וְשֵׁב יי אֱלֹהֵיךָ
 אֵת שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמֶּךָ. וְשֵׁב
 וּקְבָצֶה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפְיָצֶה יי אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה:
 קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמִדָּה שְׁפָתוֹב
 אִם יִהְיֶה נִדְחָה בְּקִצְוֵה
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶה יי
 אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶה: הַלְבֵן
 חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְג וּבְכַמֹּר כְּמִדָּה
 שְׁפָתוֹב. לָכוּ נָא וְנִבְכְּדֶה
 יֹאמֶר יי אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
 כְּשָׁנִים

הוא

כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם יֵאָדְיִמוּ כִּתּוּלַע כְּצֶמֶר יִהְיוּ: וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: מַחֲהָ
 זְרוּק עֲלֵינוּ מִיּוֹם טְהוּרִים פִּשְׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעָנָן כַּאֲשֶׁר
 וּמְהֵרָנוּ כְּמַה שְׁכָתוֹב. אֲמַרְתָּ. מַחֲיִיתִי כְּעֵב פִּשְׁעֶיךָ
 וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וּמְהֵרָתֶם מִכָּל
 טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֵר אֶתְכֶם: מַחֲהָ פִּשְׁעֵינוּ
 לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתָּ. טְהוּרִים וּמְהֵרָתֶם מִכָּל
 אֲנָכִי אֲנָכִי הוּא מַחֲהָ טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם
 פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי. וְחַטָּאתֶיךָ אֲמַהֵר אֶתְכֶם: כִּפּוּר חַטָּאוֹנוֹ
 לֹא אֲזַכֵּר: מַחֲהָ פִּשְׁעֵינוּ שְׁכָתוֹב. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה כְּמַד
 כָּעֵב וּכְעָנָן כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתָּ. עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 מַחֲיִיתִי כְּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבְהָ אֵלַי כִּי
 גְּאֻלְתִּיךָ: כִּפּוּר חַטָּאוֹנוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה וּמְהֵרָנוּ כְּמַה שְׁכָתוֹב.
 כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי תִּטְהָרוּ: חֲלָפִן חַטָּאוֹנוֹ כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם
 הַזֶּה וּמְהֵרָנוּ כְּמַה שְׁכָתוֹב. יֹאמֵר יי אִם יִהְיוּ חַטָּאוֹתֵיכֶם
 כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי תִּטְהָרוּ: יֵאָדְיִמוּ כִּתּוּלַע כְּצֶמֶר יִהְיוּ:
 אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי כִּינָה הִגִּינוּ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְנוּ
 קִינוּ וְהִגִּינוּ לִבְנוֹ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: כִּי לָךְ יי
 הוֹחֵלְנוּ אֶתְּךָ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאַל תִּשְׁשֹׁנוּ. וְאַל

תכלימט

תכלימנו. ואל תפד בריחה אתנו. קרבנו לתורתך.
 למדנו מצותיך. הורנו דרכיך. הט לבנו ליראה את
 שמך. ומול את לבבנו לאהבתך. ונשוב אליך באמת
 ובלב שלם. ולמען שמך הגדול תמחול ותסלח (נו
 ותכפר) לעווננו בפתוב בדברי קדשך למען שמך
 יי וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל וסלח לעוונותינו ביום
 השבת הזה וביום הכפרים הזה. והעתר לנו בתפלתנו.

נפ"ס דמיין אומרים זה
 מין פפ"ם וירר דיטענו גענוגט.

שאנו עזי פנים ואתה רחום וחנון. אנו קשי ערף
 ואתה ארך אפים. אנו סלאי עון ואתה סלא
 רחמים. אנו ימינו כצל עובר ואתה הוא ושטתיה
 לא יתמו: מחה והעבר פשעינו מעגד עיניך.
 וכוף את יצרנו להשתעבד לך. והכנע ערפנו
 לשוב אליך. ותדש פליותינו לשמור פקדיך
 ותתלבש בצדקותיך. ותתכסה ברחמיה.
 ותתעטף בחנינותיך. ותתאזר בחסידותך. ותבא
 לפניה סבת טובך וענותנותך. ותעשה עמנו
 כמדת רחמנותך וכרוב חסדיך. ומול את לבבנו

מחה והעבר
 פשעינו כמעגד
 עיניך. וכוף את
 יצרנו להשתעבד
 לך. והכנע ערפנו
 לשוב אליך.
 ותדש פליותינו
 לשמור פקדיך.
 ומול את לבבנו

לאהבה (וליראה) את שמך. בפתוב בתורתך ומל
 יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את
 יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך:

אלהינו ואלהי אבותינו

סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

כי אנו עמה ואתה אלהינו. אנו בניך ואתה אבינו:
 אנו עבדיך ואתה אדוננו. אנו צאנך ואתה רוענו:

אנו

אָנוּ כָרַמָּה וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ • אָנוּ נַחֲלֵתָהּ וְאַתָּה חֹלְקֵנוּ •
 אָנוּ קוֹנֵיהָ וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ • אָנוּ פְּעֻלֵתָהּ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ •
 אָנוּ סִגְלֵתָהּ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ • אָנוּ עַמָּךְ וְאַתָּה מְלַכֵּנוּ •
 אָנוּ רַעֲיֵתָהּ וְאַתָּה דוֹרֵנוּ • אָנוּ מֵאֲמִירָהּ וְאַתָּה מֵאֲמִירֵנוּ •

מִי פִּדְרָם פְּקִיט וּמִן הַיַּעַר מִן אֲנָא חֲבוּא לַפְּנִיךְ חַיִּי •
 אָנוּ עֵינֵי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן • אָנוּ קָשִׁי עֵרְף וְאַתָּה
 אֶרֶךְ אַפַּיִם • אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים • אָנוּ
 יִטְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר • וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"א אָנָּה)

תָּבֵא לַפְּנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ • וְאַתָּה תַּעֲלֵם מִתְּחַנְתְּנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֵרְף לֹמֵר לַפְּנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ •
 אֲשַׁמְנוּ • בְּגַרְנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דוֹפִי • הֶעֱוִינוּ •
 וְהִרְשַׁעְנוּ • זָדְנוּ • חֲמָסְנוּ • טַפְּלָנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצָנוּ
 רַע • כּוֹבְנוּ • לָצָנוּ • מְרַדְנוּ • נֹאֲצָנוּ • סָרְרָנוּ •
 עֵוִינוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְרָנוּ • קָשִׁינוּ עֵרְף • רִשְׁעָנוּ •
 שַׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲוִינוּ • תַּעֲתָעָנוּ •

סָרְנוּ מִמְּצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִיהָ לָנוּ •
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ •

הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעָנוּ • לִבֵּן לֹא נוֹשַׁעְנוּ • וְתֵן בְּלִבְנוּ
 לְעֹזֵב הַדָּרֶךְ רָשָׁע וְהִישָׁלְנוּ יֵשַׁע: כְּפָחוּב עַל יַד גְּבִיאֶךָ
 יַעֲזֹב רָשָׁע הַדָּרֶךְ וְאִישׁ אֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וְיָשֵׁב אֶל יי
 וְיִרְחַמְהוּ וְיֵאל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת: הַזְדוֹנוֹת •

וְהַשְּׁגוֹת

וְהִשְׁגַּנְתָּ אֶתְהָ מִכִּיר • הִרְצוֹן וְהָאֲנָם • הַגְּלוּיִים •
 וְהַנְּסֻתָּיִם • לִפְנֵיךָ הַגְּלוּיִים וַיְדַוְעוּ • מִה אָנּוּ • מִה
 חִינּוּ • מִה חֲסִדְנוּ • מִה צְדָקְנוּ • מִה יִשְׁעֵנוּ • מִה
 כְּחִנוּ • מִה גְבוּרַתְנוּ • וּמִה נֹאמַר לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לִפְנֵיךָ •
 וְאֲנִשֵּׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כְּבָלִי מִדַּע • וְגְבוּרִים
 כְּבָלִי הַשֵּׁבֶל • כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲוֹ • וַיְמִי חַיֵּיהֶם
 הֶבֶל לִפְנֵיךָ • וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי
 הַכֹּל הֶבֶל:

מִה נֹאמַר לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם • וּמִה נִסְפָּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּלֹא הַנְּסֻתָּרוֹת וְהַגְּלוּלוֹת אֶתְהָ יוֹדַע:
 אֶתְהָ יוֹדַע רְזִי עוֹלָם • וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַי: אֶתְהָ חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בִטָּן וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֹב:
 אֵין דְּבַר גַּעֲלָם מִמֶּךָ • וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:
 ק"ס שְׁמָה מִעוֹלָם עוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵ •
 שׁוֹעֲתָנוּ תֵּאֲזִין בְּעַמְדְנוּ לִפְנֵיךָ בַּתְּפִלָּה:
 תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵ לַעַם שְׁבִי פִשְׁעֵ •
 תִּמְחָה אֲשַׁמְתָּנוּ (כ"ס פִּשְׁעֵינוּ) מִנְּגַד עֵינֶיךָ:

וּבִכְנִי הִירְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ •
 שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ • וְתִמְחַל לָנוּ
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ • וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לִפְנֵיךָ בְּאֲנָם וּבְרָצוֹן:

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת ריע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק ידי:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלה סליחות סלח לנו. מחל לנו. פסד לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובבזב:

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 ע"ח שחטאנו לפניך במשא ובמתן (כ"ט במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
 על חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמר בית:
 וע"ח שחטאנו לפניך בנטיית גרון (כ"ט בנכחל פה):
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלה סליחות) סלח לנו • מחל לנו • פפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת-על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית-דיע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 ע"ח שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת-שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת-יד:

ועל חטא שחטאנו לפניך בתמחון לבב;
ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

* בק"ק פ"ר"ם אומרים כסדר זכרון למטה בעמוד.

- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
- ועל חטאים שיה עליהם קרבן עולה וזורד:
- ועל חטאים שיה עליהם אשם ודאי ותלוי:
- ועל חטאים שיה עליהם מכת מרדות:
- ועל חטאים שיה עליהם מלקות ארבעים:
- ועל חטאים שיה עליהם מיתה בידי שמים:
- ועל שיה עליהם כרת וערירי (כ"ט וערירות):
- ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

ועל

* חין פ"ר"ם חונד מעהרעבן קהלות וזירד נחך דיעווער קרמק בעוהבס.

- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה וזורד:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם תלוי:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת (במכת' מוספינן וערירי):
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:
- ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות:
- ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

ועל

של יום כפור ה

וְעַל חַטָּאִים שִׁיחַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוֹת בֵּית דִּין

סְקִילָה • שְׂרָפָה • הֶרְגָּה • וְחֶנֶק • עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל
מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה • בֵּין שֵׁשׁ בְּהֵקוּם עֲשֵׂה • וּבֵין שְׁאֵין בְּהֵ
קוּם עֲשֵׂה • אֶת־שְׁגָלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־שְׁאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ •
אֶת־שְׁגָלוֹיִם לָנוּ כְּכַר אֲמָרְנוּם לְפָנֶיךָ • וְהוֹדִינוּ לְךָ
עֲלֵיהֶם • וְאֶת־שְׁאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וַיְדוּעִים •
כִּדְבַר שְׁנַיִם הַנְּסִפְרוֹת לִי אֱלֹהֵינוּ • וְהַנְּגִדְתָּ לָנוּ
וּלְכַנְיָנוּ עַד־עוֹלָם • לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וְאֵתָה רַחוּם מְקַבֵּל שְׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֵאשׁ
הַבְּטָחָתָנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחְלוֹת לְךָ :

וְדוּד עֲבִדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׂגִיאוֹת מִיַּבִּין מִנְּסִפְרוֹת נִקְנִי
נִקְנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִטְהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ
וְזָרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמִטְהַרְנוּ • כִּפְתּוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמִטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם :

יִמְ"ז לְבַדְךָ נִקְרָאתָ חֲנוּן וְרַחוּם מֵרַבָּה סְלִיחָה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ •

ס' אֵל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים • ק' שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל :

הנה

לכרך נקראת וכו', במאמר הזה לקוח מפיט גדול בעלה מאוד המוסד ע"ס א"ב
מקלמו אתה מבין סרעפי לב ועשמיכות חנוש וכו', מנאלתיו בשלימות במחזור כ"א
ישן נטון והנלתי משני כנליה והדפסתי בסוף מוסף למ"ס.

לכרך. דרך מלויין נעננט ממון מלוגנמריג, מלובמרההעלניג חוזר פערלייהונוקופסון !

אלהינו • חוזער חוזר חוזער עטער גחטט !

פירכטע ניכט, יעקב ! קעהרע נור עתון דען וינדען לוריקק ! קעהרע לורוקק, ישראל !

מ"א (Tom 7. C.) ב 2 B נין

הנה לא ננום ולא יישן שומר ישראל:

אלהינו ואלהי אבותינו.

ק' אמרתי לפושעים. אכלה פשעים. ק' שובה ישראל:

ק' בשתנו ידועים. במעשינו הרעים. ק' ואיך נשובה:

ק' נדרתי לגאולי. גשו אלי.

ק' דפיות מעגלי. רחה מעלי.

ק' שמץ אפעול. שלמעני אפעול.

ק' שחתנו למעול. שפרנו על.

ק' תוצלו מחפר. תחקו בספר.

ק' ושובו שובבים.

אז"א אמרתי לפושעים וכו', הפיעו הזה מיוסד ע"ס א"ב כפול והוא חסר בספרינו מן אות ה' עד אות ש' ושלמתי הספרון בסוף הכרך כמו שזכרתי בכו"ק זהו כדמות וכוח בין האל ית' לכנסיה, ויאמר האל ית' אמרתי לפושעים שובה ישראל, וישראל משיבה באות ב' וחזור האל להשיב באת ג' כמאמר שובו שובבים כי כבוד יהוה ישראל קלקולם, ובאה המענה באות ד' ואליך נשובה, ועד"ו הלך ילך הפיות כלו. דפיות מעגלי. כ"כ בכל כ"י וד"י. אמן אפעול. בנ' בפל ב"י ד"י, וטעמו אסגירנו במהר שלא יבא עוד לעולם, ליענות האמור בסמוך, יוס אשר קשמנו יכלל ויסגרו, והאומר אפעול בונתו יפעול, וברור הוא שהקנ"ה מתעב השמך אך מה נבע לנו, אם הוא דבק בנו, אבל כל תפלתנו שיענינו ויסירנו. תחקו בספר, שובו שובבים, כ"כ בכל כ"י וכן נכון ע"פ סדר הפיות וכומו שהעזרותי לעיל. ובקצת כ"י גרס תחקו לקי' בספר ואיננו מסתנה, כי כל

הנה. ניין ער טאווערט ניכט, חיהו טוהפערט' וניכט, דען היטער ישראל' אלהינו. מווער חונד חונדער פֿתטער גתט!

ק' חיד הקבע עו דען היטעטהטערן פֿערטפֿרעלען, דיח היטעטהטען לו פֿערניכטען. קעהרע לוריק ישראל! — ק' וויר וינד שחנר'יך פֿעררופֿען, דער חיבעלטהטען החובען, וויח וקולען וויר לוריקקעהרען?

ק' חיד הקבע יח היינע ערוקטען געהייסען הערבייחקהטען, קעהרע דען לוריקק פֿון דען וינדען! — ק' דען ומוטערהטעטע חין היינער חויפֿעהרונג, ק' טחלפע עו היינעג, דען קעהרען וויר חונד לו דיר.

ק' חיד וויילעו היינעגטחלפען, דען ומוטעך, ווייל דיר פֿערליהטען היינעטען החובען. קעהרע לוריקק, ישראל! — ק' וויר וינד חוייגעמרטעט דורך חוייטרייע! וויר הקבען דען יתך דען געזעטעטע לערברעכען; וויח וקולען וויר בון לוריקקעהרען? ק' חיהר וקולען גערעטעטע, ניכט לו שחנרען ווערען, חיהר וקולען וויערער חיכ'ו בוך היינעטערמען ווערען; קעהט לוריקק פֿון חייערן וינדען! — ק' ויח חונד ערוקטען

1) דער קוז ערוקטעטע דען געמיינדע ליר בושע חייט נחמען גתטעטע.
2) גתטעטע דער געמיינדע.

תִּמְצֵי אֲנִי כַפֵּר • תִּסְלַח וְתִכַּפֵּר • וְאַלֶּיךָ נִשְׁוֹבָה :
 אֱלֹהֵינוּ וְיֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ תִּשְׁיָבֵנו אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חַדֵּשׁ
 יָמֵינוּ בְּקָדָם • שׁוּבֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְחַפֵּר בַּעֲסָךְ עִמּוֹנוּ • כִּי
 אַתָּה רוֹצֵה בַתְּשׁוּבָה וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַבְּטַחְתָּנוּ •
 בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יִי אֱלֹהֶיךָ בִּי כְשִׁלַּחְתָּ
 בַּעֲוֹנֶךָ • וְנֹאמֵר קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל יי אֱמָרוּ
 אֵלָיו כָּל תְּשׁוּבָה עֵין וְקַח טוֹב וְנִשְׁלַמְהָ פָרִים שְׁפַתֵינוּ :
 וּמֵאֲהַבְתָּךְ יי אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵהֲבַת אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •
 וּמֵחֲמַלְתָּךְ מִלְּבָבוֹ שְׂחַמְלַת עַל בְּנֵי בְרִיתְךָ נָתַתָּ לָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ אֶת (יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת) יוֹם (צוּם) הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה לְמַחֲלַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עֵין וְלִכְפָּרַת פֶּשַׁע :

יום

בתי הפיוט נכנים מן ב' ב' אכניס. תמילאנו כופר, תמילא לנו כופר.
 אלא השנינו, פסוק הוא בסוף איכ, שינו, תמילא פ"ה ה'. כי אתה רוצה
 בתשובה, כדכתיב החסן לחסון מות רשע כ"א נאנו מדרכיו ותיב (יחזק' יח כג).
 מלאך, משעת הנריאה כי היא מן ' דברים שנראו קודם הנריאה הכללית
 בלתי נמס' פסוקי' דף כ"ד א' שונה ישראל, הוצע י"ד ב'.

ערוחונג פירען! פערניב חאר פערלייחע, דאן קעהרען מיר חונג לוי דיר!
 חונער חונד חונערער פֿעטער גחטט! מ, פֿיהרע חוני לוי דיר לוריקק, וְחַס חוני
 גחטט, חונער היי! וְחַס חב פֿען דיינער חונגערע חייבער חוני! דירגעפֿחֿוֹזט יח
 דיר בוסע נחטל, דיר חונט חוני יח טען חס מבעגיין פֿערחייסטן. וְחַס חונדרע
 דורך דייטען פֿרעפֿעטען!*) ניערערגעשעיעבען! „מ, קעהרע לוריקק, ישרא,
 תיכיל לזין עוויגען, דיינען גחטט, דען דוח ביוט זעהר געפֿחֿוֹזטן דורך דיינע
 זינע.“ פֿערנער הייסט ען; „כרינגט נור געבעטע ויט, חונד קעהרע לזין טוויגען
 לוריקק! זגט מיהן: דוח פֿערגיבוס דיר זינע נח: לויך, מען מיר בעסערונג
 חונגעהאטן, חונד חונערע לייספען דחוק טחטט פֿעררען דיר חפֿשען!“
 וּמֵאֲהַבְתָּךְ. חויוויבען, דוח דוח, עווינער חונגער גחטט, לוידינען פֿחֿוקק
 ישרא חונטן, חונד חוני דיינער קחיאל־פען פֿירחונגע, דיינע בונדעקיינער לוי
 שחטען, דחט דוח חונג, עווינער חונגער גחטט, דיענטן (שבת חונד ריעוטן) פֿער
 זקהובוטע חונגעררעטע, לוי פֿערגעבונג חונער פֿערגעהונג, לוי פֿערלייחונג
 דער זיכרען חונד לוי פֿערחהונג דער מיטענהעטען.

(*) הוצע קחפישטן 14 ב' 2.

ע"ס א"ח ב"ש

ס' יום אשר אשמנו יצלל ויסגר .

ק' היום תסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר:

בכתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם פי לכל העם בשנגה:

ס' יום בגרנו תשא ותסלח .

ק' היום שמך יאמן אל טוב וסלח:

בכתוב בדברי קדשה כי אתה ארני טוב וסלח ורב חסד לקל קראיך:

ס' יום געלנו הקיך שבה ועזוב .

ק' היום רחמנו ונשוב ודרך רשע נעזוב:

בכתוב על יד גביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יי וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

ס' יום דכינו אנא שא נא .

היום

יום אשר אשמנו יצלל, יסלך במזלות ים. וכסלח, במדבר ע"י כ"ג - יום בגרנו. שזכרנו בגרית. כי אתה, תהלי' פ"ה. יום נעלנו, כ"כ בכ"ו והוא ל' תעוב. יעזוב, ישי' כ"ה. יום דפינו, ל' כן ארך תתן דופי (תהלי' כ"ב), ענין מכשול כל' ערב.

ס' יום. חיון טהג, מן וטלכעט חוכער פערטוורען פעררעהט חוכר פערטווינדעט. ק' הייטע פערגיבט דוח דער גחלען געמיינע דער קייסער ישראל, חיוך דעס פערטו דען חוכטער חיהען. וף טטעהט חין דיינעט געוועטלכעט: ,,דער גחלען געמיינע דער קייסער ישראל וחווקהו, מן דעס פערטוורען, דער זיך חוכטער חיהען חויפהווקט, זייח ע: פערגעבען; דען עו געטעה דער גחלען געמיינע חויינדע חויי חירטהוק." ק' חיון טהג, מן וטלכעט דוח חוכערע חוכטרייע פערלייהט חוכר פערגיבט. ק' הייטע בעווקהרוט דוח דיינען נחטען: גיטיגער חוכר פערגעבענער גחטט. זף וויטען דוח וחרטע דיינען הייזגען (דוד' ז): ,,דוח, עוויגער, בייט מלך גיטיג, מן פערגעבענער, מן גרמטער גחדע מלוען, דוח דיק חגופען." ס' חיון טהג, מן וטלכעט. דוח דוח פערלעטלונג דע: געוועטלען נייט חין ערדז) מינערונג בריבונט. ק' הייטע בייט דוח חוכר גחדדיג, ווען וויר חויקעהען חוכר דען וועג דען וחוטער: פערלחטען. זף הייסט עו בייח דיינעט פערלעטען (ישי' כה ז): ,,דער פערטוור לחסע מן דיינעט וועגע מר, דער חויקעהען מן דיינער טיקקע, חוכר קעהרע חין לויט עוויגען, ער ערבחמנו זיך ויגען. חוכערק גחטט, ער חייט פערגעבונג פלון." ס' חיון טהג, מן וטלכעט דוח חוכער ביטטען חוס פערגעבונג דען ויגען ויגען. הייטע

של יום כפור

ק' היום קשוב רנהנוגינו ובתחנון סלח נא:

בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדה וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך:

ק"י בעבור כבוד שמך המצא לנו

מוחל וסולח סלח נא למען שמך:

י' יום הורנו בריתה להפר.

ק' היום צול עון יבלע וברחום פפר:

בכתוב בדברי קדשה: והוא רחום ופפר עון ולא

ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו:

י' יום ועוהינו ישבח ויתעב.

ק' היום פשעינו מיתה בעב:

בכתוב על יד נביאה מחיתי כעב פשעיך

ובעני מטאתיך שובה אלי כי גאלתיך:

יום

יקח הוא א הכפה בעברי, לכן הדיועס פירש' אף שהס ב' ארש' סלח, נמדנ' י'ד י'ע. היום זול עון יבולע, כ"כ בכל כ"ו וטעמו העון יבולע במול'. וכוא רחום, תהלי' ע"ס ל"ח. יוס ועותכו, ל' עוות ועון. מחיתי, ישעי' מד' כ"כ. וירד ה', שמות ל' ד' ה'.

ק' הייטע פערניס חונער ביטטען חונד פלעהטן חונד פערלייהע! זך סטעהט חיס געועטלכדי: ,,זך פערלייהע רחך דוח היסעטהט דיעועו פחוקעו, נחך דיינער גרעטען גנודע, חונד ויח דוח פחן מלרים חויו ביו יעטלט טחן זך חפט נחזיבט מיט דיעוער נחליסן געהחכט". רחביח הייסט עו פערנער: ,,דער עוויגע ספרחך: חיד פערלייהע, ויח דוח גע:חגט החוט."

ק"ח בעבור. דער עהרע דיינעו נחמענו החובען, וויזלמהרע חונד, פערלייהונד: חונד פערגעבונגפחונער! פערגיב, דיינעו רוחעו החובען! ק' חיון טחג, חן ועלכעס דוח חונערע כונרכריגיטיט פערלייהעוט.

ק' הייטע וירד דוח זינרע חין דעו מעערעו טיעפע פערוענקט, חונד דוח פערט זיבט, נחך דיינער חזלכחרהערליגיטיט. זך וויטען דוח וחרטע דיינעו הייזגען (מד'ז); ,,רחך ער, דער חזלכחרהערליגע, פערגיבט דוח הייסעטהטען, פערט שווגע ניכט, ניהוט חפט דען לחון לזריקק חונד חקסט זיינעו גריס ניכט גחלן ערע ווחלען". ק' חיון טחג, חן ועלכעס דוח חונערע פערגעהונגען דער פערגעסע:הייט סיבערזיבט. ק' הייטע חקסעוט דוח חונערע הייסעטהטען ויח וחקקטן רחעינו טווינדען. זך הייסט עו בייח דיינעס פירחעטען (ישעי' מד' ככ): ,,חיד חקסע ייח ויח וחקקטן הייסעטיטען, דיינע הייסעטהטען, חונד ויח דוכט דיינע פערגעהונגען: קענרע לזריקק לו חיר, חיד ערוחע דיד!"

חיון

י'וים זרוננו העבר בענין

ז' היום ענגנו כיום רדתך בענין

בכתוב בתורתך וירד יי בענין ריתיעב עמו שם ויקרא בשם יי
ויעבד יי על פני ויקרא יי אל רחום ותנון אדה אפים ורב
חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע החטאה ונקח:

י'וים בעבור כבוד שמוך המצוא לנו

רחום ותנון רחם נא למען שמוך:

י'וים חננה ענו בעדנו הזכור

ז' היום סלח לעונינו וחטא אל תזכור

בכתוב בדבר קדשה אל תזכר לנו עונות
ראשונים טהר יקדמונו רחמיה כי רדנו מאד:

י'וים טעונו יבקש נאין

ז' היום נאם הקם יבקש עון נאין

יום חנך, התחנן לך. עמי, מהרבינו. אל תזכר, תכלי ע"ט ס'. יבוס עין וטלף

ס' חיון טהר, חן וטובעת דוח חנוורע פרעפעלוטהטען פערטווייטערן וקסענט חיו
ווקוקע. ק' הייטע חטווקרטע חנו, ויח חת יענעט טהגע, ווקדוח דוך חיו ווייטער
ווקוקע הערמכגעוואסען! וק סטעהט חיו דיינעט געוועטלכעלע: „דער עוויגע ייטע
זיך חיו חיינער ווקוקע הערמכ, טעטלוטע זיך לו חיהת חיו, חוכר ליען חייט
נחמען — נחולך דוח ערטייכונג דעו עוויגען לקח חן משת פארחיכער חוכר ריען:
„דער עוויגע חיוט חוכערמכדער זיך דחו עוויגע וואנען, חיון חוואחמלעגער נחמט
„מלכמרהערליג סוגר חוואגקריג, וחגיטיהיג, פון חוכערליכער חולד חוכר
„טרייע, דער זיינע חולד דען טויענדוטען געטועלכט נחך חויפכעהחמט
„דער חיסטעהחט, חכפחון חוכר זינדע פערגיכט חוכר ערוקסט: „

ק'וים בעבור. דער עהרע דיינע נחמען חוכטען, ווי אפטהרע חגיג
גכריגער חוכר בחרהערליגער! זיח חוכר גכריג, דיינע רוחמע חוכטען!

ז' חיון טהר, חן וטובעת דוח זיך דעו געבעטע דעו וואפפערטריגען (משה)
ערחיכערט. ק' חייטע פערגיב חוכערע זינדען חוכר ערתיכערע כד
חוכערער פערטעהען ניכט מעהר! וק וויטען דוח אחרטע דיינע חייליגען (דולף):
„געדענק! חוכר ניכט פערמכגער זינדען! קחמ' חוכר חייט ערבכרמען כחך
לזמך, דען וויר זינד גחלן פערמחט! „

ח' חיון טהר, חן וטובעת חוכערע בעגהגענער חירטהונק פערטעהען חוכר געוואכט
ווערען. ק' הייטע בעטטמטיגע יענע פערהייסליג, דחם חוכערע געדע חויר
גנובלט

בכתוב על יד נביאך בימים ההם ובשתה היא נאם ייבבשאת עון ישראל
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלה לאשר אשאר:
יום ירדשוך מצרף ומטהר.

ק' היום מפל חטאתינו אותנו תטהר:

בכתוב בתורתך כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני יי תטהרו:

יום כל השא עון בתחנון אכפה.

ק' היום לשעתנו און הטה:

בכתוב בדברי קדשה הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו
והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקותינו אנתנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
ועשה אל תאחר למענה אלהי בי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

קיום בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע

תפלה שמע תפלתנו למען שמך:

כ"כ"כ כל כ"י וכן עיקר בעבור החרו. בימים ידמי' כ"כ. כי ביום, וקרא יז' ל'
יום כל תשא עון, ע"ה כהושע יד' ג'. הטכ. דניאל ט' י"ט.

געוולט, חבער ניכט געוולדערטן ווערדען. זך הייסט עו ביזח דיינעס פרושעטען
(דמי' כ"כ): חין יענען טהגען חוהר חין יענער לייט — ספריכט דער עוויגע —
ווירד און יעד' וינדען וועט, חבער ניכט שרעפצען, חוהר יהוד' פערעט
הונגען ווערדען ניכט לו פידען ויין; רען חייך ווערדע דעס חובער
רעזשע (ישראל) גתקלוד פערגעבען."

ח' חין טהג, חן וועלכעט וויר דיך חבעטען, דוח מחבטעט: חונו וייסערן חוהר
דייגעט. ק' הייסט רייניגעט דוח חונו פון מווען חונוערן וינדען. זך סטעהט חין
דיינעס געשעטלבוטע: "דען חן דיעזעס טהגע פערנחחנס און חויל חייך, חוס חייך
לו רייניגען, פון מווען חויערן וינדען: חוואס חיהר פער רעס עוויגען ריין ווערדען!"
ח' חין טהג, חן וועלכעט דוח מווען וינדען דורך געבעטע פערלייהעט.
ס' הייסט זייגע דיין פהרלו חונוערט געבעטע! זך וויסען דוח ווירטע דיינע
דייניגען (דל'ז): "זייגע דיין חוהר, חן חערר, חוהר פהרע, חפכעט דיינע חויערן
חוהר זיעהע חונוערע לטרידוטוב חוהר דוח טטהרס, דוח נחך דיינעס נחמען געז
חיינט ווהרר. רען ניכט חויל חונוערע פרוחאויגקייט געסטויט, זיעגען וויר
מיט חונוערט פלעהן דיר חן, ווירדערן חויל דיינע גרענלעחווע כהרהער
ליגקייט. הערר, ערהערט! הערר, פערלייהע! הערר, פערניט! וויללעהרע,
לחגדע'לכס! חוס דיינעטוויילטען חוין גחטט! דען נחך דיינעס נחמען ווירד
דיינע סטח'ט חוהר דיין פחוק גענחכט."

קיום בעבור. דער עהרע דיינע נחמען המובען, וויללעהרע חונו, חערר
דער געבעטע! ערהערט חונוער געבעט, דיינע נחמען המובען.

מי אל בְּמִוּהָ:	אַהֲלֵלְךָ בְּקוֹל רָם • מִגֵּן אֲבָרָהֶם •
מי אל בְּמִוּהָ:	בִּידֶךָ מִמֵּתִים • מְחִייה הַמֵּתִים •
מי אל בְּמִוּהָ:	גִּדְלֶךָ אֲדָרוֹשׁ • הַמְלֶךְ הַקָּדוֹשׁ •
מי אל בְּמִוּהָ:	דוֹרֵשׁ אֲמָרֵי דַעַת • הוֹגֵן הַדַּעַת •
מי אל בְּמִוּהָ:	הָאוֹמֵר שׁוֹבָה • הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה •
מי אל בְּמִוּהָ:	וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ • הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹחַ •
מי אל בְּמִוּהָ:	זָךְ וּמְתַהַלֵּל • גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל •
מי אל בְּמִוּהָ:	חֹבֵשׁ וּמְבַלֵּה • רוֹפֵא חַלָּה •
מי אל בְּמִוּהָ:	טוֹב יָמִים וְשָׁנִים • מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים •
מי אל בְּמִוּהָ:	יְהִי לְיִשְׂרָאֵל • מְקַבֵּץ גְּדֵחֵי יִשְׂרָאֵל •
מי אל בְּמִוּהָ:	כּוֹנֵן בָּם מִשְׁפָּט • הַמְּלַךְ הַמִּשְׁפָּט •
מי אל בְּמִוּהָ:	לֵךְ לְבַדֵּךְ מִיַּחֲדִים • מְבַגְּעֵ זָרִים •
מי אל בְּמִוּהָ:	מְדַבֵּר וּמְקִים • מְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים •
מי אל בְּמִוּהָ:	נוֹתֵן אֹזֶר יוֹמָיִם • בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם •
מי אל בְּמִוּהָ:	סֵלַח לְגִדְלָה • שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה •
מי אל בְּמִוּהָ:	עֲלִיּוֹן אֲמוֹנוֹת ^{לַבַּיִת} • סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת •

פניו

אהללך וכו', בפיוט הזה יש מעין צרכת חפלת עמידה בלחוף לזכות של חול, ולא קא חשיב בהדיהו ממתיס קרן ישועה אבל כללו בבוכה ירושלי' וכן בקרונות לפורים ולט' באב נכלל של דוד בבין ירושלי' לפי שמצדדים ה' ר"ס הק ליר וירושלמי היה, כמו שכתבנו במאמרנו על הפיוטים והפייטנים וחסד ע"פ שיטת תלמוד ירושלמי האומר שאחר שנתקן צרכת המינין כללו של דוד בבוכה ירושלים בבוכה אחת כמבואר בארוכה בה' המכריע אמת' מענית דף י"ג ב' ובמבואר דבה פ' י"ט דף רע"ב ב' אמרו: "טוב בנימטריא י"ג, תפלה י"ט צרכות, הוצא ע"ס צרכת המינים שתקנה ביבנה ואת למח שתקנו אחריו על שום צרכתי ה' ונסכי." עכ"ל וכו'. בידך ממתים, טעמו יהי רחוק שאבי' ממתים בידך שאתה מחיה המתים, והוא ע"ה ממתים ידך ה' (מהל' יו"ד). חובש ומבלה, כ"כ בכ"י, ל' בל"י. עליון אמונות סולח עוונות, אע"פ שצרכת סולח עונות נכללת בתוך צרכת עקדש ישראל בצרכה אחת, מ"מ ייחד לו קרח לבדו, לפי שכן ה"י מנהגם

פִּינוּ תִּפְלָה יִמְלַל. לְמִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל. ^{קבל} מִיָּא בְּמִוּדָּה:
 צִפְהָ נָא בְּמִאֲבֹד. שְׂאֲתִיד לְבִדְדָה בִּירְאָה בְּעֵבֶד. מִיָּא בְּמִוּדָּה:
 קוֹל רִנָּה וְתוֹרוֹת. הַטּוֹב לָהּ לְהוֹדוֹת. מִיָּא בְּמִוּדָּה:
 רֵם בְּרִדָּה קָהַל הַמוֹנִי. יְבָרְכֶהָ יי. מִיָּא בְּמִוּדָּה:
 שְׂכִינְתֶהָ שְׁלוֹם. עוֹשֶׂה הַשְׁלוֹם. מִיָּא בְּמִוּדָּה:
 תִּבְא בְּרָכָה אֲלֵיכֶם. וְנֹאמַר תִּפְלָה עֲלֵיכֶם. מִיָּא בְּמִוּדָּה:

בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָה

מִיָּא בְּמִוּדָּה נִשְׂא עֵינַי וְעֵבֶר עַל-פְּשַׁע לְשֹׂאֲרֵי תִּנְחַלְתּוּ
 לֹא-תִחַזְקוּ לַעַד אִפּוּ כִּי חִפְצָ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִתְחַמְּנוּ
 יִכְבַּשׁ עוֹנְוֵינוּ שֵׁת שְׁלִיחַ בְּפִשְׁעֵי-וֹתֵיכֶם כָּל-חַטָּאתֵיכֶם: וְכָל-
 חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַח בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא-יִזְכְּרוּ
 וְלֹא-יִשְׁקָדוּ וְלֹא-יִעֲלוּ עַל-לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעַת לְאַבְתְּרֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֲלוּ לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה גְבוּרַת הַכֹּפְרִים הִזָּה. מַחֲהוּ וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ (וְחַטָּאתֵינוּ)
 מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. בְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲהוּ פִּשְׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא-אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר מַחֲרִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲבֹן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי
 תִּטְהַרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ) קֶדְשָׁנוּ

מִנְהַג אֲזוֹ לְסִיּוּם הַדּוּוּ בְּנִרְכַת בְּרִידָה אֲתָה ה' הַאֵל הַסְּלִחָן, אֲלֵהֵי עַד שְׁלֹא
 מִנְהַגֵי וכו', וְכֵן הַנּוֹסָחַת בְּכָל כ"י יִשְׁנִים אֵלֶּה שֶׁרַב מִהַרְיֵל דְרַשׁ שְׁלֹא לְסִיּוּם
 בְּרַכָּה זֹאת דְּהַמַּעַט בְּנִרְכַת לֹא הַכֹּסֵד. וְלִכְךָ הַסִּיּוּם מִסְדּוּרִים שְׁלֵנוּ.
 פִּינוּ תִּפְלָה יִמְלַל, וְיִגְדַל תִּפְלָה יִמְלַל. בְּמִאֲבֹד, כִּנּוּ לְיִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה לָאֵן חוֹנְדוֹת
 ה' עִמִּי (וְדַמִּי נ' ו'). רֵם בְּרִדָּה הַמוֹנִי, כ"כ בְּכ"י ל' לוֹוּ וְפִיּוֹם. וְדַע שֶׁכִּי
 שֶׁל שֶׁנֶּת י"ק יֵשׁ כֵּן תִּסְבַּח וְהוּא זֶה: רַחֲמֵיךָ יִקְדְּמוּ לְתַחֲנוּנֵי, יִאֵר ה'. שְׁוֵי
 סִלַּח לְעוֹנֵי, יֵאֵר ה'. שׁוֹמֵעַ שׁוֹמֵעַ עִמִּי, וְשָׁמוֹ אֶת שְׁמִי. תִּבְשָׂרוּ שְׁלוֹם, עוֹשֶׂה
 הַשְׁלוֹם. כְּכָתוּב מִי אֵל כְּמוֹךָ וְגו' סוּף מִיכָה.

בְּמִצְוֹתַי וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ • שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וּשְׂמוֹתֵינוּ
 בְּיִשׁוּעָתְךָ • (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינחו בה ישראל מקדשי שמך) וטָהַר לִבְנוֹ לְעִבְרָךָ בְּאֵמֶת •
 כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלָן לְשִׁבְטַי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמַבְלַעְדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אַתָּה) •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי • מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וּלְעוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל • וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה • מֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ הַשְּׁבַת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם • וְהַשִּׁיב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבַת
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •
 * (וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

מודים לדנין

מודים אנחנו לך שאתה הוא	מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל	הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
קשר יוצרנו ויצר בראשית קרבות	לעולם ועד צור חיינו מגן
והודאות לשמך הגדול ומקדוש	ישענו אתה הוא לדור ודור
על שהחייטנו וקיימתנו כן תתינו	נודה לך ונספר תהלתך על
ותקיינו ותאסוף גליותינו לחצרות	חיינו המסורים בידך ועל
קדשך לשמך חמדה ולעשות רצונך	נשמותינו הפקודות לך ועל
ילעברך בלבב שלם על שאנחנו	
מודים לך • ברוך אל ההודאות :	

* (כשהכניס עולין לדוכן אומרים בפפ"ם וחרב.

וחרב עליה עתירתנו בעולה וקקרקן אנא רחום ברחמיך הרבים השב
 שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלם • ותחזיגה עינינו בשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים • וְשֵׁם נַעֲבֶדְךָ בִּירְאָה בְּיַמֵּי שְׁלָם וּבְקִשְׁיִם קַדְמוֹנִיּוֹת :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׂאוֹתְךָ לְבָרְךָ בִּירְאָה נְעֻבּוֹד : מוֹדִים וכו' :

נִסְיָה שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמַנּוּ וְעַל גַּפְלֵי אֹתָהּ וּמִזִּכְרוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל יַעַת
עָרַב וּבִקֵּר וּצְהַרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלֹךְ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרִיחַם
כִּי לֹא רָחַמְנוּ חֲסֵדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוְּנוּ לָךְ :

וְעַל בָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבַנּוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל) בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכָל הַחַיִּים יִזְדְּקוּ וְיִפְלְאוּ וְיִהְיוּ לְךָ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הַלֵּל יִשְׁוּעַתְנוּ
וְעִזְרַתְנוּ סִלְּהָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאַל תֵּי אֲנֹתֵינוּ כִּכְבוֹד בְּכִרְכָּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַקְּתוּבָה עַל גְּדֵי
טִשָּׁה עֲבָדֶיךָ הַמְּאִירָה טָפִי אֶהְרֹן וּבְנָיו בְּקִלְבָּ בְּהַגִּים עִם קְדוּשַׁיִךְ קְאִמֹר:

הַכֹּהֲנִים מְזַכְרִים

יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:

יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מִזֶּה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שְׁמֵרְנֵי אֲבִיחֵסִיתִי בְךָ: כַּזְהַכְנִי מִנְּגִי וְיִשְׁמַרְךָ לִמְרִי' זֶה.

רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵי שֶׁלְךָ וְחִלּוּמֹתֵי שֶׁלְךָ תְּלֹם חֲלֻמְתֵי וְאֵי יִזְרַע מִה
הוּא יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תֵּי אֲבֹתֵי שִׁיחֵנוּ כֹּל חִלּוּמֵנוּ עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹכָה בֵּין שְׁחֲלֻמְתֵי עַל עֲצָמֵינוּ וּבֵין שְׁחֲלֻמְתֵי עַל אַחֲרִים וּבֵין
שְׁחֲלֻמוֹ אַחֲרִים עָלֵינוּ אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקִים וְאִם צָרִים וְיִתְקַדְּמוּ כִּי וּבָהֶם
כְּחִלּוּמֵנוּ יוֹסֵף הַצַּדִּיק . וְאִם צָרִים רַחֲמֵיךָ רַחֲמֵיךָ רַחֲמֵיךָ רַחֲמֵיךָ רַחֲמֵיךָ רַחֲמֵיךָ
מִחֲלוֹנוּ וּבְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ וּבְנֵי עֲמֹן מִצַּרְעָתָהּ וּבְמִי מְרָה עַל יְדֵי
מִשָּׁה רַבִּינוּ וּבְמִי יִרְחוּ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע . וּבְשֵׁם שְׁהַפְּכֵת אֶת קַלְלַת בָּלְעָם
דְּרִשָׁע מִקַּלְלָה לְבִרְבָּה בֵּין תְּהַפֵּךְ כָּל חִלּוּמֵנוּ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְמוֹכָה וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ:

אָמֵן יְאֵר

אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וְיִבְרַכְנוּ יְאֵר פָּנֵינוּ אֲתָנוּ סִלְּהָ:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:

פָּנֵינוּ פָּנֵה אֵלֵינוּ וְחַנְּנֵנוּ כִּי יְחִיד וְעֵנִי אֲנִי:

אֱלֹהֵינוּ יְיָ גִפְשֵׁי אֲשָׂא:

הָיָה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶיךָ אֲדֹנָיִם כְּעֵינֵי שֹׁפְחָה אֶיךָ	וְיִחַנְךָ
יְדֹגְרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֵיךָ אֲהַיְנוּ עַד שִׁחַנְנוּ: דַּבַּר עַ	
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:	יִשָּׂא
וּמִצָּאֲחֵן וְשֹׁכֵל טוֹב כְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:	
יי חַנּוּנוֹ לְךָ קוּיְנוּ הֵיךָ זְרוּעַם לַבְּקָרִים אֶפְרַיִם	יי
יִשְׁוֹעַתְנוּ בַּעַת צָרָה:	
אֶל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי כִּי־זָמַן צָר לִי הַפֹּה־	פְּנֵי
אֵלַי אֲזַנֵּךְ כִּי־זָמַן אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי:	
אֲלִיךָ נִשְׂאֵתִי אֶת־עֵינֵי הַיִּשְׁבִּי בַשָּׁמַיִם:	אֲלִיךָ
וְשִׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:	וְשִׁמְשׁ
לְךָ יי הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ	לְךָ
וְהַהוֹד כִּי־כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי הַמַּמְלָכָה	
וְהַמְּנַשָּׂא לְכָל־לְרֹאשׁ:	
שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אָמֵר יי וְרַפְּאֵתִיו:	שְׁלוֹם

בשערי ציון כתיב שלא יאמר אצל שלום הרצון רק יאמר זה: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדיך וגדול רחמיך הפשוטים ולמען מהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתיים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים (והכרך בשמות האלה נמחמנו ואל יזילאס מפיו)

אנקתם פסתם פספסים דיונסים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם. ותתן לי ולבני נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברח ולא כצמצום בהתר ולא כאסור כנתת ולא כצער מתת ידך הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתנו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. ויהיו דברי נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו

אביו בתות פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו.
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות. ותצליחני בדרכי ותן כלבי
 בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך.
 ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי
 (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)

בטוב ובנעימות כרוכ עוז ושלום. אמן סלה:

ויזוין לסיים עם הנהגים כדי שיענו הקהל **אמן:**

אדיר במרום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמוך שלום. יהי רצון
 ששמים עלינו ועל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום:

וככה נים מחזיקי פניהם כלמי הכיכל ואומרין:

רבונו העולם עשינו מה שצוית עלינו אף אתה עשה עמנו כפאשר
 הבטחתנו. השקיפה מטעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל
 ואת האדמה אשר לנו כפאשר נשבעת לאבותינו ארצנו וכת חלב ודבש

וככה נים זכרו זכרונות מעליהם שלא יגעו בם נידים ואם נגעו יחזרו ליעול ידיהם.

שנים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
 כרבנו אבינו כלנו כפאתר באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
 תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב
 בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
 אנחנו וכל עמך בית ישראל להיים טובים ולשלום:

זכרנה קהלת מסיימים כאן בא"י עושה השלום ואימרים אבינו מלכנו.

ונאמרו כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לה שנות חיים:

להיים טובים תכתבנו:

אלהים חיים. כתבנו בספר החיים:

כפתוב ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים כלכם היום:

מתחיל הארץ היום תאמצנו: אמן

היום תברכנו: אמן

היום תגדלנו: אמן

אמן היום תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה:

אמן היום תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ:

הַיּוֹם תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אמן

אמן הַיּוֹם תִּחְוֶל וְתִסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

סוגרים כארץ.

כִּהְיִים הָיְהוּהָ תְּבִיאֵנוּ שְׂשִׁימִים וְשִׂמְחִים בְּבִנְיַן שְׁלָם. כְּכַתוּב

עַל יַד נְבִיאָהּ וְחִבִּי אֲזַתֶּם אֶל הַר קָדְשִׁי. וְשִׂמְחִתִּים בְּבֵית

תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְנִבְחִיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי

בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיִּצְוֵנוּ יי לַעֲשׂוֹת

אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאֵה אֶת יי אֱלֹהֵינוּ. לְטוֹב לָנוּ כָּל

הַיָּמִים לְחַיֵּתֵינוּ כִּהְיִים הָיְהוּהָ וְנֹאמַר וַצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי

נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הַזֹּאת לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ

כְּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ: וַצְדָקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם יִהְיֶה

לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

סותמים כארץ. חס שבת ויורד אבינו מלכנו ניכט גענוקט.

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הִטָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלְךְ אֱלֹא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּשָׁל מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת:

אבינו. חנוער פֿחטער חונד קחניג, וויר החבען דיר גענוכריגט.
חנוער פֿחטער חונד קחניג, וויר החבען קיינען קחניג חויסער דיר.
חנוער פֿחטער חונד קחניג, וויזלֿחחרע חונד, דייכעו וזהאעו וויזלען.
ח'פ'ח'ק, ערנויערע חונד חיון גויקזיכעו ימהר.
ח'פ'ח'קן פֿערניכטע מזע כמע פֿערחחגניסע.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטוֹל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹבְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָפֵךְ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כֹּלֵה כָּלֶצַר וּמְשַׁטֵּין מַעֲלֵינוּ:

אָמַר כֹּלֵה דְבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמְשַׁחִית (ויפגעה) מִפְּנֵי בְרִיתָהּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְנַע מִגְּפָה מִנַּחֲלָתָהּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שָׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמּוּךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירְנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (כ"א סחל וסלח):

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵנוּ (וחטאתנו) מִפְּנֵי עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שְׂטָרֵי חַוּבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ:

אֲבִינוּ

ח"ס"ח"ק, פֿערניכטיג דיח ענטווירעלע חונדערע פֿיינערע.*

ח"ס"ח"ק, פֿערחיטטע דיח חֲטָאָתֵנוּ חונדערע חֲסֵדֵנוּ.*

ח"ס"ח"ק, בעווייטיגע יעדען חונדערער בעוויידיגער חונד פֿעררֶחֶטֶהער.*
ח"ס"ח"ק, ווענדע חב פענט, קריעג, הונגערוקטטה, געפֿאָנגענשעלט חונד פֿעררערבען פֿון דיינען בונדענדיקערן.

ח"ס"ח"ק, ענטפֿערנע יעדע פֿאָגע פֿון דער דיר חייגעטען נחִיָּה.

ח"ס"ח"ק, וענדע פֿאָלקשאַענע גענעוונג דען קרֶחֶקֶן דיינע פֿאָקען.

ח"ס"ח"ק, פֿיהרע חונד דיר דורך פֿאָלקשאַענע בוסע וויערער לוריקק.

ח"ס"ח"ק, פֿערגיב חונד פֿערלייגע פֿאָלע חונדערע וינדען.

ח"ס"ח"ק, טיאָגע חונד בעווייטיגע חונדערע מיסעטהעטען פֿאָר דיינען חויגען.

ח"ס"ח"ק, לערריסע דאָז חייבער חונד פֿערהענגטע חורטהילן.

ח"ס"ח"ק, וָחֵס דיינע גרֶחֶסע בֶּרַחֵהֶעֲרִיגִיט פֿאָלע חורקונדען פֿערניכטען, דיח חונד חֲטָאָתֵנוּ דיינען.

ח"ס"ח"ק, וָחֵס עו דיר חייגערענק זיין, דָחֵס וויר מוֹר טאָויב וינד.

* חֲסֵדֵנוּ פֿיינערע, חֲסֵדֵנוּ חונד פֿעררֶחֶטֶהער, ווערדען דיע געבורטען חונדערער עבירות פֿאָן מקטרגים פֿערטֿהנדען.

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתָבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתָבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּרָת :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתָבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתָבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָמֵן כְּתָבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה (כ"ט מחילה וסליחה) :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרּוֹב :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עִמּוֹךְ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרַם קָרָן מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שָׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי נָא אֲלֹהֵי־שִׁבְנוּ רֵיקָם מִקְּפִנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ :

אבִינוּ

ח'פ'ח'ק, דענקע חונער לזם גוטען.
 ח'פ'ח'ק, טרייב' חונז חיון חיון דמו בוך דעו גזיקליכען זעבענו.
 ח'פ'ח'ק, טרייב' חונז חיון דמו בוך דער חונטור חיון.
 ח'פ'ח'ק, טרייב' חונז חיון חיון דמו בוך דער נההרונג חונז ערפאלעזונג.
 ח'פ'ח'ק, טרייב' חונז חיון חיון דמו בוך דער ערלזונג חונז דעו היילונ.
 ח'פ'ח'ק, טרייב' חונז חיון חיון דמו בוך דער ערלזיהונג חונז ערדעבונג.
 ח'פ'ח'ק, חס חונז בחורגע היילע ערבויהען.
 ח'פ'ח'ק, ערהטבע דמו חסן דיינע פחוקו ישראל.
 ח'פ'ח'ק, ערהטבע דמו חסן דיינע גענוכטען.
 ח'פ'ח'ק, ערהטבע חונרע טטיאטע, טחנע חונז ערבחרטע דך חונער.
 ח'פ'ח'ק, ניט מיט ערבחרטע חונז וטהאגעפחולטן חונער געבעט מן.
 ח'פ'ח'ק, חן חונז ניכט חונערהטרט פחן דיר גטהען!
 ח'פ'ח'ק, ויילעהרע חונז, דער חטירערע דיינע היילגען כחטענו ויילען.
 ח'פ'ח'ק, ויילעהרע חונז, דער פיר דיינע חיינהייט חונעקחחענען ויילען.
 ח'פ'ח'ק

אִמְ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹךְ:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ נְקוּם לְעִינֵינוּ נְקַמֵּת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׁפוּךְ:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אִמְ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמוֹךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

אִמְ חַנּוּן וְעָנִו כִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְעַתָּה יְהִי נָא כַח אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֹד:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלִים הָמָּה:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעַלְמָא דִּרְבָּרָא כְרַעוּתָהּ

וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן יְהִי שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ

וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה

וְיִתְהַלַּל שְׁמֹה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי מִן

כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירָן

בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ח"פ ח"ק, ויולדפהרע חזנו יענער הולבען, דיח דער פלטרער סתן פליער
חזר ווחסער ענטגעגעכחילטען לור הייליגונג דיינעו כחשענו.

ח"פ ח"ק, רחב פטר חוטערן חויגען דחו פערקסענע בלוט דיינער דינער.
ח"פ ח"ק, ויולדפהרע חזנו דיינעטהולבען, ווען ניכט חזנוערנטטהולבען.

ח"פ ח"ק, ויולדפהרע חזנו, דיינעטוועגען, חזר עררעטטע חזנו.
ח"פ ח"ק, ויולדפהרע חזנו, דיינער גרענלענלחוטען בחרההערלוגקייט חולבען.

ח"פ ח"ק, ויולדפהרע חזנו, דיינעו גרמטען, חקטיגען חזר פורטבחרען
נחשענו חולבען, נחך וועלבען וויר גענחכט וועררען.

חזנער פטרער חזר קחיג, בעגינסטיגע חזר חטווחטרטע חזנו, דען וויר
אחבען קיין פערדינענט; ערליגע חזנו חירע חזר גיטע, חזר הילף חזנו!

ק' הבל ברחמים ובקצון את תפלתנו:

התקבל צלותהיון ובעויתהון דכל ישראל קדם אבוהון די
בשמיא ואמרו אמן: ק' יהי שם ניי מברך מעתה ועד עולם:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: ק' עורי מעם ניי עשה שמים וארץ:
עשה שלום בפרוסינו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סדר הוצאת ספר התורה

בקנת קבלת אומרים.

(אין קטנה באלהים אדני יאין במעשיך: מלכותך מלכות כל עלמים
ומטישתך בכל הורוד: ניי מלה ניי מלה ניי מלה לעלם ועד: ניי עו
לעמו ימן ניי וברך את עמו בשלום:

אב ברחמים תיטיבה כרצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:
די קה לבד עטחני מלה אל רם ונשא ארון עלמים:

פוסין ארין בקירש ומכילין ס'ת ולמרין:

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה ניי ויפצו איביך וינסו
משנאיך מפניך: כי מציון תצאת ודבר ניי מירושלים:
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

תפלה משערי ציון לומר בשעת הוצאת ס'ת.

יהיה יהוה רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצור חסד לאלפים נשא עון ופסע וחטאה ונקת ג'ם

דבון העולם מלא משאלותינו לטובה ובה בקרצוננו ותן לנו שאלתנו
ומחול על כל עונותינו ועל כל עונות אנשי בתינו מחילה בחסד
מחילה ברחמים ומתבנו מחטאינו ומעונותינו ומפשעינו וזכרנו
דזכרון טוב לפניך: ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים וזכרנו לחיים טובים
וארוכים ולשלום לפדנקה וכלכלה ותן לנו לחם לאכול וקנך ללבוש
ועושר וקבוד ואהב ימים להגות בתורתך ולקיים מצוותיה ושכל וכינה

של יום כפור

יד

לְהִינֹן וְלֹהֵאֱשִׁיבֵל עֲמָקֵי סוּדוֹתֶיהָ וְשִׁלַּח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְחִקְבֵה אֶת
כָּל כְּשָׁעֵיהָ יְהִינֹן וְתִתְּנוֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת וְתִבְשָׁל
מִשְׁלֵינוּ בַל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְתַמָּה לֵב הַמַּלְכוֹת וְיִוָּעֲצֶיהָ וְשָׁרֶיהָ עָלֵינוּ
לְטוֹבָה. אָמֵן וְכוּן יְהִי רָצוֹן יְהוָה לְרַצּוֹן אֱמִרֵי וְהַגִּינוּ לְכִי לִפְנֵיךָ ה' צוּרֵינוּ וְנֹאֵי.

דִּיח וְיִיבֵעַר וְחָגְעַן דִּינֵנו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם.

רבין • הערר דעו וזעטמוזן! ערפילזע חונערע הערלענע ווייכע לזן גוטען
וויזערהרע חונז חונד געווקהרע חונערע ביטטע. פֿערגיב חונערע חונד
חונערער הויגענחטען היסטעחטען, חווי גנדרע חונד במרשהערזיגקייט.
רייגער חונז פֿון חונערן זיכערן, פֿון חונערן היסטעחטען חונד פֿערן
ברעפֿטן. זייח חונער חייגענעק לזן גוטען, חונד בעזלע חונז הייז
חונד טרמסטן טענקע חונז חוין גויקקויכע חונד חונגען זעכטן, פֿריערען,
נקהרונג חונד חונטערהוט. גיעב חונז ברמד לזר קחסט, געוונד לזר
קוידונג, רייכטהונג, עהרע חונד חונגען זעכטן, דיינע זעהרע לז ער
זערען חונד דערען געבחטע ערפילזען לז קחטען, חויד פֿערטסטחונד חונד
חייניכט, חיהרע טיעפֿען געהיימיסע ערגינדען חונד ערפֿטרטען לז קחטען.
זינדע געכטונג פֿיר חווע חונערע טהערלען. זעגען חוון חונער טהון. בעז
עויעסטע גויק, הייזחונד טרמט חובער חונד, חונד פֿערטיילע יעדען היסטעטיק.
ניגע דען הערן דען רעגענטען, דעסטן רחטהע חונד בעחטען, לז חונערען
בעטטען. אמן וכן יהי רצון.

יהוה לרצון. ומהו חגגן דיר געפֿמוזען דיר רעדען ווייכע חונדען, דיר
גערמקען ווייכע הערלענע, דיר, עוויגער, חוין חרמט חונד ערוקור! אמן כלה.
היערויל ויעד ואני חפלתו דריימעלן געזונט.

חמר רבי שמעון כד מפיק ספר מורה נבוכות למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיא
דחמין ומעוררין חס כהכנס לעילא ולטעי ליה לזר כפ למימר סבי:
בְּרִיךְ שְׁמֵהּ רַבָּא עֲלֵמָא בְּרִיךְ בְּתַרְדּוֹ וְאַתְרָהּ. יְהוּא רַעוּתְךָ עִם עַמְךָ
יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם. וּפְרָקוּן יִמְיָךְ אֲחוּי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְלֵאמֹנֵנוּ לְנָא
טָטִיב: הַזֶּה וְלִקְבֵל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵינוּ. יְהוּא רַעוּא, קְדָמָה דְּתוֹרָה לֹן מִינ
קְטֹבוֹתָא. וְלִהוּוּ אָנָּה פְּתִירָא בְּגוֹ צְדִיקָא. לְמַדְתָּם עָלֵי וְלִמְנַטְר יְתֵי
וְיַת כָּל דִּי לִי יְדֵי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתְּ הוּא וְזֶן לְכֹלָא וּמְפָרְסִים לְכֹלָא. אֲנִתְּ
הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא. אֲנִתְּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵינָא וּמַלְכוּתָא דְיָלְדָה הִיא.
אָנָּה עֲבָדָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסִגְיָדָא קָמָה וּמְקַמָּא דְהַקָּר אֲזִרְיָתָה
בְּכָל עֵדוּ וְעֵדוּ. לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲצֵנָא. וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְטִיבָנָא.
אֵלָא בְּאַלְהָא דְשְׁמֵיָא. דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּמ. וְאַזְרִינְתָה קְשׁוּמ. וְנִכְיֹא וְהִי
קְשׁוּמ. וּמְכַנָּא לְמֵיבַד טְבִינוּ וְקְשׁוּמ. בַּה אָנָּה רַחֲמִין. וְלְשִׁמָּה קְדִישָׁא
יִקְרָא אָנָּה אֲמֵר תּוֹשְׁבָתוֹן. יְהוּא רַעוּא קְדָמָה דְּתַפְתַּח לְכִי בְּאַזְרִיתָא
וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלֵינוּ דְּלִבֵּי. וְלִכָּא דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל. לְטָב וְלִחְיִין וְלִשְׁלָם:

נהניע הפ' על הבימה מניח סמ"ת על השולחן ופותח ואומר:
 ויגזר וישע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הבו גידל
 לאלהינו ותנו קבוד לתורה כהן קרב. יעמוד (פלוגי בר פלוגי הכהן):
 ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו: תורת יי המיכה משיבת נפש
 ערות יי נאמנה מתבימת פתי: מקורי יי ישראלים משמחי לב מצות יי ברה
 קאידת עינים: יי עז לעמו יתן יי יכבד את עמו בשלום: האל תמים דרכו
 אמת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

קהל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

העול לתור' יאמן בשתי ידיו ביריעו' התור' ע"י מפה של ס"ת וקול הנכר: פותח הספר
 ורוא' הפסוק שר' להתחיל בו ויחזק הס"ת ויאמר בלחש עץ חיים היא למחזיקים בה.
 וסוף פניו ללך שמאל ומנדך בקול **ברכו אתי המברך:**

והעם עונים ברוך יי המברך לעולם ועד: וחוזר המנדך ב"ה ליו.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 העמים ונתן לנו את התורתו ברוך אתה יי נותן התורה:
 כשמחיל הקורא לקרו' בתור' יסיר ידו השמאל' מהס"ת ויאמר יד ימינו לנדה אוסרת נס"ת
 כל זמן הקריא' וגם הוא יקרא בלחש עם הקורא מלה במלה. ואחר הקריאה גולל ומנדך.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
 וחי עולם נטע בתוכנו: ברוך אתה יי נותן התורה:

גדסיכן בפ' דברכות, ועתה ה' יכלו, זה המניח ס"ת כשהיא פתוחה וינלא
 אבל בין גברא לגברא מותר לבאת ע"י דוסק ואונס, אבל בלאו הכי אין לבאת:
 וקורין בס"ת פ' אחרי טוח ומתחלק לו' גברי ובשבת מתחלק לו':
 ובתוך מי שנדך אומרין ויחברו ויחממו בספר מחילה וסליחה:

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם
 לפני יהוה ויקמהו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן
 אחיך ואל יבא בכל יעת אל הקדש מבית לפרכת אל
 פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות פי בעגן אראה
 על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בין בקר
 לחטאת ואיל לעלה: (בשנת ב) בתנת בך קדש יל' בש
 ומכנסו בך יהיו על בשרו ובאבנט בך יחגר ובמצנפת

בְּדַעַן בְּגֵדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וְלִבְשֵׁם:
 וּמֵאֵת עֶרְת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׁעִירֵי עֹזִים לַחֲטָאֹת
 וְאֵיל אֶחָד לְעֹלֹת: וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת פֶּר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר-
 לוֹ וּכְפָר בְּעֵרוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ: ^(כַּסֶּט 3) לֹוי וְלָקַח אֶת-
 שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהִעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
 וּנְתַן אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּדְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה
 וּגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזֹאוֹל: וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר-
 עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לַיהוָה וַעֲשֶׂהוּ חֲטָאֹת: וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר-
 עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְעֹזֹאוֹל יַעֲמֹד תִּי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
 לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזֹאוֹל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת פֶּר
 הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר-לוֹ וּכְפָר בְּעֵרוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת פֶּר
 הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר-לוֹ: ^(כַּסֶּט 4) יִשְׂרָאֵל וְלָקַח מִלֵּא-
 הַמִּזְבֵּחַ וְנָחֵלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָנָיו
 קְטֹמֹת סַמִּים בִּקְהָ וְהִבִּיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: וּנְתַן אֶת-
 הַקְטֹמֹת עַל דָּאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּכְסָה! עֵגֶן הַקְטֹמֹת אֶת-
 הַכַּפְּרֹת אֲשֶׁר עַל הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר
 וְהוֹה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל פְּנֵי הַכַּפְּרֹת קִדְמָה וּלְפָנֵי הַכַּפְּרֹת וְהָה
 שִׁבְעַת פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: וְשַׁחַט אֶת שְׁעִיר
 הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר לְעֹם וְהִבִּיא אֶת דָּמּוֹ אֶל מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
 וַעֲשֶׂה אֶת דָּמּוֹ בְּאֵשׁ עֲשֶׂה לְדָם הַפֶּר וְהוֹה אֹתוֹ עַל
 הַכַּפְּרֹת וּלְפָנֵי הַכַּפְּרֹת: וּכְפָר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאֹת בְּגֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם וּכְנִיעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
 הַשִּׁבְּן אִתָּם בְּחוּךְ טְמֵאָתָם: וְכָל אָדָם לֹא יֵהָיֶה בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד בְּבֹאֵי לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וּכְפָר בְּעֵרוֹ וּבְעֵד

ביתו

ביתו ובעד כל־קתל ישראל: (כסנת ה) רביעי ויצא אל־
 המזבח אשר לפני־יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
 ומדם השעיר ונתן על־קרנות המזבח סביב: והזה עליו
 מן־הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
 בני ישראל: ובלה מבפר ארת־הקדש ואת־אהל מועד
 ואת־המזבח והקריב את־השעיר החי: וסמך אהרן את־
 שתי ידו על־ראש השעיר החי והתודה עליו את־כל־
 עונת בני ישראל ואת־כל־פשעיהם לכל־חטאתם ונתן
 אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי המדברה:
 ונשא השעיר עליו את־כל־עונתם אל־ארץ גזרה ושלח
 את־השעיר במדבר: ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט
 את־בגדיו הכהן אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם:
 ורחץ את־בשרו במים במקום קדוש ולבש את־בגדיו
 ויצא ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בעדו ובעד
 העם: (כסנת ו) המישי ואת חלב החטאת יקטיר
 המזבחה: והמשלח את־השעיר לעזאזל יבסם בגדיו
 ורחץ את־בשרו במים ואחר־כן יבוא אל־המחנה: ואת
 פר החטאת ואת־שעיר החטאת אשר הובא את־דמם
 לכפר בקדש ויציא אל־מחויץ למחנה ושרפו באש את־
 ערתם ואת־בשרם ואת־פרשם: והשרף אתם יבסם
 בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־כן יבוא אל־המחנה:
 והיתה לכם לתקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
 תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לאתעשו האזרח והגר
 הגר בתוככם: כי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם

סדר קריאת התורה לשחרית

מכל חטאתיכם לפני יהוה המהרורי: (בשנת ו) ששי
 שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם חקת
 עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את
 ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הכהן בגדי הקדש
 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבחת
 וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל וכפר: והיתה זאת
 לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
 אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

מכיון ס"ח שני אלל הראשון ואומר חצי קריש ומנצחין וגוללין
 ס"ח שקראו בו ופותחין ס"ח ב' וקורין בו למפסיר כפ' פניחם.

ובעשור לחודש השביעי הזה מקראת קדש יהיה לכם
 וענייתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו:
 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פד בדבקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפד שני
 עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד
 לשבעת הכבשים: שעיר עגים אחד חטאת מלבד
 חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם:

שי שזכר. ומנצחין וגוללין. כשמנצחים ס"ח מניחין נגד הכתובים ס"ח ושוארים.
 וזאת התורה אשר שם טשה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ
 חיים היא למחויקים בה ותומכה מאשר: דרכיה דרכי נועם ובלתי יביתה
 שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר ובכבוד: יי חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר:

ברוך

של יום כפור

11

קודם קריאת ההפטרה ואחר אנמר הגולל יבך המכפר ברכה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בַּנְּבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁחָה עַבְדּוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאֵי הָאֵמֶת וְצַדִּיק:

הפטרת שחרית ליום כפור בישעי' סי' נ"ז פ' י"ד.

ו' אלן הידמי נספרו המכניו: מכטירין בישעי' (נו) כי כה אמר רם וכשא עד
כי פי ה' דבר לפי שכתוב בה הלל זה נוס אנכרהו להכריו ולהודר על התשובה.

וְאָמַר סְלִי־סֵלּוּ פְּנֵי־דְרֶךְ הָרִימוּ מִכְּשׁוֹלֵי
מִדְּרֵךְ עַמִּי: כִּי כֹה אָמַר רַם וְנִשְׂא שֶׁכֶן עַד טו
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֵּן וְאֶת־דִּבְא
וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפִלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב
נְדָבָאִים: כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיבוּ לֹא לַנְּצַח אֶקְצוּף טו
כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוּף וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עֹשִׂיתִי: בְּעוֹן טז

ואמר, כה יאמר הנביא בשמי לעמי כבשו כבשו מסילה סלולה פנו יצר הרע
מדרכיכם, הרימו מכשול, סקלו האבנים שאתם נכשלים רגלכם בהם, הם הרהורי
רע כפי' רא"ל, וראב"ע פי' ואמר האומר או הקורא או הכרוז, והנכון שהוא מסובד
עם הקודם והחוסה בו ינחל ארץ וירש הר קדשי ואמר וגו'. סולו סולו, מסובד עם
דרך, סולו ופנו הדרך, שיעשו דרך סלולה ויפטהו, והכפל לזרז כמנהג הלשון.
טו אכן עד, ענינו עולם, וטעמו כי כמו שנקרא אכן מי שמתמיד עמיתו במקום,
כן יקרא הא"ת' אכן עד לפי שמתמיד השגתו בנבואים, רד"ק. ול"כ שטעמו אכן
הנבואיות כי באמים ושמי האמים לא יכלכלוהו, וכניכול אכן הנבואיות, ואמר אף שהוא
אכן עד מ"מ הוא מנמנם שכינתו לשכון את דכא ושפל רוח. טז כי רוס וגו', כי זה משמע
בלי' כאשר כלום' כשרוחו נעטפת והוא ככנע אפי מנסל ריני וכעסי מעליו. רא"ל. יז בעון

ואמר. חמטט במהן! חמטט במהן! רייוס דיה סטרמטט! סמטטט יעדנו
הידערניס חויו: דעט וועגע היינעו סמטטט! טו דען זף חטט ער געטטרפן, ו
דער הטהע חונד ערהחבעט — הייזגר בעוומהגר דער חונענדויכקייט חיוט זיין
נחוט — ! חויןענער הטהע חונד הייזג וומה' חיד; חויד חוין לערקירסטן חונד
געבייגטען געמיטהע, בעלעבע דיה געבייגטען גייסטעט, בעלעבע דיה לערקיררעט,
טען הערלענו ויגר. טז חוידהדרע ניכט חוין חימאר, לירנע ניכט חוין עוויגע לייטן;
וען גור חוין גרמק זיך הייזען גייסט חונד זיעלע, דיה חיד ערטמטטט. — יז דעו לחסטט
E H 5 (Tom 7. C.)

ויענע

ויכלו יגרושמימי רפשוטיט: אין שלום אמר כ
 אלה לרשעים: קרא בגרון א' חשך בשופר ג
 הרם קולך והגר לעמי פשעם ולבית יעקב
 חטאתם: ואותי יוסי יום ידרשון ודעת דרכי
 יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהו
 לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים
 יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו גפשו ולא
 חרע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל

מתנכר בגלוי, ונגרש, תאר הסם וקרוב מענין הכני גורש מפניך. א קרא בגרון,
 ענין גרון ידוע, והנכח בדקדוקו שהוא מבעלי ל"ה מ"מ רכון ועין ודומיהם. ויהי
 גרוח ע"מ מאס ופאה. גרורת ע"ד תגשגי מן יגה אחו, ויפסי מן יפה, ואלו
 ד"ס' מבעלי הכפל כדעת רד"ק יהי' הש"א זר בקיבוץ וכיבוי. אל תחשך, פעל
 יונס על הקריאה. ב ודעת דרכי יחפצון, חפנים לשאל הוראות לחכמים כאילו
 דובים לקיימם. ישאלוני, בקמן הא"ף בעבור אות הגרון כמו שכתבתי במפורש אבל
 יומאה מלאך ה' (בראשית עו). ג למה צמנו, כן יאמרו אם לא כי קרבת אלהים
 חפצנו למה צמנו, והלא ידעת? כן נראה לפרש ע"פ המליצה, ולשיטת המפרשים
 סי' לו לכתב הן צמנו ולמה לא ראית. ודע כי כל צום הדבק עם עינו נפש הוא
 תענית. כן ביום צמכם תמצאו חפץ, פי' רש"י כל חפצי צרכים אתם עמלים
 למטא ואף בגלל ובחמם, ועד' פירשוהו יתר המפרשים והוא רחוק כי מלת חפץ
 בסתם הוא ל' מוכרע וכולל גם חפצי אדם גם חפצי שמים וכמו שא"ל על הכתוב
 בסמוך עזת חפץך חפץך אסורים הא חפצי שמים מותרים, גם וכל ענבים
 תנושו שפירשו בעלי חוב שלכם הנעצבים על ידיכם אתם כונשים אתם ביום צמכם,
 הוא זר כי לא מצאנו דינמתו שיהיה בעלי חובות נקראים ענבים, ואולם המעיין
 בהילך לשון המליצה במקרא ימצא כי לשון חפץ הוא נקשר עם הכחפץ בשימוש אות
 ב' וכן מנהג גם בפעלים גם בשמות כמו איך חפץ למלך במהר (ש"א יח כה) כי
 איך חפץ בכסילים (קהלת ה ג) כי חפץ בנת יעקב (בראשית לר יב) אם חפץ

ונעלזן ויהלען טעמו סתם חונר וחדער חויל. כא קיינען פריערען—הגט חיון
 גהטט—דינען פריערען! : א רופ' חוין פריערען הגויל! חנחוייהדהרליך!
 ערהעבע וויח פריערען: חויל דינע טטיווע! חח' קוד: חיינעט פריערען זיינע
 חייסעהטען, דעט הויע יעקב'ס זיינע זינען. ב פריערען: חויל זיח חויל,
 חונר ווילן זיינע וועג קענען, וויח חיון טוגענדחיוויח בערען פריערען: חויל זיח
 דיח רעכטע זיינע גהטטע: פריערען: זיח פריערען: חויל זיח רעכטע: חויל זיח
 גהטטע פריערען: זיח. ג ווירן פריערען: זיח? זיח דוח' זיח? זיח
 פריערען: חויל, ווייסט דוח' זיח? ווירן, חויל, חויל פריערען פריערען חויל זיח
 פריערען

ר עֲצִיבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ: הֵן לְהִיבּוּמֵה תִצְוּמוּ וּלְהִבֵּת
 בְּאַגְרָף רָשָׁע לֹא תִצְוּמוּ כִּי־וּם לְהַשְׁמִיעַ
 בְּמִרוֹם קוֹלְכֶם: הִכּוּהִי הִיָּה צוּם אֲבַחְרֵהוּ יוֹם
 עֲנוֹת אָדָם נִפְשׁוּ הִלְכָה כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשָׁק
 וְאַפְרִי צִיעַ הִלְוֵה תִקְרָא צוּם יוֹם רְצוֹן לִיהוָה:
 הִלּוֹא זֶה צוּם אֲבַחְרֵהוּ פִתַח חֲרֻצוֹת רָשָׁע
 הַתָּר אֲגִדּוֹת מוֹטֵה וְשִׁלַּח רְצוּצִים חֲפְשִׁים
 וְכַל־מוֹטֵה תִנְתְּקוּ: הִלּוֹא פָרַם לָרֶעִב לְחֶמֶךְ

בנו ה' (במדנ' יד ח) חולתם שנקשר הדבר הנחפז בב השימוש, לכן מהתנר שנס זה כמורה ויום זה הוא הענין הנחפז שהרי אחר ביום נומכס, והרטנן שיקראו יום נוס להכאתם כי ימלאו בו חפז לפי שבאמצעות הכוס יכניעו כל העבדות הנאל להם באחרית ממשע הרע כאשר העביע יוגר הכל ית' בנפש האדם שיר לו ויעניינו בעקב החטא והוא הקקרא בלבו (געוויסענוביסע). והנה הפתאים הנודע' נעם ויחשבו שיעקר הכוס הוא הענינו והכפיה ובה יסור עוונם ויטאתם תפסר לכן ימלאו כולם מנוח לרוחם המעיקם ולו יסוד לכסלה, וע' הוכיחם הא ית' ולהודות להם עכין הכוס האמיתי הנרבה לפניו ית' חה שאמר הן ביום נומכס תמלאו חפז כי תנגוש ותכניעו כל עבדיכם הנשאר בנפשותיכם ממשע הרע לכן לנרכס אתם כמיס ואמר עוד הן לרינונו, כי בהניח להם מעבדיהם, יסשו כי כנר סר עונם ויסבו לכסלה והנה ינומו לריב לא כמשפט היום להשמיע קולם במרום, כן נראה עיקר לפי לשון המליכה והענין ועד' תרגמתי. תנגוש, נשן שמאל כמו הנגוש' נעם (שמות ה ו). ה הלכוף ל' כפיס' מנעלי הכפל. כאגמון הוא נמח רך שיטת את ראשו וידוע הוא. יניע, יסיס מנע שק ואכר, ושרשו ילע ונדגש הנד' נעבור אות השריקה כמו שפירשתי אלל הילא אתך (בראשית יו) ואלל ויבב אברהם (שס כל כח). ו חרצבות, ל' קשר ואיסור. מוטה, ל' ואצנור מוטות שלכס, ולדעת יוכתן ל' הטיות משפט. רנויס, עשוקים. ז הלוא, מוסב על הקודם הלא זה כוס אבחרהו העומד במקום שני'. פרום ל' פרוסת לחם, וכל ל' פריסה במין נשן שמא

פחסטען, חיהר חונטער דריקט מלוע חיירע געוויסענוביסע! ד ווההרן, חיהר פחסטע טעם נור לו סטרייט חובר החרר, לו סמגן מיט בתוההפטער פויסט; חיהר פחסטעט ניכט, דמיוט חית היחמען חיירערע טטיימעט פער כחחחחח ווערע. ה וויח? וקול דרנו חיר ליעבע בוסע ויין, חיון טמג, ווה דער מענט דען לייב קחסטטייעט? ווה זיין הויפט וויח טילפרהר ווהקקט, חוגר וחקק חובר מטע חיהר פעהרזאלטן; דיעו ווהאלט חיהר בוסע נענגען, חייגן ווההגעפולגן טמג דעט עוויגטן? ו חבר דרו הייסט ליעבע בוסע חיר: דער בתוהייעט פלעסען וקניען, דער טיקקע בתרע רויסן, דען טקומפען פרייח ענטומסטען, חוגר מלוער בירדע ענטומסטען. ז פירוומהר, דעט הוגריגן דיין ברחר מיטטהייגן

וְעַנְיִים מְרוּדִים תָּבִיא בֵּית כִּי־תִרְאֶה עָרֶם
 וְכִסִּיתָו וּמִבְשָׂרָךְ לֹא תִתְעַלֶּם: אִזּוּ יִבְקַע
 בְּשַׁחַר אֹרֶךְ וְאַרְכַּתָּךְ מִהֵרָה תִצְמַח וְהִלַּךְ
 לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְבוֹד יְהוָה יֶאֱסֹף: אִזּוּ תִקְרָא
 וַיְהוֶה יַעֲנֶה תְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַגִּבִּי אֱלֹהֵי־הַסִּיר
 מִרְחֹקָךְ מוֹטֵה שְׁלַח אֶצְבְּע וּדְבַר־אֲוֹן: וְתִפְקִי
 לְרַעַב נַפְשֶׁךָ וּנְפֶשׁ נַעֲנֶה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בַּחֲשֶׁךְ
 אֹרֶךְ וְאַפְלָתָךְ כְּצֹדֵקִים: וְנִחַךְ יְהוָה תָּמִיד יֵא

בר מן דין וירמיו' ו' ד' דכתיבין גם בכמותו במסר' ובשרים שרש פרס.
 כי תראה, מיד כשתראה ערום תכסהו בגד ולא תמתין עד שינוש מוקד.
 ועניי' מרוזים, באנשים ובאנשים על נרתם כגון עניי וורודי (איכה ג' יט).
 ואמר לחמד בלשון יחיד שחק אם אין לו כ"א לחם אחד כריך לחלק ממנו
 פרוסה לרעב. ערום, שם תאר אבל עירם שם עלם מפשט כמפורש באר
 היטב בפירושו על וידעו כי עירומים הם (בראשית ג' ע"ג). ומנשך, מבני אדם
 שהם נשך, או טעמו מקרובך כמו אחינו בשרינו הוא יתכן שהוא מחובר
 עם כי תראה ערום והכוונה שאפילו מעל נשך לא תתעלם ממנו בגד אם
 יש לך שנים. ה יבקע, ל' גילה כי בהתנקה העכבים יתגלה האור. וארכותך,
 לשון רפואה או לשון תועלת כי כן רוב לשון תועלת מתורגם בלשון ארכיות
 וכמוהו מה כחי כי איחל ומה קני כי אהריך נפשי (איוב ו' יא) אהריך
 הוא כפל לשון של איחל ופעם נפשי תאותי. יאספך, יכניס אותך אל תוכו
 ותתענן מזיו כבודו. ט שלה אצבע, אפילו שליחת אצבע בלא הכאה.
 י ותפקי, ותספיקי. לרעב נפשך, לשון כהאל על כל חסרון לורך האדם
 וכדכתיב לא רעב ללחם כ"א לשמוע את דברי ה' (עמוס ח"א). יא ונחך, ל'
 ה' נחתי בנדקתך (תילים ה ט) והטעם שהוא יהי' עמך בכל מקום שתלך.

היטט הייטען, דען בעדרקטען חיל' הויז חויפנטעהמען, ביי'ט חכבליקק חיינען
 כחקטען חיהן קליידען, חונד דרך דעם ניכט טעטליקען, דער דיינען פלייטע:
 חיינט. ה דחן ווירד ווייט וחקרענרקה דיין זיכט דורכברעבען, גענענונג
 דיינער זעלע סעלע ענטספרייעטען; דחן וואלט דיח טוגענד פֿער דיר הער,
 דיח ווייעסטחט גחטטען כיוואט דרך חוי'ל. ט דחן רופסט דוח, חונד גחטט חנטע
 וחקרטעט; דחן טרייעסט דוח, חונד ער ספריכט: היער בין חיד! ווען דוח
 חוי: דיינער היטטע וואלטן דרונג ענטפערנסט; ייערטן דרמהערטען פֿינגערזייג
 חונד סחקעהנדע רעדע. י זחבט דייכע זעלערען דירלטיגען, חונד ערקוויקט
 סאחלטרעגעמיטהער, דחן טטיגט חית דונקן ריין זיכט, חונד דייכע פֿיינסטרנים
 ווירד ווייטקעגןזונטע. יא דער עוויגע זעלכסט ווירד דחן דרך זייטן חויארדמר!
 ווירד

והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ
והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא יכוזבו
מימיו: ובגו ממך חרבות עולם מוסרי דור
ודור תקומם וקרא לך גדר פריץ משובב
נתיבות לשבת: אסתשיב משבת רגלך
עשות חפציה ביום קדשי וקראת לשבת ענג
לקדוש יהוה מכבוד וכבודו מעשות דרכיה
דממצוא חפציה ודבר דבר: אזתענג עליהוה
והרכבתך

בנחמנות, לדעת יונתן הוא ענין יונת ל' נחמ' כלע (יחזקל כד' 1) וטעמו
בעת נחמון ובנרות, וי' מענין כחוס, נח עלי אור (ישעיה י"ד) והטעם
על עונג, כפי שאור המנוחלל שהוא זיו הכינה, ועצמותך יחליץ, א"ל ה' ה'
הוא המשגל גד' לנאות ילדך ישיף יניח זיון, ואפשר שירמז לתחיית המתים
שתחייה העצמות היבשות כמבואר בנבואת יחזקאל, וכמוצא מים, רוב המפרשים
פותרים אותו כמו מקור או מעין ויותר מסתבר שיכוונה כן לרץ שבעת מים
ובלע (קוועלוגרנד) והוא כדף עם מים בתלים ק"ו ל"ו והפכו לרץ
זיה' לא יכוזבו, לא יפסקו, וכל ל' כוז אינו אלא ל' חסרון מנטע שנטעו
עליו, רש' בתילי' ק"ו- יב וקרא, מאשר לא נקרא שם כמעלו מהדגוש על
ומורק ואוסף, מאובב, מאיב, יב עשות, מעשות, ומ' מנת עומדת במקום
שני', וקראת, כמו מקרא קדש וזה יהיה בעיון ובמעשה, בעיון לזכור
מעשה בראשית והאבל מדשו יש מאין ויפארוו בפיו ובלבו ותענג כפשו בו,
ובמעשה במאכלים ערבים ובלבוז כפי ונחמד לכבוד השבת ולא לתענוג
גופו ולמראת עינים, דרכך, חכמי האדם ועסקיו ומה שיסתכל בו הכל נקרא
דרך כמו דרכי ספרתי (תילי' קיט כו) ודרכך לחסו' מלכין (משלי לאג). יד על

זוירד מים ועליו קייט דייע ועלע נההרען חונד ערפריטען דייע קרפפסטע.
דמן געדייהסט דוח ויח חיון גמרטען, רייך מן נההרענוגפסט, ויח חיון
קוועלוגרנד, רעסען ווהסער ניח פערזיגטן. יב דורך דין ווערטען דמן חויפס,
געבויט דער פֿרעוועלט קדע טריאור, גענעקט חויפס' נייע דער פֿעסטע
גרנד פֿיר פֿאָגעלייט, דמן נענט דוח נהבאוועט דין דקאווער דע
חייברנד, ווערטערהרסטעלנער פֿעסטער פֿאָרען. יג ווען חס שבת
דייע טריטע רחסטען, ווען געווערבע רועען מן חייגת הייליגען טמגע,
ווען דוח דען שבת ווהנכע נעניסט, גחטטען הייליגונג פֿערערהרעסט, פֿערע
עהרסט דורך רחסטען פֿאָק וועלטגעטייאוען; ווען דוח זעלע פֿאָן חייטען
ווחונט, דער חונד פֿאָן זעערען רעדען סוויגט; יד מן, דמן פֿינדעסט דוח
ווקענע

והרַכַּבְתִּיךָ עַל־בְּמוֹתַי אֶרְצֵן וְהֵאֲבִילֶיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יִהְיֶה דִבָּר:

המפטר ינרך ברכות אסרונות

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־הַדִּוְרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם שְׁבִל־דְּבָרָיו אֲמַת וְצַדִּיק: נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמַנִים דְּבָרֶיךָ וְדַבֵּר אַחַד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יִשׁוּב רִיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה בֵּי אֵי הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל־דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּכַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה:
שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגֵּל לַבָּנוּ עַל־כַּסְאוֹ לֹא יִשְׁבֹּר
וְלֹא יִנְחָלוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לֹא שְׂלֹא יִכְבֶּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן דָּוִד:
עַל תְּתוֹרָה וְעַל הַעֲבוּרָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וַיּוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה שְׁנַת־תְּלָנִי יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה
וּלְמַנּוּחָה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה. לְכַבּוֹד וְלִתְפָּאֶרֶת:
עַל־הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ.
יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד וְדַבְּרֶךָ אֲמַת
וְקַיֵּם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ

במותי ארץ היא ארץ ישראל שהיא גבוהה מכל הארצות והבטחה הזאת לכל בני הגלות אם הוא קרוב מזמן הגאולה יזכה לישועה ואם הוא רחוק מזמן הגאולה יזכה לתחיית המתים ויזכה לטובה בארץ ישראל. נחלת יעקב אביך, כחלה בלי מזרים. פי ה' בעבור הסעיכות הומרה ה'א ביד.

והנכנס ביי' עוונתו! — חיד העבע חיבער מווע ערדענהמהען דרך, חובר זמסע געניסצ'ן דרך דיינעו פ'מטערת יעקב גמלעט ערבע. ז' טפריכט דעו עוונעטן מוזה.

ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה
מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

כתב מהר"ל בשם מהר"ק שאין חותמין מלך מוחל וכו' כי מה טיבה של מחילה אבל
ס"ת, וכ"כ במנהגים ולבוש וכל בו וע"ז בא"ס סי' תרכ"א, אכן בק"ק פפ"ד
ובהרבה קהלות נוהגים למיטת מלך מוחל וכו' והסכים עמהם הגאון מוהר"ר יעב"ץ.

ל ע ז ת.

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי
וחיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא
ובריות גופא ונהורא מעליא: זרעא חייא
וקימא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
מפתגמי אורייתא: למרנן ורננן חבורתא
קדישתא די בארעא דישרא ודי בכבל לרישי
כלי ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיני
די בבית: לכל תלמידיהון ולכל תלמידי
תלמידיהון ולכל מודיעסקין באורייתא. מלכא
דעלמא יברך יתהון יפיש חיייהון ויסגא יומיהון
וייתן ארקה לשניהון. ויתפרקון וישתזבון מן כל
עקא ומן כל מרעין בישין מרן די בשמיא
יהא בסעדיהון בליזמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי
ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא
מעליא זרעא חייא וקימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
מפתגמי אורייתא: לכל קהלא קדישא הדין רברביא עם
זעריא טפלא וגשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון יפיש

חייכון

חייבין ויסגא יזמיכון ויתן ארבה לשניכון. ותתפרקון ותשתובון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמיא יהא בסעדיכון. כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה. עם כל קהלות הקדוש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמיחדים בתי כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל ומי שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל גופם ויכלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אהיהם ונאמר אמן:

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו מלכות כל עולמים הפוצה את הדוד עבדו מחרב רעה. הנותן בים דרך ובמים עוים נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו פלוני ירום הדוד. מלך מלכי המלכים ברחמיו יחיהו וישמרהו ומכל צרה ויגון ויגזק יצילהו וידבר עמום תחת רגליו ויפיל שונאיו לפניו ובכל אשר יפנה יצליח מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן בלבם ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל. בימיו ובמינו תושע יהודה וישראל ישכון לכטח ובא לציון גואל ובן יהיר צון ונאמר אמן:

ואומרין מי שברך לקבל

נוהגים להזכיר נשמות זאמלים:

בעבור כמות האב

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פלוני בר פלוני) שהלך לעולמו בעבור שאני נזרר צדקה בערו בשכר זה יהא נפשו צרורה בצרור החיים

עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

כעבור נשמת האם.

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פלונית בת פלונית) שהלכה לעולמה בעבור שאני נזרר צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה צרוחה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

כעבור נשמת אב ולא הקנים ויתר הקדושים.

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דודי ודודתי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נזרר צדקה בעדם בשכר זה תהיינה נפשותם צרוחות בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

כעבור נשמת השומרים על קדושת ה'.

יזכור אלהים נשמת (פלוני בר פלונית) ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי הן מצד אמי שהימתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשארפו ושנאבדו ושנחנקו על קדושת השם בעבור שאמרו צדקה בעד הזכרת נשמותיהם בשכר זה תהיינה נפשותיהם צרוחות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

נק"ק לומר ה' א מלא רחמים, ומזכירין נשמות הקדושי' ולומר: אברהם רחמים. אב הרחמים שוכן ברחמים. ברחמי ה' עצומים. הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שפקדו נפשם על קדושת השם. הנאבדים והנזיזים פתיהם וקמותם לא נפרדו. מנשרים קלנו ונטארות נברו. לעשות רצון קונם וחפז צורם: וזכרם אלהינו לטובה. עם שאר צדיקי עולם. ונקום לעינינו נקמת דם עבדיו השפוק: בפתוב בתורת משה איש האלהים. הרדינו גוים עמו בי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצדנו וקפר ארבתו עמו: ועל נדי עבדיה הנביאים כתוב לאמר: נקתי דמים לא נהיתי. וני' שכן בציון: וכתבי הקדש נאמר: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם. ונדע בגוים לעינינו. נקמת דם עבדיה השפוק: ואומר כי דורש דמים אותם וקר לא שבח אצקת עינים: ואומר ידיו בגוים טלא גויות. נחץ ראש על ארץ רבה: מנחל בנהר ישמה על כן ירים ראש:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁכַבְתָּ לָּו אֲשֶׁרֵי הָעַם שֵׁנִי אֱלֹהִיו:

ימכ תתלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואתללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדור ישבת מעשיך וגבורתך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי גפלאתך אשיחה: ועוזו גוראתך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארף אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי כל מעשיך וחסדיך יברכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר: סומך יי לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו עשה ואת שועתם ישמע וישועם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ק"פ נוקט ס"ח כ"דו להוליכו מן הכיסא ולהנכיחו כהיכל וחומר

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבח

וסקהל מוכים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

תפלה לשליח צבור

למטה בכונה ובדעת ובחזקת קודם התפלה.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמון הלב כוונ
במוכסו כוונ אחר אל חי הין אמת שופט ידק רחום וחנון . רחם עלי
ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עירתי המסכימם
עמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם התפלות הישרות והנקיות אשר יעשו
ישראל . והתחזור תהת כפא כבודך כמו שתתרת לתפלת משה . (כ"ג
מנשה) ואל יבושו בי שליחי ולא אני בהם . יהיו לרצון אמרי פי ותגיון
לבי לפניך יי צירי וגואלי . אמן מלה: יהי רצון לפניך איום שתתן לי
קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים
וחזק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וחזק: אמן מלה:

מסכה למדת לשון

הגני העני ממשע ותרעש ונפחד מפחד יושב תחלות ישראל באתי
לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחני ואת על פי שאני
כדאי וחנון לכה: על בן אבקשה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
יי יי אל רחום וחנון . אלהים . שדי איום ונורא . היה נא מצליח דרכי
אשר אנכי הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחתי . ונא אל תפשיעם
בחטאתי ואל תחיבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יקלמו בי בפשעי
ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפילתי בתפלות זקן ורגיל ופרקו
נאה וקנו מגודל וקולו נעים ומעורב ברעת עם הבריות . ותגער בשטן
לבד ישטיננו . ויהי נא רגלנו עליך אהבה . לכל פשעים תכפה באהבתך .
וכל צומותינו וענוינינו הפוך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים
ולשלוש האמת והשלוש אהבו ואל יהי שום מכשול בתפילתי:

ויהי רצון לפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל המלאכים שהם בעלי
תפלות יביאו תפילתי לפני כפא כבודך ופיצו אותה לפניך בעבור כל
הצדיקים והחסידים התמימים והישרים ובעבור כבוד שמך הגדול הגבור
הנורא כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים באי שומע תפלה:

קבלת מרת לומר ד' פסוקים מלך קודם שמתחיל בעץ המלך וקודם הקדיש:
ידעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עיניתי:
הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהיסקה:
ותפשי תגיל בני תשיש בישיעתי:

דגיתן תשועה למלכים הפוצה את יוד עברו מחרב רעה:

תפלת מוסף

כ"ז חזק ס"ק

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר:

זכר רחמיך ויחסדיך כי מעולם קמה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דרבא כרעותה
וימליך מלכותה בחייכון וכיומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו

אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויהעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן
כל ברכתא ושירתא תשבתתא ונחמתא דאמירן
בעלמא ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

זכרנו להיים מלך חפץ בחיים וכתבנו
בספר החיים למענך אלהים חיים:

מלך

הערר! תפסנע וייגע ויספין, דחם דיינען רוהק חייין וזכר פערקינדע!
געוהבט וייזט דוח, עוויגער! חונדער גחטט חונד גחטט חונדער פחטטער, גחטט
אברהם'ס, גחטט יצחק'ס חונד גחטט יעקב'ס; דוח, דער גרמסט, ומחטגע חונד
פארשפטרע גחטט! דחו תפססטע וועטען, דחו ווקהוטתהטען מיט גיטע פערדייט!
דער חייגענטהיאר דען וועטחולן, דער דיח פרחיגקייט דער חורפחטער גערענקט
חונד ליבריך חיינען ערוקער מיהרען טפחטעסטן ענקען בריגט, וייגע: נחשענע
החזכען. גערענקע חונדער לזן זעבען, ח קחיג, דער דוח ווקהוגעפחולען הינט חס
זעבען! טרייב חונד חייין חין דחו בוך דען זעבענן, חוס דייכטעווילזען, הערר דען
זעבענן

מִלֶּדֶת עֲזָרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן • בְּרֹדֶף אֶתָּה יְיָ מִגַּן אֲבֹתָם:
 אֶתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מִחַיֵּה מֵתִים אֶתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ:
 מִבְּלִל חַיִּים בְּהֶסֶד מִחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 בּוֹסְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עָפָר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָת וְיָמֵי דוֹמָת לָךְ מִלֶּדֶת
 מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמוֹצֵמִיחַ יְשׁוּעָה •
 מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְחַיֵּי מֵתִים • בְּרֹדֶף אֶתָּה יְיָ מִחַיֵּה הַמֵּתִים:
 אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקוֹדְשֵׁי שֵׁם כְּכֹל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה •
 וּבְכֵן תִּן פְּחָדֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימַתְךָ עַל כָּל
 מַה שְּׁבָרְאָתָּ וְיִרְאֹךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל
 הַבְּרוּאִים

לעבדנו! קתיג חזר העלפער, עררעטער חזר בעטיטלער! געקמט
 זייט דוח, עוויגער, טיז לכהס'ס!

מחבטיג ביוט דוח חין עוויגקייט, ח הערר! דוח בעלעכוט דוח סקרסן וויעדער,
 מחבטיגער רעטטער! זיינע גתדע ערכהרט דוח לעבערען, זיינע חזנדל-זיכע
 בחרהערליגקייט וקסט דוח טחדטען ווידער חוילעבען; דוח ביוט דער וחקקערען
 סטיטלע, דער קרחנקען היין חזר בעפרייער דער געלעסטעלטען. דוח חקוטט
 חיהנען טרייזך זיינע לונגע, יענען, דוח חין דער ערדע סלוחערן. ווער גלייכט
 דיר, ח חלומחטהערר! ווער חיוט דיר חלזוך? דוח ביסט דער קתיג דעז
 טחדטען חזנד דעז לעבען, חזנד וקסטען חזנד היין הערפטרעסען.

ווער גלייכט דיר, פחטער דער בחרהערליגקייט, דער
 זיינער געשקפצע ערכהרמונגפחלן לזכ לעבען געדעקט!

דוח ביסט זיינער פערחייסונגעטרייח, דוח פערטשקרבען חיינסט וויעדער
 לו בעלעבען. געקמט זייט דוח, עוויגער, דער דוח טחדטען בעלעבס!
 דוח ביוט הייזיג, הייזיג דיין כחטע, חזר הייזיגע פרייען דך טקאיך. סלה.
 זח סטרייע דען, ח עוויגער, חזנער גחטט, זיינען שרעקען חובר חלזע זיינע
 ווערקע חזנד זיינע פורכט חובר חלזע ערסחפצע זענען, דחס דך עהרפירבן
 טען חלזע זיינע ווערקע, הינגעטטרעקט דך חזבעטען חלזע געשקפצע; דחס יח
 חלזע

הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב
 שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך
 ונבודה בימנך ושמן נודא על כל מה שבקאת:
 ודבן תן כבוד יי לעמך תחלה ליראיך ותקנה לדורשיך
 ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך וששון לעירך
 וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריבת גר לבן ישי משיחך
 במהרה בימינו: ודבן צדיקים יראו וישמחו וישרים
 יעלו ויחסידים בפרה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה
 כלה בפעשן תכלה כי תעביר ממשלת ודון מן הארץ:
 ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיה בהר ציון משפן
 כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך
 ימרך יהיה לעלם אלהיך ציון לדוד ודו הללויה:

חזק חיו חיינו כזכר לנחמנו עכטרעטע, חזק געמינסתסן דייעטן וויילטן חיי
 חייפריכטיגעט הערלעט לזערפילטע; דען וויר ערקענטע עו, עוויגר חונדער גחטט
 דיין חיות דוח העררסחלט, רער זייג חין דייער חזק, סטערקע חין דייער
 רעכטען, חונד דיין נחשע חיות פורכטבחר יעדעט וועטען, דחידוח ערשטעטען.

זו טחלפע, חע עוויגער! דייעטע פחוקע עהרע, דייעטע פערעהרערן רוהק, חונד
 חווייכט דעטען, די חרד זילען, חונד חוטה לז רעדען דעטען, דיח דייער חמרדען,
 פרייע דייעטע (חזק), חונד דייער סטחרט פחמהילכקייט, חיס עיפחמוחלעטען
 דחו גליקהרן דייעטע קעכטען דוד, חונד העלן וייכטען דוח (חמשע דעג
 וקהנס ישי, דייעטע גענוחטען, בחור, חין חונלערן טחגען.

דחו ווערדען דיח פחמחטען עו ועהען חונד זיך פרייען, דיח רעדן זילען פחמה
 זחקען, דיח הייליגען חין פרייעגעטרייח חוויברעכען, חונד דחו (חסטער ווירד
 פערטטוואטען חונד דער פערפעלן גחלניך וויח ריך הינטווינדען; דען דוח
 ווירסט פערטריכטען דען פערפעלן גענוחט פחן דער ערדע היכונעג;

דחו ווירסט, חע עוויגער, חויליין רעגירערען חיבער חוילע דייעטע ווערקען חויל דעק
 בערג ליון, דעק טהרמן דייער העררליכקייט, חונד חין יחמלסי, דער רעוידעבן
 דייער הייליגקייט, זח וויח עו געטריבען חיות חין דען סריפטן דייעטע הייליג (דוד);
 "דער הערר רעגירער עוויגליך; דיין גחטט דורך חוילע לייטען, חין! כללויה"
 הייליג

קדוש אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמִיךְ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ כְּפִתּוּב
וַיִּגְבֹּהַּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהֵאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָהּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וּרְצִיתָ בָּנוּ.
וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִבַּרְתָּנוּ
מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדֶתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לְקַדוּשָׁה וּלְמִנוּחַהּ וְאֵת יוֹם הַדְּבָרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֻלָּתוֹ אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּאֵהֶבָה מְקַרָּא קָדֵשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאֲרָצֵנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ
וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירַתְךָ דְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיֵאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ

הַיּוֹגֵב כִּיסֵּט דָּחַ, פֹּרֶכֶט בְּחַרְדֵּינֵן נִחְמַע, חוֹנֵד חוּסֵעַר דִּיר חִיטֵס קִיּוֹן גִּחְטֵט!
וְחַ לְוִיטֵט חִיד יַעֲנַע סַפְרוּךְ: "גִּרְחַס וּוִירֵד זִיּוֹן דַּעַר עוּוִיגַע כְּכֹלֵת חִיטֵס גַּעַז
רִיכְט, דַּעַר הַיּוֹגֵב גִּחְטֵט גַּעַהיּוֹגֵב דּוּרְךְ גַּעַרעֶכְטִיגִיט!" גַּעַחְבֵט זִיּוֹט
דָּח, עוּוִיגַעַר, הַיּוֹגֵבֵר קִחְבִּיג!
דָּח הַחִטֵס חוּזֵי חוּזֵי חָוֵן פֶּחֶקֶרֶוּ עֶרְקֶרֶעוּ, לִיעֲבֵטעסֵט חוּזֵי חוּזֵי חוּזֵי לִיגֵי,
טַעסֵט חוּ חוּזֵי דִיּוֹן וּמִהַגֶּעֶמְוֵלֵעוּ, עֶרְהַקֵּבֵט חוּזֵי חִיבַעַר חָוֵע כְּחִלִּיחֵטֵעוּ,
הַיּוֹגֵבֵטעסֵט חוּזֵי דּוּרְךְ דִּייעַ גַּעַבְחֵטע, נִחְהַרְטעסֵט חוּזֵי—חָוֵן חוּזֵי
קִחְבִּיג—דִּייעַ דִּייעַטע, חוּזֵי נִחְכֵנְטעסֵט חוּזֵי נִחְךְ דִּייעַ גִּרְחַס חוּזֵי הַיּוֹגֵבֵעוּ נִחְמוּ.
חוּזֵי חוּזֵי לִיבַע הַחִטֵס דָּח, עוּוִיגַעַר חוּזֵי גִחְטֵט! (דִּייעַ שְׁנַת חוּזֵי) דִּייעַ פֶּעַר
נִחְהַכֵּבֵט חָוֵן לִיר פֶּעַר גַּעַבֵּב, פֶּעַר לִייהֵב חוּזֵי פֶּעַר: חֵהֵבֵב חֵכַעֶרְדֵּעַט,
חָוֵן וּעֵלְכֵט חָוֵעֵט חוּזֵי זִיעַרֵעוּ פֶּעַר גַּעַבֵּעוּ וּעֶרְדֵּעוּ, חִייעַן טַחְגַּדֵּר פֶּעַר קִיבֵי
דּוּגֵי דַּעַר הַיּוֹגֵבֵקִיט, לִזֵּט חֵכַעֶנְקֵעוּ דַּעַר חוּזֵי גִחְבִּיגֵבֵב חוּזֵי מִכְרִיס.
חֵבַעַר חוּזֵי עֶרְדֵּעַר זִיעַרֵעוּ הַחֵבֵבֵעוּ זִיעַר חוּזֵי חוּזֵי חוּזֵי עֶרְדֵּעַר חֵכַעֶרְדֵּעַ פֶּעַר טֵרִיבֵעוּ,
חוּזֵי וִייעַ עֵכֶט עֶרְנֵט פֶּחֶן חוּזֵי עֶרְדֵּעַר חִיגֵבֵעוּ עֶרְדֵּייעַ; כּוּן קִחְכְּעוּ וּוִיר חוּזֵי
פֶּחֶלֶכֵט זִיעַט מַעַהַר עֶרְפִּיּוֹעוּן חִין יַעֲנַע פֶּחֶן דִּיר עֶרְקֶרְנֵעוּ וּמִהַכֵּב, חִין יַעֲנַע
הַעֶרְרִייעַן חוּזֵי הַיּוֹגֵבֵעוּ טַעַפֵּעוּ, וּעַגוּן דַּעַר גַּעַחְטֵט, דִּיר דִּחְרָן חוּזֵי גַעַחְטֵט וּחֶרְדוּ
חַ חֵכֶט עַד דִּיר גַּעַפֶּחֶבֵבֵב זִיּוֹן— עוּוִיגַעַר, חוּזֵי חוּזֵי חוּזֵי עֶרְדֵּעַר פֶּחֶטֵט גִּחְטֵט!
עֶרְבֶרְהוּבֵב פֶּחֶלֶכֵט